

PRESENTED BY
GUMPA THEERASAI AH
in memory of my Late Father
SRIGVRS SUBRAHMANYAM
H NO 6-12-569
NAYUDUPET 8241
NELLORE DIST. A

శ్రీ ర స్తు.

కళాపూర్వోదయము.

పింగళి సూరనామాత్యప్రణీతము.

బ్రహ్మశ్రీ, శతావధాని

పురాణం. సూర్యనారాయణతీర్థులవారిచే
బరిశోధితము.

నా విశ్వ - రామ స్వామి శాస్త్రులు

అండ్ సన్సు వారిచే

బ్రకాశితము.

తండియాపేట, చెన్నపురి.

1910.

All Rights Reserved.

PLAC'D ON THE SHELF
Date 1-9-95

035,1560,1
E10

SRI VENKATESWARA CENTRE OF RESEARCH & RESEARCH CENTRE.	
Acc. No	23812
Date
TIRUPATI.	

భూ మి క.

ఈ కళాపూర్ణోదయ మనుకల్పితప్రబంధమును సహృదయహృదయాను రంజకముగా నపూర్వకథాకథనవైచిత్రీధుర్యంబుగా శృంగారాదిరసములను దత్త మచితభంగిని బొందుపఱచి మంచివైలిని రచించి తనపాండిత్యమును బుద్ధిచాతురిని లోకుల కత్యాశ్చర్యం బగునట్లుగా వెల్లడిచేసినమహానుభావుఁడు పింగళి, నూరన యనుమహాకవి. ఈతఁడు రచించిన గ్రంథములలో నెల్ల నిదియే ముఖ్యమైనది.

ఈకవి కృష్ణదేవరాయలయాస్థానములోనికవీశ్వరులలో నొకఁ డని కొందఱుందురు గాని యది సరి గాదు. ఈయన నంద్యాలసంస్థానాధిపతి యైనకృష్ణరాజనాస్థానములో నున్నవాఁ డని గ్రంథమే చాటుచున్నది. కృష్ణదేవరాయలు 1530 వ సంవత్సరమున మృతి నొందె ననియును, నంద్యాలకృష్ణరాజునకు 1560 ప్రాంతముల నీగ్రంథము కృతి యీఁబడి యుండె ననియు మ-రా-శ్రీ, కందుకూరి-వీరేశలింగముపంతులవారియాంధ్రకవులచరిత్ర నుడుపుచున్నది.

తెలుఁగుప్రబంధములలోఁ బ్రాముఖ్యతను గన్న యీప్రబంధమును ముద్రింపింపవలయు నని మేము చాలాదినములనుండి కృతప్రయత్నాల మయ్యును నితర గ్రంథములఁ గొన్నిటిని ముద్రింపించి పిమ్మట దీని ముద్రింపింత మనుకొనుచుండఁగా నింతట శ్రీమత్పితాపురసంస్థానప్రభువు లగు శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమారమహీపతి సూర్యారావు బహదరువా రీగ్రంథముద్రణకుఁ దగినధనసహాయ మొనర్చి మా కెంతయుఁ బ్రోత్సాహము గలిగించినందున నిప్పటికి దీనిని 1888 వ సంవత్సరమున ముద్రిత మైనయొక్కప్రతి నే యాధారముగాఁ జేసికొని వీలయినంతవఱకు సవరించి ముద్రింపించితిమి. ముద్రణావస్థలోఁ దటస్థించినలోపము తెవ్వి యైననున్నచో “గచ్ఛతః స్థలనం క్వాపి” య్యన్యున్యాయము. తా. మెఱిగినదియే కనుక మన్నింపవలయు నని చదువరులఁ బ్రార్థించుచు మమ్మింకను సుద్గ్రంథముల ముద్రింపించుచుండుట కై ప్రోత్సాహముఁ కలిగించుకొనుమరు గాక యని శ్రీవారికిఁ గృతజ్ఞతాసూచకముగా ననేకధన్యవాదములఁ జేయుచున్నారము.

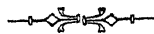
ఈగ్రంథముపై శ్రీమైసూరుమహారాజావారికాలేజీలో హిస్టరీప్రాఫెస రగు మ-రా-రా-శ్రీ, కట్టమంచి - రామలింగారెడ్డి వీప్, పింగళు వ్రాసినవిపుల మగు విమర్శనము కొలఁదిదినములలోనే ముద్రించి కళాపూర్ణోదయపాఠకమహాశయుల కందింతుము.

ఇట్లు భాషాసేవకులు,

వావిళ్ల - రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్.

SH. 5

ప త ద్ధ్రం థ స్థ నా మా వ లి.

పూర్వ క థ. *

- 1 కలభాషిణి (కథానాయిక).
- 2 నారదుడు.
- 3 మణికంఠుడు (నారదశిష్యుడు).
- 4 రంభానలకూబరులు.
- 5 కృష్ణుడు-మొ.
- 6 మణిస్తంభుడు.
- 7 దేవలోకపుచిలుక.
- 8 ఇంద్రుడు.
- 9 మృగేంద్రవాహన.
- 10 మాయారంభ.
- 11 మాయానలకూబరుడు.
- 12 సుగాత్రి (సుముఖానత్రి).
- 13 శాలీనుడు (మణిస్తంభుడు).
- 14 అలఘువ్రతుడు (మళయాళపు బ్రాహ్మణుడు).
- 15 మణికంఠరహారము.

ఉత్తర క థ. *

- 1 కళాపూర్ణుడు (కథానాయకుడు).
- 2 మధురలాస (నాయిక).
- 3 బ్రహ్మ.
- 4 సరస్వతి.
- 5 మదాశయుడు (నాయికతండ్రి).
- 6 రూపానుభూతి (నాయికతల్లి).
- 7 అభినవకౌముది (గంధర్వస్త్రీ).
- 8 ప్రథమాగమాదులునలుగురు (మంత్రులు).
- 9 స్వభావుడు (సిద్ధుడు).
- 10 సత్వదాత్తుడు.
- 11 దత్తాత్రేయుడు.
- 12 యజ్ఞశర్త.
- 13 దేవవిమానము.

* ఈగ్రంథమందలిమొదటినాలు గాశ్వాసములు పూర్వకథగను దక్కినవి యుత్తరకథగను నూహించునది.

ప్రతి ప్రతి.

ఓం నమః కామేశ్వరాయ.

కళాపూర్ణోదయము.

ప్రతి ప్రతి.

లావణ్యవతీకుచద్వితయకాశ్చీరప్రభాచారువ
క్షోలంకారమణిప్రకాండము నవీనార్కుండుగా నన్ననో
నాళికావిరతప్రభాత మగుచుకా భాసిల్లుతత్త్వంబు నం
ద్యాలశ్రీనరసింహకృష్ణవిభు నిత్యశ్రీయుతుం జేయుతన్.

1

చ. ప్రమదవిలాసనర్తనవిభాసురగోపకేశోరమూర్తితోఁ
దమ కిలువేలు పై వెలయుతాండవకృష్ణపదాబ్జసేన ను
త్తమతనయాదినంపదలు తామరతగవరై ప్రవర్ధిలక
రమణా దనర్చు గావుత ధరక నరసింగయకృష్ణు డెంతయున్.

2

మ. వలకేల్ దాపలికిం గుచ స్తబకసేవాలోలతం భోవ డా
పలికేల్ సిగ్గున మాన్పు నల్క నది తత్పార్శ్వంపులేజెక్కు గో
మలపాదంబును ముట్టచుక వలచుబ్రహ్మం బర్ధనారీశ్వరు
డెలమిన్ నిత్యముఁ బ్రోచు గృష్ణవసుధాధీశున్ నృసింహత్తజున్.

3

చ. అనయము ప్రేమ సంధిలగ నాస్యచతుష్టయయాగపద్యచుం
బనఘనకాంక్ష భోలె నిగమంబులపేరిట నాల్గురూపులం
దనరెడుభార్యమాట జనదాటక సృష్టి యొనర్చువారిజా
ననుఁడు నృసింహకృష్ణవిభుఁ జాల జిరాయువుఁ జేయు గావుతన్.

4

- చ. ఒనరంగ నూర్ధ్వలోకముననుండి ధరిత్రికి డిగ్గంగంగకు
మనసిజవైరిమాళియు హిమక్షీతిభృత్కటకంబువోలె శో
భనరసభవ్యకావ్యమయభారతికి వసతిస్థలంబులై
తనరెడువామలూరుభవతాపసు సాత్యవతేయుఁ దెల్పుదన్. 5
- చ. పలుకఁ దలంప దవృత్త లగుభారతరామకథార్థముల్ విభా
సిలంగ నరంటిపం డొలిచి చేతికి నిచ్చినరీతి నాంధ్రీవా
క్కులలితశక్తి నందఱకు సుప్రథితంబులు చేసినట్టిధ
న్యుల నుతియింతు నన్నయబుధోత్తముఁ దిక్కిన నెఱ్ఱనత్కవిన్. 6
- ఉ. మెచ్చి యొకింత శారవము మెచ్చక యుండి లఘుత్వ లేశమున్
దెచ్చుటకు సమర్థులె కృత్రికియకుం గుకవిత్వగర్వితుల్
తచ్చరితం బుపేక్ష కుచితం బగుఁ గాక నగంగ నైన్, వా
క్రుచ్చి యజాగళస్తనసంగోత్రుల వారల నెన్న నేటికిన్. 7
- సీ. విశ్రాంతి విరతి గావింపక సారవ, త్సాహిత్యసామనస్యంబు లెఱిగి
సమయంబు దప్పక శ్రవణకరోరంబు, లై నశబ్దముల నత్యాకులాత్మ
జేయక సత్పరిచితసుకుమారవా, క్సరళితాభిప్రాయఁగా మెనర్చి
పదబంధశిథిలతఁ బాటిల్లఁగానీక, యేచందములయందు సేమరిలక
- ఆ పరంగుకవియు దోహకరుఁడును యశము దు, గ్ధమును బడయు నట్లుగానినాఁడు
కృతి దురాప మొదవు కీర్తియుఁ బాలు సీ, కుంట గాదు హాస యోగ్యుఁ జేయు.
- వ. అని యిష్ట దేవతాప్రార్థనంబుఁ గావించి సుకవుల సేవించి కుకవు లుపేక్షామా
త్రదండు లగుట భావించి సకలలక్షణలక్షితం బైనమహాప్రబంధంబు కీర్తికార
ణం బనియు నితరం బపహాసకారణం బనియు నూహించి యెద్దియేనియు నె
క్కసరసప్రబంధనిబంధనంబునకు జాతకౌతూహలండు నై యుండునంత. 9
- సీ. తనకీర్తి సకలదిగ్దంతిదంతానంత, కాంతిపం క్తికిఁ జెలిక తై గాఁగఁ
దనప్రతాపంబు మా ర్దండమండలచండి, మోపదేశమునకు నొజ్జ గాఁగఁ
దనసీతిపన యుగంధరభట్టిచాణక్య, ఘనచాతురికి నిదర్శనము గాఁగఁ
దనవిలాసంబు కందర్పేంద్రనందన, వార్తకు ఖండనవాది గాఁగ
- తే. వెలయుమనుమార్గవర్తనావిరతవిహిత, ధరణిపరిపాలనాపరిస్ఫురితరాజ్య
నైభవుండు నృసింహభూవరసుతుండు, జిష్ణుతుల్యుండు నంద్యాలకృష్ణవిభుఁడు.
- వ. అనర్హ్యమణిమయాభరణిమీర్తితదిగంతరుండును, గంధసారకస్తూరికాద్యను
లేవసారభనంవానితపర్యంతభాగుండునగుచుం జెలువు మీఱి కొలువుకూటంబు
న గురుశుక్రసీతిచాతురీవిఖ్యాతవంచనాచుంచపంచాంగనయజయాతిశయభూ
షితశేముషీవిశేషవైయాత్యు లగునమాత్యులును, సదనూచానసంప్రదాయసి
ద్ధాధ్యయనశుద్ధిగరిమపరిపూర్ణశక్తివిభ్రాజమాననానావేదమంత్రతంత్రసంతా

యమానశాంతికర్తృదూరవారితదైవికాత్యాహితు లగుపురోహితులును, కాణా
దకాపిల గౌతమీయ జై సినియ నై యాసిక పాతంజలతంత్రరాధాంతపూర్వపక్ష
వై పరీత్యకరణచణయు క్తికల్పనానల్పకల్పితప్రతివాదిబుద్ధివిధ్వంసు లగువిద్వాం
సులును, బ్రాహ్మపాద్మవారాహవైష్ణవమాత్స్యవ్యూహంజీయభాగవతబ్రహ్మ
కై వర్తకార్తగారుడస్కందాది నిఖిలపురాణకథాకథనపాండిత్యపరితోషితాంత
ర్వాణికు లగుపౌరాణికులును, ఆశుమధురచిత్రవిస్తారకవితావిజృంభణస్తంభితబా
ణభవభూతికాళిదాసముఖ్యవిఖ్యాతికారపు లగుకవులును, బహువిధపురాతనజ్యో
తిష సిద్ధాంతసంఘర్షనిశితమతిచతుర్దిమసమధిగతకళాకాస్తానిమేషాదినూత్ననూ
త్నతరనూత్నతమకాలకలనాకౌశలప్రకాశకీర్తికు లగుమాహూర్తికులును, ధ
న్వంతరిదస్త్రచరకప్రముఖనిఖిలాద్యవైద్యవైశారద్యదృష్టాంతభాజ నాయుర్వేద
వేదిత్వవైభవాలంకారు లగునగదంకారులును, విశ్వానసుతుంబురునారదాంజ
నేయభరతమతంగకోహళదత్తిలప్రభృతిగాంధర్వకౌశలగౌరవస్వరణగానమాధు
రీఘరీణతాప్రీణితబుధశ్రేణికు లగువైణికులును, రూపలావణ్యవిభ్రమవిలాసవి
భవవిస్తాపితవివిధజనస్వాంత లగువారకాంతలును, నిరంతరపరిణతబహువిధప్ర
హరణవ్రణకిణగణకాటన్యఖండితకంకటాపేక్షనక్షోవిభాగజోఘుష్యమాణశౌర్య
సాహసోద్భటు లగుభటులును, యథోచితప్రదేశేనర్తు లగుచుం గొలువ వేత్ర
హస్తజనననూఖ్యానసందర్శితసామంతకుమారుల నేవలు కటాక్షహాసభాషణా
దుల నాదరింపుచు గీతవాద్యతాళానువర్తినర్తకీనర్తనప్రసర్తసంబులవధరింపు
చు ననేకవిధరాజ్యకార్యవినియుక్తు లైనయధికారిపురుషులవిన్నపంబు లాలిం
పుచు వందిబృందపత్యమానవిరుదావలీప్రబంధమందరశ్రద్ధార్థచమత్కారంబులు
పరికింపుచు మెడ్డోలగం బై కూర్చుండి కార్యప్రసంగనశంబున.

11

సీ. శోభితాపస్తంబఃసూత్రు గౌతమగోత్రు, సుచరిత్రుః బింగళిఃసూరసుకవి
పౌత్తు) నన్నపరతిభావనదాహిత్తు), నమరధీనిధికి నఃబృమకుః బుత్తు)
ననుజన్తు లై నట్టియమరనయెఱ్ఱనా, ర్యులు భక్తి సేవింప • నలరువాని
సత్కావ్యరచనావిశారదుం డగువాని, సూరననామవిశ్రుతుని నన్నుఁ

ఆ. బ్రయము సంధిలంగఁ • బిలిపించి బహువత్త్రు, భూషణాదిదానఃములఁ గరంబు
సంతసం బొనర్చి • యెంతయు గౌరవ, మెనఁగ మధురఫణితి • నిట్టు లనియె. 12

శా. సీచే నొక్కమహాప్రబంధము గడుక్ • నిర్మిదసారస్యలీ
లాచిత్రం బగుదాని నోయనఘ వాఃలాయంబు సేయించుకో
మాచిత్తంబున వేడ్క యుండునది సీమాధుర్యధుర్యోరువా
గైచ్చిత్రిక్ సఫలంబు సేయుము సుధీవర్గంబు లోహెహా యనన్.

13

మ. ఇటముక్ గారుడసంహితాదికృతు లీ • విం షాండగార బె క్కొన
ర్చుట విన్నారము చెప్ప నేల యవి సంస్తుత్యోభయశ్లేషసం.

ఘటనక రాఘవపాండవీయకృత్తి శక్త్యంబే రచింపంగ నె

చ్చుట నెవ్వారికి నీక చెల్లె నజ్జిభావాకావ్యముం జేయంగన్.

14

క. అని యాదరణము మిగులం, దనర నియోగింప నేను + నాకొలది గనుం

గొన కీయకొంటిఁ దగ నా, యనఘుండు సంకల్పసిద్ధుఁ + డనునమ్మికచేన్.

15

వ. ఇవ్విధంబునం బూని యమ్మహాప్రభువునగౌరవనియోగంబునకు ననుగుణంబుగ
మదీయశక్త్యనుసారంబున విచారించి యపూర్వకథాసంవిధానవైచిత్రీమహానీ
యంబును శృంగారరసప్రాయంబును బుణ్యనస్తువర్ణనాకర్తవ్యసీయంబును నగుకళా
పూర్ణోదయం బనుమహాకావ్యంబు నిర్మింపం గడంగితి నట్టిమదీయకృత్తి కధీశ్వ
రుండగుచుం బెంపొందునంద్యావత్ప్రభువిభునివంశావతారం బెట్టి దనిన.

16

తే. సకలకువలయపాలనై శ్వర్యయుతుఁడు, చండధామకృతశ్రీఘంనుండు నైన
రాజచంద్రుండు జగతిఁగఁరంబు వెలయు, సంతతోదయసౌభాగ్యశాలియగుచు.

తే. అత్రిలోచనభవుఁ డయ్యు + నతఁడు మీతె

నపరిమితతారకావళి + కధిపుఁ డగుచుఁ

దాఁ ద్రిలోచనభవుఁ డయ్యు + ధరఁ గుమారుఁ

డేశతారకజయ మొందు + టేమియరుదు.

18

క. ఆచంద్రునివంశంబున, భూచంద్రుం డారెవీటిఁబుక్కనరేంద్రుం

డాచక్రవాళశైల, త్నాచక్రస్ఫుర్తికి ర్తిఁసాంద్రుండు పుట్టెన్.

19

క. ఆబుక్కన్మపాలునిబా, హాబలముకొలంది తదసిఁహతరిపువీర

ప్రాబల్వనిరాకృతనల, కూబరునకుఁ దెలియుఁ దెలిసిఁకొనఁ గలఁజేనిన్.

20

చ. మతి నజుఁ డంచు రూపమున + మన్మథుఁ డంచు నయోన్నతిక బృహ

స్పతి యనుచుక వదాన్యతను + భానుసుతుం డనుచుక నుతించు నా

ర్యతతి “నిరంకుశాః కవయ” + యం చది యొర్పుట గాని బుక్కభూ

పతికి నముండు లేడు తలఁపక భవనంబున నేగుణంబులన్.

21

క. పావనగుణ యగునబ్బల, దేవిని గులశేలగుణనిఁధిక్ మఱి బల్లా

దేవిని వివాహ మయ్యె మ, హావిభవుఁడు బుక్కనరవఁరాగ్రణి వేడ్కన్.

22

క. అందును బల్లాదేవికి, నందను లుదయించి రింద్రఁనందననదృశుల్

చందనవిశదయశుల్ సం, క్రందనవై భవులు రామరాజప్రముఖుల్.

23

ఉ. భూమహానీయశీలుఁ డగుఁబుక్కయయగ్రవధూటి కబ్బలాం

బామఃశిక్ జనించిరి సమస్తగుణాఘ్యుండు సింగరయ్యయు

రామవిభుం డహూబళధరామణుండును విక్రమాన్వయో

ద్దామత నొప్పనీటికి నుదగ్రజయాభ్యుదయంబులుం బలెన్.

24

ఉ. అందును సింగభూరమణుఁ + డాబళదేవిని బెండ్లి యాడి సం

క్రందనతుల్యవై భవులఁ + గాంచె దనూజుల మువ్వరక బుధా

నందవిధాయి నిర్మలగుణప్రకరణమునకు సాక్షిగా వచ్చినట్లు
 నందనతుల్యు నారవిభు • నవ్యపురారపు దివ్యసాక్షి.

25

ఉ. వ్రాలినకీర్తి బెం పెనంగి • వారలలో నరసింహరాజు నం
 ద్యాలపురాధిపత్యవిభావతిశయంబు వహించి మించెను
 ద్వేలనిరూఢి నెల్లడల • విశ్రుత మై తనవంశ మెల్ల నం
 ద్యాలపదప్రసిద్ధి దనరాదుచు నెంతయుఁ దేజరిల్లెగన్.

26

క. ఆనరసింగక్షితిపతి, మానవతీతిలక మైనమాదలదేవి
 భూనుతనమ స్తగుణల, క్షీనిధి దగఁ బెండ్లియాడె • గీర్తి దలిర్పన్.

27

సీ. మందారమందాక్షునందాయిదానప్ర, సిద్ధుండు సింగరక్షితివరుండు
 గర్వితారాతిదోర్గర్వనిర్వాపణో, దీర్ఘుండు నారభాత్రీవిభుండు
 భూభువనప్రళంసాభిశోభితమహా, ప్రాభవాధ్యుడు కుమారాబళుండు
 శరదించుచంద్రితాపరిశుద్ధవిహసన, స్ఫురదనర్గళకీర్తి • వరదరాజు
 తే. ప్రచురవిక్రమరఘుపతి • రఘుపతియును, దనయు లేవురు గల్గి రుదాత్తనకల
 గుణగరిష్ఠులు నరసింగకుంభినిత, లాధినాథున కమ్మాదామంబయందు.

28

క. నరసింగవిభునిసింగరి, నరవరుఁ డనమానుఁ డధికనయసారత ని
 ర్భరశూరత నతిధీరత, నరు దగుదానక్రియావిహారత నిలలోన్.

29

క. నారాయణభక్తుఁడు సుజ, నారాధనపరుఁడు జలరుహక్షీసుమనో
 నారాచుఁడు నరసింగయ, నారావనిపాలకుండు • నరవిభుఁ డాజన్.

30

సీ. స్వారాజభావంబు • కారణంబుగ నేమొ, శక్రుండు నెలవున • జడియ కునికి
 మిత్రపుత్రీతఁ దాను • మిత్రుండ నని యేమొ, యముఁ డాత్మపురమునఁ • దెమల
 వారుణీసేవామదారూఢిచే నేమొ, జలభర్త దనవీటఁ • గలఁగ కునికి క్రునికి
 తల్లడం బేల యే • ధనదుండ నని యేమొ, ధనరాజు నిజపురిఁ • దలఁగ కునికి
 తే. తమకు మఱి దిక్కు లేమిని • దలఁకి యేమొ

కడమనలువురు మూలల • నడఁగి యునికి
 వీరవరుఁ డైనంద్యాలనారవిభుని
 యాజి ఘోరభేరీధ్వను • లడరునపుడు.

31

చ. పగ లనుశబ్దమాత్రము సభాకుసుమంబు నిజంబు నారభూ
 జగదధిప్రతాపగుణసంపదచే రవిఁ దత్పమానుఁగాఁ
 దగునె నుతింప నారవి ప్రతాపమహత్త్వముచేతఁ బెత్తుచున్
 బగ లొకనాఁడు దప్పక యపారతఁ జొప్పడుఁ గాక మానునే.

32

చ. వదలక యుత్కలేంద్రుని సవామిబరీదు నడంచుదుర్జయున్
 గుదుపనమల్కు దల్లడిలఁ • గొట్టె మహాద్భుతసంగరంబులో

- నెదిరిచి కొండవీటికడ • నెవ్వరు సాటి విచిత్రశౌర్యము
పదపన నారసింహవిభుఁపట్టికే నారస్యపాలమాఁళికిన్. 33
- సీ. శ్రీవిష్ణుపదభక్తిచే ధర్మసంపత్తి, ధర్మసంపత్తిచేతను జయంబు
జయసిద్ధిచేత నుజ్జ్వలబాహుశౌర్యంబు, శౌర్యశారసముచే • జతురసితి
సితి పెంపున మహానియసామ్రాజ్యంబు, సామ్రాజ్యమహిమచే • శాంతిగుణము
శాంతిచే వేదాదిసకలనద్విద్యలు, విద్యలచే బుద్ధివిలసనంబు
తే. దాన బ్రాత్రవివేకంబు • దాన సీరి, దాన బ్రవిమలకీర్తియు • దాన గులము
ప్రేమ సత్యంతము నలంకరించుకొనియె, భళిర నంద్యాలనారభూపాలకుండు.
చ. ఘనతరదానచాతురిన • కాదు శ్రుతిస్తోతిశాస్త్రైవ్రణం
బునను బుధానురంజనుఁడు • భూరిశుచిత్వమునంద కాదు శో
భనపుట్రతాపసంపదను • బానకుఁ డానరసింగిభూపనం
దనుఁడు కుమారయోబనసుఁధాతలనాయకుఁ డిన్వసుంధరన్. 35
- ఉ. సాత్త్వికతాపరాయణుఁడు • సత్యవచస్కుఁడు దానశాలి నో
స్తత్త్వవిజృంభితుండు రణశౌర్యధురీణుఁ డకల్ ముండు గీ
రత్వముమన్నిపట్టు చతురత్వనిధానము నీతిపద్ధతీ
తత్త్వవిశారదుండు వరదక్షితిపాలుఁ డలోలుఁ డయ్యెఁడన్. 36
- క. కరుణాఘనవీక్షణమున, శరణాగతరక్షణమున • సంగరశౌర్యా
భరణాహితశిక్షణమున, దిరముగ రఘుపతియ రఘుసేతిగ దలపోయన్. 37
- ఆ. అందు సింగరయ్య • యనవద్యగుణ శౌర, మాంబుఁ బెండ్లియాడి • యాత్మజులను
గనియె నారసింహజననాథు రఘుపతి, క్షాతలేంద్రు నోబమనుజవిభుని. 38
- క. ఆనారసింహవిభుఁ డన, మానగుణుఁడు రఘుపతిక్షమానరుఁడు యని
శ్రీనిధి యహూబళాఖ్యధ, రానాథుఁడు సకలగుణవిరాజితుఁ డయ్యెన్. 39
- క. ఆమువ్వరలో నగ్రజుఁ, డై మించునృసింహునకుఁ దిదంగన యగ్రుణీ
రామాంబకు నుదయించె మ, హామతి నావళిచినౌబళాఖ్యుఁడు నెలయన్. 40
- ఉ. దేవవిభుండు భోగమున • దీప్రమయాఖుఁ డఖండచండతే
జోవిభవంబునం దపననూనుఁ డనూనవిత్తిర్ని పెంపున
దైవతమేదిసీధరము • ధైర్యమహత్త్వమునం దలంపఁగా
నావళిచిన్న యోబమనుజాధిపముఖ్యుఁడు రాజమాత్రుఁడే. 41
- క. ఇది సింగరయ్యసంతతి, తదనుజననుజుఁ డగునోబధరణిపువంశా
భృదయక్రమ మభివర్ణిం, చెద నిక భువనప్రసిద్ధి • చెన్నెనంగం. 42
- ఆ. ఆకుమారయోబభూకాంతుఁ డింపుతో, పెండ్లి యాడె గుణగభీరచరితఁ
దిరుమలాంబ నెండుఁ బరమపాతివ్రత్య, సావనతఁ దనర్చుభాగ్యనిధిని. 43

- సీ నానాగుణైకనిః ధానంబు నా నెప్పు, నరసింగమేదినిః నాథవర్మ
నిద్రాపుంగీర్తులః • దద్దయు విలసిల్లు, నట్టి పెద్దయ హేలూబః శాధిపతిని
నాదిమనృపగతి • మేదినిజనములఁ, బోది సేయుచు నెప్పుః మాదవిభుని
సన్నుఁజొన్నతన్మత్తి • నెన్నికఁ గన్నట్టి, చిన్నయ హేలూబః తీతితలేంద్రు
జ్జ. సారతరచారుచారిత్రుః నాగనృపుని, నాకుమా హేలూబః తిః మ్మాంబయగడు
గనియె సేపురుసుతుల సః శ్మాంతియుతుల, విష్ణు సేవాభిరతులఁ బ్రః వీణమతుల.
క. అందు నరసింగవిభుఁ డి, పొందఁగఁ దాఁ బెడ్డి యాడఁ • నుభయకులశ్రీ
సౌందర్యగుణచరిత్రము, లగ దిర మై తనకుఁ దగిసఁలక్షీదేవిన్. 45
- నగ్ధర. ఆలక్ష్యదేవియగ దాఁయతమతి నరసింః గాననీశుఁడు గాంచె
వైశ్వానర్యస్థుత్తులఁ నందనుల నురుయశోభవ్య నోభావ్యాయత్న
పాలోత్తగుం గవిత్వః ప్రముఖబహుకళాః సారగుం దిమ్మరాజు
బాలాదిత్యోపమానః ప్రచురతరుచిః స్ఫుర నాగక్షేత్రాద్రున్. 46
- జ్జ. ప్రభవజ్యంభానామతిః నానఁగఁ డిందుముఖః నీనచే
జోభవనమూర్తి కల్పమవిదూరుఁడు నిత్యరమావిహగలీ
లాభవనాయమానసువిః లాసకః తిః సీతః డాకుమా
హేలూబః నరసిహసుతుఁ • హేలూబః నెన్నిక కెక్కు నెతయున్. 47
- గా. అత్రాసోజ్జ్వలశూరతాగుణకుమాః రాహూబః త్నాపన
త్పుత్త్రీనరసింహతిమ్మవిభుకీర్తుల్ మీఠ యత్యగతవై
చిత్రా దిక్తితులఁ నటింప నది దా • శీలిపుచున్నట్ల తత్
స్తోత్రాకారసరస్వతీసతి నటింః చుక్ నూరిరాజ్జిహ్వలన్. 48
- క. ఏనీమ నెదురు లేక వి, భాసిం నాద్యాలతిమ్ • పార్థిపుబలముల్
నాసి గలయచివిభాసి, ప్రాసానులశోడ సత్ప్రభంధములగతిన్. 49
- జ్జ. భూలలనాలలామ కడం • బా మెసలారెడు వేడ్కతోడ నం
ద్యాలకుమారయోబనః నాభునృసింహనినాని శౌరియు
శ్మాలభుజాగ్ర మెక్కుటయుఁ • దక్కక యెక్కెఁ దదీయకీర్తియుక్
బాల సుమేరుశృంగము సః పత్తికి మచ్చర మెచ్చ కుండునే. 50
- ఆ. అతనిపిన్నతగ్రడి • యగు పెద్దయోబభూ, నాయకుండు గాంచె • నందనులను
సారసుగుణమః శివయోరాశి నుద్గడ, యాబళేంద్రుఁ జిన్నయోబభునిని. 51
- జ్జ. భీరజనాభివర్ణ్యుడు తః దీయకనిచృపితృప్ర్యుఁ డుజ్వలా
కారుండు పిన్నయోబభుండు • గాంచె దనూజుల మువ్వరక్ మనో
హరిగుణోన్నతుం దిరుమలయ్యను రాజమనాముఁ గృష్ణభూ
మిరమణోత్తముక్ దిశల • మించి నిజాన్వయకీర్తి వర్తిలన్. 52
- క. ఇల నంద్యాలకుమాచౌ, బభునగళచరిత్ర మిది సుః పావనవృత్తిం

బాలు పొందుతదనుజన్ముని, విలసితవంశక్రమంబు • వివరింతు నిఁకన్.

53

ఉ. సంగరపార్థుఁ డావరదశౌరి సుతత్రితయంబుఁ గాంచె నా
త్కంగన యైనశ్రీతిరుమఁలంబికయందు మహాగుణాఢ్యు శ్రీ
రంగజనాధిపుఁ బుధవఁరప్రణతుఁ నరసింగమేదిసిం
ద్రుం గవిపాపణాతిచతుఁదుం గనకక్షితిపాలశేఖరున్.

54

తే. అందు శ్రీరంగరాజు సఁమ స్తుగుణని, కేతనుం డాశ్రితసుపర్ణ • కేతనుండు
తనకుఁ గులరూపగుణములఁ • దగినయట్టి, తిరుమలాంబికఁ బెండ్లి • యై తేజరిల్లె.

సీ. శోభనజయలాభఁసౌభాగ్యభూభర, ణాభిశోభితుఁ డైనయాబళేంద్రు
నిర్మలసత్కర్తఁధర్మనిర్మితబుధ, సమ్మోదుఁ డై యొప్పుఁజిమ్మవిభుని
సురదంతిశరదభృహరదంతిరిపునిభ, స్ఫురదుదంచితకీర్తి • వరదవిభుని
విష్ణుసేవాఢ్యంభఁవిష్ణు నిత్యాచార, నిష్ణాతహృదయుని • గృష్ణనృపుని

తే. నందనులఁ గాంచె నలుపుర • నందనద్రు, మానువ ర్తనకీర్తసి • యానవరత
దానముదితార్యతతులఁననూనమతుల, రమణఁ దిమ్మాంబయందు శ్రీరంగరాజు.

తే. అట్టిశ్రీరంగవిభుద్వితీయానుజనకుఁ
గనకవసుధాధిపతికిని • గలిగె సుతుండు
ధరణిఁ గనగిరియాబళేశ్వరుఁ డనంగ
నభినుతాహ్వయుఁ డగుచుఁ బెం • పారె ఘనుండు.

57

వ. ఇది వరదరాజువంశక్రమంబు.

58

తే. ఇట్టివంశాభివృద్ధికి • హేతువు లయి, తనరుసౌజన్యనిధు లన్నదమ్ము లెపుడు
తనదుసౌభాగ్యత్రమునకుఁ జి • త్రముల నలర, వెలసె నంద్యాలనారప్పఁగీర్వవరుండు.

క. ఆనారక్షితిపాలుఁ డ, నూనశ్రీవిభవసముచిఁతోద్వాహవిధిం
బూని వరియించె నిజరూ, పానుగుణం దిరుమలాంబ • నధికప్రీతిన్.

60

తే. పుణ్యకులశీలమహిమలఁప్రాక యనగ, నిష్కలంకపాతివ్రత్యనిధి యనంగ
వెలయు నంద్యాలనారభూవిభునిదేవి, పరమశుభగుణ నికురుంబ • తిరుమలాంబ.

క. ఆతిరుమలాంబయందుఁ బ్ర, భూతయశుండు నారవిభుండు • పుత్తులఁ గనియెం
బూతాత్ముల నరసింగ, త్కౌతలవిభు మాదనృపునిఁ • గనకక్షితిపున్.

62

ఉ. ఉన్నతిఁ బెర్చి యందు వెలయున్ నరసింగవిభుండు శౌర్యసం
పన్నుఁ డటంచు విద్యఁ బ్రతిపన్నుఁ డటంచుఁ గవింద్రకోటికిఁ
సన్నిధి యంచు నిత్యహరిఁసన్నిధి యంచు విపన్నరక్షణా
సన్నుఁ డటంచు నెప్పుడుఁ బ్రసన్నుఁ డటంచు జనుల్ నుతింపగన్.

63

క. నారయనరసింహుండు మది, నారయ నరసింహుఁడే యథార్థము కరజ
శ్రీరచితార్యస్థితి యై, భూరిప్రహ్లాదభరణఁమున శోభిలుటన్.

64

శా. స్ఫూర్తిఘోషి నిరంతరం బగుచు నెఱచోటం బ్రకాశింపఁగా
వర్తిల్లున్ భువనంబులందును సహావస్థానవత్కేముదీ
మార్తండద్యుతివైభవంబులు ననిర్వర్యాదవైచిత్రితోఁ
గీర్తింపన్ వశమే నృసింహవిభుసఃత్కిర్నిప్రతాపాన్నతుల్. 65

ఉ. భానుసమానతేజఃఁడు విభాసురరూపమనోజుఁ డుజ్జ్వలా
నూనయశోవిభాసి విభావోదయనిత్యవిలాసి విశ్వస
న్మానితవర్తనండు కవిమండలనిర్మితకీర్తనండు ల
త్యనవమాధవుండు నరసింహునినారయమాధవుం డిలన్. 66

క. వితరణమున రణమున ను, న్నతవినయంబున నయంబునం దన కిలలోఁ
బ్రతి లేక నారభూపతి, సుతుఁ డామాదప్రభుండు + శోభిలు మిగులన్. 67

క. కనకమహీభృద్వరుఁ డల, కనకమహీభృద్వరుండు + గట్టిగ శౌర్యం
బున విబుధాధారత్వం, బునఁ బరహితధర్మభావమునఁ దలపోయన్. 68

శా. స్థానం బెన్నఁడుఁ బాయ దుత్సవఘనఃస్వస్తీసుఖక్రీడ మై
పై నెండన్ భువి నర్థిలోకము దివిం + బ్రత్యర్థిలోకంబు న
న్యూనం డాకనకయ్య యుద్యతకృపాఁబుం డైనమాత్రంబునన్
దానతాత్రము లింత యంత యనుచుం + దర్శింపఁగా శక్యమే. 69

సీ. సంతానసురధేనుఁచింతామణిశ్రీకి, లజ్జఁ దా నెనఁగించు + నొజ్జ యగుచు
నలకాధిపతిసూనుఁనలకాములకు దర్ప, రహితత్వ మొనఁగించు + మహితలీల
నరభీష్మకోదండఁగురుభీష్మనమరంబు, దక్కువ యనిపించు + నిర్కువముగఁ
గుంభీనసకోడఁకుంభీనగిరులకు, విశ్రమంబు నొనర్చు + సశ్రమమున
తే. సంతతౌదార్యసౌందర్యశౌర్యధరణి, భరణనైపుణగుణములఁప్రాధి మెఱసి
వరుస నరసింగమేదిసిశ్వరునినార, నరవరేణ్యునికనకభూనాయకుండు. 70

క. ఆముప్పురందు నగ్రజుఁ, డై మించిననారసింహుఁ + డతులితవిభవ
శ్రీ మెఱయఁ బెండ్లి యాడెం, బ్రేమం బెదకొండమాంబఁ + బినకొండాంబన్. 71

చ. నిరుపమవిక్రమంబును విశిషితియు నీతియుఁ బోలెఁ దత్త్వవి
త్పరిచయమున్ విరక్తియును + భక్తియుఁ బోలె సుయోగవర్తనా
దరవిభవంబు శాంతియును + దాంతియుఁ బోలె గరం బలంకరిం
చిరి తమనిత్యసేవ నరసింగయ నిద్దఱుకొండమాంబలున్. 72

ఆ. అందుఁ బెద్దకొండఁమాంబయం దానర, సింగభూపవరుఁడు + శిష్టమతులఁ
గాంతియుతుల సుతులఁగనియెమ్మార్తిక్షమా, రమణుఁదిమ్మవిభునిఁరమణమీఱ.

ఉ. ఆనరసింగభూపతి ప్రియం బెనఁగం జనకొండమాంబయం
దానమితాఖిలాహితసమాజుఁ దనూజునిఁ గాంచె బంధుసం

తాననురావనీజు సముదంచితభోగవిదౌజు సూరి మై

తీనవభోజు భానునిభః తేజనిఁ గృష్ణమరాజు నున్నతిన్.

74

వ. అందు.

75

సీ. శేషుదర్పము చివ్విః శీతాంశు రుచి నవ్వి, పాలమున్నీట్టిపైఁ గాలు ద్రవ్వి చి
యాదిత్యుపసయాచిః హలహలంబునులోచి, హుతవహుగర్వముఁ జూతలూఁ
కల్పశాఖని గెల్చిఁ కర్ణుకీర్తి మరల్చి, ఖచరువార్త దరల్చిఁ ఘను నదల్చి
కందర్పు మఱపించిఁ యిందుని నిందించి, నలకూబరు హాసించిఁ నలుని మించి

తే. తనరుకీర్తిప్రతాపవదాన్యతాను, రూపవిలసనములచేతఁ యాధి కెక్క
ధరణి సంద్యాలనరసింగఁ నరవరేణ్యు, పట్టి యైనట్టి మూర్తిభూపాలకుండు. 76

క. తిమ్మక్షీతిపతి శోభిలు, నిమ్మహిలో మిగుల వాసిఁ కెక్కఁడుగాంభీ
ర్యమున దైర్యమున శౌ, ర్యమునఁ బ్రఖ్యాతుఁడై జనావళి పొగడన్. 77

సీ. శ్రీపుత్రైతులనానుఁ రూపంబు రూపంబు, నిర్మలాంగిరసవిఁసీతి నీతి
మహానీయతానుపమానంబు మానంబు, భూతిమద్రిపుదావఁపేతి పేతి
ధాతీసురశ్రీనిఁదానంబు దానంబు, తులితమారుతిభీమఁబలము బలము
గోవిందచింతాన్యఁభానంబు భానంబు, కోవిదబంధుసంకులము కులము

తే. తరమె వర్ణింప వనకుభృత్తటకుటీర, కటురటర్పులికాచ్చటఁఘటితనిరగన
కాహళారవశంకాప్రకంపితప్ర, తీవ్రవృషజాలు సంద్యాలఁతిమ్మవిభుని. 78

ఉ. చె న్నె సంగె నృసింహన్యపఁ శేఖరుతిమ్మన్యపాలవకౌళి య
భ్యున్న తకీర్తి ముజ్జగముఁ నూనంగ మానవకన్యలట్ల తా
రెన్నఁడుఁ బోనిపున్న మసఁమృద్ధులఁ గాంచితి మంచు నుబ్బుచున్
వెన్నెలకుప్ప లాడుదురుఁ వేలుపుకన్నెలు నాగకన్యలున్. 79

ఉ. శ్రీయుతుఁడైనయట్టివరఁసిగహునితిమ్మనికీర్తివై భవ
శ్రీ యనుమాక్తికావళికిఁ జెల్వధికంబుగ దిక్కులన్ నిజ
స్థాయదకీర్తిసీలపటఁసంవరణం బొనరించు మున్నుగా
నాయనశత్రువర్గము ప్రియం బిఁక నెవ్వఁడు సేయ కుండెడున్. 80

మ. క్షీతి సంద్యాలన్యసింహుతిమ్మవిభుసఁక్తిఁ ద్రిప్రతాపంబు లు
న్నతిఁ బర్వన్ నవఘేనవిద్రుమము లైఁ నానాబులన్ సింహసం
తతిధాతుప్రకరంబు లై వలయగోత్రంబున్ స్రవచ్ఛామరో
ర్జితసిందూరము లై దిశాగజములం జెన్నొందఁగై సేయుచున్. 81

మ. అతిధన్యు డగునారసింహవిభుతిఁ మౌఢశుహస్తాబ్జసం
గతిచే వింతగ దానవారి సముదఁగ్రప్రాధిచే విప్రసం
తతియందున్ నెఱపున్ ధృవస్థితినిదానత్వంబు ప్రహ్లాదపా
షితయుం గాక యశేషభోగవరతం జెన్నొందుసౌభాగ్యమున్. 82

- ఆ. ఇట్టితీమి మేదిని శ్వేరు డనుగుండ, ముండ సభ క్రివినయ మొదగరిమ
దను భజంప నెలరుచిన కొండమొబగా, రాబుబట్టి కృష్ణ భూపవరుడు. 83
- సీ. ఆఖండలాహం క్రియాఖండనోదించి, తాఖండవిధ వోదయాంచితండు
నారణాని ప్రవాళానానానానా, వారణానాచద్యుజాపారుషండు
మందేహాని ప్రదీప్తినిందేహానుట నాత్మ్య, మందేహ తేజస్సు మన్వితుండు
బాధురాణిపయస్సుంధురాణిపయ, ద్వుంధురాణిపయ భాజితుండు
శే. నెలయు నిశ్చలనిగంతస్మిన్ స్థితిలాభి, సతిశివోక్తుంకంపితం శ్రుతివలతు
మశిమతల్లీపుణిత్రిమల్లపుల్లి, కీర్తివిభవుండు సంద్యాలకృష్ణవిభుడు. 84
- మ. అసఘాత్యై సరిసాహకృష్ణననుభాభ్యత్యై విరాజద్భుజై
కనిధ్యై వర్ణన సేయంగా దరమేది క్షక్తంబునం దెల్ల శో
భనతత్త్వైర్నినదీమతల్లి ప్రవహించు బూస మున్నున్నుగా
ఘన మై యుబ్బు గని ప్రసరింప లక్షణలమలం గావ్యామృతం బెంతయున్. 85
- చ. అవిరళసత్యభోగవిభానాతిశయోల్లాసితండు నారహ
ర్థిపునరసింహుకృష్ణజగతీపతి నిత్యసువర్ణనర్మముల్
కవినికరంబుపై గుణయంగా బ్రహ్మాంతును హృద్యగద్యప
ద్యవివిధకావ్యరూపత సంగతననర్ణమహానాహముల్. 86
- ఉ. దానమునందు గృష్ణననుభానరుడప్రతిముండు యుక్తమున్
దీని గణించినకొ సురమణితీ గొల్పుచు నున్న సప్తనం
తానసమృద్ధి చేకులుట తద్వినియోగిగుణంబు లన్నియుం
బూనిక మిఱుగా నెయమున్ సురభిత్వము దాల్చి యుండుటన్. 87
- మ. తమి సంద్యాలసృసింహకృష్ణనిమిషాదానక్రియాకౌశలం
బుచునాత్మ్యంబున నర్థబృందము ధనంబుం జెందబ్రత్యర్థిబృం
దము చెందక నిధనంబు నింతయు మదిగా దర్శింప యుక్తంబు త
థ్యము నర్థాధికు లెందు గోరుదురు వర్థాధిక్యవద్యోగమున్. 88
- మ. ఒకప్రద్యుమ్నుని గాంచె దొల్లి యదువంశోద్భూతి బెం పొందుచున్
సకలత్వైసురుల గరం బిపుడు శ్రీసంద్యాలకృష్ణక్షీతీం
ద్రకరాజ్ఞాన్వయసంభవంబుకతనం బ్రద్యుమ్నులం జేయుచుం
బ్రకటం బయ్యెడు దానవారి యవతారం బొంది ధాత్రీస్థలిన్. 89
- చ. కలన సృసింహకృష్ణుడతికౌశలతక్ యుభిషించుఖిడ్గ మ
గ్గలిక దట్టితల్ వెడల గ్రాయు నరాతినరాధపుల్ మనన్
వలసిన నీని కైకొనుండు వక్త్రములం దని పండువూరిపు
ల్లలు వెద చల్లెనో యనుతలంపులు చూడకుం జనింపగన్. 90
- క. బల్లినుండు కృష్ణభూషణి, పెల్లుగ యుభిషించుచాలు పెనువాకకు భీ

- తీర్లినపగవారి డడవిని, భిల్లవిలాసినులచూపుఁ బెళుకుల కలుకున్. 91
- చ. పొలుపుగ నారసింహనృపఁపుంగవుకృష్ణుఁ డసంతతవైభవౌ
జ్వలుఁడు స్రతాపకుంకుమపుఁజర్చలఁ బాండుయశఃప్రసూనపు
జల నలరించు విశ్వమును • జక్రి విరాడ్తును వౌ టటింగియా
భళి యిది వో మహాద్భుతఁపుఁభక్తి మనంబున నెన్ని చూడఁగన్. 92
- చ. సుమధురమూర్తిఁ గృష్ణవిభుఁ • జూడనియింతు లె టన్న నుద్రు గా
ని మది నొకింతఁ జేర్చి యతఁనిం గనుఁగొన్నతుదక సుధాంశురూ
పము ప్రియ మన్నవారు మఱి • భావజు మేలనువారు గల్గుట
బ్రమిదియ సాక్షి యానృపునిరాజమనోజులరూపువాసికిన్. 93
- మ. అవసేకాంత కరంబు రంజితము నంధ్యాలాధిపుం గృష్ణపా
ర్థిపునిం జేరి సదా యసంతవిభవాధిక్యంబుసాంపుఁ వరా
హవసత్కౌశలజృంభణంబు కులగోత్రొన్నత్యముఁ మానసా
త్మవ మైవట్టియ నేకపావనగుణోదారత్వముం గల్గుటన్. 94
- సీ. శ్రీవిష్ణుభజనైకశీలుం డలోలుండు, నైదికమతరక్షణాదరుండు
నెఱబంటుతనమున • మెఱయుజోదులయందు, గజపాయారోహదీక్షాగురుండు
కీర్తిప్రియుండు సంగీతసాహిత్యాది, సకలకళావిచక్షుఁడు రసికుఁ
డివిపట్టునఁ గొంచె • మెఱుంగఁడు తగవరి, కల నైన నెఱుంగఁడు • కల్ల లూడ
తే. ధీరుండు గభీరుఁడుచితవిహారుఁ డార్య, వర్తనుండు శరణాగతవత్సలుండు
శేషునకు నైన వర్ణన • సేయ వశమె, యనఘు నంద్యాలకృష్ణధరాధిపతిని.
- ❦ — ప స్యం త ము లు. ❦ —
- క. ఈదృశగుణరమ్యున క, న్యాదృశధరణివరదురభిఁనయసామ్యునకుఁ
నైదికపథరక్షునకు న, లాదికనృపనయతిరస్కిఁయాదక్షునకున్. 96
- క. ఆధునికరామభద్రున, కాధిక్యచణాహవక్రియార్దుద్రునకుఁ
మాధవపదపద్మనమా, రాధనవిధిసాధితావిరతభద్రునకున్. 97
- క. జయలక్ష్మీపరిణయసహృదయకీర్తిసతీసమర్పితస్ఫుటతేజో
మయహారిద్రాక్షతసం, చయమధురితదిక్పరంధిఁజననిటలునకున్. 98
- క. దానోదకధారామహి, మానారతశీతలీకృతాంగణభూభా
గానుష్ఠితయాచకసం, తానాకించన్యజన్యతాపక్షతికిన్. 99
- క. ఇభకర్ణతాళవృంత, ప్రభవానిలసుఖతపరస్పృహప్రహితనువ
స్తుభరవహజనసమాకీ, ర్ణభవనగోపురబహిర్ధారాభాగునకున్. 100
- క. శ్రీనంద్యాలనృసింహ, యైనాథతనూజునకు సంపంచితవిభవ
శ్రీనవ్యబిడౌజునకును, దానకళాతులితదైవతయ్యజునకున్. 101
- క. ఆత్రేయమానిగోత్రప, విత్తునకు విరోధిమదలవిత్తునకు దిశా

- జైత్రునకు లోచనోత్సవ, గాత్రునకును గొండమాంచికాపుత్త్రునకున్. 102
- క. విశ్రుతతిరుమలతాతా, రవ్రశేష్టాస్వయసుదర్శనాచార్యతనూ
జశ్రీనివాసగురుచర, శాశ్రయణసమార్జితాః లాభ్యదయునకున్. 103
- క. జిష్ణుయశోధిక్షేపణ, ధృష్ణమహాశౌర్యపద్ధతీభేలునకున్
వైష్ణవమతశీలునకున్, గృష్ణమహీపాలునకును + గృతిలోలునకున్. 104
- వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధియు నాయురారోగ్యసమృద్ధియు నగునట్లుగా నాయొ
నర్పం బూనినకళాపూర్ణోదయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథాక్రమం బె
ట్టి దనిన. 105

ప్రథమా శ్వాసము.

—కథారంభము.—

- క. శ్రీలకు నాకర మై వి, ద్యాలతలకు నాలవాల + మై హరికి నదా
కేళీభవనం బై మహి, జాలన్ ద్వారవతి యొప్పు + సౌభాగ్యములన్. 106
- ఉ. తోయధియంకభాగమునఁ + దోరపుఁబెంపులతోడఁ దత్పుర
శ్రీ యతఁ డూర్చిహస్తములఁచేఁ దను నిట్టటు ముట్టి లాలనల్
సేయఁగ నెప్పు నంగగుణలీలల నెంతయుఁ బెద్ద యయ్యు నే
ప్రాయము లైనఁ దండ్రియెడఁ + బట్టరు వేటొకరీతిగా జనుల్. 107
- చ. సురుచిరవస్తుసంపదలఁసాంపునఁ బెంపు వహింపుచున్నయ
వ్వరపురి యాత్మసామ్యపువివాదముఁ దీర్చుకొనంగఁ బిల్చు ని
ర్జనగర్భి సువర్ణమయఁసౌధకరప్రసరంబుచేత నం
బరము గ్రహించి భూరితరఁపారజనారవగౌరవంబుచేన్. 108
- చ. అహిమకరప్రచారసుదుఁరానద మై నిబిడాంధకారన
న్నహనముపొల్పుఁ దెల్పుచుఁ దనర్చు సముద్రమహాదకంబుచే
బహిరభివేష్టితం బగుచు + భాసిలుఁ దత్పురికోట మిక్కిలిన్
మహిమను జక్రవాళగిరిమాడ్కిని జూడ్కికి వేడ్క సేయుచున్. 109
- చ. నలుగడలందుఁ గంబము లఁనం దగి రైవతకాదిఫర్వతం
బులు పయికప్పుతాచలువఁపోలికి నింగియు నందుఁ జిత్రభం
గులు పచరించుసౌధమణిఁకూటమరీచులు నెప్పు నొప్పు మి
క్కిలి పురలక్ష్మి కొల్లుచవిఁకెం గొలు పున్నగతిన్ శుభస్థితిన్. 110
- చ. కొలఁదికి నెక్కు డై వరుణఁకోటలు మేడలు గోపురంబులుం
గొలువఁగ వచ్చు నప్పురముఁకోటలు మేడలు గోపురంబులున్
జలనిధితుంగభంగచయఁసంగతత్ప్రతిబింబసంతతి
చ్చలమున నంత మొక్కు ధరఁ + జూగిలి యీ డనువారు చిన్నపోన్. 111

ఉ. శైవలసీలముం గమలశాలియు నైనయగి డైనది
ద్వావలి వ్రాతతోడికరంకించుగ నొప్పుచు గోట శాటిలా
గై వజ్రులగ హర్షకనకాంశునికాయముపేర దత్తుర
శ్రీ విలసిల్లు నభిచరసింధువు మహాళిక మల్లెదండగన్.

చ. విలసితపీచికాయతరవిప్రతిబింబమిషంబునన్ మన
జలనిధి లక్ష్మ్యపార్వశయచక్రపయి జెను చాచి ముప్ప నా
ధ్యల బురలక్ష్మీ ధర్మవిధు లన్నియు నెజ్జలపుచ్చకాయ గా
నలయు విడం డతండు రసవత్పరిభామిష భామబంధమున్.

చ. అగణితలీల నప్పురమునందు విరాజలుచుండు నెంతయున్
మృగమదలేపపంకముల మేలిమికోటలు పువ్వుదోటలున్
నిగనిగ మన్విటంకములు నీలపుమేడలు పైడిగోడలు
బగడపుటంచుపాంకముల బచ్చలతిన్నెలు వింతనన్నెలున్.

లయవిభాతి. అలికులము నీలముల చెలువము వహింప ననదిశములు హరి
పాలుపున దలిర్పం, దలిరుగమి కెంపులుగ బలుదెలుగుక్రొవ్విరుల విలసన
ము త్తియపుగుళికలకు దక్కు, గలమణులకు బసిడితళుకులకు నీడగు
వెలయగ బరాగములు లలితపువితానం, బులుగ గ్రహముఖ్యముల చె
ప్రతిబింబములు బలె బురమునలైనల బాలుచును ననంబుల్.

చ. అనుపమితస్వవాద్యనివహంబులతో నరిమోయిటల్ సహి
పనియది యై పురం బెదురుపాజులు దీర్చెనొ మచ్చరంబునన్
వనధి కనంగ నయ్యువననంబులు పాలు మిళిందిబృందముల్
ఘనమక రాకృతిం దనరి గాఢుల జంద మరందబిందువుల్.

చ. కొలదికి మించు కెంజగురుగుత్తుల మొగ్గలపుష్పగుచ్ఛక
బుల బువుదేనె బుప్పాడుల బూపల బిందెల గాయలన్ ఫల
బుల నెపుడు సమగ్రపరిపూర్తి వహింపుచు దద్వనవజ్ర
బెలమి రహించు నందనసమృద్ధికి గోటిగుణాధికంబుగన్.

— శ్రీ భాగవత స్తోత్రము. —

శా. చాతుర్యాధిగతాఖిలశుతిచయల్ పడదర్శనీపారగుల్
శ్రౌతస్తార్తవిధిప్రసిద్ధపదవీసంచారలీలాధ్యుల్
చేతోనామవిలోచనాచలితలక్షీనాధసంక్షాదిమ
జ్యోతిర్నిత్యనిరీతు లప్పురములో నున్నట్టియర్విసురుల్.

— శ్రీ భాగవత స్తోత్రము. —

శా. నానాయుద్దవిహారశూరులు గుణానందజయశ్రీనఖాం
కానూనభిమదాయుధవ్రణకిణ్దంచచ్చరీరుల్ సదా

దానప్రాధియశోవిశేషజితమం దారుల్ గభీరుల్ మహా
మానాధారులు రాకుమారు లతిభూమి మింతు రప్పటిలోన్.

119

— ❧ వైశ్యవర్ణము. ❧ —

చ. తమతమ పెద్దవారు మును దాచినద్రవ్యము లున్నయట్ల యుం
డ మితము లేక యొప్పెడుధనంబులు తారు గడించి యుద్వి ని
త్యము నమితంబుగా నవనిధానము లున్నచు నప్పురంబులో
నమరెఱుకొమటుల్ నగుచు రల్లకు బేరునిధీశ్వరత్వమున్.

120

— ❧ శూద్రవర్ణము. ❧ —

క. ద్విజులను శాస్త్రనియుక్తిని, భజియింపుచు నిండ్ల సకలభాగ్యవిభవ మ
క్కజ మై తనర సుఖింతురు, సుజనులు తత్పురములోని శూద్రులు నెమ్మిన్.

— ❧ పురవర్ణము. ❧ —

క. ఎప్పట్టైన ఘనసారపు, గుప్ప లగుగజాశ్వసుభటకొటులచేతం
గష్పరముక్రోవి యనఁ దగి, యప్పురము కరంబు వెలయు నవసీస్థలిపై.

122

— ❧ వేశ్యవర్ణము. ❧ —

బంధుకరము. అరుదుగఁ బిడికిటనడఁగెడునడుముల్ హస్తినమానపుయానములున్
గురుజఘనములును గుచములభరముం గొప్పలగొప్పతనంబులు మే
గరగరికలు సిరి గలనగు మొగముల్ కల్కి మెఱుంగుగనుంగవలున్
దొరయఁగ వెలపడఁతులు విటధనముల దొరుకు చొప్పుడనప్పురిలోన్.

చ. అమరఁగ వింత నిం పొనఁగు నందు విటాలికి వేశవాటిహ
ర్మ్యములు విమానమానహరహరిగిరోగ్యహభాగభోగభా
గమరభజంగనంగహృదయంగమరంగదనంగనంగర
క్రమరమణీమణితకల్పన నేర్చినపారువాలచేన్.

124

ఉ. మాటలు వేయు నేటికి రమావరుఁ డందుఁ బదాలు వేలపై
నూతనమండ్రభార్యలు దనుం బరిపూర్ణరతోత్సవంబునన్
గాటముగాఁ దనర్చుకుతుంకంబులఁ గొల్వఁ గడున్ సుఖించు నే
నాట నెఱుంగు నివ్వలసనంబు లతం డల తెల్లదీవిలోన్.

125

ఉ. అందును వారు వీరనక యందఱు ధర్మధురీణు లైనవా
రందఱు శుద్ధభాగవతు లందఱు వేదనిరూఢి నున్నవా
రందఱు సాత్త్వికప్రవరు లందఱు దత్త్వ మెఱింగినట్టివా
రందఱు సత్కృపానిరతు లందఱు బావను లెన్నిచూడఁగన్.

126

క. ఇట్ట ట్టన నేటికిఁ ద, తృప్తణమున నున్నయట్టిప్రజ లేజాతం
బుట్టిన వారలు వంద్యులు, గట్టిగఁ దద్వినుతి నెల్ల కలుషము పాయున్.

127

క. అం దొకనటముఖ్యునిప్రియ, నందని శైశవమునంద నానాగుణరే

- ఖం దనరారుచుఁ గ్రమమున, నందంబుగ యోవనోదఁయముఁ బ్రాపించెన్.
- క. కలభాషిణి యనుపే రా, వెలది మును నహించు సహజఁవిలసత్కలభా
పలకుఁ దగఁ జాల దపు డది, కలికితనముఁ జతురతయును ఁగలపలుకులకున్.
- క. బాలిశకేళితాలన, తాలనదచిరావతరణఁతరుణిమతరుణీ
లోలాలసాలసవిలస, నాలోకనములు విటాళి ఁ నట్టిటు చేసెన్. 130
- ఉ. కూకటివేశిగోఁ గురులు ఁ గూడుకమున్న కుచప్రరోహముల్
పోకలతోడిసామ్యమును ఁ బొందకమున్న నితంబసీమకున్
ప్రేకఁదనం బొకింత ప్రభఁవింపకమున్న ప్రసూనబాణుఁ డ
జ్ఞాఁకలఁ బెట్టెఁ దా నరవ ఁ నామెత బాలికకై విటావళిన్. 131
- చ. తనదుమెఱుంగుఁజెక్కిఁతులు ఁ దాఁకఁగనీక మొగంబు నాపుచుం
జనుబాగడల్ నఖాకలనఁ ఁ జక్కిలిగింతలు వోవ లోఁగుచున్
మనసిజ మించుభీతియును ఁ నానయుఁ బూనుచు నీమృగాక్షి యిం
పొనరుచు కెన్నఁడొక్కొ యనిఁ యువ్విఘ్నలూరుదు రత్తఱ్ఱ విటుల్. సంగ
- క. తొలుప్రాయపుచుగకొదమల, తలఁపులతమకములు మిగులఁ ఁ దను నెదురుకొ
జలజాక్షి జవ్వనము గడు, వెలసెఁ బ్రతిక్షణము వింతఁవింతగ నంతన్. 133
- తే. మొదల బలురేఖ గలదఁట ఁ యదియుఁ గాక
వయసు క్రొత్తఁట వెలయాలిఁవంగడమఁట
వనితచక్కఁదనంబును ఁ వన్నెలాఁడి
తనముఁ గల్కితనంబును ఁ దరమె పొగడ. 134
- సీ. మెఱుంగుటద్దపుమించుఁమించుబాగులనింపు, నింపుచక్కనిముద్దుఁనెఱ్ఱెగంబు
నవచంద్రికల నవ్వఁసవ్వఁపులఁ జూపు, చూపులచొక్కంపుఁసోయగంబు బ్రుఁ
నారూఢిఁ బలుమాఱు ఁ మారువిండ్లకు నేర్పు, నేర్పుకన్పొమదోయఁనెఱతన
గటికచీకటిఁ గప్పఁకప్పఁ బూనినకొప్ప, కొప్ప తోరంపుజఁక్కునబెడంగు
- తే. గుబ్బపాలిండ్లు లేఁగొను ఁ గొప్పపిఱుదు
బాహులతికలు మృదుపదఁపల్లవములు
బంగరుశలాకపన భంగఁపఱచుమేను
గలిగి చెలు వొందుచుండు నాఁచెలువ మిగుల. 135
- చ. బెళుకులఁ జిమ్ముచుం గలికిఁబిత్తఱిచూపు సరత్నకుండలాం
చలకషణోజ్జ్వలత్వముపఁసల్ నెఱపన్ ఝళిపించుచున్ భుజం
గులహృదయస్థుల్ పైడిచి ఁ కొంచక తోడన పోటుగండ్లఁ దూ
తె లలన యార యొక్కొకతఁటిం బువుఁబొండ్లు కటారిక త్తియల్. 136
- ఉ. కీర్తనపాత్రచిత్రమృదుఁగీతకళాకలసప్రవీణతన్
నర్తననైపుణీవిలసఁనంబులఁపెంపుల నత్యపూర్వని

- ర్వర్తితపంచబాణసమఃరక్రియల్ హరిణాక్షి యస్సరః
కీర్తిబల౯ హరింపః దొడఁగె విటసంచయచిత్తవిత్తముల్. 137
- ఉ. ఆరమణీభిక్షామణి మహావిభవంబున నొక్కనాడుసిం
గారము లెంతయుఁ మెఱయఁగాఁ జెలికత్తెలతోడఁ జేటికా
వారముతోడ వింతచెలువం బనయంబు దలిర్పఁగా ననం
తోరువిలాసభాసురపుఁరోపవనంబున కేగి యచ్చటన్. 138
- సీ. కొన్ననల్ వలరాచఁమన్ననల్ గరగర, మల్లికల్ గొనియున్నఁమల్లికలును
సంతానముల కళిఁసంతానములయాట, పాటల ములు చూపుఁపాటలములు
ఓవి చేకొన్న పూఁదావిచేఁ బథికాంత, రంగముల్ నొంచునాఁరంగములును
మారుమే లైనబంఁగారుమేడలఁ బోల్పు, భంగి యై మించుసంఁపంగిగములు
తే. మంజులములైకనంబడుఁవంజులములు, కుందములునువాసంతికాఁబృందములును
గేసరములును నననాగఁకేసరములు, కాంతలార కంటిరె కడుఁ వింత లగుచు.
- క. పూఁబోడి యొఱసికొని చనఁ, గాఁ బయ్యెద యొడిసిపట్టెఁ గనుఁగొంటు చెలీ
లేఁబొన్నను భళిరా యిది, గో పురుషాహ్వాయమునిలుపుఁకొనునమయంబున్.
- క. ఆలికుచంబులు నాగ, య్యాలికుచంబులును వాదుఁ లాడెనురొద గాఁ
బోలు ననఁ దనరె నూపుర, కోలాహలచకితకీరఁ ఘోషము వింటే. 141
- క. లేగరువలిచే ముంగలి, పూఁగొమ్మలు పాయఁబడుచుఁ భుజగతి నెఱపం
గాఁ గురునక మిదె తివిరెడుఁ, శాఁగిటికి నీకుఁ దగునెఁ కైకొనమి చెలీ. 142
- చ. పయఁటచెఱంగు శాఖ యనుఁపాణిఁ దెరల్పుచు నోలతాంగి తాఁ
బ్రియమున భృంగకైతవనిఁరీక్షణముల్ కుచకుట్టలంబులం
గయికొన నొప్పుపల్లవశిఁఖామణి మామిడి రిత్తఁ బోవునే
భయ మిఁక నేల యే మిచటఁ బత్రముఁ బుష్పము వేడ్క నందితో. 143
- వ. అని యీప్రకారంబుల మఱియు నొండొరులతో ననేకవిధసరససల్లాపంబులం
బిసాళింపుచు నింపు దళుకొత్తఁ గ్రొత్తవిరిగుత్తులచేత నేత్రపర్వం బగుచున్న
యాపువ్వుఁదోటఁ దఱియం జొచ్చిన. 144
- సీ. అర వీడుకొప్పులఁవిరులవాసనకుఁ దో, రపుటూర్పుదాపులుఁ ప్రాపు గాఁగ
నడలమందతఁ బెంచుఁబడలికలకుఁ బిఱుం, దులప్రేగు చనుప్రేగుఁతోడుపడఁగఁ
జెమటచిత్తడిఁగ్రొత్తఁచెలుపుగాంచినవళుల్, మొలనూళ్ల కాంతికిఁబలిమిసోనఁగఁ
బయ్యెద లాడింపఁ బ్రభవించుకంకణ, నాద మందెలమోతఁ ప్రాణి సేయ
తే. మిగుల రొదగాఁ గికాకికఁ నగుచు రతుల
యాయములు సోఁక నెద్దియేఁ నాడుకొనుచు
సందడింపుచుఁ బుష్పపఁచయము సలిపి
యంతఁ గడఁగిరి డోలావిహారములకు.

- వ. అప్పు డాకాశమార్గంబునం గృష్ణ సేవాలాలసుం డగుచు నేగుదెంచునారదమ హామునీంద్రుని మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుండు గానవిద్యావిశేషాభిలాషంబునం గొలిచి వచ్చుచునుండి యమ్మగువలప్రగల్భతాగరిమకు వెఱుగదుచు శతానందనందనున కిట్లనియె. 146
- మ. తమిఁ బూడిదగెలతూగుట్టుయ్యెలలఁ బంఁతా లాడుచుం దూఁగునా కొమరుంబ్రాయపుగబ్బిగుబ్బెతలయంఁఘుల్ చక్కఁగాఁ జాగి మింటిమొగంబై చనుదెంచువీఁ గనుఁగొంఁటే దివ్యమాసింద్ర నా కమ్మగీనేత్రలమిఁదఁ గయ్యమునకుం ఁ గాల్ దాఁచులా గొప్పెడున్. 147
- వ. అనుటయు నారదుండు. 148
- మ. భళిరా సత్కవి వాడు నిక్కమ తగ్గఁ ఁ భావించి నీ వన్నయా యెల్లప్రాయంపుమిట్టారిక తైలబెడం ఁ గే నెందునుం గాన వారలఁడోలాచలనోచ్చలచ్చలనముల్ ఁ తైవిష్టప స్త్రీలయాదలఁ దన్నం జనునట్లు మించె ననినం ఁ ద ప్పేమి యొప్పే యగున్. 149
- క. అని పలుకునపుడు నికటం, బున నలకూబరుండు దాను ఁ మొగులుమఱుంగునఁ ఘన మగుదివ్యవిమానం, బునఁ జనుచున్ రంభ విశదఁముగ నది వినియెన్.
- ఆ. విని యొకింత కనలి ఁ మన సొకలా గైన, నతని నారదుం డనిఁయాత్మ నెఱిఁగి భానవికృతి యెఱుకఁపడసికయడఁచియమ్మగువతనదుప్రియునిఁమొగముఁ జూచి.
- క. ఆలించితె యాపలుకుల, పోలికఁ దెలియంగఁ గలహఁభోజనముని గాఁ బోలు మన మితనిఁ గని యుచి, తాలాపము లాడి చనుటఁయభిమత మనియెన్.
- ఉ. నారదుండుం దదీయవచఁనంబు వినంబడుదిక్కుఁ జూచె నెవ్వారలొ మాట లాడుచును ఁ వచ్చుట తోఁచె నటంచు నచ్చటఁ వారివిమానరత్నమును ఁ వారిధరంబుమఱుంగు వాసె బాలారుణభానుబింబ ముదఁయాద్రమఱుంగును బాయుచాడ్పునన్. 153
- క. ఆరంభయును గుబేరకు, మారుండు నవ్వేళఁ దమవిఁమానోత్తమమున్ నారదమాసింద్రుపదాం, భోరుహములక్రిందిచాయఁ ఁ బో నిచ్చి తగన్. 154
- ఆ. పారిజాతకుసుమఁసారభంబులు వెద, చల్లుతమశిరంబు ఁ లల్ల నల్ల నద్దుచును దదీయ ఁ మగుపాదయుగళి వా, సింది రంతఁ గొంతఁసేపు నిలిచి.
- క. ఆవరమానియు నొండొరు, పై వదలనిప్రేమ కలిగి ఁ భాసిలుఁ డనుచున్ దీవించె రంభ యపు డా, దైవతమునివర్మఁ జూచి ఁ దరహాసముతోన్. 156
- క. ఓమునివర మీదీవన, చే మోక్షైఁ బ్రేమ కొంత ఁ చెడక నిలుచునో యేమో కాని యిఁకన్ నర, భామలపోడుముల కితఁడు ఁ భ్రమయక యున్నే.
- వ. అని తనమనంబునం గలయారసంబు సైరింపం జాలక యెక్కుసక్కియంబుగా నాడుమాటలకు సందియంబు నొందుచు నిది యేమి యనుట వివరింపు మని

మునివగుండు నిలిచి యడుగుటయు దేవరకుం బ్రస్తుతగమననిరోధంబు గాకుం
డ విచ్చేయుడు విమానంబుమీదికి రా నవధరింపుఁ డన్నియు వివరింపుచు న
రుగుదెంచెద మహానుభావులం గొంతమేర యైనం గొలిచి వచ్చుట భాగ్యంబు
గాదె యనుచు శిష్యసమేతంబుగా నతనిం దమవిమానంబునందు నునిచికొని
తదలంకారచామరంబులు రెండును విచ్చి పుచ్చుకొని తనప్రియుండునుం దాను
నిరుగెలంకుల నిలిచి యల్లనల్లన వీచుచు నప్పడంతి మానివర్యా యప్పుడు మీ
ర లాడోలికావిహరిణులప్రసంగంబున శిష్యుతోడ నే మని పలికితి రది యానతి
వలయు ననుటయుఁ జఱునగవుతో నతండు.

158

మ. భళిరా సత్కవి వాడు నిక్కము తగ్గఁ + భావించి నీ వన్నయా

యెలప్రాయంపుమీఁదికిఁ తైలబెడం + గే నెందునుం గాన వా

రలఁదోలాచలనోచ్చలచ్చరణముల్ + త్రైవిప్యపశ్రీలయా

దలఁ దన్నం జనునట్ల మించె ననినం + ద ప్పేమి యెప్పే యగున్.

159

క. అని పలికితి నిం దే మై, నను గాని తెఱంగు గలిగినం జెవుమా యో

వనజాక్షి యింక దాఁడం, బని యేమి మనంబులోనిభర మని పలికెన్.

160

వ. అని పలికిన నవ్వలాసిని యతనిం జూచి.

161

క. మీరలు పెద్దలు శ్రేలో, క్యారాధ్యుల రేమి యన్న + నంటిరి గా కె

వ్వారలు మాన్వేద రిట నే, మారసి యాడితిరొ యనుచు + నడిగితి ననఘా.

ఉ. ఊహ యెనర్పరో యతిశఁయోక్తులవర్ణనలందు నిట్టియ

వ్యాహతి చెల్లు నంచునో యి + టాడితి రింతియ కాక యేవరా

రోహలు మమ్ముఁ బోలమికి + రూఢిగ నిమ్మైయి నున్న యాజగ

న్తోహనమూర్తి యర్థపతిఁముద్దుకుమారుఁడె సాక్షి నావుడున్.

163

ఉ. అల్లన నవ్వుచు ముని సుఁరాంగనఁ జూచి యె టాడుకొన్ననుం

జెల్లుఁ గదమ్మ నీకుఁ గడుఁ + జెల్వుడు నిర్భర మైనప్రేమ రా

జిల్లఁగ నిట్లు వర్తిలుటఁ + జేసి మృగేక్షణ యైన నిట్లు రా

వెల్లదినంబులున్ సవతి + యేగటిఁ గల్గునో మీఁదు గంటివే.

164

క. నినుఁ బోలువనిత నీకును, వనజముఖి యితనిఁ బోలుఁవాఁ డితనికి నెం

దును గల్గి కలఁచునో యి, ట్టినిగాఢపుముదముసాంపుఁశీవులు చనునే.

165

క. అనుటయు నవ్వల కనినన్, మునివర మీమాట యిట్లఁమోఘం బగునో

వినలే నిట్టివి మానుండు, నను మన్నన చేసి యనుచు + నాతుక మ్రొక్కెన్.

వ. అంత నమ్మహామునిం ద్రునియాజ్ఞానుసారంబునం దద్విమానంబు కలభాషిణివిహ
రింపుచున్న యెలదోటలోనికిఁ దిగియె నట్టియెడ రంభానలకూబరులు వినయ
పూర్వకంబుగా నతనిచేత ననిపించుకొని యప్పు డెదుటఁ గాన్పించువాసుదేవుని
ప్రసాదరాజంబునకుం జె య్యెత్తి మ్రొక్కి తమవిమానంబుతోడ నిజేచ్ఛం

జనిరి. కలభాషిణియు నట మున్ను తన కనతిదూరంబున వినంబడువారలసల్లా
పంబు లాలకించి యుండి తదనంతరంబ ధగధగితదిగంతరం బగుచుం జేర నే
తెంచువిమానంబు నవలోకించియు నాశ్చర్యంబు నొందుచుండి యప్పు డట్లు
డుగునలకూబరునిరూపలావణ్యాదిసౌభాగ్యంబునకు మిక్కిలి మెచ్చుచుఁ దదా
లోకనంబునం దనియక కొంతమేర తద్విమానంబుక్రిందటిచాయం బొడరిండ్ల
యారమిమఱుంగున వారిసల్లాపంబు లాలకించుచుం జని యంత నది మిక్కిలి
దూరంబుగా నేగుటయుఁ దిరిగి వచ్చుచుఁ దనమనంబున. 167

ఆ. ఇంత రూపవంతుఁడ నెంతయుఁ దనకుఁ గై, వశము చేసికొని యవార్యగర్వ
మతి చెలంగ భాగ్యవతి యాలతాంగి యెవ్వతెయ్యెకో మనంగఁవలదె యిట్లు.
చ. మునుపు నిజేశు నర్థపతిఁముద్దుకుమారుఁ డటంచు నానితం
బిని పలుకంగ వింటిని గుఁబేరతనూజునకుం గరంబు మో
హని యగుకాంత రంభ యని యాడుకొనంగ వినంబడుకొ మనం
బున నిపు డెన్న నామెఱుంగుఁబోడియ కావలయున్ నిజంబుగన్. 169

క. ఇప్పు డిది నిశ్చయంబుగ, నప్పరమమున్పొందుఁ జేరి యడుగఁగ నలయుం
దప్పఁ డతఁ డమరమానియ, యప్పటి కప్పటికి వచ్చు యదుపతికడకున్. 170
క. అని చింతించుచు నాయం, గన దా నొక్కతియ యేగి కడుఁ జేరువ నా
యనుపమతేజుని నారద, ముని గాఁగ నెఱింగి వినయమునఁ బ్రణమిల్లెన్. 171
వ. ప్రణమిల్లి లేచి విరచితాంజలి యై నమస్కరించి నిలువంబడి యంజలి
బద్ధురాలై. 172

క. మాన్పొందఁచంద్ర యిపుడు వి, మానముతో నేగినట్టిమహితాత్ములు రం
భానలకూబరులే యన, నానారదుఁ డట్లు యగుదుఁరని యాయకతోన్. 173
క. నీ వె ల్లాఱిగితి చెవుమా, నావుడు మీ రాడుకొన విఁనంబడుమాటల్
భావింప నట్ల యా నా, భావమునకుఁ దోచె ననుచు భామిని పలికెన్. 174

చ. పలికిన మింట నాడుకొనుపల్కులు వింటివో యన్న వింటి నో
యలఘుతపోనిధాన తనయత్యధికం బగురూపసంపదం
జెలువుఁడు కైవశం బనుచుఁ జెల్లుబడిం బచరించి పల్కె నా
కలికి తదుక్తి కోర్వమి ప్రకాశిత మయ్యెను మీవచస్థితిన్. 175

క. అనుటయు మునినాయకుఁ డో, ననితా యెట్లార్వ వచ్చు వలవనిగర్వం
బునఁ గన్ను గాన కాడెడి, యనుచితవాక్యంబు లేరి కైవసం దలచున్. 176

క. తరుణి యేరికిఁ జెల్లునె, యరయఁగ నే మింతవార మనుకొన నిదిగో
పిరువీక్తుగ నున్నది తా, గర మద్భుత మైననవతికయ్యముచేతన్. 177

క. నవతి యన నిక నొకతె, భువిలోపల వేఱ వెదకఁ బోవలయునె యో
ధవళాక్షి నీవ కా నే, రవె దైవనియుక్తి గొంత ప్రాప్తి గలిగినన్. 178

క. నావుడు సంతటిరూప, శ్రీనైభవసతిక గానఁ • సిద్ధించునె యా
దైవనియుక్తియు మాభాగ, శ్రీవిధమునఁ బొట్లఁ బడిన • సిద్ధివివేకా. 179

తే. అనుడు నామాట కేమి యోయబుజాక్షి
రంగభమొదలైనయెచ్చురలకు నైవ
దక్కువే నీదురూపసౌందర్యమహిమ
లెక్కుడే కాక మిగుల నూహించి చూడ. 180

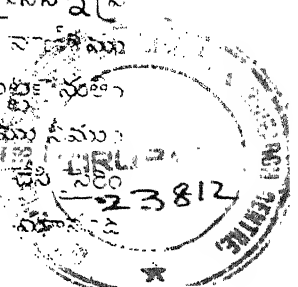
ఆ. అది యటుండ నిష్ఠు • ముదిలి నిన్నును జూచి
నట్లు దోచుచున్నయది నిమిక్కింత
సలిసనాభుకొలుపునకు నత్తునో యస
నత్తు మిచ్చుఁ జూతు • వరమునిద్ర. 181

సీ. అని లుంగి పల్కినముని పల్కె నుపునపు, నెలఁత ని న్నెఱుంగునుండలఁచుకొంటి
సూశిష్యుడైనయామణిగధరాహ్వయుఁడెటఁ గొన్ని నాల్గిత్రాదటనుగ్రాల్చి
గాంగ హరిం బొడఁగానంగఁ దా నచ్చి, దండకరూపనలఁ న్నవసరచన
యొనరింప నేకసంతసఁగఁగించి పోచి, నట్టివేర్పడివి గాదెప్పు నిపు

తే. పరు కలభాషిణివి గద • బిరుదచదుర
నగును భళిభళి లుపుడు నీ • కది ముఖస్థ
మగుచు నున్నదియే శక్య • మగునె చనున
ననుష శక్యంబు గా కేమి • యనుచుఁ బలిక. 182

న. అమృదిరాక్షి మధురగంభీరస్వరంబున నిట్లని చదివె. 183

దిండకము. శ్రీకామినీకామితాకార సాకారకారుణ్యధారాసాగరసారసాకార
శోణ రేఖామయూఖాళికమ్మితాలోకి నాలోక గోక్షైకసామ్రాజ్యనిత్యప్రభావా
విభానైభవాధిక్యధక్కాంతానంతసూర్యాండకోటిర, ఆశీకమానామలాస్తంభ
సంభద్యశఃపూరకర్పూరసౌరభ్యమైత్రీపత్రికృతామ్నాయ నాయుప్రచారా
నిశాపాదితాపారసంసారసంతాపనిర్వాపణా పాపనిర్వాపణ సాయనామప్రశం
సానుభావా భవాభావలోభాకులీభూతచేతస్సుశ్రీవాతనిర్ణీతసంప్రప్రసద్భక్తి
మార్గైకవిశ్రామభూమిభవత్తత్త్వరూపా సురూపావళీగుర్మిరూపస్వరూపా
గురూపాసనాపాదితానారతానస్వనాకర్యకైశర్యమాధుర్యధుర్యప్రసన్నాప్ర
సన్నావళీమానసోద్దస్తభోగాపగ్రాభిలాషా హృషీకేణ యీశానానాథేషు
ఖ్యుల్ సువిఖ్యాత మైనట్టిసిద్ధిన్యచారిత్రచారుప్రచారింబు పారంబు ముట్టకన్యకా
పంగి లేరంచు నెంచంగ మించు బ్రహ్మచస్వభావంబునక మానక ట్టిముసము
దటక జాటువాచాటతల్ చూపుచున్నార మిన్నేరిముల్ నున్నచో చని
పు మోపాసుదేవా సదానంది గోవింద సేవించుమావిడి నై చెంది

మొందింప నెందుక విచారంబు లేమిక్ వచోగోచరాగోచరత్వంబు లూహిం
పలే మైతి మోదేవ మీపాదసేవాదరంబుక్ మదిం గోరుచుక్ వేదవాదుల్
శమాదుల్ కడుం జాల నార్జించి భోగేచ్ఛ వర్జించి నానాతపశ్చర్యతాత్పర్యప
ర్యాకులత్వంబునం గైకొనన్ మాకు నేయత్నముల్ లేక యోక్తప్య యీక్తై
వడిక్ మీకృపాలోకనంసిద్ధి సిద్ధించుటల్ బుద్ధి దర్శింప నత్యంతచిత్రంబు
గాదే జగన్నాథ యారీతిఁ జెన్నార మున్నేముఖుల్ ముమ్ముగన్నారఁ గన్నా
రు మాకన్ను లెన్నంగ నేపుణ్యముల్ చేసెనో యీవిశేషంబుఁ గాంచెక్ వి
రించోదయస్థాననాభీసరోజా సరోజాతజాతాండముల్ తండతండంబు లై యుం
డ నుండొండు సీరోమకూపంబు లేపారఁగాఁ దాల్చుటల్ చెప్పఁగా సీవుగోన
ర్ధనం బైతి తంచుక్ వరాహావతారంబునక్ ధారుణీచక్రముం దాల్చి తంచుక్
మహాకూర్త భావంబునక్ మందరగ్రావముక్ మోచి తంచుక్ జగంబుల్ సమ
స్తంబు త్రైవిక్రమప్రక్రియావేశఁ బాదత్రయం జాలఁ బూరించి తంచుక్ ను
తింపంగ యుక్తంబై భక్తప్రజాధీన దీనిక్ వివేకించి లోకంబులోఁ గొంద తా
ర్యోత్తముల్ సర్వవేదంబులుక్ సర్వవాదంబులుక్ సర్వయాగంబులుక్ సర్వ
యోగంబులుక్ సర్వమానంబులుక్ సర్వదానంబులుం జూడ నీదాసదాసా
నుదాసాంఘీసంసేవలోఁ గోటికోట్యంశముం బోలఁగాఁ జాల వంచుం దదా
చారముం బూని వర్తింతు రత్యున్నతిక్ సర్వసంకల్పనిత్యోదయా యేము నీ
నామమాత్రంబు మానాలుకం జేర్చుటల్ దక్క నొక్కింతయుక్ దక్కు
త్రోవల్ భవన్తాయ దాటంగ లే మవ్యయా భవ్యయోగీంద్రసాంద్రాదరా
కాంక్షితైకాంతసంసేవనా భావనాతీతకల్యాణనానాగుణశ్రీసముద్భాసితాంగా
మముం గేవలం బై సకారుణ్యదృష్టిం గటాక్షించి రక్షించు లక్ష్మీమనోవల్లభా
దేవదేవా నమ స్తే నమ స్తే నమ స్తే నమః.

184

మ. అని యీవై ఖరి సంతయుం జదివి దైత్యాత్యరాతి యీదండకం
బునకుక్ మెచ్చుచు నిచ్చినట్టిది గదా • భూరిద్యుతిక్ నీదుశి
ష్యునికంతంబున నొప్పునావిమలరత్నోదారహారంబు స
న్మనిలోకోత్తమ యంచుఁ బల్కి మఱియుం • బూఁబోడి దా ని ట్లనున్. 185

సీ. పానఁగ ము తైపునరుల్పహళించినలీలఁ, దమలోన దొరయశఃబ్రములు గూర్చి
యర్థంబు వాచ్యులక్ష్యవ్యంగభేదంబు, లెఱిగి నిర్దోషత • నెనఁగఁజేసి
రసభావములకు సర్వంబుగ వైదర్భి, మొదలైనరీతు లిమ్ముగ నమర్చి
రీతుల కుచితంబు • లై తనరారెడు, ప్రాణంబు లింపుగా • బాదుగొల్చి

తే. యమరనుపమాదులునుయమఃకాదులు నగు, నట్టియర్థశబ్దాలంక్రియలుఘటించి
కవితఁ జెప్పంగ నేర్చుసత్కవివరునకు, వాంఛితార్థంబు లొనఁగనివాడుగలన్.

లయవిభాతి. చలువ గల వెన్నెలలఁచెలుపునకు సారభము • గలిగినను సారభముఁ • జలువయుఁదలిర్పం, బాలు పెనఁగుకప్పురపుఁజలుకులకుఁ గోమలత • నెలకొనిన సారభముఁ • జలువపసయుం గో,మలతయును గలిగి జనఁముల మిగులఁ జెం పె నఁగుఁమలయపవనంపుఁగొడఁమలకు మధురత్వం, బలవదీన నీడు మఱి • కల ద నఁగవచ్చుఁ గడుఁవెలయఁ గలయీసుకవిఁపలుకులకు నెంచన్. 187

క. ఊరక యటు మిముబోటులు, చేరువఁ బరియంపఁ గనిన • సిద్ధింపవె యే కోరిక లైన నజస్రముఁ, గోరుదు మీవీణ మోసిఁకొని కొల్చుటకున్. 188

సీ. మునినాథ యిటు మున్ను • వనజదళాక్షుని, యంతఃపురంబున • కరుగువేళ మఃశికంధరుని దదంఁగణమున నిల్చి మీ, వీణీయ మీరలే • పాణిఁ బూని పోవఁగాఁ జూతు నఁపుడు దానినే బుచ్చు, కొని కొల్చి నత్తునోయని తలంతు దేవరచిత్తంబు • దెలియమినట్లు సే,యఁగ నేమి దోచునో • యనుచు వెఱతుఁతే. గరుణంతమాత్రపుటూడిఁగంబునాకు, ముదలఁబెట్టుఁడటంచుకే,ల్తాగిచిమిగుల వినయ మొప్పుఁగ నాయంతిఁవేడుకొనియె, నతఁడునట్లకానిమ్మనియనుమతించె. వ. అనుమతించుటయు నమృతాత్మనియనుగ్రహం బీపాటి గలిగె దీనంజేసి నావాంఛి తంబును నఫలం బగు నని సంతసిల్లి రంభానలకూబరులవలనఁ గడపట వినంబడి నవాక్యం బాకటి దలంచుకొని యది తెలియుటకుఁ గృతాంజలి యై వినయభ రంబునఁ గొంకుచున్న దాన మఃశికంధరుండు రహస్యశంక నెడఁగలుగఁ జనఁగ నమృతాముని కిట్లనియె. 190

సీ. మహితాత్మ మీర లిఁమ్మహి నుండ సంకోచ,పడియేమొమిక్కిలిఁపొడవుచనఁగ నీక విమానంబు • నిలచేర్చునన కొంత, మేరఁ బోనిచ్చె నమ్మిధున మిప్పు డేను వృథాభాంతి • నింతసంతను దాని, వెంబడిఁ జని పల్కు • వింటి నొకటి వినఁ డది యర్థేశతనయుఁ డోయబల యి, న్నారదుమాటలు • నడుమ వేఱతే. పొడమనేమయ్యెనలకళాఁపూర్ణుడుద్ది, కడమ చెవుమన్నరంభయఁపుడతెలుపనె నీకు మఱి చెప్పరా కుంట • నీకథయును, నీకు నాతోడునుమ్ముబ్బ,నీకుమసియె.

తే. ఏ నెఱుఁగ వేడ్కపడుచున్నదాననోత, పోధనోత్తమ యాకళాఁపూర్ణుడనఁగ నెవ్వఁ డాతనిసుద్ది మున్నేమి చెప్పె,నెద్ది చెప్పరా దనియె నాఁయిగురుఁబోడి. వ. ఇది యానతివలయు ననిన నతండు వెఱఁ గంది యిది యంతయు నపూర్వంబు దీనిఁ దెలిసెదం గాక యని కొంతదవ్వు నిశ్చలుం డగుచు విశ్వప్రపంచంబునం గలభూతభవిష్యద్వర్తమానవర్తనంబు లన్నియు విమర్శించి తత్ప్రకారంబుఁ గాంచి కలభాషిణిం జూచి యారంభ ప్రియునకుఁ జెప్ప రా దనినకథ యత్యపూ ర్వంబు నాకునుం జెప్పఁ దగ దని పలికిన. 193

తే. అనఘ చెప్ప రానికథాంశఁమట్ల యుండ, నిమ్ము నలకూబరునకునఁయ్యింతియేమి కారణమున నీప్రసంగము వచించె, దెలుపుఁ డన దాని కిట్లనిఁతెలిపె మాని.

- సీ. ఈరంభయును వీడు ♦ నేవేళయును రతి, క్రీడాపరాయణుల్ ♦ కేవలమును
వీరి నెండొరుహాసఃపీక్షణోక్తులు దక్కి, నట్టిచేష్టతములు ♦ నెట్టి వైన
మన్నభోద్దీపనఃమహిమః జొక్కించునొ, కొక్కప్రేమచో ప్పిది ♦ యర్విం గలుగు
కావున మము నేడు ♦ కనుగొనుటకు మున్ను, రంభ సవినమః ♦ ర్నిడుదొడ
- తే. శుభ్రీఘనరేఖవర్తిల్లఃజూచి నగుచు, బ్రహ్మతో నున్న శారదాఃరమఃశిఖోల్లు
ధనదనుతుడు నన్నుటకుఁ ♦ దరుణిమోవి, దంతశిఖ నెత్తెన త్తటిఁదనునతమిసి.
- క. ఒత్తుటయు నెందుఁ గలుగని, క్రొత్త తెఱంగునఁ జెలంగుఁకోమలకలవా
గ్వృత్తి యపు డొకటి బహువి, చ్చిత్తికమై దానికగఠఃసీమగ బాడమెన్. 196
- ఉ. ఏయెడ నెన్నడుం గననిఁయింపులు గుత్కెడుతద్గళస్వనం
బాయత మైనకాతుకము ♦ నద్భుతమున్ మొలపిగ నేది యే
దీ యిది చాలఁ గ్రొత్త భళి ♦ యింకొకమా టిక నొక్కమా టి
చాయలిసిలవేణి నలఁకాధిపసూనుఁడు వేడె వేడినన్. 197
- క. నాచేత నిగఁ గా దిది, యోచెలువుడ యనఁగఁ గాక ♦ యున్న కొ విడ
నోచెలువ యనఁగ నచనా, గోచరసల్లాపరసము ♦ కొం తపు డొడవెన్. 198
- వ. అంత నక్కాంత కాంతునికి సంతసంబుగాఁ గొంతకొంత తత్ప్రార్థనంబు సఫలం
బు చేసె నతం డంత నింతకు ము న్నిది యెన్నండును విన్నయది గా దిప్పు డ
ప్పగిది నెదవెఁ జెప్పు మని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగ నిది నేడు నేర్చిది కాక
తడవులనుండియ నే నెఱుంగునదియ యొక్కకారణంబున నిది యెఱుకఁజూపె
నెఱయ మఱచియు నేడు బాలభానుపాంశుమేఘసంసర్గవిశేషనీక్షణంబు
దలంచిన మానసంబులోనన పూని యుండి యిప్పటినిదుండగఁబునలనఁ గలిగి
వెలివిరియ నిచ్చితి నని పలికిన నతం డిట్లనియె. 199
- తే. ఏమికారణమున దాచి ♦ తిన్ని నాల్గు
తరుణి యెఱుంగింపు మనుఁడు నేతత్ప్రసంగ
మునఁ గళాపూర్ణకథలు నఁచ్చునె యనియెడు
తలపుచే దాచితి నటంచు ♦ వెలది పలికె. 200
- సీ. పలికి యోపారుషాభరణతత్కథలు వచ్చిన నేమి యంటెని ♦ వినుము తెలియ
నాకథ లికఁ జెప్పిఁనట్టివారును విని, నట్టివారును భాత్రియందుఁ బుష్ప
పాత్రప్రపాత్రాదిఁబహుసంతతియుఁ దన, ర్పుచుఁ జిరకాలంబు ♦ ప్రచుర
దభివృద్ధిశోభితఃశుభసౌఖ్యములు గాంతు, రనుమాట యున్నది ♦ యాచయ
- తే. యేను నీ కది చెప్పిన ♦ దీనికొఱకు, నవనిఁ బుట్టంగ వలయునోయని వెఱచెడి
బ్రాణవల్లభ యవి తావఁకాంగసంగ, సౌఖ్యమునఁ జేర్చునాకునిఁ ప్పగబులగునె.
- తే. అదియు వింటివి గద యని ♦ యనియెదేని, యేను వినినట్టిపిమ్మట ♦ నిట్టిమాట
పలికె నొక్కయమోఘవాఁగ్విలసనుండు, కావున వచింప వినకఁగఁదానాకు.

వ. అని చెప్పె నని చెప్పి నారదుండు.

203

తే. అతివ విను రంభకును గల యట్టిభయము

నాకుఁ గలుటఁ దత్కథ • నీకుఁ జెప్పఁ

గూడ దట్లయ్యు మిక్కిలి • కువలయమున

వెలయఁ గల దది వెలయుత్రో • వలును గలుగు.

204

వ. అది యట్లుండె రంభానలకూబరు లవ్విధంబున నల్లాపం బొనరించినయనంత
రంబు తద్విమానంబు మత్సమీపంబున కేతేర మీఁదొలికావ్రసంగంబులు నడి
యె నని కలభాషిణికిం జెప్పె నప్పుడు తద్వనలక్ష్మీవిలోకనకౌతుకంబున కెడ
గాఁ జని యున్నమణికింధరుం బిలిచి యంబుజాక్షునికొలుపువేళ దప్పకుండగ
బోవలయు ర మ్మనుచు నచ్చటఁ గదలి చనియెఁ గలభాషిణియు సగతఁ దనుఁ
జేర వచ్చినవెచ్చెలులుం దానును నిజగృహంబున కేగి వేగంబు కొలుపుసింగా
రంబు సంఘటించుకొని కృష్ణునగరి కరిగె.

205

శా. శ్రీనంద్యాలపురాంక వాగ్విభవలక్ష్మీనాథపర్యంక సు
జ్ఞానశ్రీమిథిలేంద్ర సూన్యతనచన్సంగధాహరిశ్చంద్ర వి
ద్యానైపుణ్యసముద్భూర్భూతికవిద్వద్వాదవాచాలితా
స్థానీమందిర యుదిరారమణపత్నీకేరు హేదిగిదిరా.

206

క. అంభోనిధిసాధారణ, గాగభీర్వ యరాత్యసుప్రకాశనచయకు
క్షింభరితరవాదిమహా, కుంభీనసవర్య సమరంగురుభుజశౌర్యా.

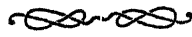
207

మాలిని. శేషసుభాషణ • శీలవిభూషణ, సేవకపోషణ • చిత్తైర్విపూ
న్మేషనివర్తన • నిర్మలకీర్తన, నిత్యనవర్తన • సీతికశా
పోషవిచక్షణ • పుణ్యవిధిక్షణ, భూసురరక్షణ • భూరిమద
ద్యేషణశాసన • ధీజలజాసన, దీప్తివిభాసన • ధీరమతీ.

208

గద్యము. ఇది నిఖలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్యత
నూభవసౌజన్యకేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

కళాహారోదయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

ఖండోద్రిహిమాచల

మేఖలికావలసదపరిమితహయగిఖా

లేఖితజయలాగఛన నృప

శేఖర సంద్యాలనారసింహునికృష్ణా.

1

వ. అవధరింపు మవ్విధంబునం గలభాషిణిలోడ సగభాషించి యరుగుచు నానిండు తనమనంబున.

2

చ. హృదయమువ్రే గొకింత శమింపెను జెల్వపుగ్రోస్త్యపెంపున
బొడలెడురంభకు సవతిపోరు గణించుట కంకురార్పణ
బిది యిటు గొంత చేసితి నపేక్షిత మంతయు నైనయట్ల యీ
సుదతియ చాలు దానికి నసూయయు నున్నది మాట లారయన్.

3

క. ఎంచగ నాగమనమునకు, నించుక చుట్టైన నయ్యె + నిది యోగ్యమ నా
ధించుట కెవ్వరిని బో, రించనిక్షణ మొక్కటియుఁ దరింపంగ నశమే.

4

వ. అని తలపోయుచు శిష్యుండునుం దానును బురప్రవేశమార్గంబున నుండు చుండె నప్పుడు.

5

సీ. దపుదప్పులనెనేడుఁధరణికి దిగివచ్చుచున్న వాఁడది యేమియొక్కొ యనియు
గయ్యంబు లిడ నెందుఁగతిగల్గునోయని, నెదకుచు నేశెంచువిధమొ యనియు
బవనేరితము లైనపాదపాంసువులనిం,దఱఁగృతార్థులఁ జేయుకొఱకొ యనియు
సీమార్గమహిపుణ్య + మెట్టిదియో ఫలం, బునకు రాకది రిత్తంచునె యనియు

తే. దను నెఱుంగువార లతిదూరమునన లేచి

రెండుచేతులు మొగించి నన్దిల్లుచుండ
నికటమున గన్నవారలు • నేలఁ బాఁగి
యాదరమున బ్రణామంబు • లాచరింప.

6

చ. అలఘువిసితసంభ్రమసమాకులతక్ వెసఁ బల్లకీలు సా

దలములు వారువంబులును • దంతులు నాసిగఁ గల్గువాహనం
బులు డిగి నచ్చి మొక్కుదొర • మూఁగలపెల్లునఁ ద్రోవ చాల సెం
కులముగ నందుఁ గొందఁ టాకఁకొంత బరాబరఁ జేసి కొల్చి రాన్.

7

మత్తకోకిల. కొందఱు గడకంటచూపులఁ • గొందఱు నెఱచూపులం

గొందఱు జెఱునవ్వజాలునఁ • గొందఱు దగుదీపనం
గొందఱు జెఱు చాచి లె వ్వుని • కొందఱు గిలుదండ గొం
చుం దహాధనుఁ జాదరించెను • సొంపుగాఁ బ్రణతాత్తులన్.

8

వ. అవ్విధంబున సకలజనసేవన లొదరించుచు శిష్యుఁడనుఁ దాను సమ్మునివరుండు
పరస్పరవిఘట్టనవాచాలవీచీహస్తసమాజ్ఞితచర్చరిమచర్చికాచర్చాకరంబులన
లనను, సంకులకలహంసచక్రవాకిపుష్కరాహ్వయప్రముఖజలఁక్షీసందోహకో
లాహలంబునలనను, అవిరళఁదిఘోకమానఁడిండభుఁడిమండలీపాఁడిమచ్చలవిలసి
తప్రహసితంబులనలనను, నికటంబున • బాదలుజలధివిలనంబులుఁ జెలఁకఁగి గలి
సేయుసోయగంబున • బరంగుఁదిఘానలయంబులును, బరిఘావలయసలిలనిధన
ముత్తాలకల్లోలశీతరావకీర్త్యమాణంబు లగుచు • దిమయంగు నుభయతమాకృ
ష్టమాణభోగీంద్రభోగవేష్టస్వకారానుకారపారిణంబు లై రాఁగించుచుం ది
రుగుమెఱుంగుఁదెగిలు స్రకాశిండ్లై శాఖపర్వతనితాబడంబరవిడంబనచతురం
బు లై చూడ నొప్పునై దూర్యప్రాకారంబులును, బ్రాకారనలయవిప్రులకపిశీర్ష
సముదయసముత్కీర్త్యమాణమాణిక్యనినహవివిధకాంతిసంతానసౌమనసమాలి
కాస్తామాభిరామపర్వతభాగం బగుచుం బారవిభవలక్ష్మికం బట్టికయాతప్రతం
బురీతి నుద్ద్యోతించుగగనమండలంబునకుం బాంశరత్వసంపాదనంబున సొంపొన
ర్చుసమున్నతశిఖరసంస్తకనిర్ణిష్టమాక్లిష్టభక్తివిశేషంబుతోడం బసిగడికామచెలుపు
నలవరించువాసుదేవప్రాసాదరాజంబును, వాసుదేవప్రాసాదరాజైతనద్యో
తమానశాతకుంభకుంభినీధరంబునకుం బ్రత్యుత్పర్వతభంగి సంగీకరించి య
లంకారంబు గావించుననుదేవసంకల్పణసాత్వక్విప్రద్యున్నాదియాదవసంఘసౌ
ధయాధంబులును, సౌధయాధభూధరవాతజాతమహాతరంగిణీబృందసందే
హంబు ప్రభవంపం జేయునుభయపార్వధాగహీరమయగృహాభిత్తిసంతతతంత
స్యమానమరీచినిచయపూర్ణరాజమార్గంబులును, రాజమార్గసజ్జతవైవాలీసికై
వలభావభాసురంబు లై పాలుపారుగారుత్తతబహిర్విత్తికానికాయంబును, బ

హిర్విత్తర్థి కానికాయవిరచితకురంగనాభిగోముఖోపరితరంగితరంగవల్లిమతల్లి
 మనోజ్ఞమాక్తికమండలిపాండిత్యంబు లత్యంతకాంతంబు లగుచు నుత్తుంగహర్ష
 శిఖర కేతుసంఘసంఘర్షణశకలితపతితాంతరిక్షఖండలక్ష్యనూణనక్షత్రసమ
 త్ప్రేక్షాసంఘక్షణవిచక్షణంబు లై వీక్షణపర్వంబు నిర్వహింపం బెంపు మీ
 చుం దదవలంబనలంబమానవివిధాంబుదకదంబకంబు డంబుఁ జూపుకలువడంబు
 లును, గలువడంబులం దవిలినమిళిందంబులచందంబు నందపటచుచంద్రశాల
 ఖేలనాలోలనాళికలోచనాలోచనంబులమరీచివీడికలపెల్లు చిల్లునం జిమ్మనగ్ర
 వులఁ జిమ్మగంధసారకస్తూరికానీరధారాప్రసారంబులతేటం గెటుంగింప బు
 రురంగుపనలఁ బసపువనంతంబు లాడుభావంబునఁ దీవి నెలపుభర్తహర్షస్త్రీల
 లాసంభ్రమోచ్ఛ్వాసితవిశరారుకేశబంధంబులో యనంగబంధురంబు లగువా
 ధరంగంధవహనివహవిహరణవిస్మయరకాలాగురుధూపధూమంబులును ధూ
 ధూమశ్యామికామిషంబున నిజస్వామికొలుపునకు నిబ్బరంపుఁ బే రుబ్బున
 బ్బికొనుచుఁ జేరినశృంగారరసనముద్రంబునకు నిర్ణిదవిద్రుమకుడుంగనూ
 సాంగత్యసౌభాగ్యంబు ననుగ్రహింపుచుఁ బ్రత్యగ్రజాగ్రదగ్రస్థలస్థాపితకురు
 దకలశకందళచ్ఛవిచ్ఛటాజటాలితంబు లగుగోపురంబులును, గోపురద్వార
 ణవ్యాజవిభాజిమానమంగళసూత్రసువ్యక్తనిర్వర్తితపరిగ్రహగృహవైభవశ్రీ
 ముపభోగనిస్తంధు లగునకలజనులును, అత్యంతచిత్రతరమహత్త్వంబునం
 ర్తిల్లును త్రమోత్తమకీర్తులం బొగ డొందుతద్ద్వారకానగరంబు దరియ
 జొచ్చి రంత.

9

సీ. మహానీయకురువిందఁ మాణిక్యకాంతుల, చేతఁ బల్లవిత మై • చెలువు మీ
 మరకతమణిసముత్కరమరీచిచ్ఛటా, పత్రసంతతిచేత • బాగు మీ
 నకలంకనవ్యమా • క్తికచాకచక్రప్ర, సూనసంపదచేత • సొంపు మీ
 నింద్రసీలజ్యోతిఁ రిందిందిర్రేణి, విలసనంబులచేతఁ • బాలుపు మీ

తే. దనసమున్నతిచే నభ • స్తరువుఁ బ్రోచి
 విమలశిఖరాగ్రకనకకుంభములచేత
 సఫలితంబుగఁ జేయుచుఁ • జాల వెలయు
 నంబుజాక్షునికొలుపుకూటంబు గాంచె.

10

క. కాంచి మణికంధరునితోఁ, గాంచనగర్భజండు వలికె • గలకాలము వీ
 ట్లించిన నిది నిచ్చులు నెక, యంచితరుచి నెలపుచున్న • యది కనుగొంతు.

11

శా. ఆవై కుంతముఁ జూచినట్లు కడు నిం • పై యీసభామంటప
 శ్రీ విస్ఫూర్తికతంబునకొ మిగుల • నాచి త్తంబు నానందము
 ద్రావైచిత్రి గరంచుచున్నయది • యేతద్ద్వారకాపట్టణం
 బీవిశ్వంబునఁ గల్గుమే లిదియ • పో యెందుకొ వివేకించినన్.

12

- న. అని పల్కుచుఁ జేరం బోవునంత.
- క. ఆఱుమియాగమనం బపు, డారసి చని చెప్పి రంబుఁజాతునకు బహు
శ్చాఢిణు లగుపరిచారిక, లారీతిని జెప్ప నతనిఁయానతికల్పిన్.
- సీ. బుగారుగొలుసులు • పవడంపుదరమెన, కోల్లను వింతబాగులబాగడలు
రత్నంపుఞ్జలుకలు • రాయంచక్రతిమలు, పసిఁడిపువ్వులవ్రాతఁపనులసాబగు
వివిధంబు లగుచిత్రవిరచనలును దసి, లీనూలుపట్టెయఁల్లిక బెడంగు
పలు శృంగులపట్టుతలగడబిల్లులు, మవ్వంపుఁగుంకుమఁపువ్వుపఱపు
- తే. గలిగి మొఱుగులు దిక్కులఁ • గడలుకొనఁగి
మించుదంతపుటుయ్యెలఁమంచమునను
బాలుపు మీఱుచుఁ దనయంతిఁపురమునతుల
యూడిగంబులు గైకొంచు • నున్న శౌరి.
- ఉ. అప్పలుకుల్ చెవిం బడినఁయారతన దిగ్గున లేచి యెట్టెటూ
యప్పుర మేస్థినందనుఁడఁ • యశానె హజారపుశ్రోవ నచ్చెనే
యెప్పుడు సంతరితుగతి • నిచ్చటికే చనుదెంచు నివ్వధం
బిప్పుడు చాలఁ జిత్ర మిది • యేమకొ యంచు నసంభ్రమంబునన్.
- సీ. తూఁగుబుయ్యెలఁ దూఁగుఁచోఁ గొంత చెదరిన, యరవిరివన్నె బా • గట్ల యుండ
నడపంబుశోయ్యలి • మడిచి యిచ్చిన శాల, నాకుచీలిక చేతియంద యుండ
నట్టికీ శోడిగినఁయంఘ్రిలరత్నంపు, సమ్మాళిగలు సారె • జాఱుచుండ
రాణినాసపుఁజామఁరగ్రహణులు గూడ, సరుగుదెంచితమంతి • మరలుచుండఁ
- తే. దనకుఁ గైదండ యొనఁగినఁతిరుణకేలు
నదల నెఱుంగమి నది శోన • నచ్చుచుండఁ
గనిన వా రెల్ల నెదుగుచుఁ • గలఁగుచుండ
మురిపుడు వాకిటిహజారిఁమునకు నచ్చె.
- తే. ఇట్లదుర్గొని ప్రణమిల్లి • యింపుపెంపు
దనరఁ గైదండ యొనఁగి శోఁడొనుచు నేగి
యతనియాజ్ఞ వెంబడిని శుద్ధాంతనికట
భాసి యగునెక్కమణినభాభవనమునను.
- మ. జగదీశుండు తపోధనాగ్రణికే బూజావర్తనల్ నాఁడె క్రొ
త్తగ నేతెంచినవానికిం బలె మహాతాత్పర్యసంయుక్తుడై
తగఁ జేసెం గడుఁ గ్రొత్తక్రొత్తగుచు నత్యంతాదరం బెక్కు ధ
ర్మగరిష్టాత్ములబుద్ధి పూజ్య లగువారల్ పల్లఱుక వచ్చినన్.
- ఉ. అప్పుడు తత్సభాగృహసమాగమనార్హులు కొల్లునేతకై
యెప్పటియట్ల యందఱు బహిష్కృతులై యెఱిగించి పంపఁ దా

13

14

15

16

17

18

19

నప్పరమర్చి వీడ్కొలుపునంతకు ర మ్మనఁ గొంకి యచ్చుతుం
డప్పలుకుల్ గణింపక తదంచితగొస్థిన యుండె నింపుతోన్.

20

ఉ. మానివరేణ్యుఁ డిట్లనియె • మా కొకపెద్దతనం బొనర్చి రా
జ్యానుగూఁపవ ర్తనల • కక్కట యిమ్మెయిఁ గొంకితేని న
న్ననలినాక్ష పొమ్మనుట • యుక్తము నీ కిపు డట్లు గాక మీ
వానిగఁ జూచితేని కొలువం బిలుపింపుము వారి నాపుడున్.

21

మ. చెలులం జుట్టల దండనాథుల విపశ్చిద్వర్యులఁ సత్కవీం
ద్రుల మంత్రీశుల వారముఖ్యుల ముకుందం డెంతయుం బ్రీతితోఁ
బిలుపించె బొడగాంచి రవ్వభవశోభిన్ వారలఁ వేత్రహ
స్తులు ద మ్మందఱ నట్లు పేరెలుఁగుతోఁ • దోడ్తో నెఱింగింపుచున్.

22

తే. కమలనాభుండు నపుడు శీఘ్రంబ తనదు
కొలుపు వీడ్కొంచు మానిఁ దోడ్కొనుచు నేగె
సంతిపురమున కాతండు • నాత్మశిష్యు
వెలుపలన నిల్చి తాఁ దనవీణఁ గొనియె.

23

ఆ. అప్పు డతనిచేతియావీణఁ దాఁ బుచ్చు, కొనియె సంభ్రమమునఁ • గూడ నేగి
కరము వినయ మొప్పుఁగలభాషిణిముకుందుఁ, డపుడుదానిఁ జూచియల్లనగుచు.
క. ఏమీ శిష్యత్వంబున, నీమునివరుసేవ నేయ • నిచ్చి వొడమెనో
యోమగున యనిన విని యది, యేమియు లే దని విసీతి • నిటు నటు నెదిగన్.

ఉ. ఒదుగుటయుఁ యదుప్రవరుఁ • డోహరిణాక్షి తలంక నేల నీ
కిది కడు లెస్సబుద్ధి కృప • నిట్టిమహామహు లాత్మ సేనకుఁ
హృదయమునందు నియ్యకొను • టెవ్వరి కున్నది వేయు నేటికిం
బ్రదికితి సేవ సేయుము శుభప్రదు నిమ్మని నిల్ల యెప్పుడున్.

26

ఉ. నీమతిపెంపు పాడుకొనునేరుపులుఁ మృదుమంజులస్వర
శ్రీమధురత్వముం గనుచుఁ • జత్తములోపల నేను నెంతు ని
క్కొమలి గొంత నారదునకుం బరిచర్య యొనర్చునేని వి
ద్యామహిమం గడుఁ వెలయు • నంచు నినుం గనుగొన్న వేళలన్.

27

మ. అనుచుఁ జాంబవతీగృహంబునకుఁ దా • నమ్మానిలోకాధినా
థునివెంటం జని శిష్యురాలి నొకతెం • దోడ్తెచ్చితిం దీనిఁ గై
కొని శిక్షింపు ముటంచు నల్ల నగుచుఁ • గోవిందుఁ డాయంతిఁ బి
ల్చి నయం బొప్పుగఁ బల్కె నమ్మగువయుం • జత్తంబు రంజిల్లగన్.

28

క. నాకు మును మీరు చెప్పెడి, యాశలభాషిణియె యిది యటంచును వినయో
త్సేకమునఁ బలికి మునికి వి, వేకిత నుచితోపచారవిధు లొనరించెన్.

29

సీ. అంతట గోవిందుఁ ♦ జాముగిఁ జూచి యోననజాక్షి యిచటికిఁ యునివఁజేన్బుఁ
జేన దొరకొని ♦ యెన్నియో నాల్గయ్యె, నీ వేమి దిద్దితి ♦ నెఱుంగఁ జెప్పుమ
గానచాతురిఁ దానుఁగఁనుఁబ్రోడయయ్యుఁడు, బురుమిఁదిమత్సరఁ ♦ బునను జేసి
మనవిద్య సాధింతు ♦ నని పూని నాఁ డిది, యెందు నెవ్వరును ము ♦ న్నెఱుంగ కునికి
జే. గావున విశేషములు నీకుఁ ♦ గలవి వరుసఁ, తెలిపి నీవేచ్చిన క్లెల్ల ♦ దిద్దు మనుచు
నొప్పుగించితి నిమ్మహఁ ♦ యోగివద్య, ననుడు జూబనతీసతి ♦ వినయ మొప్ప. 30

క. ఎప్పుడును మీనచన్ధినిఁ, నిప్పుక యే నడుపుచున్న ♦ దాన నిపుడు నా
తనొప్పులు మీ రరయుట, యొప్పుక విస ననధరాపుఁ ♦ టొకకొగ తనుచున్. 31

క. కుందనపుఁగఁమ్మిఁ దిగించిన, యందగుబున జవరతనము ♦ నలరుగదేనెల్
చిందినగతి మాధుర్యము, సొంగుపడక వీణ ముట్టి ♦ సొలఁతుక పాడెన్. 32

సీ. ప్రాణిఁ నరిగఁపఁడనిస్వరంగుల, ప్రతినియతగ్రుతిఁక్రమము లెఱిఁగి
రాగభేదములనర్జములఁ దొలుగించి, లయతాళశుద్ధి నెఱతయుఁ దలిర్ప
గ్రామవిశేషమూర్ధ్వన లేర్పడఁగ ముద్ర, మధ్యమతారసామగ్రి దనరఁ
ధాతునూతువులు గీతప్రబంధములగాన, సనమానలీలమై ♦ నతిశయిల్లు

జే. దోర మగుప్రేమరసమునఁ ♦ దోచిఁగోచి
వీనులకు నింపుఁ జలువయు ♦ విస్తరిల్లు
నాకరణిఁ దనకాంత యు ♦ నేకగతుల
నాత్మగుణగానములు నేయ ♦ నచ్యుతూడు. 33

ఆ. ముదిత మేలు మేలు ♦ కొనవ లే దెందు నీ
యసఘచరితు దిద్దు ♦ మనుచుఁ జనియె
జూబనతియు నొక్కఁసంనత్పరముఁబాడఁ
బొట నేర్చె మునికిఁ ♦ బొటనమున. 34

ఉ. అంతఁ గ్రమగుబునఁ బ్రియునిఁ యాజ్ఞను సత్యయు భోజకన్యయున్
సంతస మొప్పు నప్పురిమఁసంయమి నెక్కొకయెడను దిద్ది ర
త్యంతమనోజ్ఞగాఁపటిఁమాతిశయొన్నతుఁ గాఁగ నవ్వీభుం
డంతటఁ దాను దిద్దె నొకఁయబ్బము పూర్ణము గాఁగ నాతనిన్. 35

వ. అప్పుడు మణిసంధరుండు కలభాషిణికిఁ బోతె నంతఃపురకాంతలనలనిశిక్ష యే
మియు లే కుండియుఁ బుండరీకాత్మునియనుగ్రహవిశేషంబున సకలరహస్యసంగీ
తవిద్యాసంపన్నతచేత నారదకలభాషిణులయట్ల యత్యధికుం డయ్యె. 36

క. అమ్మపురకు గానము హరి, యిమ్మెను సఖులంబు నేర్పి ♦ యింక మీనంగీ
తమ్మనకు నీడు లేదు జ, గమ్ముల నని పలికి మోదఁగరిమం దేల్చెన్. 37

ఆ. అంతిపురములోని ♦ కరిగినప్పుడు తదీ, యంగ నలును దత్ప్రసంగ మైన
మానితోడ నీడు ♦ గానవిద్యకు సరి, లే దటంచుఁ బలికి ♦ రాదరమున. 38

- క. మణికంధరుడును గలభా, మిణియుఁ గొలిచి రాఁగి నాబుఁగిన్ బ్రచరించుట
మణి యొక్క నాఁడు యదుభూ, పలు నీడ్కొని వేడ్క చచ్చని సాచారీ మును.
- ఆ. చనుచు నుండి తనదుఁసంగీతచాతురీ, గరిమపనకు మున్ను • సాచారీ మును
చెలువ లాత్త మెచ్చి • సలిపినయట్టిప్ర, శంసచాదములన్దఁసంగి మును. 40
- వ. వారితో నిట్లనియె నివ్వధంబున నవ్వరవర్ణినులు మువ్వరగుఁ బ్రకర్మి మును
మదియసంగీతచాతుర్యంబురీతు లతినూతనంబు లనియు నీ యెఱుఁగు మును
దొరక వనియుఁ బలుకుట గల దది నిజహృదయంబునఁ గలవిధి నా నా మును
దికి ముదల బొనరించుకొఱకున్లో యెఱుంగ రాదు చనుగు తెలిమిది నీ మును
ది నైన సమృద్ధం బొదవించుట పరమధర్మం బని తలఁతుగు గావు నీ మును
గట్టిగ నమ్మరాదు తమచెలులతోడ నేతత్ప్రసంగంబున నేమి పలికె నీ మును
తదవబోధంబు గలుగునందాఁక డెందంబు నందియెఱుఁగు నా మును
యు నప్పరమతపోధనునకుం గలభాషిణి యిట్లనియె. 41
- క. మీవెంట రాకపోకలు, గావింపఁగ నగరిలోనఁ • గలజనములు న
నోన్ వాచంయమ యెఱుఁగుదు, రా వనితలకడకు నాకు • ననుగఁగ నమ్ముచు.
- తే. ఇట్లరిగి వారు సఖులతో • నిష్ఠగోష్ఠి, నాడుకొనుమాటలను విన్న • నా మును
నేను మీదాన నగుట మీఁగానకథలు, వడిన నవ్వేళఁ గొడవలు • దివసంబులు.
- సీ. నా కపేక్షిత మైనఁ నాతిరూపు ధరింప, సామర్థ్య మబ్బిన • నా మును
సఖులరూపముఁ దాల్చి • సముచితంబగు వేళఁ, జనివాసప్రాసాదము • గలది నీ
నన నిది నెవముగా • ను నిధీశసుతుని దా, రంభ యై కూడుట • రంభులకు
యదియమదీయకా • ర్యానకూలము కదా, యనియాత్మ సలఁ దా • మును
తే. యువిద నీ కిట్టిసామర్థ్య • మొదవుటకును, నర మొసంగితి నేను • నా మును
యంగనలరూపుఁదాల్చియా • యబ్జనాభు, వనితలతలపుఁదెలిసి • నా మును
- సీ. పనిచిన నాచెల్వ • వనజదళాక్షుని, సతులపాలికిని దల్ • సఖులరూపు
ధరియించి వార లొద్దను లేనివేళలఁ, జని ప్రసంగము చెచ్చి • నా మును
సంగీతచాతుర్య • భంగు లనన్యసా, భారణం బగుట త • ద్యాకృతనన
చేత నెంతయుసుని • శ్చితముగాఁ దెలిసి య, మ్ముని కది యెఱిగించి • నా మును
తే. సంయమియు నాయకం జూచి • జాంబవతియు
సత్యభామయు భోజాత్మ • జయును హరియు
గురువులుగఁ గానకళ లెల్ల • గరిడిముచ్చు
దనముతో నేర్చితివి గద • యనుచుఁ బలికి.
- తే. కొమ్మ మున్ను నీవాత్మ లోఁ • గోదినట్టి, కాంతు రంభామనోహరా • కామరూపి
మెఱయువానిని గూడి ర • మింపఁగలవు, నమ్మ పొమ్మిక నీభవఁనమును కలయె. 42

న. అని యవ్యనిత ననిపి మణికంధరుండు దానును సముచితభాషణలు గొంతి
తడవు నడపి నారదుండు నిజేచ్ఛం జనియె మణికంధరుండును నదాదేశంబున
దీర్ఘయాత్ర కేగె నటమున్ను కలభాషిణియు నట్ల నారదుచేత ననిపించుకొని
నిజగ్రహంబునకుం జని గానాభ్యాసం బుడుగుటంజేసి సగరిరాకపోకలతగు
లంబు చాలమిఁ గ్రమంబునఁ దనచిత్తంబు నలకూబరచింతాయత్తం బగుచుం
డం దత్సమీపగమనంబున కుపాయంబు గానక బహుకాలంబు గడపి కాల
యాపనంబు దుష్కరం బగుటయు నొక్కనాడు దా నెక్కుతీయ నీణైఁ గొని
గృహారామంబున కరిగి యుండునంత.

47

చ. లలితపుభూతిపూతయును + లాతపుగోలయుఁ గడుపాలయున్
మలకొనుచిన్న కెంజడలు + మందులసౌత్తము నాగబైత్తమున్
లలిఁ గనుపట్టుకిన్నెరయు + లాహిరిమోదము శృంగినాదముం
జెలు వలరంగ నెప్పు నొకఁ సిద్ధుండు సింగపునారునంబుఁగోన్.

48

తే. అభ్రపదవి నేతెంచి యయ్యబల యున్న
ఘోటలోనికి డిగియె నదృష్టము గాఁగ
నదియుఁ దన్మహిమకు వెఱుఁ గందుమనము
నల్ల నూల్కొల్పి యర్ఘ్యపాద్యాదు లొసఁగె.

49

తే. అతఁడు నోకలభాషిణి + యాత్మగురుని, గృష్ణుఁ గొలువఁగ నేగుజే + గీతవిద్య
పూర్ణముగ నేర్చితే రాకఁపొక లిపుడు, మానినాడు గదా దివ్యఁ మహానినరుఁడు.

క. దానంజేసియ నీకును, మానస మితరప్రచింత + మాని తిరముగా
నానలకూబరునంద య, ధీనం బై నిలిచి యున్నదియె తరలాక్షి.

51

చ. కడపటినాడు నిన్ను నిటు + కాంచనగర్భతనూజుఁ డంపుచోఁ
గడమయభీష్టసిద్ధియును + గాఁ దగుదీవన యిచ్చెఁ గావున
బడఁతి యమోఘ మాయనఘుఁపల్కు చలింపఁగనీకు తాల్చి నీ
బడలుటఁ జూడ నోపుదురె + ప్రాణసఖుల్ తుణమాత్ర మేనియున్.

52

సీ. తడవులనుండియుఁదపము సేయఁగఁ బూని, మణికంధరుండు పాటఁ మానియునికి
నుపవాసభేదంబు + నపనయింపఁగ లేక, ప్రేగుచున్నవి నాచుఁవీను లిపుడు
వీణె వాయింపు మోఁవెలది నేఁ డైనఁ దు, ప్రిగ విని పారఁగఁ సేయుఁ గాని
యీభువనముల మీఁయిరువురగానంబ, కాని యన్యము లింపు + గావు నాకు

తే. నని పలుక మాటమాటకు + నదృష్టంబు, చాలఁ బ్రబలంగ వినివినియాలతాంగి
కరసరోజముల్ ముకుళించి, కరము వినయ, మతిశయిల్లంగ నిట్లనునతనిఁగోడ.

క. ఓయనఘ దేవుఁడవై యో, గాయతకపిలాదిసిద్ధులందు నొకఁడవో
నీయనుభావం బదృష్ట, మై యున్నది నామ మెద్ది + యానతి యీవే.

54

క. అని పలుక మణిస్తంభం, డనుసిద్ధుఁడ నేను జలరుహానన నీ వె

- చినవారలలో నెవ్వఁ, డను గా నని యతఁడు వల్కుటయు వినయమునన్ .
- ఉ. ఓమహితాత్మ మీవచన • మొక్కొకటే పఠించి చూచినన్
నామదిలోన నెంతయు ఘనం బగుచున్నది యద్భుతంబు మీ
రేమహిమన్ యథార్థముగ • నిట్టిది సర్వముఁ గంటి రిట్టిమీ
కీమహిఁ గానరానియది • యేమియు లేదు గణించి చూడఁగన్. 50
- తే. నాకుఁ దార్కాణ యయినయంతయును దిరుగ
నడుగఁ జెప్పంగ వలవ దోయనఘచరిత
యిపుడు మణికంధరుని మీరు • తపము సేయఁ
జెప్పితర యది మొదలుగాఁ • జెప్పవలయు. 57
- వ. అనుటయు నతం డాయితంజూచి యొకాంత నాకు దూరదృష్టిదూరత్రాస
ణంబులు గలవు దానంజేసి యే నున్నచోటన యుండి నమస్తంబునం గ
నిందు సీయెఱింగినయర్థం బెల్ల సరిదాఁకును గదా యింక సీ వనిపించుకొ
పోయిన వెనుకటి నారదమణికంధరసంభాషణప్రకారంబు తపఃపర్యంతం బై
మణికంధరవ ర్తనంబును వివరించెద విను మని యిట్లని చెప్పం దొడంగె నట్టి
నారదుండు గానశిక్షాపరిపూర్ణి యైన వెనుక నిన్ను సీగృహంబున కనిపి య
మణికంధరుం జూచి. 58
- క. సీసంగీతవిశేషా, భ్యాసము సఫలముగ విష్ణుఁ • బరమేశ్వరు న
త్యాస క్తితోడఁ బాడుచు, వేసరక భజింపు మెల్ల • వేళలయందున్. 59
- క. ఆదేవున కెంతయుఁ బ్రియ, మై దురితవివాశపేతు • వగు నిది యని యే
నాదరమున నామోక్షా, పాది వీణియ ధరించి • పాడుదు నెపుడున్. 60
- సీ. బృహతీసమాఖ్యతోఁ • బెంపుమీతెడు వీణె, వహియించి యెపుడు విశ్వానసు
జగతిఁ గళావతీసంజ్ఞ నొప్పెడివీణె, తోడ నేప్రాద్దును • దుంబురుండు
మహతీసమాహ్వయ • మహానీయ మీవీణె, మానక నిత్యంబుఁ • బూని యేను
గచ్ఛపి యనుపేర • గరము శోభిలువీణె, సవరించి జగదంబ • శారదయును
- తే. బాయ కెంతయుఁ బాటించుభంగు లరయ
విద్యలం దెల్ల సంగీతవిద్య మిగుల
నుత్తమము గాదె యిది పురుషోత్తమునకు
నర్పితం బగునేని నే • మని నుతింతు. 61
- ఉ. నీదుకృతార్థతామహిమ • నెప్పుది నెన్నఁగ నంత యింత నా
రాదు తపంబులం గనఁగఁరానిజగత్పతి కృష్ణఁ డెట్టిభా
గ్యోదయశాలికిఁ దొరకు • నుల్లమునం బరికించి చూడు మా
శ్రీదయితుండు నీకుఁ గృపఁచేసె గురుం డయి గానసత్కళల్. 62
- క. కావున నీవిద్య సదా, యావ ర్తింపుము కుమార • యది సకలాభీ

- ప్రావాప్తికే గారణ మిం, పావహిలం జేయునప్పు డట మనమునకున్. 63
- శా. ఏనుఁ వేగమ యేగి నాపడినపా ట్లీడేర నాకంబులో
గానీ కాంచనగర్భకొల్లునడుమం డగానీ పురద్విట్టభం
గానీ తొల్లిటివిష్ణుదేవుకడనే డగానీ మదీయొల్లన
ద్దానప్రాణిని వాడు పూని గెలుతున్ డగర్వోన్నతుం దుంబురున్. 64
- వ. అనిన నాపలుకు లాకర్ణించి మణికంధరుం డమ్ముసిండునకు ముకుళితకరకములుం
డగుచు నిట్లనియె మీకు గానవిద్యచేతఁ దుంబురుని గెల్పుసంభ్రమం బిప్పటిమా
టలవలన నెఱుంగంబడియె నతనియం దిట్టిబద్ధమత్సరం బేల పుట్టెఁ దజ్జయంబున
కేమిపాటలం బడితిరి నాకు నింతయు నెఱింగింపవలయు ననుటయు నతం డిట్లనియె.
- శా. వైకుంఠంబున నొక్కనాఁ డతులితైశ్వర్యండు విష్ణుండు నా
లీకప్రాద్యవముఖ్యదేవగణముల్ సేవింప యోగీశ్వరా
నీకంబుల్ నిగమాంతనూక్తులను వర్ణింపగ నొడ్డోలగం
బై కూర్చెండె మహాసభన్ సదవసవ్యాపారపారీక్షుండై. 66
- శా. కొండిన్యాత్రమరీచిదక్షకపిలాగస్త్రాక్షపాదాంగిర
శ్శాండిల్యక్రతుకణ్వకుత్సభృగువిశ్వామిత్రమైత్రేయమా
ర్కండేయాసురివామదేవకపిదుర్వాసోబకవ్యాఘ్రపా
న్మాండవ్యాదిమహామునుల్ చనిరి ప్రేమ లీఱఁ దత్సేవకున్. 67
- వ. ఇవ్విధంబున దేవమునిసంఘంబులు వచ్చి సేవింప విష్వక్సేనుండు వేత్రహస్తుం
డగుచు నందఱి నెడ గలుగ జడియుచు బరాబరి యొనరింప దివ్యవారాంగనా
నాట్యంబు లనలోకించుచు నద్దేవదేవుండు పేరోలగమ్మున నున్న సమయంబున. 68
- ఉ. వారిదపం క్తిలో వెడలి డవచ్చుమెఱుంగులపిండు నా సఖ
వారముతో రమారమణి డవచ్చెను హెగ్గడికత్తై లెందఱ్ఱే
గోరి భజింప నాకొలుపుకూటముముందఱివంక నొప్పుసిం
గారపుఁదోటనుండి యధికం బగువైభవ మింపు మీఱగన్. 69
- ఉ. నెచ్చెలిపిండుఁ దానును వనినలిదండ నొకింత గానఁగా
వచ్చెన్ రాదొ యాకమలవాసిని యంతనె యేమి చెప్పుదున్
హెచ్చినసంభ్రమంబున ననేకులు బద్దలవార లెక్కడన్
వచ్చియొ మోది రాకొలుపువారు గకాపికలై చనన్ వడిన్. 70
- క. అప్పుడు మముబొంట్లకతల్, చెప్పఁగ నేమిటికి దారసిలి వేత్రధరున్
రోప్పఁగఁ జనియెన్ నిలువక, యప్పురమేష్ఠియును నచటి డకతిదూరమునన్. 71
- క. ఆతఱిని వేత్రహస్తు లో, హూతుంబురుండ యటంచు డనుచైచ్చస్వర ము
ద్యోతింపఁ బిల్చిక్రమ్మఱ, నాతనిఁదోడ్కొనుచుఁ బోయి డరతివేగమునన్. 72
- వ. అట్లు దోడ్కొని పోవుచుండ, 73

చ. కని తమలోనఁ దా రితనిఁ గ్రమ్మఱఁగాఁ బిలుపించె నేమొకో
యనియెడువారు గానవిధులందుఁ బ్రసంగము లేమి గల్గెనో
యనియెడువారు తచ్చతురు లన్యులు లేరె యితండఁ కాని యిం
దనియెడువారు నై మనములందును సందియ మొంది రందఱున్.

74

ఉ. అప్పుడు నేను నామనమునం దితనిం బిలుపించు తెట్లాకో
యిప్పు డటంచు నిల్చి యరయింప వినంబడియెన్ నిజంబుగా
నప్పురుషోత్తముండు దనయంగనతో వినుచున్నవాఁడు సౌం
దర్య దదీయగాన మని యొద్దఁ జరించెడివారు చెప్పఁగన్.

75

క. మ మ్మెల్ల దోలి యొక్కని, నిమ్మెయి బిలుపించి పోయి యిందీరయుఁ గడున్
సమ్మదమునఁ దుంబురుగా, నమ్మను వినుచునికి విని మనం బెఱియంగన్.

76

సీ. అనిపెనా యే మిచ్చెననుచును సంభ్రమం, బున సందడించుచుఁ మూఁగువారు
సర్వేశ్వరుండు శ్రీసతితోడ గానంబు, వినుట యడుగ నేల యనెడువారు
కడుననుగ్రహము నెక్కడ లేనియాయీగి, పసయ తెల్పడునంచుఁ బలుకువారు
నీ పైక్కడవై మఱి యేవార లైన న, యొడనుండిరో యని యడుగువారు

ఆ. నగుచు సురలు మునులు నరుదంద మేపూఁత, డంబుతోడ వచ్చెఁ దుంబురు
కడలవారిని గనకన్నాన మాడించు, పదకమును సునేత్రపటముఁ దాల్చి.

77

క. భగభగ యనుపదకంబున, నిగనిగ యనుక్రొమ్మెఱుంగు నేత్రపటమునన్
భుగభుగ యనుమేపూఁతక, భగభగ యనిపించె నతఁడు నాహృదయంబున్.

సీ. తనుఁ గ్రమ్మఱంగఁ బిల్చినవేళయంద నా, తో విచారింపక పోవు తెట్లు
పోయెఁబో నను బిల్వఁజేయక తా నొక, నెఱజాణ యై విద్య నెఱపు తెట్లు
నెఱపెఁబో ప్రభువు మన్నించినాఁ డని మీఁదు, పరికింప కీసామ్మ పట్టు తెట్లు
పట్టెఁబో దొంగఁ దే పల్లటిన ట్టివి డాచి, కొంచు బోవక మెఱయించు తెట్లు

తే. లేడు తగవరి యెందును మూడి చొచ్చు

వాత వెల్లెడువాడె యెవ్వఁడు నంచు

బాపి తుంబురుడా యంచు బండ్లు గొలుకు

కొంచు లోలోన నుడికితిఁ గొంతతడవు.

79

క. నాకంటె చాను ఘనుడే, యాకొలదియు బయలు సేయునంతకు నేయే
పోకల బోయిన బో ని, మ్మికరణిం జాణికి పోవనిత్తునె వీనిన్.

80

వ. అని యాగ్రహించునతనితోడ నొదేనియు వాడు వెట్టుకొని భంగపఱచి యత
లితం బైనమదీయసంగీతచాతుర్యంబువార్తలు క్రమంబున నిజ్జగన్నా యకునకు
వినంబడునట్టియుపాయంబు వెట్టెదం గాక యని యాహించి తదనంతరంబ.

81

చ. తలఁగక యిప్పు డిట్లు సముదగ్రతఁ బేర్చినయార్థ బుద్ధిలో
పలన యడంచి మైత్రీ గనుపట్టగ నింతనఁ గొంత రాకపో

కలు ఘటియించి యే సతనిగానములో గుణదోషవర్తనల్
డెలియుట సీతి యాతెలివి + లేకగునే జయ మంచు నెంచితిన్. 82

ఆ. ఎంచి యతనియింటి + కేగితి నొక్కనాఁ, డతఁడు నపుడ పాట + కాయితముగ
నీణె మేళంగించి + వెలుపలిమోసల, నునిచి లోని కరిగి + యున్నవాఁడు. 83

ఉ. ఏనును దూబురుం డెచటి + కేగె గృహంబున నున్నవాఁడె యం
చానికటంబునకొ మెలఁగుఁనట్టిజనంబులఁ బల్కి నీణె యి
చ్చోనిడి లోని కేగె ననుసద్ది విసంబడ నీవిపంచి యె
వ్వనిదొ యంచు నుండి తమి + వారిదె చూత మటంచు సల్లనన్. 84

తే. పుచ్చుకొని పలికించి యపూర్వమైన, శ్రుతులపెంపునిర్దోషతఁనతులమగుచుఁ
గడు వెలుఁగొనర్పదాని సక్కడనపెట్టి, మిగుల లజ్జించి వచ్చితిమగుడియపుడు.

వ. ఆసమయంబున సంతర్పతంబున. 86

మ. కడుఁ బ్రాసాద్యధురీణుఁ డీతఁ డయినకొ + గాంధర్వసంపూర్ణి నె
ల్లడఁ బ్రభూతి వహించునాకు సకటా + యీతుంబురుండెంతయె
క్కుడుగాఁ గానము నేటిదాఁ నని + సంతోభించుచుకొ దాడిఁ ద
న్నెడువానిం దలఁ దన్ను వాడు గలఁ డన్వేషింప నం చెంచితిన్. 87

చ. అటమును చల్లి పెంపు + దనరారఁగ నేనును దాను సప్పట
ప్పటికిని గూడి పాడుదుము + పద్మభవాదులయొద్ద సప్పు డె
చ్చటఁ దన కెంతగానకళఁనంపదికల్లి యెటుంగిసిఁడ ము
చ్చటపడి యిట్లు విష్ణుఁడు స్రవన్నతఁ డాఁ బిలుపించునంతకున్. 88

క. తమవిద్య నెవ్వ గేమా, త్రముఁ గలఁ జాలుదురు + వారిదండను దన్నా
త్రమ స్రవకీర్తురు బుధు లు, త్తములమహిమ సీరుకొలఁదిఁతామరసుమ్మా.

క. ఇటు గాన వినుజనంబుల, పటిమకు నెక్కుడుగ విద్య + పచరించుట య
క్కట విఫలము గాదే యె, చ్చటఁ జెవిటికిఁ బట్టునట్టిసంకునుబోలెన్. 90

వ. అది యట్లుండె నేను నదిమొదలుగాఁగ నెక్కడెక్కడ సక్కజపుగానవిద్య గ
లవారు గలరు వారి సరసి యరసి తద్విద్య సాధించుచు నెందునుం మంబురున
కు నీడుగాఁ జాలమి యెడనెడం బడించుచుం బెద్దకాలంబు ప్రవర్తిల్లి యీమ
నోరభాబు సర్వజ్ఞుడైనపుండరీకాక్షునియనుగ్రహంబునన కాని ఫలియింపనే
ర దని నిశ్చయించి తద్దేవుని గూర్చి చిరకాలంబు తపం బొనర్చితి నంత. 91

సీ. అంజనాచలగర్వభంజనాచలలీల, నీలవర్ణపుమేనిఁడాలు దనరఁ
బుండరీకముల నుండందరీతుల గెల్చి, చెన్నొందు నిషవాలుఁగన్న లమర
మకరకుండలరుచిఁప్రకరకుంతితము లై, దినకరప్రభలు వెఁ న్వెనుక కొడుగ
నురమురత్న మునాంకుఁ + గరము రిండులునిడ, శోభనపిండ లక్ష్మీ + క్రిడ లాడ

తే. శంఖచక్రాదిపరికరః సహితః డగుచు
మఘవముఖదేవతాసేవ్యమానుః డగుచుఁ
బతగరాజాధిరోహణోద్భాసి యగుచుఁ
గృప దలిర్పంగఁ గాన్పించెఁ + గేశేవుండు.

ఆ. కానుపించి యేమి + గావలయును నరం, బడుగు మనిన నేను + నాత్మశిక్ష
కొలఁది నతులునుతులు + నలిపితుంబురు గాన, కలన నలన గలున + నలయును.

చ. అనుటయు నన్నుఁ జూచి కృప + నచ్యుతుఁ డిట్లను నేను ద్వాపర
బున వసుదేవనామునకుఁ + బుత్తుఁడనై యుదయింతు శిష్టిపా
లనమును దుష్టశిక్షను నిలాస్థలిఁ బ్రోవఁగ నట్లు ద్వాపరకా
ఖ్యనగరియందు నీ కభిమతార్థ మొనర్చెద రమ్మ నాటికన్.

క. అని యంతర్ధానము నొం, దినఁ జరకాలంబు నేఁ బ్రతీక్షించుచును
తను వాసుదేవుకడ ని, ట్లనుపమసంగీతకౌశలాభ్యుండ నైతిన్.

క. ఏ నిన్నిపాట్లఁ బడి యీ, గానమహిమఁ గంటి నీవుఁ + గలభాషణయుఁ
మేను చెమర్చక యుండఁ, బూనితి రిది యప్రయాసమున హరిసిరూపన్.

క. అనుడు మిముఁ గొలుచుపుణ్యం, బున కిది యరు దయ్య ఘనతాపాధన
దినవారు తనంత లనక, వినరే లోకోక్తి మీరు + విశ్వవిధరంగన్.

మ. అది యట్లుండె నొకపు తుంబురుని + దా నారీతిఁ బిల్పించి ను
పు దలిర్పక హరిపాట వింటి మిగులం + బూజ్యంబుగాఁ జెప్పి శే
కొదయుక లేక సదా నివాసముగ నై కుంతంబులో నుండె యీ
సదయుక విష్ణునిఁ గొల్వఁ గల్గెడుమహాపాభాగ్య మెట్లబ్బున్.

క. అనుటయు నమ్మాటకు నె, మ్మన మలరంగ నలనిఁ జూచి + మణిసింధుర
త్యనఘుండపు మేలు మే లీ, యనుపమనద్బుద్ధి యేరి + కై నను గలదే.

క. వినరే యెవ్వరు పాపం, బనఁ బుణ్యం బన నిషేధ + మన విధి యసఁగి
డన మే లనఁ బరలోకం, బనఁ దలఁపఁగ లేరు గాక + యాత్మహరింబున్.

చ. అలయక వేదశాస్త్రసతతాభ్యసనవ్యసనప్రసంగతిం
దెలివి యొకింతఁ గాంచినగతిక + నుతి కెక్కియు “నెట్టి దీర గో
కలి దలఁ జుట్టు”మన్నకీయఁ + గా నొకకొందఱు దల్తు రప్పటిం
గలుపపథప్రవర్తనమె + కర్తవువాసన నన్యఁ గొల్వఁగన్.

✓ సీ. వినుము గంధర్వసం + దనభూతములయందు, బ్రాణులు త్రమములు + ప్రాణులు
బుద్ధిజీవులు మేలు + బుద్ధిజీవులయందు, మనుజులు శ్రేష్ఠులు + మనుజులందు
బ్రాహ్మణు లధికులు + బ్రాహ్మణులందు వి, ద్వాంసులు ఘనులు వి + ద్వాంసులు
విదితార్థకృతిలోల + హృదయులు ముఖ్యులు, విదితార్థకృతిలోల + హృదయులు.

శే. గర్త లెంతయుఁ బూజ్యులు • కర్తలందు

బ్రహ్మవిదు లెక్కు డామీఁదఁ • బరమ మొకటి

గలుగ దనుచును మున్న తాఁ • బలికె మనువు

ధర్మశాస్త్రప్రసంగవ • ర్తనలవేళ.

102

ఉ. నీవిధ మారయం బరిగఁగించినయస్పటితారతమ్యపుం

ద్రోవ కరంబు దూరముగఁ • ద్రొక్కినవాఁడవు నిర్మునంబు ల

స్త్వీవరనిత్యసన్నిధివి • శేషమహత్త్వ మెఱిగినంతనే

యావిధనంబు గాంచుటకు • నాన యొనర్చితి గాన నిమ్మెయిన్.

103

క. కావున నీ నడిగినయ, ద్వేవునియనవరతసన్నిధిమహత్త్వవిశే

షావాప్తిక బెద్దలచే, నే వినినయుపాయ మిప్పు • డెఱిగింతుఁ దగన్.

104

క. అధికారి గానివానికి, సధికపదవిఁ దెలుపఁ బ్రాప్త • మయ్యెడుపాపం

బధికారి యైనవానికి, సధికపదవిఁ దెలుప కున్న • నగు నిక్కముగన్.

105

న. అని యిట్లని చెప్పె.

106

✓ సీ. తనశక్తికొలది సత్కర్తముల్ ఫలవాంఛ, మాని కృష్ణార్పణమతి సలుపుట

ప్రతిష్ఠిద్ధకర్తృబు • పరిహరించుట విష్ణు, భక్తిమై గ్రమమునఁ • బాదుకొనుట

తద్భక్తి గలపుణ్యతములసంసర్గబు, దుర్బను లున్నట్టి • శ్రోవ జనమి

విష్ణుసన్నిధికళావిభాతవివిధది, వ్యత్రేత తీర్థయాత్రాచరణము

శే. బ్రహ్మచర్యగుణదఃషము • వైరాగ్యగుణము, నలయువై కుంతమును • గోరువారి కెల్ల

నీనిలోపలఁగొన్ని గాఁబాపం గనిన, వృథజనవుచేర్చు • గ్రమమున • విష్ణుపదము.

న. అని చెప్పి నీవు నిజశక్తికొలది నిందుఁ బ్రసరిల్లుము కృష్ణానుగ్రహంబు

నం గలిగినయీయనన్యసాధారణసాగీతచాతుర్యంబు వృథ సేయక శ్రీపురు

షోత్తమశ్రీరంగాదిదివ్యత్రేతములందు ముకుందసన్నిధిం దద్దివ్యగుణనామ

సంకీర్తనగానంబు గావింపు మది సకలశ్రేయోనిదానం బని పలికి తత్ప్రసంగ

నచనంబున.

108

ఉ. అక్కజ మైనభక్తి దనఁరార నతఁ డనయంబుఁ గృష్ణుని

దక్కక యాత్మఁ జూచి ప్రమదంబునఁ బొంగుచుఁ జెంగలించుచుం

జొక్కుచు మ్రొక్కుచుం బొగడుచుం బలికించుచు గన్న మోడ్చుచున్

మిక్కిలి చోద్య మందుచును • మెచ్చుచుఁ బొడుచు నాట్య మాడుచున్.

109

క. కేవలము నతిశ్రేయ, సావేశనశంసదాత్మ • డై తద్గుణముల్

భావించుచు మెకరితి, ద్రోవ గనుచు నేగె నార • దుండు నిజేచ్ఛన్.

110

న. మఃశికంధరుండును దచ్చరితాబులకు నతివిన్నయప్రమోదహృదయుం డగుచు

నితం డితధన్యతామహిమంబున నొప్పునే యని కొనియాడుచుం దనదృష్టి

మార్గంబు గడచునందాఁక వీక్షించి యెట్టకేలకు నాలోకనంబులం దిప్పుకొ

నియో నివ్వధంబున గురుం డరిగిన నతండు తదుక్తప్రకారంబునఁ బుణ్యకర్త
బులు నడపుచుఁ గ్రమంబున విష్ణుభక్తి హృదయంబునం బొదలఁ దీర్థయాత్ర
గావించె నందు. 111

మ. యమునం జూచెను వీచికాచయమునం • బ్రాంచద్దనశ్యామతో
యమునన్ సారసకై రవోచ్చయమునన్ • సారావభృంగీనికా
యమునం జక్రమరాళసంచయమునన్ • వ్యాఘ్రాపితాఘవ్యపా
యమునన్ సంతతపుణ్యనిశ్చయమునన్ • హర్షప్రకర్షంబుగన్. 112

శా. నిధ్యానోత్సవకారణంబు లగుచున్ • మించె గరం బానదిన్
మధ్యేతీరవనద్విజప్రకరసంఘ్యగ్వర్జితారణ్యక
స్వాధ్యాయాధ్యయనస్వరాభినయలీలాంధోళనభూలతా
బుధ్యాపాదననైపుణీవిలసితాంభోవీచిచాంచల్యముల్. 113

చ. ఇరుగడలందు మించిన యహీశ్వరశయ్యతెఱంగు దాల్చి క్రొ
న్నరుపులపంక్తి రాజులగ • నూతనపీఠపటంబుకై వడిం
దరళనరోజు రేణునముఁదాయముసాం పెసఁగంగఁ జూడ్కి కా
తరణితనూజ యొప్పె శయితం బగువిష్ణునిమూర్తియో యనన్. 114

క. ఆనై ణికుండు తత్తీ, ధావళి దగువిధు లొనర్చి • యాయాచోట్లన్
శ్రీవరుగుణములు వీణా, ప్రావీణ్యము పొలుపు మీఱఁ • బాడుచు నంతన్. 115

వ. మధుర సేవించి యంతట హరిద్వారంబును సాలగ్రామపర్వతంబును బదరికా
శ్రమంబును నైమిశారణ్యంబును గురుక్షేత్రంబును బ్రయాగయుఁ గాశియు
నయోధ్యయు గంగాసాగరసంగమంబును స్నానదానాదివిధు లనూనంబుగా
నడపుచు దర్శించి యంత నుదధితీరంబున నీలాచలనన్నిధికి నేతెంచి. 116

క. ఇది సాక్షాదైక్యంతం, బిది నానామనితపఃస్సమృద్ధివిపాకం
బిది పరమం బిది శరణం, బిది పుట్టినయిల్లు సిరుల • కెల్లఁ దలంపన్. 117

తే. అనినుతించియింద్రద్యుమ్న • మనుసరసిని, రోహిణీకుండమునసమా • రూఢభక్తి
దీర్ఘమాడుచునాతఁ డాత్మీయగాన, నైపుణీవెలార్పుచునుజగన్నాథుఁ గొలిచి
సీ. ఇతైఱంగునఁ బురుఁ టోత్తమశ్రీజగన్నాథునిసంసేవనమునఁ దనరి
శ్రీకూర్మవిభునియంఘ్రిసరోరుహంబులు, గనుఁదమ్ములకు విందుగా నొనర్చు
సింహచలాధీశ • సేవావిశేషలీలలను జన్మంబు నలంకరించి
శ్రీమదహోబల • స్వామిపాదనభోడు, జాలసంఘము ఫాలశశికి నొసఁగి

తే. వేంకటేశ్వరచరణారవిందగంధ, సందదిందిదిరశ్రేణి • నైల్యమునను
నిజశిఖాకాంతికిని బుష్టి • నిర్వహింపఁ, జనియె నాదరమేదుర • స్వాంతః డగుచు

మ. కమనీయోజ్వలశీలశాలి యగునా • గంధర్వుఁ డంతన్ ఘన
ప్రమదప్రేమవిశేషసంభృతపరీరంభక్రియాసంభ్రమ

భృమకారాభిముఖప్రసారలహరీః బాహుసమూహాసమా

నమనోజ్ఞం బగుస్వామిపుష్కరిణిన్ • వచ్చెం గడుక్ వేడుకన్. 120

తే. అంత హరిసంతతాశ్రితః స్వాంత మైన, స్వామిపుష్కరిణియును • నాశౌరిభ క్తు
తనువు ననోన్యస్థావనఃత్వము భజించె, మిగుల మజ్జనసమయసఃష్టేశనమున.

వ. అంత నిత్యనియమములు సమ స్తమును నొనర్చి యాచెంత జెలువు మీఱుచున్న
క్షితివరాహమూర్తి శ్రీకాంతుఁ గొలిచి భ క్తివినియకౌతుకప్రమోదసంక్రాంతి
శబలతావిశేషకలితచి త్రవృత్తి యై. 122

సీ. మణిమయప్రాకారః మంబుపగోపురో, దీర్ఘ కాంతులచేతఁ • దేజమునకుఁ
జారునదీహస్తః చామరవీజన, వ్యాపారములచేత • వాయువునకు
నారాధనార్థయాతాతాతజనవిభూ, పగరజోన్మప్తిచే • ధారుణికిని
హృద్యచతుర్ద్విధః వాద్యస్వనోపయో, గప్ర వ ర్తనముచే • గగనమునకు
తే. నిజనవాగరుధూపజః నీరవాహ, జననసంబంధమహిమచే • సలిలమునకుఁ
శావనత్వోబు గలుగంగఁ బరంగువేంక, తేనునగరు దాఁజేరియి • పెసక మెసంగ.
క. మునుపు తనివార దేవత, లను నగ సేవించి నిర్ల • లప్రేమభరం
బున మేను గగురు పొడువంగ, ననఘుఁ డతఁడు లోబ్బి కరిగి • యగ్రమునగదున్.

[యును

సీ. మృనుపదాగుబుజములు • మెఱుంగు టాదెలుపైఁడి, చుప్పటియును మొలఁముప్పిడి
మణిమేఖలయు బొడ్డు • మానికగును వైజ, యంతయు నురమున • నలరుసిరియు
నగదహస్తము నీటి • వర్తిలుకేలు శగ, ఖము చక్రమును దాల్చు • కరయుగంబు
తారహారాబులు • చారుకంతగు ని, ద్దపుఁ జెక్కులును నవ్వు • దళుకుపనలు

[బామలు

తే. మకరకుండలములును దా • మరలఁ దెగడు, కన్నులు మనోజ్ఞనాసయుఁ • గలికి
ము త్తియపునామమును రత్న • ముకుటనరము, నెనఁగఁ గనుపట్టుశ్రీవేంక • తేనుఁ
శా. ప్రత్యంగులును మిక్కిలిం దడవుగా • భావించి భావించి యా [జాచె.
దైత్యరాతితనూవిలాసము సమః స్తంబుక్ విలోకించె దా
నత్యంతాబును వేడ్కు బొంగుచు నితాం • తాశ్చర్యముగ బొందుచుం
గృత్యం బేమియుఁ గొంతప్రా ద్దైఘ్యం క • షీణప్రమోదంబుఁగోన్. 126

వ. పదపడి నిజానుభవం బిట్లని యుగ్గడింపం దొడంగి. 127

సీ. పదపద్మములఁ జిక్కి • పాయదు నాదృష్టి, కనకాంబరమున కే • కరణిఁ దెత్తుఁ
గనకాంబరమునఁ గీ • ల్కొనినఁ జలింప దే, నుదరబంధమున నెట్లొనరఁ గూర్చు
నుదరబంధమున నిం • పొంది భేదిల్లదు, శ్రీవత్సమున కెట్లు • చేరఁ దిగుతు
శ్రీవత్సమునఁ దార • సిలిన రానేరదు, కేలుఁదామరల కే • క్రియ మరల్లుఁ
తే. కేలుఁదామరలను గళ • శ్రీల మోవి, మకరకుండలముల గండ • మండలముల

నానఁ గనుఁగవభూమలఁగుం తలములుందు, నెందుఁ బల్విన విడఁజాల • దేమి చెప్పి.
 వ. అని పరమానందంబున నితరప్రపంచంబు సర్వంబును మఱచి కొంతతడవు నొక
 యీంచి తదనంతరంబ దండప్రణామంబు లనేకంబులు గావించి విపంచీనమంచితో
 మృదుమధురనినదంబును గంతస్వరంబును నేకం బగుచు లోకుల నస్తోకసమ్మదా
 శ్చర్యసంభృత స్తంభభావులఁ గావింప నద్దేవునిదివ్యమంగళగుణగానంబు లొనఁ
 చె నివ్వధంబున మూడహారాత్రులు నేవించి పోకటనగంబు డిగ్గి చుట్ట
 చని ముందట. 129

సీ. ఏపట్టణము ముక్తిపాతున ప్తపుగాంత, రభిగణనాతివిభ్యాతశాలి
 ఏపట్టణము ఫేలదేకామవిభుశిర, స్పింధుమత్సరసశ్రీవిభాసి
 ఏపట్టణము సముదీర్ణకామాక్షీత, పరిపాకసంపద్విధాయి
 ఏపట్టణము సరిద్రూపవాగ్దేవతా, సంశ్రయాంచితసమస్తద్విజాలి
 తే. బ్రహ్మయజ్ఞపాహ్లామఁపరిమళసహజాతసాక్షాత్పరబ్రహ్మసన్నిధాన
 భాగ్యసౌభాగ్యయోగ్యమేపట్టణంబు, పుణ్యతరమైనయాకాంచిపురముఁగనియె.

తే. కని మనంబున మోదంబు • గడలుకొనఁగ
 నందు నేకామనాథుఁ గామాక్షీదక్కుఁ
 గలుగువేల్పుల నచ్చించి • కరిగిరింద
 మునకుఁ జని యుక్తగతి నెక్కి • పోవ నెదుట. 131

సీ. తనశంఖరుచికి నాతనిమనస్సహోద్ద, యంబు ప్రత్యుత్థాన • మాచరింపఁ
 దనచక్రమునకు నాతనిదివ్యతేజంబు, గురుభావమున నెదుర్కోలు నేయఁ
 దనకృపాలక్ష్మీ కాతనిభక్తి నెనరుపెం, పెసఁగఁ గాగిటఁ జేచ్చి • యెత్తుకొనఁగ
 దనకొస్తుభమున కాతనిశుద్ధచిత్ప్రకా, శము మైత్రి నెఱపుచు • సరస మాడ

తే. వరదరాజదేవుడు భక్తవత్సలుండు
 మిగులఁ గనుపట్టె నతఁడు నంజగదధీశుఁ
 గని పులికితాంగు డగుచును • వినుతిఁ జేసి
 పాడుచు భజించె నెంతయు • భక్తి మీఱ. 132

శా. ఆకాంచీనగరంబు వెల్వడి సముద్యత్పాగపున్నాగరం
 భాకంకేళిరసాలసాలనుమనఃపాళీజధూళీమధూ
 లీకేళీనరగంధవాహపృథుకాళీచంక్రమాలంకృత
 త్తృకప్రాంగణచోళమండలమహాగ్రామంబు లీక్షించుచున్. 133

చ. చెఱకును రాజనంబు వరిచేలును దట్టపుఁ బోకమాఁకులుం
 దఱ చగుపూవుదోటలును • దమ్మికోలంకులు నేటికాల్వలుం
 బఱ పగునారి కేళవనపంక్తులు మామిడిఱోపులుం గడున్
 మెఱయుచు నాత్మకున్ ముదము • మెచ్చును నచ్చెరువున్ ఘటింపఁగన్. 134

శా. ఆవీణాధరుఁ డేగి కన్దొనియెఁ బుఁణ్యభ్యాతదర్శోల్లస
దైవద్వీపవతీసమత్సరవివాదప్రాణిమానర్గళ

వ్యావల్లత్కరభావభృల్లహరికావగ్రాన్యతవ్యోమముం
గావేరితటిసిలలామము సఫహాఘటోళనోద్దామమున్.

135

ఆ. కని తదీయ మైనయనితరసదృశేపా, వనతరప్రభావఘనత దనకుఁ
గరము మెఁచ్చినర్పఁ బరమనిరూఢి నా, దరముఁగోడిభక్తిగరిమఁ దనరి.

క. పానసగుణానుభావము, భావన గావింప న్నెఱ్ఱిఁపరమనదులు నీ
కావేరికి సదృశంబులు, గా వేరికి నైనఁ బాగడఁగఁ వెర వగునే.

137

లయగ్రా. ఈనదిప్రవాహాయుగఁబీనిభవిభాసితభుఁజానియతరంగసదనూనఁజరింభం
బీనది భజన్నిఘలఁమానవమనఃకలుషఁతానిరసనాతిఁపటుఁతానుతజతాఘం
బీనది సమస్తతటిఁసీనికరమృతఁరానుపమచిద్విభవఁదానమహాసీయం
బీనది పవిత్రతరఁమీనది శుభైకనిధి యీనది విముక్తికినిదానము గణింపన్.

ఉత్సాహ. అమితరంగధామలక్ష్మీ నరయఁ బృషతమణినికా
యములఁ బూజ సేయఁ దాల్చినట్టినేత్రభుజసహ
స్రములు గాని జలరుహములు జలరుహములు గావు భం
గములు భంగములును గావు గణన సేయ సీనదిన్.

139

మానిని. బాగుచేలయుఁ బద్మనిభాక్షులు బాహుచతుష్కము భవ్యవిభో
త్సంగితశంఖసుదర్శనశార్దూలదాముఖచిహ్నము తత్త్వము నీ
లాంగము సీనది యశార నృజించు నిజాశ్రితదేహికి నంతికన
ద్రంగశయానుఁ దింరంబుగఁ జూచి కరం బిదివో చతురత్వ మనన్.

140

వ. అని ప్రశంసించుచున్నయచటిజనులవాగ్దంతసాఫల్యంబునకు నుల్లసిల్లుచు న
రవిందకుముదకల్హారతల్లజనముల్లసితగంధసంబంధబంధురగంధవహాకిశోరవారం
బులు దూరంబునన యెదుర్కొని చక్రచక్రాంగబక్రకౌంచసారసారానంబులు
సారస్యవికస్వరస్వాగతభాషణంబులవేషంబు నుపచరింప నుత్కంపమానకల్లోల
జాలంబులు సమాలింగనలీలాలోలబాహుకాండపాండిత్యంబు లత్యంతంబు ప్ర
కటింపఁ దటస్థస్థాపితసూలడిండీరఖండమండలవిలాసంబులు రజతాసనసమర్ప
ణప్రకారంబు నేర్పరింప నింపు మీఱుచు నిష్టబంధుసందోహంబులలాగున నా
గంతుజనసంతతులు సంతసంబున నుపశోకింపఁ బెంపు మీఱుచున్నయాకావేరి
యందు నుచితవిధులు దీర్చి యందు మిక్కుటం బగుపెక్కువ నుక్కుమిగులు
జక్కువలచక్కదనంబును వెక్కుడించునిరు త్తరీయవర్తులోత్తుంగరంగత్తుచ
యుగంబుల సరససరసంబు లాడం జేరినతెఱుగునం గానుపింపఁ జంకల నిడినక
సత్కనకకలశంబులతోడఁ బాటుపారుచు నీరాటిరేవున యి నెఱుపుద్రావిడయు

వతీవితతులయతులచతురిమపదిమశితలలితవచనరచనలరుచులు గొననలసి తెలిసి
సియుఁ దెరు వడుగు తెరువరులం గూడుకొని పురంబు ప్రవేశించి వేదాధ్యయనం
బంబులతోడియుద్దు లై యుద్దిఁ జెంచుపడ్డర్చినవ్యాఖ్యానఘోషంబులచేత
బూతాతిథిశ్రోత్రంబు లగుబ్రాహ్మణగృహవాటికలు దాటి కోట చికోటు ధో
కోటకొమ్మలయందు నవ్యత్పన్ననిర్వాణంబు లగుమాణిక్యదీపంబులు మాత్రాని
డమండలమునకు మాటు మండుచు ఖండితబహిరంతరితమస్పముచ్చయంబులగు
గతిపాచ్చ నచ్చెరువున విలోకించుచు శ్రీరంగరాజభజనయాతాయాతవర్తనన
ర్తకీమణివిభూషణఘోషణపోషణంబుల నినుమడించి యేపారుపారావతాని
వాపారపారంపర్యంబులం బర్యాకులంకణంబు లగువిశేంకటవిటంకంబుల నెల్ల
కృతంబు లగుగోపురంబులు విలోకించుచుఁ బ్రాకారంబులు సాక్షింపి యాశ్చ
చిత్రకంబున వైనతేయాగుల నేవించుచు రంగనంజ్ఞతం బైనదివ్యధామంబున
గృహ నేగి యందు.

141

సీ. ఒనపరిసన మించుఁపసిఁడిదుప్పటివాని, శుభ మైనయరముకొంస్తుభిమునాని
దెలిదమ్మిరేకులఁ దెగడుకన్నులవానిఁ, గమ్మకస్తుతిలంకంబువానిఁ
దొలుపల్కుగిల్కుఁబావలఁ జరించెడువానిఁ, జలువతావులసజ్జనలరువాని
నింద్రనీలపుడాలు నేలువర్ణమువాని, సిరిమరుల్ గొలుపుమైఁ చెలువువాని
తే. మకరకుండలదీ ప్తిడంబరమువాని
డంబు నెఱపెడుమణికిరీటంబువాని
రంగనాయకుఁ గాంచి సాష్టాంగనతులు
నలిపి తన్నూర్చి యంతయుఁ గలయఁ జూచి.

142

చ. తిమి యమరంగ నొక్కొకటిఁ దెక్కగ నేతెడు నొర మన్విలో
కముల మణికిరీటమును గన్తురీనామము నవ్వమోము హ
రములును వై జయంతియు నురఃస్థలరత్నము శంఖచక్రము
ఖ్యములును బొడ్డుదామరయుఁ గంకణకాంచినదాంగదానులున్.

143

సీ. దివ్యసంయమిమనఁస్థితీ బొల్చుమత్కుల, దైవంబుపదములఁ దలఁపుఁ జేర్చు
నఖిలలోకస్రష్ట యగుబ్రహ్మఁ గన్నమ, త్పాణిబంధువునాభి నాత్మఁ జేర్చు
దైతేయకంఠనిర్దళనంబు లైననా, స్వామిహస్తముల భావంబుఁ జేర్చు
లక్ష్మీచన్ద్రవకు నలంకార మైననా, త్రండీనక్షత్రమునఁ జుత్తంబుఁ జేర్చు
తే. నుల్లమునకును జూడ్కిక వెల్లిగొలుపు
నావరదుమోమునందు మునంబుఁ జేర్చు
ననుచు గీతరూపములుగా నాశుకవిత
నుతుల రచియించి పాడుచు నతఁడు గొలిచె.

144

వ. అంత నాగంధర్వుం డచ్చట్లు వాసి యొక్కించుక తూర్పుగాఁ జని చని.

145

చ. అలరుచుఁ గాంచె ముందట నహమ్మతినిర్మిఁగి నప్రసాదము
విలసిత సౌధవజ్రరుచి నిర్జర నిర్మల నిశీప్రవాహనం
వలసనిశిత్రమ త్తరుషఁ నామతిద్రవచంద్రశాలికా
లలితవతీవిలోలదృగి లక్రయమాణముఁ గుంభకోణమున్. 146

స. అందుఁ గుండలిదమందసందీప్తి నాహసంతౌళితదిగంతరాశిసంతమసజంబాలం
బు లగుగోపురప్రాకారంబుల దీపించుమాణిక్యమయమందిరంబునందు. 147

సీ. నునుగాఁపుదూది నించినయట్టిచల్లని, సానుపుపై లీలఁ బవ్వళించి
పలుపులై హాంబట్టుఁ బలుపులోయననొప్పు, రమచన్నుదోయిఁ బాదములుచేచ్చి
చెలుపు దీపించగఁ శిరముక్తందట నొక్క, కేలు దలాడగాఁ గీలుకొలిపి
బంగారువలువచేఁ రంగారుకటిమోదఁ జక్కఁగా నెక్కహస్తంబు చాచి

శే. యన్యకరయుగ్మమునఁ బొంచఁజన్యమును సు
దర్శనంబును దాల్చి సుదర్శనమున
నచటిజనములచూడ్కి ధన్యముగఁ జేయు
శార్దూపాణిని గొల్చె నుత్సవ మెల్ల. 148

స. మఱియు నందుఁ గూర్చెన్వరుని నేవించి దర్శనయనంబున కరిగి యందు రామ
భద్రుని నిర్మిద్రిభి క్తతాత్పర్యంబుల నేవించుచు నీనానాదనానువాదమేదురగాన
కౌశలంబుతోడ నీ ట్లని స్తుతించె. 149

తురిగ వల్లనరగడ. దశరథాననిశివిమలఁతరితఃఫలావతారి
నిశితశిరిలఘుక్రయోగఁ నిహతతాటకావిహరి
కపటపటసుబాహుదళనఁ ఘటితిగాఢనూనుయోగ
అపరిమేయగౌతమాగఁ నాఘదమనపదపరాగ
కోమలేక్షుదళనసదృశఁ ధౌరశిఖరభరచాపభంగ
భూమిజావివాహవిభవఁ పూర్ణసమ్మదాంతరంగ
పరశురామగర్వవచఁ పానపీనబాహునాగ
గురువచోనుపాలనాతిఁ కుతుకవిధుతరాజ్యభోగ
పాదభజనవితిరణాతిఁ ఫలితిగుహసమస్తపుణ్య
పాదుకాప్రదానవిహితఁ భరతిసౌహృదానుగుణ్య
ఘనవిరాధిమదివినాశఁ కలితబహువిన్నీరాస
వినుతపదనివేళిప్రాతిఁ వివిధమానీకులనివాస
తతనిశాచరీవిరూపఁ తాకృతప్రియావినోద
అతులబలభరాదిదనుజఁ హననజనితవిబుధమోద
హరిణయాభధారిదారుఁ శాసురాసుహరణభాణ

పరమఘోరబాహుబలకః బంధమర్దనప్రవీణ
 అమలశబరికాఫలోపః హరచిఘనాభిముఖ్య
 సమదనాలిదర్పదమనః సఫలితార్కతనయసఖ్య
 శరణవరణపరపరానుః జలప్రదీపితప్రసాద
 అరుణితాక్షికోణవిరచితాంబురాశిగర్వసాద
 పర్వతౌఘరచితసేతుః బంధసుతరసింధుకాండ
 గర్వపంక్తికంఠకంఠః ఖండనప్రచండకాండ
 సకలదివిజనుతచర్చితః జానకీమనోజ్ఞగ్రాత
 సకరుణాతరంగనేత్రః సాధుభవలతాలవిత్ర
 యతిజహ్నాపుణ్యనామః యతివిత్తీర్ణభక్తకామ
 సతతసితయశోభిరామః సర్వలోకపూర్ణధామ
 అహితవిదళనాతిరౌద్రః యార్తపాలనావినిద్ర
 మహితనిఖిలగుణసముద్రః మమ్ము బోవు రామభద్ర.

150

క. పరమం బగునీనామము, కర మామూయములు తారః కబ్రహ్మముగా
 నిరతిక వినుతింపఁగ నా, తరమే నిను నభినుతింపఁ దశరకరామూ.

151

వ. అని నర్జించి యచటఁ గదలి సేతుబంధంబునకుం జని యును గామేష్వరుని
 హుభక్తివిశేషంబుల నారాధించి యనంతశయనంబున కెరిగి యును బుద్ధివా
 భునిం గొలుచుచు సతనినన్నిధిం గొన్ని నాళ్లు దనదుగాంధర్వసిద్ధ్య హృద్వ్యభా
 గా నెఱపె నేను గానప్రియత్వంబునంజేసి చెవి రయ్యెగ్గి తత్త్విత్వదశాబుల నెఱ
 డు పాడెడుపాటలు వినుచు దృష్టియుం బాట విడిచి యిది యంతయు గన
 గొంటి నివ్విధంబున ననంతపద్మనాభునినన్నిధినుండి యతం డెఱి.

152

క. ఆపడమటిదిశ దళకళి, కాపుష్పఫలాదిగరిమః కతన సమీప
 శ్రీపకలాపమణిపట, లీపటిమస్పర్ధ వర్ధిలెడువనవాకిన్.

153

క. హరిఁ గూర్చి తప మొనర్పఁగ, దొరకొనియెను దానఁజేసి యజముఖ
 సరసునిగానకళామా, ధురి యేమియు ననుభవింపఁ దొరకడు నాకున్.

154

క. అని యాదిక్కునకు విలో, కనములు నిగుడించి యదే నిఁగాఢపురబద్ధ
 సనమునఁ గూర్చున్నాఁ డో, వనిత యిపుడు దృఢసమాధిఁ నెన మోహిన్.

155

చ. అనుటయు నాలతాంగి కడుఁ సద్భుత మింతయు నోమహాత్మ మి
 కనుఁగవ కిప్పు డెమ్మెయిఁ బ్రకాశతఁ దత్సకలప్రసన్నసత్
 గనఁబడుచున్న వే యనినఁ గంజముఖి యనుమాన మున్న ని
 ప్తనుపుము దవ్వగాఁ జెలులఁ సచ్చటితత్త్రియ లెల్లఁ జెప్పెడిన్.

156

పీ. అనుడు మహాత్మ మిఁవ్వుంత నే నెఱయంగ, నర్హ నే మోహిల్కలందఁ గల నే
 యనుమానమనుటయుఁ నై ననిందేమి ద, ప్పిడియు వినోదమోఁయింతి యనుచు

బలిమి నాయక నేతఁ • జెలుల నిద్దఱిఁ గడు, దవ్వుగా నంపించితత్త్రియలును
దబ్బాక్యములు చెప్పి • తార్కాణచేసియో, యజ్ఞాక్షి యిది యెట్టులట్టులతని
• త్థియోత్రయుఁ దపమును • డేటపఱుప, నెదవిసపుడుగదా మదికొదన దీటు
దూరతాతారతమ్యవిచార ముండు, నేమొ లేదొకొ తెరు విది • యేరుపఱుప.

• అన విని యట్టివేళి నికఁటావనిజాబున నున్నచిల్క యో
యసఘ్నిచరిత్ర సీపలుకుఁసం దొకచోట ససత్వశంక గ
గ్గునె మును చెప్పినట్టికతఁలుగ దలపోయ యథార్థముల్ మనం
బున సరిదాకె నా కనినఁ • బుల్లెఁ గనుగొని యద్భుతంబుతోన్. 158

కలభాషిణి యి ట్లను సీ, తలపున కెట్లు సరిదాకెఁ • దభ్యము చెపు మో
చిలుక మును పెచట నుగడుచు, తలపోయఁగ నీపు చతురఁతరమతివి గడున్.

అనుచు నాక్షి యి • ట్లనియె నోపూఁబోడి, నానివాసంబు నం•దనవనంబు
ననజాత్యుఁ డిచటికి • మును సాజితాబు, దెచ్చుచోఁ దత్పక్షు • లిచ్చ గలిగి
నూలి పాటుచునుండ • చుట్టార్య యవ్వేళఁ, బ్రసవార్తయైయున్కిఁ•బఱునలేక
యె క్కన సయ్యె నే•నిచటన యుండెద, నని యొక్కఁజొట్టలో • నడఁగి యుండె

• నెనుకఁ దోడ్కొనిపోవ నా•కనుపు పడను, పిల్ల లీకలు వచ్చి సర్దిల్లుదాక
సంతఁబుమాటునచ్చిరఁన్తునుచునుగుల, నెత్తులిడియెడునన్ను నా•యింతిచూచి.
• అధి సౌభాగ్యసంబుల, సౌభాగ్యముగతిని మానఁసమునకుఁ గడు నిం
మై భాసిల్లుచు పందన, వైభవమం దెట్లు ప్రేమ • వదలదొ సేకున్. 161

• అనుచు సీ నసినట్ల యశా•నైస మనకుఁ, గలుగుబంధువు తెల్లనక్కడనె యునికి
నచట నెఱయంగ బాయలే•నని యొనర్తు, రాకపోక లివ్వీటికి • నాకమునకు.
• అట్టి గేయ నిష్ఠు చుప్పురసిధి నేగుదూడి మణికంధరుం డనుచు మీర లాడుకొను
మూట చెవిం బడిన సతనినున్కి యిక్కడఁ గలుగుటకు నిమిత్తం బేమి గలిగెనో
జెలిసెద నని నిలిచితి నిసిద్ధుఁడ నీకుం జెప్పినతీర్థయాత్రాతపశ్చర్యలవృత్తాంతం
బు నిక్కునంబుగాఁ దెలిసినప్రకారంబు వివరించెద వినుము. 163

• విచయును దాను నా•సపుఁ డలనాదన, సనములోనికి నేడు • వచ్చియుండ
నొకచారుఁ డతెంచి • యోదేవ నేనున్న, వనములోనికిఁ దీర్థ•వాసి యొక్కఁ
డిటఁగొన్ని నాళ్లక్రీ•దటవచ్చియచ్చోటఁ, దపము సేయఁగఁబూ నెఁదానికొలఁది
యెఱుంగునంతకు నేను • నిన్ని నా ళ్లాటసిం, చితి నది నానాటి • కతుల మైనఁ
• జెప్పె వచ్చితి నతఁడు కా•శీగయాత్ర, యాగపురుషోత్తమాహూబలాదులైన
పుణ్యభూములుబహుతీర్థ•ములునుజూచి, నాడటవచిం చెమొదలనే•వేడుకొనగ.
ఉగ్రతపఃప్రభావవిభ•వోద్ధతి నుద్భవ మందె నోసుప
శ్వాగ్రణి యిప్పు డాతపసి•యాదల నిత్య జలావగాహని

- స్త్రాగ్రహణాభిపాటలజ్ఞాః పటలస్ఫుటలాలనాభృతే
వ్యగ్రసమగ్రదీప్తినివహప్రసహద్దహనాంకురచ్ఛటల్. 165
- క. ఇది మాసాష్టకమున సి, ద్విద మిచ్చటి కెవ్వ కేగుఁదెంచి తపమునకొ
బాదలినఁ జెప్పుము నా కని, త్రిదశేశ్వర నన్ను సంపిఁతిరి తద్వనికీన్. 166
- క. అని చెప్పినఁ గలదు కలదు, నిను నట్ల వచ్చించి యందు • నిలిపితి నని యు
యనిమిషవిభుండు చారుని, ననువుచుఁ బిలుపించె రంభ • నచటికి వేగన్. 167
- క. పిలుపించి యవ్వధూటికి, నలఘుతరం బైనయట్టియాతపసితపో
బల మెల్లఁ దాను జారుని, నలనకొ వినినట్ల చెప్పె • వాసపుఁ డాతన్. 168
- ఉ. ఓలలితాంగి యీతపసి యుగ్రత నింత నితాంతదుర్గమా
భీలతపోధురంధరతఁ • బేర్చుట నాసురరాజ్యలక్ష్మీ దా
నేలఁగఁ గోరి గావలయు • నిప్పుడు దీనికిఁ బ్రత్యుపాయముగా
జాలఁగ నెంచి చేయఁ దగు • సంతయ మంతయు మానునట్లుగన్. 169
- క. చీత యొనర్చక యిది యొక్కింత యుపేక్షించి యున్న • నెట్లుగునో గో
రంతాలస్యంబునఁ గొం, డంతప్రయోజనము దప్పు • ననఁగా వినమే. 170
- క. విను మిట్టిపనుల కెంతయు, ననుకూలం బగునహాయ • మచ్చర లివుడి
పని కరయ వారిలోనకొ, ఘనతరముగ నీకు నేర్పు • గల దని శోచెన్. 171
- నీ. కడునల్లికలుకొనుకలికిబిత్తరపుజూ, పులక్రొమ్మెఱుగులు • నలలు గాఁగఁ
నెఱయంగఁ బర్యేషునిద్దంపులేనవ్వు, చెలినిగ్గుదరఁగలు • తెరలు గాఁగఁ
గొమఱొందు నవవిలాసముల కన్నోమలులి, వాడుచోపుషుగోలఁగుచుఁ దనఁ
దేనె లుట్టెడుమాటఁ తేటలపనలు వా, కట్టుమంత్రగుబులకరణి నమర
- ఆ. నీవు గడఁగి యమ్మునింద్రశార్దూలుత, పోమహత్వదర్పములు హరించి
కీరవాణి యతనిఁ • గ్రీడామృగంబుగాఁ, జేయవలయుఁ గుసుమసాయకునకు.
- న. అనిన విని యారంభ జంభవైరిం జూచి యమ్మునింద్రుం డనఁగ నెవ్వఁ డని దేవ
రచి త్తంబున నున్నదియో యతండు నారదశిష్యుల డైనమణికోంధరుగ డని ము
కు వినంబడియె నతని నిటమున్ను పరికింపుచుండుదు మన్తభాద్రులవిలాసగుణ
తెవ్వియు నెన్నండును సరకుగొని చూచినవాడు గాఁడు నేడు విశేషించి తా
శ్చర్యాతాత్పర్యంబునం బ్రవర్తిల్లుచున్న వాడు గావున నవశ్యంబు దేవకార్ద్య
బు నిర్వహింతు నన లే ననుటయు నతం డవ్వలుఁగంటిం జూచి నీకుఁ దొ
కంటె వయోరూపలావణ్యవిలాసంబు లెక్కుఁడుగ వరం బొసంగితి సందియంబు
వలదు పొమ్ము కార్యసిద్ధి యయ్యెడు సీచాతుర్యంబు నెఱపుము. 173
- క. అనుపలుకుల నలరించుచు, ననుప మహాతాపహ మాత్మ • ననుపమలీల
దనర మణీభూషణములు, దనరమణీయాంగకాంతి • దద్దయు మెఱయన్. 174
- క. నెచ్చెలులు దాను ధరఁగికి, నచ్చెలువ కృతప్రయాణ • యయ్యె నపుడ యా

యచ్చరవదువబెడంగు వి, యచ్చరపదవికి మెఱుంగు ♦ లై కనుపట్టెన్. 175
 వ. అని చెప్పి దీనంజేసి యొకొమ్మ యిమ్మహాత్మునివాక్యపద్ధతి యంతయు సత్యంబు
 యగుట యేర్పడియె నని పలికి యిట్లనియె. 176

శా. ఏ నానందన మాతటన్ వెడలి యిం ♦ దేతెంచితిన్ మున్నుగా
 నోనారీమణి యిప్పు డేగెడువిధం ♦ బూహించినం దత్తప
 స్థానం బింతకుఁ జేరఁ బోవుదురు త♦ద్రంభాదులున్ నావుడుం
 దా నాచిల్కవచోవిలాసమున క♦త్యంతంబు రంజిల్లుచున్. 177

సీ. అఖిలగుణుని న♦త్యంతంబు వెలసి వ, ర్తిలెడుశుకసంజ్ఞఁ ♦ దేజరిలుచు
 సత్యుదారాగమాఁధ్యవ్యాసనందన, భూయోర్జితానంద♦మునఁ దనరుచు
 ఘనపత్రవిలసనంబున హరిత త్వంబు, దెల్లంబుగఁ జేసి ♦ యుల్లసిలుచు
 నరయ నై సర్గికం ♦ బై నవిష్ణుపదైక, గతికత్వమునఁ జాల ♦ సతిశయిలుచు

శే. నున్న యోచిల్క సమధుఁరోక్తిమహిమ
 వీనుల కమృతరసములు ♦ వెల్లిగొలుపు
 చునికి యుచితంబు మిగుల సీ♦యోగవిభవ
 మిత యం తని పొగడ ♦ నే నొతదాన. 178

క. కాపున నినుఁ బెడఁబాయఁగ, నోవిహగవరేణ్య కొలుప ♦ దుల్లం బైనం
 బోవలయుఁ గదా నీకును, సీవనితం జూడ ననుచు ♦ నెలఁతుక యనిపెన్. 179

ఉ. వాసుకిపూర్వజన్మ కిటి♦వర్యదిశాగజకచ్చపేద్రఫే
 లాసుఖస క్తతల్లదబ♦లాహృదయాంతరసంతతాదరా
 శాసితవత్సభూభరణ♦శక్తిలసద్భుజదండ కీర్తిసం
 నాసితపద్మజాండ పరి♦వర్ధితభూసుర కాంతిభాసురా. 180

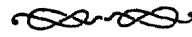
క. కృష్ణత్నానాయక శ్రీ, కృష్ణధ్యానామృతాబ్ధిఁ ఫేలనలీలా
 తృప్త జ్ఞానసయావహ, ధృష్టద్బాహులవాఁధీరితభీమా. 181

—❧— మంగళమహాశ్రీవృత్తము. —❧—

శీలితగుభాచరణ ♦ శిష్టజనతాశరణ ♦ చిత్తవిజయాభరణ యుద్ధా
 భీలభుజవిస్ఫురిత ♦ భీరుదయనత్వరిత, సేమపద సచ్చరితభావా
 లోకకరుణాసహిత ♦ లోకభరణాదహిత ♦ లోభకలనారహిత విద్యా
 ఫేలనసముచ్చ్వసిత ♦ కేవలసుఖోల్లసిత ♦ కేశననుతప్రసితధీరా. 182

గద్య. ఇది నిఖిలమారిలోకాగీకారతరంగితకవిత్యవైభవపింగళియమరనార్యతనూ
 భవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బనుమహా
 కావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

కళాపూర్వోదయము.

తృతీయాశ్వాసము.

నిత్యవిహారస్థల

తానుతలీలాకటాక్షః ధర్మవిధానా

నూనాపేక్షవిలాస

శ్రీనవ్యమనోజ నారఃసింహతనూజా.

- క. అంతట సిద్ధుం డానీ, మంతిని నీక్షించి యేను + మదితోపాటునిం
చెంతకు వచ్చుట చెవులకు, వింతచెలుపు గులుకుపాట + వినుటకు నును
క. కావున విపంచిఁ గైకొని, నీ వించుక గానపటిమ + నెఱుంగు చుండు
నావును నట్లుల కా కని, యావిద్యగ బ్రాన్తు పుచ్చె + నతనికి దిగులు.
వ. ఇవ్విధంబునఁ గలభాషిణి తనగానవిద్యాకౌశలాబున నతని నునును
తకమున్న రంభాదులును మణికంఠరునితపోననాబు దగ్గఱు జరి య
రప్పుడు.
చ. ననదచయంబుతో నలిగి + వచ్చుచునున్న మెఱుంగుఁడీశ్వరో
యనఁగఁ దనూలతల్ మెఱయఁ + నవ్విరహాబున కోర్కెతో నె-
టన చనుదెంచుచుండుదగఁగం బన వేణిభరణు లిపుగా
ననయము భూజనంబులకు + నచ్చెలువల్ గనుపట్టి రంతటన్.
చ. కరపద్మపల్లవద్యుతు లఁకాలపుసంజ ఘటింపఁ దన్నఖ
స్ఫురణలు తారకానికరఁముం దలఁపింపఁగ వారిమోముఁదా
మరలబెడం గనేకవిధుఁమండలవిభ్రమకారి యై మహీ
చతులకుఁ శైల నద్భుతము + సౌఖ్యము నెంతయుఁ జేసె నయ్యెడన్.

క. ఇలమీడికి డిగి వేలుపు, బొలఱులు మణికంధరునితపోవనమున కిం
పలరంజనిరి తమచూడ్కులు, తొలుతగ నీలోత్పలములతోరణ కట్టన్. 7

చ. ప్రసవపరాగముల్ పసపుఁబయ్యెదచాడ్పున నుద్గమింప ను
ల్లనదళిపుజముల్ కచకఁలాపములీలఁ జలించుచుండఁ బ
క్షీసముదయంబు భూషణవిశేషములుం బలె మ్రోయ వారి కిం
పొసఁగె ననాంతలక్ష్మీప్రియఁ మొప్ప నెదుర్కొన లేఁదనో యనన్. 8

చ. అభిలుఁ గచంబులుల్ లతలుఁ నంగములుం బుచ్చగుత్తులుం గుచం
బులును జగుళ్లఁ బాణులునుఁ బుచ్చవిలాసము మందహాసముం
గలసి తడంబడక విబుధఁకామిను లావనలక్ష్మి లిందుశో
భలు మిగులఁ బ్రవర్తిలిఁ పాలును నీరునుబోలె నేక మై. 9

సీ. ఆవులు నాకఁ గన్న అమోఘపులులును, బులులచో గుడువంగఁబోవుతేళ్లు
లేళ్లపెల్లాట రంజిల్లెడుహరులును, హరులు గోళ్లను గోఁకఁ నలరుకరులు
కరులకట్టాల్చైఁఖరి నాచుపాములు, పాముల లాలించుఁబభ్రతతులు
బభ్రతతులప్రక్కఁ బాయనియెలుకలు, నెలుకలఁ బెంచుపిల్లులును గలిగి
తే. యపుడు వెలఁ గొనరించె నాఁయంగనలకుఁ, గీరభాషితపోషితఁఖలతపస్వి
పటలతారకప్రహ్లావిభావనంబు, భావితశుభావనంబు తపోవనంబు. 10

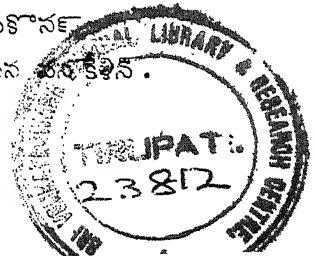
సీ. ప్రత్యక్ష మైనట్టిపావసత్త్వంబు నాఁ, బుంజీభవించినపుణ్య మనఁగ
సాక్షాత్కరించినఁశాంతరసంబు నాఁ, గరుడు గట్టినతపోగరిమ యనఁగఁ
గరువునఁ బోసినపరమసత్త్వంబు నా, రాశియై యున్నవైరాగ్య మనఁగఁ
గరచరణానులుఁ గలయోగవిద్య నా, బూదె గట్టినతత్త్వఁబోధ మనఁగఁ
తే. బరగునవ్వానిఁ గనిరి తచ్చరణసఖర, చంద్రచంద్రికాముకుళితఁచారుహస్త
నలినసంఘభృంగాయమాణభ్రమరక, నికర లగుచు నావేలుపునెలఁత లంత.

క. కని యాతని యసమనమా, ధినిశ్చలత నుగ్ర మైనదృష్టి కెదురుగాఁ
జనఁ గొంకుచు భయవశమున, వెనువెనుకకుఁ జని రొకింతఁవేలుపుచెలువల్.

ఉ. అప్పుడు రంభ చాల భయఁ మందుచు నిమ్మనియుగ్రహాసముం
దప్పుక చూడ మేను గరుఁ దాల్చుచునున్నది యింద్రకార్య మే
చొప్పున నొనఁగో యరసిఁ చూడఁగ నేరక యియ్యకొంటి నే
నిప్పుని కలచు బుద్ధి బారఁయించె దృగంచలచంచలత్వమున్. 13

క. తదనంతరంబ మగుడం, ద్రిదశాధిపకార్యమునకుఁ ధృష్టి పాదుకొనక
మది నిలిపి చెలులు దానుకొ, ముదిత మెలఁగె దత్సమీపమున పోకిరిన్.

ఉ. లోఁగక నార లస్వనముఁగో విహరించి రొక భృకల్లకై
యేగుచుఁ గమ్మపుఁబొదరుఁ లీగుచుఁ దేనియసోనవానలం

- దోగుచుఁ దూగుటుయ్యెలలఁ • దూగుచు నొక్కతె కోయుగుత్తికిఁ
 మూగుచుఁ గంతుపీణె లన • మ్రోగుచు నొండొరుచేతు లాగుచున్. 15
- సీ. చిగురాకుఁబోడి యీ • చిగురాకుపోడిమి, మఱిలేదె యచటికి • మఱిలేదెఁ
 కయ్యంబు వలదు నీ • కయ్యంబుజాక్షితోఁ, కేలికి మఱియుఁ గం • కేలి గలనా
 లీలాగుఘచ్చంబు • లీలాగునఁ దలిర్పఁ, గలహంసగమనరో • కలహ మేల
 కుందరాజుకి నింకఁ • గుంద రాజీవాక్షి, యేటికిఁ జాలు నీ • యేటి కెల్ల
- తే. ననుపలుకు లెంతయును హఠాహఠి జెలంగ
 రహి వసంతహిందోళాది • రాగకలిత
 గానములు మీఱ భూషణ • కన్యణ మమర
 నమర కాంతలు విహరించు • నవనరమున. 16
- ఉ. లంచితలీల రంభ మునియగ్రమునఁ విహరించె నెంతయున్
 మించునోయారమున్ గులుకు • నెన్న డయ్యన్ విడఁ బాటుకొప్పు నె
 క్కించుక జాటుపయ్యెదయ • ని ట్టటుఁ దూ లెడుహారముల్ మీ
 రించుకుచంబులున్ జలద • రించువలగ్నముఁ బొల్పు మీఱఁగన్. 17
- ఉ. దైవనియ్య క్తిజేసి విర • తం బగుచున్న మనస్సమాధితోఁ
 బావనమూర్తి యాతపసి • భామలయాగొదవించు నక్షిప
 త్నావళు లంత విచ్చుచుఁ ద • దంగనఁ గన్గొని దానిరూపు చే
 తోవికృతిఁ ఘటంప ధృతి • తోఁ గను మోడ్చి హరిం దలంచుచున్. 18
- ఉ. కొమ్మబెడంగుసాంపుఁ గనుఁగొన్న కనుంగవ ద త్తరింపఁగా
 నమ్ముని యాప నోప కపు • డల్లన తెప్పలు విచ్చుఁ గ్రవ్వుటన్
 గ్రవ్వుటఁ గృష్ణ కృష్ణ • యని • గ్రక్కున మోడ్చు మగుడ్పుఁ గ్రవ్వుటన్
 గ్రవ్వుట మూయు మన్తధవి • కారము ధైర్యముఁ గ్రుమ్ములాడఁగన్. 19
- ఉ. లంతట భావికార్యఘట • నానుగుణంబుగ నీశ్వరేచ్ఛచే
 గంతుఁడు మిక్కిలిం బ్రబలి • కాంతపయిం బరఁగంగఁ జేసె న
 త్యంతము మానిమానసము • తద్దన ధైర్యకఠోరశ్రృంఖలా
 సంతతి యెంతయుం గుసుమ • శ స్త్రీకలం దెగఁ గోసివై చుచున్. 20
- తే. దర్పకోగ్రప్రతాపసంతప్త మైన, తాపసునిచిత్త మప్పు డా • తలిరుఁబోడి
 చెలువ మనియెడునమృతంపుఁ • గొలనిలోన, నోలలాడుచుఁ దిరిగిరాఁ • జాలదయ్యె
- సీ. తెఱంగున బద్ధానురాగుం డగుచు మణికంధరుం డాగంధగజయానయా
 రేఖాఘ్రిలాసంబు లెంతయుఁ బరికించి.
- తే. రంభయే యిది కాదొ లేఁబ్రాయపుజెలు
 పంబు నుజ్జ్వలరూపలా • వణ్యములను

నగుమొగముసొంపు నింత యొన్నఁడును గాన

దీని కీవీంతమహిమ సంధిలుట యెట్లు.

23

వ. అని యాపల్లవాధరసల్లాపపరిరంభణాదులకు నువ్వి ప్లూరుచుఁ దదీయలీలావి
హారంబు లత్యాదరంబున విలోకించుచుఁ దనమనంబున.

24

సీ. చెలువమోమెత్త నాఁసికఁజూచియోవీంత, గతులఁబువ్వులు చంపఁకమునృజించె
వెలది కొఁగిటనదివికసింఁచె దోలుమేనఁ, గురువకద్రుమమెంతఁపరమమునియె
ఘల్లున నందియల్ + గదలంగ నది దన్నెఁ, గాంత యక్కజమశోఁకంబ యగును
నాతి కెంగేల సంఁటఁగఁ బులకించుచున్నది చూత మెంతపుణ్యంపుఁదరువో

తే. యెంతజాణయొ ప్రేంఖణ + మింతిపాట

కలరె నూర్పుఁదాపులకు వావిలియుఁబోలె

మగువనగుచూపులఁ దనర్పుఁమాఁకులార

పురుషతిలకవిఖ్యాతిమీ + కరుదు గాదు.

25

క. మగువముఖాననవాసనఁ, దగ నలరంగ నేర్పురసికతకు + సుకవీంద్రుల్
పొగడం బొగడం బొగడం, బొగడంబుల కలరుతరులు + పొగులవె లజ్జన్.

26

క. ఈనెలఁతలోడినంగతిఁ, గాననియపవర్గపదము + గలుగుటకంటె
దీనివిహారంబుల నిం, పూనెడుననతరువు లగుట + యుత్తమ మరయన్.

27

మ. మునిధర్మంబుల కెల్ల ద వ్వసి జనంబుల్ నవ్వి నవ్వసీ
ఘన మైనట్టితపోధనంబు నెఱయంఁగాఁ బోయినం బోవసి
మునుముట్టంగఁ బ్రబోధనాననలపెంపు ల్లాసినన్ మాయసి
వనితారత్నముఁ గూడ కెల్లును దమిక్ + వారింపలే నియ్యెడన్.

28

క. అని సాహసమున నాతం, డనుమానము లెల్ల విడిచి + యచట గదలి యా
వసజాక్షి వసవిహారం, బానరించునమోపమునకు + నెయ్యన చనియెన్.

29

తే. చని చకోరాక్షి యివ్వనంబునకు నెచట, నుండి వచ్చితి నెచ్చెలిఁపిండుతోడ
రాకకు నిమిత్త మెయ్యదిఁనాకుఁ జెవుల, పండువుగ వినుపింపు నీపలుకు లనియె.

తే. అనుడు నది దనరాక క్రీఁడార్థ మనిన, వినుచు నదియెల్ల గల్ల యోవెలది నాత
పాశలంబవు నీ నని + పల్కెమాని, ముదిత ముసిముసినగవుతో + మోము వంప.

ఉ. చంచలనేత్ర యిట్లు వనఁసంగతి కొప్పుటఁ గాంచి మాని దాఁ
కొంచకఁ బట్టె బైచెఱఁగుఁ + గొమ్మయు మీ రెటువంటిపెద్దవా
రెంచ రొకింతయుం గెలసిఁయింతుల నంచుఁ బెనంగ నాత్మచే
లాంచలముం దదీయ మగుఁహస్త మురోజము లూఁది పట్టుచున్.

32

ఉ. అయ్యెడ నింత నాతఁ గునుమాపచయం బానరించుపువ్వుఁబోం
య్యెయ్యన దప్పుగా నెరిగి + రొండొరుమోములు చూచి యుద్ధిరా

యయ్యకు మన్మథాభ్యుదయ + మంచు గరంగనివాడూ గల్లునే
యెయ్యెడ రంభ దాను మెఱుంగుచుబెడలగుల కంచు నవ్వుచున్.

33

చ. బలిమి దహాధనాగ్రణియుఁ + బైకొనుకోర్కులఁ దత్తెల్లుచున్
జెలువను గాఁగించుకొని + చెక్కును జెక్కును సంఘటిల్లఁ దొ
ట్రీలుచుఁ బదంబు లొక్కటొకటికై బెనఁగన్ మెలు పొప్పు దార్పె లే
దలిరులజొంపముల్ గలుగుఁదట్టపుఁబూఁబొదరింటిలోనికిన్.

34

వ. ఇట్లు దార్చి.

35

తే. క్రొవ్వి కలహించుతు మైదఁకొదమకడుపు, రాయడిని గడుదళముగా + రాలిన
ప్రసవదళములు పఱవనిపఱపు లగుచు, నెనఁగ నిం పొందునాపొదఁరింటిలోన.

సీ. బెరు కెఱుంగనిగాఢఁపరిరంభమున నల్లి, బిల్లిగొంచుఁ బెనఁగుఁపెనఁకునలన
బెరిగెడిపేరానఁ పేర్చి ననర్గళ, లీలఁ బర్వెడుకుచాఁస్సాలనముల
నడ్డమాఁకలు లేక + యబ్బినయ ట్లెల్ల, నమరించునఖరరేఁఖాంకములను
గొదగొన్నతమిఁ గొంకుఁకొనరులే కొనరించు, వివిధదంతక్షతఁవిభ్రమములు

తే. మన్మథావేశవిలసనఁమహిమ నెఱపు

తపసిఁ గని సాదురేఁగినఁ + దల పొలాన

నిలువ దనుమాట నిజమయ్యె + నేఁ డటంచు

మగువ నవ్వుచుఁ జేతకు + మాటు సేసె.

37

వ. ఆసమయంబున నటమున్ను ద్వారకానగరంబునం గలకలభాషిణిగానఁబడి
వినుచున్న సిద్ధండు తత్ప్రేశంసాప్రసంగంబున మణికంధరునిమాటఁ దడవుటయు
దలఁచుకొని యాచంచలక్షి సిద్ధుని నభివీక్షించి.

38

తే. అమరపతిపంపునను వచ్చిఁనట్టిరంభ, కతన నేమయ్యెనో మణిఁకంధరునిత
పం బిప్రుడు మీర లటుదృష్టిఁపఱపి చూడుఁడనిన నొకకొంతతడనఁతఁ డట్లు చేసె.

క. నగుచు నిక నేమితప మో, మగున సలుపుచున్న వాడు + మణికంధరుఁ డా
మృగలోచనతో నదె యొక, చిగురుంబొదరింటిలోనఁ + జిత్తజలీల.

40

వ. అనిన విని కలభాషిణి యమ్మణిస్తంభునిబోధమహిమకు వెఱు గందుమ ననేని
ప్రకారంబులఁ బ్రశంసించి యోమహాత్మ యొకటిరెండుపూటలు మాయింట
లిచి యేము సేయుపరిచర్యఁ గైకొనవలయు ననిన నతండు గానలోభంబున నచ్చు
టింతియ కాని మఱి వీరువారునుం బలె బట్టణంబుల నెట్టుకొని యిట్లు
నట్టు మహిమ లుపచరించువారము గాము గూఢప్రకారంబున నిలువ నోపుడే
నీయుపచారంబులు గైకొనియెడ ననుటయు నట్ల సేయుదు నని తనగృహాచార
మంబునంద నిలిపి యతిరహస్యంబుగా నాసిద్ధునకు నిష్టంబు లైనయన్న పానా
దుల మోదం బొనర్చుచు నచ్చట నెవ్వరిం బోసిన తాన పరిచర్య సేయుచు
రెండుమూఁడుదినంబులు హృదయంబు రంజిల్లఁ జేసి యంత నంతరంగంబున నె

కూబరసంగమాభిలాషం బతిశయిల్ల నతనిప్రియననిత యైనరంభశృంగారము
గుటకుఁ గ్రమంబునఁ బ్రసంగంబు దిగిచి సిద్ధునితో ని ట్లనియె. 41

తే. అనఘ మఃశికంధరుం డట్లు • తనదుతపము
విఘ్న మొందించుకొనుటకు • వెఱి పొడమెఱుఁ
దిరుగఁ దప మొనరింపంగ • దొరకొనియెనె
యిప్పుడు రంభతో నున్నాఁడో • యెఱుంగవలయు. 42

క. అనుటయు నతఁ డమ్మనిదిశఁ, దనదృష్టి నిగుడ్చి నగుచుఁ • దరుణి యిక్కఁ దపం
బనుమాట గలదె యిదె యా, ఘనుఁడున్నాఁ డిప్పుడు రంభఁకొఁగిట ననియెన్.

ఆ. అనిన వార లింక • నచ్చోటువాసిపో, యెదరొ యుండువారొ • యెఱుంగ వలయు
మఱియుఁజూచి చెప్పుడు • మాటికిఁ దదభివీ, ఊణము వెలయ నేఁడుశృంగవిడిచి.

ఆ. అనుఁడు లేవు నాకు • నాశంక లేవ్వియు, నెన్నిమార్లు చూడు • మన్నఁ జూతుఁ
బడఁతి కలదె తాతిఁ ప్రతిమకుఁ జక్కిలి, గిగిత నాదుధృతికి • శృంగు లేదు. 45

సీ. అని పల్కి మఃశికంధరుని దిక్కునగుదు దృష్టినిగుడ్చి యొక్కింత • చెవియు నెగ్గి
యొక కేల మాట లాడఁజూడఁ గలభాషి, ణికి సంజ్ఞ సేయుచు • నిశ్చలత్వ
మున నొకించుకనేవు • విని యూర వారకా, మినులమే లిట్టిదె • యనుచు నగిన
నదియేమి యెఱింగింపు • మని యాలతొంగి తన్న నయంబునఁకుగని • ట్లనియె నతఁడు

తే. నీకు నేమని చెప్పుదు • నీరజాక్షి
యడఁచుకొనియెద ననిన న • న్వడఁప రాదు
పరమసంయమిఁ దా నట్లు • బలము చెఱచి
మిగులఁ దుది రంభ చేసినతగవు వినుము. 46

క. కళ లగటి కఱచి తనచె, య్యులఁ జొక్కెఁడుతపసిమది చివుఁక్కురు మనఁగా
నలకూబర విష విష రా, యలసితి నని పల్కె మన్త • భాతివివశతన్. 47

మ. అని చెప్పుకొ విని సిద్ధుఁ జూచి నగ నేలా యింతభవ్యాత్మ యా
ననజాతేక్షణ యేమి సేయును మహా • వాల్లభ్యసౌభాగ్యవ
ర్తన నొగ్గేసుకుమారుఁ డంతరహిగాఁ • ద న్నేలుకొఁబోలు నా
యనఁ దా ని త్తటి నట్టివల్లభకు ద • వై యెందు నున్నాఁడొకో. 48

వ. అతనిఁ బరికించి చూడవలయు ననుటయు సిద్ధుండు నప్పుడు నీ కిదియే కదా ప్ర
ధానప్రయోజనంబు నని పల్కి యిటునటు పరికించి చూచి యతఁ డున్నచోటు
గని కలభాషిణికి ని ట్లనియె. 49

ఉ. తా వెనువెంటఁ జూయక స • దా సరియించినఁ దద్వివోదమో
దావృత్తిఁ జక్కి రంభ తగి • నట్టితపోహతి సల్పలేదుకో
పావహ మింద్రుబుద్ధి కది య • ట్లగుటం బ్రియఁ గూడి యట్టికా
ర్యావసరంబులందుఁ జనఁ • దాతఁడు మానఁడు పెన్నిరాళిచేన్. 50

- క. కావున మణికంధరునిత, పోవనమునమిపభాగమున నొకవనిఁ జూ
తావలిలో నున్నాఁడదె, పూవులను జిగుళ్ల నెప్పుఁభూజముక్రిందన్. 51
- క. తరుణీ యిపు డాతని పైఁ, బరాకుచే నీవు గానపాటవగుణముం
గరము మెఱయింపవే నే, నరిగెద మఱి లేదె యితర • మగుపని యిచటన్. 52
- తే. అంపితే పోయి వచ్చెదఁననుటయుఁ గల, భాషిణిమహాత్మనిన్ను నాపాలిభాగము
దేవతగ నమ్మియుంటి నాజీవితంబు, నేమిగాఁ జేసిపోయెద • వెఱుంగఁ జెప్పుము. 53
- చ. అనుటయు నన్ను నిప్పు డనునట్టిది యెయ్యది నాకుఁ జెప్పమా
ననిత క్రమక్రమంబునను • వచ్చినయట్టుల వచ్చెఁ గాక నా
విని భళి లెస్సమాట యిది • వేటొకనాఁ డిఁక మీరు వచ్చియే
ననుఁ గృపఁ గాచుటల్ వినుఁడు • నామదిలోపలిచంద మేర్పడన్. 54
- క. ఈవేళన యాతనికడ, కేవిధమున నైనఁ జేర్చు • టింతియతక్కం
ద్రోవ మఱి లేదు నన్నుం, గావన్ షణభంగురములు • కాంతలతాల్లుల్. 55
- క. తదుపాయము దిద్దుటకున్, మది నన్నఁ బ్రభావపునులు • మఱి లేదు మహా
భ్యుదయానుభావగుణసం, పదఁ బాదలినమీర తక్కఁ • బావనచరితా. 56
- చ. అన విని సిద్ధుఁ డి ట్లనియె • సంబుజలోచన నిన్ను నేడ యా
యనకడఁ జేర్చునంతటియపాయము నేర్చిన నేను డాతునే
యనుకొనరాదు గాక నినుఁ • బ్రాణవిభుం దగఁ గూర్చి ప్రోచి యా
వెనుకటిసీదుపాట వినుఁవేషక నె ట్లగుచున్న వాడనో. 57
- తే. చింత సేయుము నీవ యనంతశయన
పద్మనాభసమిపభూభాగవర్తి
యైనకొబేరి యెక్కడ • యతనిద్వార
కాజనులు నేడ చేర్చు లెక్కడ లతాంగి. 58
- క. మించుగ మాగురువులు శి, క్షించినయాయెక్కిరింతఁసంగమునకు నూ
హించ నొక నాల్గుగడియల, సంచారము వలయు నతనిసన్నిధిఁ జేరన్. 59
- ప. దీని కెంతవలసిన నేమి యిది దడవం బని లేదు నిన్ను దీనిపై నునిచికొనిపోయె
ద నంటినేని యోపూఁబోడి ణోడిసిద్ధు లిది వేటొక్కలాగుగా నెంతు రెవ్వ
యంతస్సారం బెవ్వ రెఱుంగుదు రదియునుం గాక మీబోంట్లసంస్పర్శమాట
బు నన్నదాదులకు నమ్మతింప నుచితంబు గాదు మఱి వేటొండుసామర్థ్యము
లేదు నాకుఁ గలదూరదృష్టిదూరశ్రవణశక్తి యిం దేమియు నుపకరింప ది
నీవు చెప్పినప్రకారంబు గావించెదఁ జెప్పు మనుటయు నాసిద్ధనకుఁ గలభాషి
యిట్లనియె. 60
- సీ. ఓసిద్ధపురుష మీ • రేనరణిని గొని, చన్న నే మగుఁ దక్కుఁశంక గలదె
నీమహాత్మ్యము గాననిజడాత్మ లేమన్న, నేమికన్న మహాత్మ్య • లించుకయును

వేటొక్కగతిగ భావింపర మముబోంట్ల, సంస్కర్మమాత్రంబు • సమ్మతింప
నుచితంబుగా దంటి • దుచితంబె మఱినాదు, ప్రాణహానికి నోర్పు • టరసిచూడఁ
తే. బలుపలుకు లేల యింక నాచెలులు గిలులు

నేగుదెంచి విఘ్న మొనర్తు రిత • మెఱుంగక
గావునం గొనిపోమ్ము శీఘ్రంబ నీదు
వెనుక నిఘకొని సన్ను మఁద్యిభునికడకు.

61

సీ. అస నియ్యకొని సిద్ధుఁ • డరు దైనపులితోలు, పల్లంబుతోడ నిఁబ్బరపులిగిని
బొట్టప ట్టెడ గాఁగఁ • గట్టినపెనుబాఁప, దట్టంబుతోడ వాఁదపుఁబసిండి
యంగవ న్నెలతోడ • సంగుపెరులతోడ, వశ్యైషధపుఁదీఁగఁవాగెతోడ
నేకపార్శ్వమున భల్లూకచర్మపుటొక, ఘటియించినట్టిబల్లతోడ
శే. వఱలునేసికదిండివాఁర్వమ్ము దొలుతఁ

గాఁగఁ దా నెక్కి సన్నుఁ దాఁకకయ దీని
కటివిభాగంబు నెక్కి రాఁగలవె యబల
వెనుక మరగొమ్ము నూతఁగఁ • గొనుచు సనియె.

62

క. అస విని యీశాటిగ మీ, యనుగ్రహము గల్గియుండ సఁక్కుట యింక నే
జనుదేక యేమి యనితన, కనుపుగ హరి నతఁడు నిలుప • నంగన యెక్కెన్. 63
శే. ఎక్కి సిద్ధేశ యెవ్వరు • నెఱుంగకుండ, నెల్లు గొనిపోయెదో • యస నేల శంక
యోదు నెద్దులు బాడియు • నేకమైనఁ, గొడమిఁదికిఁబోవునోకొమ్మ యనుచు.

క. నింకికి ధే యని కదలిం, చొ గడు వడి గలుగుతనఁదుఁసింగముఁ బలుమా
ఱుం గలభాషిణి దేటి క, నుగొని పదిలమ్ము సు మ్మఁనుచు శీఘ్రగతిన్. 65
ఆ. మగులుగోడమిఁదఁ • ప్రమాఁతులు చిగురుజొంగ

పములు వాసిమిఁదఁ • బ్రచురదోహ
దములఘాపములును • దనకు మాటుగ గూఢ
గతిని గాంతఁ గొనుచు • నతఁడు సనియె.

66

చ. చని చని యొక్కచో నతఁడు • చాలుగ నక్కజ మందుచుం గనుం
గొనఁ దమమేఘురంజి బాదిఁగొన్నఘనావళిలోన నుండి దా
రున నెదు రైరి వైభవనిఁయాఢిఁ జెలంగెడుకొందఱంగనల్
ఘనతరచాతురీమధురఁగానకఞాకలనాకలాప లై.

67

క. తమపాటఁ జనుకుచినుకుల, దుమదుమ నాఁ దడిసినట్టిఁదువ్వలువలతో
ఘమఘమ యనుపరిమళబృం, దముతో నప్పు డొకయింపొనర్చిరి నారల్.
వ. అ ట్లింపొనర్చుచు నెదు రై న నతండు వారిని సంభాషణక్రమంబున రంభాసఖు
లగుట యెఱింగి యిది యేమి యనుగునెచ్చెలి నచ్చట విడిచి నచ్చితి రచ్చెలు
వ మణింకధరుమిఁదియనుగ్రహంబు వదలక యింకనుం గొన్ని నాళ్లు తద్వనం

బున నిలుచునో యనుటయును నగుచు వారి ట్లనిరి.

69

క. ఎక్కడిమూకికంధరుఁడతఁ, డెక్కడబోయెనో యెఱుంగ • మిప్పుడు ముదముఁ
నక్కొమ్మ పొదలుచున్నది, తక్కక నలకూబరుండుఁ • దానుకొ రతులన్. 70

చ. ప్రియునిసమాగమోత్సవముఁ పెంపున నిం పలరారునామృగా
క్షీ యిప్పుడు తద్వనికొ రతివిఁ శేషముసొంపులఁ జిక్కి యున్ని యా
రయుచుఁ దదిష్టముకొ విడిచి • ర మ్మనఁ జాలక యాకె నుంచి యే
మయరుగుచున్న వార మని • మానిను లచ్చటు వాసి పోవుచున్. 71

క. వేళాకోళపుఁదీఁగలుఁ, బేలికలుఁగళాసములును • బీటజడలు దాఁ
దాలుచు టెల్లొకొ మింటకొ, లీలాహరిఁ దోలఁ నింతఁ నేర్పరి యయ్యున్. 72

క. ఎక్కడ దొరకెనొకో యీ, చొక్కపుగుబ్బెత బెడంగుఁజోగికి సహహ
యిక్కలికి గుత్తగొనుఁబో, తక్కక దివి నిమిష మున్న • దైవతవిటులన్. 73

క. నలకూబరుండు రంభం, గలయుట విని చిన్నఁబోక • కలభాషిణిరీ
తులు దిరిగి చూచి దీనిం, గలఁచెర యిహ్వార్త శాపఁకర మై యనుచున్. 74

ఉ. సిద్ధుఁడు నవ్వి యోచెలువ • చింతిలఁగా నల్ల దిప్పు డెంతయుకొ
బుద్ధి దిరంబు గాఁగ ధృతిఁ • బూను మెకించుక నేవులోన నే
శుద్ధము గాఁగ నీమనముఁ శోకము సర్వముఁ బుచ్చినై చెడకొ
సిద్ధము నాదుపల్కనియె • జెల్వయు మోము వికాస మందఁగన్. 75

క. ఏరితి నింతమిక్కిలి, చేరికగా నాడి తనియె • సిద్ధుఁడు చూడం
గారాదె కుడువఁ బోవుచుఁ, గూరలచవు లడుగ నేల • కోమలి యనియెన్. 76

క. కంఠీరవ మట్టియెడం, గంఠం బెగ నెత్తి చూచి • కదలక నిలిచెం
గుంతగతి యై యెందు న, కుంతగతి యనఁగఁ దొల్లిఁగుణము నెఱపియున్. 77

వ. అప్పుడు.
సీ. హంకారములతోడ • నుచ్చాటనపుబద, నికతీగతఱునకొ • వ్రేసి వ్రేసి
కడుడాక మీఱంగ • మడములు దాఁటించు, చును ముందటికి లివఁచూపి చూచు
మొగము పార్శ్వములకు • మగుడింపకుండవా, కట్టుమూలికవాగె • బట్టి పట్టి
వడి నూర్చుగతిని లేవకయుండఁ దననాగ, బెత్తానమూర్ధంబు • మొత్తిమొత్తి
తే. సిద్ధుఁ డధికప్రయత్న సన్నద్ధుఁ డగుచు, నెంతచేసిన నాసింహ • మెదుటి కడుగు
వెట్టదయ్యెనుగర్జావిభీషణముగఁ, దోకఁద్రిప్పుచుఁగడు వెన్కఁ • ద్రొక్కుఁగూర్చున్.

ఉ. అప్పుడు చాల సంక్షుభిత • యై పడ జాటి యిదే మిదే మయా
యిప్పుడు దీనిచంద మనియెం గలభాషిణి మేఁ జెమర్చగాఁ
గొప్ప విడంగఁబాటఁ జనుఁగుబ్బలఁ బయ్యెద వాయ సుస్థిం
దప్పి పిఱుందఁ బల్లటిలఁ • దామరగొ మ్మిరుగేలఁ బట్టుచున్. 78

క. తరుణి వెఱవకు పల్లపు, మరగొ మ్మేమఱకు నాకుఁమర్యాదావి.

80

స్మరణం బైనది మాటల, పరాకుచే ననుచు దనదుపార్గిద్రంబున్. 81

న. కొన్ని యడుగులు దిరుగఁ బట్టి ధరణికి డిగఁ దోలుకొని వచ్చి యచ్చట నచ్చెలు నతోడ నననోహణంబు సేసి కేసరిని మేతకు విడిచి యోపడతి యోకలభాషిణి యొముందటేనికటంబునాద మృగేంద్రవాహన యనుశక్తిగలదు తన్నందిరంబు ముందట నున్నమృగేందంబునకుఁ గ్రిందు మీఁదం జట్టుపట్టున నెట్టిబెట్టిదంపు సిగింబులుగా జన వెఱచు నిది మఱచి యే నెంత తోలిన మనవాహనం బచటి కిట్టెమరు నడిదు మన మమృహశక్తిక నభినాదనగులు చేసి పోయినం గార్యసిద్ధి యగు ర మ్మనుచు నల్లనఁ దనభల్లూకచర్మకోశంబుతోడిఖడ్గంబు పుచ్చికొని సిగింపుఁబల్లనముపోక యక్కడన యొక్కమఱుంగున డాచి యాచపలలోచ నను మృగేంద్రవాహనగుడికిఁ దోడ్కొని చని తద్బాహ్యమంటపంబున ను నిచి యద్దేవిపూజకుఁ బువ్వులు దెచ్చెద నని పూదోట కరిగె నప్పు డత్రైతం గు గనూగొని.

82

సీ. పసిమిపో నెఱిసఁకినప్రబట్టయుఁబోలె, నరవెండుకలఁ బర్వశిరమువలన నులి గొన్న చెలఁదిపుంధ్వలనూలినట్లు నా, నమరెడుముడుతకన్బోమలవలనఁ గనుఁ జట్టినట్టిబాగగుఱుఱతపోక్కుల్లె, వసువుఁ జూపెడిమేనిఁవళులవలనఁ నునిసి వ్రేలెడువ్రనాఱుఁతునుకల వలసించు, బాహువత్తోజలంబనమువలన వే. ఘోరనములచాఱునఁ ఘోరవృత్తిఁ, దనరుఘునకానకుహికుహిఁధ్వనులవలన భానాఱుఁ నెట్లిపోయిసఁసాపమేడ, పగిదిఁ గాన్పించుముదునలిపడతియొకతె.

క. కలభాషిణిఁ జేరగి న, చ్చి లతాంగీ యెచటనుండి • చేరితి వకటా కొలచపుజాపురుపిల్లిన, జలుకయుబలె నిద్దురాత్తు • సిద్ధుం డనుచున్. 84

ఉ. ఎంతయు విఠ చెల్వమున • నిన్వస మెల్ల నలంకరించుచుం గాతలి నెప్పుమేనివన • గిన్నులపండువు నేయునిన్ను నల్లంతన చూచి వైవ మనటా • దొరకించెనె యిట్టిసిద్ధియ స్వాతునిచేతి కీభువనసారము నంచుఁ గడుం గలంగితిన్. 85

క. ఆకలుమాత్తుఁడు క్రమ్మఱ, రాకమునుపె తొలగి పోవ • రాదా యెటకే నోకూస యీమనోజ్ఞత, రాకృతి యే జూడఁ జాల • నసిపాల్ గాఁగన్. 86

తే. అమ్మ విను మిది నొకఁలుఁచుకొంతతడవు, నీశరీరం జూడ నీపేరు • నీతెఱంగు నడిగివేరింపదుదియన్న • దైవనాడు, రాకమునునెప్పుతొలంగుట • నాకుఁబ్రియము. శాసన కెఱిగె నితఁ డా వ్రుఁడో జనకుఁడో • నెయ్యంపుఁదోబుట్టువౌ సీకార్యార్థమె పూని తా నెచటికేఁనిం గొంచుఁ బోచున్నవాఁ డో కాఁగా దిటువంటిప ల్కనక తోడ్పొంది నింతబెట్టడ నే నోకాంతామశి నెట్టిగా నితనిచెయ్యున్ మున్ను వీక్షింపుదున్. 88

ప. అని పల్కుపల్కు లన్నియు విని కలభాషిణి తనమనంబున. 89

క. ఈయవ్వవాక్యములు దలఁ, పోయఁగ నాయుల్లమునకుఁ • బొందుపడినయ
త్తై యున్నవి యీసిద్ధుడు, మాయావియె యొక్కమాట • మది నూహింపన్ .

తే. ఇంత నొక్కింతసేపునఁకెల్ల వగపుఁ, బుచ్చి వైచెద నని పల్కె • నిచ్చటికిని
జేరునపు డది యీయిమ్మ • చెప్పి నట్ల, శక్తికిడియెడు ననుట నిఁస్సంతయంబు •

సీ. ప్రజల కందఱకు నాపడలు వాపెడునట్టి, చక్రిపట్టణములో • జనన మంది
వారకామిని నయ్యు • శౌరవంబున సఖ్య, జను లిటు చేర ర • మునఁగ బ్రదికి
త్తైలోక్యగురుఁడు నారదమాని ప్రియశిష్య, నిర్విశేషముగ మన్నింపనలొ
జగదీశురాణివాఁసపునతుల్ శిక్ష గా, వింపంగ సంగీతవిద్య నేర్చి

తే. తుద కొకానొకకపటసిద్ధుం డొనర్చు, శక్తిపూజకుఁ బశు వైతిఁ • జర్చనఁచొ
నెంతవారికిఁ దప్పింప • నెట్లు వచ్చు, బ్రహ్మ దా మున్ను వ్రాసిన వ్రాతఫలమా •

క. అనిమదినడలుచుఁ బ్రియసఖులను మొఱుగుటఁదలఁచికడుఁగఁలంగుచుఁ దెగున్
యనుభావ్య మెంతయంతయు, ననుభవమునఁగాక యనుచుఁ ననయముఁగుం దెన్ .

వ. తదనంతరంబ డెందంబు డిందుపఱచుకొని ధైర్యబలంబునఁ గంతగద్గదిక నా
చుచు నావృద్ధభామినితో నిట్లనియె.

94

శా. అమ్మా నీపలు కెల్ల నెంతయు నిజం • బై యిట్లు గాన్పించె నే
నిమ్మాయావిప్రకార మిట్లగుట యూహింపంగ లేకొక్కయ
ర్థముకా వీనికృపం గడింతు నని యత్యంతాశ ప్రేరేపణగా
నిమ్మాడ్కిం దెగి వచ్చితిం దెరువు లే • దీపాటు దప్పింపఁగాన్ .

95

క. ఎక్కడికిఁ బాటిపోయెదఁ, జిక్కుపడక యేను నీనిశీఘ్రగతిక నో
యక్క యింక దూరదృష్టియు, నెక్కుడు వీనికిని గాంచు • నెచ్చట నున్నన్ . 96

సీ. అన విని యాకె యోవనిత సేపు నెఱుంగు, దే వీనియాదూరదృష్టి యనిన
దాననకాదెయిఁతఁడునన్ను భ్రమియించి, యారీతిఁదాఁ దెచ్చ నిఁచటికనుఁచు
బలికి యాతఁడుదన్నుఁ బ్రథమంబునందుగృహారామమునఁగాంచుఁటాది గాఁగ
నది తుద గాఁగ సమస్తంబు వినిపించి, తత్ప్రసంగంబునఁ • దనదుపేరు

తే. కులము విద్యయు నప్పటిఁకోరికయును
జెప్పి యాకోర్కిసాధించుచింత దక్కు
చింత యెఱుంగక యేగుదెంచితిఁ గొరకకుఁ
బోవఁ బిడిగల్గు వడియె నోపాలతి యనియె.

97

చ. అన విని యట్ల యా నిది యథార్థము నీ కటు లాస చూపి యో
ఁగ్గాని చనుదెంచె దాఁ దనదుఁకోర్కి యొనర్చుట కీవినిద్యవ
ర్తనుఁడు మనుష్యయత్నమునఁ • దక్కఁగ నేరఁడు దూరదృష్టి సా
ధన మయినట్టిపిమ్మట నితం డొనరించువిచార మారయన్ .

98

తే. ఇంతపాట్లను బడికన్న యీవిచిత్ర

నుహిమకుం దగ రాజ్యసంపదలు గనిన

నెంత యింపగునే యని యేను వినఁగఁ

బలుమఱును వీఁడు ముచ్చటపడుచు నుండు.

99

క. ఆకోరికకై కలదొకొ, లోకో త్తరగానయుతయు • లోకో త్తర

మ్యక్తతీయు నొకఁడె వార, స్త్రీకులమున ననుచు దూరదృష్టి వెదకున్.

క. తానును గిన్నర యొకటి మ, హానందత మీఱుచుండు • ననిశంబును ద

ద్దానరసజ్ఞత నిలఁ గల, గానము దూరశ్రవణముకతమున ననియెన్. 101

సీ. తొల్లి యుచ్చటన యాదూరదృష్టియును దూ, రశ్రవణము నిద్దురాత్మకుండు

సాధించి నాఁడె తత్సాధన కెందఁతెం, దఱకుత్తుకలు గోసి • చెఱిచెనొక్క

యది కొంతయెఱుఁగుడేసంగినయెఱుఁగింపు, వినియెదఁగాలయాపనముకొఱకు

మీఁదటఁ గాఁగలమేలుగీ శ్లేఠికి, దప్పింపరామి యెంతయు ధృవంబు

ఆ. ఇంక వాఁడు నచ్చి • యేమేమి సేయునో, చచ్చు పెట్టో యనువిచారమునను

బెగడు చుండ నేల • జగదంబ యాశక్తి, సేయ వలసినట్లు • సేయుఁ గాక. 102

క. అస విని యాయమ మెచ్చుచు, ఘనధైర్యవివేకమహిమ • గలయు తమభా

మిని కాదు మేలు మే లీ, ననినట్ల వచింతు నీకు • నని యి ట్లనియెన్. 103

క. ఓరమణి దూరదృష్టియు, దూరశ్రవణంబుఁ బడయుఁత్రోవ లితరముల్

ఘోరముల యెనఁ బరిహరి, సారూపంబు లవి గావు సాహసపువిఘల్. 104

క. ఆరెండు నీతఁడు నడపెం, గోరిక నలగోరుగల్లు కొని • నిజనయనో

ద్ధారి మొనర్చియు నీనుల, ఘోరపునారసముఁ బరపుకొనియున్ వరుసన్. 105

ప. అనుచుఁ దన్మదిరాగ్రభాగంబున మృగేంద్రవాహనంబుదండ నేకాక్షరపం

క్తిచిహ్ని తళిలా స్థంభంబున వ్రేలఁగట్టినయాశస్త్రయుగ్మంబును మఱియు న

చ్చట గంధపుష్పాద్యర్చితంబు లై యున్నయొక్కసురియయు గండకత్తెరయు

డగ్గఱం దోడ్కొనిపోయి చూపి యి ట్లనియె. 106

క. ఈకోరిక కిది దెరు విది, యీకోరిక కనుచు వ్రాసి • యిడినా రదె యా

తాకంబంబునం జరుపుము నీ, కాలిఫి తెలియునేని • నీరజనదనా. 107

సీ. అనుడు నమ్మాట దావిని కలభాషిణి, యందు నున్నర్థ మి • ట్లనుచుఁ జదివె

నిచట రెండంట్లు జుతేంద్రియత్వంబున, భువనేశ్వరీమంత్రమును జపింప

నెల్లకోర్కులు నిచ్చు • నిద్దేవి మఱి యట్లు, గాక సద్యస్సిద్ధి • గావలసిన

దూరసీతార్థి యాగోరుగంట హృతాక్షుఁ, డయ్యు దూరశ్రవణార్థి చెవిని

తే. ఘోర మైనట్టియాబలునారసంబు, పరపుకొనియు సారస్వతప్రాణిమార్థి

యీసురియచేతనాలుకఁ • గోసికొనియు, నిమ్మహాశక్తిమెప్పించి యిష్ట మొందు.

- గీ. ఈమెఱుఁగుఁగండగఁతైర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహఁసికుఁడు శిరం బ
 త్తే మగుడఁగఁ నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁ దనుఁ జంపఁ గడఁగినవానిన్.
- క. పదిలముగ నిర్విపత్నౌ, భృదయమహారాజ్యలక్ష్మిఁ + వొందున్ వశతన్
 నదమలరూపసుగానా, స్పద వారవధూటి నిచట + బలిగా నిడినన్. 110
- తే. అని చదివి దానఁ దలఁపులో + నాత్మనిధన
 శంక నిస్సంశయం బయి + చాలఁ బ్రబలఁ
 గలఁగి చలియింఁచుతద్దైర్యఁగౌరవంబు
 నంతన మగుడ్చి కడమ యి + ట్లనుఁచుఁ జదివె. 111
- ఉ. ఈవిధులందు నెందును నెఁకింత సమర్థత లేనివృద్ధు లి
 ద్వేవతయొద్ద నిర్భయత + దేహము నెమ్మెయిఁ బొసినన్ లన
 ద్యావనరూపసిద్ధి యగు + నప్పుడ యంగవిమోక్ష వేళ ని
 చ్ఛావృత మెద్ది వారి కది + సంఘటిలుం దిరమై తదాదిగన్. 112
- క. అని చదివిన నందుఁ దుదన్, వినబడినవిధానమునకు + వృద్ధాంగన యిం
 పున నవ్వుచు నిది విని సు, మృతిశము నే నిచట నునికి + యంబుజనయనా. 113
- తే. అబ్జముఖ సుముఖాసత్తిఁ + యండు నన్నుఁ
 గరము కాశ్చీరభూమిఁ బ్రభాత మైన
 శారదాపీఠమున సరఁస్వతిని గొల్పు
 నట్టిపూజారిబ్రాహ్మణుఁపట్టి నేను. 114
- వ. అనునంతట సిద్ధుండు దేవిపూజకుఁ దగినగంధమాళ్యాదులు సంపాదించికొని
 వచ్చి యమ్ముదుసలిపడంతిం జూచి యోయవ్వ కుశలంబున నున్న దానవే నిర్మ
 నువ్యం బైనయాశే క్తిస్థానంబునఁ జిరకాలంబునంబట్టి యెట్లు వేగించుచున్నదా
 న చని పలికి కలభాషిణిం బిలిచి యొచ్చెట నమనకు నవ్వలఁ జనవలయుఁ గద
 మిక్కిలి ప్రొద్దు పోవుచున్నయది శక్తిం బూజించి పోవుద మాయమ్మచేత నని
 పించుకొని రమ్మనుటయు నది భయాకులమానస యగుచు వృద్ధాంగనం జూచి.
- క. ఏ నొంటిఁ బోవ వెఱతున్, లోనికి నోయమ్మ నీవుఁనున్ రాఁగదె నా
 ణో నన నెవ్వరు నేటికి, నే నుండఁగ ననుచు సిద్ధుఁ + డింతిం బలికెన్. 115
- సీ. పలికి యప్పటిదానిఁభయచేప్ట భావించి, యిమ్ముదిజంతచే + నిది యొకింత
 యే మైన నాతలంఁపెఱిఁగెఁ గాఁబోలు విఘ్నంబేమి యగునో విఁలంబ మైన
 నని సిద్ధుఁ డాత్మలో + ననయంబు వేగిం, పుచు నోసి చెల్లి యిమ్ముసలివద్గు
 నీకుఁ దోడ్త వచ్చునో కలదో మఱి, యే మైన ననుచు నాఁయిగురుఁబోడి
- తే. కొప్పుఁబట్టితివంబోవ + నప్పడంతి, ప్రాణభయమునఁ గలఁగి యోఁయవ్వ నీకు
 బిడ్డనే కావవే నాకుఁనడ్డ పడవె,యనుచు నావృద్ధ నారిమాఁటునకు నొదిగె.

- క. ఆవృద్ధనారాయణును గరు, శావిలమతి యగుచు నాభఃపూర్ణ మృగాక్షి
దా వెనుక నిముసుకొనుచు, గావ్రము కావ్ర మని వానికరములు పట్టెన్.
- సీ. పట్టిన నతఃకులో • పలికి రాకుండవి, ఘ్నుము నేసె దింతియ • కద యటంచు
దద్దేవి కిచలుముగదఱగాదె యంచు న, పుడఁజేతులు నుల్చి • పాఱఁద్రొబ్బి
బలిమి దారొని కలఃభాషిణివేనలి, యొకకేలః బట్టి వేఁటొక్కకేల
నొకఁ గత్తి వెఱికి సిఁకొప్పన మిదె యంచు, సత్తికిఁ గత్తిచే • యెత్తిమొక్కి
- ఆ. ప్రేయః బూన దీని • ప్రేసిన నిద్దేవి, యాన సుమ్ము నీకు • ననుచు డాసి
యానెలంతమెడకునడ్డంబుగా మెడ, యొగ్గె వృద్ధసతి యనూనకృపను. 119
- వ. ఇవిద్ధంబునగ గలభాషిణికంతంబునకుఁ దనకంతంబు నడ్డంబుఁ జేర్చి వేటి కను
వీక దాని నిరుఁగేలం బాదుగఁ బట్టుకొని పరమకరుణాపరవశత్వంబునఁ దొలంగక
యావృద్ధభామిని యోలుసిద్ధుడ నీకుం గార్యసిద్ధి గాదునుమి యద్దేవిమిఁది
యాన నతిక్రమించిన ననుచు నోమహాశక్తి నన్ను సత్యనచనం గావింపుమి య
నుచు నుండ నతం డఖండగోషంబున మున్ను దానిమెడ ఖండితంబు నేసి విచి
త్రవేగంబునఁ గలభాషిణికొప్పుఁ బట్టి పట్టెంబు ఝుఁపించి ప్రేయ నెత్తుట
యు నెత్తినచెను తత్త్వణంబ యాదుకొని మృగేంద్రవాహన నిజపథసముల్లంఘ
నోత్సాహసాహసదోషదూషితుం డగునతని నతిదూరంబునం బడవై చె సుము
ఖానత్తియు నట్లు సంప్రాప్తి బై నయసివిఘాతంబునం దనజరద్దేహంబు నడిన
ట్టిక్షణాబుసంద. 120
- సీ. నిఘనచగురు నవ్వు • నెమ్మాముసిఁగోడ, నిరులు గ్రమ్మెనువేణిభరముతోడ
నాకర్ణలోలంబు • లగునేత్రములతోడ, దళుకొత్తుచెక్కుటద్దములతోడ
మిగుల మిఱచించు • దిగిచనుగనతోడ, లలితంపుబాహువల్లరులతోడ
నతికృశేత్వమున జఃవ్యాఘమధ్యముతోడ, నభినవం బైననూఁగారుతోడ
- శే. నలువమిఁదికిఁ దొలఁకును • వర్ణపులి
గునునితంబప్రభావరం • పరలతోడ
మహితసర్వాంగలావణ్య • మహిమతోడ
నమరుప్రాయంపురూపు చి • త్రముగఁ దాల్చె. 121
- శే. శాల్చి యావికచోత్పల • దళనిభాషి
కనుఁగొనియె నభ్రమున శక్తి • కరవినున్న
గాత్రు సిద్ధుని నొకకేలఁ • గత్తి యొక్క
కేలఁ గలభాషిణిని విడ • చనంగ. 122
- క. ఆకరణిఁ జూచినది యె, యాకలభాషిణియనన్ధ కాత్మ • గలఁగుచుక
వ్యాకులత నొందె దనచుచి, రాకాంతీతసిద్ధిపెంపు • నరయనిమదితోన్. 123

సీ. అంతః గ్రమంబున • నానరోజాక్షి సం, సారస్వభావవిచారమహిమ
వలనఁ దద్దుఃఖంబు • వారించుకొని దానఁ, దాను భోగ్యార్థచింతనము నదలి
దేవినత్మపఁ బ్రసాదించినయట్టిజ, వ్యవపునత్వము వృథా • చనక యూడ
యోగవిద్యాభ్యాసనోపయోగంబునఁ, గడపెదఁ గా కంచు • విడువ కెప్పుడు
తే. యమనియమవర్తనములతో • నాననాదు, లభ్యసింపఁగఁదొడఁగెనఁత్యాదగమును
దాను మును విన్నభంగుల • దాపుగాఁగ, నచటికే క్షినిగురువుగా • నాత్మనినిచి.

వ. అంతటం గలభాషిణి యచ్చటికేగుడెంచి యాచంచలాక్షి నీక్షించి నీ మోహము
డివచ్చి తెట్టిదాన పని యడుగుటయు నప్పడంతి యేను మును నీకు నష్టమిడి
సిద్ధునిచేత ఖండిత యైనసుముఖాసత్తి యనువృద్ధపనితం జమ్ము క్రిస్తుట నిస్తు
హాశ క్తికారుణ్యశక్తివలన నిట్టియెల్లప్రాయంపుసొంపు నడసి యున్నదాన నను
తత్ప్రకారం బెఱుంగించి యోకలభాషిణి యట్లు సిద్ధునితోడ నిస్తుహాశ క్తిచేత
దూరవిక్షిప్తవై యెచటం బడి తేమియునొవ్వక యిట్లు దిరిగి వచ్చుట యన్యు
బగుచున్నది యనుటయుం గలభాషిణి యోయమ్మ ధర్మగుణంబున నిస్తుహాశ
విని మెప్పించి యిప్పుగిది నీవు దిరుగం బ్రాయంబు గనుట యద్యుతంబు గాక
తటిమహాపుణ్యనిధి వై ననీకారుణ్యంబు గలుగ నే దిరిగి వచ్చుట యేమియన్యు
తంబు నావిధం బంతయు విన్నవించెద నని పలుకుచుండ.

125

క. బంధురవీణానహిత, స్కంధముతో రత్నమాలి • కాఘటిత జుగ
బంధముతో నంతట మణి, కంధరుఁ డచ్చటికి వచ్చె • గంభీరగతిక్.

126

క. వచ్చినఁ గని యతిమోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప మ్రొక్కె • సతని కితఁడు దా
నచ్చెలువఁ జూచి మోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప వికసి • తాననుఁ డగుచున్.

127

క. ఓహూహూ మాబంధు, వ్యూహం బంతయును వచ్చి • యున్నట్లయ్యె
నాహృదయమునకుఁ బరమ, స్నేహనిధిక్ నిన్నుఁ గనుట • నేడు లక్షాన్.

మత్తకోకిల. మచ్చెకంటి మముం దలంతువె • మానసంబున నిడు నీ
వచ్చు పెట్లు కడుక్ విచిత్రము • ద్వారకాపురి వాయ నీ
కిచ్చ పుట్టుట యెన్నఁడుకమటి • యిట్ట పేగి యెఱుంగ నీ
వచ్చెలులే మణిగేహములే సిరు • లట్ల యున్నవియే కదా.

129

సీ. ఉత్తమశ్లోకుఁ బయోజాక్షు సేవింప, నేగి తే యీవెన్న • నెన్నఁడైన
నాజగత్పతి తొంటి • యలవజ్రమణినభ, కేతెంచి కొలువుసేయించుకొను నె
తనసేవగాఁ బురం • దరుఁడు గట్టించుకెం, పులహజారము కడ • ముట్టెనెక్కొ
మనవీణియ లడం • చుకొని భ్రమయించు నీ, లపుటరుంగులకుఁ బో • నిపుడుగల
తే. యంతకంతకు వర్ధిల్లు • హరికుమాళ్ల, బలగమున కిది చాల దక్ • తలఁపునోడ
దిరుగఁ గట్టిత మనుపైఁడి • గరడిసాల, యట్ల యున్నదియే విక • చాబ్బనదన.

130

మ. చిగురుగజోడి యెఱుంగుడే యదవతిఁ దీర్చి తెన్నకే నిగు లే
రు గదా యగుచును శరణ గ్రమ్మఱితిఁ జూరుద్యూతశేహంబు క్రొ
త్తగ నీ వొక్కటిఁ జూపఁ దోడ్కొని చనుఁ దచ్చొక చౌవంచు
త్తిగ భారా దుగ యంచుఁ జల్మకొద లుఁదీసిపఁ దా దవ్వలన్. 131

చ. కుటిలక చా యెఱుంగుదువె + గొబ్బున్ననే జని కొల్లుకూట మొ
క్కటికడ నున్ని యారయక + కట్టెదాటా బటికొప్పుగోషఁ బ్ర
స్ఫుటముగ దానియందు హరిఁ + జూచుచు మ్రొక్కంగ వెన్ననుండి య
ట్టెలు మొగ మాచు నన్నె సభ + యెల్లను దన్నెభిత్తి యున్నది. 132

క. అని యడిగిన నన్నియు శో, భవ ర్తనఁ దొంగియట్ల + భాసిల్లెను నో
యనఘ సురరాజునేవయు, ననుపమముగఁ బూర్ణ మయ్యె + నని యడి నలిగెన్.

వ. అని నలిగిన నతఁడు. 134

సీ. సంగీతవిద్యాప్రసంగంబునందైన, మముఁ నలుగురు లేదో + మునునగు
దనుజాతి కే నొనర్చినదండకంబు నీ, వెదై న మణి నెలఁలుచునొక్కొ
లుప్పుడు నారదుఁ + దప్పటప్పటికివ, చ్చునొ రాడో ననుదేసఁనూనుఁ గొలువ
నాలోకవిభునతుల్ + మే లేచి లుచ్చిన, వీణ యే మయ్యెఁ దే + విచ్చొక్క
శే. నేమియేమియొ నాడు నీహృదయమునను
గోర్కె యొక్కటి గలుగుట + కొన్న విడి
నది ప్రవృద్ధింబుగాఁ బెంచి + యాత్మలోన
విడిచిపెట్టితొ వీణపై వేడ్కె లెల్ల. 135

చ. అనుటయు లజ్జ నజ్జలరుహోన న లుగుచుక యోరి గాఁగ నం
చినమొగ మొప్పు నేమనుచుఁ + జెప్పెద దాననచేసి కాదె యో
యనఘచరిత్ర నాకుఁ గలఁయట్టిబలాగము లెల్ల భాసి లు
ఘనగహనప్రదేశములఁ + గట్టెఁబాటులఁ గుదితిగ గనున్. 136

వ. అని నలికి తనగానవిద్యాభ్యాసపరిసమాప్తి యొనరిమటఁ దనయన్నచోటికి
మణి స్తంభులకు వచ్చిప్రకారం బెఱుగించి యతఁడు దూరదృష్టిదూరత్రేణ
శక్తిబలాబునఁ దనకుఁ జెప్పినయర్థము సకలంబును జెప్పి తన్నునతఁడు మృత్యు
ద్రవాహనాభవనంబునకుఁ దెచ్చినతెఱుగును బలికొనఁగోద్యమప్రకారం
బును సుముఖానతి తన్నురక్షించుటయు వివరించి యాపుణ్యసాధ్య యాహును
యని యాయక్కం జూచి తత్కులస్థానవర్తనంబులు తెలిపి దొంగిల్లినో
యిక నాకు నీచందంబు వివవలయు నవ్విధంబున రంభచేత నీతఁడు విఘ్నం
బు నొందుట యామణి స్తంభునిచేత నేను విన్నప్రకారంబు వింటివి కదా య
టమీఁదటిభవదీయవర్తనం బెఱుగింపు మనునంతట మణి స్తంభుని వచ్చి
టయు నిప్పుడే జెప్పినసిద్ధుఁ జిత్తం దని చూపిన నితఁడా యని దరవాసతనికనితా

నను డగుచు మఃశికంధరుం డతనిం దగుజెఱుంగున సంభావించె సతండును.
క. ఇచ్చు దదాగమనమునకు, నచ్చెరువు జనింప నిది మహాశ్చర్యము మీ
రెచ్చటనుండి యిచటికి, విచ్చేసితి రని విసితవృత్తిం బలికన్. 138

సీ. పలికి యంతటఁ గలభాషిణిఁ జూచి యో, యింతి నిజ వెదకితి + నెల్లచోట్ల
నెందుఁ గానక చోద్య + మందుచు నప్పుడ, క్కడ నుంటి విప్పు డిక్కడికి వచ్చి
తని పల్కుచును సుముఖాసత్తిఁ జూచి యెచ్చటనుండి వచ్చి తిచ్చటకి నొచ్చు
పే రెద్ది యని తత్ప్రకారంబు దానిచే, తన విని వెఱు గండి + వినుతి చేసె
తే. నాసతి యతనిఁ గనుగొని + యరుదుపడుచు
ని ట్లనియె నోయిసిద్ధుండ + యెచటఁ బడితి
రీవుఁ గలభాషిణియును నిద్దేవిచేత
నట్లు సరభసవిశ్రిపు + లగుచుఁ బోయి. 139

వ. మీర లేమియు నొవ్వక తిరిగి నచ్చటయు నచ్చెరు నై యున్నయది నాకు
నితయు వినిపింపవలయు ననిన వినిమఃశి స్తంభం డోయంబుజముఖ నీకు నట్లు
వినుపించెద విను మదియ కాదు మఱియు నెన్నియోని విచిత్రంబులు గని నచ్చి
నాడ నది యొక్కరితోడం జెప్పెడునందాక హృదయంబు వేగిరపడుచున్న
ది గావున నన్నిటం బూజ్యురాల వైననీకు వినిపించెద నని యి ట్లనియె. 140

ఉ. ఆవిధి నీపయిం దెగి మహాతిశయంబునఁ గన్ను గానమి
దేవతమీఁదియానయు గఃశింపక యాకలభాషిణి శిరో
జావళిఁ బట్టి త్రుంచుటకు + నాయుధ మెత్తితి నెత్తినట్టికేల్
దేవి వహించి వైవఁ జనిఁతిం గడు దవ్వగ నివ్వఘాటితోన్. 141

మ. అనుషున్ నీ విది చెప్పుఁగా వలవదే + నామున్న యీరూపుఁ గై
కొని వీక్షించితి నిన్ను నీచిగురుటాకుంబోడిమూర్ధంబు వ
ట్టినకేల్ పట్టినయట్ల యుండ దృఢముఁష్టిం బూని బల్గత్తి యె
త్తినకే లెత్తినయట్ల యుండ దివి నుఁడ్వేగంబునం బోవుచోన్. 142

క. వినుపింపు నాకు నట మీఁ, దన నతఁ డిట్లనుచుఁ జెప్పె + నట్లురువడి వ
చనమున నైచినగతి నభ, మునఁ జని మఃశికంధరునితపోవనభూమిన్. 143

క. ఇత్తరుఃశియు నేనును నెక, మెత్తనిక్రాత్తలిరుఁబాన్పుమీఁదఁ బడితి మో
మత్తేభగమన యట్లే, సత్తియుఁ గృపసేయఁ బోలుఁ + జానక యుండన్. 144

క. మునుపటిభయమున ప్రూన్పడి, యునికి నపుడు చేతికత్తియును దనదుశిరం
బును విడువఁగ నెఱుంగనినను, గనుగొని నెమ్మేను మిగుల + గడగడనడకన్.

సీ. అమృతంబు దొలకున + ట్లమరంగ వెల్వెల, బాటుముఖేందుబింబాబుఁజొన్న
బాలకర్ణద్వయాకులంకపంబు లై, తల్లడం బందునేత్రములతోడఁ

- గఱుఁ జెమర్చినయట్టికలికి లేఁజెక్కుల, నంఁజుడువిగళత్కఁచాఁగితోడఁ
నలిగుబ్బసాలిండ్లఁ • నిలువ కిట్టట్టు సం, త్తోభించుఁయ్యెదఁకొంగుతోడఁ
సే. వెఱపు నెకయొజ్జ యై వింతఁవిలసనములు
గఱుఁ జూపట్టుసౌందర్యఁగఱిమతోడఁ
సరభసాకర్ణ గాఁతోభఁచకత యైన
నుదనుజయలక్ష్మీలీల నిఁమ్మగువ దసర. 146
- క. కనుఁగొంటిని గనుఁగొనునం, తన మన్మథవశుఁడె నగుచుఁ • దగఁ బరిరంభం
బును గావించితి నేఁ జే, సినపాపముఁ జెప్పవలయు • శీతాంశుముఖి. 147
- మ. అది సైరింపక బాల పేరెలుంగుతో • నాకోశముం జేసి న
న్నిదె యీసాతకి బల్లిఁ బట్టుఁ గృపకఁ • వీక్షింపరే కావరే
సదయత్వాబుస నొప్పునత్పురుషు లిఁచొచ్చి నెవ్వరుక లేరె యా
పద వారినప శిరఃస్థులార యని యాఁపద్మాక్షయత్యంతమున్. 148
- న. అస్పృశు. 149
- క. నెఱయఁగి ననఘ్నా మగున, మొఱి వీనులఁబడిన మిన్ను • ముట్టునెలుంగుతో
నెఱనకు నెఱనకు మే నిదె, పఱతెంచితి నత్పరముగ • భాషిని యనుచున్. 150
- క. నెఱవక యెవ్వఁడురా నెత, పఱపెను నిట్లతిన నెందుఁ • బాఱినఁ గూడం
దఱిమదఁ దలసరములతో, బఱకడ ననుచుక నితాంతఁభీషణగతితోన్. 151
- చ. బసపొదఁగిల్లు నెవ్వడి రఁయొద్దతుఁడై సలకూబరంఁకు రాఁ
బ్రకటముగాఁ గనుఁగొని యభంగురభీతిఁ గలుంగి దీని నే
నిసలమనోధృతిక విడిచి • వేగమ దవ్వగఁ బాఱిపోయితిం
బ్రకునితుఁడై యతింఁకు ననుఁ • బాయక వెన్నొని పట్ట నుగ్రతన్. 152
- న. అట్లు కూరిముట్టి పట్టుకొని. 153
- శా. ఓరీ యెవ్వఁడ వీవు పోతరముతో • నున్నాది వై యిప్పు డే
నాఁం బట్టితి బెట్టుగా మొఱి యిడక • నాదండ నీదుండగం
బా రా ర మ్మఱు దానిఁ జూపుదువు ప్రాఁయశ్చిత్త మామీద నీ
కేరీతిం దగు నట్లొనర్తు నని తా • నెంతే నమర్పంబునన్. 154
- వ. కొంతమేర నన్నుం గ్రమ్మఱఁ దెచ్చునంత. 155
- సీ. తిరముగామునమఁవిరియఁబాఱెడుకొప్పు, తోడ్పడనొక కేలఁదుఱిమికొనుచు
వల్లెవాటుగఁ గొంతఁవలువ చగ్గవ నిల్పి, పెఱచేత నీవి గఁల్పించుకొనుచు
నుచుట్టిపై నెక్కింతఁచెదరినముంగురులే, పాపటకును బొందుఁపఱచుకొనుచు
సారెకు చారెడుఁశ్రేణకల్హారంబు, లందంద మూపున • నానుకొనుచుఁ
తే. జెమట నంటినపానువుఁ • జివురుదునుక
లడనెడ నఖితుతాశెంకఁ • దడవుకొనుచు

రంభ యే తెంచె మిగుల సంరంభ మమరఁ
దొలుతఁ బ్రియుఁ డేగుదెంచినఁ త్రోవఁబట్టి.

156

శా. ఈలీలం జనుదెంచి యక్కటకటా • యే మంచు నిక దూఱుదుం
గేలం గైదువు గీదు వేమియును లేకేయిమ్యైక వత్తురే
చాటుక దూరము గాఁగ నేనిదె పరిశ్రాంతిం గడుక నొచ్చితిం
జాలుం జాలుఁ గరంబు మెచ్చుఁ దగు నీచందంబు ప్రాణేశ్వరా.

157

వ. అని తనదుప్రియుం బలికి నన్నుం గనుంగొంచు నతనితోడ.

158

క. వీడఁ యల్లన్యాయపుఁ, బోడుములకుఁ బూనినట్టిపుణ్యుఁడు పూవి
ల్కాఁ డోవల్లభ యెంతటి, వాఁడైన నగుక విశంకఁవర్తనుఁ డెందున్.

159

క. ఆయింతి యెందుఁ బోయెనో, కోయనుటయు దానిఁ జూపుకొఱకు నె
యియయ్యుఁ బట్టి తెచ్చుట, యెయంగనయిప్పుడనుటయునుగృహపుడనానె.

వ. ఆయింతిం జూపక యితం డింక నీముందట నెందుఁ బోయెనుఁ జెయి నదియె
నుచుఁ బ్రార్థించి.

161

తే. విభునిచే విడిపించె నఁవ్వెఁది నన్ను
నేను వారలఁ దోడ్కొని • యీనెలంత
యున్నచో టారయుచు మును • పున్నతలిరుఁ
బాన్పుఁ జూపితిఁ గాన నిఁపుడఁతి నచట.

162

క. తానును మనతో ల్పటియీ, పానుపుఁ జేర్చుకొనఁబోలుఁ • బడఁతుక ననుచున్
బోనీ సిద్ధుఁడు గాన న, నూనం బగుసిద్ధశయ్య • కుచితుఁడ యనుచున్.

163

క. అట్టియెడ నచ్చుట నా, పట్టముఁ గని పుచ్చుకొనియె • జాలస్త్యసుతు
డిట్టివియుఁ దనకుఁ గొన్నియె, గట్టిగ నీజోగి బంటు • గదె యని సగుచున్.

164

తే. బంటు గా కున్న నిది యిందుఁ • బాటనైచి
వెళ్లునే యని నవ్వె నఁవ్విబుధకాంత
యంత నన్నియు నయ్యె నఁయ్యతివ నెచట
నడఁచి తని నన్ను ధట్టించి • యడిగె నతఁడు.

165

నీ. కినుకతో నిల్లెంతఁయును బెదరింపుచుఁ, బిలువీకు నేయఁ దఁత్త్రియవధునా
నీనితో నిది యేమి • విడిచిపెట్టుము వీడు, తను నట్లుడించి వెళ్లిన నెడి
యాయింతి డాగి యెం • దరిగెనో యెచటజూ, పెడునంచు ననువిడిఁపించి
మనమింక వెదకుద • మని తానునాతండు, నేదొల్లఁ బాటిపొయినతెయ్యె.

తే. జనియె గడు దవ్వగాఁ గుచఁస్తబక మొకటి
నరునిభుజముతో నొఱయ నఁవ్వలితదంస
భాగమునఁ దనకోమలఁపాణిఁ జేర్చి
యనుపదంబును రోమాంచిఁతాంగి యగుచు.

166

- ఉ. ఏనును నారివెంబడిన • యేగితిఁ బాయక యంతనంత నెం
దేసి మనోభవక్రియల • నింపున నేమటి పెట్టిపోవునో
యానలకూబరుండు మదు•దగ్రకృపాణము నంచు దాని న
న్యూనగురుప్రసాదమహి•మోన్నతిఁ గాంచుటఁ బాయఁ జాలమిన్. 167
- చ. అదియును గాక యావిపిన • మంతయు నెంతయు సావధానతఁ
బదిలము గాఁగ నప్పడఁతిఁ • బాయక యప్పుడు దూరదృష్టిచే
నెదకీ కిసంగ లేక కడు • విస్మయ మందుచు నేమి మాయయో
ఁగుది యని వీరి కై న నెకఁగొండ వెల్లెనొ యంచు నేగితిన్. 168
- క. అంతట నాయిరువురు న, త్యంతము సంగాంగసక్తి • నాత్మలు గఱఁగన్
గంతుక్రీడలు గైకొని, రెంతయు నెడ గలుగ నేగి • యేను నిలిచితిన్. 169
- శా. ఆలీలఁ రతికేళిఁ దేలి తుదయం • దాయిద్దఱుం గేలిభి
న్నాలంకారము లొక్కొక్కరికి నిం • పొనట్లుగా దిద్దుచున్
లోలత్వంబున నుండు సచ్చటికి నా•లోలత్వదశ్రేణివో
స్వాలోకింపుచు రుభ వేటొకతె డా•యక వచ్చెఁ జిత్రంబుగన్. 170
- ఆ. నచ్చి రిచ్చవడియె • నచ్చెరు నందుచు, నచ్చకోరనయన • వచ్చు టరసి
యచ్చుతగులు నొందె•యక్షేననుతుండు న, వ్యధముఁ జూచి యేను•వెఱఁగుపడితి.
- ఉ. అంతట యక్షరాజనుతుఁ • డాకరణిం జనుదెంచి యున్నయా
కాంతప్రకారముం దనదు•కాంతప్రకారముఁ గొంతప్రాద్దు వి
శ్రాంతి మహావధానమునఁ • గ్రమ్మటిక్రమ్మటి చూచె నెందు నొ
క్కింతవిభేద మేర్పడిని • కెంతయు సద్భుత మావహిల్లఁగన్. 172
- క. ఈమాడ్కిఁ జూడ నను న, క్కామినిఁ గడుఁ దిరిగి తిరిగి • కనుఁగొనియెదు నీ
నేమి యిది నాకుఁ నెపునూ, నీమది యని యతని నతిని•నెలఁతుక పలికెన్. 173
- న. ఇట్లు పలికిన సతంశు. 174
- శ్లో. నినుప్రతిబింబ మదియు దా•నిప్రతిబింబ
మీనై యే మని చెప్పెదు • నిగురుబోడి
యేర్పఱుప రాసి యన్నవా • రీపు నదియు
దీని కరు దంది చూచెదఁ • దిరిగి తిరిగి. 175
- క. తుద నేమిచెప్ప నాదం, డు దొలంగిన దానినినుఁ ద•డంబడ కుండఁ
మదిలోన నేర్పఱుంచుట, నుదుర్లభ మ టన్న సతని•నుదతి గలఁగుచున్. 176
- సీ. అ ట్లేనఁ బ్రాణనా•యక నినుఁ గొగిటఁ, బాయ నే వెఱతు నీ•మాయలాడి
యీరూపుతో మనఁకడనేయ నేతెంచి, నదియొ తొల్లియునొక్క•యసురజంత
జనకసందినకు రా•మునకును నెడనేయఁ, గడఁగి వచ్చుట వినఁబడుచు నుండుఁ
గావున దీని ని•క్కడఁ బట్టిన, నుండంగ నిచ్చిన • నెప్ప కుండు

- తే. వట్టిమొగమాట లాలించి ♦ గట్టి గాఁగ
నదరవై చుచుఁ జను మంచు ♦ నౌర నీవు
గదలెడు ను మంచు సంభ్రమం ♦ బాదవ సప్తశు
కాంతుకంతంబు నెకకేలఁ ♦ గాఁగిలింఁచె. 171
- క. క్రొత్తగ వచ్చినరంభయు, నత్తెఱఁ గంతయును గని కఃరాంగుళి నానకొ
హత్తించి తలఁ గడల్పుచు, నుత్తలపా శేర్పడంగ ♦ నున్నురు మనియెన్. 172
- ఉ. అక్కమలాక్షిఁ జూచి యలఃకాధిపనందనుఁ డోపడంతి నీ
వెక్కడనుండి వచ్చితివి ♦ యేటికి నున్నురు మంటి నీకు నీ
యక్కజ మేల వచ్చెను మఁదంగనరూపముఁ దాల్చి తేగతిఁ
రక్కసివ్రా పిశాచివై కఃరం బిది చిత్ర మెఱుంగఁ జెప్పుమా. 173
- క. అన నయ్యంగన నా కే, మన నోరున్నయది మీర ♦ లనినంతయుఁ జె
ల్లన మీ కౌఁగాములు దె, ల్ప నుపాయం బొకటి గానఁబడునందాకన్. 174
- ఉ. రక్కసి వన్నఁ గా ననఁగ ♦ రాదు పిశాచియు నౌదు నాదురూ
పెక్కడఁ దాల్చి నేరిచియొ ♦ యిమ్మెయి నెంతయు హత్తుకొన్నయీ
చక్కనిముద్దరాలు తనఁసత్యము లోక మెఱుంగ నింకఁ దా
రక్కసియో పిశాచియొ తిరంబుగ నేర్పడి పోవునంతకున్. 175
- క. విను మాయేర్పాటు దనం, తన యగుచున్నయది యెట్లుఁ ♦ దప్పదు సత్యం
బనఁగా దైవం బనఁగా, జనులకు లేకున్న నెట్లు ♦ జగములు నడుచున్. 176
- క. దైవం బనఁగా నా కింక, నోవల్లభ వేఱ యొక్కఁ ♦ డున్నాఁడే యా
దైవమవు నీవ చేయం, గావలసిన నీవ చేయఁగల వేర్పాటున్. 177
- నీ. అల్లప్పు డొకచోటఁ ♦ జల్లనిసురపొన్న, నీడమెచ్చుచును నాఁతోడఁ గూడి
యందుఁ బల్లవశేయ్యఁ ♦ గందర్పకేళి నిం, పొందుచోఁ బడమటియందు మోసె
పనితయాక్రందనఁధ్వని వినఁబడుటయు, నీవు డిగ్గున లేచి ♦ పోవుచుండ
నేను నీతోడన ♦ యేతెంచుచో నొక, యిట్టి డాపలివంక ♦ నేగుటయును
- తే. జూచి నిలిచితి నేను నిల్చుటఁ గనుఁగొని
యెచట నెట్టిది హత్తెనో ♦ యెఱుకపడద
వేగిరించక నీవ భావించుకొనుము
కల్లనిజములు క్రమముగాఁ ♦ గానవచ్చు. 178
- చ. అనుడుఁ గుబేరసూనుమొగ ♦ మారసి తత్ప్రియ యొక్కకేల నా
తనిమెడఁ గాఁగిలించియ యుదంచితహాసముతోడ నిట్లనుకొ
మనచరితంబుఁ జెప్పెను సఁమస్తము వేల్పులసాని చెప్పిన
ట్ల నిజము గాఁగ నివ్వరవిలాసిని యెచ్చటనుండి చూచెనో. 179

శే. అనుట నపు డట్ల నినుఁ గూడి యబరినదియు

నట్లు నీ వేగుచో వచ్చినదియుఁ దాన

యగుచుఁ దోఁప సం దదికి యె ఁ డ్లాడ నేర్చె

మగువ గామర యిది పెనుదగర గాని.

186

ఉ. ఇప్పుగిదిగ్ మదాకృతి వహించి నినుక సనుఁ గాయఁ జేయ నే

చొప్పున నై నఁ దాఁ గలయఁ ఁ జూచు దురాశలమాయలాఁడి నా

తప్పక యీతఁ దత్తదాచితంపుఁగుయుక్తులమాట లెన్నియే

నొప్పుగ నామకో నెఱుంగ ఁ కుఁడునె నిట్టివి చెప్ప నేటికిన్.

187

క. విను వల్లభ క న్నుండఁ గను నాపం దివియ నేర్పుఁగలమునిము చ్చీ

ననిత తగ దిచట నుండక, వెనుకను దిద్దుకొన వచ్చునే ఁ యొక టైనన్.

188

స. అని యచ్చటఁ దన్ను నిలునసక పోదోలుటకు నిజవల్లభుని సత్వరంబుగా బోధిం

చునాచాచలాక్షిఁలుకులకు నలుక బలియ మనంబు సైరింప లేక యాకంబు

కూడి దాని నధిక్షేపించుచు నిట్లనియె.

189

క. త్రుట్లఁగ నేటికి నిలునిలు, మిల్లలికినఁ బండు వగునె ఁ యింతటిలోనే

వల్లభునకుఁ గఁప వచ్చిన, యిల్లాలవె యేను లాఁతిఁ నే పోదోలన్.

190

క. మగఁ డాపట్టాబునఁ దలఁ, డెగఁ గొట్టినఁ గొట్టుఁ గాక ఁ తెక తేరఁగ నీ

తెగవిడిచి పోయెదనె న్రా, నగ నాకాణాచి యైనఁవలపులపంటన్.

191

క. ఈగీతిని నుద్వల్లభుఁ, గోరిక మెడఁ గాఁగిలించుకొని నీ వుండక

సైరించుటకొఱ గా దిది, రా ర మ్మిక నోర్వఁ జమ్ము ఁ రావే యనుచున్.

192

క. వెడదెరువు లిచటఁ జెల్లిపు, వుడమి నహహ దొంగ లానఁబాడిచినఁ గోకల్

విడుతురె గడితునే యె, క్కండి గతిమాలినపిశాచికవై నీమాటల్.

193

స. అనుటయు నాఱుతి సైరింపక.

194

మాసిసన్మత్తము. అంత మదింపకువే యని పల్కిన ఁ నంత మదింపకువే యనుచుకొ

గఁతు లడఁచెద లె మ్మని పల్కిన ఁ గఁతు లడఁచెద లె మ్మనుచుకొ

రఁతుల నేమిఫలం బని పల్కిన ఁ రఁతుల నేమిఫలం బనుచుకొ

బాతము చూడఁగదే యని పల్కినఁ ఁ బాతము చూడఁగదే యనుచున్.

195

సీ. ఒట్టు నుమీ యన్న ఁ నొట్టునుమీ యంచు, నేమేమి యనిన నేమేమి యనుచు

గాసిగదే యన్నఁ ఁ గాసి గదేయంచు, నిం కేల యనిన నిం కేల యనుచు

నోసి పోవే యన్న ఁ నోసి పోవే యంచు, నౌ నంటి వనిన నౌ నంటి వనుచు

మఱువకు మిది యన్న ఁ మఱువకు మిది యంచు, నీవెంత యనిన నీవెంత య

తే. నొకఁడె మగనికి నాసింపు ఁ టొప్పు దనిన

[నుచు

నొకఁడె మగనికి నాసింపు ఁ టొప్పు దనుచు

- బట్టి యాడె నారంభతోఁ • బ్రథమరంభ
ప్రియుఁడు నిలు మన్న నిలువక • పెద్దరొదగ. 19
- చ. జగదప్రసూతిన త్తరువు • సారెకుఁ గోరుచు వీరి వారినికొ
దగితెడుతందనాలజడ • దారి పొరిగిబొరిగి గూచె నీచుచుకొ
మిగులఁగ వీణె మీటుచును • నేఁడు పడంతులయొద్దను గనుకొ
నెగడెడువిందు గల్గె నని • నెమ్మది మెచ్చుచు వచ్చెఁ జెచ్చెరన్. 19
- క. వచ్చినఁ గుబేరనూనుఁడు, నచ్చెలువలు నెదురు గాఁగ • నరిగి యతనికొ
నిచ్చుల మగుతాత్పర్యం, బచ్చుపడఁగ మ్రొక్కి రతఁడు • నల్లన నగుచున్. 19
- క. నలకూబర నీ కిం దే, చెలున ప్రియవహూనీ నాకుఁ • జెప్తమా దానికొ
దెలియక దీవింపఁగరా, దలకుఁ జొకరొకళ్ల ప్రిమ • ననుచుకొ మిమ్మున్. 19
- మ. తనకంటెం బ్రేయ నీకు లేదు తనసొం దర్యంబె సౌదర్య ము
చును గర్వింపుచు నున్న రంభమదముం • జూడఁగ లే కిట్లు బా
నిని నీవే నృజియించిఁగో యిదియ తా • నీఁగోడఁ గ్రీడింపఁగా
దనమే నొక్కటి చాల దగచుఁ గడఁక • ద్వైరూప్యము బాల్చెనో. 20
- తే. ఎట్ల యైన నీప్రేమ యీయరువురందు
సమ మగునొ కాదొ చెప్పమా • చాలఁ దడవు
వీరి బోరించి తవ్వేడ్క • విరియఁ జెమ్మ
లేక కనుఁగొంచు నుంటి నే • నాకసమున. 20
- క. అనుటయు నే నెక్కడ వీ, రిని బోరించితి నయో విఁగించితనయ నా
కును వీరలనమరూపత, యును బోరును వెఱఁ గొనర్చు • చున్న నీ మిగులు. 20
- చ. అని పలికి మున్ను దా నందు నెక్కరంభఁ గూడి క్రీడించుచుండి యన్న దాని
దూరంబున ననితాక్షతంబై నయాక్రందనంబు వినంబడినఁ గారుణ్యసంభా
బున నద్దిక్కునకై చనుటయు నంతం దనదృష్టిపథంబునఁ బలాయమాను
గునన్నుం దరిమి పట్టుకొని యొకకొంతదవ్వు దిరుగఁ గొంపోవుటయు నెచ్చె
కిఁ దనకాంత గూడ వచ్చుటయు దత్పార్థనాబున నన్ను విడిచి యిచ్చె
విహారంబుల నదియుం దానుఁ గొంత ప్రొద్దుపుచ్చుటయు నంత రెండవ
వచ్చుటయు దానివచనప్రకారంబును గలహంభంబులు జెప్పి యానలము
రుం డాయద్దఱురంభలయందు. 20
- సీ. తా నటమున్ను క్రొత్తగఁ దీర్చినట్టిక, స్థూరికాతిలకంబుసొంపుఁగోడఁ
గన్నె గేదఁగి గేకు • లన్ను నగాఁ గొనల్, గాన్పించ విడినకీల్గంటుఁగోడ
బంగారుపస మించు • పసనిపుప్పొడిరేఖ, జూపట్టు పాపటసాబగుఁగోడ
సరివాటు గాఁగఁ గేసరములు గ్రుచ్చిన, కురువిందవిరిగుబ్బుసరముఁగోడ

తే. నొప్పు మీఱుచు నున్నట్టి యొకతెఁ జూపి
యీసరోజాయతాక్షియు + నేను నున్న
చోటి కింతకుము న్నావఁధూటి వచ్చె
ననుచు రెండవయింతి సమ్మనికెఁ జూపె.

204

ఉ. చూచిన నాలతాంగి యజఃసూనున కంజలి చేసి యోమహః
తాసన యల్లనాడు మము + ద్వారకచేర్చున నాడినట్టిమీ
యాపలు కింత చేసె నన + నన్యయు నట్ల యనక మునీశ్వరుం
డాపువ్వుబోండ్ల నిద్దఱ యథార్థమ పల్కితి రంచు నవ్వచున్.

205

క. ఆమాటలు సరిదాకెఁ గ, దా మా కీపీక్షణోత్సవాతిశయంబుక
బ్రేమమునఁ జూడఁ గల్గెను, వామేక్షణలార పోయి + వచ్చెద ననుచున్.

206

క. అనుటయు నలకూబరుఁ డో, మునివర యిద్దఱ యథార్థముగఁ బల్కితి రం
చును బల్కితి రెల్లొకొ యిది, వినవలయుం దేటపఱచి + విచ్చేయుఁ డనన్.

సీ. నాడు దా నాత్మసౌందర్యవైభవపతి, వాల్లభ్యమహిమగఁగర్వమున నాడు
కొనువాక్యములు నేనువినలేక సవతియే, గతిఁ గల్గినో మీఁదుఁగంటివె యని
సట్టిమాటఁ దలంచి + యాపలు కింతసే, సె నటంచుఁ దార్కాణసేసె నొకతె
యొక సరంభరూపఁయుక్తిచేఁ బ్రియుఁగూడఁ, గాంక్షించియొకకార్యఁఘటనవేళ

తే. నాదియందును నాచేత + సది వరముగఁ
దనకు నిచ్చితి ననిపించుకొనుట యిపుడు
హృదియమున నిల్చి యాపలు + కింత సేసె
ననుచుఁ దార్కాణ సేసె రెండును నిజంబు.

208

క. నా విని యిపు డీభావం, బీవనితకు నీవనితకు + నిది యనుచు బయల్
గావించి తథ్యమిథ్యా, భావంబులు మీర లేరుపఱుపఁగ వలయున్.

209

క. నాపుసును దభ్యమిథ్యా, భావంబుల కేమి నీకు + భావింపఁగ స్వా
భావికమే యీయాకృతి, భావము నిజ మెద్ది యీప్రపంచమునందున్.

210

క. ని పట్టరునడ నొక్కతెఁ, జూపి యొకతె గర్వ మడఁపుచుక వలయుగతిక
బ్రాహ్మిణ వచ్చు భోగము, నీవుణ్యం బినుమడించి + నేడు ఫలించెన్.

211

ఉత్సాహ. అనుకు నోమహాత్మ పెద్ద + లైనవారిఁ దడవుగా
నునచి యిట్లు నట్లు పలుక + నొప్పు కేమి వచ్చునో
చనుడు నిలుప వెఱుతు ననినఁ + జనియె నాతఁ డట్ల యకా
ననుచు నుచితలీల నుండు + మనుచు నల్ల నవ్వచున్.

212

సీ. అర్థశనందనుఁ + డంతట నెప్పటి, తనపువ్వుబోడి కై + దండఁ గొనుచు
నిది యెంత లేదు నెమ్మది నిట్టివిఘ్నముల్, గుఱిచేసి మనకేలి + మఱుప నేల

రమ్మంచు రెండవరంభఁ గనుంగొని, నీ వెంతనేర్పులు • నెఱవితేని
 మాయలే యని తోచు • మాకుఁ గావున నీడు, సత్య మెఱిగించఁజాలినట్టి
 తే. సాక్షిఁ దెమ్ము పొమ్మని తిరఁస్కారసరణి
 దోపఁ బలికెఁ దాత్కాలికఁదుర్నివార
 మారకేళీకుతూహలఁమహిమచేత
 నెచటికేనియు నపుడు దా • లేగఁ దలఁచి.

213

ఉ. ఆసుదతిం గనుంగొని తఁదంగన యప్పుడు హెచ్చినట్టిపే
 రీసున నీనడింపుచు నొకించుక నీకును సిగ్గు లేదొకో
 దోసము గాదె యిద్దఱుఁవధూవరు లేకత మున్నచోటికిం
 డాసిన నిట్టియాసలఁ గఁడంగిన నేమని చెప్ప నాపుడున్.

214

వ. ఆరంభ యమ్మాటలకు నలిగి గోపకమాయితవీక్షణంబుల నాపక్షలాక్షి నీక్షించి.

శా. ఓసీ నీకొఱగామియే యిది నిజం • బూహింప కిట్లంగజ
 వ్యాసక్తుం డగునాథుచేష్టితము గా • కై నం గుజేరుండు లే
 డోసుత్రాముఁడు లేఁడో పద్మజుఁడు లేఁడో ధర్మపుంబ్రాపు లే
 దో సత్యంబును నిల్ప నింతన కడుం • ద్రుల్లంగ నీ కేటికిన్.

216

క. అనిన విని నాయకాదర, ఘనగర్వము నిరసనంబు • గడుఁ జిత్తములోఁ
 దనరఁగ నప్పులు కించుక, యును గైకొన కవ్వభూటి • యుద్ధతిఁ బలికెన్.

217

క. అటపు లుడిగి పోపో నీ, యటచేతం బండ్లు వచ్చిఁనప్పుడు మమ్ము
 గఱచెదవు గాని తగునెడ, మొఱయిడు మడి మొట్టిదై వఁములు వినియెడినో.

218

వ. అనుటయు.

219

క. కానిమ్ము వేగిరింపకు, నీనుదుటనె ప్రౌఢు వైడిచెనే యేదైవం
 బైనను విన నిప్పుడెయిదె, నానిజ మేర్పఱచి నీకొనరౌద శిక్షల్.

220

వ. అని పలికి యచ్చోటు వాసి కొన్ని యడుగు లరిగి యంతటఁ దనకోపంబును మో
 చి దీపించుప్రియవియోగదర్పితానల్పకందర్పహేతిఘాతజాతచేతస్తాపంబును మో
 క యాపడఁతి కడుం. గృశించి గళితకంకణ యగుచు నిలిచి యొక్కయుపా
 యంబు చింతించి తిరిగి వచ్చి యిట్లనియె.

221

క. నీ విచ్చో మెరియత వై, కావరమున వలసినట్లు • గయ్యాళించం
 గా నెఱచి పెద్దమొఱ గా, దే వీరిని వారిఁ దగిలి • మౌల వచింతున్.

222

క. నీవును రా ర మ్మిప్పుడు, దేవసభం దేఱి యేగుఁదెంత మనుచుఁ దా
 నావనజాక్షిని డగ్గఱి, తీవరమునఁ గొంగుఁ బట్టి • తిగిచెంగినుకన్.

223

చ. తిగిచినఁ జూచితే నిను ఘఁడిం గణియింపక యెంతనేతరున్
 డెగియె భయంబుడక్కె పెనుఁబిమ్మతిక్కసి గాక భూమిలో

- మగునయె యీగయాళి ప్రథమంబున నోర్చినతప్పు నూవె యీ
పగిది ఫలించె నగుచు బ్రయుఁ ♦ బల్కెఁ గరం బది సంభ్రమింపుచున్. 224
- క. పలికిన మన కేమీ విబు, ధులసభలోపలన తనదుఁదుండగ మెల్లం
దెలిపి తగుశిక్ష సేయుద, మలిగి యిపుడు పదర నేలఁయని యతఁ డాడెన్. 225
- తే. అంతఁ బ్రతిరంభ చూచి నీఁయాత్మ లోన
నింత యుండిన నీసత్య ♦ మెఱుంగవలయు
దిరుగఁబడినను విడువఁ జూ ♦ దేవసభకుఁ
బద మనుచు దానిఁ గూడి పోఁ ♦ గదలుటయును. 226
- వ. కొంత చింతించి యిట్లనియె. 227
- సీ. అప్పరః స్త్రీలలో ♦ నగ్రగణ్యత్వంబు, జగదుపశ్లోకితంబుగ వహించి
యూర్వశీమేనకాఁద్యుత్తమ స్త్రీలు రా, వమ్మ పోవమ్మ నా ♦ నతిశయిల్లి
యెన్నఁగఁ నెచ్చోట ♦ నెవ్వరిచే వ్రేలఁ, జూపించుకొనక ప్రస్తుతికి నెక్కి
నలకూబరుండు ధన్యతరుండ నా గరు, వతనంబుచే నీకు ♦ వన్నెఁ దెచ్చి
- తే. యొప్పునే యింకఁ గడపట ♦ నిష్పిశాచి, నాకు సరిచేసికొని దేవఁలోకసభకు
నీవు నూ నీవు సుమ్మని ♦ యేవిధమునఁ, గలహమాడెద నిది నీవెఁతలఁచిచూడు.
- క. కోపము పాపమునకుఁ బూ, త్తీపెనుఁదగవునకుఁ దగఁగ ♦ నేతిట్లాటల్
ప్రాపించునో పడఁతుల, కోపురుషశ్రేష్ఠ యవియు ♦ నొక్కబ్రదుకులే. 229
- వ. అదియునూ గాక. 230
- క. రంభకు నహహా యొకప్రతి, రంభ గలిగి తిగిచి తెచ్చె ♦ రచ్చల కనినం
స్తాభింపనీరు హాస్యా, రంభణ మీపోరు నిర్భరవిటుల్ నగుచున్. 231
- క. నానడకలకును యోగ్యము, కానిది యిపు డిచట నైనఁ ♦ గలహమ బ్రదుకె
తైన నగుఁ గాని యింక నీ, యాన ధరణి విడిచి దివికి ♦ నడుగటు వెట్టన్. 232
- క. ఈకలహ మపుడు వినఁబడు, నాకంబున సురల యానఁనము లేగతి నా
లోకింతుఁ దెగినఁ దెగనీ, నాకు మరుఁడు నిన్ను నిలు మఁనకొ రాకునికిన్. 233
- వ. అనుడు రెండవకొమ్మ యమ్మాట లాకర్ణించి యోకాంతుండయీకాంతసేర్పుచూ
చితే వేల్పులకడకు నే శెంచినఁ దనమాయ బట్టబయలం బడు ననియెడుతలంపున
రాఁ గూడక సురలయాననంబు లేగతి నాలోకింతు నని నాకగమనంబు పరిహరిం
చె నగును ధరణివిడిచి యడు గటువెట్టనని తొడిబడన నీమీఁదియానపెట్టు
కొనుట ఖేచరత్వంబుకలిమియు సందియంబ యింతతడవు ప్రయికాంత యనుచు
నెట్లు నమ్మి తని పక్కిన నది వివేకమార్గంబ యగునని నలకూబరుండు తద్వాక్యం
బులకు నిరుత్తర యై యున్న తనదండచెలువ నుండసేక యోసి మాయలాడివిగదె
యని మెడపట్టి పాయం ద్రోయుటయు నదియు సందుగా నాయందుముఖి నందంద

ధట్టించి యిట్టివెడనేతలచేత నాధుని కెడనేసి చేజోజాతహేతిఘాతంబుల పాలు
పఱచి తని పలికి యాతరళాక్షిని హేతిఘాతనిమిత్తంబుచేతన కాయవియోగము
బు నొందు మని శపించె నలకూబరుండును దత్కలం బెట్టిదియొ కాని యా
ములు వివేకింపలేక యిది యిట్టిశాపంబునకుఁ దగు నని పలికి యోసి నే
ద్రి యెట్టిదాన వని యడిగె నప్పుడు తత్ప్రతిరంభ సైరింపక.

234

శా. ఇందాక్షా నినుఁ జేరనీక నను న + క్లౌతేమనోజన్యధా
గుందంజేయుట చాల కే మడిగె దీగొంటా వృథా యంచు నా
కందర్పత్వరఁ గానలే వనుచు నాకంజాక్షిఁ బోద్రొబ్బెఁ దా
నెందున్ నిల్వఁగనీక పేరలుకఱో + నెంతే గడున్ దవ్వగన్.

235

వ. అని చెప్పి యాసింఘఁ డానుముఖాన త్రికిట్లనియె.

236

తే. అట్లు పోద్రొబ్బుటయు నతఁ + డాత్మ నిచ్చ
గించుకొని యుండఁ గాని తా + నెంచఁ డయ్యె
రంభయాఁగాము లాప్రతిరంభమిఁది
ప్రేమఁ గాముకుల్ సూతనప్రియులు గారె.

237

క. అనుటయు నీ వం దేయిం, తిని సత్యపురంభ యనుచుఁ + దెలిసితి వాఁడ
గున భంగమొంది యూరక, చను టరయఁగ నదియ కపటసతి గావలఁడు.

క. త న్నట్లు పలికి ద్రొబ్బఁగ, మిన్నక చన నంత నోరు + మెదపక యది యా
ము న్నాడినమాటలబిటు, సెన్నఁగ నిది గనియె నతఁ డు + పేక్ష యొనర్చెను.

క. అది యట్టిద కాని మ్మా, తుద చెప్పుము సిద్ధపురుష + తొల్లి యెచటఁ గ
న్నది విన్నదిగా దద్భుత, మిది వినవలయు నన నాతఁ + డిట్లని పలికెన్.

240

నీ. ఇతమీద నింక నెక్కుటి యద్భుతము విను, మోపయోజానన + యా
నారీతి నెంతయు + దూరంబుగాఁగఁ బో, ద్రొబ్బి యే తెంచి యా + యో
ప్రియుఁ జూచి మగవారిఁ ప్రేమ లిట్టివిగదా, యెట్లు నమ్మఁగ నచ్చు + నిచ్చు
బ్రాణేశ యటు దండ + వాసినమాత్ర నీ, ద్రిమ్మరి నెచ్చటఁ + దెచ్చుకొ

తే. నిన్ను నే మన నున్నది + నిరభిమాన

గుణత నినుఁ జేరు న న్ననుకొనుట గాక

నాకునా యిన్ని పాట్లంచు + నాకులమతి

నడతఁ గన్నుల బొటబొట + నశ్రు లొలుక.

241

చ. అడలిన నాదరంబునఁ దదశ్రుజలంబులు కేల నొయ్యనం

దుడుచుచు నాయెడం గలదె + దోస మొకింతయు నెంచి చూడ నో

పడఁతుక దాని నీవ యనుభ్రాంతిఁ గరం బిటు లాదరించి యే

ర్పడినఁ బరిత్యజించితిని + బట్టఁగరా దిది తప్పుగా మదిన్.

242

మ. అని యింతిన్ నలకూబరుం డురముతో • హత్తించుచున్ దుఃఖ మా
చ్చి నికుంజగబునకున్ రత్తిక్రియకు నై • చేర్పంగ వేటొక్క డం
తన వచ్చెన్ నలకూబరుం డచటికిన్ • నారూపముం దాల్చి వం
చన నెవ్వఁడుర జేడినాఁ డట దురాశక్ రంభ సంఘ వెసన్. 243

తే. ఇట్లు వచ్చినఁ గనుఁగొని • యేను మిగుల
నుల్లమున వెఱఁ గాదితి • నొకటివెనుక
నొకటి రాఁ జొచ్చె మాయ లీ•యుద్విమహిమ
వెఱఁగు గాదు గదా యని • ధృతి చలింప. 244

సీ. అ క్లేగుదెంచుచో • నతని గన్గొని రంభ, బెదరు నాశ్చర్యంబు • మది జనింప
విభున కిట్లనియె న•ల్లభ యిది యొక్కమా, యాప్రపంచముచూడు•మద్భుతంబు
సీదురూపముఁ దాల్చి • భేద మొక్కించుక, యును లేక కాన్పించు•చున్నవాఁడు
తనమరూపము నీవు • ధరియించి నాడవం, చున్నవాఁ డిది గెల్పు•యుక్తిచెపుమ

తే. యపుడు నారూపుఁడోనది • యన్ని వెతలఁ
బెట్టె నది గడచితి మన • బెట్టిదముగ
నిపుడు నీరూపుఁడోడ వీఁ • డేగుదెంచె
దిరుగఁ డొకమాత్రమున నచ్చు•బిటునుఁ జూడు. 245

క. మనయభిమతఫేలనములు, మనమున సైరింప కెన్ని • మాయ లకట యే
దనుజుఁడొకో మాత్సర్య, బానరంగఁ జలపట్టి పన్ను • చున్నాఁడు గడున్. 246

న. అని పల్కుచుండె. 247

శా. అతఁ జేరఁగ నేగుదెంచి యతఁ డో • యబ్జాక్షి యే మంచు వి
భ్రాంతిఁ బల్కెదా కల్లయున్ నిజము వీ•డ్పా టాందగా నిష్ట నీ
కాంతున్ నన్నుఁ బరిగ్రహింపుము మదా•కారంబు వీఁ డెవ్వఁడో
యెంతే నొప్పుగఁ దాల్చె వంచితపు నీ • వేతన్ హామాయచేన్. 249

మ. మది నామాటలు సమ్మ వేనియు నిరక • ను మ్మిద్దఱన్ ధైర్యసం
పదఁ బెం పారఁగ దచ్చులన్ నిలిచి యో•పద్మాక్షి నీక్షింపు మే
నిచె ఖండించెద నీని మామకమహా•హేత్తిప్రకాండంబుచే
దుద శోధించెదు గాని నీకుఁ గలయు•క్తుల్ మీఱ నాసత్యమున్. 249

చ. అన విని చాలఁ దల్లడిలి • యాయక నాయకుకంఠమున్ రయం
బునఁ దనకొఁగిటఁ బొదివె • భూరికృపన్ ననుఁ గావరే ప్రియున్
మనుపరె వేల్పులార యొక•మాయపురక్కనుఁ డాక్రమించి తా
దునుముచు నున్నవాఁ డలుక•తోన నిరాయధు సంఘ నేడ్పుచున్. 250

చ. అది గని వాఁడు సవ్వి యిది • యూర వివేకము గట్టి గాఁగ న
న్నె దనుజుఁ జేసి తే ముగుద • నీవు దలంకకు నే నిరాయధున్

మదమటి పాటువానిని బ్రహ్మత్తుని జంపెడువాడఁ గాను నా

కెదిరిచి నిల్చునో యనుచు • సీతనిఁ ద్రుంచెద నంటి నిత్తజిన్.

251

వ. ఎదిరిచి నిల్చునోపునేని తనకైదు వెచ్చట నున్నది తెచ్చుకొమ్మను మోకొమ్మని
నెమ్మనంబున నితండ నిక్కపునలకూబరుఁ డనియు యుద్ధంబున జయాపజయంబు
లెంచినట్టురావు తొడింబడ నితని కొక్కటియయ్యెనేని యేనేమి యగుదాన న
నియు విచారించి తేని నితనితథ్యమిథ్యాభావంబు లేర్పడునందాఁక నేనును యు
ద్ధంబునకు వేగిరింపక సహించెద నింకను మాయరువురవాక్యప్రకారంబులు విని
యు నీవెఱింగినపూర్వరహస్యంబు లడిగియు మఱియు నుచిత మగు తెఱంగులవల
న మాకపటాకపటవర్తనంబులు దెలిసికొనుము నాకుం బ్రియవనిత వైనసీని
నాయెదుటన యిట్లు పరుని గంతాలింగనం బానర్చి యుండ నిచ్చలోన మచ్చరంబు
పెచ్చుపెరుంగక యుండఁడు పెచ్చుపెరింగెడుమచ్చరంబు సత్యాసత్యవివేచనంబు
ర్యంతంబు నిలువ కెట్లినర్చునో యెఱుంగరాదు గావున నాత్మ హితంబు గోరి వేసి
యతని విడిచి యెడ గలుగ నిలిచి నాఁడుకులు విను మని పలికిన.

252

క. ఆచెలువ తనదుఃప్రియుని, గాచుకొనఁగ నప్పు డదియె • గతిగా మది నా
లోచించి చూచి మఱి త, ద్వాచాగతి నతని కెడఁగఁ గాఁ జని నిలిచెన్. 253

క. ఆతఁడు నోతొయ్యలి యిపు, డీతనియొక త్తి గి త్తి • యేను గణింపన్

భీతిలకు మన్న మానపు, భీతప్రకృతి వని యొప్పె • బ్రియ యటు చనఁగన్ .
శా. ఆరితిం గడ కేగి తా నిలిచి ప్రేమాంచత్కటాక్షంబులన్

ఘోరానూయనిరీక్షలన్ నరునఁ గాంతుఁ దత్సమాకారు న
న్నారీరత్నము చూచుచుండె నెచట • వ్యర్థంబు లత్యుజ్జ్వలా
కారశ్రీసమతల్ జనించు ననురాగంబుల్ మమత్వంబుచేన్.

254

సీ. రెండవనలకూబరుం డంత రంభఁ గ, న్గని చెల్వ భావించుకొనుము నీన
యమరేంద్రుఁ డంపనిం దరుగుదెంచితిగద, మణికంధరునితపోమహిమఁజెఱుఁ
నతని నేచెల్లఁ గట్టితి వీతఁ డెచ్చట, లంకించుకొనియె నలంఘ్య మైన
విరహతాపంబునఁ • భారలుచు నీరాక, కెదురుచూచుచునున్న యే నటుండ

తే. నకట సురకార్య విఘ్నమో • యనుభయమున

వెంట రా లేనిపాప మివ్వెతలు దెచ్చె

దేరకాఁ డిట్లు నిన్ను భాంఘిని బొరల్చు

బాస నేయంగవలసె నే • భర్త ననుచు.

255

మత్తకోకిల. వెంట వచ్చిన నీవు నాపయి • వేడ్క జిక్కి తపఃక్రియల్

గంటఁ జేయ నెఱుంగ కుండినఁ • గీడు వాసపుచేత నే

వెంట రా కటు నిల్చినన్ ననఁవింటివానికే గోప మీ

రెంటఁ జింతలు గొంతప్రాద్దానఁరించినన్ బిలువీయగాన్.

256

మ త్తకోకిల. అంతః గంతునివంత మంతయు + సంతకంత కసంతవి

క్రాంతిః బర్హగ నోర్వ కె ట్టటు+కాని యింద్రునియల్కు పై
రింతు సంచున్లు సాహసం బాస+రించి యే నిటు వచ్చితిం

గొంత వెండియు నిండు నెంచుచు+ గొంచితిన్ నిను డగ్గఱన్. 258

చ. తపసితపఃక్రియల్ చేటిచి + దైవతకార్యము నిగ్రహించి నీ
వెపుడెపు డేగుదెంతు నిను + నెప్పుడు కొఁగిటఁ జేర్తు సంచు నే
నపరిమితాశ నోజలరు+హానన యివ్వనిచేరువం బ్రయా
సపడుచు నిల్పుకొంటిఁ బిక+సంచయపంచమవంచితాసువుల్.

259

క. ఇక్కడ నిను వీఁ డెవ్వఁడో, యిక్కరణిక్ మోసపుచ్చి + యేలుకొనంగా
నక్కట నలవనిశంకల, నక్కడనే పాడుకావు + లాగతి నుంటిన్.

260

ఉ. ఇంతకుమున్ను నారదము+నీశ్వరుఁ డచ్చటి కేగుదెంచి నీ

వెంతయు మన్న థార్తి బడి + యేమిటి కీచ్చట నున్న వాఁడ వో
భ్రాంతుఁడ నీదురూపమున + రంభ నెకం డవలం గరంబు వి
భ్రాంతిని ముంపుచున్ వివిధ+భంగుల నేలుచు నున్న వాఁ డనన్.

261

క. విని వచ్చితి నేసమయం, బున నేగతి సందుకొనియె + బాలఁతుక యితఁ డీ

తనితెఱఁగుఁ జెప్పుమన నే, మనిచెప్పెద ననుచుఁ జూచె+నది ప్రియుమొగమున్.

తే. చూచుటయు నేమిచూచెడు + శోభనాంగి, నిన్నుఁ జెందినపాల్లెల్ల+నన్నుఁజెంద
కుండునే నాఁటియలనార+దోక్తి యరయ, నాఁడు నీతోడ నమ్ముని+నాయకుండు.

క. నినుఁ బోలుననిత నీకును, వనజముఖీ యితనిఁ బోలు+వాఁ డితనికి నెం

దును గలిగి కలంచునె యి, ట్టినిగాఢపుసాంపుమదము+తీవ్రలు చనునే.

264

క. అని పలికె గాదె యది వృథ, చనునే యైనను లతాంగి + శంకింపకు నీ

మనమున నీగతి నిప్పుడు, తునిమెద నాఖడ్గమునను + దుర్దమలీలన్.

265

వ. ఆఖడ్గం బపుడల్లయచటికేళినికుంజంబునం బెట్టినవాడ నిదె తెచ్చుకొనియెద
నని పోవం జూచినఁ దత్ప్రతిభటుండు నీ కింతబీరంబు గలిగినం బోరు ధూరంబు
చేసి యిటు నటుం జన నేల నిరాయుధు సంటేని నేను నాయుధం బిదె విడిచితి
నని విడిచి యడ్డంబుగా నడిచిన బెడిదంపుటీరసంబున వీరరసంబును ఘోరంబులగు
చు నుల్లసిల్ల మల్లయుద్ధం బాయుద్దఱకుం దద్దయుం బ్రవ ర్తిల్లె నప్పు డొండా
దులయుద్దండదోర్దండచండాస్ఫాలనాభీల ఘోషవిజృంభణంబులు కుంభిసిధరగ
హ్వారసముద్ధతప్రతిధ్వానంబులచేత నినుమడించి ప్రళయజలధరవర్గనిర్గళితంబు
లగుబలుపిడుగులమ్రోత ననుకరింప నిశ్చంకనిరంకుశాహంకారహంకారగంభీ
రారావంబులయారృటులు నిర్భరసముద్భటంబు లై దిగ్భిత్తుల బిక్కిటిల్లుచు
వ్రక్కలింప నొక్కొక్కరిమిక్కుటపువిక్రమంబులపెక్కువ లెక్కగొననియ
క్కజపుఁ బేడుక్కున మిక్కిలి సేత్తునిచ్చులపులుగ్గలికలఁ డగ్గుమొగ్గు తేక డగ్గఱి

యాగ్రహంబు నెఱప నుద్ధారింపుచు గడ్డరకనీక యడ్డంబుగా నుద్ధరింపియెడు నెదిరిపిడికిలి పాయం దట్టి బెట్టిదంపుటరువడిం దొడింబడంగఁ దీసి కీలాగఁజేయుచు పురముష్టిఘాతప్రయోగనైపుణంబుల దీపించుచుఁ గోపంబుల నేపు చూపె నాటోపంబుల నాపరానియనూనంపుబిటునునం బరునందనంబునుకొ హెచ్చు జెచ్చరఁ జొచ్చి పట్టికొని హెచ్చరికం గచ్చు నదలఁ బెరిగెడియచ్చలంబులు బలంబును బ్రబలంబుఁ జేయుగళంబుల ముంజేతు లిడి పెడమర నొక్కి నెక్కి విఠిచి పడవైచియుఁ బడనైచిన విడువక తోడన పరుని బడం దిగుచుచుఁ దొగిచిన బిగివదలక పయిం బడి కదలమెదలనీక పొదివి పట్టుచుఁ బట్టిన నిట్టలు పెనంగి పట్టు వదలించి కరంబులు నురంబుల నడిమికి ముడించి యెడముకొని బడి బడిం బాడుచుచుం బాడిచినఁ బాడవనీక కడిందొకడిమి నడంగం బట్టి పగతుచుచు లు తొడలనిఱికి పరాక్రమించుచుఁ బరాక్రమించినను విక్రమంబు దక్కక నాచు కటిదట్టికట్టు పిడికిటఁ దొడివి యెత్తి తెరపిగొని పఱపి మోఁకాళ్లు నడుస్తయు బున నానివెల్లకిలఁదెల్ల బిల్లమీటుగాఁ జిమ్ముచుఁ జిమ్మి ముమ్మరపు వేగంబునఁ బడన లేచి పైఁబడఁ గడంగిన నెడయాక పదంబులు చాచి యెదు గొడ్డలు ముఱి ముఱి నెక్కింత తఱిఁ గని యద్భుతరయంబున దిగ్గున లేచి మెడ యెండిసి పట్టి గుడ్లు వెలికుఱక నెక్కుచు నొక్కినఁ జిక్కువడక యొకకేలఁ గోకకట్టు నెక్కి కేలఁ దొడయుఁ బట్టి కూలవైచి మఱియు మల్లచఱిచి క్రమ్మఱ లెమ్ము గ న్నాగ గర్జిలుచు గర్జిలిన నూర్జితరయంబున మగుడఁ దలపడి పౌరుషంబు నెయ్యి మి వెండియుం బాయుచు డాయుచు ననేకప్రకారంబులఁ బోరుచుండ.

266

ఉ. అట్టియెడను బచ్చిపట్టుదట్టిచేత, నొప్పుతనదుప్రియుని + నుజ్జ్వలంపు
తీవి నెఱపుచంద్ర + కావిదట్టిచేత, బరుని గుఱు తెఱింగ + సురవధూని. 267

క. ఇక్కరణి నించుకంతయు, నెక్కువతక్కువలు లేక + యిరువురు సరిగా
నుక్కునఁ బోరాడి శ్రమం, బెక్కుడుగాఁ జేసి నిలిచి + రెడగా సుతన్. 268

ఉ. రంభయు వారిరూపు ననిఁ + ప్రాణియుఁ దుల్యతఁ బోల్చి సగళయా
రంభ మొనర్ప నెవ్వరిఁ దిరంబుగ నమ్మక హానిలుండు సంగ
రంభము మాని యె నడుగుఁప్రాక్తనవర్తన మొక్కటిక రహ
స్సంభవ మైనదాని వరుసక వచియింపుడు మీర లిత్తఱిన్. 269

క. దానక సత్యాసత్యత, నే నామతికొలది నిశ్చయించుకొనఁగ నె
వ్వొనికి నెయ్యది యుచితం, బానియతి యతండు పోవు + టర్పం బనియెన్.

వ. అని యావనిత యాడుమాటకు వార లియ్యకొన నిద్దఱం బాయం బాయం
బిలిచి యొకఁడు వివకుండ నొకనితోడ మనకుఁ దొల్లి కళాపూర్ణుం డెను నాని
ప్రసంగం బెచ్చటఁ గలిగెఁదత్ప్రకారం బేమి నీవు వింటి వని యడుగుటయు నాచు
ద్వితీయుండు దానికి నమ్మతంబుగా నుత్తరం బిచ్చెఁ బ్రభముండు వెలనెల - భా

ఋచు నూరకుండె నయ్యతివయు సతనిం జూచి కటకటా యిందాడ నేను నిన్ను నిక్కపుబ్రియుం డనుచు నమ్మి యుండితి నీవు కపటరూపధరుండవే య ని యద్భుతంజును జుగుప్సయు భీతియు నాకారంబును దీపింప నతని విడిచి యి తరునిం బరిగ్రహించె నతం డమ్మాయ విలోకించి యతని నల్పావశిష్టాయువుగా శపియించె నప్పుడు రంభ యక్కపటవ ర్తనుం జూచి నీ వెవ్వండ వెవ్విధంబున నిట్టిరూపంబు ధరియించి నన్ను వంచించి తని యడుగుటయు సత్యనలకూబ రుండు.

271

సీ. ఇందాడ నినుఁ జేరఁసీక న న్ని ట్లల, యించుట చాలక • యింక నిలిపి వాని నే మడిగ దెవ్వడు గాక నీ కేమి, యిది కాకదంతపఁరీక్ష నుమ్ము నామన్నభార్తి యెన్నగ వలదే చాలు, రా ర మ్మ టంచు నాఁరంభ నపుడ తోడ్కొని చనియెను, వేడ్కతో మోముఁదా, మర వికసింపఁగా, సురపథమున తే. నంత నితరుండు చింతతో • నంత నింతఁ

గొంతవడి నిల్చి దీనతఁ • గొమరు దఱుగఁ

జనియె మణికంధరునివర్ణ శాలదిశకు

నల్లనల్లన మిక్కిలి • నలనగతిని.

272

ప. అట్టియెడ ము న్నతండు తనకేళికానికుంజంబునం బెట్టిననాపట్టెంబుఁ బుచ్చుకొని తత్సంతోషంబున నుబ్బుచు నిచటికి వచ్చితి నిది యిచ్చినప్పుడు మద్గురుండు నాతోడ దీని నెవ్వరి వ్రేయం బూనితి వవశ్యంబును వారిని వధియింపక మాన దని యానతిచ్చినవాఁ డేను నిమ్మహాయధంబు కలభాషిణికంతంబు వ్రేయ నట్లు పూన్చితిం గావున నప్పటికిఁ దప్పిచనియు మీఁదట నవశ్యం బగునని పలుకుచు సంతం గలభాషిణిం జూచి కడమపలుకక గ్రక్కుటయు నాకలభాషిణి యతని సీక్షించి సంకోచం బేల భవితవ్యతావశంబునఁ గా నున్నయర్థంబు గాక మాన దనుటయు నమ్మాటకు మెచ్చుచు సతండు.

273

క. నీవు వివేకధరీణపు, గావున నిమ్మాట యంటి • గాక యవశ్యం భావి యగుదుఃఖమును జను, నే వాక్రువ్వంగ నిజము • నిష్ఠుర మెందున్. 274

తే. ఇంక నీవృత్త మెఱిగింపు • మేను బలిమిఁ

బట్ట మొఱుఁ బెట్టునిను డించి • పాటిపోయి

క్రమ్మఱుగ వచ్చి మఱి నిన్నుఁ • గాన నెచట

నుండి తది మొదల్కొని చెప్పు • మువిద యసిన.

275

శా. మేఘాంభోనిధికామధేనుసురభూమిజాతచింతామణి

స్లాఘాలంఘనజాంఘికత్వసముదం • చద్దానలీలాసఘం

టాఘోషానిశఘోష్యమాణపరిపూర్ణశ్రీకటాక్షోదయ

ద్రాఘీయోధనసంపదూర్జితయనం • తప్రాభవస్ఫూర్జితా.

276

- క. కంజముఖిలోచన జీ, వంజీవాజీషమ్మదునఁపస్తి తశోభా
మంజులముఖచంద్ర సదా, రంజితవిద్వత్కవీంద్ర • ప్రణుతోపేంద్రా. 277
- స్వాగతము. నిర్విరామధరఁగీభరణాంకా, గర్వితారిజయఁకర విశీంకా
సర్వదిక్పరవిశంకటకీర్తి, శర్వరీరమణఁసన్నిభమూర్తి. 278
- గద్యము ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగలియమరనార్యుల
నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

పడక యునికి నాకృతివేషభాషణాదు
లాగతి నయన్ని నాచేత • లమరె నట్లు.

4

తే. ఆచెలువరూప మెట్లెట్ల • యగుచు నుండె
దాల్పునేరుపు మున్నొకతటిని నాకు
నారదుండెచ్చె నదియు విసంగబడియె
గద యతడ చెప్ప నీకు మాకలహవేశ.

5

క. అమైయి జెప్పియు నతడపు, డమ్మాయారంభ యిది యటంచు ననుక
శమ్ముగఁ జేయక కారు, ణ్యమ్మున మన్నించె మన్ముఖాకృతిఁ గనుచున్.

6

వ. అది యెల్ల జెప్పనేమి కడపట నిట్టిశాపంబునకుఁ గారణం బైనయారూపున
యది యంతయు నుజ్జగించి యవశ్యభోగ్యం బైనతచ్చాపలం బిద్దేవినన్ని
ననుభవించినఁ బరోపకారం బగు నని వచ్చితి నని చెప్పి కలభాషిణి యమ్మ
స్తంభున కిట్లనియె.

7

తే. నీదుగురు డన్నయట్ల నీనిశితఖడ్గ, మవితతోద్యమ మగుట సువ్యక్తమయ్యె
దిరుగ నిన్నును నన్నును • దెచ్చె దైవమిచ్చటికి ధన్య నైతి నీయుష్టమొనరు.

చ. అది యటు లుండె నాపడుప్రయాసము లూరక పోక యుండె న
ట్లొదవెఁ బ్రియు భజింప నని • యుండఁగఁ జెప్పితి వీపు దానికె
గొద గలుగంగ సత్యనలకూబరుఁ డొక్కఁడు వేట వచ్చి
తుద సతని శపించె నని • తొల్లటియాకపటాత్మఁ డెవ్వఁడో.

9

క. అన విని యేమియు మిక్కిలి, యనబోయెదు సుమ్ము తరుణియట్లపునూ
బున నున్నవాడ నేఁ జ, మ్మని మణింకంధరుఁడు పల్కె • నట్లన నగుచున్.

10

వ. ఇట్లు పలికినం గలభాషిణి యాశ్చర్యంబు మొందుచు.

11

క. విని నీ వపు డెట్లారూ, పును దాల్చితి చెప్పుమని తపోహతి గాని
చిననేర్పునంద రంభయు, ధనదసుతుఁడు గూడె ననిరి • తత్సఖు లెచు.

12

నీ. అని రంభ నట్లు గూడినవాడ నేనె యే, ర్పడ విను మట్లు తపంబు చెప్పి
మును నన్ను నది గూడి • తనరెఱుఁతనమాన, సము నలకూబరాప న్న మగుట
ప్రకటంబు గాఁగ గోత్రస్థలితత్వంబు, చే నెఱింగించిన • నేను నోసి
దానివీక్షించి యెందేని బోయెద నని, వీడ్కొని చనుచు నొన్నెలఁది రత్నలఁ

తే. దనియమి దదాత్తరంజన • దనరఁ గలయ
వలయు నని యంత మత్తపోవ్యయముచే ద
దీయవిభూతాపుఁ దాల్చి వే • తిరిగి వచ్చి
పొనఁగఁ బల్కి రమించితిఁ • బూర్ణరత్నల.

13

వ. అత్తెఱంగున నద్దివ్యాంగనతో రమించుచునికి జేసి తత్ప్రకారంబున నొదివి
నీతోడిక్రిడ లనుభవించి యమ్మాయారూపంబునకు సద్యఃఫలంబుగా నట్టిశాపం

బుఁ చెచ్చుకొని యంతట బుద్ధిమంతుండ నై యప్పటిపర్ణ శాలకుం జని యెల్లమా
యలఁ బాలించి నానికెయ్య రత్నమాలికయుఁ బుచ్చుకొని యచ్చటిమహిమ
లు శొల్లి యెఱిగిననాడ నై యిం దేమివిశేషంబులు దొరకునో యని వచ్చి
తి సని చెప్పి నగుచు ని ట్లనియె.

14

చ. నెలఁతుని రంభపొందు విడ + నేరక యెంతఘనప్రయత్నతఁ
నెలకొని యే రమింప నది + నీ వయి తే మని చెప్ప సీవు న
త్యలఘుతరప్రయత్నపరఁతఁ నలకూబరుఁ గోరి కూడి రం
జలగఁ ననండ యే నయితిఁ + జిక్కితి వెట్లును నాదుకోర్కికిన్.

15

చ. జలజదళాక్షి యేను మునిఁశాపభయంబున నెందు నేరికిం
చెలివిపడంగనీక మది + ధీరతఁ ద్రిప్పుదుఁ గాని నీపయిన్
గలదు సుమీ తలంపు మనఁగానకళాభ్యసనంబువేళలన్
ఫల మిటుఁ బొందె దానికిని + భాగ్యవిశేషవశంబునం దుదన్.

16

చ. అనుఁగొ గృతార్థ నైతిఁ గుటిలత్తకుఁ డెవ్వఁడు నన్ను నట్లు వం
చనమునఁ గూడునో యనువిఁచారము వాసెను నీదుపొందు నా
కు నభిమతింబె నీకుఁ దగఁ + నన్న తలంపున సీతలంపు నేఁ
గనమిని ద్రిప్పుదున్ స్పృదయఁకాంక్ష నినుం గనుఁగొన్న వేళలన్.

17

శా.నిసౌదర్యవిలాసభాసురతనూనిర్నిద్రసౌభాగ్యమున్
సీసంగీతవిశేషకౌశలము సీనిర్దోషనానాగుణో
ల్లాసంబున్ నను నప్పు డాతపరమాఁహ్లాదంబు నొందించునో
నూనుద్ధల్ స్పృదయైకసాక్షికిము లే + మన్నన్ వృథా యిత్తఱిన్.

18

ఉ. ఆవిధ నూనుసంతట నొకప్పుడు నిన్నును జూచుచో మణి
గ్రీచునిపెరు దోచె మదిఁకిక మణికంధర యేకదేశసా
మ్యాచగుణాబుచే నతని + నాతనియన్నను మద్దిచెట్లుగా
నై నతఁమూని దిట్టినవిధంబు మనంబునఁ బాతె నంతటన్.

19

ఉ. బాసన గుండె ఘుంబుమన + దా నెరియన్ విడిచెం ద్వదంగసం
గానుభవేచ్ఛ యిట్టిడినఁయట్టిది యాదిగ నాచుచిత్తమో
మానితశీల యాతట సమచితతావకరూప కేళిచో
చ్చ మొకొంటి గల్గె గని + లుచ్చుఁ గుబేరతనూజుఁగోరితిన్.

20

క. శాపభయంబున నెఱయంగ, నీపైకోరికె మరల్చి + నిధివతిసుతు నే
పాపువేళను జూచితి, నో పలు సౌబ గేను మఱి కనుంగొన గుఱిగాన్.

21

క. ఆయనతనయుఁ డని ని, న్నేయో బొందితిఁ దుదన్ వనిక మనభాగ్య
క్రీ యెమని చెప్పుదుఁ బడఁ, బోయినఁ బూజాన్మునఁ బడుఁపొలిక యయ్యెన్.

- ఉ. శ్రీయుత మైనదివ్యమణి • చేతికి నబ్జంగఁ బారవైచి త
 చ్ఛాయ యొకింత యున్నిగఁ గని • చాలఁ గృశించితి గాజపూసకై
 నాయవివేక మే మనుకొనం చుదఁ దన్నణి యబ్బె నన్న న
 త్యాయతత్పరమాగమసుఖా ప్తికి నోచుమి నెంచి కుందెదన్. 23
- ఆ. ఇట్టిమాట లిప్పు • డే నాడుకొనుటయు, ననుచితంబు వారఁవనితపలుకు
 లిచ్చకంబు లనక • యెవ్వరు నమ్మెద, రదియుఁ గాక దృష్ట • మన్యవాంఛ. 24
- వ. అని లజ్జాశోకంబు లడర నవనతముఖ యైనకలభాషిణిం జూచి మణికంధరుం డిట్లు
 నియె నోయు త్తమవిలాసిని నిన్ను నితరవారవనితలయ ట్లసత్యవాదినిగాఁ దలం
 ప నంత వింతవాడనే నీపలికినట్ల నీకు మున్ను నాయందుఁ గోరిక గలుగుటగను
 గుఱు తొకటి యున్నది యది యెద్ది యంటేని నారదుండు కడపట నిన్ను నింకి
 కి ననువుచు నేను విన నీతోడ. 25
- తే. కొమ్మనీవాత్మ లోమును • గోరినట్టి, కాంతు రంభామనోహరా • కారుఁ డగుచు
 మెఱయువానిని గూడి రమించఁగలవు, నమ్ము పొమ్మిక నీభవఁనమున కనియె. 26
- క. నలకూబరుఁ గూడెద వని, పలుకక యి ట్లనినసత్యభాషణపలుకులే
 ఫలసిద్ధిని సరయంగఁ దొ, యల్లి నను మును నీవు గోరు • టనృతం బగునే. 27
- క. ఆకోరిక శాపభయో, ద్రేకవిశేషమున నెఱయఁ • దెగు టరుదును గా
 దోకామిని లోకమున వి, వేకింపఁగ గలవ యట్టివియు మెక్కొకచోన్. 28
- వ. రంభాసాన్నిధ్యశోభితాభినవవిలాసభాసురుం డైననలకూబరునిరూపున హస్తాన్ని
 ట్టిచి త్తంబునకుఁ దదన్యం బెట్టిది యైనను మఱి యింపుగామియుఁ జిత్రంబు గాదు
 పురుషులందు నొక్కొక్కవేళ గుణంబున నిట్టివి గలవు తత్ప్రకాశకం బైన
 యొక్కకథగల దది పాపనాశం బై యొప్పుచుండుఁ గావునఁ దాత్పర్యంబున నా
 కర్ణింపుము తన్మూలంబుమొదలుకొని చెప్పెద నని యి ట్లనియె. 29
- సీ. కాంత యే దొల్లి యనంతదేవత్రో, ద్యావనకొఱకు సనంతపద్మ
 నాభునిసన్నిధానమునకు వచ్చితి, వచ్చి యచ్చటఁ గరం • బచ్చుపడఁగఁ
 గవితచే నద్దేవు • వివిధభంగుల నుతి, నేయసత్కవుల సీషించి యిట్టి
 సౌభాగ్య మేగతి • సంభవించుమె యను, వాంఛతో నచ్చటివారివలన
 తే. నీమృగేంద్రవాహనశుద్ధు • లెల్ల వినుచు, నచటి కిద్దేవి యనతిదూరాంతర
 యగుటయు నెఱింగి యేతెంచి తగళిలాక్ష, రోక్తసాహసవిధినిష్ఠ • మొందికొనిగ.
- వ. అరిగి యద్దేవునియగ్రమంటపమున. 31
- ఉ. అంతము గాఁగ గౌతమకణాదమతంబులు భేదవాదిసి
 ధ్ధాంతము జైమినీయ మురఁగాధిపశాస్త్రముఁ గాపిలంబు న
 త్యంతము నాకలించి యవి • యాత్మల మెచ్చనిపాంచరాత్రరా
 ధ్ధాంతవిధానమర్థసమర్థకృతార్థమతిప్రదీప్తులన్. 32

సీ. శ్రీమహితాస్త్రాక్షః గీమంత్రజపపరా, యణుల నారాయణః ధ్యానపరుల
దేవతాంతరచింతః నావిదూరులఁ గామ, రోహదిరహితులఁ ధూషమతులఁ
జదచిదీశ్వరతత్త్వవిదులఁ ద్రైలోక్యపా, వనచర్చితుల బుధః వంద్యపదుల
సకలంశశీలురఁ నఖిలశ్రుతిస్మృతి, శాస్త్రపురాణవిజ్ఞానఘనులఁ
తే. దమకుఁ జక్రికి నిత్యసింధుబులైన, శేషశేషిత్వములు చింతఁ చేసికొనుచు
నతనిబాన్యంబుగతి గాఁగఁనరయుపరమ, నైష్ఠ్యపులఁ గంటి సభయైష్ఠ్యవర్తిలంగ.

క. కని యే దండనమస్కృతు, లనేకము లొనర్చి వారఁ లడుగఁగ నాపే
రును గంధర్వత్వంబును, వినిపించి హరిస్తవేచ్ఛఁబిధముఁ దెలిపితిన్. 34

ఆ. శైలిపి యోనుబోధఁవిలసితులార మీ, రాయనంతశయనునట్ల నాకు
నాకవిత్వసేవఁ గైకొనుఁ డని తగు, నర్జునకుఁ గడంగఁ వారు చూచి. 35

సీ. ప్రకృతిపూరుషులందుఁ బరివారంతములను నెప్పుడుఁజలింపక పరిపూర్ణుఁ డగుచు
దనకు నాదియును మఁధ్యంబునంతమునమా, నుడునధికుండునెందునుగలుగక
సర్వజ్ఞుఁ డై సర్వశక్తి యై సర్వని, యంత యై సర్వాత్మఁ డై వెలయుచు
సర్వంబుఁ దనకు శేషముగ సర్వమునకు, శేషి దా నగుచు లక్ష్మీయును దాను

తే. రుచియు రవియుఁ జంద్రికయుఁ జంద్రుండువోలె
నయుతసిద్ధత్వ మొప్పుంగఁ నాదిమిఘన
మనఁగ సకలవేదాంతవేద్యతఁ దనర్పు
పరమపదనాథుఁ బొగడు నీప్రాధికోలఁది. 36

క. అని యట్టిలు నాచే ద, ద్వినుతులు సేయించి మెచ్చిఁ విశ్వహితార్థం
బును జెప్పించిరి త్రిజగ, జ్ఞానసీపరమపదనాథఁసంవాదకథల్. 37

క. చెప్పించి యీకవితచే, నిప్పుడు గాకున్న నీకుఁ నిక నొకమేనన్
దప్పక యొదవు తిరుంబుగ, నప్పరమునిపరమభక్తి యని రధికదయన్. 38

న. ఏనును దాదృశం బైనమదీయకవిత్వధార శారదాపీఠంబునందలియందటివినుతి
కెక్కునందాఁక మిక్కిలి మెచ్చుకొనరా దని యచ్చోటికి నంత నరిగితి నని పలికి
యింకఁ బ్రకృతకథ వచ్చుచున్నది యాకర్ణింపు మట్లు శారదాపీఠంబునకు నే
జను నప్పుడు తత్సన్నిధియందు. 39

సీ. ఋగ్వేదఘోషసంమృద్ధిపెం పొకచోట, నొకచోటయాజుషాభ్యుదయమహిమ
సామగానధ్యానఁచాతుర్య మొకచోట, నొకచోట నాధర్వణక్షిగిమ
గృహ్యనూత్రనిపాఠఁభేదనం బొకచోట, నొకచోట శబ్దతంత్రోపచయము
జ్యోతిషసిద్ధాంతసంఘర్ష మొకచోట, నొకచోట ధర్మశాస్త్రకలనంబు

తే. లుభయమీమాంసలప్రసంగఁ మొక్కచోట
నొక్కచోటను బలుతర్కయుక్తికథలు

యోగసద్గోష్ఠి యొక్కచోట • మొక్కచోట

గావ్యకలకల మొప్పార • గనుచు నంత.

40

సీ. పదవర్ణ సౌఖ్యవప్రకటనం బెంతయు, నింపు మీఱంగరు • విచ్చి యిచ్చి
తగ నుదాత్తాదిభేదములు గెంటక పర్వ, గనుబామ్మచేష్టల • గఱపి కఱపి
యెడనెడల గనశ్శ • దడబడకుండంగ, గుఱుతులు మది బాదుకొలిపి కొలిపి
నిజశిక్షలో బుద్ధి • నిలక విస్వరములు, పలికిన బుగ్గలు • నులిమి నులిమి

ఆ. యొక్కమండపమున • నుజ్జ్వలబ్రహ్మవ, ర్చనముతోడ బ్రహ్మచారులకును
బరమనియమవృత్తిపరత వేదముఁ జెప్పు, చున్నయట్టియొక్కయొజ్జగల.

క. కని డగ్గఱ బోయిన నా, యన రా ర మ్మనుచు నెవ్వ • రయ్యా మీరల్
ఘనతేజంబున నొప్పెద, రనుచుకొ జోటిచ్చి మత్తులభ్యలు వినియెన్. 42

క. విని పూజ్యులు వచ్చిన యపు, డు ననధ్యాయ మని యప్పుడు వల్లుప్రకరం
బును జదువు మాన్పి నాతో, ననుగుణవిహితోపచారుఁ డై వర్తిలగన్. 43

సీ. మెఱుంగఱుముంజయు • మేనికోమలికంబుఁ, గడుదిట్టగుణముగు • తెడుమొగి
పనపుగోచులయొప్పు • బ్రహ్మతేజంబును, జారుకృష్ణాజిన • ధారణంబు

[20

తఱుకుజన్నిదము మేఘావిబాట్టును జిన్ని, పట్టవర్ధనమును • జిట్టితడుపు
మొలవంకయుంగరంబులసొంపు దండపు, గోలయు సన్నపు • వేలుసిగయు

ఆ. నొప్పుబ్రహ్మచారి • యొక్కఁడగుదెంచె బు, స్తకముఁగొంచుమిగుల • సంభ్రమము
నొజ్జ యతనిఁ జూచి • యోరి యేమిర కడు, నాలసించి తనియె • ననిన సత్యంబు.

న. ఏ నాలసించుటకు నిమిత్తంబు చాలఁ గలదు మీ కేమియు వినఁబడదు గాన
యు వినిపించెద వినుం డని పలికి యిట్లనియె నట్లు మారు ననిచిన నేఁ జను
ప్పుడు శాలీనుండు తమపువ్వుఁదోటలోన నొక్కలతాగృహంబునందుఁ దన
దంబులు సుగ్రాతి వేషకతోడఁ దొడలమీఁద నిడుకొని యొత్తుచుండ
నల్లాపంబుల నలరుచుండి నన్నుం జూచి నగుచు నుపాధ్యాయులు పుస్తకంబు
నకుఁ బంచిరే యది యిక్కడన యిదే డాచినాడనని తమయుపరిభాగంబు
జూపికొంచు బోదువు గాని యటఁ గూర్చుండు మని యెదుట నున్నయొక్క
హార వేదికతోడిలేమావినీడఁ జూపిన గూర్చుంటి నంతఁ దనయింతిమూఁపు
జే యిడి యాయమ కిట్లనియె.

45

క. అమృతము నేవించితివో, రమణీ యేమైనసిద్ధ • రన మజ్జెనోకో
కొమరుంబ్రాయము మిక్కిలి, గొమరొందెడుదినముకొత్త • కొత్తగ నెలమి.

క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రాయ మండు • మానవతీ
జగిబిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలుపొందుటకు నిమిత్తముఁ జెప్తమా.

వ. అనుటయు నవ్వనిత చిఱునవ్వుతోడ నాయనం జూచి.

48

లయగ్రాహి. ఏ నెఱుంగ నేమియును ♦ దీనికి నిమిత్తము నఁనూనమమతామహిమ, చే నైనఁ దోచుక, లేనికొమరుందనము ♦ లేనిచెలువంబు నన ♦ నోనెలఁత యాగతిన ♦ లేనియవి గా వి, మ్మేనిపన లీవెఱుంగ ♦ వేని వినుపింతు విను ♦ దీనికి నిమిత్త మది ♦ యేన యనుచుక శా, లీనుఁడు సుగాత్రి దనఁపై నొరుంగ వంచి చెవిఁగో నొకటి యే మనుచుఁనో నగుచుఁ జెప్పెన్.

49

ఉ. చెప్పిన మోముఁ ద్రిప్పి కనుఁచిత్రము నొందుచు నాథున క్త్రిముక్ దప్పక చూచి యే నొకటి ♦ తక్ మును వేడిన సమృద్ధిఁచెఁ దా నప్పలు కేమి సేయునొకొ ♦ యాజగదంబ యింకక వినుం డదిక జెప్పెద నగుచు మోము చెవి ♦ జేరిచి యేమియొ చెప్పె జెప్పినన్.

50

క. ఘనరోఘుఁ డగుచు నతఁ డా, వనితయుఁ దో నరుగుదేర ♦ వడిఁ జని యాచే ర్వునను శతతాళదఘ్ను, బనుపేరక వెలసియున్న హృదమున నుటీకన్.

51

క. పడఁతియు నాకుం గతి దన, యడుగుందామరలకాక ♦ యన్యము గలదే విడిచెదనే తను ననుఁ దా, విడిచిన నని పాటి యుటీక ♦ విభుఁ డుటీకినచోన్.

క. కడు నెడ గావున నది యి, క్కడ వినఁబడ దేమొ వీటఁ ♦ గలవా రెల్లక వడి నేగి నలలచే న, మ్మడు గిటు నటు నరసి యిపుడు ♦ మగిడిరి వగతొన్.

53

వ. ఏనునుగి దిగి శాలీనుండు మున్ను చూపినచోటిపు స్తకంబుఁ బుచ్చుకొని వచ్చితి నని చెప్పిన.

54

క. విని యావిప్రవరేణ్యు, డనయంబును శోకవిస్త, యవిషాదములక మునుఁగుచు నాశుభదంపతు,లను జెంచెనె యకట యితరుల జెఱంగనుచున్.

చ. అదె శతతాళదఘ్ను మనుసార్థపునామముతోడ నుత్తమ హృదములలోఁ బొగడ్డఁ గనినట్టిది యందును బడ్డవారికిం బ్రదుకులె యంచుఁ దప్పదు పురాకృత మెవ్వరి కైన నంచుఁ గొం తడడవు గుండెనే నపుడు ♦ తద్ద్విజముఖ్యునిఁ జూచి యొయ్యనన్.

56

క. అసఘా యాశాలీను, డనఁగ సుగాత్రి యన నెవ్వ ♦ రాదంపతులక వినుఁగిచెదు కడునుత్తము, లని తత్కథఁ జెప్పవలయు ♦ నంటి ననుటయున్.

క. ఆయసఘులచరితము గా, దే యీపు స్తకములోనిదియు మాకు నిఁకక శ్రేయస్కర మది వినుటయుఁ, బోయెం దద్దర్శనంబుఁపుణ్యోత్సవముల్.

58

వ. అని యాబ్రహ్మచారిశెచ్చినపు స్తకంబుఁ బుచ్చుకొని శిరంబునమోపుకొని కన్ను ల కద్దకొని తిరుగ నతనిచేతిక యిచ్చి చదువు మనుటయు నతం డిట్లునుచుం జదివె.

59

సీ. కాశ్ఠీరభూమికిఁ ♦ గర్ణిక యగుశార, దాపీతమున శారదను భజించు పూజారి గ్రాహ్మణఁపుత్తి యొకర్తును, గాత్రి నాఁ బరఁగెడుఁకాంత గలదు దానివరుగు శాలీనాహ్వాయుం డిల్ల, టపుటల్లుఁ డత్తయింఁటను వసించు

- నాతండు దనకడ + కాకన్యఁ బ్రథమసం, గమవేశఁ గడు నలంకారకలితఁ
- ఆ. జేసి యనిపి దానిఁచెలు లింతటంతటఁ, బొంచి యుండఁ దద్విభూషణాది
మహిమఁ దలఁకిపట్ట + మదిని సంకోచించె, దరుణి యుండియుండి + తిరిగిపోయె.
- ఉ. పోయినఁ దద్విధం బపుడు + బోంట్లు తదంబకుఁ జెప్పి భూమిలో
నేయెడ లేనిచంద మిది + యేమినిమిత్తమై యగుచు మంచిలేఁ
బ్రాయపువాడు గల్గె భళిఁరా యితఁ డగుచు నెత్తెన నేటికిఁ
బోయెనొ కాక యెల్లి తమఁపోకలు చూడమ యగుచు నవ్విసన్. 61
- క. ఆయన వినఁ బ్రేలెదరు నుఁ, డీ యిట్లు గయాభులార + డిగవిడుతురు ల
జ్ఞాయుతులు సర్వమును దము, నేయెడ హాసాస్పదం బాఁకిత పురసినన్. 62
- తే. అని పలికి రెండుమూడునాళ్లట్లు యనిపె, నల్లునెద్దకుఁ బుత్తికఁనపు డతఁడు
నాది నేభావమునఁ జూచె + నట్లచూచె, వట్టి రాకపోక లొనర్చె + వానినబియు.
- వ. అంత లజ్జావతికిఁ దజ్జననియనుమతిఁ బ్రియవయస్య లేకాంతంబున నిట్లనినన్. 64
- ఆ. పొలఁతి యాలిమగనిఁపొండుము లేమియుఁ, గలిగినట్టిచొప్పు + గానరాదు
సూతెఱుగు చూడ + మేల్తలు దంపతు, లిరువురును వివేకు + లేమి చెప్పె. 65
- క. కాంతుఁ డుచితజ్ఞుఁ డైనను, గాంతకు సిగ్గువడఁ జెల్లుఁ + గాక కటకఁ
కాంతుఁడు సిద్ధితికాఁ డై, కాంతయు నెత్తెన నెట్లు + కాపుర మింకన్. 66
- ఆ. నలినవదన యెన్ని + నాల్కై నఁ జిన్న కూఁ, తురపు గాపు నీవు + తొడఁగి
దగిన సేవ సేయ + కగునె యారక యుండ, నాతఁ డేమియు ననఁడనుచు
- క. మగవాడు భాగ్యవంతుఁడు, మగువకు నెప్పుగునె యిట్లు + మానపుబిగి గ
ట్టిగఁ దాల్చు దనంతన యూ, డిగ మిటు నటు సేయ నతనిఁడెందము గరఁగున్.
- క. గారామునఁ దోడ్పొడన, రా ర మ్మనఁ డనుచు మగుడి + రానేటికిఁ గ
హ్మరంబుతోడిబాగా, లీగాదో యాకు మడిచి + యారాదొ చెల్లీ. 69
- క. వెంగలివి గాక నీ వో, యంగన భోగములపంటఁబూమని యగునీ
బంగారుపంటిపాయము, సంగతియే యకట రిత్తశయ్యకు నొసంగన్. 70
- క. యావనము గలిగినప్పుడ, పూవుంబోండులకుఁ బతులఁభోగంబులు గా
కావిభవములకుఁ గొఱయే, యావనజాతాక్షి ప్రాయ + ముడిగిన వెనుకన్.
- క. అన విని యాపెడమాటల, నను నేటికిఁ జంపెదరు విఁనక సైఁపపు నా
కనిసిగ్గునఁ బలుకుచు నా, డొనరించి చూచెను దదీయఁయుక్తులతెఱఁగున్. 72
- వ. చూచి యెందును ఫలంబు గానక యాసుగాత్రి యాయన నింకేమిప్రపంచంబు
జేసిన నెఱయ నెడసిపోవుట దక్కఁ బ్రయోజనం బేమియు లేదు నాకును మా
గళనూత్రం బీపాటిశుభస్థితి నుండుటయ పదివే లనుచు నెంచుకొనియు వేఱ
క్కలాగున నుండక యతనికి నాయురభివృద్ధికరంబు లని వివిధాలంకారంబు న

స్వప నేమరక తాల్పుచు దినతల్లి యతని నేమయు నిట్ట ట్టాడకుండం బ్రాధింపు
చుండ నదియును దత్పార్థినావశంబున బెక్కుదివసంబు లెడనెడ గూతుచే
త నివారితమరాలాప యగుచు నోర్చి యోర్చి యంత నెక్కునాడ మ్మెటుం
గుణోడితోడ.

73

ఉ. ఇట్టినిరర్థు నెందు గన • మే మన బోయిన నీవు మిక్కిలి
దిట్టదు నానుసంపదకు • దిక్కిగుచు మొగ మొల్కు నీ కింక
బుట్టునో యంటిమే నితని పోడిమి గంటిమి వట్టిగొడ్డుతా
కట్టితం పెంత యన్న నిను • గాత్రయ పెట్టుట వెళ్లగొట్టినన్.

74

ఉ. పూవులతోటకై స నటు • పూలు విచారము చేసి ర మ్మనం
గానలయుం గదా యనుచు • గారవ మొప్పుగ నెల్లు పిల్చి ము
న్నావిధ కంపి యందు గలయట్టిపనుల్ సకలంబు జేయ నే
ర్పానిహిలంగ దా నతని • సంతటం గట్టడ జేసె జేసినన్.

75

శే. దివిజనుల యైన శారదా • దేవిపూజ, కుపకరించుకార్యం బిది • యొప్పు సనుచు
సధిక మోదంబుతో నతి • జూదరించి, సంతతంబు తడేకనిఃకృతం దలిర్చి.

76

క. సమధికిమధుమదగరిమా, సమచంచలచంచరిక • సంచయసంచా
రమనారమనుమనారమ, సమరంగ నాపూర్ణదోట • సనిశము బెంచెన్.

77

సీ. సీ రత్నవేళల • సీ రత్న బానువా, దునకు గాలువలు పొండుగ నమర్చి
త్రవ్వటాబులతెడ • ద్రవ్వటాబులు వెట్టు, దగినట్టికట్టు గుండలి గడించి
యెరుపు జల్లెఱువేళ • నెరుపు జల్లుగ తాభి, మానుడై గంపల • దాన తెచ్చి
యంట్లొత్తుపదను • నంట్లొత్తు నెలమి గాన్నించు లేగొమ్మలు • వంచి వంచి
తే. నారునోయంగ నలయునో • నారునోయ, గొమ్మినాటంగదగునెడ • గొమ్మినాటు
నొకటి విసువక యంతకంతకును హెచ్చునోతోడను శాలీనుడవిరతంబు.

లయగ్రాహ. అంగవిభేదంబు నెఱుంగ కతం డీగతి గంపంగి తులసీవసము • జెం
గలువలు గే, దగులును జంపకములుం గురువకంబులు లంపంగములు జా
నులునులుగతతులుం గొ, జుగులును మల్లెలును • రంగములు బాటలము •
లు గదలికాచయము • దుంగతతులునా, రంగములు నాదిగ ధరం గలు
గునట్టిపూదయంగమబహుద్రుమకు, దుంగములు బెంచెన్.

79

చ. రవికరణాళి కెందును జొరంగి సగోచర మైననీడచే
సవిరళిపుష్ప రేణుయత • మై పాలుపొందుమరందవృష్టచే
సినముగొనంగ దద్వససమృద్ధి గనుంగొని యవ్వసుంధరా
దివిజకులసూతుండు మదిం బరితోషము నెంది యత్తెనన్.

80

క. ఎంతయు బ్రాద్దున లేచి ని, తాంతాచరితస్వజాతిధర్మం డగుచు ని
శ్చింతుడయి గురుపరంపర, జింతించి తమ క్తజపము • చేసి ముదముతోన్.

తే. నియమమునఁ బుష్పములు గోసి + నేర్పు మీఱఁ
బలు తెఱంగుల వింతవింతలుగ మాలి
కలను బొందులు కందుకంబులు రచించి

బ్రహ్మయిల్లాలికిని సమర్పణము సేయు.

82

వ. అప్పుడు సుగాత్రి పాత్రివత్యధర్మనిష్ఠకతంబున.

83

తే. తల్లిమాటలచే నిట్లు + తనవిభుండు, తనువుబడలంగఁ బూదోటంపనులు సేయఁ
జూడనోర్వక తాను నఁచోచ్చటి కరిగి, తోడుపడియెడ నని చూచున్ వీడనుడుగు.

వ. అప్పు డొకనాఁడు శాలీనుండు తోటకుం జని యుండ నాసమయంబున.

85

క. ధశధశమెఱువులు మెఱయఁగఁ, బెళ్ళపెళ్ళనుఱుముచుఁ బెట్లు పెట్టునఁబిడుగుల్
నలుగడఁ బడ బెడిదపుధా, రలు గలబలువాన జలధరంబులు గురిసెన్.

86

చ. మిగుల జగంబు బెగ్గడిల + మించె దదుద్ధతవృష్టి యద్భుతం
బగుచు ఘనాఘనౌఘసముదగ్రనిరర్గళఘర్షరారృటీ
లగనఘనోచ్చలజ్వలర్పు + శంఝుశనిర రజర్షిభవ
న్నగవిగళచ్చిలాగణఘణంఘణఘోషణభీషణంబుగన్.

87

సీ. ఉదధిన మేతపీఠోద్వాంతబాడబ, జ్వలయితోగ్రశంపాలతంబు
నిర్ఘాతరవనరంధ్రీకృతాజాండబ, హిర్జలభిమదధారోర్జితంబు
నిర్జాడ్యగరితఃస్ఫూర్దిధూర్జిత, ప్రళయభైరవరటత్పటహరవము
జంఘాప్రభంజనజాతసంఘట్టన, పరిగళత్రాకత్కరకగణము

తే. నగుచుఘనఘనాఘనసంఘ + మవ్విధమునఁ
బూని హూరున బెడిదంపువాన గురియఁ
గరము భూనభోంతరము చీకట్లు గొనియె
నఖిలలోకంబు నుదకమయత్య మొందె.

[నా

క. అటమున్ను మొగులు బలియుచు, జటిపాట మని పాటపాటచినుకులు వడి
చ్చుటయాదిగాఁగఁ దనపెనిమిటి దడియునొ యని సుగాత్రిమిగులవగపుం.

చ. అప్పుడు మనంబులోన ననయంబు పతిం దలపోసి యిట్టిఘో
రపుఁ బెనువాన నెట్లయితో + ప్రాణవిభుండ యటంచు నీకుఁ బా
పపుఁబుపుదోటపా ట్లెచటఁ + బాప్తము లయ్యె నటంచు నెంతయుఁ
విపులతరార్ధి జేడ్పడుచు + నింగి బారింబారి దొంగి చూచుచున్.

90

క. ఓశారద యోపరమద, యాశాలిని యోమదంబ + యారసి మత్స్య
ణేశు నటు చూడుమి నీ, వేశరణము గాని యేను + వేటొం డెఱుగన్.

91

శా. ఈదేహంబునఁ బూర్వదేహములయం దేసె వ్రతధ్యానదా
నాదిపోద్భవ మేమి యేమి గలదా + యాపుణ్యమివర్ష పీ

జాదోషంబును మత్పతిగ బారయ కుండుక మానువుగాత నే
నోదుం గానతఁ దన్ని మి త్తపిఠాపాక్రాంతికీక బాత్రమున్.

92

ప. అని స్వాదయాబునఁ దమకులదైవతం బైననరస్వతిం బ్రాధించుచు సంతట ని
లువఁ జాలక తద్వర్ష ఘోరతయుఁ గైకొనక యత్యంతసాహసంబునఁ దల్లియు నె
ఱుగికుండ నిల్లువెడలి తనదుపాతివ్రత్యధర్మంబుచేత వృష్టిశాధఁ బారయక తొ
లఁగుచుండఁ బాలుప నెల్లి యైసజలపూరంబు పాయ యిచ్చుచుఁ దెరుపు విషవఁ
బ్రాణవల్లభుఁ డున్న ననంబున కదిగి కడన యుండి పలికించి యప్పటియవ్వాతన
ర్నోద్రవం బొక్కించుకయు లేక యాత్మసంప్రాధిత బ్రాహ్మీప్రసాదవిశేషంబున
నెప్పటియట్లు శుభన ర్తనంబున నున్న తనభర్తను దదారామంబును జూచి నాత
ల్లి యోసరస్వతీసీభక్తనాత్సల్యచింత ప్రకటించితే యని తత్కరుణ్యంబునకు
నుబ్బుచుఁ గ్రమ్మటి గృహంబునకు వచ్చి తనవచ్చుటయుం బోవుటయు నెవ్వరికి
నెఱుకపెడనీక ప్రీడావశంబున నడఁగి మడఁగి యథాపూర్వస్థితిఁ బ్రసరిల్లుచుం
డె సస్పృహఁబ్రవ్వదోట గాటంబుగాలివానచేత నేకీషునుం బారయ కునికి జను
లు నెఱుఁగిందుచుండి రాసుగౌత్రియు మఱియు గొన్ని దినంబులు లజ్జపెంపున
వల్లభుని యిడుమపాట్ల కోర్చి యోర్చి.

93

ఉ. అతట లజ్జ గ్రిమపడఁ నత్యధికాబుగ మించి నూనసా
భ్యంతరపూర్ణ మైనపతిభక్తతంబునఁ దల్లిమాట యె
క్కింతయుఁ దాను గైకొనకఁ యెప్పటియట్లు యలంకృతాంగి యై
యెంతయు నింపుతోడఁ జనియెక్ బియుఁ శున్న వనంబులోనికిన్.

94

క. చని యాతఁడు దా నలిపెను, పనులకు నీయకొన కున్నఁ బలిమి నడంగె
దినసాము లెల్ల నెకమఱు, గున నిడి పిరిసుట్టు సుట్టుకొనినవలువతోన్. 95
స. జోరంపుఁజనుదోయిఁ త్రుళ్ళితల నిడంగఁ, దగుచోట్లు గుద్దంటఁ ద్రవ్విత్రవ్వ
నేగై నపిఱుఁడు బల్విడిఁ జలింపంగను, వడి నిట్టు నట్టునుఁ నడచి నడచి
యడుసుతుంపురు చెక్కుటద్దాబులను బర్వ, మల్లకు మడవలుఁ మాచ్చి మాచ్చి
నడుము లేదీవియఁ నకనకల్ గుఱున నింపునఁ దగుమోపులుఁ మోసి మోసి

తే. చిఱుచెమటఁ జేర్చువితక్రొమ్మెఱుఁగుతోడఁ

గొమరుమే నొప్ప సారెకుఁ గొప్ప వదల

నేమిటిక నైనఁ నా మున్నఁ యేగి యేగి

యెల్లపనులు నొనర్చె నింఁ పెనకమెనగి.

96

తే. పడఁతి సంభ్రమించుచు నిట్లుఁ పనులు నేయఁ

బిఱుఁడు పాలిండ్లు గొప్పఁ గంపించుచోప్పు

గనుఁగొనుచు నేచుకొనుగతిఁ గాంతుమదిని

బెల్లుశరముల వైచె దర్పించి మరుఁడు.

97

- చ. అపు డతఁ డట్లు పేర్చుకును మాన్పు నియుద్ధతి యాచలేసి నె
జ్జీపడుచ యెంతమాన్చిన నెఱింగెడుదానవు గావు నీకుఁ దో
టపనుల కెంతదూర మకటా యనుచుఁ దనయుత్తరీయన
స్రీపుమునికొంగునం దుడిచెఁ ♦ దన్వికపోలపుఘర్త బిందువుల్ . 98
- చ. తుడిచినఁ బోక మన ధునిదుర్జనతామహిమన్ బొరిగబొరి
బడఁతిమెఱుంగుచెక్కిఁతులఁ ♦ బర్వెడుఘర్తము గాంచి యగతి నా
బడలిక చూడలే కిడుమఁపాట్లకుఁ జొచ్చి నలంగి తంచు నె
క్కుడుతమకంబుతోడఁ దల ♦ గ్రుచ్చి కవుంగిటఁ గూర్చె సత్తెఱన్ . 99
- క. తదనంతరంబ మిక్కిలి, పొదిగొన్న చిగుళ్లజొంపఁమున సొం పగుపూ
బాదరింటికిఁ దార్చి సతిన్, మదనమహారాజ్యభాగఁమహిమఁ దేర్చున్ . 100
- తే. ఇట్లు దేర్చుచు సతి నతఁ ♦ డవుడు విడక
కొంగిట బిగించె పైఁబయిఁ ♦ గాముఁ డడర
నివి మిగులఁ గ్రొత్త లింటికి ♦ నేగవలదె
యని ప్రియముఁ జెప్పి విడిపించుకొనియె సతీయు . 101
- క. విడిపించుకొని మఱుంగున, నిడినతనదుభూషణంబు ♦ లెల్లను బ్రేమన్
దొడిగి గృహంబున కల్లన, నడచెఁ బతిచరిత్రభావంబుల మన మలరన్ . 102
- క. వసివాళ్లు వాడి యప్పుడు, వసంతసమయంపుఁబండఁవలనన్ నెఱిగన్
గనుగందులు గందిన నవకుసుమలతికన్లె మిగులఁ ♦ గోమలి యుప్పెన్ . 103
- వ. ఇవ్విధంబునఁ బతీయనుగ్రహంబు వడసి భాసిల్లునుగాత్రి గృహంబునకుఁ జనియె
నప్పు డప్పడంతిసఖులు ముఖవికాసాదులవలనం దన్తనోరథసిద్ధి యొసంగి నా
లాపంబుల వినోదించుచుండెరి తల్లియుం బ్రమోదంబు మొదెనెంతి నానందన్
సమయంబున నయ్యంబుజాక్షికిఁ దదవ్యయస్యలు కౌతుకాతిశయంబున నెప్పుడొ
టె మిగుల నలంకరించి కేళికాభవనంబున నున్నతత్ప్రియునికడ కనిపి నిష్క్రమి .
- సీ. గతిసంభ్రమంబునఁ ♦ గరము బెడంకుచు, నకనకల్ గుడుచునెఁన్న సముసాబుగ
గుఱుమాపుదడిమంపుఁగోకలోఁ దొలఁకెడు, కంపమాననితంబఁకాంతిసాంపు
బిగువుపయ్యెదలోనఁ ♦ బిక్కటిల్లుచుఁ జాలఁ, ద్రుళ్లుచన్నుల నొప్పుఁముల్లెనెరు
చెమటచి త్తడిఁ జిట్టి ♦ యమరు కస్తురిచుక్క, బొట్టుతోడిపనవుఁబొట్టుసరియుఁ
- తే. గునిసి సారెకు వడఁకెడుఁగొప్పకొప్పు
గలిగి యాకె ద న్నొకటియు ♦ సలుపనీక
తోడఁ బఱువులువాఱుచుఁ ♦ దోటపనులు
సేయురూపు మదిన్ హత్తి ♦ పాయ కునికి . 105
- ఉ. అప్పటితద్విలేపనపటాభరణాదులవైభవోన్నతుల్
రెప్పలు విచ్చి చూడక చఁరింపనియట్టిపరాకుచేతఁ దా

- నెప్పటియట్లు యుండె నతఁ డింటికడగ దడ వుండి యుండి నా
యొప్పమి యేమి సంఘటితఁ నెక్కొ - యటంచు విషాన మొందఁగన్. 106
- శే. శోలుదొలుత నట్లు సాధ్వసాఁద్భుతకరంబు
లగుచు మరుసుద్ది లేకుండ ఁ నెగయ మీఁటి
పెక్కునాళ్లు తద్వాసన ఁ ప్రిదులనీని
ఘనవిభూషాదు లపు డింపు ఁ గామి యరుదె. 107
- ఆ. తిరిగి యరుగఁ జూచి ఁ యరిగి యే నెచట నె, వ్యాధిదాన నచట ఁ నూరక పడి
యుండ దైన మెద్దిఁయొనరించె నది యగుఁగ, గాకయనుచుఁదలుపుఁకడనయుండె.
- ఉ. ఆలలితాంగి చాలఁ దడ ఁ నచ్చట నమ్మెయి నుండి సాహసో
ద్వేలత నంతఁ జేరి కడుఁ ఁ ద్రిమ్మటచే శ్రమ మొందినారు గాఁ
బోలును బోనునా నిదురఁ ఁ బోయెదరే యని కప్పరంపుఁదా
బూలముతావి భుగ్గు రని ఁ ముంచుకొనం జెవిదండఁ బల్కినన్. 109
- క. పైకొన్న పరాకున నతఁ, డేక్కొని నచ్చి తనియె ఁ నింతియు వగతో
లోకమువారలు పతికడ, కేక్కొని వత్తు రనుచు ఁ నెంతయుఁ బాలసెన్. 110
- క. ఓనాయక యితరంబులు, పోని మ్మాపాటి యైన ఁ బుద్ధి గలిగి నా
మానసములోనికొర్కుల, పూనిక యడిగితిరి లోకఁపూజిత నైతిన్. 111
- మ. అక్కఱ యే మని దూఱుదాన మిము నాఁథా వేగుజా మయ్యెఁ బొం
దికగాఁ బాదము లొత్త ర మ్మనుట గాఁనీ యొంటి యేమో కదా
నికటతోఁగికి నేగుదె మ్మనుట గాఁనీ కొంత నెయ్యంపుఁబూ
నికఁజోఁ గన్నులు విచ్చి చూచుటయె కాఁనీ లేద యొక్కింతయున్. 112
- ఉ. నేఁ డలఁజోఁటలో నపుడు ఁ నిబ్బర మైనమదీయభాగ్యమున్
బోఁడిమి యేమిపాకమునఁ ఁ బొందెన్ మోక్షప యట్లు గాంచి పె
న్వాడిఁ దెసర్చునాచనుపుఁనన్ మిము నెమ్మెయి నంటిఁ గాని యే
నాఁడును బుణ్యసాధ్యకే గుఁణం బిది గా దని నే నెఱుంగుదున్. 113
- న. అని పలికి యంతరంగంబున సంతకంతకుం బ్రబలుకంతునంతాపంబున వంత నెం
దుచుఁ గొంత చింతించి. 114
- క. రా యైనఁ గొంతమేల్ నా, రాయణ మీమనసుకంటె ఁ రహి నిక నెపుడున్
మీయంతఁ దడవెదరె యని, యాయంగన యతనిపాద ఁ మల్లన పట్టెన్. 115
- ఉ. సట్టి యొకింత యొత్తుచునె ఁ పాన్పుకడన్ వెనఁ గూరుచుండి నొం
బట్టున నెప్పునూరువులఁపై నిడి యొత్తి తదంఘ్రి యంతఁ జ
న్కట్టుపయిన్ ఘటించుచును ఁ గన్నులు చేరుచుకొంచుఁ జెక్కిటన్
గట్టిగ నద్దకొంచుఁ దనఁగాటపుఁగూఁదిమిఁ దెల్పె మిక్కిలిన్. 116

- క. ఎందు బరా కుడుగమికి, సందియ మందుచు ని దేమిచందమకో యు
చుం దనడెందము గొందల, మందగ నిందుముఖి యతని • నల్లన పలికెన్.
- ఉ. చిత్తము వేటొకర్తుపయి • జేచ్చి మరల్పుగ నేర కేమొమీ
రత్తరథాక్షిఁ దెచ్చుకొను • డాయక నానశ మైన బంపుఁ డే
దెత్తు నవశ్యముక మఱియు • దేవరకుం బలె నవ్వఘాటికిం
దొత్తగుచుక బనుల్ సలుపుదుక నిజ మాడెద దైవసాక్షిగన్.
- 118
- క. తుదఁ జిక్కులేల మీమది, కొద దీక్షినఁ జాలు నమ్ముకొనవలసిన వ
చ్చెద నమ్ముకొనుడు న న్నో, హృదయేశ్వర యేమిచింత • యిది దెల్పుదగున్.
- 120
- వ. అని యిట్లు పలుకుచుం బాదసంవాహన సేవలు సలుపుచుండ.
- చ. అది యొకయింపు కై న నరయంగ నెఱుంగక యాతఁ డత్తణ్ణి
మది గడు నాటి యున్నప్రభమంపుఁదదాకృతియొప్పిదంబు లా
చెదరినవన్నెయాపనులు • సేయుఘనత్వర యావిసీతి యా
పదిలపుఁజేమ యారతులభంగులు చాల విరాళి గొల్పుంగన్.
- 121
- క. ఆసతియును దత్పదయుగ, శీసంవాహనము విసువు • లేక సలుపుచుక
భాసురపాతివ్రత్యగు, శాసక్తి దదన్య మెన్న • కన్నిశి గడపెన్.
- 122
- శే. అంతఁ దొలునాటియట్ల యత్యాదరమునఁ
బోయి పూదోటఁ బను లెల్ల • జేయుచుఁ బతి
మన్ననలు గాంచి యెంచె దన్మతికి నట్టి
సాంపులే గాని భూషణా • లింపుగామి.
- 123
- ఆ. ఎంచి దినము నట్ల • యేగి యాఱోటలో, నట్లు పనులు సేసి • ప్రాణవిభుని
నట్ల నిచ్చరతుల • నలరించె దద్విధం, బంత సంతయును దదంబ యెఱిగి.
- 124
- వ. ఎఱిగి కూతుఱో నేకతంబున నున్న వేళ నిట్లనియె.
- 125
- ఉ. అమ్మ సరస్వతీవరమహాత్మ్యమునక జనియించి తీవు నా
కిమ్ముగ సర్వధర్మములు • సేవ యెఱుంగుదు వంశ మెల్లఁ బూ
తి మ్మగునీదుచర్య నని • ధాతపడంతియె యానతిచ్చె స్వ
ప్సమ్మన వచ్చి తావకగుణంబులు చూచిన నట్ల గట్టిగన్.
- 126
- క. పెనిమిటి దేశాంతరి యై, చనినక భవదీయ మైనసంతతి నాము
ప్పున కయ్యెడు ననుచును ద, జ్ఞనంబున కెదురుచూతు • సతతము నాత్మన్.
- సీ. ఆయాశ విఫల మై • పోయెనో యనియెడు, బుద్ధినిజేసి యోపుత్తి యేను
సేవతి నిటమున్ను • నిన్ను జేపట్టక, యుండుకాలంబున • నోర్వలేక
విసివి యే మాడిన • విని సహింపక సీవు, నన్ను గోపించుచంబంబు దలంప
నిలఁ బత్రివ్రతలలో • నీలువు గలయట్టి, తల్లివి కొద వొకింతయును లేదు

- తే. చిన్న నాడును బ్రియు నెకఁచిన్న మంత
నూట యాడిన విని తాపఁమగ్న వగుదు
తద్గణము లెవ్వ రేపాటి • తడవిన విని
యలరు దొండొరుఁ బఱపి నెఁచెల్లులు నగఁగ. 128
- సీ. మఱచి తప్పియు నన్యఁమహిమ విమర్శింపఁ, జూడ వీ వన్యనిఁసాబగు వేడ్కఁ
బతిభక్తియందుఁ గీఁడ్పడ నీవు వేడుదు, తత్తుష్టి యేదై వఁతంబు గనిన
నధిపుఁడు హర్షింప • హర్షింతు చింతింపఁ, జింతింతు చిక్కినఁ • జిక్కు దెవుడు
గఁఁ జన విచ్చివఁ • గర్వింపనీక యుం,డిన భేద మొందవు • డెందమునను
- ఆ. నిండుగడవరీతి • నుండు దెవుడును గం, భీరతకుఁ గలంగి • చేరనీక
సత్తివనానవేళఁ • బాటించుకొనవు నె, మ్మేన గరగరికలు • మెఱుంగుఁబోడి.
- క. రాతిరిపగల్గు దృఢఁసే, వాతాత్పర్యమున నున్న • వార లటుండఁ
సిగ్గోడ మాటలాడుం, బాత్తివత్సమునఁ గాదె • భారతి కృపతోన్. 130
- క. ఓతల్లి కొదన యొక్కటి, నాతలఁపునఁ దోఁచినది విఁనఁ వలయు గుణా
స్వీతుండు గానినుతుండు ప్ర,నూతుం డగు నటు యకాలఁనురతక్రియలన్. 131
- ఉ. నాటికి నెట్టిదైనఘటఁనగుబుననో నిను నెల్ల కెంతయున్
గాటపుఁగోపమున్ బెనువఁగఁ దను నెమ్మెయి నంటిఁ గాక పూఁ
దోటకు జీతగాండ్రు మనఁశొల్లిటివారలు లేరె నీవిభుం
జేటికిఁ బోవఁగానలయు • నీ పటు పోవఁగ నేల కూతురా. 132
- క. ధవళాక్షీ నయసునఁ బిన్నపు గాని వివేకగుణముఁనన్ మిక్కిలి పె
ద్దవు నీకుం దెలియనియ, ట్టివిధినిపేధమ్మ లెక్కఁడివి తలపోయన్. 133
- న. అని పలికిన మొలకనగువు మొగంబున నిగురొత్తఁ దల్లిం జూచి సుగాత్రి యి
ట్లనియె. 134
- చ. నమనకు నెద్ది యిం పది సుఁవర్తన గాఁగఁ దదప్రియం బన
చ్చరితము గాఁగ నెన్నుచు నిఁసర్గము నాకిది మానరాద యీ
శ్వరుఁడును వేదమున్ గురుఁడు • సర్వము భర్తయ యే దదాజ్ఞ సు
స్థిరమతీఁ జేయుచున్ విధిని • పేధము లెవ్వయుఁ గైకొనఁ దుదిన్. 135
- క. విను మెయ్యదియు నిషిద్ధం, బని విడుచుట లేను విహిత • మని సేయుట లే
దనుమానింపక యెద్దియుఁ, బెనిమిటి యెల్లనిది విడుతుఁ • బ్రియ మొనరింతున్.
- సీ. అని తల్లితోడ ని • ట్లాయింతి పలుకఁ ద,త్పతిభక్తిమహిమ కెంఁతయును మెచ్చి
వాణి ప్రత్యక్ష మై • వాత్సల్యమున మిక్కి, లిని గారవించి తఁజ్జననిఁ జూచి
యీసాధ్యవర్తన • కి ట్టబ్బ వంకలు, దిద్దఁ జూడకుము సుఁస్థిరత నెప్పు
పతిభక్తిచే నిజఁసాపంబ కాదు నీ, యుభయనశములపాఁపోత్కరములు
- తే. నెఱయ నిర్ధూతములుగ నిఁన్నెలత చేసె,నిదియ కాదింక నిమ్మిఁద • నీనతికథ

వెలయు మత్స్యీతికరముఁ బవిత్రము నయి, నేనవెలయించుదాననంఁచానలేఁచె.
 క. అని యిట్లు చదివి పుస్తకమును గట్టెక్ వటువు విప్రపుంగవుఁడు ననుక్
 గనుఁగొని యిదిగో నయ్యా, యనఘము వారలచరిత్ర • మని యిట్లనియెన్.
 వ. ఆసుగాత్రిశాలీనులయందు సరవిందభవునికాంత కెంతదయయో యెఱుంగము
 నాకు నద్దేవియ కలలోన వచ్చి యీపుస్తకంబు నిత్యంబును బ్రాతఃకాలంబున
 జదువుకొను మని యిచ్చె మఱియు నస్వీటం జదువ వ్రాయ నేర్చినవారి కెల్ల నా
 రాత్రియంద యట్ల యిచ్చినది యందఱు నిది యెండ్లొరులతోడఁ జెప్పుకొని వె
 ఱఁగుపడిరి నిన్న నే నాపుణ్యదంపతులసందర్శనంబుకొఱకుఁ దత్కుసుమోద్యా
 నంబులో వారలచేతంబ్రత్యుత్థానానసార్థ్యపాద్యాదివిధుల నుపచరితుఁడఁ నగు
 చు నచ్చట నీపుస్తకంబు మఱచి వచ్చి నేఁడు రేపకడఁ జదువంబోయి తలఁచు
 కొని యది దెచ్చుటకుం బంపిన నిట్టిఘోరంపువార్త వచ్చె నని వెండియు సయ్య
 త్తములహదపాతంబునకుఁ బెక్కులాగుల వగచె నేను నాయభ్యాపకునివీ
 డుకొని యప్పటికి నప్పురంబు తత్ప్రసంగాకులం బగుట యరసి నావిద్య దెయిరసి
 చూచుట కిది సమయంబుగా దని నాగలోకంబున కరిగి యంతఁ గొంతకాలంబు
 నకు సంగీతవిద్య సవిశేషంబుగా నభ్యసింప వేడ్కపుట్టిన నారదమహామునిఁ గొ
 లిచి తిరుగ దొరకొంటి నని చెప్పి మణికంఠరుం డాకలభాషిణి యిట్లు శాలోనుని
 చిత్తంబు జానపదత్వముగ్ధత్వదోషంబునంజేసి మున్నత్యంతాపూర్వనస్త్రిభాష
 ణాద్యాడంబరంబునం దలంకి తదలంకృతపత్నీరూపంబునకు నెఱయ గొలుపకు
 డుటయు వెనుకఁ దోటపనుల నాకులితం బైనయ త్తన్వివిచ్చి త్తివిలసితాకారం
 బున హస్తీయితరంబు నెఱుంగమి భవదీయవృత్తంబునకు దృష్టాంతంబు అని
 పలికి సుముఖానంత్రిం జూచి.

139

తే. నీకులస్థానవార్త గఁగించి చూడ

నాసుగాత్రిచరిత్రంబు • నంతవట్టు

నీ వెఱుంగ కున్నియె ట్లన్న • నేల యెఱుంగ

నాసుగాత్రిన యే నని • యాకె నగియె

140

క. అమ్మాటకు వారందఱు, నెమ్మనములఁ జోద్య మంది • నీ వాసతివే

నెమ్మెయిఁ బ్రతికితి వేమిక, తమ్మన నిమ్మాలుపేరు • దాలిచి తనుడున్.

141

సీ. శతతాళదఘ్న సంజ్ఞిత మైనయట్టిపె, న్నడువున నేనట్లు • వడియెడుతఱి

మత్పతిపాదపద్మము లాత్మలోనఁ ది, రంబుగా నిడితదన్యం బెఱుంగక ప్రేక

మునుఁగుచో నడుముఁ గోర్వొనలి మ్రింగెనదిమింగినవెన్క నఱిగించుఁకొనఁగ

మఱునాఁడు తత్తీరమహిఁ బడి పొరలుచు, వెడలఁ గ్రాసినది యవ్వేళయందు

తే. నచట నున్నవారిది చెప్పి • రంత నేను

నెల్లజనులును వెఱుంగంద • నింటి కేగి

వాణికిని మ్రొక్కుకొనుచుంటి • వదల కెప్పుడు

పతి దిరుగఁ గూర్చ నింక నీభార మనుచు.

142

సీ. దేవి నాలీలఁ బ్రాఙ్మంపుచుండఁగ వచ్చె, నరలు నా కప్పుడె • నాథుసేవ
యెక్కడి నీవాణి • యెటుసేసె నట్లుగా, ని మ్మది యని విరాగము పొడమ
వేదాంతశాస్త్రకోవిదులగోష్ఠిని గొంత, యోగశాస్త్రజ్ఞులయొద్దఁ గొంత
ప్రాప్తమగుచు యోగములకు సంగము లైన, యాసనాదులకు సమర్థమైన
తే. ప్రాయముడివోపుటకు వెతఁబడుచు నుంటి

నా కప్పుడు సుముఖానన్తి నామ మొదనె

సుముఖులనె శాస్త్రవిదులు నిత్యమును దత్తి

మీపవర్తన గలిగి యే • మెలగుచునికి.

143

తే. అట్టిపేరఁ బ్రసిద్ధ నై • యంతలోనఁ, దల్లితగు లూడఁ దీర్థయాత్రగఁ భరితఁ
గుమ్మరుచుఁ నుదనిద్దేవిగుణములువిని, యిచటఁ జేరితిఁగడమమీ • రెక్కఁగినదియ.

సీ. అమ్మామ్మని బాత్రిన, త్యమ్మన నుతి గనియు నిట్టిదశ నెందితి నే
గ్రమ్మఁ బ్రతికి యొకింతయు, నమ్మడుగునఁగాంతుఁడేమియయ్యె నెయ్యెఁగన్.

మ. అనుచుఁ గ్రాహము మ్రొగి యుండ మరునాఁ • జాలీల నక్షిప్తమూ
ర్తిని రా నేర్చిన సీయనకుచితపాత్రినత్యమో యుత్తమాం
గన సినాథుని బ్రోవకున్న పెరిశంకల్ మాను ప్రాపించె దా
తనసొంనుం దుది నాతఁ జే సనిమణి • స్తంభుండు సూపెం దనున్.

146

సీ. చూపి యే బ్రదికనచో పెల్లెల్ల విన మట్లు, నీమాటఁ గడు నల్లి • యేమికర్త
వశతనో యాయల్కనడి యాపలేక వే, గోధతిఁ జని నీట • నుటికితిఁ గద
యోపెన్మ నొక్కొంచుకంత సేపునకు జ, ల స్తంభవిద్యావిలాసగుప్తు
నొకసిద్ధునిగోలో • నున్నట్ల యున్నమ, హత్తుఁ దేజోవిధూతాంధకారుఁ

తే. జేరితిం జేరి యటమున్ను • దూరపాత

సంభవం బైనయప్పఁ శాంతిచేతఁ

బ్రక్క లెగయంగ రోజుచు • నొక్కక్షణము

నిలిచి కనుగొంటిని సమాధినిష్ఠు నతిని.

147

తే. అంతఁ గనువిచ్చి చూచె నన్నాతఁ జేను, బ్రణుతిచేసితిఁ జేసి తత్ప్రణుతిసరణి
నెంబడిని జెప్పితిని నాదువృత్త మతఁడు, నింతకోపివే యనుచు నొక్కొంతనవ్వి.

సీ. ఇది మిక్కిలి యోకాంతపు, పద మని యిట్లున్న వాడఁ • బరుల నునుపఁ గూ
డదు క్షణమునందు నని మ, ద్వందనముదెస యంతఁ జూచి • దాక్షిణ్యమునన్.

సీ. నాడెల్లదనయొద్దిననునుంచుకొనినాదు, గురుభక్తతెఱఁగుఁ గన్గొనుచు నలరి
నాకు వయః స్తంభనపుమణి యొకటియు, దా నెక్కుసింగపుఁద త్తడియును

దద్యశీకరణౌషధజ్ఞానమును వాద, విద్యయు నివ్యాలు + వేడ్క నిచ్చి
పొమ్మని యనిపినప్పుడు గాదె యీపట్ట, మెవ్వరి వ్రేయంగి + నెత్తెంబును
తే. వారి జంపును దుద ననువాక్యమునకుఁ

గడు నలరి మ్రొక్కి యతనియాకర్ణసమున

నటకు మును వచ్చిసట్టిసింహంబు నెక్కి

మడమ మ్రొక్కింత దాకించుమాత్రలోన.

15

శా. గంభీరప్రాదముఁ వడిఁ వెడలి యాకాశంబును బాటునా

కుంభిద్వేషిని మెచ్చి యెన్నిగల వీక్షిణికి విచిత్రంబు లా

శుంభద్యస్తువు లెల్ల జూతు నని పోచుక వేడ్క నుండికి వయ.

స్తంభంబుక మణిచేతఁ గాంచుట మణి స్తంభుండు నా నుష్పించున.

15

ఆ. అతివ నాదుగురువు + లంగీకరించిన, యట్టిది యని మిగుల + నాదరిమున

నేను నాడుమొదలుగా నిట్టిసిద్ధవే, పమున వలయుచోట్లు + నొచ్చుటెట్లు. 15

క. ఆవేడ్కలతమి నెప్పుడు, నీవిధమె తలంప నంత + నీవు నెఱుంగు ది

చొచ్చి వచ్చియున్న తెఱఁగులు, నావుడు నవ్వారిజాక్షి + నగిలు ట్లనియెన.

15

సగ్ధర. ఆశాలీనుండ వీవే + యగుట గలిగ నాయల్లనాఁ డంత క్రోధా

వేశం బేతేర నీ వేవికటపు బలుకుక + వింటి నాచేత గర్హ

భ్యాసంబుం జేరి చెప్పక + బ్రథమమున వయఃప్రస్తుతుల చేసి నాక

బై శోభిల్లంగ నీ వేమని పలికితి మా + కానతి మ్మతనట్టెన.

15

సీ. అని కలభాషిణిఁ + గనుఁగొని నీ విటురమ్ము నీ కారహాస్యమ్ము మునుపు

చెప్పి తార్కాణగాఁ + జెప్పింపఁ దగు మఱి, యాయనచే నని + యప్పించు

చెవిలోనఁ జెప్పంగఁ + జేరి యోహూయది, గాడుపాయ మతఁబడిగట్టిగా

దూరశ్రవణశక్తి + తోడ్కోడ వినియెడు, నటుగాన వ్రాసి నీ + కది ముని

తే. ననిన దూరదృష్టిని గను + నదియుఁ గూడ

దనుచు మణికంధరునిఁ జూచి + వినుము నీవు

మును పతనిచేతఁ జెప్పించుకొనుతదర్శ

మంత నే జెప్పెదను గాని + యనుడు నతఁడు.

15

వ. అమృణి స్తంభుని నేకాంతంబునకుం దోడ్కొనిపోయి యతనిచేతఁ దాల్చి

తొక్కిపకారణంబును నట మునుపటిరహస్యవాక్యంబులను నెప్పుడుకొనినది

సుముఖాసత్తిం జూచి యింక నీ వేమని చెప్పెదో చెప్ప మనుటయు నెప్పుడె

మణి యిట్లని చెప్పె నట్లు శాలీనుండు మడుపునం బడుటకు మునుపు నా

నేకాంతంబున నుండి ప్రసంగవశంబున.

15

క. అమృతము సేవించితివో, రమణీయే మైన సిద్ధరస మబ్బెనుకో

కొమరుంబ్రాయముమిక్కిలి, కొమరొందెనుమిగులగ్రాస్త్రక్రాంతి నలమి

క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రాయ మండు + మానవతీ సీ
జిగిబిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలు పొందుటకు నిమిత్తముఁ జెపుమా.

క. అని యడిగిన నే నెయ్యది, యు నిమిత్తం బెఱుంగ ననుడు + నూరక యిట్లం
టిని గాని యేన చెప్పెద, విను మని మొగము చెవిఁ జేర్చి + విభుఁ డిట్లనియెన్.

చ. అనిశము సేద యావనశుభాకృతిఁ గాఁగిటఁ జేర్చువేడుకన్
దనియమిఁజేసి వేడితిని + దక్కక సీకును గర్భ మెన్నడున్
జనితము కాక యుండ నలఁశారదఁ బూజ యొనర్చువేళ వా
రనికృప నట్టు లిచ్చితి వారం బని యాయమ పల్కె నత్తఱిన్. 160

క. దానన సుమ్మి నానె, మ్మేనన్ సౌందర్యగుణసంపృద్ధి దలిర్పం
గా నవయావన మెప్పుడు, గానఁబడుట యనుడు నేను + గడు వెఱుగొందన్. 161

తే. నాదుసంగంబునన సీకు + నందనుండు, గలుగువర మిచ్చె నాకునన్నలు వసతియు
నేన వేడిన నొక్కనాఁడిదియు నదియు, నొనరు తెట్లకొ యట్లనయ్యనఘటోడ.

క. నావుడు నాయిష్టమునకు, నీవు విరుద్ధముగ వరము + నిట్లడిగితె య
ద్దేవి నని దుర్దమక్రొ, ధావిలమతిఁ జని యతండు + ప్రాదమున నుఱికెన్. 163

క. అని చెప్పుటయు మణిస్తం, భునిమాటయు నదియు నై క్యమున శోభిల్లన్
విని మణికంధరుఁ డోమా, నిని సందియపడకు మితఁడ + సీవిభుఁ డనియెన్. 164

సీ. ఆవధూటియును సంధ్యఃకందళ త్రిపా, లంకృతం బగునద్విలాస మమతఁ
బతిఁ జూచి సంతోషభయభక్తివిసయంబు, లుదయింపఁ దగురీతి + నుపచరించి
యిందాఁక నెఱుంగ కే నేమియంటి నెమిమ్ము, ననుచుఁ గన్నీళ్లురానడఁచుకొనుచు
నడవుల మాటల + నగవులమియందుఁ, దొంటికై నడిఁ గొంత + దోచుచున్న

తే. వసుధ నూనిసిఁ బోల మానుసులు లేరె
యనుచు నుండుదు భాగ్య మ + ట్లునికెఁ జేసి
యిప్పు డీయన్న చే ఫలియించె నదియు
సజ్జనులగోష్ఠి యిహపరసాధకంబు. 165

క. అని మణికంధరుఁ గనుఁగొని, వినుచుండుదు మునుపు నిన్ను + వేమఱు నిచ్చో
టన దూరశ్రవణబలం, బున నీయన సీదుగానమున్ విని పొగడన్. 166

శా. గంధర్వుండవు జాతి యెంచఁగ శుభాకారంబు చంద్రత్రపా
సంధానక్షమ మద్వితీయుండ విఠక్ + సంగీతసాహిత్యధౌ
రంధర్యం బరయం దపస్వి వసురప్రద్యేషిభక్తుండవున్
బంధం బొక్కటి గల్గె శాప మనఁగా + నాయన్న సీకుం దుదన్. 167

తే. అనినఁ దచ్చాపగతి కాత్మయందు వగవు
దనరఁ గలభాషిణి మణికంధరుని జూచి

మును కళాపూర్ణకథ నీవు + విసవె ధనదు

పట్టిచే సంత య క్లేల + తిట్టువడితి.

16

చ. అస నతఁ డెందు నే నెఱిగింపట్టిద గా దని నీకు నెచ్చట

వినఁబడి యున్నినో యది వివేకము నేయఁగ లేక పల్కెఁ ది

ట్లనుడు మదిం దలంచుకొని + యా నపు నీ వెడ గాఁగఁ బోయి యి

టి నిజము తత్ప్రసంగము ఘటిల్లినయప్పుడు పల్కియ త్తెకిన.

16

సీ. నారదుప్రథమసంపదర్శనం బై నట్టి, నాడు తత్కథకుఁ బ్రశ్నప్రసంగ

మేతెంచినవిధంబు + నాతపస్వియు నపూర్వం బిది యని యన్యుఁడై బునొ

భూతభవద్భావిభుననవస్తువు లెల్ల, నిజయోగదృష్టిచే + ననుకంఠించి

తన కది చెప్పరాదని పల్కుటయుఁ జెప్ప, రాకయుండుటయుఁ గాఁరణము గాఁ

తే. నతఁడుదెల్పిన బహుసంపదాదిఫలము

దాను వినిసంతప ట్టొకంఠయును నీడఁ

బూస గ్రుచ్చినరీతి నాపువ్వబోడి

చెప్పినది విని వార లఁచెరువు నంద.

17

వ. అప్పుడు.

17

క. మళయాళపు బ్రాహ్మణుఁ డొకఁ, డలఘువ్రతనామధేయుఁ + పంచదశక సం

త్కలనాకాముఁడు జపవిధి, తలఁపున నేతెంచి వినియె + దత్కథవిధమున.

17

సీ. వినియాకళాపూర్ణఁడన నెట్టిఘనుఁడొత, తత్కథయంతయునువినఁగలుగునపుడు

సంపదర్శంబున + జపముచేసిన నయ్య, పూర్వపుకథ వినుఁపున్పు మట్లు

నది విననట్టిభాగ్యంబు సాధించినఁ, దన హృత్వంబుచేతను నను నీ

భోగవైభవమాత్రములుగాక దీర్ఘాయు, వును బుష్కలౌకాంతిఁ ఘనవిధవన

తే. గలుగునట కడు మంచిమార్గంబు దొరికఁ

దత్కథాశ్రవణార్థ మీతల్లి నేఁబ్ర

సన్నఁ గావించు ననుచుఁ దా + సలుపఁ దొడఁగ.

మహిత మగుభవనేశ్వరీమంత్రజపము.

17

క. మనమునఁ గలభాషిణియున్, దనశాపముఁ దలంచుకొని నృధానాఁడై నిచ్చొ

జనఁబడునో తడసిన నం, చును సిద్ధుని సతనివాలుఁ + జూచి ఘనకృతిన.

17

క. ఏల యికఁ దడయ నీబలు, వాలు నియమమునకుఁ ద్రిదివఁవారాగనయ్య

భీలపుశాపమునకు నను, కూలంబుగ నడచి చేర్చుకొను రాజ్యంబున్.

17

సీ. ఆమణి స్తంభుఁ డాఁయకఁ జూచి యీనుము, ఖాస్త్రీయో హరిఁజాత్యశోలు

నేను సీపైఁగత్తి + యెత్తిన నిన్ను వేరీ, యక యుండ నీజగఁదంబమీది

యాన వెట్టదె యటుఁగాన నే వెఱుతు నీ, పయిఁ దెగ మునుపటిఁసాల్చి చా

నని మణికంధరుం + గనుఁగొనినాడువా, లొనఁగదఁ గొని యీపఁయోరుహు

3. చెప్పినట్లు చేసి • చేకొను మత్యంత, విపుల మైనరాజ్యవిభవలక్ష్మి
సనుచుఁ బలికె నతనిఁవనితయు నోముని, కంధర యిది మంచికార్య మనియె.

5. అనిన నతం డతనితోడ వెండియు నిట్లను సలకూబరుశాపానుభవంబునకుం
గాచుకొనియున్నవానికి సీదుమ్మర్తంబున సాధించినరాజ్యవైభవం బేమిక్కిరి
సుకృతంబులకు సాధకంబు నయ్యెడు నని చింతింపవల దనివార్యం బైనశా
పానుభవంబు పరోపకారంబు నెక్కింప నుద్యోగించి తనయంతనచేరి యత్యంత
ప్రార్థనంబు చేయుచున్న యిన్నెలంతచేత మహాదేవికి సంతర్పణము సేయుట
నుమ్మర్తం బనరాదు కావున నప్పుడంతి చెప్పినచోప్పున నడపు మని యత్తెఱుం
గున మఱియుఁ బెక్కుప్రకారంబుల నెడంబఱచిన నెట్టకేలకు నాదయాళుం
డియ్యకొని నియమపూర్వకంబుగా నవిధికిఁ గడంగెఁ గలభాషిణియు మణిస్తం
భనకుఁ దదంగనకుం బ్రణామంబు చేసి కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొనుచు నిక్కలంకపా
టు తక్కినభయంబునకుఁ గాదునుండు మిమ్ము నెప్పుడు గురుభావన నారాధింపు
చుండ లేమికి గాని యనుటయును సుముఖానతియు నోయమ్మ మన నెమ్మనం
బులకూర్చి యింతటన పోయేనే మీఁదటనైన నీపతియు నీవుఁ గోరినట్లు మ
మ్ము గురుభావంబు నడుపుకొనియెద రనినఁ గలభాషిణి పునఃపునఃప్రణామంబు
లాచరించి ముకుళితకరకమల యగుచు నిట్లనియె.

177

శా. పూతం బైనమదీయపుణ్యయుగ మోపుణ్యంపుటిల్లాల నీ
పాతివ్రత్యముచందమున్ విన మదిన్ • భావింపఁగా నెట్టిదు
ర్నిత్యప్రక్రియవారి కైనఁ గృపతో • నీవచ్చినం గల్గుఁద
త్పాతివ్రత్యము నాకు మీఁద నయినం • బ్రాపింప దీవింపవే.

178

క. నావుడుఁ బరమపతివ్రత, నై నెలయుము రాజ్యవైభవంబానుభవం బెం
తే వర్తిల్లఁగ నలరుచు, బ్రోవుడు మముబోంట్ల నీవిభండును నీవున్.

179

ఉ. అట్టిను చంచలింపకు దృఢాత్మత నుండు మటంచు నిప్పుడే
మిట్టివి నీకుఁ దెల్పునవి • యెయ్యవి పెండ్లికిఁ బోవునట్లు గ
న్నట్టాచు నున్న దాన వతిభవ్యవికాసము నుబ్బుఁ జూడ నిక
గట్టిగ నెన్న దేవతపు • గాక నరాంగనవే మృగేక్షణా.

180

చ. అని తనుఁ బల్కునజలరుహాక్షిని వీడ్కొని సిద్ధవక్త్రమున్
గనుఁగొని నన్ను సంపితరె • ఖడ్గము నిచ్చెదరే యటంచు నా
తనిబలుకత్తిఁ బుచ్చుకొని • తా మణికంధరుచేతి కిచ్చి యో
గ్యనియమ గంధమాల్యవతి • యై కలభాషిణి నిర్విశంకతోన్.

181

క. తగ నాశక్తికి నభిముఖి, యగుచుం బద్మాసనస్థ • యై కూర్చుండెన్
మొగ మెంతయు వికసింపఁగ, విగి వదలక పొదలు మదిగఁభీరత మెఱయన్.

ఉ. కాంత యనంతరంబ మణిఁకంధరుఁ గన్పొని నీ విడక విని

శ్చింతత దేవి కర్పణము • సేయుము కొంకక దద్దరిల్ల కొ
క్కింతయు శంక లేక మెఱుఁయింపుము చూచెద నుద్ధృతిన్విష
త్సంతతికంతఖండనవి • చక్షుణదక్షిణభాషుశౌర్యమున్.

183

క. సమరంబున నెదిరించిన, సమదాహితవిరవరులఁ • జక్కిడఁమిట వై
జము మీకు నిట్టియెడలక, భ్రమయక చేమఱనకునికి • నటాశౌర్యమున్.

క. అని వెలిపెడికలభాషిణి, మనసుఁజెలివి కరుదుఁజుచు • మణిఁకంధరుఁ
మని చెప్ప నెట్లకేలకుఁ, దనమది నూల్కొల్పి నడపె • దద్దరించుచున్.

185

వ. అప్పుడు మృగేంద్రవాహన యతని నుద్దేశించి యోనుఁగిరిగఁగి • నటాశౌర్యమున్
లత్వంబునంజేసి యాబలినమర్పణవిధానం బాసించుక విలభు • ముగిసెను
తివి గావున జన్మాంతరమాత్రవ్యవధానంబున నద్యోహావసూక • మెఱుఁచు
హారాజ్యవైభవంబు లనుభవించెదు కలభాసి • శియుఁ బ్రాణాభయము
లేక మత్ప్రణామతాత్పర్యదైర్యాదిగుణంబులచేతను నెక్కు • లింపుచు
మామకప్రసాదవిశేషంబునంజేసి యిపుడు సునస్పహితమ • స్థియు
యై తనబంధుమిత్రాదుల నలరించునని యానతి • పునెఱుఁగెను
దికి కనువిచ్చి నలుదిక్కులు పరికించి యప్పుడు చా • నున్నయెడ
శవాటిభూషణాయమానస్వభవనారామభూమి యై యు • నున్న
దుచు నిది యంతయు మృగేంద్రవాహనామహాశి • క్షిప్తచాపి
లు నని యద్దేవిం గొనియాడి తనగమనాగమనప్రకార • ము
జనంబులకు వినిపించి ఘనతరాద్భుతంబులు గావింపుచు ను • ను
రాదులు నవ్వరవర్ణినీశరీరఖండంబులు సదృశ్యంబు లగుటకు • యు
య్యాదిమశక్తిసూక్తిమహిమ పలుదెఱుంగులం బ్రతిగించి • ను
డు మృగేంద్రవాహనకు దండప్రణామంబు గావించి సుముఖా • భి
లఁ దగువిధంబుల వీడ్కొని శాసానుభవకాలాదు ప్రవేశించుచు • ను
జై నతనరత్నమాలిక యచ్చట జపపరుఁడై యున్నయలఁగు • ప్ర
ష్టార్పణబుద్ధిని సమర్పించి విపంచి యద్దేవిగృహంబున నొక్క • ము
బున నన్యులకుం గానరాకుండ గుప్తంబు చేసి.

186

క. అమృశికంధరుఁ డంత మ, నమ్మునఁ బ్రేరేచుచున్న • నలగూబ
పమ్మునఁ జనియెను శ్రీకై, లమ్మునకును భృగునివాత • లు
నీ. తనసుముఖాసత్తి • దనకు శుశ్రూష సే, యగ మణి స్థాభు •

187

వాహనాదేవిని • వాసంబునందు న, త్యంతజిఁగేంద్రియ • త్వ
యష్టాంగయోగవి • ద్యాభ్యాసనప్రాణి, దనరె నజ్జలజనే • త్రయును
వలసినపరిచర్య • సలిపినతుదను ద, దాజ్ఞను మునుఁగి • తననుయోగ

- ఆ. వర్తనంబు ప్రేమ + వదలక తత్పరి, శీలనంబు నెపుడు + సేయుచుండె
దదనిశప్రయత్న + తాత్పర్యమున నల, భావకాశుఁ డగుచు + నతనుఁ డుడుగ. 188
- క. అంత మణి స్తంభుఁడు దన, యంతఃకరణంబునందు + నలరారెడుదే
శాంతరవస్తువిశేషా, త్యంతదిదృక్షా దిగంత + యాత్రాపరుఁ డై. 189
- క. వరజవశాలిం దనకే, సరి యాకర్షించి యాత్మ + సతీయుం దానుం
బరమోత్సాహమునఁ గృతా, ధిరోహుఁ డై గగనమున య + భేచ్ఛాగతులన్.
- క. అరుగుచుఁ గనుఁగొనియెను భీ, కరమకరతిమిగిలాది + ఘనజలజంతూ
త్కరవిహరణభృశసాంధ్రుఁ, నిరుపమఘమఘమరవాస + నిద్రునముద్రున్. 191
- న. ఇవ్విధంబున నయ్యంబుధిం గనుఁగొని తత్ప్రకారంబు కౌతుకకారణం బగుచు
సాంపు నూఱు దనవనిత కతం డిట్లనియె. 192
- ఉ. శీకరబృంద మెంతయు న + శీతమరీచిమరీచిజాలమై
త్రీకృతభాళధళ్య మయి + తేజరిల్ నిజధర్మ మైనర
త్నాకరభావ మీజలధి + యగుబుజలోచన చూచితే కడు
ప్రభాకట మై తనర్ప దన + బాహ్యవిభాగమునందుఁ జూపెడున్. 193
- ఉ. ఓలలితాంగి చూడు కడు + మెప్పెడుసీరము నిండఁ గాఁగఁ దాఁ
గ్రోలి తిమిప్రకాండము శిరోవివరంబున వెల్వరించును
ద్యేలుపుటూర్ణధార యల + వేలుపుటేటిపయిం గుతూహల
శ్రీల మరున్నదీవిభుఁడు + చిమ్మెడుచిమ్మనగ్రోవిసి రనన్. 194
- జే. ఉగ్రతిమిశిరోరంధ్రనిష్ఠూత మగుచు
నెగయుసలితాఘ మది యెందు + మిగుల నొప్పె
సద్ధిపేటికిఁగడలి + తాంగభోగి
యున్న రనఁ దనపడి గెఱ్ఱె + నో యనంగ. 195
- ఉ. జౌర్వముపేర ఘోరవిర + హానల మెంతయు సంతరంబునక
బర్హ దరంగబాహువులు + బారలు చావుచు నీపయోధి యో
పర్వసుధాంశుబింబముఖ + భాసిలెడుం గడు నుల్లసద్రసా
భర్వసుపర్వసింధువును + నాఁగిట నెంతయుఁ జేర్చుకై వడిన్. 196
- మ. వికచాబ్జానన యీపయోధి శశియా + విర్భూతకాలంబునక
సకలద్వీపవతీగణంబు యుగ + త్సంప్రాప్తిసహ్యోల్లస
స్తకరీభంగపయోధరత్వమునఁ గ + న్నట్టక రసోజ్జ్వలభణా
ధికతం జేయుచు నాచరింపఁ గడఁగుక + దివ్యాపగాక్షేపమున్. 197
- చ. ఉదకముఁ గ్రోల వ్రాలెడుప + యోదము పౌరుషకేళినంభ్రమా
ద్యుతవిగళద్రమాకబరి + పోలిక నొప్పె దటిద్విలాసముల్

- తదభివృత్తాంగకస్ఫురణం దలపింపంగ నీపయోధియై
 ప్రిదము శయించినట్టిమురఃభేది తెఱంగు వహించె జూచితే. 198
- క. అని పలుకుతనదుపలుకుల, కును ముసిముసినగవుతోడఁ + గోమలి లజ్జా
 వనతముఖి యయినఁ దద్విల, సనజ్మంభితకుసుమశరవఃశంవదుఁ డగుచున్. 199
- తే. తనదుభానంబు తెలుప నవ్వనిత మీకు
 వలసినవిధంబునం బ్రవఁర్తిలుట గాక
 యిందు నాకు స్వతంత్రత్వఁ మెక్కడియది
 యనియె ననుటయు నాసిద్ధఁ + డాత్మ నలరి. 200
- మాలిని. కిసలయకుసుమాఘాఃకీర్ణనానావనాంతో
 ల్లసదభినవకుంజఃశ్లాఘ్యభాగంబులందున్
 బిసరుహదళనేత్రఁ + బ్రేమతోఁ గూడి నానా
 ప్రసవశరవిహారఁప్రౌఢిఁ గ్రీడింపుచుండెన్. 201
- క. అలఘువ్రతాహ్వయుం డను, మలయాళపుత్రాహ్లాదుండు + మహానీయసము
 జ్జ్వలనియమంబున జపవిధి, సలిపెం బూర్ణముగ రెండుఁసంవత్సరముల్. 202
- ఉ. శీతలసత్యభాషణవిఃశేషవిలాససమార్జితాఖిల
 శ్రోతృజనానురంజన విరోధినరాధిపగర్వభంజనా
 నీతికలాతికౌశలవినిర్మితభార్గవదేవమంత్రివి
 ఖ్యాతివిభూతిగర్వాణ నిరంతరకల్పితవిద్వద్వర్ణా. 203
- క. నరసింహప్రభునందన, నరసింహబారిగమఘఃనస్థేమబలా
 నరసింహకృపాస్పదకి, న్నరసింహసనపదస్థఃనతికృద్ద్రవిణా. 204
- తోటకవృత్తము.
- మానసుయోధన + మంజులనిత్యా, నూనయశోధన + యుజ్జ్వలకృత్యా
 దానసుబోధన + ధర్మదకృత్యా, దీనమహాధన + దీపితసత్యా. 205
- గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవసింగళియమరనాన్యః
 నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బన
 మహాకావ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

పంచమాశ్వాసము.

దఖ్యాతినిరాకృతి

వైదుష్యసుపుష్యదర్శనైభవయపరి

చేదప్రాభవయాచక

భేదప్రశమనవిలోల + కృష్ణనృపాలా.

1

అనధరింపు మవ్విధులున సలఘున్రతుండు భువనేశ్వరీమంత్రజపంబు రెండునం
 వత్సరంబులు పరిపూర్ణంబుగాఁ జేయ నంతట మృగేంద్రవాహన యోజాహ్మ
 ణుండ నియభీష్టంబు వేఱొకచోట సిద్ధించు నని పల్కె నప్పలుకులు వినంబడునం
 త నతం డాకస్తికోద్ధూతతీనవాతనిపతితుం డగుచు సనేకజనపదవ్యవహితం బైన
 యొక్కపురంబునడుమ రాజస్థానమధ్యంబునం బడి తదీయక్షోభాకులత్వంబున
 నొక్కింతతడ వ్రాడి మూసినకనుతెప్ప లుత విచ్చి నలుదిక్కులుం బరికించి తన
 పతనప్రకారంబునకు వెఱఁగుపడుచుఁ జూట్టిన నున్న సభాసదులఁ గొందఱను గొట్టె
 దుర రెండవదేవేంద్రుంబోలె నపూర్వవైభవంబున నున్న యొక్కరాజును నతని
 యగ్రభాగంబునఁ బసిండితోట్టియలలోపలఁ బాత్తులలో నున్న యొక్కచక్కని
 బాలికనుఁ జూచి యొక్కింతతడవు నివ్వెఱపాటున నిశ్చలుం డగుచు నుండి ప
 దంపడి దిగ్గునలేచి మఃశికంధరదత్తం బైనతనరత్నమాలిక యాశీర్వాదపూర్వ
 కంబుగా నారాజునకుఁ గానుకపెట్టుటయు నతండు సత్యాదరంబునం గైకొని
 కొంతసమీపంబునం గూర్చుండ నియమించి యప్పటికిఁ దిక్కులనామమా
 త్రంబు లడిగి తేలిసి యిప్పటిసీయాగమనప్రకారం బత్యద్భుతం బది చెప్పెదవు
 గాని యిటు మాటలాడక యొక్కింత నిలుపు మని పలికి యిప్పటికానుక లె
 వ్వియైనను దీనిసొమ్ముల యని యమ్మఃశికారంబు దనయెద్ద నున్న యాశిశువున
 కుఁ బెట్టించె.

2

- క. అత్తతిన తదీక్షుల నా, పాత్తులలోశిశువు చిబుకము గళంబుపయిన్
పాత్త నది చూచి తెలిదఱు, కొత్తుచు లేజెక్కులమర • నొయ్యన నగియెన్.
- క. తిరుగా రెండేండ్లకు నీ, సుదుచిరహారోత్తమంబు • జూడంగ నాకున్
దొరకెను గనుగవచేసిన, యరుపుణ్యము నేడు వెండియును ఫలియించెన్.
- తే. అనిన విని యేమి చెప్పంగ • నచట నున్న, వారలెల్ల జిత్తురువున • వ్రాసినట్టి
ప్రతిమలునుబోలె నతినిశ్చలత నొకింత, తడవు గనుపట్టి రత్నద్భుతంబునొంది.
- ఉ. ఎంతయు విస్తయంబున మహిమఁడు బాలికమోముఁ జూచి య
త్యంతము వింత లీపలుకు • లారయఁగా నిది యెట్టిదేవతా
కాంతయొ కాక యేవిధపుఁగారణజన్మయొ యింక మాటలా
డింతము గాక యంచు దనఁజెందమునం దలపోసి యిట్లనున్.
- క. ఓయద్భుతంపుబాలిక, నీయుదయం బరయ రెండు • నెల లయ్యెన్ కా
దో యెట్టు పలికి తిమ్మయి, నేయెడ రెండేండ్లకింద • నిది చూచితివ్రా.
- క. అన విని యిటమునుపటినా, జననంబున నేను దీని • జాల గుఱుతుగా
గనుఁగొన్నదానఁ గావున, ననఘా యామాట యంటి • నని యది పలికెన్.
- వ. అమ్మహిపాలుండును నబ్బాలికను జూచి నీవు కారణజన్మవుగాని సామాన్యం బైన
మనుజుశిశువుమాత్రంబు గావు కావున నీతెఱంగంతయు నెఱుంగునందాక
దం బమందకౌతుకసంరంభంబున సంభ్రమింపుచున్నయది నీపూర్వజన్మవర్తనం
బు తెప్పి యేమికారణంబున నిచ్చటఁ బుట్టితి వెఱింగింపవలయు నని ప్రార్థించుట
యు నది తనపూర్వజన్మవర్తనంబును దజ్జన్మనిమిత్తం బైనతత్పూర్వవర్తనంబు
ను సంస్మరణసంబంధపరంపరావశంబున సమస్తంబును గరతలామలకంబుగా
నాకళించి తనపలుకు లాస్థానం బెల్ల సావధానం బగుచు వింజమా కిడినట్లు వి
నుచుండ నన్న రేంద్రచంద్రునకు నిట్లని చెప్పం దొడంగె.
- సీ. వినవయ్య యోగీంద్రంబున యిటమునుపటి, పుట్టువు గాక తత్పూర్వమైన
పుట్టువునందు నంబుజగర్భుడేవి పెం, చినయట్టిప్రదిరాఁచిల్క నేను
నాకుఁ దజ్జన్మంబునకా శాప మొక్కటి, తగుల రెండవమేను • దాల్పవలనఁ
దచ్చాపమూల మంతయు నీకు వినుపించెదను విను మిది నిమిత్తముగ
- ఆ. నొకయపూర్వకథ సముజ్జ్వలరసభావ, మాయురభ్యుదయకుఁలాభివృద్ధి
హేతు వతిపవిత్ర • మిప్పుడు వినుపింపఁ, గలిగె జిహ్వా కలిమిఁఫలము నొంది.
- మత్తకోకిల. అంబుజాసనురాశి నాసమునందు నేను నసించుకా
లంబునం దొకనాఁడు మోద మెలర్ప నాయన వాణిఁ
నంబరాభరణాంగరాగసమంచితాకృతినైభవా
డంబరంబు కరంబు వింతబెడంగునం గనుపట్టగాన్.
- క. భవనారామమునకుఁ జని, నవనానాభేలము లొనర్చుచు నరవిం

- దవనామోదభరాలస, పవనామోదములచేత • భావము తెనఁగన్. 12
- తే. తరుణసంతానకచ్చాయఁ • దలిరుఁబాన్పు
నందు నానరోవరమున • కభిముఖముగఁ
బవ్వళించెను దనపాదఁపల్లవంబు
ఝారుపులఁ జేర్చుకొని నాణి • యొత్తుచుండ. 13
- ఉ. అతట సంతకంతకు నిఁరంతర మై తనరారుమారదు
స్తాంతతఁ గాంతఁ బాన్పునకు • దాఁచెను దన్తధురాధరామృతా
క్రాంతిరసోద్ధతిఁ దనమొగంబులు నాలుగు నొక్కమాటె య
త్యంతముఁ దత్తరిల్లఁగఁ దఁదానసముం దనకై మరల్పుచున్. 14
- సీ. ఆలీలకు నవ్వి • మేలుమే లెంతయు, నీవిత లన్యాయ • మింత గలదె
మీమొగంబులు నాల్గు • నీమాడ్కి నువ్విళు, లూరిన నేకాస్య • సౌకతె నేను
ఝాలుదునే యివి • చాలించెదగొ మఱి, యేమైనఁగలదో యంఁచామృగాక్షి
మెడ బిగించుచు నించు • కడగవక్త్రము నిల్పి, యధరంబుననపాణి • యడ్డమిడుచు
- తే. మొలకనగవును గోపంబు • చెలువు చిలుకు
తళుకుచూపులు చూపులో • దర్జనముల
నక్రితభూలతాతాండఁనంబు సిరుల
మిగులఁ గరలించె బియుమది • మెఱయుమరుని. 15
- ఉ. ఆయజుఁ డప్పు డంగనముఁభాజ్జము బల్కిని వంచి మోవిమైఁ
జే యటు పారద్రొబ్బి పలు • చేర్చె నొకించుక నాటునట్లుగా
నాయమకుం గళాభిదుర • మై మది నిం పొనరింప మోహనం
బై యుదయించె సెక్కమధుఁరాంచితశబ్దము కంఠసీమలోన్. 16
- న. అంత నావాగ్దేవి యావిధంబున నొదవినకళామర్త భేదనసామ్రాజ్యసంపదనుభ
వానస్థమానలాఘవశంక నప్రకాశంబుగాఁ గడపిపుచ్చుటకు నుపాయంబుఁ జిం
తించి తద్విరోధకాఠిణి యైనవిభునియభిమత కేళికి విఘాతంబుగ నధరపీడనానహ
త్వనాటితకంబున నలుకఁగల్పించుకొని యవ్వలిమొగంబుగాఁ బారలె నేనప్పుడు
తదీయభావం బుతయు నూరుక్లేషనయనాంతమీలనాడు లై నశాన్త్రప్రసిద్ధుడు
ణంబులచేత నూహించితి నజ్జలజభవుండు తద్విరహదశావికలితధైర్యం డయ్యు
నుల్లంబున నల్గుట నట్లు నెట్టుకొలిపి యిట్టలు దెల్పుటకుం జొరకుండి యంతటఁ
బురోవర్తిశాఖాసమాసంజితసమంజసరత్నపంజరంబున నున్ననన్నుం జూచి
యోచిలుకచెలువ యుబుసుఘాదు కథ యొక్కటిఁ జెప్పపుగా యనుటయు
నేను నోదేవ దేవరముండఱ నెట్టికథయు నేను జెప్ప భాజనంబనే మీరు చెప్పి
తిదేని వినియెద ననుడు నట్లేని వినుము చెప్పెద నని యిట్లనియె. 17
- క. కాసారసంజ్ఞతోడను, భాసిల్లుచు నున్న యొక్కఁపట్టణమున ల

- స్త్రీసంపద నొప్పెడునువి, లానుడు రాజొక్కనుడు కళాపూర్ణుడనన్. 18
- క. ఈజగములఁ గలతననరి, రాజుల నందఱను జయధురంధరుడు మహా
రాజితఁ డొనరించెను నిజ, రాజతలీలాకళాపరాజతు లనఁగన్. 19
- క. ఆతఁడు సద్యోయావనుఁ, డై తోడన యొకస్వభావుఁ • డనుసిద్ధునిచే
నూతన మొకమణియు సము, ద్యోతితశారము మెఱుంగుఁజూపులుఁ బడెనన్.
- తే. ఆమణిశలాక యరుణ మై • యద్భుతంపు
రంగు గలిగినయది యామెఱుంగుఁదూపు
లక్షయము లాశరాసన • మతనువిజయ
శారవాసీకసంప్రాప్తికారణంబు. 21
- నీ. అంతట నెకఁడు మహాశయుం డనుజగతి నాయకుండు రూపానుభూతి [చ్చ
యనుభార్యయును దాను • దనమంత్రిధీరభావాఘ్నిండు దోడురా • నటయద్భ
నొక్కింత పొలయుటయును దత్కళాపూర్ణుఁ, డాత్మకోదండవిహారపటుత
ధీరభావునిఁ గడుఁదూరంబుగాఁ బల్క, యనము మొందించి మహాశయూఘ్నిఁ
- తే. దనకు శరణు చొచ్చినవానిఁ • దత్కళత్ర
యుక్తముగ దానుఁగా నేలి • యూడిగంపుఁ
బనులు సేయించుకొనుచు నిం • పెనయ నిలిపి
యతఁడు వర్తిలుచుండె దహాజ్ఞలోన. 22
- వ. అని చెప్పిన నప్పలుకులు సభావిలాసలోచనాంచలకషితకర్ణక యగుచు నాకి
ర్ణించి యించుక నగుచు శారద నన్నుం జూచి యాకళాపూర్ణుండు మఱి గో
మియయ్యె నతనికిఁ దల్లిదండ్రు లెవ్వ రడుగు మని కటప నేను నట్ల యడుగుట
యు నజగద్గురుం డిట్లనియె. 23
- నీ. అభినవకౌముది • యనుకాంతచే నంత, నరియింపఁబడియె నవ్వరవిలాసుఁ
డాతనికిని సుముఖాసత్తి యనునది, తండ్రియు మఱి మణిస్తంభుఁ డనెడి
వాడు తల్లియు నన • వాణి హాసంబుతో, గ్రక్కునఁ గ్రమ్మటి • కౌగిలించి
యింతలోనన యార • యెన్ని తబ్బిబ్బులు, దద్దరిల్లకుఁ డంచు • ధవునివీపు
- తే. చఱచి యెట్టెటు లారాజుజనని మొగది
యును జనకుఁ డాడువాడునా • యనుచు మఱియు
మిగుల నవ్వచుఁ జెప్పఁ డామీఁదు ప్రాణ
రమణ మఱి యేమి యయ్యె నారా జనుటయు. 24
- క. ఆనర్తలీలచేత శ, తానందుం డధికసంభృతానందుం డై
తానును మే లొప్పుఁగ న, మ్మానినిమెడఁ గాగిలించె • మక్కువ మీఱన్.
- తే. వదనములు నాలుగిటికిని • వరుసఁ గలియ
మెలపుతోడన కంతంబు • మలచి మలచి

యొసఁగెదదధరపానముఁ హఠాత్సవంబు

గళము గాఁగిలితోన చెక్కులు నిమురుచు.

26

ద. చెలువయు నంత నం దొకటిఁచే జనితాధరపీడ యై మదిం

గొలఁది యెటుంగ రెండు ననిఁ కోపముఁ జూపుచుఁ జాలుఁ జాలు న

వ్వలఁ జెవుఁ డేమి యయ్యెను భవత్కథితం డలరా జటంచుఁ గాఁ

గిలి విడిపించి మోము లిరుఁగేలను బాయఁగఁ బట్టెఁ బట్టినన్.

27

ఉ. దానఁ బ్రకాశితంబు లగుఁతత్కుచకుంభవిజృంభణంబు లేఁ

గానుబెడంగుఁ గొంతవడిఁ గన్గొని చొక్కుచు నంత మోవితీ

పానె నజుండు వెండియుఁ బ్రియత్వముతో నివి యెల్ల నేర్తు కా

నొ నృపుఁ డేమి యయ్యెఁగథ యానతి యిం డని పల్కె వాణియున్.

28

పీ. ఏమియు నేల యయ్యెఁడు సమహారాజు, సత్వదాత్మం డనుఁసచివుఁ డంత

రమణిణో సంగదేశమునందుఁ గ్రముకకం, తోత్తరం బనుపట్టణోత్తమమునఁ

దన్నుఁ బట్టము గట్టఁ నున్నతసామ్రాజ్య, వైభవశ్రీసముజ్జ్వలత నొప్పె

సతనియాపురికి మఁదాశయుండు పసిగడి, కోట పెట్టించి యెక్కుడుగ నతని

తే. దయ నడసె నంతఁ దనదుభాఁర్యయును దాను

నుడుగ కభినవకౌముదీయుతుని నతనిఁ

గొలుచుచును దస్త్రణివిలోకఁగుణమహత్వ

మునను మధురలాలన యనుఁతనయఁ గనియె.

29

పీ. కని తస్య గోగుణంబునకు మెచ్చుచుఁబ్రథ, మాగముండునుద్వితీయాగముఁడుత్మ

తీయాగముండుఁ దురీయాగముండు నాఁ, బ్రఖ్యాతి నొప్పువాఁరలు నలువురు

తత్పురోహితులు సఁత్వరము కళాపూర్ణుఁ, జేరి యాతఁడుదాల్చుఁ చారుమణిని

బర్యాయమునఁ దారుఁ పట్టి తత్సంస్పర్శ, మహిమచే నానందఁమగ్ను లయిరి

ఆ. యతఁడు తద్వశీకృతాత్మ లై వారాశ్ర, యించి యునికిఁదనదుఁహృదయమునకు

నియతివశతఁ జాలఁబ్రియ మగుచునికిఁద, త్క్రియలకెల్ల నిచ్చుఁగించి యుండె.

వ. అంత వారిలో నెక్కురుండు మిక్కిలి మందెమేలమ్మున సమ్మణిని గరంబు నొక్కి

పట్టుటయుఁ గళాపూర్ణుండు కోపగించుకొని వారి బాయందోలి తదపరాధంబు

నంజేసి తత్స్వామి యైనమదాశయునికనక్రపాకారంబు నెల్లక విఘటితంబుగాఁ

జేయించె నతండును దానికిఁ దలంకక యందుల కేమి యెల్లెనను దనవాడ నతని

దేశంబునంద యెందైనను బ్రదికెద నని కళాపూర్ణునేవ విడిచి కుటుంబసహితం

బుగాఁ గ్రముకకగతోత్తరపురంబు వెల్వడి యొక్కించుక చనుచుండె.

31

సీ. కట్టెదుటను బూర్ణకలశద్వయం బతి, శోభనస్ఫూర్తిమైఁ సొంపు మీఱఁ

గని వేడ్క నుబ్బుచుఁ జని సుఖంబున మధ్యదేశంబునను జిరస్థితిఁ దనర్చు

క్రముకకంఠోత్తరాఖ్యపుగంబు వెడలున, పూడు ప్రయాణక్షోభమునఁ గృతత్వమును బొంది తేరనిముద్దులపట్టిని, మధురలాలనఁ దలంపఁగ నెఱుంగఁడ

ఆ. అప్పు డేమి సెప్ప + నాతఁ డాపువఁబోడి, యెట్టివా రని గణింప దంత
మీఁదమీఁద సుఖినిమి త్తంబు లొదవుచో, నడుమఁ జెందునిజజంబుపీడ. 32

తే. క్రముకకంఠోత్తరపునోత్తమమున కంత, నరుగుదెంచెను దిరిగి మదాశయుండఁ
నిజకుటుంబయు క్తముగనఁగ్ని సువు భాగ్యమెట్లుపేరేచెనో మఱియెందునిలక.

క. ఈపగిది నేగుదెంచి కళాపూర్ణుని గనుగొనం జెలంగ నిజకృత
త్వాపగమొల్లాసిని యై, యేపునఁ దత్పుత్రియంత + నంతయుఁ దెలివిన.

సీ. అంత మదాశయుం + డెట్లు దేటి కరంబు, పొదలెడు సుతఁగళాపూర్ణునొద్దఁ
దగ నిల్చి యతనికిఁ + దత్పితౄకారము దెల్పి, యిట్టిచిత్రమహత్వ + మేరి కైనఁ
గలదె యెందును సీకఁకాకంచుభార్యయుఁ, దానుదన్త హిమయంతయునురమణాఁ
బొగడుచు నింపునఁబొదలి రత్యంతంబు, నతనిపురోహితు + లపుడు వినయ

తే. పరతఁ బ్రభమాగమాదులు + తిరుగఁ జేరి

రాకళాపూర్ణు నాతండు + నాత్మ నిచ్చ
గించుకొని యుండె నోతటిచ్చుచలాక్షి

సుప్రసన్నత్వ మెంతయు + సొంపు మీఱ.

35

తే. మధురలాలన యంతఁ గ్రమంబుతోడఁ, దల్లిదండ్రులప్రోదిని + దరుణి యగుచు
నాకళాపూర్ణుచేత నసన్యసదృశ, మైనయావనఫలము దా + ననుభవించె. 36

క. నిరవధికప్రేమోదయ, దురపహ్న వకందశస్త్రదుస్త్రితశోభా
సురుచిరకృత్రిమరోష, స్ఫురణంబున బొమలు ముడుపుచున్ సతి పత్నితోన్.

చ. అటు దలుఁ డొర యెంతటిమహాత్ములు మీరలు నాదుమీఁదనా
కటకట మీవచోరచనకౌశల మోభుననప్రపంచసం

ఘటనధురీణ యన్న నగి + కామిని యిం దిపు డేమి గాంచి యీ
కిటుకు గడించి పల్కె దెఱుంగింపుము కల్గిన నాకు నావుడున్.

38

సీ. చెల్లుఁబో మీసేవ + సేయుచు నింతమా, త్రము నెఱుంగఁగలేన + ప్రాణనాథ
యీదంటమాటలు + నిట్టిభావంబుల, విధము నే నిచ్చినవిద్య లకట
యిప్పటిమనవృత్త + మీకథ సర్వంబు, తుదముట్ట నేమిసెప్పెదరో యనుచు
నూరక యిందాఁక + నుంటి సంతయుఁ జెప్పె, దను నది వినవలసిన వినుచు

తే. కొలకు కాసారపురముగాఁ + బలికి యందుఁ

బాలుచునామోమునీడ సంపూర్ణ శశియు

ననుతలంపునఁ బలికితి + రపుడు దానిఁ

ప్రకటముగఁ గళాపూర్ణు డ్డఁ + రాజు గాఁగ.

. ఆరాజు=ఆకళాపూర్ణుడు ; సరిరాజులనెల్ల లీలాకళాపరాజుతులం జేసెననుట= అనదనప్రతిబింబచంద్రుడు = ఎల్లముఖచంద్రులకు నెక్కుడైనసాందర్యముగల నాడుని యతిశయోక్తి ; మీమహత్త్వవిశేషంబు దెలిపితిరి. ఇది యంతయు విన్నవంబు ; మఱి యతండు స్వభావుం డనుసిద్ధునిచేత ధనుర్పాణంబులు నొక్కయరుణమణిశలాకయుం బడసె ననుట—భూలతావీక్షణంబులు నధరంబును స్వభావంబుచేతన కలిగియున్నవి యనుట ; అని యెవ్వరి కెఱుంగఁబడదు. మదాశయుం డనువాడు రూపానుభూతి యనుభార్యయుం దాను ధీరభావుం డనుమృత్తితో నలఘాక యటుల వలసినమాత్రం గళాపూర్ణుం డాధీరభావుని దనధనుర్విలాసంబునం బలాయనంబు నొందించి మదాశయు సతనిభార్యతోడఁ గూడ నొక్కొచుక స్రవర్ణించిన నది—మత్ప్రతిబింబంబు నిజభూవిలాసంబున దైర్ఘ్యబుగ్బాణఁ దఱిమి మీహృదయంబును దృష్టిసహితంబుగా నాకర్షించి విడువ దనుట యై కానుపిచుచున్న యది ; అంత నిష్ఫలుకులకు నాకు నవ్వు వచ్చినది—మత్ప్రతిబింబంబునగ దోచి చూచి యానవ్వున లేతవెన్నెలతో సామ్యాతిశయాలు దోషం దదభేదాధ్యవసాయంబు గల్పించి యభినవకౌముదీ శబ్దంబునఁ బలికి యది స్త్రీలింగత్వసామర్థ్యంబున స్త్రీనామధేయం బై కాను పింప నభినవకౌముది యనుకాతచేతనతండు వరియింపఁబడె నంటిరి. ఆకళాపూర్ణునకు సుముఖానతి యనునది తగ్గడియు మణిస్తంభం డనువాడు దల్లియు ననుట, అప్రతిబింబంబు శోభనముఖసామీప్యంబు కారణంబుగాఁ దత్కాసార మధ్యమణిస్తంభగర్భంబున నుదయించె నని చెప్పుటకాదె యందు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులు మీర లేమితడఁబాటుననో విజ్ఞోడుపడఁ గల్పించి పలికిన నేను హాసాత్సుక్యంబుల నాపలేక మీ కభిముఖంబుగాఁ బొరలినఁ గాసారమధ్యవిద్యోతమానప్రతిబింబంబువ్రాయి మన్ముఖంబు మీకు నెదుటఁ గాన్పించిన నది మదీయదేహంబునాగుఁ గాఠోపరిభాగంబునగ గనుపట్టుటంజేసి - యాకళాపూర్ణుం డంగదేశంబునఁ గ్రముకకంఠోత్తరపురంబునం బట్టంబుఁ గట్టుకొనియె నంటిరి. అదియే మదీయాత్మాధీనంబు గావున సత్వదాత్తుం డనుమంత్రిపట్టంబు గట్టుట గాఁ జెప్పితిరి ; సత్వదాత్తుం డనఁగ—సమీచినత్వదాత్తుం డనుట తోచుచున్నయదియ ; అంతట మీగు మత్కంఠఘరంభణంబు గావించి యిది యుష్మదాత్మాధీనం బగుటను మీ బాహువులు సువర్ణవర్ణంబు లగుటను మదాశయుండు క్రముకకంఠోత్తరంబునకుఁ బసిండికొటఁ బెట్టించె నంటిరి ; మీ యాత్మయు దృష్టియు నెట్టిమమతావశంబుననో మన్ముఖంబునం బాయక వర్ణిల్లుచు మధురాధరేచ్ఛ యాఁజించుట యరసి మదాశయుండు రూపానుభూతిసహితం డై యాకళాపూర్ణునకు నేవఁ జేయుచుఁ దనస్థిశలాకమహత్త్వంబున మధురలాలన యనుతపయం గాంచె నంటిరి; అట్లు మధురలాలనఁ గనిన దన్తణిశ

- లాకమహిమకు మెచ్చుచుఁ బ్రథమాగమప్రముఖు లయినమదాశయునిపునోహితు లమ్మణిశలాకం బట్టి చూచుచుఁ దత్సంస్పర్శనమహత్త్వంబున నానందమొగ్గు లయి రనుట—చుంబనేచ్ఛానంతరంబున మీముఖంబులునాల్గును మదీయాధరపానంబున నింపొందె ననుట గాదె? యాముఖంబులు ఋగ్వజ్రాసామాధర్వణప్రాదుర్భావకారణంబు లగుటను మీయాత్మకు నధీనంబు లగుటను గ్రమంబునఁ బ్రథమాగమాదినామధేయు లైనమదాశయుని పురోహితు లంటకెరి. అంతట నేను మీముఖచ్ఛేదలచేత నధరపీడజనించినఁ గోపించి వానివారించి కౌగిలి విడిపించుకొనిన నది కళాపూర్ణండు తనతాల్పినమ్మణిశలాక యాబ్రాహ్మణులయందు మెక్కరునిచేతఁ గొంతపీడితం బైనఁ గనలి వారిం బాయఁదోలించె ననియు, దత్సాస్వమి యైనమదాశయునిఁ గనకప్రాకారంబు విఘటితంబు చేయించె ననియుఁ బలికితిరి; అంత దేవరచిత్తంబు దృష్టిసహితం బై మన్ముఖంబును విడిచి పరిరంభవిశ్లేషప్రకాశితంబు లైనయితరావయవంబులకుఁ బోయిన ననన్యదాశయుండు నిజభార్యాసమేతుం డగుచు నాకళాపూర్ణునేవ విడిచి తదాశ్రయం బైనయంగదేశంబునకుం బోయె నంటిరి; అట్లుపోవుచు నెదుటమొదలైన పూర్ణకలశద్వయశుభనిమిత్తదర్శనంబున నుబ్బుచు నేగి మధ్యదేశంబునం జూరనివాసంబు గావించె ననుట వత్తోజయుగళసందర్శనంబున నానందింపుచు నదిగి వలగ్న భాగంబు నవలంబించి తడవు నిలిచె నని పలుకుట గాదె ముఖంబుఁ బూయుట యాదిగాఁగ నధరేచ్ఛ యడంగిన - ప్రయాణతోభంబున మధురలాలన కృత్యంబు నొందె నంటిరి; అంత దృష్టిసహితంబుగా మీయాత్మ తిరిగి మన్ముఖంబునకు వచ్చుటయు దానఁ జుంబనేచ్ఛ మగుడఁ బరితుష్టిమొందుటయు నది ముఖపానంబుచేత సఫల మగుటయుఁ గ్రమంబున మదాశయుండు కుటుంబున హితంబుగా మరలి కళాపూర్ణునిసేవకు వచ్చె ననియుఁ దత్కారణంబున మధురలాలనకుఁ గృత్యంబు మానే ననియును, అది యశావసంబునఁ గళాపూర్ణునఁచు గ్రహంబు వడసె ననియును మీకాముకత సముచితవచనరచనలఁ దేలపట్టించితిరి; ఇది యంతయు నిట్ల యగునో కాదో యానతీవలయు ననిన నతం డిట్లు తనవృద్ధిని నగుటయు నతనియథార్థవాదిత్వంబునకు మెచ్చుచు నిట్లనియె. 46
- క. ఇ మ్మగుపరిహాసపువా, కృష్ణులయెడ బొంకు వినముఁగా మీవలనఁ
మిమ్ముఁ గనినహరిపొక్కిటి, తమ్మి కడుపు చల్ల నై సదా మనవలయున్. 47
- క. అని పలికినతనప్రియభా, మినిపలుకులకును బ్రమోదఁమేదురహృదయుం
డును దత్పరిరంభణవరుఁ, డును నై యాపద్భజుడు గఁడుం బాలుపొందెన్. 48
- ఆ. అని సరస్వతికిని • గనకగర్భుండు రహ, స్యమునఁ జెప్పినట్టిసరసపుంగధ
యేర్పడంగఁజెప్పి • యిట్లని పలికె నా, శిశువు వినుజనులకుఁ • జిత్ర మొదలైన
- ఆ. తమయభీష్టకేళితమి నై తిర్భగ్గంతు, ననియె నను గణింప • కవ్విధమునఁ

జెప్పుకొనఁగ వింటి • నప్పల్కు లేను నా, నడుమఁ గదలిపోవ • జడిసి యుంటి.
 ఉత్సాహ. అంతఁ బంజరంబు వెడలి • యట్టు నిట్టు నొయ్యనక
 గంతు లిడుచు జాతిజాతి • కడకుఁ దొలఁగి వచ్చితిక
 జంత సేయ మింతతడవు • చిలుకయున్కి యనుచు నా
 యింతి గొంత యలుగ నున్న • నేమి యనుచుఁ బల్కినన్. 45

3. అంతట నెకసను • యంబున సంభోజ, సంభవు సేవ తా • జరుపుకొఱకుఁ
 జనుదెంచునిర్జ్జరే • శ్వరునివెంటను రంభ, చనుదెంచి భారతీ • శ్వరునిఁ గొల్వ
 సంతఃపురంబుక • త్వారతరంబులు గొన్ని, నొచ్చియే తెంచి య • చొచ్చి నొక్క
 పంజరంబునను ము • న్పటియట్ల వాగ్దేవి, మణితవిశేష మా • త్తకు సుఖముగ.
 తే. నొయ్యనొయ్యన న • ర్రించు • చున్ననన్ను, జూచి దగ్గఱవచ్చియా • సొంపుమిగులఁ
 జిత్ర మిది యయ్యె వాఁసం • సేవవేళ, నమ్మవా రుగ్గడించిరో • యనుచు నడిగె.

ఉ. ఏనును దాపురం బెఱుంగ • కేర్పడఁ జెప్పితిఁ దత్పర్వరోదయం
 బైనతెఱంగుఁ దత్ప్రభవ • మైనకథాకథనంబు సంతటక
 మానఁగనిక యవ్విబుధ • మానవతీమణి పేమిమతోడఁ బై
 పై నడుగక వివేక మొక • పాటియె చిల్కల కేమి నేర్చినన్. 47

ఆ. ఇట్లు చెప్పి యంత • నేనవ్వలాసిని, పలుకు మనఁగఁ దొంటి • పలుకులకును
 రాఘమూఁపమార్గ • నెండయుఁ బుకఁగ, నచటి కేగుదెంచె • నజనియతివ.

వ. ఇట్లుగదెంచి కనుబొమలు ముడుపుచు నన్ను నవలోకించె. 49

చ. తలఁకక యోసి యేమిటిక • తల్ దలపెట్టినదాన విచ్చటక
 దెలియము గాన నిపు పెను • ద్రిమృతికూతలదానవే కదా
 భిభిభి యీవికారములు • భ్రాంతి యవిష్టుత హాగిలాబ నై
 యిలఁపయి బుట్టు మంచు శపి • యించె మనంబున నల్క హెచ్చుగన్. 50

క. రంభయుఁ దఱ్ఱోపపున, రంభమునకు వెఱచి యొక్క • రత్నమయోరు
 స్తంభముమఱుగున నొదిగె వి, జృంభితద్రోషభావ • వినబడ సంతన్.

నీ. నలువ యే శెంచి యె • న్నఁజులేనియింతకో, పపురబలు కిదియేమి • ఁడఁతియనుచుఁ
 దనభార్య బలికె న • వ్యవితయుఁ గోపంబు, మించి శోభిలుమృదు • స్థితముతోడ
 వినరుగా యీచిల్క • విధము మున్ను ద్యాస, ననములోమనమా • డుకొనినయట్టి
 యీకఠిమాట లా • ద్యుతంబు రంభతోఁ, జెప్పుచున్నది యేను • నప్పలుకులు

తే. వింటి నిపును వచ్చుచు గోడ • వెనుక నిలిచి
 యనుచు నది నేమి యెఱుంగు ని • ట్లదయవృత్తిఁ
 దిట్టదురె యంచు సతిఁ బల్కి • యట్టిశాప
 గతికిఁ గుందెఱున న్నంతఁ • గరుణ జూచి.

వ. మీయమ్మ శాపంబునకు నాఁ గాదని నెవ్వరికి నెట్లు వచ్చు నని యిట్లునుభవించి
దసంతరిజన్మంబున మదాశయుఁ డనుజగతీపతికి మధురలాలన యసఁ గాదనియెడ
జనియించి కశాపూర్ణుఁ డనురాజునకు భార్య నై యనన్యసాధారణం బైనయైన
ర్యభోగంబు లనుభవించుచు సహజం బైనపరిమళాతివ్రత్యుఁ డును నకలధర్మ
బులను సాధించి కృతార్థ వయ్యెడు విచారింపకు మని పలికిన జారడ యని
భునిం జూచి యిది యే మయ్యా నెడియు మదాశయుఁ డను మధురలాలనయ
ను గశాపూర్ణుఁడు సంచుఁ బల్కుచున్నవారు దేవరికు నెవ్వరికి విను నెల
రింత లై యున్నవి యనుచుఁ బలిక నవ్విన నతిండు భినదీయవనిన నన్యసాస బం
కథలయందు నాకుఁ గలవరింతలు సంతతంబును గలుగుట నిజం బగునయన
ట్లు గాదు మేదినిమోద నింకఁగ శాపూర్ణుఁ డనురాజు నుట్టుగలఁ గాదని కని
త్నియుఁ గాఁగల దనుటయు నేదత్కథ విసవలయు నామఁ బుని నెవ్వ
పల్కిన నిట్లనియె.

సీ. కాంత ము న్నిన్నయాకథ యీకథయ నాఁగి, నమ్మనాచ్యుత శోభింపట్టినా
జాతిక్రియాదిక సకలపదార్థవా, క్యాధాంతరము లెవ్వి యవియఁ బు నా
గలయవి యిందుఁ దత్కథకంఠు భేదంబు, పరికింప నోనరాచరఁ బరికింప నిలి
ననునివి మొదలైన సయట్టిభూతార్థంబు, క్రియలట్టిన నోనరాచరఁ బరికింప

తే. నిలుపు ననునివి యాదిగాఁ గలభవిష్య

దర్శవచనంబు లైనక్రియాపదంబు

లునుచుకొనుటయె నానియందును చలన

నోనుధాంశువిలాసప్రహసనదన.

స. మఱియు శ్రోతృజనాపేక్షానుసారంబునఁ దెల్పిన్నియొక్క నాభ్యాసంబున
నిదియ గొంత విస్తారంబు నొందఁ గల దని చెప్పఁ బడినయెడ ప్రధాన భాగ
గం బింతియె కావున.

సీ. అసిన సరస్వతి యద్భుతం బంది యె, క్కంత విచారించి యా
యా రాజునకు సుముఖాన త్రి యనునది, తండ్రియు మఱి ముఖ్య భి నాము
డగువాఁడు దల్లియు నయ్యెదరే యన్న, నం జేసి నాదియఁ గాదియు ని
చ్చేసావిశేషంబు చేతన కాఁ గల, దని బ్రహ్మ పలిక నామృతమున

శే. మిగుల వెఱుగఁగది యంతట నగుచు మీగు, నృప్తికి నెట్లెట్లను కనా గల
మదికి వలసినయట్ల చేయుదురు గాని, పట్టికొడిములు నాకును గట్టఁ జన

క. తలపెట్టకు డింక నెన్నఁడు, గల నైనను మత్స్యనంగి కారణమున న

త్రిలిసట్టియాకథాస్థితి, యిల నిట్టివి గోరఁ దివియ నేతై పాటున్.

సీ. మన మంత నేకతంబునఁ జెప్పికొనినట్టి, కథ యిదె తోన యిక్కడను బు

సంతమాత్రముగాక • నిటమీద నీకథ, పృథివిపైఁ గలుగఁ జెప్పితిరి మీరు
 లోలుతన యిది బ్రహ్మవలన వచ్చినయది, యనఁగఁ దన్ముల మెట్టిదియో యనఁగ
 నాఙ్మఖప్రతిబింబవర్ణన యనఁగ ని, ట్టిప్రసక్తి నిది సంఘటితై ననఁగ [వక
 వచ్చె నగుఁబాట్లు నాకు మీవలన నాథ, నన్ను మన్నించి యింకనై ననుదడ
 మీర లూరక యున్న నెవ్వారు సంత, వినరు గాన గుప్తంబు గావింపవచ్చు.

• అనుడుం బై పయిమాట గాక యిది యాహా యాత్ర శృంగారశో
 భనలీలాయశే మేరి కప్రియము నీపల్కు మనోవర్తనం
 బును నేకం బగునేని నాలుకతుదక • ము క్కంటికొమ్మా విలా
 సిని యే నమ్మెద సంచు బ్రహ్మనగిపించెక్ మేలుమాటక సతినే. 59

• ఘనయత్నంబున న వ్యడంచకొనుచుం • గంజాక్షియౌ నాథ యే
 మనినం గోపము వచ్చుచున్నది సుఁడీ • యత్యంతముక నన్నికం
 జెనకెక్ రాకుండు చాలు నవ్వు లని నై • చెం గాంతుమీదక నిజ
 స్థగుచ్చప్రతిమల్లహల్లకదళోద్వత్కందుకం బుతటన్. 60

• అనయంబుం జల మొప్పఁగా మఱియు నా యబ్జాసనుం డట్ల యా
 డెను మానుం డిది యంచు వాణియును వేఁడెక్ జేరి తా నొక్కచే
 తన కంతంబును శౌగిలించి యొకచేతక గడ్డముక బట్టి చె
 క్కునఁ జె క్కొనుచు నెక్కచన్ద్రాన యురఃకోణంబుతో రాయఁగన్. 61

• అతఁడు నేల పెనంగ దోజలంజాక్షి • లెట్లు లున్న నీ
 కితఁ బ్రకాశిత మాట నీమది • గాంక్షితంబ యవశ్యముక
 ష్టితిఁ బ్రసిద్ధము గాఁగ నున్న విచిత్రసత్కృతి నీ కన
 మ్మతమె యట్లగునేని యేమహిమం బ్రసిద్ధతఁ గల్గెడున్. 62

వివరింప సకలనస్తువులప్రసిద్ధి వా, జ్జాలమూలంబు వాఙ్మల మెల్లఁ
 దస్థయం బిట్లుండఁ • దనరు నీమది కన, మ్మత మైనయట్టిది • మహి వెలయునె
 యొక ఛాపూర్ణ మహారాజకథ తావ, కీనశృంగారలీలానిమిత్త

మనుచు మన్ముఖజాత • మగుచు నవశ్యంబు, గరము ప్రసిద్ధంబు • గాఁగలయది
 • నికుఁ బ్రియ మని వేఱ వర్ణింప నేల, నీ విపుడు పల్కుపల్కు స్వాభావికంబ
 పతులయనురాగలీల తేఁపగిదివైస, వెలయఁగోరియు దాచు టింతులగుణంబు.
 అనిన విని యాభారతీదేవి యావాణిజాసనుం జూచి మీర లింతచలముఁ గొని
 సమర్థింప నాకు నొఁగా దన నేల యదియునుంగాక యారాజ వాలాయంబు
 గా ధరణిం బుట్టఁ గలం డెట. రాజ్యంబునుం జేయు నట. అతనిచరిత్రం బెట్లు
 ను వెలయం గల దట. ఇది సిద్ధంబు దానిసంగడిన సన్నద్రహస్యకథ వెలయుట
 కు నియమంబే యనుటయు, సతం డిది మునుపును నది వెనుకనుంగా వెలయు
 నని పుక నల్లెని వెలయుభంగు లెవ్వయో యెఱుంగవలయు మీర లెక్కడ

నుడువకుండుఁ డని స్రాగించి నుడువ ననిపించుకొని తన్నుఁ గినుంగొని యిది యి
ప్పుడు వారాంగనాజన్మంబునఁ బుట్ట నున్నయది. యందు నేతద్వంద్వశాసనము
యలే దని పలికి. రంభ యనునది యిప్పు యెదుఁ జూయె దానికే దగిలబుద్ధి చెప్పిన
లయు ననుడు నప్పడంతి గడగడ వడంకుచుఁ గంబంబుమఱుగునెడలి నచ్చి య
దుగుల కెఱుగిన లే లెమ్ము నీ వీకథ యెక్కడం దడవిన నాలూ గెలుగుదు గద
యని పలికిన నలువ నగుచు నీలాగు మఱి యెవ్వరు నే మెఱుంగదను. ఈకథ
యింకఁ జెప్పినట్టివారును వినినట్టివారును భాత్రయందఁ బ్రస్తోత్రాత్త్ర
ప్రపాత్త్రాదిబహుసంతతిఁ దనర్చుచుఁ జరకాలాబు ప్రచురసం దభివృద్ధిశోభిత
శుభసౌఖ్యంబులు గాంతు రిది యంతయు నానన్యకంబుగ నుదయాశీర్వాద
బని పల్కిన.

64

చ. సతి పతిఁ జూచి మీచలము • నాగినఁ బాలును మీరె లన్న
ద్ధతియ కడున్ నిరర్గళత • భాత్రఁ బ్రవర్తలనిం డటంచు నిం
పతిశయిలంగ నవ్వె నపు • డచ్చటు నాసి తదాజ్ఞ నేను ని
క్షీతిపయి ద్వారకాపురిని • జెందితి జన్మము వారకాత నై.

65

క. అని యాజన్మంబునఁ గల, తనవర్తన మించుకయును • దిప్పక యూహక
వినుపించి విచిత్రజ్ఞా, ననిధానము శిశువు రాజునకు నిల్పినియెన్.

66

క. కలభాషిణి యనుపేరక, వెలయుచు నే నాశీశాపవిధానల మూలీ
లలఁ గడప నొదవె సంతట, సలినజనదయోక్త్యలము • నా కలనునై.

67

తే. శక్తిగుడిలోనఁ బ్రాజ్ఞన్తనమయమునను

నాకు నిద్రివ్యహరసంధర్శనంబు

కలిమి వింటి గదా యది • దలచి యున్నను

గ్రమ్మరంగ రెండేండ్లకుఁ • గంటి ననుట.

68

క. అలరుచుఁ బ్రమదాశ్చర్యం, బులు మనమునఁ దిసరి విషయమున నుత్థితఁ డై
యలఘువ్రతుఁ డాబాలిక, కిలఁ జూగితి మ్రొక్కు లేచి • యిల్లిన పరికన్.

69

క. తొలుతటిజన్మమునందును, గలభాషిణి యనఁగఁ బరగి • కావించినను

యలఘుచరిత్రలలో నా, తలపున నొకవర్తనంబు • చార్కాణమ్యెన్.

70

తే. అనుడు నీ కేమి దార్కాణ • మయ్యెఁ జెప్ప

మనుచు నానృపుఁ డడుగ నయ్యతివలనఁ

దగఁ గళాపూర్ణునినచంధము జపంబు

తెఱుగు నాసభఁ బడినరీతియును చెప్పె.

71

ఉ. చెప్పి యతండు బాలికకుఁ • జేతులు మోడ్చుచు నీదునాశ్విమూలే

దప్పవ యందు నామధురాలాలన వై నవిధంబు యిప్పు కి

యొప్పిక నీకు నాథుడుగ • నున్న మహామహు నానృపాలు నా
కెప్పుడు చూడఁగాఁ గలుగు • నింతయుఁ జెప్పుము నీవె నావుడున్. 72

ఆ. క్షితినుపర్వ యేను • జెప్పిన నిక లెన్న, యుండ దది యెఱింగి • యున్న వారు
మీరలెల్ల నడిగి • వీరు చెప్పఁగ విను, మనియె శిశు వతండు • నాదరమున. 73
తే. ఆసభాసతిఁ జూచి యా • యమృతయాడు, పలుకు వింటి నృపాల యేర్పఱుపవలయు
నాకు మీపేళ్ల మీవర్త • నముల నేత, దీయనామవర్తనములు • దెలియఁబడఁగ.

ను. ఇది యేలోక మొ యేపురంబా మఱి మీ • రెవ్వారొ యీబాల యె
ట్టిదియో యేమియుఁ గాన కెంతయును నా • డెందంబు విభ్రాంతతఁ
దెనరక మ్రొన్నడి యున్న నాడఁ దెలియం • జెప్పించుకోవేళ గ
ల్గద యిందాఁడను నత్కథాకథనలీ • లాభవ్యవైచిత్రీచేన్. 75

నీ. అనుఁడు సజ్జనపాలుఁ • డట్లు సూర్యవేళ గ, ల్గద యన్నమాట నీకతయు నాకు
నడుగఁగ నెడలేద • యంతకంతకు సద్భు, తపుఁగఁగ లొదవ నిం • దాఁక ననఁగు
వింటిమి కొంత నీ • వృత్తాంతమిపుడు మీ, విధమింకఁ జెప్పెద • వినుము దెలియ
నేఁ గళాపూర్ణుడ • నీవె స్వభావుఁ డి, చ్చినయట్టిమణియును • శింగిణియును

జే. నములును వీరు ప్రథమాగ • మాదు లైన
యట్టినలుపురు మఱి సత్వ • దాత్మఁ డాతఁ
డాతఁడు మదాశయుండు రూ • పానుభూతి
యల్లయది యాకెబిడ్డ యా • యరిదిశిశువు. 76

చ. తనగురుఁ డెప్పుదాశయుండ • తప్పక యట్లు మమున్ భజించి మున్
జని చనుదెంచినాఁ డిపుడు • నాకశకుం దను నట్లు నాదుద
ర్యనమున నేద దేఱె నని • జాయయుఁ దాను ముదద్భుతంబులన్
దనరుచు నిట్లు ముందట న • తం డిడినాఁడు పసిండితొట్టితోన్. 77

వ. నీనిపేరు మధురలాలన యనం బరఁగు నని యాయాపేళ్లవారి నందఱిం జూపి చె
ప్పి యిది యంగ దేశంబు నగు సీపురంబును గ్రముకకంఠోత్తరనామధేయంబ నే
జనియించినదియుఁ గాసారపురంబ యది యిచ్చటి కనతిదూరంబున నున్నయ
ది యన్నియూ జెప్పనేల వెరసుమాట యొకటి గల దని యిట్లనియె. 78

నీ. అజుఁడు వాణికిఁ జెప్పి • నట్టి యాకథలోని, వారిపేళ్లును వారి • వర్తనంబు
గొకటియుఁ దప్పక • యుండ మాపేళ్లును, మావర్తనములు నై • మదికి మిగులఁ
బరమాద్భుతం బాస • ర్నఁగ శారదావద, నప్రతిబింబాది • నామకర్త
కల్పనాకేళిప్ర • కారమాత్రము లైన, యస్తదాఖ్యానక్రి • యాదికముల
తే. యోడ నెందు నొకింత వి • జ్ఞోఁసుపడక
సను మగుట యెల్లొ యనువిచారము గలిగియు

నడుమఁ దత్కథలకును విఘ్నంబు నేయఁ

జనమి యూరక యుంటిమి • వినుచు మేము.

79

క. అంతటఁ దత్కథతుదవృత్తాంతముచే దీతె మాకు • నానందేహం

బంతయు ననుటయును మహీ, కాంతున కిట్లనియె నతఁడు • గడుచోద్యముగానె.

తే. అజుఁడు చెప్పినకథలోనియట్ల తండ్రి

యాఁడుమానిసియును మగవాఁడు దల్లి

యును మహీపాల నీకు నాఁయుల్లమునకు

నిది వెఱ గొనర్చుచున్నది • యెఱుంగఁ జెప్పుమ.

81

క. అన నాకును దద్వాక్యం, బనయము చిత్ర మగుచున్న • యది యాశిశు నా

త్త నెఱుంగనియది లే దీ, యనుభావము చూడ నడుగు • మని దెల్పిపడన్.

82

క. ఆవాక్యము నీబాలిక, యశావనఫలకథయు నవిదితాన్ధము లెందున్

భావింప నొకటిపొసఁగున్, భావి యగుటను మొద లిది విసంగ దగుఁ దెలియన్.

క. అలఘువ్రతుఁ డపుడు కృతాం, జలి యై యాశిశువుఁ జూచి • సర్వము నీకు

దలఁపఁగ విడితమ యీభూ, తలపతిజన్మము తెఱంగు • దయఁ దెలుపఁ దగున్.

వ. మున్ను నీకారణంబున నీకళాపూర్ణకథాకర్ణనఫలమహత్త్వంబు విగ్రహింపఁ బడెను

యిట్లైనాజపంబునకు ఫలం బైనయితనికథ వినికీయు నీకృపనే కలిగెనాతమాత్రా

బును గాక యీకల్యాణచరిత్రుని బ్రత్యక్షంబు చూడఁగంటి నత్యద్భుతం బైన

నయాతనిజన్మ ప్రకారంబును సవిస్తారంబుగా నానతి యిచ్చి నన్ను గృతాన్ధుని

జేయు మనిన నమ్మధురలాలన యిట్లని వినుపించె.

85

సీ. భూవిబుధోత్తమ • నీవు మృగేంద్రవా, హనగేహమునకు ము • న్నట్లు వచ్చు

నపుడు మణిస్తంభం • డనుసిద్ధుఁడును సుముఖానతి యనియెడునతనినఁ జూచు

నాతోడిసంభాషణమున వర్తిలుచుండి, రెఱుంగుదు దగ నని • యేర్పడు

దత్పూర్వవృత్త మంతయుఁ దెల్పి యిట్లను, వారలు యోగప్రసన్నులగు

తే. నమ్మహాశక్తిభవనంబునందుఁ గొన్ని

నాళ్లు విజితేంద్రియతఁ బ్రసర్తిలుచుండి

రదియు నీకును దెలిసినయదియె యంత

వా రచటు వాసి చని యొక్కవనములోన.

86

తే. రతిసలిపి రందు సిద్ధుఁడోయతివ నీవు, పురుషుఁడవుగమ్ము నాకీర్త్యమునుభూతు

నే ననుచు విపరీతం తేచ్చఁ బలికి, పలుకుటయు నాదరమున నంజలజములు

క. స్త్రీత్వము నీ ప్రేందుము పురు, షత్వము నే దాల్తు నని నిజప్రియుఁ బలికె

సత్వరత నట్ల వారల, స్త్రీత్వము పురుషత్వము విపరీతము లయ్యెన్.

88

వ. అప్పుడు.

89

మానిసిన్మత్తము. ఎక్కడనుండియొ కల్గెను సిద్ధున * కేమఱుసాటఁ గృశోదరముఁ
జొక్కపుగుబ్బలు గొప్పపిఱుందులు * సోగకనుంగవ యొప్పిదముఁ
జక్కనిముద్దుమొగంబు నితాంతల*సత్కబరీభరవై భవముఁ
మిక్కిలిఁ గోమల మైనశరీరము * మీఱఁగ నాఁడుదనంబుపనల్.

90

ఆ. చాల నద్భుతముగ * నాలలితాంగియు, ధవునిరూ పాకింత * దప్పకుండఁ
బూనె నాక్షణిబ * నూనూఁగుమీసలు, గుఱుచపల్లజడలు * కొమరు మిగుల.
ఆ. నలుపుగిలుపు దంప*తుల కొకప్పుడు దడం, బడును గాని యెట్టి*యెడల నట్లు
జగతి నాఁడుదనము*మగతనమునుదడం, బఱచుకొనుటయెందు* నెఱుంగబడదు.
శే. స్త్రీత్వపురుషత్వదశ లిట్లు*చెందువేళ, వారి కొండొరుపై దృష్టి*నర్తిలుటను
దొరికె నెండొరుచూపుట*ండొరుల కట్లు, భావనయెప్రధానం బెట్టి*పట్లనరయ.
ఆ. అమ్మెయిం బరస్ప*రాకృతివ్యత్యయం, బగుటఁ జూచికొని మ*హాద్భుతంబు
హృదయమునవహించి*రిదియేమిమాయయె, కోయటంచువారు*గొంతతడవు.
సీ. అంతట నాసుము*భానత్తి యాత్మలోఁ, దన్నిమి త్తంబును * దలచుకొనుచుఁ
దననాథువదనంబుఁ * గనుఁగొని యిప్పు డే, ననినట్టిమాటమ*హాత్వమ యిది
తన్ను మును జర*త్కాయ మే నలశక్తి, నన్నిధి వీడ్కొను*నమయమునను
నను సత్యవచనఁగా * నెనరింప నాయమ, బ్రాధ్విచితిని వృథ * యై చన దది
శే. శాసన స్తంభలిరీతిఁ * జర్పసేయ, ననిన విని యింక నేమియు * ననకు మెద్ది
యాడఁబోనఁగ నెట్లానో*యనుచుఁబలికె, నమ్మని స్తంభుండు భవిష్య*దర్శవశత.

వ. ఇట్లు పలికి వెండియు నిట్లనియె.

96

శే. నీకు గగ్గంబు గాకుండ * నాకు నాకు
కొడుకు నీకూటమిన గలు*గుటకు నీకు
వరము లిచ్చినయవ్వాని*వాక్య మెట్లు
ఫలితముగ నున్నదియొ యెందుఁ * బదరఁ జనదు.

97

చ. అదియును గాక యంగనల * కంగజనంగరకేళికావిశే
షదశలయందు నెక్కుడట * సౌఖ్యగతుల్ మగవారికంటె నా
కిదియు నెఱింగికో నిపు డ*భీష్మము గావున నెట్లు లుండఁ గో
రెద నొకకొన్ని నాళ్లు విహ*రింపుము నీవును బూరుషాకృతిన్.

98

వ. అనిన విని సుముఖానత్తి యోయనఘ నీ వేరూపంబున నుండు మన్ననీదువాక్యం
బు నాకు వేదవిధినమానంబు గావున సెప్పి*నయట్ల చేసెద నని తదు క్తప్రకారం
బునఁ దనపురుషరూపంబుతోడ నడుపుచుండె మఱి స్తంభుండును నట్టివారీరూ
పంబున మదనక్రీడలు సలుపుచుండె నప్పుడు దమసుముఖానత్తిమఱి స్తంభనామ
ధేయంబులు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులవెంబడిన వీడ్పాటుగా సంకేతంబులు చేసికొ
ని రంత నాకృతిమననిత తనపురుషుండును దానును నానావిహారయోగ్యంబు

తై నయారామప్రదేశంబులు చూచువేడ్క దనసింహంబు నాకర్పించి తదారు
 ఘనై దానియభేష్టసంచారవేగంబునకు సంతసిల్లుచు సంతరిక్షంబునం జరియి
 చుచుండి యెదుట నొక్కపురంబుఁ గని తనహృదయవల్లభున కిట్లనియె. 9

క. పుర మల్లదె యద్భుతగో, పుర మై వరణమిషలసితపుణ్యప్రీనూ
 పురమై విభవములకుఁ గాఁ, పురమై శోభితః సగ్రమునఁ గనుఁగొంటే. 10

చ. కలకలహంససారసబంకప్రముఖంబువిహంగమండలీ
 కలకలనాదలీలఁ దనఁకైరవతామరసాటలక్ష్యజో
 కలకలమానసాభ్యుదయఁకారవముల్ సరిగా దటంచుఁ దాఁ
 గలకల నవ్వచున్న పరిఁఖావలయంబువిధంబుఁ జూచిజే. 10

క. ఈరమ్యపరిఖనశుమక, సారపుశృంగములతోడ • సాలము పద్మా
 కారత నొప్పంగ నిది కా, సారపురం బండు కొలనిఁచాఁపున నునికిన్. 10

క. తోరణము లింద్రధనువుల, తోరణము లొనర్ప నొప్పుఁతోరపుఁబుగముల్
 సారపురీతుల నీకా, సారపురీతులకు రావు • చర్చింపంగన్. 10

ఉ. తోరపువస్తుసంపదలఁతోరమణీయత నొప్పు నిప్పురం
 బోరమణుండ రత్నఖచిఁతొజ్జ్వలసాధవిహారిణీనక
 ర్పూరపువీటికారుచిరఁభూరినుగంధసమేతవాతసం
 చాలకృతావిదూరసురఁసంపదపూర్వమనఃప్రమోద యై. 10

క. ఇచ్చోటికిఁ దొల్లియు నే, వచ్చి యెఱుంగుదును దీనిఁకై భనమహిమం
 బచ్చెరు విందు వసింపఁగ, నిచ్చ యగుచు నున్నయది యఁభీశ్వర నాకున్. 10

క. అని పలికి యంతటను దీ, నిన దిగవలయు నని యపుడ • నేలకు డిగ్గం
 దనసింహవాహనముఁ బట్టి నిజేశుఁడుఁ దాను దాని • డిగి నడిచి చనన్. 10

వ. అప్పట్టణం బేలురాజు సత్వదాత్తుం డనెనువాఁడు వాహ్యులీ బోయి తి
 యరుగుదెంచుచు నాపూఁజోడిరూపలావణ్యంబు లాపోవక నిర్నిమేషం
 నిరీక్షించి తదనంతరంబున. 10

క. ఒంటనిరాజులఁ గప్పము, గొంటిక మే లేర్చి కలికిఁగుబ్బెతలను వా
 రింటఁ గల రంతకంటెను, గంటికి నిం పై నవాలుఁగంటిక గంటిన్. 10

క. అనరాదు గాక నాయిం, టన కా దిటువంటిచెలువ • నాకంబునఁ గ
 ల్లునె చెప్పు నేల నకలా, వనితలనాయకులయిండ్ల • వనితలనుద్దుల్. 10

క. ఆసిద్ధునిసంబంధం, బీసాందర్యైకనిధికి • నేరీతిన్యా
 దోసం బిట్టటు భావన, చేసినఁ దెలియుదము వారుఁచెప్పిన నింకన్. 10

మ. అని చింతింప యదృచ్ఛ నచ్చెలువ తన్నా వేళ నీక్షించినన్
 ఘనసైన్యంబులు గొంత మించఁ దనతుఁతాణంబు తేజోజివు

క్కున దాటించి గుడించి చిత్తరువుబాగుల్ మీఱ నాడించె శో
భనతద్వల్లనవల్లదగ్గిమరుచిఁస్థాయత్కిరీటంబుతోన్.

111

న. ఇవ్విధంబున ఘోటకంబును నెక్కింతవడి యిట్లు ద్రొక్కించి యాకించి కించి
చుదంచితరత్నకంకణక్రేంకారంబులు కందళింపఁ గందం బప్పళింపుచు నిలిపి
ప్పుడు.

112

సీ. కేయూరమాణిక్యకరణముల్ మెఱయంగఁజెలికానిమూపునఁ • జెయ్యి జేచ్చి
రత్నంగుళియకప్రభ పేరెములు వాఱఁ, గేలివద్దంబు కెంకేలఁ ద్రిప్పు
లలితదంతాగ్రకాంతలు దొలంకఁగ దండ, ధరునితో రిత్తమంతనము నడపు
తెలిసవ్యుడాలు నుత్తియపుఁ జోకట్లఁ బెంపఁగ నర్చనచివుతో • సరసమాడు
తే. మణికిరీటంబు చాలించి • మగుడ దిద్దు, దళుకుకొనగోర మీసలనులి యడల్పు
నాచకోరాక్ష తనుజూచుటరసి యరసి, భావజవికారములు కడుఁబరిధివిల్ల.

ఉ. కంతువికార మీకరణి • గాటముగాఁ దనయందుఁ బ్రస్ఫుట
క్రాంతిగ నున్నచో నొకఁడు • కానుక యిచ్చినపూవుబుతి బా
హుతరసీమ నద్దకొని • యామృగలోచనఁ జూచె దాన న
క్కాత యొకంతజాటుచనుకప్పు ఘటింపుచు మోము వంపఁగన్.

114

న. అంత సత్వంబు డిగ్గి తొనొక్కరుండ యాసిద్ధుని జేరంబోయి మహాత్మా మీర
తెచ్చటనుండి నచ్చితి రెందుఁ బోవుచున్నవారు మీనామధేయంబు తెవ్వి యి
న్వనిత సీ కేమి యగు నని యడిగిన నతండు తమవచ్చినతెఱంగు చెప్పి యేమ
చేస్తాఁడు డనువాడ నాపూఁబోడి సుముఖానత్తి యనుపేరం బరంగు నని ప
లిక యిది తనభార్య యని యెఱింగించిన సీకురంగలోచన యేతెఱంగుననైన
సన్నిధి నున్నం జాలు సటమీద భాగ్యవశంబున నైనయట్లయ్యెనుగాని య
నిచింటింపుచు సతం డతనికిం గపటవినయంబునం గృతాంజలి యై.

115

చ. హృదయము రంజిలంగ మిము • నెంతయు భక్తిని గొన్ని నాల్గు మా
సదనమునందు నుంచికొని • శక్త్యనుసారకృతోపచారసం
పదఁ బరిచర్య సేయుటకు • మామది నున్నది వేడ్క మీర లే
తదభిమతి బాసర్పు టుచితంబు మహాత్మక సిద్ధశేఖరా.

116

క. అనిన మణి స్తంభం డం, గనవదనముఁ జూడ నట్ల • కాని మైందుం
డిన మన కేమీ యని భ, ర్తను బలికె నగుచు నాకుఁరంగేక్షణయున్.

117

క. ఆరీతి ననుమతించిన, వారల దోడ్కొనుచుఁ జనియె • వసుభావరు డిం
పారెఁపనమణిమయశిబి, కారూఢులఁ జేసికొని నిజాలయమునకున్.

118

తే. ఇట్లు దోడ్కొనిచని కరంబింపుమీఱు, నట్టిమణిగేహములు పైడిపట్టెమంచ
ములును సొమ్ములు పరిమళంములును జేటి, కాజనంబులు గడు నధికముగ నిచ్చె.

క. ఇచ్చి పలుమాఱు వారల, నచ్చటికిం జని వినితుఁ • డై కొలుచుచుఁ దా

- నచ్చెలువను దనయొద్దకు, వచ్చుట కడిగించె దగిన వారలచేతన్. 120
- ఆ. ఆలతాంగియుఁ దన • కప్పటి కొక్కింత, గర్భజననశంక • గల దటంచుఁ
జెప్పి సిద్ధునుతుని • సిద్ధున కీక యే, గలయ నన్య ననుచు • గడపిపుచ్చె. 121
- క. ఆవాఁజముఖ కంఠక్, వేవి ప్లదయించె జక్కె • నెమ్మేను గడుక్
భావము మృద్భక్షణవాం, ఛావ ర్తనఁ జెందె గర్భ • సంసూచనగాన్. 122
- క వి రా జ వి రా జ త ము.
- కడుఁ గృత మైనసనాభిని మధ్యము • గన్గొని కన్గొని యేమొ బలం
బెడలఁగఁ జిక్కె • గరం బపు డంగము • తెల్లఁ దదీయకృత్యముఁ బో
గడఁగుటయుం బొదలెక్ గఱినం బగు • కాంతచనుంగవ మున్నునఁ దా
బడలదు తత్పరిపుష్టితఱిం గను • పట్ట మొగంబుల న వ్వెదవన్. 123
- మ. కడుఁ దోరంపుఁబయోధరంబులమొనల్ • గప్పారుచుం బర్వున
ప్పుడు తద్వక్త్రసుధాంశుబింబ మనయం • బుం బాండురశ్రీ గనం
బడియెక్ గార్తికపూర్ణిమాతిథిబలెక్ • భావించి చూడంగ నె
య్యెడనుక్ స్థానగుణంబునం గలుగ వే • యేమేమియుం జిత్రముల్. 124
- తే. అంతఁ గడుఁ శాను పొదలె ర • త్యాశ వదలె
వఖులు విరియంగఁ బాతెఁ బేరలఁత మీతె
నాభి వికసించె గతులమాం • ద్యంబు మించె
సతికిఁ బ్రొద్దులనెల చొచ్చె • జడత హెచ్చె. 125
- క. ఈరాజోత్తముఁ డంతట, నారమణికి నుద్భవిల్లె • నైదుగ్రహంబుల్
సారగుణత నుచ్చస్థా, నారూఢిం దనర భవ్య • మగులగ్నమునన్. 126
- సీ. సకలదిక్కులను బ్ర • సన్నతఁ గాన్పించె, జలున నెత్తావిగా • డ్పులు చరించె
గుసుమవర్షంబు లో • కుల కద్భుతము చేసె, శుభలీల దివ్యదుం • దుభులు మ్రో
సర్వామరులజయ • శబ్దముల్ విలసిల్లె, బరఁగఁ ద్రేతాగ్నులు • ప్రజ్వరిల్లె
బరమసాధుజనంబు • భావంబు లుప్పొంగె, గలుషచార్చిత్రుల • బలిమి గ్రుం
- తే. శౌర్యగాంభీర్యధైర్యసా • జన్యనీతి, సత్యకీర్తిప్రతాపాది • సకలమగుణ
పుంజరంజిష్యమాణభూ • భవనుడగుచు, నిమిషోరాజవరుఁ డుద • యించునపుడు.
- ప. బ్రహ్మదేవుం డితనితల్లిదండ్రులకు నాగంతుకంబు లైనవ ర్తమాన స్త్రీత్వపురుషు
త్వనామధేయంబులు చూడక సహజ స్త్రీత్వపురుషత్వనామధేయంబు లుప
వించి యవ్విధంబున నవ్విభునకు మణిస్తంభంబు తల్లి యనియు సుముఖాన
తండ్రియనియు బలికినవాఁ డతనివాక్యంబున కన్యభాభావశంక గలదే యమ్ము
స్తంభంబు పుత్రోదయం బైనయనంతరంబ తనతొల్లిటిమగతనంబు తన
కును సుముఖాన త్తియాడుతనంబు సుముఖాన త్తికిని గలుగనట్లు నాయమ
చేతం బలికించి యాభార్యయుం దాను దమతమపూర్వనామధేయంబుల చొ

డన తిరుగి యోగాభ్యాసభానురు లగుచుఁ గాసారపురంబునన యున్నవార
లీరహస్యంబు వారినలనం దార్కాణగాఁ దెలియవలసినఁ దెలియుం డని పలికి
యి ట్లనియె.

128

ఉ. ఎప్పు డితిండు దిల్లి కుదఁయునచే గిరింబు విచిత్రతలీలమై
సప్పుడ గల్గె నాహవనము • మహావన మెప్పుడు గల్గె నిచ్చెఁ దా
సప్పుడ వచ్చి యొక్కఁనుశి • యమ్ములు విల్లు స్వభావసంజ్ఞతో
సామ్రేమసద్ధుఁ డిందుఁ బ్రథిమోత్తమభావము గాన రెవ్వరున్.

129

సీ. అంతఁ గాఢాఘాతంబు • డనునామ మితనికి, నిడియె నాసిద్ధిలో • కేశ్వరుండు
అప్పుడ తత్పట్టఁజాగీశుఁ డతనిన, ద్యోయహవాదిమఁ • హూన్నతి విని
యితఁ డెవ్వఁడో మహా • ద్భుతనై భవుఁడుదివ్యపురుష వర్ణ్యండుగాఁ • జూలు నితని
తల్లి నే నితరిసా • ధారణంబుగఁ జూచి, కామించి పాపంబు • గట్టుకొంటి

శే. నిది మఱువఁ జేయఁ దగు నేమి • యిచ్చి యెన
ననుచు నాసాధ్యకడ కేగి • యమ్మ మిమ్ము
నఁబుగఁ కొనఁదలచినట్టి నా • యెగ్గు లెవ్వ
గల్గినఁ గృతార్థిచి త్త వై • కాపు మనుచు.

130

వ. తత్ప్రియంబుగా నితనికి నిజాభివ్రత్యం బెల్ల సమర్పించి తాను మంత్రి యై కొలి
చి యుండఁ నని చెప్పిన నెలఘున్రతుం డాబాలికం జూచి స్వభావుం డనఁబరఁగు
నాసిద్ధుఁ డెవ్వఁ డేమికారణంబున నమ్మణియు శరచాపంబు లితనికిఁ దెచ్చి యి
చ్చె నని యడిగిన నది యి ట్లని చెప్పె.

131

సీ. ఓవిప్రివర మహాస్వభావాఖ్యసిద్ధండు, విను సుముఖాన త్తి • జనకుఁ జాతఁ
జాపు శ్రీ జనియించి • నట్టిపిమ్మట దన, కాంతను విడిచి దే • శాంతరి యయి
తిరుగుచు మాహూరి • పురమున కేఁజెంచి, యందు దత్తాత్రేయు • సఖిలయోగ
విద్యావిహస్యకో • విదూమహామహుఁ డప, శ్చిర్యచే దనకుఁ బ్ర • సన్నుఁ జేసి

శే. కసియెఁ దత్ప్రపంచేత యో • గప్రకార
ములు నను స్థంబు తద్యోగ • విలసనమున
భావ మెప్పుడు దనయుచు • బాదుకొలుపు
చునికిఁ దేసి స్వభావాఖ్య • యెనురెఁ దాల్చె.

132

ఆ. అను • వినయమొప్పు • నెలఘున్రతుండు గే, ల్లోగించి సకలబోధి • ములకు నిధివి
సే వెఱుంగనియవి • లే వెవ్వ యోగముల్, చెప్పవలయు ననిన • శిశువు వలికె.

క. విమలాత్మక వినము స్రే, న్నము జీవాత్మ పరమాత్మ • సంయోగము యో
గ మనఁ దధంగము లెనిమిది, క్రమమున వినుపింతుఁ దత్ప్ర • కారముదెలియన్.

వ. ఆయోగాంగంబులు యమనియమాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధారణాభ్యాస

సమాధులనం బ్రసిద్ధంబులై యుండు నందు మెక్కటాకటి యనేకభేదంబు లగు
నవి యెఱుంగించెద వినుము. 135

మ. యమమున్ సత్యదయాక్షమాధృతిమితాహారాజ్ఞవబ్రహ్మచ
ర్యము లస్తేయ మహింస శౌచ మన మెఃస్పారుక్ ధర్మత్రీసురో
త్తమ యందున్ దశభంగులై పరుల బాధం బెట్టకింపారు బాం
కమి సత్యంబు పరాత్రి కోర్వమి దయాఖ్యం బెంపు మీఱుం గడున్. 136

క. విను మొరులతప్పలందున్, గనలక సైరించి యునికిఁ ట్టుమ యనఁ బరఁగున్
ధనబంధువియోగాదులకును హృదయము కలఁగమికినిఁ గొఱలు ధృతి యనన్.

క. ఎనిమిదికబళంబులు యతి, కినుమడి వనవాసి కతనిఁ ట్టుమ యనఁ గృహికిన్
విను లఘుభోజన మితరుల, కనఘ మితాహార మనఁగఁ ట్టుమ యనఁ కెక్కున్. 138

తే. విహితకర్మంబు లెందుఁగాఁ వించు నెడల, మఱి నిషిద్ధకర్మంబులు ఁ మాను నెడల
వాఙ్మనఃకాయకర్మప్రవర్తనంబు, నూవె యార్జవమన మహింసరవరేణ్య. 139

సీ. సన్న్యాసికిని బ్రహ్మచారికి నైష్ఠికుం, డగువనస్థునకు నోయనఘచరిత
స్త్రీసంగమంబును ఁ ద్వికరణంబులయందు, నొకయప్పడును జేయఁకునికి బ్రహ్మ
చర్యంబు ఋతుకాలభార్యాభిగమనంబు, దక్కినబొంట్లతోఁ ఁ దద్విహార
మును మానుటయు గృహస్థునకును బ్రహ్మచర్యంబిఁకనస్తేయమనఁగ నెందు
తే. శౌర్య మెఱుంగమి యెపుడు సేజుంతువులకు

నె గొనర్చక యునికి యహింస యనఁగ

శౌచ మన రెండు తెఱఁగులై ఁ శాస్త్రములను

బాహ్యమును నాంతరంబు నాఁ ఁ బ్రణతి కెక్కు.

140

ఆ. అందు బాహ్యశౌచ ఁ మనఁగ మృజ్జలములఁ, జేయఁబడినయది ప్రసిద్ధి కెక్కు
నాంతరం బనఁగఁ ననఘ ధర్మమున నభ్యాత్మ విద్యచేత ఁ నయినశుద్ధి. 141

క. విను నియమంబులు పది తప, మును సంతోషాస్తికత్వములు దానేశా
ర్చనసిద్ధాంతశ్రవణము, లును హ్రీయును మతిజపంబులును వ్రతము ననన్.

తే. కృచ్ఛాన్ద్రాచారాదాదికఁక్రియలు కాయ

శోషణము సేసి తపము సంతోష మనఁగ

నిప్పుడమి లాభమును గల్గె ఁ హృదయవృత్తి

నదియ చాలు నంచునికి ను ఁ మనఘచరిత.

143

క. విను పుణ్యపాపములు గల, వనియెడువిశ్వాస మెద్ది ఁ యది యాస్తిక్యం
బనఁ బరఁగున్ న్యాయాజ్ఞిత, ధన మర్థల కొనఁగు టొప్పు ఁ దానం బనఁగన్.

క. ఈశార్చన మన హరిఁ బర, మేళుం బూజించుటయును ఁ నెపుడును రాగా
వేశానతహింసాప్రము, ఖాశంకలు లేనిహృద్వఁచోంగస్థితియున్. 145

సీ. అనఘాత్తు వినుము సిద్ధాంతశ్రవణమును, వేదాంతశాస్త్రంబు ఁ వినుచు నుని

- వైదికతాకికః పర్తనలకు దూర, మగునింద్యకర్తంబునందు లజ్జ
యెయ్యది యది సుమ్ముః శ్రీశబ్దవాచ్యంబు, విహితనదాచారః విధులమింది
శ్రద్ధ మతి యనంగఃః బ్రస్తుతికెక్కును, వేదబాహ్యము గాని విమలమంత్ర
ఆ. మును గురూక్తమార్గమున జపించుటయు న, ధీత మగుశ్రుతిస్త్రీతీహాస
ముఖ్యవాఙ్మయంబుః మునుకొని యావర్త, నంబుసేత జపమనంగః బరంగు.
క. వినుము విశిష్టాచారం, బును ధర్మప్రముఖనిఖిలః పురుషార్థకరం
బును నగు నుపవాసాదిక, మనఘాత్మక సుప్రసిద్ధః మగువ్రత మనంగన్. 147
క. ఈయమనియమంబులు గల, ధీయుతుఁ డధికారి వసుమతీసురవర నీ
శ్రేయస్కరాసనప్రా, నాయామాద్యుత్తరప్రయత్నంబులకున్. 148
వ. అసనంబు లనేక భేదంబులం బ్రవర్తిల్లు నగు దుత్తమంబు లయినకొన్నింటిని
వివరించెద. 149
క. వినుజానూర్వంతరభా, గనివేశితపాదతలుఁడుః గడు ఋజుకాయం
డును నై కూర్చుండంగ యో, యనఘాత్మక వెలయు న్వస్తికాసన మనంగన్.
తే. వామప్యస్తపార్శ్వముననః వామగుల్ఫ
మమరః బార్శ్వాంతరమున గుల్ఫాంతరంబు
నునిచి గోముఖాకృతి దృఢాసనత నునికి
యమలగుణ గోముఖాసనః మనంగః బరంగు. 151
సీ. దక్షిణపాదంబుః దక్షిణాంకమునన, దక్షిణాపాదంబుః దక్షిణాంక
మున నిడి యిరుగేలుః వెనుకగా వీడ్వడ, నిగుడించి బొటవ్రేళ్లుః దగులఁబట్టి
యరముపైఁ జుబుక్కాగ్రః మొనరంగ హత్తించి, దృష్టి నాసాగ్రసుస్థితము నేసి
యునికి పద్మాసనః మన నొప్పు నిందుఁగొం, దలు చిబుకవ్యవస్థానియమము
తే. చెప్పు రొకకొంద టూరుసుస్థితిఁ గనఁ దగు
దోయి యుత్తానముగ నిడిః తొడలనడుమ
నట్ల పాణులు నిలిపి నాసాగ్రదృష్టి
యగుచు నునికి పద్మాసనంః బండు బుధులు. 152
తే. అనఘ తుదఁ జెప్పినట్టిపద్మాసనవిధి
యందుఁ జుబుక్కాగ్రమును హృదయమునఁ జేర్చి
రాజదంతమూలంబునః రసన చేర్చి
వాయుకర్షణ మొయ్యనఁ జేయవలయు. 153
క. కుడితొడపై వామపదం, బిడి యితరముమీఁద నితరః మిడి నిశ్చలతః
గడు కుదురై కూర్చుండుట, పుడమికి వీరాసనాఖ్యః భాలుచు మహాత్మా.
శా. అండాధస్థిత మైనరేఖ యుభయోపాంతంబులక గుల్ఫముల్
రెండుక వీడ్వడఁ జేర్చి బాహుయుగముః వ్రేళ్లు గడుం జిక్క నై

- యుండెన్ జానువులందుఁ బూన్చి వివృతాన్యుం డైననాసాగ్రసీ
క్షుం డై యుండెనునట్టియాసనము మిఁచున్ సిహసంజ్ఞాకన్మై. 155
- ను. తనగుల్పంబులురెండు నంటి యుగళాధశ్యేననీపార్శ్వవ
ర్తన నుండెన్ ఘటియించి హస్తములఁ దత్పార్శ్వబులత్యాయ
త్సనిరూఢిగ్రహించి వర్తిలుట యోధరాత్న భద్రాననం
బనఁ బ్రఖ్యాతి వహించి యుగళు నది సార్వారోగ్యదం బెన్నునున్. 156
- క. తగ మేహనంబుపై న, వ్యగుల్ప మిడి దానిపైఁ దదవ్యు బిడిగ
ట్టిగఁ గూర్చుండుట యోధ, వ్యగుణ ముక్తాననాఖ్యఁ డై మోహించున్. 157
- క. కొందఱు సిద్ధాసన మని, కొందఱు వజ్రాసన మనిఁ కొనియాడుదురని
బొందఁగ దీనిని మఱియొక, కొందఱు గుప్తాసన మనుకొంట్రు మహాత్మా. 158
- చ. కరతలముల్ ధర్మితివయిఁ గట్టిగ రెండును నూది వానినూ
ర్పరముల నాభిపార్శ్వములఁ బన్నడ నాని శరీర మెల్ల ను
బరమున దండలీలఁ గనుపట్టఁగఁ జక్కఁగఁ జాగి యన్ని ను
న్మరయ మయూరసంజ్ఞ మగుఁనానన మోధరణీసుగోత్తమా. 159
- తే. జగతిపైఁ బాదములు రెండుఁ జక్కఁ జూచి
పాణులఁ దదగ్రములు బిగఁబట్టి నుదురు
జానువులఁ జేర్చి యన్ని యోసాధుచరిత
తాపసేంద్రులు పశ్చిమఁస్థాన మండు. 160
- క. ఈయాసనములు మిక్కిలి, కాయలఘుత్వమును సకలఁగదనాననమున్
జేయుచుఁ బాపనికాయము, పాయందోలుచును బరఁగుఁ భవ్యచక్రా. 161
- సీ. ధాతనీతికపాలఁభాతినత్రిస్త్రాటి, కములు నాళియు నాగఁ సమయయోగ
పట్కర్తముల దేహఁసంశుద్ధికలితుఁ డై, పరఁగ నీచెప్పినభద్రద్రసిహ
పద్మాసనాదులఁ బరిచయం బమరంగఁ, బ్రణవసంఖ్యాభేదఁగుణానిరూఢి
గొమరొందుపూరకఁకుంభకరేచకం, బులవిశేషాబుఁగోఁ గూలుపుమీఱు
- తే. చున్నయట్టిప్రాణాయామఁ మోమహాత్మ
నలుపఁ జలుపంగ మారుతఁజయము గల్గు
నంతకంతకు సంసిద్ధిఁ నతిశయిల్లు
నాఁడునాటికి మేనిలోఁ నాళు లెల్ల. 162
- తే. విను మహానంబునకు రెండువ్రేల్లయెడను
బై నెనఁగుపావకునియన్నిపట్టునకును
బైనితోమ్మిదివ్రేలులఁపాటియెడను
ధరణిసురవర్య నాడికఁదంబు వైలుచు. 163

తే. ఉండుఁ దనువున జెబ్బదిఁరెండువేలు

నాడు లొకటియు నూలు గఁగ్యంబులందు

నందుఁ బదునాల్గు శ్రేష్ఠంబు • లందులోన

మూఁడు నుతి కెక్కు నందును • ముఖ్య మొకటి.

164

వ. పదునాల్గునాడులలోపల సరస్వతీప్రముఖంబు తైనయేకాదశనాడులు, జిహ్వ
దివ్యాపారకారణంబు తై పరఁగు నిజాపింగళు లనునాడీద్యయంబు వామదక్షి
ణనాసారంధ్రగొమిను లగుచుఁ బ్రాణాయామసాధనగ బై ప్రసర్తిల్లుచుఁ బ్ర
ధానతమం బైనసుషుమ్నాహ్వయనాడి బ్రహ్మనాడి యనగ బరఁగుచు నాడీకగ
దమధ్యవర్తిని యై బ్రహ్మరంధ్రగొమిని యై యుండు నందఁ బవనంబుఁ బ్రవే
శింపఁజేయుట యుత్తమయోగం బనగ బరఁగు నింకఁ బ్రత్యాహరప్రకారంబు
లు విను మని యిట్లనియె.

165

సీ. ఇంద్రియార్థములందు • నింద్రియంబులఁ బ్రవ, ర్తిలనీక కుడియొచ్చిఁ త్రిష్ణుటొకటి
యవియందుఁజరియిం చెనదిసమస్తంబునా, త్తయకాఁగమనసులోఁ దలఁచుటొకటి
నిత్యకర్తంబు లఁన్నియు నాత్మయంద సగతతము చిత్తముచే నొనర్చుటొకటి
తనువునఁ గలపదుఁ నెనిమిదిమర్తసీ, మలఁ గ్రమంబున గాఢ్య • నిలుపుటొకటి

ఆ. యోగశాస్త్రశీలంబులు ప్రత్యాహర, భేదరీతు లనుచు • నాదరమున
సాంప్రదాయకముగ • సలుపుచు నుండుదు, రోవసుధరాసుఁరావతంస.

166

సీ. పాదాదిగా జానుఁపర్యంత ముర్వి యు, ర్వాద్యదిగాఁ బాయఁపర్యంత ముదకి
ముదకాదిగా మఱి • హృదయాబ్జపర్యంత, మగ్నియగ్నిదిగా • పండుమీఁద
భూమిధ్యపర్యంతంబు మరుత్తు మరుదాది, గా సూర్యసర్వగత • మోమహాత్మ
నభము వర్తిల్లుఁ దానక మది యెను భా, వింపఁగా వేత్వేఱ • విహితగతిని

తే. ధాతృవిష్ణురుద్రేశసఁదాశి వాఖ్య

దైవతములఁ బృథివ్యాదిఁతత్వపాచ

కమున ధారణ మొనరింపఁ • గా నలయును

బ్రణవమునను బ్రాణాయామఁభంగు లమర.

167

ఆ. అని మఱియును ద్రుఢఁహస్యవిశేషంబు, లన్నియును నచించి • ప్రాణముఖ్య
పవనగతుల తెఱఁగుఁపదు నెనిమిదిమర్త,ములును నాడు లుండుఁపాలువుఁ చెలిపె.

వ. తెలిపి యింక ధ్యానప్రకారంబు విను మని యిట్లనియె.

169

క. అప్రతిమముగ విజాతీ, యప్రత్యయవాసనాసిఁకాసగిచ్చి

న్నప్రవహదురుసజాతీ, యప్రత్యయరూప మగుచు • ధ్యానము నెలయున్.

170

క. అది సగుణధ్యాన మనక, సదమలగుణ వినుము నిర్గుణధ్యాన మనక

నిదితముగ నిర్గుణతెఱఁగుల, మొదలికి యది చేయ నితరఁమును సిద్ధిఁచున్.

- చ. సగుణ మనంగ నింక విను • శంఖసుదర్శనముఖ్యచిహ్నితా
బగుపురుషోత్తమాకృతిః ద•దన్యము నిర్మలనిత్యచిన్తయం
బగుపరమాత్మరూప మది • యబ్బుట దుర్లభ మెట్టివారికిఁ
సగుణవిలాసచింతనము • సల్పంగ సల్పంగ దాని భూసురా. 17
- క. మానసము విష్ణునందున్, లీన మగుచు నించుకయుఁ జ•లిపక యుండన్
బూనుట సమాధి యగు వి, ద్యానిరతా యుక్తరూప • మది భావింపన్. 17
- న. యోగవిద్యాప్రకారంబు దీనిమహత్త్వంబునంజేసి యశ్చైతన్యగుణ భావాలు ద
యందుఁ దిరంబుగా నిలుపుచు నాసిద్ధంబు స్వభావుఁడనొ బరంగె. 17
- తరల. అతఁడు నిత్యము నాత్మయోగసమాధికి విజనస్థుల
స్థితి మనంబునఁ గోరి పెక్కులు • దేశముల్ చరియింపుచున్
గతివశంబున జన్మదేశము • గాంచి యందుఁ గడున్ వివి
క్తతల మంచు వసించె దా శతతాళదఘ్నహ్రాదంబులోన్. 17
- సీ. అట్లు వసించి యోగారూఢి నుండుచో, దనయల్లుఁ డాల్పిపైఁ • గినుకవలన
మడుపున నారీతిఁ • బడి తన్నుఁ జేర వ, యః స్తంభమణి మొద • లైనయట్లే
వానిఁ గొన్నిటి నిచ్చి,తా నంపె గానియ,ప్పుడు దనబాధుత్వముచు దెలుపఁ
బోయిన బంధంబు • పోసిక తగిలించు, కొన నేల మగుడఁగ • ననుతలఁపున
- తే. నంత నెంతయు బహుకాలమరుగ నతఁడు,నియతినశమునఁ దద్యోగనిష్ఠ న
హ్రాదములోపల వెలువడి • యరుగుదెంచె, నకలబుధసేవ్య మైనశ్రీశైలమున
ఉ. శీలితయోగవైభవుఁడు • సిద్ధుఁడు వేడుక మీంచఁ గాంచె శ్రీ
శైలము నీలలోహితలసన్నతాచిత్రితసానువైభవో
త్తాలము సేవకేష్టఫలదానవిధాననవీనదేవతా
సాలము నిత్యవర్ణగుణజాలము ముక్తితాలవాలమున్. 17
- ఉ. పెల్లగిలెన్ గుబేరు మల • పెంపటి ఘూర్ణిత మందరంబు దా
విల్లయి వంగె మేరుగిరి • వింధ్య మిలన్ నెఱయంగఁ గ్రూగె రూ
పెల్లఁదుమారమాత్ర మగు • తెన్న హిమాద్రికి సాజ మై ప్రవ
ర్తిల్లెను గాన శ్రీనగము • శ్రీనగ మ్మఘనకీర్తికి దగున్.
- సీ. నవపుష్పవనము నానామణుల్ గ్రుచ్చిన, పచ్చపట్టుఁ గఱాఁచి • బాగు నె
ధాతుస్థలంబు లాతతకుంకుమాంగరా, గప్రకారంబునఁ • గానుపింపఁ
దెలిడాలు పచరించు • సలయేటికాలువల్, హారవల్లరులసా • యగము దాల్చు
బహువిధోపలయతో • పత్యకాభాగభ, ద్రాసనలీలల • నతిశయిల్ల
- తే. నపరిధరణిభృన్మూర్ధసమాదర్శన, పాదకటకంబు లమరంగఁ • బ్రణుతిఁ గ
యన్న గేంద్రునికిని గిరీ•కూర్పణ కరి, యైనయుడిగంపుఁగ జే మధ్యాహ్నల
క. సిద్ధమణుల్ గనుగనులున్, సిద్ధాపధమూలికావి • శేషపుంబనులున్

- సిద్ధరసధునులు గూడి ప్ర, సిద్ధిగఁ జేకొన్నరూపు • శ్రీగిరి యయ్యెన్. 180
- క. పాతాళిగంగ యనియెడు, కైతవమున నన్న కేంద్రుఁకాలికడియ ము
ద్వ్యోతించు గండశైల, వ్రాతమిషస్థితనగాంతఃరప్రతిమలతోన్. 181
- చ. ఘనపరిరంభసంభ్రమవిఁకాసములం గనుపట్టినట్టిమి
న్ననుపారిపేరురంబు దనఁయందును దార్కొనకుండ నొత్తి ప
ట్టిననిధిగర్భబాహునవఁజీవి బ్రవర్తిలు నన్నగంబు శో
భనఖచరద్రుమావిరళఁపల్లవతల్లజశోణపాణి యె. 182
- వ. ఇవ్విధంబున నశివవిత్రవిచిత్రమహిమంబున నతిశయిల్లుచున్న సగోత్తమంబు స
త్యంతభక్తియుక్తుఁడగుచు నధిరోహణుం డగుచు మల్లికార్జునమహాదేవసేవా
విధానం బనూనంబున నడపి యదృచ్ఛావిహారంబున సంచరించువాఁడందు
నంతట భృగుపాతంబున కాయత్తపశు చున్న మణికంధరుం జూచి నీ వెన్వండ
వీసాహసోత్సాహంబునకుం గారణం బేమి యెఱింగింప నలయు ననుటయు న
తండు దనపేరునుం జాతీయుం దెలిసి తద్భృగుపాతోత్సాహపర్యంతంబు తన
పూర్వవర్తనంబు నకలంబునుం జెప్ప నందు వినంబడిననిజపుత్రీజామాతలవృ
త్తాంతంబున నుత్కంఠమానమానసుం డగుచు మఱియుం దద్విశేషం బతనిక
నెఱుకపడినంత యడిగి తెలిసి తాను సుగ్రాతిజనకుం డగుట వినుపించి తనవర్త
నం బులయుం జెప్పి శారదాదేవి యాసుగ్రాతీశాలీనులకు నిచ్చినవరంబు లె
ట్లు ఫలితంబు లగునో యని యొకింత చింతించి యవి యట్లట్ల సఫలంబులు గాక
మానవుగా యని నిశ్చయించి మణికంధరున కట్లనియె. 183
- సీ. నారదుపరిచర్యఁచే రుక్మిణీకాంతు, శిక్షను సంగీతఃసిద్ధి గనుట
యవ్త్వానికరుణచే • పారిభక్తితీర్థయా, త్రాదిపుణ్యంబుల • నతిశయిలుట
నడుమఁ బ్రమాదంపుఁనడకఁ జేరుజీనశా, పము రాజ్యఫలముగాఁ • బనుపఱచుట
యధికపుణ్యప్రాప్య • మైనగంధర్వజా, తిని సముద్భవ మంది • తేజఁలుట
- తే. యూహ సేయంగ నీ వింక • నొందుజన్మ
మమితసాధ్యుణ్యసంపన్న • మగుట ధృవము
పుణ్యవాసన లూరకఁపోవు నూవె
యెల్లు దమతమఫలముల • నిచ్చుఁ గాని. 184
- క. సుగుణగైకకనివాసం, బగుజన్మము నీకుఁ గలిమి • కాదిమహేతూ
పగమంబ చాలు నిచ్చుట, భృగుపాతంబునకు నేమఁజేయేత మింకన్. 185
- చ. అనుడు నతండు శ్రీమహితు • లై శుచివర్తను లైనవాఁకిం
దనయుండ నై జనించుటయె • తర్చిత మంచుఁ దలంచినాఁడ నా
విని యెటు లైన నెంతయుఁ బవిత్రచరిత్రత నీకుఁ గాన్పడం
దనరినవారు మత్సురయుఁ • దశ్శ్చితియుం దలపోసి చూడఁగన్, 186

- ఉ. పారలు తల్లిదండ్రులుగ • వాంఛ యొనర్చుట మేలు గావె యిం
పారంగ దాన నాకును బ్రీయం బగుటకొక్కటి యెక్కు జాప్రయం
చూరక పోదు నీమదికి • నోపియి యట్టిమహాపకార మో
సారగుణాధ్యయే సలుప • శక్తుడ మీఁదట నికు నెంతయున్. 187
- సీ. తొల్లి యొకపుడు ముద్దురువుల నే నాత్మ, వదిరిక్షకొఱకును • బట్టి మొకటి
కావలయు నటంచు • దైవసంక్రేరణ, నడిగిన స్వయించి • యట్లు నాకు
మెనఁగుచు నిది యమోః ఘోద్యమం బని పల్కి, వారలు వచ్చు నివారణ మిదిను
క్షత్రవంశంబు గాఁగల దని రావాక్య, మరసిన నీవు నాఁయల్లునకును
తే. గొడుక వై పుట్టుటకె యనుకూల మగుచు
నున్నయది క్షత్రధర్మ మత్సృజ్యలముగ
జగతియే లేదు తక్కిననందియంబు
లన్నియును మాని నామాట • యొచఁగిచు. 188
- సీ. అనుచు నట్లేని నాఁయాత్మచందము విను, మట్లేని మూలము • పట్టిక గు
రాజ సౌతుకును గారణములు నున్న వింకను బవిత్రులుంటు • బసవము
కాంక్షచే నిప్పు డీకరిమేశ్వరపుచరి, నుఱుకుచున్నాడను • మూలము గొంత
మదిలోనిమెరమెర • మాన జేమిటికి నెంతటిరాజు • వైస నెట్టి
తే. పావనులయింటఁ బుట్టిన • బహిరబహిర, రాతివర్గజయ • బజ్రమును గలిగి
వర్తిలుట యబ్బురము గాన • వగవుగలదు, చిత్తమున నాకు నోమహాపద్ధతిర్య.
ఆ. అదియుఁ గాక రాజ్యమహాభూతంబు, సోఁసిస్సె శక్తిఁ సుజనులకును
లేనిచీకుండనము • లేనిమూఁగతనంబు, లేనిచెవుడు గొంత • నెఱుంగుట. 190
- తే. వేదశాస్త్రాదినకలసఁ ద్విద్యలందఁ
నెందుఁ గొద యించుకయు లేక • నెనఁగునట్టి
బ్రాహ్మణులగోష్ఠిచే నట్టిరాజ్యదోష
ములు నివారించ నగు నని • తలఁచితేని. 191
- ఉత్సాహ. భోగ్యవస్తుత్పత్తి లేనిపుడమితేనిదానముల్
యోగ్యములును గామి జేర • నొల్లరు తినుద్యుల్
మృగ్యతిముల పాల వేదిక • పుచ్చుకొ గొలిచి పుచ్చుకొ
భోగ్య మతేని కబ్బు టరుచు • బ్రదుకె యదియు పక్కఁగా. 192
- వ. అట్లత్సృతమద్విజులచి త్తంబు నారాధించి చెప్పుకొనియెద నన్ను దద్వివేకం
బెన్ని నాళ్లకుఁ గలుగవలయు నవియే యెంచిచూచిన నొక్కొకటియ మిగు
లననవ్యాంబు లగుచు హృదయశల్యంబు లై యున్నవి నీవు సకలకార్యములనా
తిసమర్థుండవు నాకు నివ్వించారంబు వాయ నొక్కతెరువునూప రక్షింపు మని

మణికంధరుం జాన్వభానాఖ్యసిద్ధు నెంతయుం బ్రాణించె నతండు నతనికి విషా
దనివారణంబుగా నిట్లనియె. 193

క. సతతముం జెంపొందుజయో, న్నతి యొసంగడునొక్కవిల్లు • నవశరములు నీ
మతికె దగినవి సృజించెద, ట్టితి దత్తాత్రేయదయ కంకృత్యము గలదే. 194

శా.నీ కంకకృ సృజయించి యద్భుతపుమాణిక్యంబు నే నిత్తుఁ దా
నాకర్ణించును నిదునేవ గొన సర్వామనాశస్త్రాదివి
ద్యాకారార్థత మెప్పువారి నది యాత్మాలోకమాత్రంబునం
జేకూర్పుకృ సకలాశ్రితాళి క్షణలక్షేమాయురారోగ్యముల్. 195

క. అని యపు డొకసింగిణి వి, ల్లును వాఁడిమెఱుంగుటమ్ములును గెంజాయం
దనరారు మణిశలాకయుం, దనమాహాత్మ్యప్రకాశితముగ సృజించెన్. 196

తే. ఇట్లు సృజయించి దీని నీ • వెప్పుడుదయ
మొంది తట మున్న యట్ల నీ • కొనరి నిత్తు
నేను గనిపెట్టుకొని వచ్చి • యివి యొదవుట
యెట్లొ యెన్ని నాల్లొకొ యని • యెన్నవలదు. 197

వ. అని పలుకుచుండ. 198

సీ. అప్పుడు చేరువ • నరుగుచుం దద్వాక్య, ములు విని శివరాత్రిపుణ్యకాల
శోభితమల్లికార్జునదేవభజనోత్స, వాయాతు లై నమఃదాశయుండు
సతనిభార్యయుం బురోహితులు సచ్చోటికి, నరుడెంచి యాసిద్ధపరుని నామ
మడిగి యెఱింగి మహాసమ్మదమున సా, హ్లాంగప్రజామంబు • లాచరించి

ఆ. మాకు ఫలిత మయ్యె • మల్లికార్జునదేవు, సేవమహిమ యిపుడు • సిద్ధవర్య
నిన్ను వెదకివెదకి • కన్నులు సాఫల్య, గరిమఁ జెందె నిచటఁ • గనుటజేసి.

వ. అని పలికినంతలో స్వపాలుండు. 200

మ త్తకోకిల. ఏ మదాశయుం డొకమహీశుండ • హేహయాన్వయజుండ ని
బ్బామ యోయనఘాత్త మత్ప్రియభార్య వీరు పురోహితుల్
ధీమహాత్వగుణాభిరాములు • దిన్యతేజలు ఋగ్యజు
స్సామతుర్యమహాగమక్రమసంక్రదాయధురంధరుల్. 201

క. ఓయనఘాత్తక దత్తా, ప్రణేయమహామునిని మాహూరిపురనీలయుక్
జాయయు నేనును వీరిన, హయతఁ గొలిచితిమి బహువిధారాధనలన్. 202

తే. కార్తవీర్యార్జునుడు చక్రకవర్తి యగుచు
నంత ఘనుం డౌట నాయోగి • నాశ్రయించి
కాదె తద్రాజకులజుండఁ • గాన నేను
సమ్మునింద్రు భజించితి • సర్విధమున.

వ. ఆదత్తాత్రేయం ఉంతట నాకుఁ గలలోనం గానుపించి మదీయభక్తుడు స్వభా
వుం డనుసిద్ధుం డొక్కరుండు గలఁ డతనివలన నీకాంక్షితార్థం బీడలు సతనిసంప
ర్శనంబు సాధించునది యని చెప్పిన నేను దేవరయన్నచోటును స్వయామంబు
ను నెఱుంగక యనేకవిధంబుల నరయంచు నిచ్చటికి నిద్దేవతామహాత్మనంబును
కు వచ్చి యిప్పటిమీమాటల దత్తాత్రేయశబ్దంబు వినంబడుట నిది దెలిసిపో
దము గాక యని చేర నేతెంచితిమి మాకుం జరప్రాణితం బైనభవద్దర్శనంబు
దొరకె నెక మాయభీష్టంబులు సిద్ధించిన ట్లయ్యె నస విని యాసిద్ధుండు తను బ్ర
సిద్ధునింజేయఁ బన్ని నగురువులపన్నుగడకు నదృశ్యసంతోషంబు లంతరింపంబు
ల నెంతయుఁ గందళింప నింత భక్తవత్సలుండవే యని యమ్మునిం దలంచి కే
లు మొగించి యంత నారాజునం జూచి యి ట్లనియె.

204

క. ఏ నెవ్వడ నీకోరిక, లీ నైనను మధురూక్త • మిది యంటి గదా
యానియతిచేత నెల్లెవి, గా నున్నవి యట్లొదవెడుఁగానీ చెపుమా.

205

క. అనుఁ జయంబును సంతతి, యను నాయభివాంఛితంబు • యోయంచితవ
ర్తన యనుచు విన్నవించెను, జననాయకుఁ డతని కవుడు • సయమినరుండున్.

వ. అటమున్ను దా సృజించినధనుర్బాణంబులు మణికంధరునకుం జూపుచు ని
ట్లనియె.

207

నీ. మానవనాథ యీ•మణికంధరునకు భా, విభవంబునంచును • విజయసిద్ధి
గావించుకొఱకు నే • నీవిలు నమ్ములు, నిటమున్నుగా సృజింపఁచినాడఁ
గావున నతని కొంక్కనికీ దక్కఁగ నన్య, రాజుల కెందుఁ బరాజుతుండవు
గాక నీవు జయింతు • గట్టిగ నన నట్లు, కానిండు మీకృష్ణ • గలిగినదియె

తే. చాలుఁ గడమకు మఱి యేన • చాలుదు మణి
కంధరునికి ధనుస్సాయకముల నవుడు

గాఁ గలజయంబు తదితరకర్త కర్త
మునను సిద్ధింప నేర్పునే • యనియె రాజు.

208

మ. అనఁ దద్గర్వపుమాటకుం గనలి యా•యస్త్రప్రభావంబుచే
నిను నీజన్మమునం దితండు గెలుచుక • నిస్సంశయా బట్టు గె
ల్చినమాత్రంబును గాక యూడిగము నీచేతం గల్గితింబుచే
తను జేయించుకొనం గలం డనియె సిద్ధశ్రేష్ఠఁ డారాజుఁడోన్.

209

ఉత్సాహ. అనుడుఁ దమపురోహితుల్ మహావిభూతితోడ నా
తనికిఁ గేలు మొగించి యోయ•దాత్తచరిత యేమి యీ
యనకుఁ దెలియు మూఁడుమాట • లాటుతప్పు లేము మీ
కొనరఁ బల్కుఁ గలమె యస్తమక్తిఁజేఱఁగు లెంతఁ.

210

శే. మీరు గురువుల రగుటను • మిమ్ము వెదకి

కొనుచు వచ్చుట యొకటియే • గుఱిగఁ జూచి

యీసృపతికోర్కె లీజేర్పు • మెట్టు లైన

ననుడు వారలఁ జూచి యి • ట్లనియె నతఁడు.

211

ఉ. తప్పదు నాడుమాటలు విఃఘాత లిఖించినవ్రాత సుం డిలం

దప్పక యెల్లరాజులను • దాను జయించెను మీసృపాలుఁ డే

జెప్పినవానిఁ దక్క నిక • సేవయు వానికిఁ జేయుఁ జాలఁ బెం

పొప్పఁగ నాఁడు దాను దనఁయుల్లమునందు విముక్తమానుఁ డై.

212

క. మీనరసతిమదిఁ గలసం, తానవుఁగోర్కియు ఫలించుఁ • ద త్రేవతటిక

దానును భార్యయు నేలిక, పూనిన యొకమణివిశేషఁమును గనుఁగొనఁగన్.

వ. అనిన విని వార లొకింతఁ జింతించి.

214

శా. నూభోగంబులె యాత్మభోగములుగా • మామాటయే మాటగా

నోభవ్యాత్మక మమ్ముఁ దా నడుపుకొం • చున్నాఁ డితం డిమ్మహా

సాభాగ్యంబుగ నున్న మాకును దగ్గ • సంసేవ్యఁ డెవ్వఁడో దా

నీభావాబున నీతఁ డట్లు పరుఁ దా • నేలించుకాలంబునన్.

215

మ. అనిన మీమహిభర్త యేలికయె మీ • కారాధ్యుఁ డావేశ నా

తనిభూషామణి మీకు నెంతయుఁ బ్రమో • దస్సూర్తి గావించుచున్

దనకున్ మీరలు నిమ్మదాశయుఁడు త • త్సాంగత్యనిత్యోత్సవం

బునఁ బూర్వోన్నతు లన్నియున్ మఱచి యిం • పున్ గాంతు రత్యంతమున్.

వ. కావున మణికంధరుండు నసుంధరాపతి యగుచు జన్పించునందాక యథేష్ట

విజయవిహారంబుల మీరాజు ప్రవర్తిల్లఁగలం డటమీఁద మదు క్షప్రకారంబు

నం దత్రేవ సేయగలండు మీరుం దన్మణిస్సర్వమహిమంబున మహానందంబు

నొందెద రని పలికి స్వభావనామసిద్ధుండు వానినందఱి ననిపి తానును మణికం

ధరుని వీడ్కొని నిజేచ్ఛం జనియెఁ దద్వచనప్రకారంబున మదాశయుండును

సకలశత్రుజయంబునఁ జేజరిల్లె ననిన విని యలఘువ్రతుండు మణికంధరుం డ

ట్లు సిద్ధుని వీడ్కొని యటమీఁద సేమిచేసెఁ దద్వృత్తాంతంబు వినవలతుం జె

ప్పు మనుటయు.

217

ఉ. కాన్యకళారసానుభవఃకౌశలనూతనభోజరాజ సం

స్తన్యనవీనగానసరఃసత్వమహాత్వమరుత్తమాజ క

ర్తవ్యవివేచనారచనఃఛార్మ్యగుణావరధర్తరాజ శా

స్త్రీవ్యరసానుపాలన బుధప్రజపాలన పుణ్యఖేలనా.

218

క. కించిదుదంచితరాగద్రు, గంచలరుచినూతనాతఃసాంకుర రేఖా

వంచితసకల్ప్రతిభలు, సంచయగర్వాంధకార • జలధిగభీరా.

219

మణిగణనికరము. సమధిక వితరణః చతురిమగరిమ
 క్రమజితరవిసుతః ఘనశితకరణా
 శమదమముఖగుణః సముదయకలనా
 విమలితనిజమతిః వృతగురుచరణా.

220

గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్య
 తనూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైన కళాపూర్ణోదయం బన
 మహాకావ్యంబునందు బంచమాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

ప ప్తా శ్వా స ము.

మత్స్య దనఖకాంతి
 స్తామప్రచితానతారిః చూడామణిని
 మామోద్దామప్రభావ
 ధేమశ్రీకృష్ణ నారసింహునికృష్ణా.

PRESENTED BY
 CUMSARTHI R. RAMAIAH
 in memory of my late Father
 SRI C. S. S. RAMAIAH
 No. 6-12, 5th Cross
 Mayabpet 524103.
 15th Dec 1953.

న. అవధరింపు మమ్యధురలాలన యలఘువ్రతుం జూచి నీ వడిగినమణికంధరుని
 నృతాంతంబు సకలంబును వినుపించెద విను మని యిట్లనియె. 2

క. అచలధృతి నతఃకు తద్గుల, వచనసరణిః దగిననియమః వర్తన మమరక్
 శుచి యై యాచరిడగ్గఱి, యుచితస్థితి నిలిచి యుజక • నుంకించుతఱిన్. 3

ఆ. మథనసమయఘూర్ణః మానాబ్ధివోలః బెక్
 మ్రోత లడరః బరుసః మూఱ్ లెల్ల
 బిట్టు గలఁగి తల్లి • బిడ్డ పట్టకపాతె
 నతనిమది మహాద్భుతాకులముగ. 4

వ. అంత. 5

మ. విగిచన్తుత్తులు గుత్తవుంబయిటలో • బింపిట్లు గూయంగ శీ
 ఘ్రిగతిక్ భామ యొకర్తు వచ్చి యిదె యోగంధర్వ నీ వ్రెందె దీ
 భృగుపాతంబుఫలంబు నీపరుసవాఁరిం గావు మంచుక్ ధగ
 ద్ధగితాశాంతర మైనఖడ్గ మొకటిం • దత్పాణి కిచ్చెక్ వెనన్. 6

వ. తదనంతరంబ. 7

నీ. చుట్టుపట్టుల నున్న యట్టిపెన్త్రాఁగులు, బలువిడిమై దూరి • పాటునవియు
 గండోపలంబు లుద్దండవేగాధికో, ద్ధతిఁ జెక్క లై తాలఁ • దాఁకునవియుఁ

- గరిసింహశార్దూలశరభాదిమృగముల, నుగ్గునూచంబుగా ♦ నులుచునవియు
నంతరిక్షమున నత్యంతంబు దట్టమై, పందిటిబొగుగాఁ ♦ బహ్వసవియు
తే. నగుచు బలితంపుటినుపక ♦ ట్టమట నొప్పు
వెండిగునుపంబులో కాక ♦ వెండికట్ల
యినుపగునుపంబులో యనఁ ♦ దనరి కురిసె
నెంతయును జిత్తజల్లుగ ♦ నేదుముండ్లు. 8
- క. మణికంధరుగడు తద్దా, రుణశలీవృష్టి మిగులఁ ♦ గ్రొత్త యగుచు నీ
క్షణముల కత్యద్భుతకా, రణ మై తనరారఁ జూచి ♦ ప్రమదం బలికెన్. 9
- ఆ. చెలున యాయపూర్వశలీప్రవర్ష మె, క్కడిది యామహాసిం ♦ గార్వీమేమి
నేయు మనుచు నాడుచేతికి నిచ్చి తె, వ్వజెపు నీపు విసంగపలయు నాకు. 10
- ఉ. నా విని యింక నేమియు విసన్ రణకోవిద నీ కొకింతయు
దావల మెద్ది యాకపటవైత్యుఁడు చేర్చున కేగుదొంచునే
మో వడి బర్వ జొచ్చె గడు ♦ ముడులవాన యెరుమ్మి మోతట
నీపు మహాసిచేత నవి ♦ నిర్భరవేగతఁ జక్కు జేయుచున్. 11
- ఆ. ఏదురూపుఁడ ♦ నిదిగో నొకించుక, దవ్వనగు నాడు ♦ దగ్రవృత్తి
నీకు నెదురువచ్చునాకష్ట నిలు మించి, రాకయుండఁ దానుమురయముఁడ.
న. అని సత్వరాబుగాఁ బ్రార్థించిన నాయింతి జూచి. 13
- చ. అమరవిరోధిఁ డ్రుంతు నిదె ♦ యంగన భీరుల కెల్ల భీతి దీ
ర్పుము వెనఁ బొమ్ము నమ్ము మనుచు గదలెన్ రయ మొప్ప దగ్గుచు
ర్దమరిపుఖండకాండభుజదండమునంగుఁ బ్రచండమండలా
గ్రము ర్పులిపించుచున్ గిరిగిరన్ దిరుగన్ నెగవైచి పట్టుచున్. 14
- వ. ఇతైఱంగున సత్యంతోత్సాహసంభ్రమంబున గదలి. 15
- మహాస్థర. శలీసంధోహముం దోస్సమధికలఘిమాశ్చర్యచాతుర్యచర్యా
విలసద్ధోరాసిధారావిహృతిహతము గావింపుచు బోయి కాంచెన్
శలసంతానంబు మేనన్ ♦ గగురుపొడిచి కన్నట్ట నున్నట్టియేదు
దులితానూనప్రమానద్యుతిశలలవసీధుర్యధాతీధరంబున్. 16
- వ. ఇట్లు గాంచి నిరంతరాసారం బైనతద్ధోరశలీవృష్టి తనకృపాణవిహరణవిచిత్ర
వేగంబునఁ దుత్తుమురు నేయుచు నక్కపటదానపు నుద్దేశించి. 17
- క. ఓరి యవివేకి రాక్షస, యీరూపవికారవృత్తి ♦ నేమి గలదు దు
ర్వారత నీదుజగద్ధో, హారంభము నిన్నుఁ జెఱుప ♦ కకట విడుచునే. 18
- నీ. దిగ్గజంబులకును ♦ దేఱి చూడఁగ రాక, యేపారుగజదైత్యుఁ ♦ డేమి యయ్యె
మొగులలో నుండి యమ్మలవాన గురియించు, నింద్రజద్దానపుం ♦ డేమి యయ్యె
విశ్వమంతయునిండివృద్ధిబొందుచుసురా, హితకారియగువృత్తుఁ ♦ డేమియయ్యె

జగ మెల్లఁ జాపచుఁబ్టుగ ఘనశక్తిచే, నెసఁగుహిరణ్యాక్షుఁ • డేమి యయ్యె
తే. వెండియును బెక్కుమాయల • వెలయునట్టి

వారు శంబరప్రముఖు లేఁమైరి విసవె
యకట యోరిదురాత్మ యిఁవికృతరూఁ
మేమిటికి వచ్చు నిదె వధిఁయింతు నిన్ను.

19

చ. అన విని రక్కసుండు నగి • యక్కట యెక్కడివాఁడు వీఁ డచే
తనుఁడొ మతిభ్రామాత్ముఁడొ మదస్థలితాత్ముఁడొ పుట్టు వెట్టియో
తనభజనత్వ మెక్కడ యధఃకృతదిక్కరివిక్రమప్రవ
ర్తను సనుఁ దాచు తెక్కడ విధాత కమం జెడ రేచెనో నుమీ.

20

వ. అని యతని నుద్దేశించి.

21

క. బ్రదు కొల్లకున్న రా రి, మైదురుగి నిటువంటిమాట • లిమ్మెయి నెలా
వదరఁగి దొంతుల కోపని, గుడియలునుం గలవె నీదుఁక్రొ వ్వడఁగింతున్. 22

చ. అనుచు నొకింత మే మలచి • యత్యధికోగ్రశతాఘపృష్టిచే
మునుఁగఁగఁ జేయ దానిని సముద్ధతఖడ్గవిహారచాతురిఁ
చునుముచుఁ జేరి తద్గళముఁ • ద్రుంచె నడిక మఁశికంధరుండు త
స్థు సశలజాల మాఁజెఱపి • తఁ వెసఁ దాడి గతానుఁ జేయఁగన్. 23

క. అని చెప్పి సలఘువ్రతుఁ, డసయంబునుఁ గుతుకయుక్తుఁ • డై యెవ్వఁ డ
ద్వనుఁజూ జాతని నాకి, తిని దునిమిఁచినది యెవతె • జెలియఁగ నలయున్. 24

వ. అనిన విని యా శిశువు వా రిరువురి తెఱంగును వివరించెద విను మని యిట్లు
నియె.

25

క. మహితాత్మక యాస్త్రత్యుఁడు, మహిషాసురుమాతలునికుఁమారుఁడు దుర్గా
నిహతుఁ డగువాని విని తా, సహితము దుర్గకు నొసర్ప • నాత్మ గోరున్. 26

తే. వాఁడు శల్యాసురుం డన • వసుధఁ బరఁగు

శల్యరూపత నునికిఁ దఁచ్చలలచయము

గడ్డపాటలకై వడిఁ • గానుపించి

పేర్చుట ఖనిత్రశలుఁ డనుఁపేరు గలదు.

27

వ. మహిషాసురునిఁ జంపిననూడు తనమనంబునం బాయక యివ్వధంబున దుర్గ
యందు బద్ధమత్సరుం డై యారాక్షసుండు తనమనంబున.

28

చ. ఖీతితల మంతయుఁ వెదకి • చెండుదునో వెసఁ గాళికార్చనా
వ్రతపరు లెందఁ అందఱ నఁవారణ నెయ్యెడలందుఁ జండికా
యతనముపేరు లేక ఖల • మైచనఁ గూల్తునో యొర్పు తెట్లకో
మతి నెకయస్పృహక విడక • మండఁగఁ బెట్టుచు నున్న కోపమున్. 29

ఆ. ఏను గినుకఁ బూని • యిట్లు గావించె నే, మనుచు నుడుకు నొకబఁలాంతకుండు

- పేదకోప మెందుఁ ♦ బెదవులచేటుగా, కుడికి యేమి నేయ ♦ నోపు నన్ను. 30
- క. భార్గవుదీనన గన్నయ, నర్గళసద్విపులబలమఁహాత్వము సుమనో
వర్గమునకు లోఁబడునే, దుర్గాశక్తికిని వెఱవ ♦ దుర్దమశక్తిన్. 31
- తే. ఏయుపాయంబుచే నైన ♦ నెచ్చరిలఁగ
సీక రాక్షసకులము రఁమేశ్వరుండు
దునుము ననుశంక యొక్కటి ♦ మనమునందు
నున్నయది దీని కెద్దియో ♦ యుక్తి యింక. 32
- క. వీనికి దగినయపాయము, గానంబడుఁ గాక శాంతి ♦ కందఁగఁ దనువుం
బూని చరించుట మే లో, దానవకులుఁ డయ్య నితఁడు ♦ ధార్మికుఁ డనఁగన్ .
- తే. అనువిచారంబుతో నొకఁవనములోన, వాఁడు వర్తిలఁగా దైవఁవశత వచ్చె
నచటి కభినవకౌముది ♦ యనుతుమార, కరకిరణజాప్సరోజాతిఁకన్నె యొకఁడె. 34
- ఉ. వచ్చినఁ దద్విలాసవిభఁవంబున కద్దనుజేంద్రమానసం
బచ్చెరు వంది మున్నటిసమస్తవిచారము దక్కి మిక్కిలిఁ
హెచ్చినపచ్చవిల్లుపన ♦ నెంతయుఁ జంచలభావ మొందఁ దా
నచ్చపలాక్షి కి ట్లనియె ♦ నద్దివిజ్రప్తపక్షుఁ డయ్యెడన్. 35
- ఉ. కోమలి నాకు నెట్టియెడఁ ♦ గొట్టినపిండి సమస్తలోకముల్
సీమది కింపు లైన యవి ♦ నిర్భరశక్తిని దే సమర్థుడ౯
సీమహానీయరూపరమఁజీయతకుం దగునట్లు గాఁగ నే
నేమగరూపు లైన ధరియింపఁగ నేర్తును గామరూపి నై. 36
- ఆ. నన్ను నేలుకొనుము ♦ నావుడు నేమియు, ననక తన్న నాదఁరానలోక
ములఁ దిరస్కరించి ♦ జలజాక్షి యటు వాసి, చనుచునుండ నతఁడుఁకనుకెఱిగె.
- ఆ. నాతి యిట్లు వేడుఁన న్నాదరింపక, పోవునిన్ను నింకఁ ♦ బురుషుఁ డొక్కఁ
డెవఁడు నేఁ దలంక ♦ నేరికి నెన్నిగుం, డియలు గలపు నాదుఁప్రియను జేర. 38
- క. అని వెఱపించిన నది దన, మనమునఁ జల మొదవ నిన్ను ♦ మడియించిననా
నిని దక్క నే నరింపను, విను మిది నాప్రతిని దీని ♦ విడ నిక ననియెన్. 39
- చ. అనుడుఁ దదుక్తికూరతకు ♦ సద్దనుజుండు గడున్ ఘనంబుగాఁ
గినిసియుఁ బోవ నిచ్చె నెకఁజీడును జేయక యవ్వీలాసినిన్
మనమున నెప్పు డేతెఱఁగుఁనం దన కబ్బునో దానిసంగమం
బని యడియాన యాకినుక ♦ కత్యధికం బగుచుం బ్రవర్తిలన్. 40
- తే. అది మొదలు గాఁగ నాకన్య ♦ యరయుచుండె
వాని మడియింప శక్తుఁ డెవ్వఁడో యనుచు
వాడు దనుఁ జంపఁ బూనినఁవానిఁ జంపఁ
దనకు వర మెట్లు సాధింతు ♦ ననుచు నుండె. 41

- తే. అంతట మృగేంద్రవాహనాయాలయమున
కతండు వైవనశంబున • సరిగి యందుఁ
బ్రస్తరస్తంభలిఖితాక్షరములు చూచి
చదువుకొనుచో దదంతరఃసరణియందు. 42
- క. ఈమెఱుంగుండక తైర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహసీకుండు శిరం బ
శ్లేమగుడంగ నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁదనుఁ జంపఁ • గడంగినవానిన్. 43
- క. అనియెడియర్థముఁ గనుఁగొని, తనయభిమతసిద్ధి కది నిదానం బగుటఁ
మనమునఁ గడు సంశోషము, దనరారఁ దదుక్తరీతి • దప్పక నడిపెన్. 44
- తే. సడిపి తత్ఫలసంసిద్ధిఁనమ్మికఁ దన
కెందు నెదు రింక లేదని • డెందమునను
గరము గర్వించి యపుడ యాఖిలుండు పూనె
సమహాశక్తితాగుడి • నవనిఁ గూల్పు. 45
- క. అభినవకౌముదియును స, ర్వభూమిమండలమునందు • వానిఁ దునుముఁ జా
లుభూబలాధ్యు సరియుచు, శుభ మగుతచ్చక్తిమహిమఁనుద్ది విని మదిన్. 46
- క. తనకోర్కి కెద్దియే నొక, యనుకూలం బైనశ్రోవ • యచ్చో సమకూ
ఱునె యని యిక్కడికిని దాఁ, జనుదెంచుచు నాఖినిత్రశలునిం గనియెన్. 47
- క. కని నీఁ డిక్కిడి కెచ్చోట నుడి ప్రత్యక్ష మయ్యె • డగ్గఱ కెడగాఁ
జనుఁజెరువు వేదొకో యని, మనమునఁ దలపోసె సంతమాత్రన వాడున్. 48
- తే. ఆచకోరాక్షిఁ జూచి యోయలరుఁబోడి
యెను బ్రాధింపఁ గైకోకి • గుట్టివానిఁ
గాని వరియింపఁ సంటివి • గర్వవృత్తి
సల్లనాఁ డొకవనములో • ననుచుఁ బలికె. 49
- చ. తనకపు డబ్బినట్టిసరఁదర్పముచే నతఁ డట్లు వల్కి నీ
సాసరంగ మీర లెవ్వరును • నూఁకొనకుం డిటు చూచి చెప్పెదన్
నిను హరియించునట్టిమహానీయబలాధ్యుని గాని యే వరిం
ప సనుచుఁ బల్కితిం గలదె • ఎల్లున కె గ్గనియెన్ వధూటియున్. 50
- తిరల. అనిస నె గ్గన నిక నెద్దియె • యాబుజాక్షి యెఱుంగ నే
ననువుగా సలతాతికంబముఁసందు వ్రాసినవ్రాత గ
న్గొనుము మూర్ధము గండక తైర • గూలఁ దన్నియుఁ గ్రమ్ముటన్
మనిసయట్టిసనుం గనుగొను • మాట లెవ్వియు నేటికిన్. 51
- వనమయూరము. నా విని సుపర్వలం నామణి నెనం ద
ద్రావిలిఖితాక్షరకదంబము నారె

తోవరునిమస్తకము + గొంత యదుకు ర

క్తావనియుఁ జూచి కడు + నాకులతఁ జెందెన్.

52

సగ్ధర. ఈరీతిఁ జూచుచు నాహృదయమువెత యూహించి వారింప దిక్కె

న్వారు లేరింక నిద్దేవతకె యురు కృపావర్తన నన్నుఁ బ్రోనక
భారంబంచుకె వెనం దాత్పదముల కెఱగెం + బర్హునం బోయి గర్భా
గారంబుం జూచ్చి వాఁ డక్కడనె తనదురాకం బ్రతీక్షింపుచుండన్.

53

ప. ఇవ్విధంబునఁ బాదంబులం బడి లేవక తనతొల్లింట్రిప్రతిజ్ఞాప్రకారంబును ఖని
త్రశలలుండు పలికినయల్లనంపుఁబలుకులును నతనిగర్వకారణంబును వినుపించి
యోమహాదేవీ యేను వెనుకముందర గానక కళవళవడి యున్నదాన నాకు
నెట్టనఁ బ్రతిజ్ఞాభంగంబు గాక యుండఁ ద్రోవ యొకటి సంఘటించి రక్షింపు
మని ప్రార్థించె మృగేంద్రవాహనయు నమృతహారాక్షసునిచేతననద్యోమహా
ప్రదవంబునకు నివారకం బగుచు నొదవినయాయువిదరాకకు సంతసిల్లు చునెక్కి
జేసి యప్పటితత్పార్థనంబునకు శీఘ్రప్రసన్న యగుచు నిట్లనియె.

54

ఉ. ఈదనుజండు దన్ను వధియింపఁ గడంగినవానిఁ జంపుటో

పైదలి తప్ప దుక్త మగుపద్ధతి నిచ్చట నాత్మమస్తక

చ్చేద మొనర్చుకొన్నతనిఁ + జెందుఫలంబును మాన్ప నచ్చునే

సిద్ధప్రతిజ్ఞకుం బరిగణించి ఘటించెద నొండుపాయమున్.

55

సీ. అని కొంత చింతించి + యద్దేవి యభినవ, కౌముదిఁ జూచి యోకమలనదను
వీనిసాహసకర్తృవృత్తికి ఫల మెన్నఁ, దనుఁ జంపఁ బూను నాతనిని జంపు
టింటియ కాని తా + నెట్లును వానిచే, మడియకుండఁగ నియమంబు లేదు
కావున నధికవిక్రముఁ డగువాఁడు వీ, నిని జంపి చచ్చు సన్నియమశక్తి

తే. సీప్రతిజ్ఞయుఁ దలఁప వీనిని దునిమిన, తీవ్రశౌర్యవరించు టంతియ కదమ్మ
యతనిమఱుమేన నైన సీప్రతిన దప్ప, కుండ నరియింపవచ్చు సీకుచితవిధాని.

ఆ. ఇంక నట్టివరుని + నెన్నిక మీఱంగ, నిశ్చయింపవలయు + నీరజాక్షి
యని యొకింతచింతయొనరించి తదుపాయమాత్మఁ గాంచిమోదమలరఁ బలికె.

సీ. మణికంధరుం డన + గుణనిధి యొక్కగం, ధర్మకుమారుఁ డోతలిరుఁబోడి
తన కొకకారణంబునఁజేసి యొదవిన, యవితథోద్యమము మహాసి యొకటి
యిదె నాదుసన్నిధి + నిడి పోయినాఁ డని, యాయంతి కాఖడ్గ + మపుడుచూపి
సి విడి గొనిపోయి + యావీరవరుచేతి, కిచ్చి వే చంపింపు + మిద్దురాత్ము

తే. వీడు సీరూపుపనఁ జిక్కి + వెంటవెంట,వచ్చు నలయించుకొని పొమ్మువానికి డకు
నెంతవిసివియు సీమీదఁనించుకయును, దెగఁడితఁడు డెందమునసిప్పు బెగడవలడు.

ప. ఇమ్మహాఖడ్గంబు దొల్లి దత్తాత్రేయుండు స్వభావనామధేయుం డగు సిద్ధున కిచ్చె
నతండు మణిస్తంభుం డనుతనయల్లుని కిచ్చె నతండును నిక్కడ నొక్కప్రయో

జనంబుకొఱకు గంధర్వుల ధైర్యముగింకంధరున కిచ్చె దానగజేసి యిద్దివ్యాయుధం
బమ్మగింకంధరునకు సంప్రదాయాగతం బగుచుఁ గార్యకారి యగు నితరులకుం బ
నువు నేయడు గావున సతనిచేతిక యీవలయు నతండు నిప్పుడు శ్రీశైలంబున
నొక్కశాపంబు కారణంబుగా భృగుపాతంబున కాయ తృప్తుచున్నవాడు నీ
వు వేగంబ చని తత్ఫలంబు దీనిచేతనే యశా నని యాభృగుపాతంబు మాన్పి
యిద్దానవునధంబునకు నియోగింపు మాగంధర్వుండు రెండవమేనఁ గళాపూర్వం
డనం గాసారనామధేయం బగుపట్టణంబునఁ బుట్టఁ గల డతనివరియించి ప్రతిజ్ఞఁ
జెల్లించికొనుము పొ మ్మని యనిపిన.

59

చ. పయట బిగించి నెన్నడుముఁ పైఁ బిరిచుట్టుగఁ జుట్టి కుంతలో
చ్చయము దృఢంబుగా ముడిచి • చయ్యన నచ్చటిమండలాగ్రమున్
శయమునఁ బూని నెల్వడియె • శక్తినివాస మనక్రవిక్రమో
దయపరిభాసమాన యగుఁదర్పకన్తైభానలక్ష్మియో యనన్.

60

తే. ఇద్విధంబున వెలునడి • యేగుదెంచు
నట్టియూయింతిఁ గనుఁగొని • యసుగ వెఱచె
దనుఁ దునుమఁ బూని నచ్చెనో • యని తలంచి
దానఁ దన్నాశ మగునో యఁగ్గలపువైడమ.

61

చ. అతఁ డపు డాసుధాకరనిభాననఁ గన్గొని సంభ్రమింపుచున్
మఱి గలగంగ నిట్లనియె • నాపయి వచ్చిన నీకు నిష్టదై
నతములయాన సుమ్ము సరఁవర్ణిని యెందుఁ దలంక నేను దు
ర్గతి నయి నీవు నాకుఁ దెగి • మ్రగ్గదవో యని తల్లడిల్లదన్.

62

సీ. అనుప సయ్యంతియోఁయనుచేగ్గద నీవు నా, హానికి నోర్వకి • ట్లైన లిడఁగ
సకట సీమిఁద రా • సంత యెఱుంగని, దాననే యేను సీతలపుబడిన
నడిచెద నని తన్నుఁ • గడచి చనగఁ ద, ద్వాక్యరీతినిజాభివాంఛితమున
కనుకూల మైనయ • ట్లై యోచుటయు నతఁ డక్కన్య వెనువెంటఁనంత నింత

తే. సరిగె నెందును నిలునక • యబ్జముఖయు
మిగుల నెడఁబాయ కొక్కొక్కఁమిషముతోడ
నప్పటప్పటి కొక్కింత • యాలసించి
కూడ నిచ్చుచు నెలయించుకొనుచుఁ జనియె.

63

శా. ఆతండున్ మదిఁ దత్ప్రియాణపునెఱుం • గాత్తానురాగక్రియా
రీతిన్ మానసమున్ హరింపఁ జనియెన్ • శ్రీశైలపర్యంత ము
ద్భూతానంగవిజృంభణంబునలన్ • దూరత్వముం గాన కా
నాతిం జూచుచు మన్తభాతురుడు గానన్ నేర్చునే యేమియున్.

64

తే. అంతట విసివి యతఁ డాలఁతాంగి బిల్చి

నాతలంపువెంబడి నీవు • నడిచె దనుచుఁ

బలికి తిది యేమి చెప్పుమ నీభంగు లిప్పుడు

వనిత నను భ్రమియించెదో • యనుచుఁ బలికె.

65

చ. పలికిన నేను నీతలపుఁపద్ధతి గాకిపు జేమి మీటి న

ర్తిలితిఁ దొడింబడిక నిను వధింపఁగ వచ్చెదనో యటంచు నా

కలుగుచు రాక మాను మని • యానలు పెట్టఁగ నప్పు జేను నీ

తలపుబడిం బ్రవర్తిలఁగ • దానవ పల్కితి తప్ప నిప్పుడున్.

66

సీ. అనినఁ గ్రోధించి యే • బ్రాణభయంబున, నీ కలిగెడువాడ • నే వధింపఁ

జాలక నిన్ను నీసరణిఁ గరంబు ద, వ్వనుసరించుట నన్ను • ననదు గాఁగఁ

దలఁచెదు గాఁజోలుఁదెలుప కేరికి నెట్లు, తెలియయ్యుక్తమయిదితలఁచిచూడఁ

గావున నాలావుఁ • గనుఁగొను మనుచు నా, తరలాక్షి నప్పుడు • దాకకున్.

ఆ. ఘోరశలలవృష్టిఁ గురియించె నొడలు నీఁ, గించి యతఁడు నికటఁగిరులు

గురుతరద్రుమములు • గుది గ్రుచ్చునట్లుగ, నిజ్జలజాతుతతులు • నేలఁ గలఁడు.

తే. ఇతైఁ అంగునఁ దనశక్తి • యెఱుకపఱచి

యిఁక వరింపక చనియదే • యీవు చనిన

చోటు లన్నియు నాబలఁస్ఫూర్తిచేతఁ

బిడుగుఁబాటినడొంక యై • పెం పడంగు.

68

ఆ. దాన నఖలభయనిఁదానంబ వగుదు నీ, యన్వయమున లేనియట్టిట్టి

గుడువ నీకుఁదగునెఁకోమలి యది యెంచి, యైన నను నరింపు • మనియుఁబలికె.

క. అన విని యిఁక ని ట్టిటు దడ, సినకార్యము దప్పు ననుచు • శ్రీగిరికి వడిక

జనియె సతి యింత నంతక, దనుజుఁడు వెన్నొనియె శలలఁతతులుగురియుఁచున్.

వ. అంత నాయంతియు నత్యంతరయంబునం జనియె నప్పు డప్పుర్వతంబునందు

త్రిమహాత్మవమునకుఁ జేరినసకలదిగ్దేశజనసముదయంబునకు వానిరాని

యెఱింగించి కన్యకతులు చూచుకొం డని పల్కి మణికోంధరుం డున్నచోటు బు

కించి వేవేగ నేగి యతనిచేతికిం దనచేతియమోఘాద్యమఖడ్గంబు నొసంగి య

వ్విధంబున నాశల్యాసురునిఁ జంపించి యతనిచేతఁ బాలిసినమణికోంధరుని

జన్మంబుఁ గనిపెట్టుకొని యుండె నతం డంతఁ గళాపూర్ణుం డై జనియిని నుచి

తగతిం జేరి తనపూర్వవృత్తంబు వినరించి దివంబునకుం జనక యావృత్తంబు

నవ్విభుం డునిచినచోటన యునికికి నెడంబడి గాంధర్వవివాహవిధిని నరికి

నంతట మదాశయుండు స్వభావసిద్ధునివచనప్రకారంబునసకలశత్రుజయగర్వ

డగుచు నెండు నడ్డంబు లేక చరియించువాడు గతివశంబునఁ గాసారపు

పై నేతెంచి యిమ్మహారాజునకుఁ బరాజితుం డై తనభార్యయుఁ దానును చూసి

త్వంబునఁ బనులు సేయుచుండె నక్కాలంబునందు వారికి నేతదీయమణినందర్ప
నమహిమవలన నే నుదయించితి సంతట నాతల్లిదండ్రులు నేలికచి త్తంబున కె
డసిరి తత్ప్రకారంబున సరస్వతీకనకగర్భులసల్లాపకథయందు వినంబడినది యది
య య స్టేడసి వార లీక్రముకకంతో త్తరపురంబు వెలువడి పోయి ప్రయాణతో
భంబునఁ గృతత్వంబు నొంది తేఱక యున్ననన్నుం జూచి నన్నుం గొనుచుఁ దిరి
గి వచ్చి నేఁ డింతకుమున్నుగా నొదవినయేతన్తాణిక్యవిలోకనమహాత్వంబున నే
నారోగ్యంబు వైది మిక్కిలి నెలమిం బొదల హృదయంబుల ముదంబు నద్భుతం
బు నెందుచు నివ్విధంబున నవ్విభుసన్నిధి నిడి మదీయచార్పల్యనివర్తనప్రకా
రంబు విన్నవించి సన్నుతించిరి తత్పురోహితులును మణిమహిమనశీకృతు ల
గుచు నిష్ఠేదిసీశ్వరుఁ గ్రమ్మట నాశ్రయించి యిదె యున్న వారని చెప్పిన నల
ఘునతుం డబ్బాలికకుఁ గేలు మొగిచి యోదివ్యమహిమశోభిని యాపురోహితు
లెవ్వరు వారి తెఱం గెఱుంగవలయు నని యడిగిన.

71

క. వారి తెఱం గే మెఱిఁగెడు, సారగుణా వారు నీదుఁనత్పుత్తులు నీ
ఞోరపుభాగ్యము నిన్నును, జేరిచె నని పలికె శిశువు • చిఱునగ వెనఁగన్. 72

క. ఆపలుకున కత్యాశ్చ, ర్యాపూర్ణమనన్ముఁ డగుచు • నలఘునతుఁ డా
పాపం గనుఁగొని వారలు, నాపుత్త్రీకు లగుట యెట్లు • నవ్వక చెపుమా. 73

వ. అనిన సభాపతిం జూచి యి ట్లనియె.

74

ఆ. అంటికుంచి యాడుఁనట్టిప్రాయ మొకింత, నడఁచునంతలోన • నాదుసతులఁ
బుణ్యశీలయుతలఁ • బోకార్చుకొన్నట్టి, నాకుఁ బుత్తులనుట • నగవుగాదె.

చ. తలఁపక వారిపోకయును • దక్కినయట్టిది గాదు వార్ధిలో
పలఁ బడి యందుఁ బడ్డదియె • పాటుగఁ దీర మునింగిపోయిరే
నలఘుతదన్వయాకృతిగుఁణాదులమక్కువ నన్యసంగమే
చ్చ లుడిగినాడఁ బుత్తులనుఁసంశయ మైనను గల్గనేర్చునే

76

ఆ. నాకుఁ జూడ ధరణిఁనాయక యది యసం, గతమయీవిచిత్రకథలఁ దల్లి
దీని కొనర నేగఁతిని బట్టతలలు మోఁ, కాళ్లు ముట్లు పెట్టఁ • గలదొ కాని. 77

వ. అనుటయు నట్ల దప్ప దనుచు నవ్వి యవ్వసుమతీధవుండు నమ్మధురలాలన నాలో
కించి యోబాలికాతిలకంబ యీనందియంబు దీర నీబ్రాహ్మణునిజన్మాదివర్తనంబు
నితనికె బ్రథమాగమాదులు పుత్తులైనప్రకారంబును వారు మదాశయునకుఁ
బురోహితులైన తెఱంగును నెఱుంగింపు మనిన నట్ల చేసెద నని యబ్బాల యి
ట్లని చెప్పె.

78

సీ. జననాథ పాండ్యదేశమునందు నురగాఖ్య, పట్టణంబున నొకఁబ్రాహ్మణుండు
సోమశర్మఖ్యుఁడుఁశ్రుతిపారగుఁడు తపోయోగాధికుండు శ్రీయుతుఁడుగలఁడు

- తత్త్వజ్ఞాడయ్యనా•తఁడుగుప్తమాహాత్మ్యఁడగుచుగృహస్థశ్రే•మాహ్నవిధులు
జగదనుగ్రహణార్థముగ నడుపుచు నందు, సతిముఖ్య మని సంత•తాన్న దాన
జే. విధిని విప్రలఁ దనువుచు • వెలసె నతని
యాత్మజఁడు యజ్ఞశర్కాఖ్యుఁ • డతని కంట
దయ్యె వేదాదివిద్యలయం దొకటియుఁ
బరమయత్నంబుతో నెన్ని•పాట్లుపడిన. 79
- క. ఆదుఃఖము మఱపించుట, కై దివ్యాంగనలఁ బోలు•నతివలఁ గులకీ
లాదిగుణాఢ్యల నలుపుర, నాదరమునఁ బెండ్లిఁ జేసె • నతికి గురుఁడున్. 80
- క. ఆకోడండ్రుకు సొమ్ములు, కోకలు ననులేపనములు • కొదఁ గలుచునీయున్
లేక ప్రవర్తిల నడపె న, నాకులతం గొమరుడెంచి • మలఁబొయ్యకై. 81
- క. కడపటిదెనయం దాతఁడు, కొడుకుఁ బిలిచి యిట్టి లనియె • గోడ్రును వినన్
నడుపుము నీ వె టైనను, విడువక మనయన్న దాన•విధినియమఁబున్. 82
- క. దానును జతురాగమనం, తానం బదలించు నీకుఁ • దప్పదు మద్యా
చానియమం బిది యనుటయుఁ,గాని మ్మని యియ్యకొనియె • గడిగ నతఁడెన్.
- ఉ. ఆయన తండ్రియాజ్ఞఁ దన•యాదలఁ దాల్చి యొకప్పుడున్ మఱి
బాయక పెంచునట్టిపితృ•భక్తిపనం గలమాన్మమున్ హావి
పాయసపూపనూపబహు•పక్వఫలాదుల సంతకంబ కిం
పై యమరంగఁ బెట్టె వసు•ధామరకోటి కనేకవృక్షముల్. 84
- చ. పయిఁబయిఁ బండుకొల్చువిడి•పైడియు గట్టి దినస్మరాయి
పుయు మఱి బంటుబానిసలు • బైరముపెయ్యలు చేయి చచ్చి గో
నయినసమ స్తనంపదలు • నన్నవిత్తికి వెచ్చపెట్టఁగా
బ్రయలు ధరించుసొమ్ములకుఁ • బెట్టినపెట్టె జలింప కఠిన్. 85
- వ. ఇట్లు గడంగి పరమపతివ్రతలం దనసతులనలుపుగ నుపలక్షించి. 86
- ఉ. ఏకలకంఠిసొమ్ము హరి•యింతును మున్నని చింతిలెన్ సమ
స్తోకమనోనురాగతన•తుల్ దను నంతట నాదుసొమ్మ మున్
గైకొను నాదుసొమ్ము మును • గైకొను మఱియ గడంగి వేడఁగా
నేకలకంఠిసొమ్ము హరి•యింతును మున్నని చింతిలెన్. 87
- వ. అప్పుడు. 88
- ఉ. మంగళనూత్ర మొక్కటియె • మాని సమ స్తవిభూషణాబులున్
రంగదభంగురప్రణయ•రమ్యత నొగ్గొరు మీఱ నూపుచు
బొంగుచుఁ దెచ్చి ముందటను • బో విడుకాంతలయాపు తొంటికి
తెం గరగించె గాంతుఁ బ్రక•టికృతభక్తియె సొమ్ము సాధ్యకిన్. 89

- తే. వెచ్చ మన్న దానమ్మట ♦ వేడువార డ
ధీశ్వరుండట తాము పతివ్రతలట
యొండొరుల మీటి యెట్ల సా ♦ మైసంగు టరుదె
యది యలంకృతికంటె రఁమ్మంబు గాదె. 90
- ఉ. సామ్ములు వేడి పుచ్చకొనుఁచోట్ల సపత్నులమత్సరంబు లో
కమ్మున నెచ్చటం గలదు ♦ గాని నిజాభరణంబు లెల్ల దా
రిమ్మెయి నాథు వెచ్చమున ♦ కిచ్చట కొండొరు మీఱుపుణ్యపుం
గొమ్ములు వీరె యంచు జనఁకోటి నుతించెను వారి సత్తతీన్. 91
- వ. ఇవ్వీధంబునం దమతమసామ్ములే మున్ను పుచ్చకొనుటకుం ద్రికరజైక్యంబు
గానుపింపం బ్రార్థించునిజసతులయందు నెవ్వరి నతిక్రమింపం జాలక యాతం
డందఱిఁ బ్రియంబునం జేకొని తదాభరణంబు లన్నియు నొకమాటె పుచ్చు
కొని వెచ్చపెట్టం దొడంగెఁ దత్కాలంబున. 92
- క. మతిలోఁ జతురాగమనం, తతి నీ కుదయించు ననినఁతండ్రిపలుకు సు
స్థితముగఁ దదాశకతమున, సతతము నతఁ డుండుఁ జదుపుఁసంధ్యలదండన్. 93
- క. దానికి ఫల మపు డేమియుఁ, గానక యండియు గురూక్తిఁక్రమ మెద్దియొ యె
వ్వారికిఁ దెలియ దటంచును, దా నెప్పటియట్ల నన్నఁదానము నడపున్. 94
- క. ఆయజ్ఞశర్కుఁడే ను, మ్మియలఘువ్రతుఁడు మేదిఁనీశ్వర యీపే
రాయన్నదానసువ్రత, మేయెడ విడువ కునికి యపు ♦ డితనికి గలిగెన్. 95
- ఉ. ఏ మని చెప్పవచ్చు నపు ♦ డింతులసామ్ములు చెల్లిపోవఁ ద
త్రేమము నెక్కడం జదువఁబెట్టెనె గట్టిగ నిశ్చయించె నా
భామలఁ బట్టి యిచ్చి తనఁపట్టినయట్టికడిందినేమముం
దా మదిఁ గొన్ని నాళ్లు విహితంబుగ నిల్పుకొనన్ మనంబులోన్. 96
- వ. ఇట్లు నిశ్చయించి వారి కది యెఱింగింపక కపటమార్గంబుగ సమ్ముకొనునుపా
యంబు చింతించి యొక్కనాఁడు కొమ్ములతో నిట్లనియె. 97
- ఆ. తామ్రపర్ణి కేపుఁదండ నోడలు డిగి, యున్నవియట యేను ♦ నువిదలార
యొకనిపొత్తు గూడి ♦ యొడ బేరము వోయె,దను సదాన్నదానఁధనముకొఱకు.
- చ. అనపుడు నిన్నుఁ బాసి తుణ ♦ మైన గృహంబున నుండ నోప మే
మును నినుఁ గూడి వచ్చెదము ♦ మోదముతో మముఁ దోడుకొఱచుఁ బా
మ్మన నిది లెస్సకార్య మని ♦ యందఱి కొక్కబెహరిచే రహ
స్యనియతి మూల్య మందుకొని ♦ యచ్చటికిఁ గొనిపోయె వారలన్. 99
- క. విను మధిప యిట్లు గొనిపో, యి నయంబున నెక్కనాన ♦ యెక్కించె దుదం
దన కెక్కడ నెడ లేకుం, డను మునుపటిపదగుట్టఁడఁ గలం బరిగెన్. 100
- క. పదియైదుబార లెడగా, నది యాగతిఁ గదలి పోవఁ నపు డే మని చె

- ప్పుడు నరవరశోకమహా, భిదుర మితనిధైర్యగిరిని • బిట్టు పగిల్చెన్. 101
- వ. ఇట్లు వికకలితధైర్యం డై. 102
- మ. అతిసుష్టం బగునాధనేచ్చ తుద నాహా యంతకుం దెచ్చెనే
సతులారా మిము నంచు రూపగుణవంశస్ఫూర్తితల్ మీర లి
ట్లతికష్టస్థితి నోడ బెహరులపా • లై పోవ నాచెట్ట ప
ట్టితిరే యంచు మహారవం బడర నే • డ్చె శోకవేగంబునన్. 103
- క. ఆయెడ్డు విని సతుల్ తము, నాయకు వంచించి యిట్లు • నాన పతియుఁ గొం
పోయెడునో యని ఘనశో, కాయ త్రత నలుపురును మహాసంభ్రమతన్. 104
- క. జడనిధిలోఁ బడ నుటికిరి, పడ నెవ్వారలును నొడిచి • పట్టంగా నే
యెడఁ గానక హాహారవ, మడరమహాశోకసంభ్ర • మాకలితులుగన్. 105
- ఉ. పట్టంగ లేమి కొండారులఁ • బల్లలు చాల దినంతు గొట్టుచున్
దిట్టచు నీటిలో నలలు • తీవరయంబున వైచియున్ గడున్
దిట్టల సీతకాండ జడఁధిన్ బడదోలియుఁ దజ్జనుల్ గరం
బట్టియెడన్ రయంబు మెఱుఁయన్ వెదకించిరి వారిఁ బల్లలున్. 106
- వ. ఇవ్విధంబునం దడవుగా వెదకిముదితలఁ గాన రైరి వారిం గొన్నట్టిస్థితి యు
తట నవ్విప్రుని బలాత్కారంబున నాక్రమించి నీయెడ్డుకతన నిగత పుష్టా పని
తన్మూల్యధనంబు గ్రమ్మటం గొని విడిచిపెట్టె నట్టిపాట్లం బడిన యితండు తనకు
సుతు లనియెడునామాట నమ్మ కెట్లాడిన నుచితంబ. 107
- క. అత్తలిరుఁబోండ్లయవ్వలి, వృత్తము వినుపింతు మింక • విను మోభూషా
లోత్తమ వా రత్నైఱగునఁ, దత్తఱపడి నీట నులుకుఁతత్సమయమునన్. 108
- క. బలుమీ నెక్కటి నోరన్, సలిలం బెగ్గగ్రోలుచుండఁ • జని రాచెలువల్
నలుపురుఁ దద్దదనములో, పలి కాసలిలంబువెంటఁ • బాధివతిలకా. 109
- ఉ. అంతన దవ్యగాఁ బఱచి • యంబుచరంబు సయోపపూర్ణవ
క్రాంతరతోయ మూర్ధ్వముఖ • మై ప్రవహింపఁగ మూర్ధరంధ్రని
ష్కాంతము చేసి తజ్జలము • రాజలె వారుణకేతులీల నా
యింతులు వొల్చి రందు లిఖి • యించిన బంగరుతీగలో యనన్. 110
- సీ. ఆపీతజలవలాహకముతో గగనంబు, దిరుగఁ బ్రాచుమెఱుంగుఁతీగఁ లనఁగ
సురనది జల్లఁ జూచునముద్రుచేతి కా, శ్రీరజంబాలంపుఁచార లనఁగ
బలుమీలచమరుజూఁబ్బిలఁ బాగతోఁబర్వతోయేంధనపుమంటఁతునుక లనఁగ
నదులకుఁ గూర్చి యఁన్నసిడిమీల్ దెలుపువా, రిధినిల్పు తెఱగంటిఁ శోభ లనఁగ
- ఆ. విపుల మీసమ స్తంబివరనిర్గమితోర్ధ్వ, గామితమహూదఁకప్రవాహ
స్థంగతిని బయోదఁసరణికి నెగయునా, సతులఁ గానుపించి • రతులలీల. 111

తే. మిగుల దవ్వగ నెగసియు • మగువ లంత
ను త్తరంబుగఁ జను చున్న యొకవిమాన
నరముమీఁదటఁ బడి రందు • గరిమ జూద
మాడుచును బోవుయవయుగ్గ • మరుదుపడఁగ.

112

వ. ఇవ్విధంబున నద్దివ్యవిమానంబుమీఁదం బడి యొక్కీంతతడవునకు మూర్ఛఁ దే
ఱి కనువిచ్చినయచ్చెలువలతడివలువలు చూచి యలఘుకారుణ్యంబున నద్ది
వ్యమిథునంబు దివ్యాంబరంబు లొసంగి యూరడించి మీ రెవ్వ రెచ్చటనుండి
యిచ్చటం బడితి రని యడుగుటయు నప్పడంతులు నడవడ వడంకులు గుడుచు
కులుకుఁజూలుంగులతోఁ బలుకం దొడంగిన.

113

క. తాంబూలరాగకించి, చుప్పిబితతద్దంతకాంతిసాబ గెంతయు ర
మ్యం బగుచు నందు దివ్యని, తంబినిచి త్తమున కద్భుతం బొనరించెన్.

114

తే. మున్ను తద్రూపలావణ్యములకుఁ దనదు
నాయకునిచిత్త మెట్లగునో యటంచు
దలఁకుదివ్యవధూటి నాతలిరుఁబోండ్ల
పలువరున యొప్పుపలుకులు • గలఁచె మిగుల.

115

తే. ఇట్లు శంకిత యగుచు నాఁయిగురుఁబోడి, కాంతునీక్షించి పారలకత యటుండ
నిచ్చి నీపందె మాడుకొ • మ్మేలయాల,సింప నీయాట యోడవచ్చినది యనియె.

ఉత్సాహ. అని యొకింత వారిఁ జూచి • యమ్మలార యిప్పు డే
ననినమాట మీకుఁ గోప • మైన నయ్యె గాని యీ
యన ననుం బరాకుపఱచి • యాటగెలుపు తనదిగా
వెనుక వాదు లాడ నేను • వినఁగఁ జాల నని తగన్.

117

వ. విభునిం జూచి.

118

ఉ. ఆడితె నీదుపందె మని • హస్తనఖప్రసరచ్చవిచ్చట
ప్రమేడితపాండురద్యుతిసమ్మద్ధి గరం బమరంగఁ బాచికల్
వేడుకతోడఁ బుచ్చుకొని • వ్రేల్లను నిట్టు నటుఁ బొరల్చి వి
భ్రాడకలంకకంకణవిరావము మీఱఁ గదల్చి వై చుచున్. [మనుచుఁ

నీ. నిలుమఁపూ బొంకకు • నెత్త కమ్మ యంచు, బట్టు లుల్కెడునెయ్యఁబలుకు
జిక్కె నీసారె నాచే నంచు జిక్కె నా, దీనిపాలిటికూడు • దిన్న ననుచు
నదె దుగ తివకుమీఁసుదతి నీ వంచు నొ,నిదె సారె దాకె నీయిచ్చ యంచు
నినుమాటు దంచిన • నెనటిపోత లటంచు, నొ నట్లయుడికెడుగాని యంచు

తే. నిట్టిదంటమాటలు నేర్చిఁ జెచట ననుచు,దంటనే నాట నీసంగతమున నంచుఁ
దమపరస్పరసరసవాక్యములు దనర, నెలఁత తనవిభుడును దాను • నెత్తమాడె.

చ. త్తపః గవ వాసి కుందుటను • జక్కువజోళ్లమనోనురాగ మే
ల పొగడ నత్తపాతిశయంబునుసంగమశారికల్ త్తపం
బపుడ వియోగ మొంది యహఃహా వెనఁ జావఁ దొడంగెఁ దుల్యరా
గపుఁబనయున్ బరిస్ఫుటము • కాదె తదీయమ యెల్లవారికిన్.

121

ఉ. సారెకుఁ బోటు దాఁకినను • జాడ్యము నొందక జోడు విచ్చి పో
సారెగడంకతోఁ బొడిచి • చాటుచుఁ దీవరణస్ఫుర స్తహా
శారిఫలప్రభుత్వనలఁ • జాలఁగ మచ్చర మెక్క నయ్యెడన్
వారలు జోదులుం బలె నెఁనర్చిరి జూదపుఁబోరు మీఱుచున్.

122

తే. అంతఁ బతి గెల్చి తత్పణ • మైనయట్టి
మాన్యమద్యసద్యోదాన • మధరసంజ్ఞ
నడుగఁదల యొయ్య నూపుచు • నన్యసతుల
యునికి గనుసన్న నూపుచు • నుత్పలాక్షి.

123

ఉ. ఆమధురంపుసాంపు కడు • నాత్మఁ గెరల్ప నతండు చూడ్కి నే
వేమఱుఁ దా నదల్చియును • వేడియు మ్రొక్కియు బుజ్జగించియున్
భామిని నప్పుడే తనదుఃపన్నిదమా పురికొల్పి వారు మా
ర్తో మిడి చూడకున్కి • దనఁమో మొకకొంత మలంచి తెల్పుచున్.

124

చ. చెలువయు మున్న యాయితము • సేసి సమీపమునందు నిడ్డయు
జ్వలమణిపాత్రికామధురఁసంబు నిజాన్యమునందు నుంచి తా
జెలుపునినోరి కిచ్చెఁ బెటఁచెల్వలు చూచెదరో యటంచుఁ జం
చలితకటాక్షవీక్షణము • సారెకు వారలపై నిగుడ్చుచున్.

125

ఉ. అంతటఁ బోక పేర్చుప్రణయవ్యసనం బెనకొల్పఁ గ్రోలి రా
కాంతుఁడుఁ గాంతయున్ మఱియుఁ • గల్పకుజాసవముం బరస్పరా
క్రాంతమిథఃకపోలఫలఁకప్రతిబింబవిలోకనామృతా
త్యంతవితీర్ణి నూతనరఁసానుభవంబున నేకపాత్రికన్.

126

ఉ. చెక్కునఁ జెక్కు హత్తి విలఁసిల్లఁగఁ దత్ప్రీతిబింబవీక్షణం
జొక్కుచుఁ బెక్కువాసనలఁసాంపున నింపు జనింప జఱ్ఱునన్
గ్రుక్కెడుగ్రుక్కెడే మధువుఁ • గ్రోలుచు మోపులు సంజుకొంచు వా
రెక్కుడు గాఁగఁ దన్నిరి నిఁజేంద్రియపంచకదై వతంబులన్.

127

ఉ. సిద్ధితిపేరు పోఁ దుడిచి • సీధుమదం బపు డన్నకొల్పుచుం
బ్రబ్బఁగ మాట లక్షరవిభాగము చాలక యేమొ యేమొ త
బ్బిబ్బలు గాఁగ వెల్వడియ • భేదిల మానము సోలుచూపులున్
నిబ్బర మైనకెంజియు • నేత్రములం చుదఱుంచె వారికిన్.

128

ఉ. అంతటఁ బానపాత్రమున • నాత్మముఖంబు నధీశుమోము నీ
మంత్రిని చూచి యోరి పరఃమానిని పానసహాయ మయ్యెనే
యింతటిలోన నీడ యది • యెవ్వతె యంచును జిహ్వా యాడ క
త్యంతము దొట్రిలం బలికె • దన్తధు వానక మానె నల్కతోన్. 129

వ. అప్పు డతండు. 130

ఉ. చేడియ లెన్న చూడు పెఱచేడియ యెయ్యది యిందులోన నీ
నీడయ కాక యన్న నవఃసీసురభార్యలఁ జూపి యాకె నా
నీడలె వీరు నట్లయిన • నీవు ననుం బలె నొర వీరలన్.
వేడుకఁ జూతుఁవ్రా నలగు • వీరికి నిచ్చట నంచు భీతిలెన్. 131

న. ఇవ్విధంబున నవ్యధూమణి నుధుమదంబున మది చెదర యుక్తాయుక్తవివేకం
బు లేక యాకొమ్మలవలనం దలంకుపుట్టి యింకొక డింప నుద్యోగించి కించిదవ
నతవదనంబుతో నధోభాగంబు పరికించునపుడు నిజవిమానయానానుసారంబున
గోదానరీసరిత్సమీపపరిదృశ్యమానధర్మపురినామనగరవాస్తవ్యవారముఖ్యాకేలి
సౌధంబు గగనంబుతో నొరయుచు సమీపంబున దీపింపఁ దదీయచంద్రశాలా
ప్రాంగణంబు చేర నాత్మీయదివ్యవిమానంబు నియోగించి యాగరితలనలుపురం
గ్రమంబునఁ దాన కైదండ యిచ్చి యచ్చట దించి తనచేత కనుమతింపక యి
ట్టట నట్టుకొట్టుచున్నవల్లభుం జూచి యుల్లంబునం దక్కినచింత వదలి పొ
దండు పొదండు వీరలచేరిక జారభావంబునం గోరువాడు నాచేత నవశ్యంబును
నొచ్చు ననుచు వాహనారోహణం బొనర్చిన నతండు నాకు నిట్టితలం పేమియు
లే దిమ్ముగుదల కాహారాదు లెట్లని విచారించెదం గాని యనుటయు నాయువిద
యతనికి నాసౌధోత్తమంబులోపలిపలు తెఱంగులయరలు కరంబునం జూపుచు.

చ. అదె ఘృతతండులప్రకర • మల్లవె చీరలు భూషణాదినం
పద లవె రాజురాక కులుఁఫా యొనఁగూర్చినయట్లు మీతెడుక
ముదితల కేమియచ్చికము • మూఢత నిం దొరు లెవ్వి ముట్టినన్
బ్రదుకనివారు వా రనుచు • భామిని యేగె నిజేచ్ఛఁ గాంతుతోన్. 133

తే. ఆత్మవిభుచి త్తచలనశంకాంకురంబు, వలనఁ గాదంబరీమదాఁకులతవలన
వెడలుతద్వాక్యములచొప్పు • విప్రసతుల, ప్రాణశీలాదిరక్ష యై • పరిణమించె.

క. ఆమగువ యట్లు పలుకుచు, నామేడన్ వారి నిలిపి • యరుగుతెఱుగుఁ ద
త్సామిని యగుగణికామణి,దా మఱుగున నుండి చూచిఁతలఁకెడుమదితోన్.

క. ఎవ్వారో దివ్యస్త్రీ, లివ్వరసౌధంబు నాశ్రయించి రిచటికిన్
దవైత్వతి మిచటివస్తువు, లెవ్వయు నాశింపు టొప్పు • దిక్ మా కనుచున్.

మ. తలపోతల్ పొడమంగ గూఢసరణిం • దత్సేధమున్ డిగ్గి యా
తలిరుంబోడి తదాభిముఖ్య మమరం • దా మ్రొక్కి యిమ్మేడ నిం

- పొలయన్ నిల్వినయమ్మలార యిపు డిం • చున్నట్టి నాసర్వన
స్తులు మీ కిచ్చితి ధారఘాసి యిదె యంఃచుం జల్లె దోయాక్షతల్. 137
- క. చల్లి మదీయ మై వ, రిల్లెడునీచుట్టపట్టఁగృహవనముఖ్యం
బెల్లను మీసా మ్మిక మముఁ జల్లగఁ జలిగాలఁ దన్ని • సాకుఁ పనియెన్. 138
- క. అని యాయాచోటులఁ దన, జనుల బిలుచుకొని నెఱితి • చని యాసుద్దుల్
వినుపించె బట్టణములో, మనుజుల కందఱకు నెఱిగఁ • మనమునఁ దనరిన్.
- ఆ. ఆమెఱుంగఁబోండ్లు • నపు డవిధంబెల్లఁజూచి యిది కరంబుఁబోద్య మనుచు
దీన జనులపాల • దేవుఁ డెందును గలఁ, ఉనుచు సారెఁ జెప్పఁకొనుచు నొగి.
- క. వారలు తమతలవాకిటి, బోరుఁ దలుపువెట్టి సమయఁములఁ బ్రేమనక నా
రారసి పదిలము నేయుచు, నారూఢస్థితి వహింతు • నాసాధములొన్. 141
- క. శకునాదులచే నిజనా, యకపునరభిసంగమాశ • లపు పందమునన్
వికలత మొందనిదైర్యా, ధికతక్ నల్లి రభీష్టఁదేహభరిణి. 142
- చ. పురజను లప్పటప్పటికిఁ • బుణ్యచరిత్రల వారలన్ విభా
స్వరమఃశిషాధమార్గముల • నచ్చుచుఁ బోవుచు నుండఁ జూచుచు
గరములు మోడ్చి మ్రొక్కుదురు • గాని తదీయసురూపలక్ష్మి కె
వ్వరుఁ బెఱిదీక పోరు మునుఁవార్తివిధం బెద నిల్చి పాయునన్. 143
- శా. గంధర్వాంగనలో మరుత్పతులొ యక్షస్త్రీలొ యిమ్మెవ్వఁ
నింధానద్యుతితో మెలంగుదు రటే • యెన్నఁడు పాపపుష్ప
గంధిస్వాంతతఁ జూచినన్ మనఁడటే • కన్దొం డటాచుఁ బ్రహ
బంధుల్ వేళలు గాచి చూతు రతితాత్పర్యమునన్ వానినన్. 144
- సీ. నభమున మణివిమానమునఁ గ్రుమ్మరువార, లీమేడఁ బెక్కునా • ప్పిల్చు నిలిచి
యిలలోనిజనములఁబలె వండుకొని వార్చు, కొని గణికాదిత్య • మనుభవింప
నేమిటివ్రత మొక్కొయిదియెన్ని నాల్గొక్కొ, యావేశ్య యెట్టిధఁ న్నాత్తమొక్కొ
యేము సమర్పింప • నిట్లై కైకొని కరు, ణింతుగో యని పొను • లాతఁ దిచ్చి
తే. పెట్టసాగిరి తద్వారఁపృథివి యలికి, ముగ్ధతగడులఘ్రుతఁబయోఁముఖ్యునితతు
లప్పటప్పటికిని వారు • నవి పరిగ్ర, హించి రాజను లభిదూగ • మిగి మ్రొక్క.
- ఆ. అంతఁ గొన్ని నాళ్ల • కాపతివ్రతలకు, నలుపురకును శోభఁసత్వ మొదన
గర్భలక్షణములు • గాన్పించె బరిపూర్ణగర్భతయుఁ దనర్చు • గ్రమముతోడ.
- ఉ. గర్భములందు నుండియుఁ బ్రకాశత నప్పుడు నే రైలర్పగా
నర్భకు లొక్కవేళఁ జతుఁరాగమనూక్తుల మెక్కవేళ నా
స్తార్భటి నొక్కవేళ నితిఁహసమయోక్తుల నొక్కవేళ నా
విర్భవదర్థశాస్త్రముల • వేడ్కఁ జెలంగుదు రద్యుతంబునన్. 147
- వ. అంత.

క. జ్యేష్ఠానుపూర్వి నార్య, శ్రేష్ఠులు పుట్టిరి శుభోల్లాసితలగ్నమునకా
నిష్ఠాగుణసౌభాగ్యగ, రిష్టల కానలుపురకు ధరిత్రీనాథా. 149

క. వారలకు యదృచ్ఛాసం, చారంబున నొదవి యొక్కసంయమి విహితా
చారము నడుపుచు శుభసం, స్కారము లొనరించె జాతకర్తాదికముల్. 150

వ. నామకరణసమయంబున నతం డాశిశువులయనుభావంబు దనదువిజ్ఞానదృష్టిం
బరికించి వీరలు మూర్తిమంతంబు లైనవేదంబు లని నిశ్చయించియు జన్మాగ
మప్రకారంబు ననుసరించియు వరుస నన్నలుపురకుం బ్రథమాగమద్వితీయాగ
మతృతీయాగమతుర్యాగము లనుపేళ్లు గల్పించె దన్తాతలు పూర్వకాలంబునఁ
దమమామ పలికినచతురాగమసంతానశబ్దంబునకు నర్థంబు వీర యని తమలోఁ
దారు సరిపుచ్చుకొని సంతసిలుచు నప్పటిసంయమిం దునియొఱకకు వెఱుగు
పడుచు నక్కుమారులకు నుచితకాలంబున వచ్చియు నుపనయనసిద్ధి యొదవించు
చుటకు నాతపస్విని వేడుకొని యట్ల సేయించి గాబ్రహ్మచారులు స్వయంప్రకా
శితసకలవిద్యు లయ్యు శాస్త్రసిద్ధికోఱకు నతనియొద్దన యఖిలవిద్యలు నత్యల్ప
కాలంబులోపలన యధ్యయనంబు చేసి రంతఁ దన్తాత లెంతకాలంబున నిట్లున్న
ను దమ పెనిమిటిసమాగమంబు దుర్లభంబ యని విచారించి యచ్ఛోటు విడిచి
యెచ్చటికేనియుం బోవఁ దలంచి యది తమకుమారులఁ బిలిచి తెలిపించిన
వార లిట్లనిరి. 151

క. పెద్దతల లేక మీ రీ, నిద్దపురూపముల నెచట • నిల్విన మనకుం
బెద్దటికము చాలదు పెఱ, సుద్దులు గల్పింతు రందు • సుజనులు గలరే. 152

క. కావున నిచటన మీ రీ, దైవతవనిత లనుగుట్టు • దప్పక యుండక
ద్రోయుండు దినసము లే మొక, భూవరు గని వైభవంబు • బొందెడుదాకన్.

తే. అపుడు గాని మాతండ్రి యున్నట్టిచోటు
నరసి సంధించుకొనుటకు • వెరవుపడదు
తప్ప దిది యని వారలు • తమనివాస
మొరు లెఱుంగ కుండ నెలువడి • యరిగి రంత. 154

వ. అట్లగి యాబ్రహ్మచారులు నలుపురు పురంబులోనం గొంతసంచారంబు చేసి
యప్పు డది యేలెడురాజు మదాశయుండు గావున నతనివాకిటికిం జని యతం
డు సకలవిద్యావిశేషజ్ఞుం డనియు దద్దర్శనంబు పురోహితునియనుమతి లేక
బ్రాహ్మణుల కెవ్వరికి దొరక దనియు నతండు దాను విద్యాధికుండు కాకుండు
టంజేసి నిజగౌరవశైధిల్యభయంబున నితరు లగువిద్యాధికులకు రాజగృహంబు
నఁ బ్రవేశంబు లేకయుండ దావారికాదిసకలపరిజనచక్రంబును పలకట్టుకొని
యుండుటయుఁ బ్రభువునకు యాగేచ్ఛగలిగి తనతోడ విచారించినఁ దదార్థి

జ్యోతమర్థుల నెచ్చటం గాన మని పరిహరించుటయు నచ్చటిజనంబులవలన వి
మఱియును. 15

సీ. ఎవ్వరి నేనుద్ది + ద్రవ్యించి యచ్చట, నేనా స్త్రీను కల్గి + యెఱిగికొనునొ
మనుజేశుఁ డనుచు నేపనికిని వెల్పులి, వాక్పగల్బిత లేనినాని గాని
చొరసీరు రాజమంధిరమును దానారి, కులు మఱి యట్టివాఁడలను మిమ్ము
నరసి నేమము గీమ + మరసిన రాజుతో, నీయిల నేల గ + నెన్నునుభవ

తే. యనెనుమాటగా నాడుకొని + డ్రవియు నా

లేమి యడిగిన మేము మాఁయిండ్లలోనె

యుండుదు మెఱుంగ మనుఁ డనియును దిన్న

మాన లిడి కాని చొరగని + రనుచు వినిరి. 16

క. విని తదుచితమును బ్రభువున, కును దమమహిమబుఁ బొందుకొని
బును గా నొకవాక్పద్ధతి, నొనఁచికొని సీచభాలఁ యోగ్యాప్యహిత. 17

ఉ. భూవరముఖ్యునన్నిధికి + బోయెడుమానిషిఁ ద్రవ్యప్రసవ

మోవఁగఁ గూలఁ బుచ్చుకొని + మూఁత గుట్టిఁ జగ్రామ్యచక్రే

గానహిలంగ నేగి నైతిహారజనంబుల కిష్ట మైననా

చావిధి కొప్పి చొచ్చి ప్రభుఁసన్నిధి బెట్టి పండ్లవృక్షిత. 18

క. పెట్టి వెనునెనుక కటు చని, యట్టిను భయచపలచక్రే + భృ
పట్టెడియాగాలురఁ గృప, యట్టిపడఁగఁ జూచి నృపతి + ముచ్చాస నగుచున్

క. సంతోషమె కద యెయ్యెడఁ, జంత యొకస్వపనోకాత + సేకు
కొంత మఱుగిడక కలిగిన, యంతయు నిక్కముగఁ జూడఁ జరుచును నార

* క. మాయమ్మానను నీవే, రాయల నై కాన దేవరాజు కీ

మాయాతుమ లానిన యది, పాయక సంతోషమున్న + పల నిలసాము. 19

క. అన నమ్మాటలచందము, తనయప్పటివాక్యములకుఁ + దగున
యనయముఁ గ్రతుబుధనేనా, ఘనోపదేశంబు నగుచు + గాన్పి మునియున్

* ఇందలిపదము లీప్రకారమునవిభజించిన సాంస్కృతికము లగును.

మా, ఆయమ్, మాన, సునీవే, రాః, అలనా, ఏకా, అనతో, ఏక, గా, అనీ. మా, ఆ
తు, మలాని, న, యది, పాయక, సంతః, అనముత్, న, పల, నిల. సా, అని.

అగ్రము.

సునీవే=శోభనమైన మూలధనము గలరాజు (ని) (శ్రీకృష్ణవ్రద్ధుఁడగు నీవేమహావీర్యుఁడే ఆ
యమ్=వచ్చుబడిని, మామాన=గౌరవింపవలయు, వచ్చుబడిని గౌరవించి పూజింపవలయు నీవేమ
వెచ్చింపవల మని యాశయము. రాః=ధనము. (ని) అగ్రవిధివాఁడను అ. అలనా=నాశము క్షింప

చ. విరివిగ సంతరంగమున ♦ విస్కయ మావహిలంగ వారిరూ
పరయుచు భస్మ సంవృతమఃసంగి కణంబులువోలె గూఢవి
స్ఫురణత నున్ని గాంచి పరిపూర్ణ విసితీ సుమోదభక్తిత
త్పరత దలిర్ప లేచి నరఃపాలుడొ సాగిలి మ్రొక్కె వారికిన్. 163

క. అని చెప్పె గలాపూర్ణుడు, విసి యాతం డింతశబ్దవిడుడే యిటు లో
ల్ల నెటుంగ మని మదాశయుఁ, గనుఁగొనియెక్ సబహుమానః గౌరవదృష్టిన్.

వ. కనుఁగొని మదాశయుండ కూర్చుండు మని ముమ్మాటుదాఁక ముదుల పెట్టి
యంతట బలిమిన కూర్చుండ నియమించి మధురలాలనం గటాక్షించి యట
మీఁదఁ జెప్ప మనుటయు నది యిట్లని చెప్పె నట్లు మదాశయుండు మ్రొక్కి
యానలువుర నాసనపాద్యాదివిధులం బూజించి నిజాస్థానజనులం జూచి యిప్పటి
వీరలవాక్యంబులందు నేమివిశేషంబు గలుగఁ దెలిసి యంతఁ బూజించె నని
మీమనంబుల నున్నవి యేమొ యవ్యాకంబులమహిమ వినుండు. 165

సీ. ఆయంబు సరకు సేయకుము శోభనమూల, ధనుడ ధనం బచ్చిదంబుముఖ్య

ఏకా=ముఖ్యమైనదియు, అవత్ + ఏక-అవదేశ=(తన్నరక్షించువానిని) కాపాడునదియు (అగును).
అజేజే=(అజయబతీతిఅజేత్ తన్నై) విష్ణుని బూజించెడు, ఆజశ్వంభావిష్ణుధాత్రోః కామేభాగేర
ఘోషస్స లే' నానా. రాజే=రాజకొఱకు, మా=అక్షి, ఆయాతు=వచ్చును.(ని) ఇందిరాలోకమాతా
మా' అ. మలాని=పాపములు, స=చేగవు, నిష్ఠునుద్దేశించి క్రతువులు చేయువారికి సకలసంపదలు గల్గు
ననియుఁ బాపములు తొలఁగు ననియు నాశయము. పాయక=ఓరక్షకుఁడా, సంహ=విద్వాంసులు,
యది=(వచ్చిరి) యేని, అసముత=సంతోషము లేనివాడనై, నపల=తొలఁగిపోయెను, ముల=(సంతోష
ముతో నాని) కూడికొనుము. విద్వాంసులు వచ్చినయడ వారికి విముఖుడవు గాక వర్జనము వైని
యాశయము. (ఏలయన) అచి=కపిద్వాంసులు, సా=అలక్ష్మియే, విద్వాంసులరాక సంపత్కర మని
భావము.

ఇందలిపదములే యిట్లు పేర్చబంచిన నచ్చిత్రాలుగను యాగును.

మాయమ్మాన, మ, నీవు, ఏ, రాయలవు, వి, కావన్, దేవం, జే, జే, జే, మాయాములు,
ఆనినయది, పాయక, సంతోషము, ఉన్న పలము, ఇలసాచి.

అర్థము.

దేవరా=ఓరాజా, జే జే జే=బయ జయ జయ యని యాశీర్వచనము, ఎల్లవాఁకింబై నుత్క
ర్ణము గల్గియుండు మని యర్థము. ఇలసాచి=ఓమదాశయఁడా, నీనే, రాయలనై=రాజనై (బహు
వచనము గౌరవాగ్గము) కావక్=రక్షింపఁగాక, సంహోసము=ఆనందము, పాయక=ఓదూక, మాయా
తుములు=మామనసులను, ద్విత్వియాగ్గమునం బ్రథమ, ఆనినయది=ఆశ్రయించినది, ఉన్న పలము=తక్కిన
ప్రయోజనముసహితము, ఆనినయది=నీవు పాలనము నేయఁగా మాకు సంతోషమును దక్కినయెల్లప్ర
యోజనములును సమకూడె నని భావము.

మాయమ్మాన=మాతల్లియన, మ=మమా, మాయధాతువు ప్రాగ్గనాగ్గకరూపాంతరము. మీఁ
దఁజెప్పినయగ్గము నిజ మని నమ్మించుట కీవాక్యము లోకరీతి ననుసరించి చెప్పబడెను.

మైనయట్టిది ధన్వి • నదియ తేనె కజయ, జగచువానికి లక్ష్మి • చేరుచు బాత
కములు చేరవు రక్ష • కాకోవిదులు కల్గి, రాచునమోదూడ • నై యరుగకు
సమ్మిశ్రభావంబు • సలుపుచు మాలక్ష్మి, కోవిదు లనియెడు • దేవభాష

ఆ. వరుసఁ బదవిభాగంబిరచనతో నర్థ, మరయఁ దోచుచున్న • యది గిరింబు
తెలియఁ జూడుఁ జేతఁదీయాంధ్రవచనసం, దర్శమునను శిల్పతాత్రవిదులు.

వ. అని పలికి మదాశయుండు ప్రథమాగమున కభిముఖుడై వినయవిసమితగుణు
ముకుళితకరుండును నగుచు మీ రెవ్వ డిట్టిప్రచ్ఛన్న నేషుంబున నేల నచ్చితిరి
మీవిధం బంతయు నాకుఁ దెలియ నానతీవలయు నని ప్రార్థించి సంతోషతమ
తండ్రి యన్నదాననియమంబు మొదలుకొని పూర్వవృత్తాంతంబు తనతల్లుల
వలన విన్నదియుం దారు గన్నదియుం దద్దర్శనపర్యంతంబు సకలంబుఁ జప్పి
నతండు నిజపురోహితదోషాయ త్తతఁజేసి పూజార్హు లని విచారించి నేరనితన
దుర్వివేకంబునకు సిగ్గుపడుచు నిట్లనియె.

167

క. ఇది దెలిసియె కావలయున్, మదాశయుం డనుచుఁ బేరు • నాకు నిమిట యే
నిదిగో కననేరన కో, విదులఁ బురోహితునికపటఁస్పృశిం లో నై.

168

చ. అని యపు డమృహామహులఁప్రార్థన బల్లిని దక్కినట్టిది •
డనము నరేంద్రుఁ డాతని కొనర్పక యాత్మపురోహితత్వం
ర్థనమును మాన్పి తత్కపటఁతంత్రముఁగోపలివారి కై చరి
చినజనులన్ లఘుప్రబలఁశిక్షవిసితలుఁ జేసె నంతయున్.

169

ఆ. ప్రార్థనం బొనర్చి • ప్రథమాగమాదుల, ధర్మవిధుఁ బురోహి•తత్వమునకు
నిలుపుకొనియె వారు • నిజమాతృయక్తులై, తగినగతి గ్రహీతఁదాని లగుచు.

వ. ప్రభునన్తానంబున సత్యంతవై భవంబునం బ్రవర్తెల్లుచు సత్వి విధి నుకొని బుద్ధిశక్తి
తువులు సేయింపుచుఁ దమజనకునియునికి యురగింపట్టణ బుద్ధులొకని పా
డ్యకేరళచోళద్రవిళాదిదేశంబులం బరికింపఁ దగినవారం బనిచి యాచు సల
బ్ధవృత్తాంతం లయి చింతాక్రాంతం లగుచుఁ దల్లుల నుచితసిద్ధి గొన్నకొన్ని
యాశలు చూపి యారార్హుచుండి రలఘున్రతుండును నట్లు భావ్యావృథావి
క్రయలజ్జతుం డగుచుఁ దజ్జనపదంబుల సుహృజ్జనులకుఁ దలచుచు నొక దూర
దేశాంతరంబుల యాయావరవృత్తిసర్థార్జనం బొనర్చుచుఁదత్ప్రేమితాన్ని దానం
బు నడుపుచు నది నెఱయన్ సాగకున్న నన్నవర్జనంబు చేసి తాను గొడిమూల
పయఃఫలాదుల దేహయాత్ర సలుపుచు నంతరాంతరప్రవృత్తిస్వల్పాన్ని దా
నాచరణంబులం దనియక బహుధన్వార్జనంబునకు నుపాయంబు నేదిగొను
నంతట నృగేంద్రవాహనామహాశక్తిమహిమ విని తదారాధనంబునకు నొక
నివలన మంత్రోపదేశంబు సాధించి యద్దేవినన్నిధికిం జని యచ్చటభవత్కథా
శ్రవణఫలంబున సకలసంపదాయరభివృద్ధిపుత్రప్రాప్తాదిలాభంబు విని యు

దుః దనకుఁ బుత్త్రపౌత్రాదు లనుమాట యటండినఁ దక్కినఫలంబు గల్గుట సిద్ధంబు గదా యనియెడుతలఁపున జపంబుచేత భవత్కథాశ్రవణంబు సాధించెదద నది యత్యంతసంభావనీయం బైనపుత్త్రాదిలాభంబును గలిగింపక మానదయ్యెం జూచితే యోమణి స్తంభతనయ యిట్టిది సుమీ దేవరకథామహిమ యని పలికి మధురలాలన యూరకుండఁ గళాపూర్ణుండును నలఘువ్రతుం జూచి నీనందియం బెల్లను దీతఁ గదా యని పలికి బ్రథమాగమాదుల నిరీక్షించి మీతండ్రికిఁ దగినయుపచారంబులు నడపక యిప్పుడు ననుమానించినం బాతకంబు రాదే యని పలికెఁ బ్రథమాగమాదులును భయభక్తివిసయనమ్మోద సంభ్రమంబులతోడ నలుపురును లేచి వచ్చి యలఘువ్రతునిపాదంబులకుం బ్రణామంబులు గావించి యానందబాష్పపులకవిలసితశరీరుం డైనయాజనకుని యాలింగనమూర్ధాఘ్రాణాదివివిధోపలాలనంబుల నానందించి యతనిచేరువం గొలిచి యుండి రప్పు డమృతాత్మలతోంటియాంధ్రగీర్వాణభాషాశ్లేషవైచిత్ర చిత్తంబునం బాఱఁ గళాపూర్ణుండు వారలం జూచి యిట్టివిచిత్రకవిత మీమతులకు నిపుడు దోచునెకొ యని కౌతుకసంబంధగంధమందరహాసితంబుతోడఁ బలికిన నందుఁ బ్రథమాగముండు.

171

* క. తా వినువారికి సరవిగ, భావనతో నాను నతివిభావినుతేజా దేవరగౌరవమహిమన, మావలసినకవిత మరిగి మాకు నధిశా.

172

చ. అస భళిరా మహాకవిశిఖాభరణంబు మదుక్తభాషణంబున కిపు డిచ్చును త్రరమ + పూని విచిత్రపుబద్ధ్య మయ్యె మేలని విభుఁ డాడె నట్లది య + టంచుఁ గవీంద్రుండు నవ్వె నవ్వె నాయన పతియింపుమా తిరుగి + నన్నఁ దదుక్తికి మెచ్చె విప్రుడున్.

173

* ఈపద్యము చివరనుండి చదివిన సంస్కృతమును మొదటినుండి చదివిన దెనుఁగు నగును.

చివరనుండి పదవిభాగము.

శాధి, ఇన, కుమ్, ఆగిరి, మత, వికనసి, లవమాన, మహిమవరగౌరవదే, బాతే, సువిభౌ, ఇతి, నా, అంతః, నవభాః, గవి, రసకిరి, వా, అనువితా.

అర్థము.

ఇన=ఓప్రభువా, (ని) ' ఇనస్సూర్యప్రభౌ' అ. కుమ్=భూమిని, (ని) ' గోత్రాకుః పృథివీపు ధ్వీ' అ. ఆగిరి=పర్వతము లున్నంతకాలము, శాధి=శాసింపుము, చిరకాలము భూమిని బాలింపు మని భావము. మత=ఓసమృతుఁడా, వికనసి=మిగులశోభిల్లెడు, లవమాన=రామునికుమారుఁ డైనలవునకు వలెఁ జిత్రాన్నత్యము గలరాజు, (ని) 'మానఃస్త్రీణాంకోపభేదే గర్వచిత్తోన్నతావపి' నానా. మహిమవరగౌరవదే=గొప్పతనముచే నెక్కువగానవము నిచ్చెడు, సువిభౌ=మంచిరాజు, ఇతి=ఇట్లు, బాతే=కలుగఁ

క. ఆరీతిం దనులోనం, దారే సరిపుచ్చుకొనఁగఁ ♦ దత్పద్యచమ

త్కారం బవుడు సభాజన, మారసి యేమియును గాన ♦ కద్భుత మందెన్.

వ. అంత నవనీకాంతుండు సభాసదులం జూచి యిప్పు డాపద్యంబు తిరుగం బఱియిం
పుమనుట మఱియును బఱియింపు మనుట గాదు వినుం డని యి ట్లనియె. 175

సీ. ఏలు మోనాయక ♦ యిల గిరు లెంతకా, ల మ్మంతకాల మోసమృతుండ
మిపుల శోభిల్లెడు ♦ లవకుమారసమాన, మానుడ మహిమ సమాన మైన
గౌరవం బానఁగుచు ♦ క్కనిప్రభు విట్లు గ, ల్కగ నోయి పురుషుఁ డీగౌరవమున
సభినవ తేజస్కుఁ ♦ డై వాణిరసములు, గులికెడునట్టిది ♦ గలుగఁగాను

తే. వినుతి సేయనివాడె యం ♦ చును మహార్థ

మున్నయది సంస్కృతంబునఁ ♦ జెన్నుమీఱ

వరునఁ దుదనుండి మొదలికిఁ ♦ దిరుగఁ జదువ

నాతెనుఁగుపద్యమున బుధు ♦ లరసికొనుడు.

176

ఆ. అనుడు వారు నట్లయవరోహమునదాని, జదువుకొనుచుఁదెలిసి ♦ సంతసిలుచు
నెఱయమెచ్చిరికవి ♦ నృపులయాశువిచిత్ర, మృదుకవిత్యకృతియుఁ ♦ దదవగతియు.

న. కథాపూర్ణం డంత సనేకమణివిభూషణవిచిత్రాంబరప్రధానం బైనపారిలోపిక
దానంబునం బ్రథమాగము నలంకరించె నప్పు డతనియమాత్యుండు సత్వదాత్
నామధేయుండు మధురలాలనకుం బ్రణామంబుఁ జేసి యి ట్లనియె. 178

ఉ. ఓరుచిరాత్మ యోగరమ ♦ యోగిని యే సటుపూర్వమైననా

పేరుఁ గులాదులుకొ మఱచి ♦ బిమ్మిట నొక్కెడ నుండుఁ దెచ్చి కా

సారపురంబువా రిడిగి ♦ సమృతి నాకును సత్వదాత్తుఁ డక

పే రవి దెల్పువచ్చు మఱి ♦ పెద్దలఁ గానమ యెందుఁ దద్జ్ఞులన్.

179

గాక, నను=ఓయి, నా=మనుజుడు, అతఁ=ఆరాజు చేయుగౌరవమువలన, నవభాః=నూతనమైనతేజ
ముగలవాడై, రసకిరి=శృంగారాదిరసముల వెదవల్లెడు, గవి=వాణివిద్య యని యర్థము, కలుగఁగా,
అనువితావా=స్తోత్రముచేయనివాఁడా? చేయువాడే యని యర్థము.

ఉదారబుద్ధి గలవాఁడును గౌరవించువాఁడును నగరాజు పాలింప విద్వాంసు లందఱు స్తుతి
యింతు రని భావము.

మొదటినుండి పదవిభాగము సులభము.

అర్థము.

అతివిభావిసు తేజా=మిక్కిలి గా వ్యాపించెడుమంచిప్రతాపముఁ గల, అధీశా=ఓరాజా, దేవర
గౌరవమహిమన=మీ గౌరవాభిశయముచేతనే, మావలసినకవిత=మాకుఁ గావలసినకవిత్యము, తాక=
అది, వినువారికిక=శ్రోతలకుక, సరవిగక= ఆనుకూల్యము గలుగునట్లు, భావనలోక= తలఁపు
లోక, మాకుక, మరిగి=కళపడినదియై (మరగి యని యుండవలెను) అనుక=అశ్రయింపును.

క. అని యశుగుచుండ గాలిక, కను నులుముచు బెదవి విడిచి • కటకట వాపో
యెను మొగ్గవాలుచందం, బున నడు మెగనె త్తికొనుచు • బొత్తులమీదన్.

క. అపు డది గని యింతన యీ, విపరీతపుఁజేత తేల • వివరింపఁగదే
యిపు డే నడిగినయది చో, ద్యపుఁదల్లీయనుచుమణియు • నాతఁడు మ్రొక్కెన్.

చ. కలుదులపూప లై మునులు • గాననియట్టికతల్ వచింపఁగా
నెఱిగిన నీకు నాకలియు • నేడ్పులు నా యనువారు మాయలం
బఱచిన నేమొ పో మిఁక స్వభానపుదివ్యవిభూతిఁగోడనే
వఱులుచు మచ్చుఁ బ్రోవు మను • వారును నై రపు డానభాసకుల్. 182

ఆ. ఇగ నేమియైస • నెఱుఁగంగవలయు సగ, దేహపదము నీపు • దెలిపె దనుచు
నమ్మి యున్న నార • మమ్మ యీవెడమాయ, లందనేల యనిరి • కొందఁ జింత.

క. అవ్వాడ్కి- మణియు నెవ్వ, రెమ్మయి దనువేడుకొన్న • నెఱుకకలిమి లే
శఱ్ఱును గాన్పింపక న, త్యమ్ముగ నాకటన యేడ్చే • నాశిశువు గడున్. 184

శా. ఆనాకొన్నిఁగయు నానుభాధముఁ దిరం • బై యున్గి యట్లబ్బుతై
వానేశం బపు డెద్దియో తదతిమా • హాత్మ్యంబు రప్పించె గా
కావేళం దెలియగ లేను తగ సంప్రాప్తిఁచి తద్దివ్యభో
ధావిర్భాసనిధానముం గటకటా • యం చుండె నుర్వీశుఁడున్. 185

వ. తదనంతరంబ యప్పుడే స్థాభనందనుండు రూపానుభూతిని మదాశయుం బిలిచి
మీఁబాలికకథ లన్నియు మీటిచే కదా మీభాగ్యవైభవంబునకు నెందు నీడు
లేదిది మొదలు నాకు మీరి లత్తమామ లైతిరి సందియంబు లేదు మీర
లింకం దక్కినకొలుపు మాని యీశిశువు నింటికిం గొనిపోయి పోషింపుం డను
టయు నతనికి సత్వబాత్తుం డిట్లనియె. 186

ఆ. పార్థివేంద్ర వాఁపచుచుమెడక మణి, హార మెపుడు వెట్టి • తపుడ నీకు
వార లత్తమామ • లై రని యున్నాడఁ, దదనుగుణము లయ్యెఁదత్కథలును.

క. ఈనిసుపు సులక్షణము ల, నూనంబుగఁ జూడ నిది నృపాత్తమ నానా
భూనాననధూమోలిమ, ణీనిర్మితసూపురార్చ • నీయాంఘ్రి సుమీ. 188

చ. అని యతఁ డాశుమాటలకు • నాత్మఁ గరం బలరక దరసి తా
సనుఁ డగుచుక మహీశుండు ఘనప్రమదంబున వారి నంతఁ దా
ననిపెఁ జనుండు మీరలు గృహంబున కాత్మజఁ గొంచు నంచు గాం
చనమణిభూషణప్రముఖ • సంపద క్రొత్తగ వెంట నంపుచున్. 189

క. ఆమధురలాలసాకళ, తేమియు శుద్ధాంతమునకు • నేగక యుండక
భూమిసతి యడఁచె నభినవ, కౌముది విన నేల యనుచు • ఘనయత్న ముత్తోన్.

తే. అంత నలఘువ్రతుని యథేష్టాన్న దాన
కరణపర్యాప్తబహుధనగ్రామదాన

ముల మిగులఁ దన్ని యనిపె సప్తత్రికముగఁ

దత్పురంధ్రీనివాససద్ధమున కతఁడు.

191

క. క్షీతిపతి చేసినగౌరవ, మతిమోద మొనర్చ నిజః • కాచినమును

సుతఁ గొనిపోయె మదాశయ, సతీయుఁ బ్రయత్నమున • సతిప్రేమన్.

క. పలుమఱు తలయగటి తగ్గ, నలుఁ గిడి దోయిల్లజలమున • బోర్కాడి

చి లలిం జన్నిచ్చుచు ను, య్యల నుఁపుమఁ బెను • దోహద • నాచిత్రసుపున్.

వ. బ్రహ్మచరసామర్థ్యలబ్ధు బై నసహజపాత్రినత్యంబున • కసి యూహించుచును.

చ. పాలుపఱఁ దన్ను వే నిదురఁ • బుచ్చుటకై తనుతల్లి సేదయు

య్యెల నిడి యూపుచోఁ గువలఁయాధిపుపాటలు పాడిన • గది

బలరుచుఁ గేరికేరి నగు • నన్యలపాటలు పాడిన • గది

బలయుచు నేడ్చు లోకు లపురా పతిభక్త యటఁడు నన్వేషిన్.

195

సీ. లీలఁ బాత్తులమీఁద • లేచి కూర్చుండుచో, విద్యయు మిత్రోత్పిఁముద్దఁజలుపు

క్షీతిమీఁద లేతకెం • గే లిడి తడవుచో, మొన లిడి యూహించుచును

నల్లనల్లన తప్పుటడుగులు వెట్టుచో, నిద్రిపుబసఁ • ముచ్చ పలుపు

కొదలుమాటలు తేనెఁగులుకుచుఁ బలుకుచో, మోహన • బుగ్గెనఁ • ముద్దుచే

తే. కలిగి యాబాల నవచంద్రకళ యనంగ, దిపుట నాచుఁ • దివిజితే • దిగ యనంగ

నంతకంతకుఁ బ్రోదిచ్చే, సతిశయిలుచు, బంగళెఁజూచుచు • గిరు • చు నెగుచు.

ఆ. ఎల్లబంధువులకు • నల్లారుచెల్లమై, యరిది గౌరవాలు • కలిగి యుండు

దల్లిప్రేమకరము • దనరారె ముగిటి, ముత్య మగుచుఁ • బ్రోత్తి • కొత్తదల.

ఉత్సాహ. చేతివాలు చూచి యిది యశేషరాజ్యవిధిసభ

గాతిశయము గలిగి యలరు • సనియు మృదులచగ్గణ

జాతరేఖ లరసి రాజసతులనతుల కర్పియ

నాతి యనియు నపుడు లక్షణజ్ఞు లాడుకొని కలన్.

198

చ. గలగలమోయునందెలును • గజ్జెలు మువ్వలు పైడయు • గది

బులు పులిగోరు సంకులును • బొద్దులు గాజులు రావి కాయ

జెలు వలరంగ నెంతయును • జెన్నెసలారుచుఁ గొన్న రాజ

బులు ముద మందఁ జేసెఁగడుఁముద్దలసేతలఁ దల్లిదండ్రునన్.

199

ఉ. విందులు విందు లంచుఁ దను • వేడుక నెత్తుకొనంగ • బ్రోత్తి

పొందంగ నేగి పైబడుచు • నుబ్బునఁ గేరుచుఁ జెంగిలిపుడు

సందిలి వట్టి యాడు మన • నాట్యము లాడుచు ముద్దులకొన

నంద మొనర్చి బాలిక దిఁనంబును జుట్టపుఁబూవుఁజూర్చున్.

200

క. పుట్టకయతొల్లి యెక్కడ, నిట్టివి నేర్చి తని చూఁ • తల్లిను పుట్టు

ముట్టుచు లాలింపంగ నా, చిట్టికలికి చిందులాడు • క్షీతిపతి దీక్షివన్.

201

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ నంత గడు నర్థిం బొమ్మపెండ్లిండ్లు గు
జ్జెనగూ శ్లచ్చనగండ్లు వింపిళులు కుచ్చిల్ గీతనంగింజ లో
మనగుంటల్ కనుమూసిగంతనలు కం బాలాట లో నైనఖే
లనముల్ మీఱంగ బోంట్లతో నలరె బాలారత్న మెల్లప్పుడున్. 202

సీ. ఆపిన్నపాప దా నంత యై యింత యై, యోలి నోయ్యన బాల్యకేళిదనరె
మగవారియెదుటఁబల్కఱునుండుటకుఁగొంకె, దఱచుగారాదయ్యెఁదండ్రకడకు
నంగకంబులబాగు లరసి యోమ దొడంగె, నడలనీ దయ్యె నెప్పుడును బైటఁ
గ్రేళ్లుజూపులకలికితనంబుపస నేర్చె, బలుకుచో బామలార్పుభంగు లెఱిగె
తే. ముదురుఁబ్రాయంపుఁబడతులఁమదనకథలు
పొడముచో సిగ్గుపడి పాటిపోవఁ జొచ్చె
శైశవముఁ బాట నెత్తుచు జవ్వనంబు
క్రమముతో నంతకంతకుఁ గానుపింప. 203

తే. స్తనజఘనభారములఁ బెరజవ్వనంబు
మించి యిరుదిక్కులను నాక్రమించి బలియ
నడుమఁ జిక్కినబాల్యమో నాఁ గృశత్వ
మంతకంతకు నొందె నాయతివనడుము. 204

క. యోరపుఁగచభారము కుచ, భారము కటిభారము విభాసిలుచుండఁ
మారునిత్రిభువనరాజ్యపు, భారములు వహించినట్లు బాలిక యొప్పెన్. 205

సీ. గురుతర స్తనకేళిగిరులును గంభీర, తరనాభికూపమతల్లికయును
జారురోమాళిశృంగారధారాసరణియు సంగుళీకినలయచయంబు
సుకుమారబాహువల్లికలును రమ్యోరు, కదళికాస్తంభప్రకాండములును
సలితాధరబింబఃఫలవిలాసము పుష్ప, విసరపాండిమహాసవిభ్రమంబు

తే. కలిగి పలుకులు శుకపికకలకలముగఁ, గుంతలంబులు మధుకరకులము గాఁగ
శంబరారాతికేళీవనంబుఁబోలె, నుదతి యపు డొప్పె నొకవంతఃసోయగమున.

తే. ఆలతాంగియు నాలోన నభ్యసించె, వివిధసంగీతసాహిత్యవిద్య లెల్లఁ
గావ్యరచన యెసర్చె బ్రాగ్జన్మవాస, నాతిశయముచే ననతిప్రయత్నమునన.

ప. కళాపూర్ణండు నమ్మధురలాలనను మున్ను తల్లిదండ్రులయింటన పెరుగని మ్మ
ని యనుచుట యాదిగా నభినవకౌముదివిహారవిశేషంబులవలనను రాజ్యకా
ర్యవ్యాసంగంబులవలనను మఱచి మఱి యెన్నఁడుఁ దడవఁ డయ్యె మదాశ
యిండు నతనిచిత్తంబుతెఱుంగఁ గెఱుంగక యూరకుండె నంత నామధురలాలన
యు నవ్విధంబున జవ్వనంబు ప్రాపించి యంకురితమదనవికార యగుచు నా
కళాపూర్ణపాణిగ్రహణం బభిలషింపుచున్నంత. 208

- చ. మునుకొని కూర్చి నెచ్చెలులఁ ముచ్చటవేళలఁ దన్గుణౌఘముల్
వినివిని విన్నయర్థ మొకఁ వేళను నూననినిత్యభావనం
గనికని కన్నయంతయును + గావ్యవినిర్మితచేతఁ దారుచుం
గొనికొని మిక్కిలిం బెనిచెఁ గోమలప్రేమము నామహీశుపైన్. 209
- క. అంతటఁ బ్రత్యక్షంబుగఁ, గాంతుం గనుఁగొనఁగ బిగువుఁశాఁగిటఁ జేర్చు
గంతువిహారంబుల న, త్యంతము మోదింపఁ గోరెఁ నంగన మదిలోన్. 210
- క. అనలుం గొనలుం బాటుచు, మనమున నాకోర్కితీఁగె + మగువకు మిగులన్
ఘనముగఁ దత్కునుమద్యుతి, పనుపడ వెలిఁ బర్యేననఁగఁ + బాండిమదోచెన్. 212
- వ. అందు.
- ఉ. ఒక్కతెఁ బిల్వఁ బోయి మఱియొక్కతెఁ బేర్కొని పిల్పు మేన సా
మొక్కటిఁ దాల్పఁ బూని మఱి + యొక్కటి వీడ్వడఁ దాల్పు నర్థమై
నొక్కడ కేగఁ జూచి మఱియొక్కడ కేగుఁ బయోరుహాక్షి దా
మిక్కిలిఁ బేర్పుభూవిభునిఁ బూఁదిపరాకునఁజేసి నిచ్చలున్. 213
- సీ. ఏమి కన్నులఁ గన్నఁ హృదయేశురూపంబు, దోషక యది మున్ను + దోచకుండ
నేమి వీనులవిన్నఁ హృదయేశుమధురోక్తి, దోషక యది మున్ను + దోచకుండ
నేమి మైసోఁకినఁ హృదయేశుసంస్పర్శ, దోషక యదిమున్ను + దోచకుండ
నేమి దాఁ జవిగాన్నఁ హృదయేశు కెమ్మోవి, దోషక యది మున్ను + దోచకుండ
- తే. గాంత కంతట సంతతఁకంతు కేళి, వివిధసంకల్పవాసన + పవలురేలు
తనరువులకలు కలవరింతులును మాట, వీడుపాటులు చెలులకు + వెఱఁ గొనర్ప.
- ఆ. తరుణి తాఁ బగళ్లు + తామరసాక్షి యన్, పేరువోలె నుచితఁనియతిఁ బరఁగ
నిర్వహించె రేలుఁసీలోత్పలాక్షి యన్, పేరు నృపునిమోదిఁ ప్రేమ సంత. 215
- క. సితకరునిశుక్లపక్ష, ప్రతిపత్కళ చూచి చూడఁ భామిని నెమ్మే
నితనుత్వముఁ బాండిమసం, గతియును గడు నెక్కు డగుచుఁ + గానంబడియెన్.
- ఉ. వీణియ ముట్టుటల్ మిగుల + వింతలు పెంపుడుచిల్కఁబోదన్
రాణ దలిర్పఁ బల్కుట గఁరం బపురూప మపూర్వ మెంతయుం
బ్రాణసఖిరహస్యములఁ బ్రాంతియుఁ గ్రీడలు కాని వావి యా
యేణివిలోలలోచనకు + హెచ్చినమన్నధచ్చేష్ట నయ్యెడన్. 217
- క. నిచ్చలు సీగతిఁ బైపై, హెచ్చి వియోగానలమున + నెంతయుఁ దాపం
బచ్చుపడఁ బ్రవర్తిల్లఁగ, నెచ్చెలు లచ్చెలువఁ జూచి + నెమ్మది గలఁగన్. 218
- క. పెక్కుదినంబులనుండియు, నిక్కన్నియవర్తనంబు + లెల్ల సరయ వే
ఱొక్కగతిఁ దోచుచున్నవి, మిక్కిలి నూహింపుఁ డానిఁమిత్తము మీరల్.
- క. కొమ్మ గడుఁ జిక్కుచున్నది, నెమ్మొగమునఁ బాండిమంబు + నిబ్బర మయ్యెన్
నెమ్మదిలోనివిచారము, ముమ్మర మివి మన్నధకృతఁములు గావలయున్. 220

మ. మన మొక్కొక్కతటికీ నమ స్తగుణసంపన్నం గళాపూర్ణశో
భనరూపుఁ వినుతింప కుంటి మది యిప్పటకు సఖక నెంచె దు
ర్జనచూడామణి కాముఁ డిట్టికొమరుం బ్రాయంపుఁబూఁబొండ్లనొ
క్కనిమిత్తం బినుమంతఁ గల్గినఁ గడుం గాతించు దుర్వారతన్. 221

క. కావున నిపు డీభామిని, భావజుబారిఁ బడి మిగుల గ బడలుట నిజ మీ
భావంబును మఱపింపం, గావలయును వనవిహారకలనలచేతన్. 222

తే. అని విచారించి యాచంచలాక్షిమదికి
వేడ్క బుట్టించి తోడ్కొంచు వెలగు లేగి
రమితమకరందనిష్యందరమితముఖరి
తాళిసంతాన మైనయుద్వానమునకు. 223

ప. అప్పు డయ్యుపవనంబునకుఁ దూఱరాక కాఱుకొనుచుం జూపఱయిచ్చ మెచ్చు
నచ్చెరువు హెచ్చుం బచ్చపట్టుబల్లాడదట్టిలలీలఁ జాల నెరవుచు నొకపుమిగులు
మొగలిగములగుమురులనడుమఁ బొడవులుగ దీపించుతోపుగుడారంబులచే
లువు నలవరించుచివురుతలమావితండంబులును దండతండంబులై మెండుకొ
న నెదవునుదమునం బెనురొదలు పొలమెదలుకొదమతుమ్మెదలపదుపలినుపన
రవేణులపెనువునఁ బనుపఱపుచుఁ గనుపట్టి దట్టం బగుచిగురుజొంపపుకెంపు
సొంపుసిందూరంపుకెందూళించదంబు సందపఱుప నుపరిభాగజాగరూకపల్లవప్ర
సూనదళపటలశబలిమవిలసనంబు లలితకుముదమతల్లికలయుల్లాసంబు వైల్లి
గొలుప వెలుతురు లేనిపూఁదేనెసోనవాన ధారాప్రకారంబునం దోరం బగు
చుఁ దనరారుమారుతప్రచారంబుల నప్పటప్పటికి నుప్పటిల్లుపుప్పొడులకేళి
ధూళిపాళికలపోలి నేలికొనంగ నేనికబూమియలు పూని కానుపించుచున్న
పొన్నలును నవిరళదళకిసలయవిలసితలతావితాసంబులు మరకతకురుచిందని
చయఖచితంబు లగునగతులపగిదిఁ జూపట్ట నమకట్టఁజిల్లులమొల్లమి నుల్లసిల్లు
చు నిరుగడలవేలునిడుసోగపూవుగెలలు పొలుపొంద నగ్రభాగపల్లవంబు లిం
ద్రగోపంబుటుల్లారులయోజ రాజిల్లఁ దేజీలపోలిక భాసిల్ల వాసంతికాకుడుం
గంబులును గడుదళంబుగఁ బొదిగి యెదగం గలభంగులఁ జెంగలింపుచు నమ
రుతమలపాకుతీఁగెయల్లికలమీఁద మించివెల్లితలచుట్టుగట్టడలునెట్టుకొలుపుకో
లుఁబట్టలపొదుగుల్లపైఁ గ్రొమ్మడుగు నెఱిబిటునుచుంగులనిక్కుతుక్కును మిక్కి
లిం గడలుకొలుపుచున్న యరవిరిచిగురు మొగిలియాకులతోడ నీరభటులజోకలు
జోకపఱచుచు లేఁబోకప్రమాఁకులును వివిధజనకోలాహలంబులకరణఁ బరిఘ
విల్లుశుకపిక శారికానికరకలంబులును గలిగి విరహిసముదయంబుపైఁ గదలి
నకునుమకోదండుదండువీడునుంబోలె నాలోకస్థియం బగుచుండ నందు నిం
దువదనలు మందగమనస్వభావంబు నభిరంఛుచుకుత్తుకరయంబునకుఁ బ్రతికూ

లంబులగుచుం బిగువుపాలిండ్లవ్రేగునకుం బిటుడులగరిమయుఁ దరము గాక
 కర మలయం జేయుచుండ నొండొరులం గడచుచు నుద్దవిడి నడచుచుఁ గూడ
 మికిం గేలిచేయుచుఁ గ్రొవ్విరులు మించికోయుచుఁ గమ్మగొజ్జంగులకుం జేరుచు
 గన్నె కేదంగులకుం బోరుచుఁ బొన్నలకు మూగుచు బొండుమల్లెలకు నేగుచు
 సంపెంగలకు డాయుచు జాతికుడుంగంబుల రోయుచు మల్లెలకు నిగుడుచు ను
 రువంబునకు మగుడుచుఁ గురువేరు గొల్లలాడుచు గంధంబులకు మల్లాడుచుఁ జూ
 గడలకు జరుగుచుఁ బోక పాళికలకుఁ దిరుగుచుఁ దిలకంబులకుం జనుచు దిరిగెను
 పున్నసలు గైకొనుచు నవమల్లికలఁ గ్రీడింపుచు నారంగంబులఁ గ్రీడింపుచుఁ గ
 లిగొట్లకుఁ దత్తరిల్లుచుఁ గంకేలిమంజులకు రంజిల్లుచుఁ గ్రొమ్మావిసిడి లాత్రి
 యించుచుఁ గురువిందపందిరులవిశ్రమింపుచు సిరంబులఁ దూటుచు నెందేనియు
 బాటుచుఁ బూదేనియలఁ దోగుచుఁ బొదరిండ్ల డాగుచుఁ గనిన నవ్వచుఁ గమ్మ
 విరులు రువ్వచు దీరెయ్యెయ్యెలల నాడుచుఁ దియ్యవిలుకానిం బాడుచుఁ బూ
 గంబులు రాల్చుచుం బయ్యెదలు విదల్చుచు నందనిపూగొమ్మలకు నిక్కుచు
 సలతిమాను లెక్కుచుఁ గెంజిగుళ్లకుం బదరుచుఁ గెరలు తేంట్లకు బెదరుచు
 గోకిలస్వరంబు లాలింపుచు గొరవంక లాలోకింపుచుఁ జలుకలకుం బలుకు లు
 చుచుఁ జిన్ని రాయంచలనడలు మెచ్చుచుఁ బూబంతుల వేట్లాడుచుఁ బూ
 నుద్దులు గూడుచు గెలిచి పోసక పట్టుచుఁ గేకసలు గొట్టుచు నెకరొకరి
 చు నుబ్బునం గేరుచు నిబ్బరంపుఁదమని దమకుఁ దమకంబు గమకంబు మెచ్చు
 ప నింపు మీటువిహారంబులచేత నడరుబడలికలం బొడము నెడవెడఁడులు
 తడియొడల్లం గడుఁ బ్రబలి గుబులుకొనుమృగమదఘనసారిగంధసారకాశీ
 లేపనపరిమళంబులు పరిమళితదిగంతంబు లగుచు నంతటం జోడు ముట్టి
 హజకృత్యంబునకుం దోడు క్రీడలయలంత నెంతయు ఘనం బై నబడంగు
 నంబునం దడఁబడుచు వడవడంకు లుడుగుచు నడుములం దడబాటువలన నాడలు
 బాటునిలువుతావులం జిక్కిం జెక్కుకొనుతఱి బొక్కిల్లం బ్రవేశించి నన్ను
 దంచితకురువిందకందశసందర్భసంగతాంగుళీయకప్రచురరుచినిచయకవచి
 తలరాగంబు లడుగుల నిర్లమింప నినుమడించెనో యనగ నతిమాత్రసంచా
 తుభితంబు లగుచుఁ జరణతలంబు లత్యంతరక్తిమ యుట్టిపడుచుండ ని
 పైటచెఱంగున విసరుకొన నెనఁగుకరకంకణమణిర్పుణత్కారంబులకు ను
 కరణిఁ దఱచుటూర్పులపెంపున నుత్కంపమానంబు లగుచుఁ జెన్నె
 క్కువకవలకెలంకులఁ జొక్కపుఱెక్కలకదలికలు ముదలకింపుచు నిగుడు
 నిగలతరగలయందంబు సందిదండలతలుకులకుఁ జెలికారంబు నెఱప నలంక
 లయికల నెకవంతయొద్వారంబు పూపుచూపులపనకుం జూ పోవక యే
 లీలం జాల వసివాల్లువాడినక్రీడావతంసితకర్ణసింహృత్పలదళంబులు నిజప్రణా

పటపరిదృశ్యమానసోదరాలింగనలోలుపంబులువ్రాలె జెక్కిల్లి మిక్కిలి నం
టుకొనుచుండ నొసల ససలుకొనుకమ్మకన్తూరియుమ్మలిం బడి కదలమెదలలేని
సీలాలకజాలంబుల నిజబాలకశంకంజేసి వెడలఁ దివియ సందడించుచందంబున
నందంద క్రందుకొనియెడునిశ్శ్వాసవాసనాసమాకృష్టచంచరీక సంచయంబులకు
నుదరి యదలించుమృదులంపుఁగలికిపలుకులు దమనినువులకొసరుఁటలుంగు
లచవి కొసరక ముసురుకొనుపసనిరాచిలుకగములం దొలంగం దోలుకేలుకెం
జగురాకులకు మూఁకలై కవియు కోకిలంబులచేత నాకులంబు లగుచు మైదీఁ
గెబాగుల వసంతాగమశ్రీవిభూషితవసదేవతావిలాసవిశేషంబు నభినయింప నా
త్మసాదృశ్యసంభావనాగర్వంబుపెల్లునం ద్రుట్లమల్లఱపుకల్లఱి తేఱితండంబుల
కండక్రాప్త్యనైరింపక వానిజీవిక లాక్రమించి తదనుసరణంబున దయ వృక్షమి
కొంత మగుడ విడుచువడువు గనంబడఁగ నెడనెడం గులుకునడబడిబడిం దొఱుఁ
గువిరిగముల నమరెడియరవిడుకొప్పలయొప్పిదంబు చెప్ప నలవి గాక యతిశయి
ల్లఁ జెడఁసనింగారంబులును జగురుంగొనలచేరులును నంటిసపరాగంబులును న
కరువులతోడిపాపటలును వాడుదేతెడినెమ్మోములును వడఁకెడుకులుకుఁటలుం
గులునుం గలిగి యపూర్వవిభ్రమంబున సొంపు మీఱుచుం దదనంతరంబ. 224

క్రొంచపదవృత్తము.

చంచలవీచీసంచయలీలా*సలలితతరళితజలరుహపాళీ
సగచితహాసోదంచితభంగీ*జనితమదనమతసరణిగుణవ్యా
ఖ్యాంచితగోష్ఠీసంచరణక్ర*త్యయసముచితహాళిహాళికలతో రా
యంచలు మ్రోయం గొంచలు గూయకొ*వ్యవహితపరరవ మయినకొలంకున్.

ఉ. ఘోరఁగఁ బోయి రంగనలు * చెల్వపుమోములసోయగంబు త
ద్వాదిజలక్ష్మిఁ గేరఁగ న*వారితవారితరంగరంగలీ
లారతహంససారసకు*లస్థలదారవసారవంచనా
పారగనూపురాదిబహు*భవ్యవిభూషణఘోష మొప్పఁగన్. 226

ఉ. అంతట సంతరంగముల * నంబువిహారకుతూహలంబు ల
త్యంతము మీఱ మెట్లు డిగి * రామగువల్ మునికొంగు లూరుగా
ఘాంతరసీమఁ బట్టుచు జ*లాశయలక్ష్మీసయిన్ నఖచ్ఛటా
కాంతులచే బదాబ్జములు * కప్పిపుధూళినసంత నూడఁగన్. 227

సీ. అలఁతిగాడ్పులచేతఁ * దొలఁగువయ్యెదకడ,లిరువంకలను జిక్క * నిఱికికొనుచుఁ
దరగల ని ట్టటు * దరలుముంగొంగులు, తిరుగ జంఘలను సం*ధించుకొనుచు
మునుపుగా జొచ్చిన*వనితలు చల్లెడి, యదకంబునకుఁ జేతు * లొడ్డుకొనుచు
నెడనెడ మిట్టించి*పడుమీలబెళుకుల, కులికిపా టాదవఱగ * నోసరిలుచుఁ

తే. దొగలమఱుగుననుండి బి • ట్టెగయువిహగ

కులమురవళిక బెదరుచూపులు దలిర్పఁ
దమ్మికొలను ప్రవేశించుతలిరుఁబొండ్ల
విలసనము లంత నెంతయు • వింతలయ్యె.

228

ఉ. ఆరమణీమణుల్ సరసి • నట్లు ప్రవేశ మొనర్చువేశఁద

తూరణవీచికాచలితకంజములన్ మధులోలభృంగముల్
వారక సారెకున్ నెగసి • వ్రాలుచు నొప్పెదదంబుదేవతల్
నేరువుతోడ నాడుహరినీలపుటచ్చనగండ్లకై వడిన్.

229

లయగ్రాహి. నెమ్మెగములం గరతలమ్ములఁ గుచమ్ములఁ గఁచమ్ములను జూడ్కి న
యఁనమ్ములఁ బరాభూ, తమ్ములును బోలె విడితమ్ములును రక్తజలఁజమ్ములునుగో
కమిథుఁనమ్ములును శైవా, లమ్ములును భృంగనిచయమ్ములును మీసనికఁరమ్ము
లు గలంగెఁ జలఁనమ్ములు భజంపం, గొమ్మ లపు డెంతయును • సమ్మదకుతూహ
లభఁరమ్ముల నొనర్చిరి కఁరమ్ము జలకేళిన్.

230

లయగ్రాహి. ఓల యనుచున్ వలదుఁగేలి యనుచుం బఱవఁజాల వనుచుం గడుఁ
బిసాళి వనుచుం బ, ద్దాళిఁ గొని కొట్టుచును • దోలి వడిఁ బట్టుచును • మేల
ములఁ దిట్టుచు గఁయాళితన మింకం, జాలు ననుచున్ భళిర • గోల యనుచుం
బగట • నేల యనుచున్ ముగుడఁబాల వనుచుం గ, య్యాల కెన పెట్టుచును •
హాళిఁ జలపట్టుచు సుమాళములఁ గిట్టుచును • బాలికలు వేడ్కన్.

231

క వి రాజవి రాజితము.

గుభులుగుభుల్లనుఁ ఘోషణఁ దోయశఁకుంతతతుల్ గలఁగుండువడక్
క్షుభితఘన స్తనఁకుంభపరిచ్యుతఁకుంకుమచందనఁకుంతలనూ
నభరవిలాసముఁనన్ బహువర్ణము • నవ్యసుగంధగుఁణంబు గొలం
కభినుతిభాజన • మై భజియింపఁగ • నంబువిహారిణు • లై పొనఁగన్.

232

మానిని. తడిసి తనువులన్ భేదంబు గాన్పింప కుండం

గడు నడఁగినచేలల్ • గల్గి స్రుక్కల్లపట్టే
ర్పడఁ దెలుప ఘనాంభోభారతం గుంతలంబుల్
ముడమలపయి వ్రేలఁ • మత్తమాతంగయానల్.

233

ప. కాసారంబు వెలువడి నవీనవస్త్రాభరణగంధమాల్యంబుల నలంకృత లైరి మధుర
లాలసయుం గాంతునిమీఁదిపరాకునఁ జెలికత్తియలబలిమిని వనక్రీడాదు లెట్ట
కేలకు నిట్టట్ట సలుపుచుండె.

234

ఉ. వర్ణనపాత్రచిత్రగుణవైభవశోభితఁ డత్తఱిం గళా

పూర్ణుడు డేగ వేటతమిఁపూన్పున వచ్చి ముదంబునం దద

భ్యర్ణమహిం జరించునెకఁపక్షికిఁ బాతినజేగఁ బిల్చుచుం
దూర్ణత నేగ నానిజవఁధూటియు బోటులు నున్నచోటికిన్.

235

వ. అప్పుడు.

236

ఉ. నిద్రపుఁజెక్కుటద్దములఁ నింపులుగాఁ బులకల్ జనింప న
మ్మదియ బోటిమూపుపయిఁ మో మరదోపఁగ నిల్పి యత్తఱిం
దద్దయుఁ బ్రేమఁ జూచె నిజఁనాథు నతండును దానిఁ జూచె నా
యిద్దఱచూపులున్ నడుమఁ నించుక దార్కొని లజ్జ గ్రమ్మఱన్.

237

చ. వనజదళాక్షి చూచిననుఁ వల్లభుచూపు లతండు చూచినన్
వనజదళాక్షిచూపులు ఘనత్రపచే వెనువెన్కకున్ వెసం
జనుచు నొకొల్లోకశ్లకయిఁ సారెకు వచ్చుచుఁ బొల్పు మీఱఁ గ
న్గొన రతిపంచ బాణులవిఁనోదపుటుయ్యెలచేరులో యనన్.

238

చ. వినుకలిచేత ముక్ మిగులఁ వింతలు గాఁగ విరాళిఁ గొన్నయ
వ్వనజదళాక్షి యట్లు దనఁవల్లభుచూపముఁ గన్నులారఁగా
గనుఁగొని యేమి చెప్పఁ గడుఁ గంతుశరాహతిఁ దాప మొందుచున్
మనమునఁ గుందె నప్పు డటుఁ నాథునిఁ శాఁగిటఁ జేర్ప లేమికిన్.

239

తే. అతఁడు మధురలాలనయందుఁ నాత్మ దగిలి
మగుడి రా కలయింపఁగఁ మఱలి మఱలి
యొక్కొక నెపంబుతో దానిఁయొప్పిదంబుఁ
గనుఁగొనుచు నెట్టకేలకుఁ జనియెఁ దిరిగి.

240

వ. అంత నక్కాంతయు నంతరంగంబునం గాంతుఁ జింతింపుచు.

241

ఉ. ఆమృదుపాదపద్మములుఁ హస్తతలంబున నొత్త గోరు నా
శ్రీమహనీయవక్షుమునఁ జేర్పఁగఁ గోరుఁ గుచద్వయంబు నా
కోమలగండపాలికలఁ గూర్పఁగఁ గోరును గండపాలికల్
కామునిబారి కగ్గ మయిఁ కామిని తాలిమి చంచలింపఁగన్.

242

ఉ. అప్పుడు తత్పయోజముఖియాకృతిచందము బోటు లందఱుం
దప్పక చూచి యక్కట వృథావనభేలల హాళి నించుకే
నిప్పుడుచుం దలంపము మృగేక్షణలార గణించి చూడుఁడా
యెప్పుడు నేవినోదములుఁ నీచెలి కింపులు గా వైకింతయున్.

243

ఉ. ఈనళినాక్షిచింత హరిఁయింత మొకింత పరాకు చేసియుం
బూనికతోడ వచ్చి మనఁపొకడ లే మని చెప్ప నాటలే
కాని నృపాత్మజం దలఁపఁ గానము దీనివిచార మేమియున్
మానుట లేద మిక్కిలి ఘనం బగుచున్నది గాని యెన్నఁగన్.

244

వ. అదియునుం గాక.

245

సగ్ధర. శ్రైస్తవసంపాతావిహారాశ్రయణమధురవేషంబుతోఁ జూడ్చి వేడ్కం
బూనంగా నింతకుఁ ముఁక • పురుషమణి కళాపూర్ణుఁ డేతెంచె బేర్చి
దా నిచ్చోటం జరించె • దరుణి యతని నత్యంతముఁ వింతప్రేమకు
మే నుబ్బం జూచిన ట్లుండె నది మొదలు సుండి కడుం దాప మొందెన్. 246

ఉ. కావున నీవనంతమదుఁగర్వితకోకిలకీరశాలికా

రావముఁ డేటిపిండురవుఁరావము మెల్లనిచల్లగాడ్పు పూఁ
దావులసొంపుఁ గెంజిగురుతండము లేబాదరిండ్లయొప్పులుఁ
భావజుపక్ష మై మిగుల • బాలికతాలిమిఁ గొల్లలాడెడిన్. 247

ఉ. ఇట్టిది గానలేము మన • మిందఱముం దరళాక్షికిఁ మది
బుట్టినపంచబాణువెఱుపుల్ మఱిపింపగఁ బూని వానికి
బట్టపురాజధాని యనఁ • బట్టగుఱోటకుఁ దెచ్చుటొప్పునే
ఘట్టకుటీప్రభాత మనఁగా నిది వో పరికించి చూడఁగన్. 248

క. అనునంతట నయ్యంగన, యనయముఁ బ్రబల మగునట్టియంగజతాసం
బున నున్న రన్న రనుచుం, గనుతెప్పలు డేల వైచి • కడు సొలయుటయున్.

మణిగణనికరము.

పడఁతులు చిడిముడి • పడియెడుమదితో, నడుగులు తడఁబడ • నడరెడునడుపు
గడఁకల నడుములు • గడగడవడఁకం, బడిబడి బాడమఁగ • బడలికఁ జెమటల్.

సీ. విరిదమితావులు • వెదచల్లుకొలనిచె, గటఁ గమ్మవన్నీటికాలునలును
గడు నివతాళించుకప్రంపుటరంటుల, యిరవులఁ బూవుఁజుప్పరముఁ బన్ని
వట్టివేళ్లను దడి • గట్టి శ్రీగంధఁపు, టనలున మెత్తి తదంతరమునఁ
గర్పారవేడకఁ • గావించి చల్లని, చెంగల్వరేకుల • సెజ్జ దీప్తి

తే. చిలుకు తేనియతోడిగాఁజ్జెంగిపూవుఁ

దలగడ యమర్చి యందు నాచెలువ నునిచి

జగతిఁ గలనర్వశైత్యోపచారవిధులు

సలిపి రందును గడఁ గాన • కలసి రంత. 251

ఉ. అప్పువుబోండ్లు వెండియుఁ బ్రయత్నముతోఁ బలుమాఱు నీనుల
గప్పుర మూడి పూవిననకఱులు గొజ్జఁగిసీట నూటికిం
దొప్పగఁ దోచి వీచుచుఁ జనుంగవపై నరకాళ్లఁ బాణులకు
లప్పులు గాఁగఁ జందన ములందుచుఁ గొందల మంది రందఱున్. 252

వ. అంత.

క. విరులుఁ జగుళ్లును జొరువుగ, సిరిగందపుటన లొకింత • చిలచిలమని వే
గిర మరుపట్టు గొనం గడు, బారలెడితరలాక్షి తాఁ దముం గని కలఁకన్. 253

తే. చతుర యగునట్టిబోటి యాసతిని జేరి, చలువచెంగావిపయ్యెద • చక్కఁ గన్పి

- నేత్రయుగళంబుమీఁదఁ బఁన్సి టిచేతఁ, దుడిచి చెదరినకురులు దిఁడ్డుచునుబలికె.
 క. ఎక్కడ మే నంటినఁ గే, లొప్పి క్కెడునం తగుచుఁ గళలు • వాదలెడుభాగం
 బెక్క-పు తైత్వక్రియలో, యక్క యింకం బోదు కోర్కి • యడఁచిన నెపుడున్.
 తే. ఇంతి సిగ్గు గదా యని • యింతదాఁకఁ
 దలఁపు డాచి లోలోగుమా • రిలఁగ వచ్చు
 నదియుఁ గా కేను లాఁతినే • యకట నీకు
 రమణి నాపట్టునను దాఁపుఁరంబువలదు. 257
- క. ప్రాణములకుఁ బ్రాణం బగు, ప్రాణసఖికి జెప్పరానిపనులుం గలవే
 యేణాక్షి కలిగెనేనిం, ప్రాణసఖయు నుసురు నొక్కఁపాటియుఁ గావే. 258
- మ. అనినెక్ మిక్కిలి సాహసంబున నభీష్టార్థంబు చెప్పెన్ మనం
 బున నుంకింపుచు లజ్జచే నుడుగుచుం • బూఁబోడి యొక్కింతసే
 పు నితాంతాకుల యయ్యె నంతటను దాఁ • బోసీక యాబోటియుం
 దనపై నానలు పెట్టి పెట్టి యడిగెన్ • యత్నంబు సంధిల్లఁగన్. 259
- క. ఇమ్మెఱు నిర్బంధింపుచు, నమ్ముద్దియ యడుగ నృపవరాత్మజ యనుమా
 న మ్మొక్కభంగి నుడుపుచు, నెమ్మది నూల్కొల్పి పలికె • నిజసఖతోడన్. 260
- ఉ. ఓహరిణాక్షి నీకు నిక • నుల్లము దాఁపఁగ నేటికిఁ జగ
 న్నోహనమూర్తితోడ నిటఁము న్నొకనాటినిశ్చిన్ విలాసన
 న్నాహము మీఱ మద్విభుఁడు • నాకలలోపలవచ్చి తేర్చెఁ గా
 మాహవకేళి నద్భుతసుఁఖైకమయం బది యేమి చెప్పుదున్. 261
- క. అనుచుఁ దదుత్సవలీలలు, మనసునఁ బాటుటయు వివశఁమతి యై మోడ్చుం
 గనుఁగవో నొక్కించుక, ననిత నిలిచి ఘర్షపులకఁవతి యై యంతన్. 262
- వ. ఆకూర్చి నెచ్చెలిం గటాక్షించి. 263
- క. చెప్పెడి దేమె లతాంగీ, యప్పురుసోత్తముఁడు నన్ను • నట్లు రసాబ్ధిం
 దెప్పలఁ దేలిచి నిను విడ, నెప్పుడు నని యూరడించి • యెందే సరిగెన్. 264
- ఆ. అదియుఁ గాక యాధఁరాధీశుఁ డింతకు, మున్ను మనసమీపఁమునకుఁ దనకు
 డేగఁ బిలిచికొనుచుఁ నీవిఱో రాఁడె యా, యొప్పు మిగులఁ దాల్చి • నుదురఁదోలె.
- క. అది మొదలు వదల కొదవెడు, మదనదశావళిత వివశఁమతి నైతి నికన్
 ముదితా చలువలు గిలువలు, మదికి ననవ్యాంబు లతనిఁమన్నన దక్కన్. 266
- క. కటకట మీ రవివేకత, నటు నిటు శైత్యోపచార • మని యేటికి ని
 చ్చటఁ దడసెద రిక వెన్నెల, మిటమిటఁ గాయంగ మేను • మిగుల నెఱియదే.
- ఆ. కొఱవిచేతఁ బట్టుకొని చంద్రుఁ డదె వచ్చె, గ్రీష్మసమయభానుఁరీతి మెఱయఁ
 దనకు నేల యమృతఁధామాఖ్యగోముఖ, వ్యాఘ్ర మనఁగ నిట్టిఁవాఁడె నుమ్ము.

- క. చిలుకచదు వనుట చదివిన, ములుచకు దృష్టాంత మట్టిమూఢపుదుబ్బా
తులచిలుక తేలిచినదయ, గలదే మది బెదర వదరుఁ గాక నిజేచ్చన్. 269
- క. కోకిలములఁ దెలిసినఁ బలు, గాకులపొదిఁ బొదలునట్టికష్టపుఁబులుఁగుల్
నాకు నసహ్యము లని యాహాకూతలు మానఁ గలవె యవి ప్రార్థనలన్.
- ఉ. కావునఁ జంద్రు గింద్రుఁ జలుకం గిలుకం బికముం గిక్కంబు నన్
గావు మటంచు వేడకుఁడు నాబ్రతు కీరిపుజాతికిఁ బ్రియ
బే వినరింప మీకు బలెఁ బెంచినవారికి మద్దు గాక పె
న్బావురుఁబిల్లికిఁ గలుగునా మొగమొట యొకింత చిల్కపైన్. 271
- తే. వేయు నేటికి శీఘ్రంబు విభునిపొందు, సంఘటింపఁగఁ గలవేనిజలజనదన
యాన నెక్కింత ప్రాణంబు లాపవచ్చు, నన్యథాచింతలెల్ల నిరర్థకమౌను.
- చ. అన విని పల్కు నీవిభుసమాగమ మెంతయు శీఘ్రస్మృత్తి నో
వనజదళాయతేక్షణ యవశ్యము గల్గుట కేను బూట నా
కు నవల మారుమాట యవికుంతితలీల దనర్చు నాదయై
కనిరతుదీనవత్సలత గావున నెమ్మది నమ్ము మెంతయున్. 273
- క. అని పలికెడుచెలిపలుకులు, దన కమృతముఘోరె హృదయతాపము నడచె
వనజాక్షి సేద దేటుచుఁ, జనియెన్ నిజభవనమునకు సఖులు బానున్. 274
- ఉ. లోలవిలోచనాహృదయలుంతనశూరతనూవిలాస నం
ద్యాలపురీనివాస సతతాత్మ వికాస సృసింహమేదిసి
పాలుప్రపౌత్రి నారవిభుపౌత్రి సృసింహునిపుత్రి సర్వధ
ర్మాలయనిత్యవైభవమహాత్మమ కృష్ణనృపాలన త్తమా. 275
- క. సంగీతాదికళారస, రంగన్తాన మహాతురంగమమదమా
తంగారోహణచతురిమ, సంగత వనితామనోజ సమధికతేజా. 276
- తరల. కురు కరూశ విదేహ కోసల కుంత లాంగ కలింగ బ
ర్పర పులిండక మత్స్య మాళవ పాండ్య కేరళ చోళ ఘూ
ర్జర శకాదినమస్తదేశధరాతలేశనభానిరం
తరవిభాసురకీర్తిగర్జన ధర్మనిర్మలవర్తనా. 277
- గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవవింశతియమరి నార్యక
నూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయ జన
మహాకావ్యంబునందు పష్టాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వరైశ్చ.

కళాపూర్వోదయము.

సప్తమా శ్వాసము.

రమణీయస్వగుణక

భారంజితలోకహృదయ + తతనిత్యదయా

సూరిజనారాధనసము

దారస్ఫూర్తినయ కొండమాంబాతనయా.

1

వ. అవధరింపుము.

2

ఉ. కర్ణరసాయనోల్లసితకమ్రయశోమహానీయుఁ డాకళా
పూర్ణుఁడు నట్లు కేళివనభూమిఁ గనుంగొను టాది గాఁగ నా
పూర్ణసుధాంశుబింబముఁపొల్పు మనంబున నిల్చి తద్గుణో
దీర్ణలతాంతసాయకవిదీర్ణమనోధృతియై యజ్జనమున్.

3

క. తలపోయుచుఁ దనతలఁ పా, యెలనాగం బాయకునికి + నితరవిచారం
బులు విడిచి తాపమునఁ గడు, నలఁగుచు నేకాంతగృహమునకా వర్తిలుచున్.

ఆ. తనకు నర్కసచివుఁడును దిథివారతా, రాదిశంసకుండు + నైసయట్టి
యొక్కవృద్ధవిప్రు + మొకనాఁడు పిలిపించి, కొంతతడవు నర్కగోష్ఠిఁ గడపి.

5

తే. అనుఁగుఁజెలికాడ యొకటిని + న్నడిగి తెలియ
నలయు నని యుండుదును నీవు + వచ్చియున్న
యప్పుడది యేమి యడిగెద + ననుచు విడుతు
నడుగకుండిన బో దింక + ననుచు బలికె.

6

చ. మననగరంబుతూర్పుకడ + మంజులరత్నవినూత్న కాంతితో
ననయము నొప్పునట్టివి మఁదాశయునుప్పరిగల్ గదా తదీ
యనవసువర్ణసాలముల + కవ్వల నున్నది నిత్యసాంద్రనూ
తనకునుప్రవాళలలితం బగుకేళివనం బెఱుంగుదే.

7

- క. ఇటము న్నొకనాఁ డేన, చ్చుటి కరిగితి వేటజేగ • చనినఁ బిలుచుచుం
గుటిలాలక నొకతెనుముం, దటఁ గాంచితి నందుఁ జెలులు • దాను జరింపన్. 8
- ఉ. ఆలలితాంగిరూపుపన • యారసి చూడఁగ నెన్నియాత్మలుం
జాలవు దానిసర్వగుణసంపద లెన్నఁగ నెన్నిజిహ్వలుం
జాలవు తద్విలోకనర • సస్థతిఁ జొక్కఁగ నెన్నికన్నులుం
జాలవు వేయు నేల యది • చక్కఁదనంబులరాశి భూసురా. 9
- క. ఎక్కడియుపమాకల్పన, లెక్కడియత్స్యక్తిరచన • లెక్కడిమతినే
రైక్కడివర్ణన లెక్కడి, వెక్కడివాఙ్మతుల కంద • వింతబెడంగుల్. 10
- సీ. భువనంబులందెల్లమిపుల నెక్కుడుగ నీయిల యేమిపుణ్యంబు • సలిపెనొక్కొక్క
యిలలోనఁ గరము మిక్కిలిగ జంబూదీప్యమేమిభాగ్యంబు వహించెనొక్కొక్క
తనర జంబూదీప్యమునను భారతవర్ష మేనుకృతంబు మున్ • చేసెనొక్కొక్క
ప్రఖ్యాతి గాఁగ భారతవర్షమున నంగ, దేశ మేతపము సాధించెనొక్కొక్క
తే. అంగదేశంబునందు నేయధికనియతిఁ
గ్రముకకంఠోత్తరపురంబుఁ • గాంచెనొక్కొక్క
తద్వధూపాదవిన్యాసధన్య మైన
యట్టియాపూవుదోటచే • సతిశయిలఁగ. 11
- చ. అపగతధైర్యుఁడేసె నను • సత్తతి నాశుకవాణివేణి చొ
క్కపుఁబసకాముబల్కిరుచు • కత్తియుఁబోలె నరాశిపార్శ్వమై
యుపరికృతప్రసూనరచ • నోజ్జ్వలతావిభవంబుచేత దం
తవుఁబిడికై పడి మొదలు • తద్దయు నింపు జనింపఁ జేయఁగన్. 12
- ఉ. ఆకమనీయవేణిభర • మాకురు లాబామతీరుసోయగం
బాకునుడమ్ము లామృదుల • హాసకపోలము లాముఖాంబుజం
బాకుచకుంభజృంభణసమగ్రత యాకృతమధ్య మాసల
జ్జాకుతుకావలోకముప • సల్ మదిఁ బాయవు నాకు నెప్పుడున్. 13
- ఆ. ఇంక నీకు డాప • నేల యాకాంత గ, స్తోనుట యాది గాఁగఁ • గినిసి కనున
పంచబాణు డిపుడు • ప్రాణంబులకుఁ దెగి, నన్ను మిగుల నెంచు • చున్న నాఁడు.
- ఉ. ఆనలినాక్షి కన్నెగతి • సప్పుడు దోచె మదీయదృష్టికన్
దానితెఱంగు నీ వెఱిఁగి • న్ వినుపింపు మెఱుంగ కున్న నీ
చే నయినట్టికం దెలిసి • చెప్పు మనన్ మరుబాఁద బడ్డవాఁ
డినరనాథుఁ డన్యరస • మే నెనరించెద న్కతలంపుత్రోన్. 15
- వ. సవ్వచు నావిప్రుం డిట్లనియె. 16
- తే. ఇప్పు డాయమృకన్నె గా • నిమ్ము గాక, మాన నిమ్మింత ని న్నే • చు • మాట వినిన
జల్ల నయ్యె నాయాత్మ యా • తల్లి యేల, వలయుఁ బదివేలురాజ్యము • ల్వసుమతీ.

వ. ఇంత సంతసిల్లుచు నేల దీవించెద వంటెని.

18

సీ. ఓమన్యథా యంచున్ నొరయు విద్వాంసుల, గోష్ఠి కెన్నఁడు గడు • గుఱుతు లేదు
పౌరాణికులు చేరి • పచరించు శుష్కవా, చాలత విడువని వేల మెప్పుడు
చెవులు చిందఱపోవఁ • జెలఁగుకనీంద్రుల, పోరంటిమే శని వారపుజడి
మఱి ప్రధానులనట్టి మంతనా లెటు నన, రానివి ప్రేగుల లోనితీఁట
తే. అంత సంతఃపురంబున • కరిగి తేని, నీదుకొలుపు బుధప్రకాశోదయంబు
మమ్ము నున్నారె యనుమాట మాత్రకై న, నెడగల దెనకుమాకొలు విపుడుగాక.

వ. అదియునుం గాక.

20

సీ. స్థలశుద్ధిగా వసుంధరఁ ద్రవ్వి పూడ్చిరే, కట్టెంపుచును బచ్చకప్పురమునఁ
గమ్మపన్నటియఁగడ్డలు దీర్చిరే, వెలిఁ బెక్కువరుసల • విస్తరిలఁగ
బినకాండములు లోన • పసియార్చి నిలిపిరే, మంచిగందమ్మున • మదురుగోడ
నవచంద్రకాంతమండపములో బన్నిరే, తలిరాకుదల్ల చెంగలువచవికె

తే. యెన్నఁడైనను దొల్లి సికిపుడువోలె, సీమదిక్ నిల్వనాగెనే • యామృగాక్షి
నెతఁబఱుపఁ బట్టి దినమును వింతవిత, యైనయాపనుల్ చూడమాక బృగఁగాక.

క. అన నతఁ డన్నియు సయ్యోక్, నిను నెఱుంగఁమె యటపులకును • నేర్పరి వని నా
కును జెపు మే నడిగినయా, వనితకులస్థాననామ వర్తన లనుడున్.

22

చ. నరవర తత్కులాదులు వినం దమకించెదు నాకుఁ దెల్పుమా
విరహపుశీతలక్రియల వేచ్చము సర్వము నాయముం గొనం
ద్వరపడులాగో యట్లయినఁ • దధన మెత్తుద మూల్లమీదటఁ
విరహపుఁబన్ను పేరిడి గణింపరు క్రొవ్వున నెవ్వనిం బ్రజల్.

23

తే. ఇదియు నూరక యంటిఁ గా • కేల నీకు, మాకతల్ విస బంటు కిల్లాకుపోలె
దొత్తుకొడుకులువోలెదో డ్దొదిగంత, భూమిపతులంపుచున్నారు కామితములు.

సీ. ఇవె చందనపుమాఁకు • లెన్నికఁ గొనరయా, కేరళదేశభూదారు డనిపె
గట్టాణిముత్యాల పెట్టె లయ్యా యివి, పాండ్యదేశపురాజు • పనిచినాడు
పన్నీరు చెంబుల బుడ్లయా యివి కామ, రూపదేశాధీశ్వరుండు పనిచె
జగద్రకాంతంపురా చలువలయ్యా యివి, యతులముల్ కాశ్మీరుఁ • డంపినాడు

తే. కప్పురపుగోనె లినె తురుష్కపునిసేన, యనుజనులక్రందువాకిట • నద్భుతంబు
నీకు విరహార్తి యగు టన్యన్యపుల కెల్ల, సఖలరాజ్యలక్ష్మీవిరహార్తి యయ్యె.

చ. తెలియరు గాక యన్యజగతీతలనాథులు నీకు నింతశీ
తలవిధివెచ్చముల్ నడుపుద్రవ్యములోన సగంబు చాలు నీ
తలఁపునఁ బాయ కిట్లలఁచుతన్నికి నిక వరియించులంచ మీఁ
గలిగిన నేల తోచు నది • కారణమిగతి నుండ వారికిన్,

26

- క. అన నిట్టిపలువయజపుల, కును గోటికిఁ బడగ యెత్తి * గుటియగుపెద్దక
నిను నన్నురాదు గాక, ట్లొనరిచితే నిట్టిలంచ * మొనంగ నె నీకున్. 27
- వ. అని పలుకుజగతీవిభుమొగంబు దప్పక చూచి. 28
- తే. వట్టితానాలు దర్భలు * పుట్టె డుప్పు
గడ్డపాటయు మ్రొగిన * గతిని బిట్టి
బిగిసి కూర్చుండుటలు లేక * పెద్దతనము
గలదె యవి లేమి నను నీవు * పలువ యంటి. 29
- ఉత్సాహ. అనుచు నలుక దెచ్చుకొనుచు * నతఁ డొకింతమేర వే
చనియె గంగిగోవువంటి * సాదుబాపనిక నినుం
జనునె పలువ యనంగ నింక * సారె కనము పోక ర
మ్మనియె నృపతి యతఁడు దిరిగి * యధిపుశోడ ని ట్లనున్. 30
- సీ. సీ విపు డనినట్ల * మావచనము నమ్మ, గారాదు నిజము మీ * వార మగుట
రాజకుంజర యథా * రాజా తథాప్రజా, యనుపల్కు వృథసేయ * నర్హ మగునె
యత్తమామలు మీర * లైతి రింతట నుండి, యని యల్లనాఁడు రూ * పానుభూతి
తద్విభుఁ బిలిచి యా * స్థానంబునందు నీ, వాడినమాట యే * మయ్యెఁ జెప్పును
- తే. యామఱవుదోస మి ట్లని * యాత్మ బాదివి
వీచుచున్నది యె ట్లన్న * వినుము దెలియ
దానఁ బరితప్త యయ్యె రూ * పానుభూతి
తనయ తదవాప్తి నీయాత్మ * తాప మొందె. 31
- చ. అనుటయు నెట్టెటూ తెలుపఁవయ్య మహాత్మక యేల నేసెది
ట్లనయము నింపుసాం పెనంగ * నమ్మెయి నాపువుదోట నేను గ
నైనినది యామదాశయత * నూభవయే యది యింతవేగిరం
బుననె మనోజ్ఞయవ్వనముఁ * బూనెనె యద్భుత మెన్న నాపుడున్. 32
- ఆ. ఏమి దెలుపు మనియె * దింకను సందేహ, మా నృపాల నీదు * మనసు నింక
కొల్లలాడ సకల * గుణరాశి మాయమ్మ, గాక వేటొకర్తు * గలదె జగతి. 33
- సీ. వివిధనిత్యాచారవిధి గొంతతడవు పా, ధ్మజ్ఞాది నయచింతఁ * గొంతతడవు
గరడిసాదనలవే * డ్కులఁ గొంతతడ విభ, ఘోటకాయాధిని * గొండతడవు
దేవవిప్రార్చన * స్థితిఁ గొంతతడవు వే, దాంతవిద్వద్గోష్ఠి * గొంతతడవు
స్నానభోజనవర్త * నలఁ గొంతతడ వింపు, గొలుపునాట్యనిరీక్ష * గొంతతడవు
- తే. మంత్రిసామంతముఖ్యస * మస్తజనులు
గొలువఁ గొలు వుండుమహిమలఁ * గొంతతడవు
చనంగఁ గాలంబు నీవిన్కి * కనఘ తోచ
దేమొ తగినజవ్వనమ యా * యింతి కిప్పుడు. 34

ఉ. ఆయెలప్రాయముక్ భవదుఃఖచిత్తకీర్తియు గోళ్ళు రాచఁగాఁ
గాయజుఁ డాకెప్పై నలిగి + కత్తులు నూలుచునుండు సంతటక్
నీయవలోకనం బాదవ + నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చుచున్నవాఁ
డాయెలనాగబోంట్లు తెలియఁ వినిపింతురు నాకు నెంతయున్. 35

ఉ. పాపపురాచజాతి గుణభంగు లెఱుంగుదు వేమిచెప్ప న
య్యో పెనుగోరముల్ త్రిభువనోత్తమరత్నము ముద్దుఁగూతుప్రా
ణాపద లంతఁ జెందుతఱి + నై నఁ దలంపరు నీకుఁ దెల్పు నీ
నై పరికింప వంచు దురహంకృతి నాయమఁ గన్నదంపతుల్. 36

క. ఆకన్నియవెత చూడఁగ, లేక సఖిజనులె యుమ్మలింపుచు నెపుడు
నాకు వినుపింతు రొకతఱి, నీ కేఁ జెప్పుదుమె యనుచు + నృపకులతిలకా. 37

సీ. ఏనుచు సముచితం + బైనకాలము ప్రతీ, క్షింపుచుండుదు నీదుఁచి తన్వత్తి
దెలియక యాసుద్ది + తలపెట్ట వెఱుతు రూ, పానుభూతికిని మఁదాశయునకు
మును నీ వనుగ్రహించినమాట తలపునే, సినఁ జాలు బొంక వీవనుచుఁదలఁతు
బ్రాహ్మణజాతిచాపలమున మఱియుఁ గొం, కుదు నీవిరాభిభంగులు గణింతు

తే. నివి యితరమూలములొ యంచు + నెంతు నిపుడు
పిలిచి యడుగఁ దదాఖ్యలే + తెలుప నైతి
మనమదాశయుప్రతియే + యనుచు సులభ
తావగుణమున వదలుదో + యనుచు నీకు. 38

ఆ. తమ కసాధ్య మైనఁ + దమితోడఁ గాంక్షింతు, రారనాశమును ధరాధినాథ
తమకు సులభ మైనఁనమృతంబుఁ గైకొన, రెందుఁ బెరటిచెట్టు + మందుగాదు.

క. ఇవి యితరులచొప్పులు గా, ని విశేషజ్ఞతఁ దనర్చునీయందును గ
ల్గవ నిక్కువ మైనను నా, యవివేకము తెఱఁగు లిట్టి + వవసినాథా. 40

తే. అంత నాయంతిజాత్యాదు + లడుగు టుడిగి
దానిఁ గూర్చిన నే లంచ + మీనె నీకు
ననుచు నీవాడ మది కోర్కె + యధిక మగుట
యరసి తెలిపితి నిపుడు తచ్చరిత మెల్ల. 41

తే. ఇంక సంబంధసాదృశ్య + మెంచి చూడఁ
గొదవ గలయది గాదు దిక్కులఁ బ్రసిద్ధ
మైనయది కార్తవీర్యార్జునాన్వయంబు
దిగ్విజయశాలి యందు నీతెఱవతండ్రి. 42

క. తనమహిమ నాశ్రయక్షీతి, యొనరుచు జనఁ జూచి సుగ్రహకులీనత యం
చును దా హరింతు రెఱుఁగుఁడి, యనుజుండు సుమ్మతఁ డిమ్మదాశయునతికిన్.

చ. కడు నుతి కెక్కునట్టి యధిఃకంపుఁగులీనతచే నతండు న
 ల్గడల జనాధిపుల్ దనకుఁ • గన్యల నిచ్చెద మంచు నెందరే
 బడిబడిఁ జెప్పి పంప నది • పాటిగఁ బట్టక వారియానుచే
 నడపొడలేక పోయెనట • యల్పము లయ్యెఁ గులాభిమానముల్. 44

క. జనివేళయందు నురుభా, గ్యనిమిత్తము లగుచుఁ బెక్కుఁగ్రహము లునికి నా
 తని కిడినారట సుగ్రహుఁ, డనుపేరాశాస్త్ర మేమియయ్యెనో యెఱుంగన్.

వ. అది యెట్లట్లు కాని మ్మిప్పు డింతయు మధురలాలన యుభయకులశుద్ధి చెప్పె
 డుప్రకారం బింతియ యని పలికి యిట్లనియె. 46

క. ఆపనితామణి నిష్ఠుడు, జీవితమున్ నిలిపి ప్రోవఁ • జత్తము గలదే
 నోవసుధాధిప పూనుము, వేవేగం దద్వివాహవిధమంగళమున్. 47

క. అని పంచాంగముపుస్తక, మును విడిచి కడుం బ్రయత్నమునఁ దిథివారా
 దినిరీక్ష చేసి వ్రేల్లె, న్ని నిరూపించెఁ గ్రహాదినిఖిలబలంబున్. 48

వ. ఇట్లు నిరూపించి సంతసిల్లుచు దేవరసిద్ధసంకల్పత యేమి చెప్పుదు నెల్లియ నీ
 యిరువురపేర నత్యుత్తమం బైనదివాలగ్నం బున్నయది వివాహోత్సవంబున
 కుం దగినసకలసామగ్రియు సార్వభౌమునకు నెప్పు డైననుం గలిగి యునికి న
 ప్ప వలద యిప్పురం బేప్రొద్దును విహితమంగళాలంకారంబ యని పలికి ముఖ
 యు నతం డిట్లనియె. 49

మహాస్రగ్ధర. ఫలముల్ హరిద్రవంకఁప్రమిళితమణిశోభన్ వహింపన్ గృహస్థై
 గళసాభాగ్యాభిసేతిఁక్షమితపురముపైఁ • గంఠముల్ మించి యొప్పుం
 బాలుచున్ నిత్యోత్సవద్వాఃస్ఫురితము లగులేఁబోకప్రమాకుల్ కరం బి
 పొలయంగా దానఁ గాదే • యెనరఁ గ్రముకకంఠోత్తరం బండు దీనిన్. 50

శా. ఐనన్ దేవరపెండ్లికిం దగ వినూత్నా లంక్రియాసంపదం
 బూనంగా వలదే పురం బిపుడు సాంపుల్ మీఱఁ జాటింపు న
 న్నానం బొప్పగ మామయింటికిని గన్వారత్నయాచ్ఛార్ఫ మ
 న్యూనప్రజ్ఞుల బెద్దలం బనుపు మోయర్వీశ ధర్మస్థితిన్. 51

చ. అనుటయు సంతసిల్లుచు ధరాధిపుఁ డవ్విధమెల్ల సత్వదా
 త్తుని బిలిపించి తెల్పి తదమోఘనయానుగతిన్ నిజగ్రభా
 ర్య ననుమతింపజేయఁ బ్రభమాగమముఖ్యుల బంపె నల్వరన్
 జనపతిపూన్కి వారు దగుజాడను జెప్పిరి తద్వధూటికిన్. 52

వ. చెప్పి దీని కుత్తరం బెయ్యది చెప్పుమనుడు నప్పరమపతివ్రత వారితో నిట్లనియె.
 ఆ. చల్లదనముతోడ • నెల్లబంధువులకుఁ, దత్తదుచితమధురతరగుణములఁ
 జత్తరంజనంబు • చేయుట నభినవ, కౌముది యనుపేరు • గలిగె నాకు. 54

తే. చంద్రకిరణభవాప్సరోజాతిః బుట్టి
యట్టిపే రొంది వెలయునే ♦ సకట యివుడు
తగ సతుల కెల్ల సామాన్యధర్మ మైన
పతిమనోనుకూలతకును ♦ బాఱు దెరువె.

55

క. కావున న న్నేమడిగెద, రావసుధాధిపున కేది ♦ యభిమత మదియే
నావాంఛితంబు నిక్కువ, మీవృత్తాంతంబుఁ దెలుపుఁ ♦ డేర్పడ నచటన్. 56
వ. అని పలికి నీడ్కొలుపుటయు వారలు చని యావిధంబు భూవిభునకు విన్నవిం
చి తదీయనిదేశంబున మదాశయునిగృహంబున కేగి యాకళాపూర్ణమహారాజు
నకుం గలిగినవివాహాద్యోగంబుఁ దెలిపి సుముహూర్తంబున సాక్షితాంబూ
లాదినముచితశుభవర్తనంబులు నడపి రంత మంత్రిజనులు తద్వివాహాత్సవం
బునకు నాయత్తపడఁ బరంబులోనం జాటించిన.

57

నీ. ఎక్కడఁ జూచిన ♦ నిండ్లపైఁ బసిఁడికుం, డలు క్రొత్తమెఱుఁ గిడి ♦ నిలుపువార
లేవంకఁ జూచిన ♦ హిమవారితో గంధ, సారంబు కలయంపిఁ ♦ జల్లువార
లెచ్చోటఁ జూచిన ♦ నెలమిగోడలఁ దట్టు, పునుగుజవ్వాదియుఁ ♦ బూయువార
లేదిక్కుఁ జూచిన ♦ సింపుగా మణివేది, కలు గమ్మకస్తురి ♦ నలుకువారు

తే. ప్రేమఁ గప్రంపుముగ్గులు ♦ పెట్టువారు
కలువడంబులు మేల్కట్లు ♦ గట్టువారు
పచ్చదోరణములు పొండుపఱచువారు
నై రహారాత్రసంభ్రమం ♦ బలర జనులు.

58

ఉ. పెండ్లి నృపాలునింట నని ♦ పేరటముల్ ప్రియ మొప్పు జెప్ప నిం
డ్లిండ్లకు శోభనాక్షతలు ♦ హేమపుష్పాత్రలఁ గొంచుఁ బెద్దపూఁ
బోండ్లు చరించి రాకులును ♦ బోఁకలుఁ గుంకుమపొళ్లు నూనెయుం
బండ్లును గొంచు వాద్యపుశుభధ్వనితోఁ దగువారు వెంటరాన్.

59

నీ. కర్పూరమృగమదఁగంధసారాదులు, విరివిగాఁ బసిఁడికొప్పెరలఁ గలిపి
మల్లికాకుందచంపకజాతినకుళాది, పుష్పముల్ హేరాళముగను గూర్చి
మంచివాసనల వాసించిననెలవత్తి, బాగాలు రాసులు ♦ పడఁగఁ బోసి
బంగారుచరపలపస మించుతమలపా, కులమావటాలు కొండలుగ వైచి

తే. తత్తదధికారపురుషు లత్యంతమోద
గరిమ నేవీధిఁ జూచినఁ ♦ గ్రంధుకొనుచుఁ
బరములో గంధమాల్యతాంబూలముల న
శేషజనములఁ దనియంగఁ ♦ జేసి రపుడు.

60

తే. అయిదువతనంబు సుతసమృద్ధియును గలుగు
సతులు శుభవేళ మంగళస్నానవిధులు

నడువఁ దొడఁగిరి బహువాద్యునాద మెల్ల
దెసల నెఱపంగ మధురలాఁలనకు నంత.

61

ఉ. క్రొత్తగ నల్మెఁ గన్తురిని • గోమలి యొక్కతె యొక్కవేదికకొ
ముతైపుముగ్గు వెట్టె నొకముద్దియ తద్దయు వేడ్క మిఱఁగాఁ
బుత్తడిపెండ్లిపీట యొకబోటి రయంబునఁ బెట్టె దానిపై
నుత్తరపుంజెఱంగులుగ • నొక్కతె గప్పె విశుద్ధవస్త్రమున్.

62

తే. పెద్దముతైదు వెక్కర్తు • పెండ్లికూతుఁ
గాంత లిరువురు తూర్పుమొంగంబు గాఁగఁ
బెండ్లిపీటపైఁ గూర్చుండఁబెట్టి నేర్పు
నెరయ సంపెంగనూనె యంటిరి ముదమున.

63

క. ప్రేమమున సంభ్రమింపుచుఁ, గామిను లంతటను బసపు • గలపినశుభగం
ధామలకముఁ బెట్టిరి మఱి, హైమఘటాంబువుల జలక • మాచ్చిరి సతికిన్. 64

సీ. దడిమంపుఁజేలలఁ • దడి యొత్తి పసపుకొం, గులతెల్లపట్టుదుఁవ్వలువ గట్టి
తలవెండ్రుకలఁ బావఁడల నద్ది యద్ది శీఘ్రమెతడియాచ్చిపుఁష్పములు మూగి
మలయజ మంగకంఁబులఁ బూసి ఘనవాస, నాశేషముగ నది • నలిచి న్నచి
పాలిండ్లఁ గుంకుమఁపత్రవల్లులు వ్రాసి, కమ్మకన్తురి తిలఁకంబు దీర్చి

తే. ముగుద తొంగలితెప్పల • మొదల మిగుల,నన్నమై కనుపట్టఁ గఁజ్జల నుచ్చు
లాక్షఁ బాదాంబుజంబు లఁలంకరించి, యామదాశేయతనయకు • నలిన

సీ. తలుకుఁబిల్లాండ్లు బఁబ్బిలికాయలునుమట్టి, యలు వీరముదైలు • సందియమున
మొలనూళ్లునొడ్డాణఁములు నేవళంబుఁబుం, జాలదండయుఁబన్న • సరము మొగ్గు
దీగయు నాణిముఁతైపుఁబేర్లు సందిదండలు సూడిగములు శాడనరములు
గడియాలుఁబెక్కుఁబోకలయుంగరములుముం, గరయుఁగోలాటపుఁగ

తే. చెవులపూవులు బవిరెలు • చేరుచుక్క
కొప్పువలయును సవరించి • రొప్పు మిఱ
భూషణములకుఁ దా నెకభూషణము
పడఁతి యపు డొప్పెఁ గన్నులఁపండు వగుచు.

66

సీ. ఇట్లు కై నేసి యాఁయింతులు తజ్జన, యిత్రిని బిల్చి నీపుత్రిసాబగు
లెన్నగాఁ జూడు మోఁలేమ మాచూ పొక, లాగు నీచూ పొకఁలాగు నీపు
రూపానుభూతి నా • రూఢి కెక్కినదాన, వెవ్వరు నీపాటి • యెఱుంగ లేదు
రూపవిశేషంబు • రూపింప ననుచు నా, కొమ్మ నవ్వుచు నటు • గొంతయెడల

తే. నేగి తనకూతురినిగార • మెల్లఁ బెక్కు
మాఱు లెగదిగఁ గ్రేఁగంటఁ • బాఱఁ జూచి

యింతకంటెను గయినేయ + నెవ్వరింక

నేర్తురనుచును వారల + నేర్పుమెచ్చె.

67

సీ. మెచ్చి యాచెలువంబు + మిక్కిలి చూడ్కికి, వెక్కసం బై తోడు + వెలుగుపాటు
గరము లోలోనన + కప్పిపుచ్చుచు దృష్టి, దాచునో యనుచును + దల్లడిల్లి
పువ్వుదండల నెపంబునఁ గొంత యిదిమాటు, పటచెదననిముద్దు + పట్టియటుతఁ
దగునొక్కచెంగల్వ + దండ ము న్నమరించి, యదిగుబ్బచనుఁగవ + యందుమిగుల
తే. వింత గాఁగ నొకానొక + విలసనంబు, జూప నయ్యంతిఁ గడుఁదాను + జూడవెఱచి
కడమపూదండ లెల్ల నొక్కటిగఁ బట్టి, బాలకపుసు సువాళించి + పాటవైచె.
వ. అట్టిసమయంబునం గళాపూర్ణుండును వివాహంబునకుం గట్టాయతం బై ప్ర
థమాగమాదిభూదేవసముదయాశీర్వాదనాదంబులు వివిధపుణ్యాంగనాసంఘా
తమంగళగీతగానస్వనంబులును, వందివై తాళికనూతమాగధస్తుతికోలాహలం
బులును, సందర్శనసమయాపేక్షసామంతసేవాప్రబోధనాయాతవేత్రహస్తజన
స్తోమవిస్తారితాలోకశబ్దంబులును, సర్వసర్వసహజనజనితజయజయశబ్దంబులు
ను, శంఖకాహళభేరిపటహర్షుల్లరిపణవమర్దశతమృతప్రముఖనిఖిలవాద్యనిర్ణోపం
బులును మిక్కుటం బగుచు నొక్కమొగి నలుదిక్కులుఁ బిక్కిటిల్ల మిక్కిలి
యెక్కు డగువై భవంబున నగరు వెడలి శుభశోభనాభరణభరణాభిరామరూ
పంబున దీపించునొపవాహ్యంబు నారోహణంబుచేసి భాసమానాసమాననానా
దేశభూమిశభూషాసంఘర్షరేణుపటలంబులును, గరటిఘటాకరతటోత్కటస్యం
దమానదాసధారాప్రసారంబులును, సంకలితంబు లగుచుఁ గుంకుమపంకాలం
కారవాసీరనిర్వర్ణి తావిశేషసంవిధానంబునకుఁ జానరుక్మప్రసంగంబు నొసంగఁ
గునుమకిసలయవిసరవిరచితసీరంధ్ర)నందనమాలికాబృందంబు పందిరిచందంబు
నందనఱచుచు సందికనిలుపల నరుణాకరణమండలిచండిమ బెండువడి యుండుటం
జేసి వీసరపోనిచలువ చెలువంద మకరందబిందుకందశసందోహంబులపొందునఁ
జుగ్రిదాకాసౌందర్యధుర్యం బగుచు వైస్థిల్లునమస్తపరినారతారహారప్రభావిభవం
బునకు సముచితంబుగఁ బరిపూర్ణచంద్రమండలాయమానం బగుధవళాతపత్రం
బు ధాత్రీజనంబులకు నేత్రోత్పనంబు గావింప నింపు లగుచు మిగుల దిగంతరా
ళంబునఁ బ్రబలి గుబులుకొనుగంధసారగంధోపాయనంబులు పఠించి వెలయు
చు మలయపవనుండును దండతండం బై మెండుకొని దశదిశలును గుసుమైకమ
యంబుల యనిపించుచు, నుల్లసిల్లుమల్లికాకుండచంపకవకుళకురువకతిలకపున్నా
గవనమాలికాశోకముఖ్యవిఖ్యాతవివిధసురభిప్రసూనమాలికలు కానుక లగు
చుఁ బాసఁగ నసంతుండును మునుమున్నుగాఁ గొలిచి చిత్తంబునడసియునికి త
నకు నవలంబముగఁ గొలు నభిలషించుతలఁపుతోడఁ దోడుచూపెడుకొఱకుఁ జె
ఱకువిలుతుఁ డిరుగడలఁ జౌఁజుదీర్చినశుకపికమధుకరప్రకరంబులగతి నతిశయి

ల్లుచున్నయుభయోపాంతసంతతవిత్తర్ది కానిచయఖచితమరకతకురువిందరాజావ
 ర్తహరినిలజాలంబులు నిజాలోకనాచరితంబులఁ జరితార్థంబు లగుచుండ నగణే
 తవితానయవనికాదివివిధవిరచనోల్లసితపల్లవప్రసవతల్లజప్లానిపరిహారార్థంబుగఁ
 దగువిధంబున దీప్రభాగంబుల నిబంధించినమంచుదిత్తులతుంపర లతిసూక్ష్మంబు
 వలిపెపయ్యెదలయొయ్యారంబున బాగుమీఱుచునికి భోగత్వరాయాసనముచిత
 వేషవిస్ఫురితపురలక్ష్మీవత్సోజసాక్షాత్కారసంతానంబునుంబోలెఁబ్రతిగృహాద్వార
 రవేదికావిశేషవిన్యస్తపూర్ణకలశవిలసనానుభవం బెడతెగక పాలుపుమిగులు స
 గురుధూపధూమస్తామసంరంభదంభజృంభితాంభోవాహసంభ్రమంబునకు సాధ
 ల్యంబు నాపాదించుప్రాసాదభాసురసువాసినీవారాధారాభితలాజవర్షంబులనుగ
 డిసంగడిఁ గోలమెఱుంగుల తెఱుంగున రంగుమీఱుబంగారుజలపోతబెత్తంబులన
 టన ఘటిల్లఁ గటికివారు సారెకు బరాబరి గయుచు నేగుదేరఁ జారుతరచతురిమొత్తు
 రంగలీలావృత్తవర్తిత్రవణభూషణవినిర్మితముక్తావర్గనిర్గచ్ఛచ్ఛవిగుళుచ్ఛగింబుల
 చేత నినుమడి ముమ్మడి యగుచు రంజిల్లువింజామరలు మంజుహాసామృతసాగ
 రాయమానగండస్థలనదేశంబులఁ గాశనికాశంబులై ప్రకాశింప నాకాశమిది
 ఘృణిమతల్లికలయుల్లాసంబు నొల్లక యటువెనుక చేసి నాసాగ్రంబునం దమ కిభి
 ముఖంబున మగుడి నిలిచినపుండరీకంబునకుం బుష్పంభయబాంధవంబును మొక
 రందంబుమిసిమియుం బరాగంబుపసయు ననదృశంబుగా మెసంగుచు విశేషాధిక
 తం బ్రకటించుముకుటమహానీలహీరచామికరమరీచివీచికలవైచిత్రి లోచనం
 ర్వంబు నాచరింప నమీచీనసతతజయసుధాసేకంబు నాకులుఁ జిగుట్లఁ బూర్వులు
 మవ్వంబు లగుచు నామూలచూడంబుగా నుప్పత్తిల్ల నొప్పుచున్నవియో యుగ
 గనప్రతిమరంగదంగుళీయకంకణాంగదఖచితగారుత్తతపద్మరాగమాక్షికప్రభాబ
 బరిమబలిమిప్రబలబలభాహుస్తంభములస్తంభజృంభణంబు నెఱుప నపూర్వని
 ర్మలత్వయాష్టావేక్షనుంబోలె నక్షత్రమాలికలచేత బహిరుపాసితంబు లగుచు
 హృద్యంబు ప్రకటికరించిన శనీభూతకరుణారసరేఖభావంబున స్వభావనానుస
 ధ్యవిశ్రాంతిశోణమాణిక్యశలాకావిలోకనమోహనం బగుచు బాహంతరంబున
 గరంబు గనుపట్టుచుండ నొండొంటిఁ గదిసి నానావర్ణవిలసదవిరళప్రవాళాంబుల
 నూనసంపదలతోడిమతీగలు దడిపడువున బెడంగునడపెనువిచిత్రంబరాధిపతి
 విభూషితమృదుశరీరంబులును దదగ్రభాగంబున శోభార్థంబుఁ దెరలినయొ మిది
 పంక్తియో యనంగసోయగంబునం బాగ డొందునగుమొగంబులును దివ్య
 క్షేదమానకలహంసవిభ్రమప్రాచుర్యసూచనాచాతురీప్రబలంబు లగుకబళిభా
 బులు గలిగి యెప్పగువారనారీజనశ్రేణీకటాక్షవీక్షణంబు లత్సుద్రసానభా
 శయసమాకృష్యమాణరోలంబజాలంబులుంబోలె వదనాంబుజంబున నాభి
 మింప నదభ్రీవిభ్రామభ్రాజవాజన రసవ ర్తనోచ్చలితతచ్ఛరణకటకనాదంబులకు

సహానువాదంబుగ నిజనాదమంజీరమాణిక్యలక్ష్మీకరపల్లవంబులు వినయవినమిత
పరిసరచరకురుకరూశకోసలమగధమచ్చిల్లకమత్స్యవత్సాదిరాజకుమారుల చెక్కి-
ళ్ల నల్లనల్లనతాళంబు లొత్త నత్యంతంబు నిం పొందుచు ముందఱిభూభాగంబు
నావరించు సమంచితరత్ననూపురపారిహార్యనిర్మాతనూతనప్రభాపటలపరంపరల
చేత నడుగులకు మడుగు లొత్తుట దోచగభీరగమనంబుల నడచుగుడజీరకహ-
రిద్రాదిశుభద్రవ్యపరిపూర్ణభాజనరాజమానహస్తప్రశస్తపురంధ్రీలోకంబు లో
కపావనత్యంబున విలోకనీయం బగుచు నొప్ప లోకాతిశాయివిభవాభిరాముండు
ను రామణీయకవిశేషవిజితకాముండును గామనీయకాఖర్వసర్వగుణసంపదుద్దా-
ముండు నగుచు నుచితగాంభీర్యంబున మదాశయునిగృహంబున కరిగె నతండు న
ఖండవైభవంబున దపుదవృత్తలన యెదుర్కొలు చేసె నప్పు డొకించుకవడి య
త్యంతసంభ్రమంబున.

69

క. చెలరేగి రెండుదోయం, బుల పేరంగొండు చిత్తముల నెంతయు వే
డ్కలు మీఱఁ జల్లులాడిరి, తలకక యభినవశుభాక్షతవ్రాతములన్.

70

వ. ఆనమయంబున.

71

సీ. కడువేగమునఁ బెండ్లికొడుకు నెమ్మెగమున, కరిగె నడ్డముపట్టెఁ ♦ గురువిభుండు
హయముకేళ్లురుకునో ♦ యనిరెండుగడలందు, వాగెఁ బట్టిరి మత్స్యవత్సపతులు
జతన యెచ్చరిక యం ♦ చలీరయంబునఁ జేరి, కైదండ యిచ్చెను ♦ జేడిభర్త
యశ్వలోచనముల ♦ కాత్త నస్త్రముకొంగు, మాటుగా నెనరించె ♦ మగధరాజు
తే. తమి నెదుర్కొలుసేయు మాతల్లి చెలుల

యక్షతలవాన సరకు సేయక చొరంగ

శత్రుశరవృష్టి గాదురా ♦ సామి యన్న

నవ్వెఱుంగ దుగ్ర మని నవ్వె ♦ నర్కసఖుండు.

72

ఉ. శ్రీలు దలిర్ప భూరమణశేఖరుఁ డెట్లు మదాశయుం డెదు
ర్కొ లూనరించి తెచ్చి మణికోమలపీఠిక నుంచి కూర్చి యి
ల్లాలు పసిండిగిండి గొని ♦ యాదటఁ దోయము వోయఁగాఁ బద
తొళన మాచరించి నరుసక సలిపెన్ మధుపర్కముఖ్యముల్.

73

మ. క్రమ మొప్పారఁగఁ బెండ్లిపెద్ద లిరువంకక వర్తిలంగాఁ బ్రగ
ల్భమనీషం బ్రథమాగముండు తమితో ♦ లగ్నాష్టకంబుల్ పఠిం
చి మనోజ్ఞం బగులగ్న వేళ శుభముల్ ♦ చేర్చించె శాస్త్రస్థితిక
విమలశ్రీల మదాశయాత్మజకు మాణిస్తంభికిం బ్రేమతోన్.

74

క. మంగళనూత్రము గట్టెఁ గు, రంగాక్షికి నంతరంగరాజేంద్రుండు పు

ణ్యాంగనలు పెండ్లిపాటలు, మంగిలికోళ్ల మృదుగీతి ♦ మధురిమ నెనయన్.

75

సీ. ఇరువంకఁ జెలు వెత్తులిడుచు నుబ్బించంగ, జిఱునవ్వలొ గొంతఁ సిగ్గు వదలి

ఘనతరం బగుగుబ్బుచనుదోయి మీఁది కెంతయు మీఁదింప హస్తంబు లెత్తి
కడుదీఁగె సాగుచుఁబడగు నెన్నడుము మిక్కిలిఁ గృశంబుగఁ దత్తఁజీలుచు నిక్కి
ముత్తైదువలు దగఁ నెత్తుబంగరుపల్లె, ములప్రాలు దోయిల్లఁ ముంచి ముంచి
తే. ప్రియునిచే వేగిరము నొకింతయును మించ

నీక సాటికి నేటికిఁ నిందువదన

పాలుపు మీఁకంగఁ దలఁబాలుఁ పోయుకడఁక

చూపరులచూడ్కి కొకవింతఁసొబ గొనర్యె.

76

ఉ. పావకుఁ డగ్రభాగమునఁ బ్రస్ఫుటకీలలఁ బర్వ లాజహేమా
మావనరోద్యతాంజలి తదంగన శోభిత నందుకోగ హ
స్తావళి యెత్తి యాడెడుగఁజాధిపుముద్దులు చూచువేడ్క నిం
పావహిలంగ మీఁదఁ జలితాంజలిఁ బట్టుభవాన్తికై వడిన్.

77

చ. అలరుచు నాలతాంగి ప్రథమాగముపంపున లాజహేమామ ము
జ్వలశిఖియందు నల్పుచునుఁ జాలఁగ నొప్పె సమీరలోలకో
మలనవమాలికాతిలకఁమంజులపల్లవతల్లజోల్లన
ల్లలితరసాలకోపరిగఁశక్తుసుమావళి నెప్పుచాడ్పునన్.

78

మ. చెలిక తైల్ ధ్రువదర్శనంబుకొఱకుం జేముట్టి పల్కాటు నె
త్తు లిడఁగా మొగ మెత్తె నొయ్యనఁ దదస్తోకత్రపాభారమున్
నెల దోడ్తోడన పైకిఁ బుచ్చుకొనుచుఁన్గింబోలె వ్రీడావతీ
తిలకం బాసతి నమ్రభావము క్రమోత్తీర్ణంబు గావింపుచున్.

79

చ. మివులఁగ నూత్తమై మినుకుఁమిన్ము మటంచుఁ బ్రకాశ మొందెడున్
ధ్రువుఁ గనుఁగొంటె యల్లదె యరుంధతిఁ జూచితె యంచుఁ దత్సమి
పవిత్రదతారలం గుఱుతుఁ బల్కాటు జెప్పచు బొంట్లు తెల్పి తె
ల్పి వనితచేతఁ గంటి ననిపించిరి తత్పతి విన్ను రంజిలన్.

80

సీ. కలనంటకములు బూరెలు దేనెతోలలు చావట్లు మండెంగ లొబ్బట్లు వడలు
కుడుములు సుకియలుఁ గడియంపుటట్లు వెన్నపాలు వడియంబుఁ లప్పడాలు
పొంగరంబులు సాజ్జెఁ బూరె తాగులు సేవ, లుక్కెర లరిసెలుఁ చక్కిలములు
ఖరూరగోస్తనీకదళికాసహకార, ఫలములు కొబ్బిరిఁ పననత్రోలలు

తే. తేనియలు జున్ను మీఁగడఁ లానవాలు

పానకములు రసావళ్లుఁ పచ్చడులు న

వాఙ్య మొలుపుఁబప్పులు కూరఁ లనుపనూన్న

మృదుప్రజ నెల్లఁ దనియించెఁ నహరహంబు.

81

వ. అది యట్లుండె నడత.

82

సీ. వెలయ వియ్యా లందిఁ వీడుకోళ్లు గుడిచి, నారముల్ ముడిచినఁ నాపసాని

యొజ్జన మొనరింప ♦ నుచితక్రమంబునఁ, బుణ్యాంగనల్ గడఁబ్రాట చొచ్చి
పొలుపుమీఁగ నాక ♦ బలికృత్యములు సల్పి, యావధూవరుల నెయ్యంబుతోడఁ
బూర్ణకుంభాంతరఁస్వర్ణ శాస్త్రంబులొం, ఊరులకంటె మునుపునరయ వృత్తిఁ
తే. బుచ్చికొనుటయు నచ్చెలు ♦ నెచ్చరింపఁ
గరము లిడి యిరువురును నెక్కుటియె దొరకఁ
బెనఁగులాడుచుఁ జిటునవ్వు ♦ లొనరఁ బులక
లడరఁ గనిరి మిథఃస్వర్గఁనానుభవము. 83

తే. ఎల్లభంగులఁ జిత్ర యై ♦ యెనఁగునట్టి, సతి కేళాపూర్ణరాజసంఘటిం దనర్ప
జగతి కెల్ల మహాపర్వ ♦ మగుచుఁ బరఁగె, నప్పు డావేశమరుఁ డేచుఁటఁది గాదె.
క. అనుపమహర్షశ్రీలం, బెనుపొందెడు పెండ్లి కూతుఁ ♦ బెండ్లికొడుకుఁ గ
న్గొనుజను లప్పుడు దమలో, ననయముఁ బ్రమదాద్భుతంబు ♦ లావహిలంగన్.
తే. కడుఁ గళాపూర్ణుఁ డనుకీర్తి ♦ గన్నయాతఁ
డినతివిశేష మెఱుఁగుట ♦ యెన్నవలదె
యీమధురవస్తువును గొన ♦ నెఱిఁగెఁ గాన
మధురలాలస యనుపేరు ♦ మగువ కొనరు. 86

ఆ. అని నుశించి రిట్లు ♦ ఘనసమృద్ధిని వివా, హంబు సంపతిల మఁదాశయుండు
పెండ్లికొడుకువెంటఁ, బ్రయత్ని) ననిపె న, న్నంతవస్తుతతుల ♦ నరణ మిచ్చె.
వ. అవ్విధంబున ననువునప్పుడు సముచితతాకికవైదికాచారంబు లన్నియును విహి
తంబులు గావించి రూపానుభూతి తనకూతుఁ బిలిచి యిట్లని బుద్ధి చెప్పె.
క. సుముఖాన త్తిమఃశిస్తం, భమహాయోగీంద్రు లత్తమామలు నీ కో
రమణీమణి నీకోడం, డ్రము నెఱుఁగరు వారు యోగరసనిశ్చలతన్. 89

ఆ. అత్తమామ లన్న ♦ నాచార్యుఁ డన్న స, ధర్మ మన్న నిష్ఠఁదైవ మన్న
నీకుఁ బతియె సుమ్ము ♦ నెయ్యంపుఁగూతుర, యిదిమహాపదేశఁమెఱిఁగి కొనుము.
క. దివ్యాంగన యొరపరి గడు, భవ్యచరిత నీదుసవతి ♦ పతికంటెను సం
సేవ్య సుమీ యాయమయెడ, నవ్యయభయభక్తివినయఁనై యుండఁ దగున్.
క. సౌందర్యవిలాసాదుల, యందునె తగులునడి యితర ♦ మరయనిమగవా
రుం దఱచుగఁ గల రయిన న, నిందితచరితములె సుమ్ము ♦ నీవతి కింపుల్. 92

ఉ. కొందఱు రూపసంపదనె ♦ కొందఱు సాధుచరిత్రశక్తి నే
యెందుఁ బ్రసిద్ధులై పతుల ♦ కిం పొనరింతు రనూన మైనచ
క్కందనముఁ సువర్తనము ♦ గల్గిన పెన్నిటి కేమిచెప్ప నా
చందనగంధిజాదులు ప్రసాదము గాదె చకోరలోచనా. 93

ఉ. కావున రూపయావనవికస్వరగర్వభయంబుచేతఁ గా
నీ విభుఁ డిచ్చుమన్ననల ♦ నెయ్యపుటాల నటంచు నమ్మి కా

నీ వినయాదు లేమటక • నీహృదయేశుఁ దదీయబంధుమి

త్రావకులఁ సపత్నిని యథార్థవిధిక్ ముద మందఁ జేయుమి.

94

మ. అని డగ్గుత్తికఁ బెట్టుకొన్ను ఘనపత్నీంతర్నిరుద్ధాశ్రు లై
యనుపం జాలక చాల కంపె సుతఁ గఁన్యారత్నముం దల్లి వీ
ఁక్కినఁగాఁ జాలక చాల కంత మది నెట్లొ యొక్కచందాన నీ
ఁక్కినియెక్ వే మఱపింపలేవు పతిభక్తుల్ మాతృవిశ్లేషమున్.

95

వ. ఇవ్విధంబున మధురలాలసాపాణిగ్రహణకల్యాణవైభవంబు నవధరించి కళాపూ
ర్ణుండు గృహప్రవేశమహాత్మవానంతరంబున దేశాంతరాయాతరాజులకు
బు నస్తోకసత్కారవిశేషంబులం బరితోపంబు మొందించిత తద్దేశంబుల కనిపె
నంతఁ దద్వధూతిలకంబు వికసితవదన లగుసకియలముసగలవలన.

96

క. తననవసంగమదిన మది, యని విని యుబ్బుచుఁ బ్రహృష్ట • యై మాటికి న
చ్చినచోటికి వచ్చుచుఁ బో, యినచోటికి బోవు చుండె • నేమో కలఁకన్.

సీ. మధురలాలన నేడు • మగనిపాన్వనుచును, నిజకోపమొక్షించి • నిలుచువాడు
కోమ మేలె ఫలించె • గోర్కి నీ కని తన, యదరువితలకు నూఁటలుగువాడు
మాయమ్మ యివి కల్లమాట లింతియె నీవు, గైకోకు మని శాంతిగఱపువారి
లిప్పటనుండి మా • కేల యప్పుడు చూచె, దివ్వార్త నిజ మని • సన్వవాచు

తే. నిజ మయిన నేమి యనఁగదే • నీవు నెఱవ
దరుముకొని వచ్చుచున్నారు • తరుణి వీరు
సారె కనువారు నై బోంట్లు • సరసగోష్ఠి
సలుపఁగా నాఁటిపవ లెల్లఁ • జెలువ గడపె.

98

క. అంతటఁ దల దువ్వి గడుక్, వింతలు సింగారములు ప్రసాదితఁ జెలు లా
కాంతకుఁ జేసిరి లజ్జా, క్రాంతత మెల్లమి నటంపఁగాఁ దమబలిమిన్.

99

సీ. ఇట్లు సింగారించి • యెదుట నద్దము వెట్టి, చూచుకొమ్మన లజ్జఁజూడఁ గొను
జెలు లెడఁగాఁ జన్న • నిలుపుటద్దము చూచి, కొనగోర నటు దిద్దు • కురులు వినులు
నంత వా రేతేర • నెంతసూక్ష్మగ్రాహి, యిది యంచు ముకురపఁగీటు నెఱపు
నాయలంకారరమ్యత చెదరకమున్న, యధిపుండు తనుఁ జూడ • నాత్మ గోచు

తే. సిగ్గుకతమున సఖయల • చేర్పు వాని
చనువుఁ బరికించుతోడవుల • యునికి మట్టు
మచ్చుమర లేకయుండ నేమటక యోము
మిగుల మేగరగరికె యామెలుగు బోడి.

100

చ. అనదృశభూషణాన్వితవిలాసవిచిత్రత నొప్పె నానము
ల్లసితసువర్ణవర్ణగృహలక్ష్యులచెక్కిభులో యనంగ నిం

- పెనఁగెడునిల్వుటద్దముల • నేణమదాదివిచిత్రలోచనా
రసమయప్రతవల్లరులఁప్రక్రియతోఁ దననీడ యేర్పడన్. 101
- శా. ఆసౌభాగ్యవతీవతంస మొకయేఁకాంతప్రదేశంబునం
బూసెజ్జ్ విహితోపదేశ యగుచుం • బొల్పొందె బ్రతావళీ
న్యాసాప్రచ్యుతభిత్త్యధోఘటితహఃస్తాంచత్కపోలంబుపైక
వాసిం గామునినిల్వుటద్దమునకుఁ • సాందర్యముల్ డిందఁగన్. 102
- ఆ. ఇవిధమున నామృతేక్షణ యేకాంత, వర్తనమున నుండి • వరసమాగ
మావిలంబసిద్ధి • కభిలాష మెంతయు, మహిమ పొలయఁ దనదుఁమానసమున.
- చ. విభుఁ డిఁక వచ్చు టెప్పుడొకొ • విఘ్నము లే మయినం ఘటిల్లునో
యభినవకౌముదీయతము • లైనవి యాకకు నాదుసంగమం
బభిమత మాట గూడద యొకప్పుడు నట్టిది గానినాఁడు దు
ర్లభము గణించునే సురవిలాసినివల్లభుఁ డన్యకాంతలన్. 104
- చ. తనకడ కేగినప్పుడు పదంబుల కేఁబ్రణమిల్ల నవ్వరాం
గన కృప గల్గినట్ల కడు • గారవ మొప్పఁగఁ గాఁగిలింపుచుం
దనరుము చాల నైదువతఃసంబున నంచు నొసంగె దీవనల్
తనకును వాంఛితంబ యిది • తత్కృపభంగులు నమ్మ వచ్చునే. 105
- చ. అదియును గాక యాత్రిభువనైకసమాదరణీయరూపం
పద గలవల్లభం గలసి • భవ్యసుఖంబులు గన్నయింతి దా
మదిని సహించునే నిమిషమాత్రముఁ బాయఁగఁ బాయకుండఁ ద
త్తదుచితసీతు లెప్పుడును • దప్పక పన్నుచునుండుఁ గా కిలన్. 106
- శా. లోకుల్ కాముఁడు కాముఁ డంచుఁ గొలఁదుల్ • రూపింప కాయత్తమ
శ్లోకుం బోలిచినం గతానుగతికోఁలోకో యటం చుండుటల్
గా కిట్టితఁడు నొప్పునే యఖలదృష్టార్పర్యంబు గా కున్నె ర
మ్యాకారుండఁట శంభుదృష్టి కహహ • యామంట రప్పించునే. 107
- మ. తరుణీశాతకటాక్షనీక్షలకొనల్ • దార్కొన్న చోట్లుం బలె
న్నురుశోభావిభవాకరంబు లగుచుఁ • గోమాంకురస్థానముల్
పరఁగఁ ముట్టినఁ గందునో యని కడుం • బొల్కొనుచున్నట్టియా
ధరణీనాథమెఱుంగుఁజెక్కిళ్లు నేత్రత్రపేమసాత్రంబు లై. 108
- శా. మారుం డద్భుతశంఖ మొక్కటిని సంపాదించి దోర్లధ్యక
స్తూరిచర్చనెపంబునం దనదుకేల్ • దోషక సువర్ణత్వశో
ధారిప్పక శశి కెత్తి చూప నతఁ డత్యంభోదుఁ డై చేరి యిం
పారం బట్టుట దోఁచుఁ దదగ్రము కేశౌఘంబు మోముం గనన్. 109

మ. శమగాంభీర్యధృతిక్షమార్జవదయాః శౌర్యప్రమోదాదికో
త్తమనానాగుణరత్నకోశనిలయోఽద్యత్కాంచనద్వారబం
ధమహస్తంభదనూనబాహుః డగునాః ధాత్రీశువక్షోకవా
టముపై నెట్టాకొ గండపట్టెగతి నుండఁ నాదుకేల్ నేర్చుటల్. 110

క. ఏలిక యై తను రాజాక, జేలంగ మనియునికి మెచ్చ • కేమోయక తా
రాళీయుగ మఖలరాజశి, ఖాలంకృతి యయ్యె మదధిఃసాంఘీనఖము లై. 111

తే. ఆలలితచరణము లొత్తు • కేలు కేలు
కోర్కె దద్వక్షమున జేర్చు • కుచము కుచము
దివుటఁ దద్రహాకథ విను • చెవులు చెవులు
పలుకు లేల తద్రతి గన్న • బ్రదుకు బ్రదుకు. 112

చ. అని తలపోయుచున్ నిజవయస్యలు పిల్వంగ వేళ యైన నం
దునికి యెటుంగ కెం దరయఃచుండెదరో తను నంచు లేచిపో
వ నలరుబోడి యించుక ప్రవర్తిలునంతన వేడ్కతో సఖి
జను లరుదెంచి రచ్చటికి • సంభ్రమ మొప్పుగ నల్ల నవ్వుచున్. 113

వ. అందు నెకప్రౌఢ యగునతి నయంబుతోడ. 114

సీ. ఓచెలి యెక్కడ • నున్న దానవె యంచు, నల్లన డాసి వాఁలారుగొల్ల
నూరక ముంగురు • లొకచోటు దువ్వీ పా, పటచేరుచుక్కనంఘటన యాచాస
శ్రవణభూపల లేనిరవ వార దుడుచుచు, నిది వేళయట హృదయేను సేన
కేతేరవలయును • రా తడయక యంచు, నెడివి యొక్కించుకతడవు నిలిచి

తే. ఇంతి యామాట కేమంటి • వీ వెఱుంగని
నీతిలేదు ప్రియుం డదె • నీదురాక
కెదురుచూచుచు నున్నవాఁ • డిచ్చ యెఱింగి
చనుట దగుఁ గేళిగృహమున • కనుచుఁ బలికె. 115

చ. పలికిన మాటు పల్కక త్రాపాభరనప్రముఖారవింద యై
జలజదళాక్షి యొప్పె దనఁచగ్గవ కన్గవడాలు పర్వగాఁ
గలయంగ మంచిగండమున • గస్తురి దత్తమయోత్సవాంగమం
గళకలశార్చనాఖ్యశుభకర్తము సల్పెడుపొల్పుదోషగన్. 116

ఉ. ఆగతి నున్కిచూచి నఖు • లందఱు నేమిట వచ్చుటేమి నీ
లా గిది యేమి యింతికి విలక్షణమే చనుదెమ్ము లెమ్మనన్
హ్రీగరిమంబు వాపుచు నొకించుక లేవంగఁ బూను మాను నా
లోఁ గొద గొన్న సిగ్గునఁ జెలుల్ బలిమిం దను దివ్య గోరుచున్. 117

వ. అంత నొక్కమిక్కిలిప్రగల్భ యగుమగువ మిగులం జనవు వైరసి. 118

- మ. పొది యై నాథులు దారు గాఁపురము లింపుల్ మీఱఁగాఁ జేయుచుం
గది పెండ్రిసికొమ్మలఁ గూతులఁ దగం + గన్నట్టియిల్లాండ్రకు
మది లజ్జదులు లేవె నీకు బలె సన్మానంబుతో జక్క వ
చ్చెదో యేమే గలదే యటంచుఁ దిగిచెం + జేపట్టి యాయంగనన్. 119
- వ. అయ్యవసరంబునం గళాపూర్ణండు తదాగమనంబున కెదురుచూచుచుండి వా
రిగజిబిజి కొంతచేరువను వినంబడినం బ్రేయసీవిలోకనోత్కంఠ యాచలేక లే
చి నచ్చి కౌతుకం బడర గవాక్షమార్గంబునం దద్రూపలావణ్యవిలాసంబు నిరీ
క్షింపుచు నచ్చెరు వంది యాపాదమస్తకంబుం గ్రమంబునం బరికింపుచుఁ ద
నమనంబున. 120
- ఉ. క్రిందను మీఁదనుం బడియ + కించిదనూయఁ బెనంగులాడు న
ర్ధేందుఁడు నుల్లసద్బలసమ్మృద్ధతమిస్రముపైలెఁ జాలఁ జె
న్నొందెడుఫాలముం గబరియిన్ మఱి పాపటము త్రియంపుఁజే
రుం దులకించుకస్తురియ + రూఢిగ బాహులలీల నెప్పగన్. 121
- ఉ. ఎత్తినకోలగా మదనుఁ + జేసిన వేచని వచ్చునర్ధచం
ద్రోత్తరబాణమో యనఁగ + నొప్పెడుపాపటతో లలాట మా
యుత్తముఁ డంత దానిఁ బడఁకుండఁగ విల్ నిడుపెల్ల గౌతుకా
యత్తతఁ దన్ముఖంబునకు + నానెనెకో యన నెప్పెడుం బొమల్. 122
- లయవిభాతి. తనపడగకై భువనమున వెదకఁగాఁ జనిన + వినుతములు రెండు దొ
రఁకినను మరుఁ డందుం, బెనుగడఁకచూడ మొగఁమనెడుహసితామృతప్రభునసర
సిఁబాటవిడిచినసమత నొండొంటిని దరములాడునయఁననిభశుభమీనములఁ
కును బతనకృత్యవధిపను పరత మధ్యం, బున నిడిచంపకపుఁగనదిషుధియో
యనఁగఁ వనితవరనాన పన + నలరెడు నిరూఢిన్. 123
- క. సమదాక్షిమీనసంచా, రమునఁ దొలంకుచును ముఖసంరస్సున లావ
ణ్యము వెల్లిపాఱఁ గ్రేవల, నమరించినపిల్లకొలఁకు + లంగనవీనుల్. 124
- తే. ఒనర మకరధ్వజుండు చేర్చినతదంక, విలసనముతోడఁ జన్ని లేఁదళుకుటరిగె
బిల్లలో యన మకరినఁముల్లసత్క, పోలఫలకంబు లమరెను + బాలికకును. 125
- మ. శిరసందం బరయం బరాత్తులకు నీశీతాంశుబింబాస్యవా
తెరబింబప్రతిబింబభావము సమర్థించున్ నిరూఢంబుగా
వరబింబానుభవంబునుం బలె సధోఁవాప్తిక్ విశుద్ధామృతం
పురసం బానుచునే శుకాదులు బలెఁ + మోదింతుఁ జిత్రంబుగన్. 126
- తే. సంజఁ గెంపారునన్నంపుఁజలదరేఖ
యందు నొక్కింత మినుమినుఁమనుచు దోచు

చిన్ని తారలగతిని రాజిల్లుచున్న

చలువపలుమోవి మఱుగునఁ ♦ బలుకుబడిని.

127

చ. ప్రతివచారు కేసరఁ ♦ రాగశలాటుమిళిందబృందచి

త్రితకుహళీయుగంబుగతిఁ ♦ క్రేవలఁ గర్ణకలాపరత్నని

ర్గతరుచిమంజుల్ దనరఁ ♦ గాఁ గ్రముకద్రుమకంఠలక్ష్మికిం

బ్రతిభటవృత్తిఁ జూపెడును ♦ భామినికంఠముసాంపు పెంపుతోన్.

128

సీ. లీలమైఁ గదియ నిల్వినపైఁడితమ్మిమొ, గలనాళయుగ మన ♦ నలరుకౌను

నవి ప్రేగుచేతఁ దిఁగ్యజ్ఞుఖంబునఁ గొంత, నతిఁ జెందె ననఁగఁ జన్గవబెడంగు

పాలుపొందుతన్నాళఁములసంధిరేఖ యే, ర్పడుబోటుబలెఱోమఁ రాజిపాలుపు

నొండొంటిఁ బాసి పోకుండ దానికి నట్లు, వైచినచందాన ♦ నఖిలసాంపు

తే. నెప్పుచున్న వి యేమని ♦ చెప్ప నౌర, చాలనన్నివి కలఁచుట ♦ సముచితము

కామునకు బాట్టెకోలలుఁగావె నాళ, ములఁ బ్రకాశించుతామరఁ మొగ్గ లరఁచు.

చ. అనుపమముల్ రత్నిస్తరులఁయాటకు నర్హము లంచుఁ గప్పిపె

ట్టినపుపుబంతు లీసతికఁడిందిచనుంగవ తేంట్లు క్రేవలం

దును జొరకుండఁ జేరిచినఁతోరపునంపఁగిపూపుదండలీ

వినుతభుజంబు లాతుదల ♦ వేడ్కుకు నిడ్డచిగుళ్లు హస్తముల్.

130

తే. అతివయవలగ్నయష్టిఁ బెంపారునాభి

మురుపు కాంచనస్రగ్భిలఁమో యనంగ

నుల్లమును నెల్ల హరియింపుఁచున్న దౌర

యతనుశిఖియందు వ్రేల్చు హఁవ్యమునుబోలె.

131

ఉ. మానవతీవతంసముసఁమగ్రనితంబవిజృంభణంబు జం

బూనదిసైకతస్థలముఁపొల్పు వహింపుచుఁ జాల నొప్పెడుం

బై నునుమంచువ్రాలె వెలిఁపట్టుమడుంగు బెడంగు చూప నా

పై నవసారసాళిపడిఁపాటి నుదంచితకాంచి మించఁగన్.

132

తే. అతివతొడలును జఘనంబు ♦ లరసి చూడఁ

గొమరు మీతెడుజమిలితోఁడములశిరసు

తోడివలరాచవారియఁదృఢతపుహస్తి

యగ్రభాగంబు చూపఱ ♦ కాత్మ దోష.

133

మ. ప్రమదారత్నముజంఘు లిం పెసఁగెడుం ♦ బ్రాధ్నాయమానంబు బై

నమనోజాతసువర్ణకాహళికలో ♦ నా వానిఁ బూరించువా

రిమెఱుంగుల్ గురుగుబ్బలో యన శుభఃశ్రీ నొప్పెడుక గుల్ఫదే

శము లాపైఁ బిడికిళ్ల నాఁ గనకభూపావంక్తి నింపారెడున్.

134

- చ. జలజదశాయతాక్షిమృదుఃచారుతరప్రపదద్వయ్యావిని
ర్మలరుచి ఘల్లుఘల్లుమనుఃరత్నపుటందెలమోత జృంభణం
బుల ననకంపుఁగచ్చపముఃపొల్పు నదల్పుచు గెల్పు దెల్పెడుం
గలుగునె యింక దీనికి జఃగంబులలో నుపమాప్రసంగముల్. 135
- చ. అకలుషతార లేతదబఃలాంఘ్రిని బట్టినతమ్ములన్ నఖా
త్తకతను గొల్చి పాయ విది ధర్మమ యీజలజంబు లాదిఁ దా
రకముల రాజరాజ గ్రహఃరాజు కరం బిడ నొప్పు పెంపుతో
సకలజయస్త్వరోదయము యల్పుట దెల్లమ నాకు నిత్తఱిన్. 136
- తే. అతనుదశదిశావిజయకీః ర్త్యంకురముల
మీఁద మునుపుగ వెలువడి యెఱయువిత్తు
లతివపదనఖములు వానియంతికమునఁ
జలువ కిడినలతావిశేషంబు మేను. 137
- క. అని వర్తింపుచు మిగులన్, మనము తదాలింగనంబునకుఁ దమకింపన్
జనపతిగోరె నవిఘ్నత, ననయముఁ గొనసాగి రాఁ దదాగమనంబున్. 138
- ఉ. ఆయెలనాగ యంతటఁ దదాలయసన్నిధిఁ బేర్చులజ్జపెన్
రాయిడిచేత బోంట్లను గఃరం బలయించెను సాగి పోక భూ
నాయకుఁ డేమి యప్రియ మొనర్చితి నీకును దోసకారి సి
గ్గా యుడికించె దింత ననుఁ గాంతను రా విడకుచు దూఱగన్. 139
- క. అంతటఁ దద్భూదేహాళి, చెంతకు నయ్యింతి చేర యీభూ
కాంతుఁడు దనపానువుపై, సంతసమునఁ బొదలుచుండె యనించి తగన్. 140
- వ. అంత.
- ఆ. ఓసి వెట్టిపడుచ యూరక రమ్ము పె
నంగ కెదుట నదె కనుంగొనియెడు
ననుచు నెయ్యం బలుకుచును జూపెఁ బ్రియు నొక్క
ముగుద కేల నోరు యూసికొనుచు. 142
- క. అడుగులు దడఁబడఁ బులకలు, పొడమఁగ నఖి వెనుక కొదుగఁ యీభూ
నైడమలఁచి పడఁతి యప్పుడు, కడగంటివిలోకనమునఁ గాంతునియునికిన్. 143
- సీ. రేఖ లై మీఁదట యెప్పలయొప్పుఁ బన్నాగంబుకడపళ్ళఁ బాగు నెఱప
నరిదిపట్టుపడాలయంచులగతిఁ గ్రింది, పత్తమాలికలు చూపట్టుచుండ
వెలయింపఁ బన్నాగములకుఁ బై నిడినయం, బురపుదండెలుపోలెఁ బాములుదనర
మెఱగులదెసఁ దోచుచున్నట్టిశిరసుల, బలెఁ గనీకలు గొల్కులు దలిర్ప
తే. శుభభాగముల్ బిగియుమునుంగు దన్ని
యెనఁగుపెఱమేను లన నొప్పు నెదురఁ బడుర

తిన్నరులయందలము లనఁ ♦ దృష్టఁ బాలించె
వెఱపుతో నింతి క్రేగంట ♦ విభుని నరయ.

144

తే. అంత మఱలంగ మఱలంగ ♦ నతివఁచెలులు
బలిమిఁ బాదవంగఁ బట్టి లోపలికిఁ దెచ్చి
రప్ప డొకబోటి నృపునిపాదాంతికమున
రెండునందిళ్లు పట్టి కూర్చుండఁ బెట్టి.

145

ఉ. పెట్టి యోలతాంగిఁ (ప్రియునంఘు) లొత్తు మట్టిట్లు పెనఁగి తేని యెఱుఁగుమాగద
యనినృపాలుఁజూచి యటుపాదమిడఁగ ద, య్యాపరాకుమానియనియె నగుచు.

క. అని తచ్చరణంబు విలా, సినియూరువులందుఁ జేర్పఁ ♦ జేసి బలిమి నా
ననజముఖచేతఁ బట్టిం, చెను సంవాహన మొనర్పఁ ♦ జేసె గ్రమమునన్.

147

సీ. అదె యెవ్వరే పిలిచెదరు నదేమొకో, యరసి వచ్చెద నంచు ♦ నరిగె నొకఁడ
చిలుకయాకలిని దఁర్చింపరై తిరెయదె, కూయుచున్నది యంచుఁబోయె నొకఁడ
మనజాలవల్లికఁ మఱచి వచ్చితిఁగొంచుఁ, జనుదెంతు నది యంచుఁజాతె నొకఁడ
యదివోయి యెంతసేపయ్యెఁజూచి తె తోడు, కొనివత్తునేనంచుఁజనియె నొకఁడ

తే. అందఱును బోయెదరె నేను ♦ నగుగుదెంతు

ననుచు నొయ్యనఁ బల్కుచుఁ ♦ బెనఁగ లేవ

మధురలాలన నప్పుడు ♦ మనుజవిభుఁడు

పదమునం దూరుభాగంబు ♦ లదిమిపట్టె.

148

ఉ. లేవఁ బెనంగ వేడియును ♦ లేమ విభూషలు మ్రోయఁ దోడనే
యీవిధి మ్రోత లైన శరఁదిందుముఖి వినువారు నిన్ను వ్రీ
డావతి యండ్రై యంచుఁ దను ♦ డాయఁగ హస్తము వట్టికొంచు గో
త్రావిభుఁ డొయ్యఁ బత్కెఁ జెవిదండఁ బెనంగఁ దలంక నెంతయున్.

149

చ. కదలఁగ రా దొకించుకయు ♦ ఘల్లున మ్రోయఁగ నంచు నందియల్
మొదలుగఁ గొంతసొమ్మపుడు ♦ ముద్దియ యొయ్యన కీ లెడల్చి మే
లొదవఁగ నూడ్చి వల్లభుఁడు ♦ నోసతి యాయితపాటు లెన్న యం
చు దయితతోఁ గపోలములు ♦ సోకఁగ మంతన మాడె నవ్వచున్.

150

వ. అప్పుడు.

151

ఉ. ఏపలుకుం జెవిం బడఁగఁసీక పెనంగుచు మోము దవ్వగాఁ
బాపుచుఁ ద్రోపు లాడునతిఁ పాణితలంబులమేళనంబు ను
ర్వీపతి కింద్రభోగమటు ♦ వేడ్క నొనర్ప ముఖాబ్జముం గడుం
బావఁగ నాలకించుటయె ♦ బ్రహ్మసుఖోదయ మయ్యె నయ్యెడన్.

152

సీ. ప్రథితమిథోరాగఁకథల మంతనముల, హృదయంబులోపలిఁ బెదరు దీర్చి
నవ్యాజకృతకుచఁస్పర్శాదిలీలల, సంగాంగమేళన ♦ మలవరించి

జలిబిలి నెయ్యంపుఁజిట్టకంబులచేత, నెలనవ్వు చెక్కుల ♦ మొలవఁజేసి
 లజ్జాపదంబు లల్లన మాటిమాటికిఁ, జెనకుచు నొక్కింత ♦ సిగ్గుపఱచి
 ఆ. యపుడు కుసుమసాయ♦కాగమాధ్యయనాధి, కారసిద్ధిఁ గొంత ♦ గలుగఁజేసె
 నానసుంధరాధి♦పావతంసుండు రూ, పానుభూతితనయ ♦ కాదరమున. 153

తే. వరునిచిట్టంబుసేతలఁ ♦ గరము ప్రేమ
 మెఱపువోలె దభిక్కున ♦ మెఱచుఁ గాని
 నెలఁత సిగ్గును మొగులులో ♦ నిలువలేద
 యదియు మిక్కిలి నిం పయ్యె ♦ సతనిమదికి. 154

ఉ. భీతియు లజ్జయుం దనరఁ ♦ బెంపటి డాఁగుమనోజుఁ దేర్చి ధా
 త్రితలనాఘఁ డంగనమ♦దిం దలచూపఁగ నట్లు సేయ వాఁ
 డాతనికిం గ్రియాసచివుఁ ♦ డై సతి నీవి వదలెన్ బాదుకో
 నాతని నిల్పె జేఁడు ప్రియ♦యాత్మఁ గరంపుచుఁ జంబనాదులన్. 155

వ. ఇవ్విధంబున. 156

ఉ. మిక్కిలి మిక్కుటం బగుత♦మిక్ రతికిఁ సతి నూలుకొల్పుచుం
 జెక్కిలి నెక్కి చుంబనము ♦ చేసి కప్రంగిట నోలలాచ్చి తాఁ
 జొక్కుచుఁ జొక్కఁజేయుచుఁ బ్ర♦నూనశరాసనఖేలనక్రియల్
 పెక్కుతెఱంగులఁ సలిపెఁ ♦ బ్రేయసియింపుకొలంది సంతటన్. 157

క. దినదినమున కతివమదిక్, ఘనగరిమన్ మరుఁడు దఱుమఁ♦గా రతులతటిక్
 దినదినమునకుఁ గృశించెను, గనుకనియెను ద్రపయు నిరవ♦కాశతఁబోలెన్.

వ. అప్పుడు. 159

మ. చనుగ ట్టంటఁగనీక మోవికి ముఖి♦స్పర్శంబు గానీక తా
 ఘన యంచున్ గ్రహియించనీక జఘన♦క్రాంతిం బ్రవర్తిల్లనీ
 క నితాంతంబు పెనంగుటల్ క్రమమునం ♦ గంజాక్షి వేసారిన
 ట్టొనరక మానుచు వేడ్కఁ దేల్చె నృపము♦ఖ్యుం గొన్నిరే లంతటన్. 160

నీ. పరిరంభరోధంబు♦పైఁ బరాకునఁబోలె, నధరపానంబున ♦ కనుమతించి
 నెవ్వోవి నిడ్డఁ జిం*తిలుపరాకునఁబోలె, గోగొత్తులకుఁ జను*గుబ్బ లొసఁగి
 కుచకళికలు చూచు*కొనుపరాకునఁబోలె, గటివస్త్రహృత్తి కవ*కాశ మిచ్చి
 నీవి క్రమ్మఱఁగఁ బూ*నెడపరాకునఁబోలె, జఘన మంటుటకును ♦ సమ్మతించి

తే. చెలువ తనలజ్జ చెలిమియుఁ ♦ జెడక నడవఁ
 దద్విరోధి యెనట్టిచి♦త్తజునిపనియు
 హరువు సేయుచుఁ గొన్నినా ♦ త్లాత్త విభుని
 హృదయవృత్తికి నొకవంత ♦ యిం పొసర్చె.

- చ. కపటపునిద్ర పూవుతఱిఁ ♦ శౌఁగిట నానుచు మోవి మోవి జే
రుపుచును గొన్ని రాత్రులు వరుం దనియించె లతాంగి యంతఁ ద
త్కపటముఁ గాంచియుం గననికైవడి నట్ల యొనర్చెఁ గొన్ని రే
లపు డతఁ డాచలేక నగ ♦ నల్లన తానును నవ్వె వేడ్కతోన్. 162
- ఉ. అల్లన యంతఁ బ్రేమవిభావాతిశయంబున లజ్జ నోర్పుచున్
వల్లభుచేతు లాచుతఱి ♦ నవ్వులు గుల్కులు బూనె నంత నే
నొల్లకయున్న మాన విపు ♦ డోర్పుచు నీ విది యంచు నవ్వుచుం
బల్లవపాణి యొత్తై మునిపంట నిజేశ్వరుమోవి నయ్యెడన్. 163
- ఉ. చెప్పినయట్లు సేయ నిఁకఁ ♦ జెల్వకరంబు పెనంగి తేని సే
జెప్పెద నుమ్ము నీ విపుడు ♦ సేసినవాతెఱగంటి బోటితోఁ
దప్పక యంచు వల్లభుఁడు ♦ దన్ వెఱపింపఁ దలంకినట్ల తా
నప్పతికోర్కె దీర్చె సతి ♦ యర్థిమెయిం బురుషాయితక్రియన్. 164
- సీ. పాలిండ్లు ప్రియపడి ♦ పతిఁ జూడ లజ్జఁ ద, ద్వక్షస్థలంబుపై ♦ వ్రాలి వ్రాలి
మగుడఁ ద న్వేడుచు ♦ నెగ నెత్తి పట్టఁగా, ముకునత్తు లిరుగేల ♦ మూసి మూసి
యిఁకఁజూడఁగప్పితి ♦ నిచెయంచుఁజనుముక్కు, లతఁడుపాణలనంట ♦ నలఁగియలఁగి
కటిభార మెగయనెత్తుటకుఁ దోడ్పడియెద, నని చాఁపఁ బతిచేతు ♦ లాచియాచి
తే. తనదుగోష్ఠ్యాంగముల దాచి ♦ కొనగ రామి
యరసి కెలనికి డిగిపోవ ♦ మరలి మరలి
కొవ్వు పుంభావరతి కాదిఁ ♦ గొంచె గాని
కొలఁది యెఱుంగద మది దొర ♦ కొన్న వెనుక. 165
- సీ. తరళితతాటంక ♦ భాళధశ్యంబులు, మెఱుపుఁదీగలరీతి ♦ మెఱయుచుండఁ
బరిగళ్లన ల్లికా ♦ ప్రసవవిలాసంబు, తరుణబలకల ♦ సరణిఁ బరంగ
నతిరభసచ్చిన్న ♦ హారమాక్తికములు, వడగండ్లచందంబు ♦ గడలుగొలుప
నూర్పుగాడ్పులతోడ ♦ నోలిమై బర్వుఘ, ర్తకణోదయంబు వ ♦ ర్షంబు గాఁగఁ
తే. గాంతకబరీభరం బను ♦ కారు మొగులు
వితతముగ నంతకంతకు ♦ విఱియఁ బాతె
దన్నుఁ గని సుమాళింపుచు ♦ ధవునిహృదయ
నవమయూరము చెలరేఁగి ♦ నాట్య మాడ. 166
- చ. దరముకుళద్విలోచనము ♦ దార్యదుదంచితకాంచినాదమున్
విరమదురోజవల్గనము ♦ విస్థలదూరుకముం గళానిరి
త్వరమణితంబు నై సతిర ♦ తంబు తదాత్వరతస్పృహపునః
పురిషితపూరితం బగుచుఁ ♦ బొందెఁ గడుం బరిపూర్తి నంతటన్. 167

వ. ఇవ్విధంబునం గ్రమప్రవర్ధమానకందర్పదర్పశిల్పంబుల నొప్పునప్పుడంతితోడిక్రీడల నాపుడమితోడు వేడుకం బ్రవర్తిల్లుచున్నంత.

168

ఉ. పాటిలఁ గృష్ణధర్మ మొకఁపాటిగ నంత వసంతకృంతనో
చాటితహేతిసంపదలఁనత్ప్రసవప్రదరప్రతాపనం
ఘాటహుతాశనోల్లకనిఁకాయమతిప్రతిపాదనోదయ
త్పాటవపాటలాపటలఁపాటలితోపవనావసీక మై.

169

సీ. కమలసౌగంధికఁగంధవాసితసర్వ, దిక్కుంబు లగుకేలిఁదీర్చి కలును
బన్నీటితూపరఁ బరఁగించుధారాగృ, హంబులఖేలనాఁడంబరముల
వెలఁదివెన్నెలలఁ జిఁప్పిలుచంద్రకాంతంబు, మేడలమీఁదిసంక్రీడనములఁ
జెంగల్వరేకులఁసెజ్జల నెప్పఁగ, రూపరవేదికలవిఁహారములను

తే. వలిపెచెంగావులను ముత్యములతోడవుల, మల్లెపూవులదండలఁమలయజాంగ
రాగములసంతతము ననుఁరాగ మమరఁగడపి రాదంపతులు గ్రీష్మకాల మెల్ల.

ఉ. అందము గాఁగ నంతట ఘనాఘనకాలము చాల నొప్పెని
ర్నిందితగంధబంధనవఁసీపమనీకమనీభవన్నిజేం
దిందిరబృందము క్తనళిఁసీమలినీభవనాగతారసా
స్పందజగుప్పదద్దనయఁశాయితయాయమరాశజాల మై.

171

వ. అక్కాలంబున.

172

క. మెఱపులకును నుఱుములకును, వెఱచుట నెపముగ లతాఁగిఁవిభుకౌఁగిటిలో
నెఱిఁ బొదివి విడువఁ డతఁడుకొ, వెఱ పుడుపుట నెపముగాఁగఁవిడకుండె సతిన్.

క. ఇవ్విధమున నొండొరుపై, మవ్వంబుగఁ బ్రబలుప్రేమఁమహిమంబులతో
జవ్వనపుఁబోడుములు కడు, నవ్విభుఁడుకొ సతియుఁ గడపఁ నంతటిలోనన్.

క. తనవిభుఁ డనిశము నవ్విధ, మున నాసతిఁ బాయ కునికిఁబోలెన్ మహిఁదా
ఘనఫలశాలీక్షుశరా, సనబాణక్రాంతిఁ జెందెఁ శరదృతు వమరన్.

175

క. ఆరమణీరమణుల కా, శారదవేళలు గరంబుఁ సరసతఁ బెనిచెన్
శారదగంధానయనవి, శారదపవనములు ఘర్మసలిలము నడపన్.

176

సగ్ధర. హేమంతం బంత నంతఁర్హితకమలబలోదీతవిస్ఫీతశీత
క్షామాత్మస్వామిధామఁక్రమణకృతవపుర్వప్రవిశ్రాణితాతి
క్షేమప్రేమప్రకామఁశ్రితరతముదితఁస్త్రీముఖపూహసాహ
ర్దామందానందదిందూఁదయకలనబలెన్ యామినుల్ మెచ్చ వచ్చెన్.

177

క. అగలునఁ జవ్వాదినిఁ దే, మగఁ బూసినయట్టివజ్రఁమణిసాధములన్
బిగికొఁగిటఁ జేర్చె విభుం, డిగురాకుంబోడి నట్టిహేమంతమునన్.

178

వ. అంత.

179

- శా. అన్యోన్యోన్నతిః బాలైః మాఘము లవంః గానంగభృంగౌఘ మై
యన్యక్కారతుపారభృత్యవరశైః త్యచ్ఛన్నకందర్పదౌ
ర్జన్యానంగమసంప్రవర్ధితపరీరంభక్రియాసంభృతా
న్యోన్యాంగప్రసభప్రవేశయువయుః గ్రాంతఃకృత్తిశ్లాఘ మై. 180
- తే. మడుతపసిమిడిగింటెముల్ • నులజడిజిగి
దోమతెరమంచములు హసంతులు జవాది
యగళుసిరులు చిన్నెలు గాంగ • నతఁడు గడపె
జలి నెలలు తద్వధూకుచ శరణుఁ డగుచు. 181
- వ. తదనంతరంబ. 182
- మాలిని. వికసితఘననూనోః ద్వేలజాలప్రవాళ
ప్రకటకపటరూఢః ప్రాథకీర్తిప్రతాప
ప్రకటజయసమంచత్పంచబాణస్తపౌద్గా
యకశుకపికకాంతం • బై ననంతంబు వచ్చెన్. 183
- ఉ. బాలికతో వసీరతుల • భాసిలుజేనికే గుంకుమాంకరే
ఖాలలితస్తనగ్రహణః కాంక్షను వాతెఱవాంఛచేతఁ ద
ద్వేళఁ గడుం బచేళిమభిదేళిమదాడిమకేళిమత్తకీ
రాళియు బాలపల్లవరసాకలనాకులకోకిలంబులన్. 184
- తే. ఇవ్విధంబున నతఁ డెల్లఃఋతువులందు
నంతకంతకు మఱి ప్రేమ • యగ్రలింపఁ
దత్తదుపభోగ్యవస్తుసంతతులచేత
మిగుల నింపుగ రమియించె • మగునఁ గూడి. 185
- చ. అరుదుగఁ దెచ్చుకోలుపాలయల్క నొకప్పుడు మార్తాగంబుగాఁ
బారలిన నింతసాహసము • పోలునె మీ కని నవ్వునవ్వధూ
వరులఁ బ్రవాళశయ్య యిరువంకలఁ దత్తనుతాపయోగని
స్సరదకలంకఁ ఘనలవఃజాలవిషంబున డాబు సంధిలన్. 186
- క. ఆమనుజాధిపుఁ డభినవ, కౌముదికిని వరుసఁ దప్పక సమానమనః
ప్రేమలు మీఱఁగ దక్షిణ, తామహనీయుఁ డయి నడపె • దర్పకలీలల్. 187
- చ. అభినవకౌముదీరమణి • యంతటిలో నొకనాఁడు రాగసౌ
రభము దలిర్పఁగాఁ దనుఁ దిరంబుగ వీణియఁ బూని పాడుచున్
శుభగతిఁ గొల్వఁ దత్పటిమసాంపు పినం బిలుపించె భూమివ
ల్లభుఁ డొకయింతిచే మధురలాలన నచ్చటి కాదరంబునన్. 188
- తే. ఇట్లు పిలుపించి తద్దాన • మించుకంత
యాకె వినునంత నధిపుఁ డోయబల నిను బ్ర

నీణ యన విందు నేను దద్వీణ నీవు
పుచ్చుకొని పాడు మంచు నాఁపొలఁతఁ బలికె.

189

క. పలికిన నినుఁ గాదన భీ, తిలి యిటు నటు నట్టుకొట్టుఁ తెఱవఁతెఱఁగు భూ
తలవిభుఁడు చూచి యిది యే, మలికుంతల తెలుపు మనుచుఁనడిగె బారిఁబారిన్.

తే. అడుగుటయు నీవిపంచినఁ మంచితశ్రు, తిప్రకాండములకు జగఁతీత లేంద్ర
మామక స్వరపటిమనఁ మాన మగు నె, కాదో యనియెడుశంకయొక్కటిజనించె.

క. నా విని యందుల కేమి స్వ, భావగతిం బాడు మనిన ఁ భామిని గాన
ప్రావీణ్యముఁ జూపెను గడు, నావీణియ శ్రుతులు గితులు ఁ నధరితములుగాన్.

క. విభుఁ డపు డాకంఠస్వర, విభవమునకు నేరువునకు ఁ వెఱఁ గొందెఁ గడుం
ద్రిభవనదుర్లభ మిది యని, యభినవకౌముదియు మిగుల ఁ నద్భుత మొందెన్.

వ. పదంపడి యొక్కింత విచారించి మేదిసీనాయకుండు మధురలాలసం జూచి.

194

క. నీ వాయించువిపంచికఁ, దేవలయుక్ దానికొలఁదిఁ దెలియుద మనినఁ
భూవలయాధీశ్వరునకు, నావనరుహదళనిభాయఁతాక్షీ విసీతిన్.

195

ఉ. ఏరికి నెట్లు దోచిన సఁహించుట గాని నిజంబుచెప్ప కే
నేర మఱుంగుపెట్టి ధరఁణీవర యింకను నీవు మత్స్వరో
దీరణ యెత్తికోలునకు ఁ నీడుగఁ బల్కెడువీణ లేద యెం
దారసి చూచినం గొలుప ఁ దాత్తకు దానను బాట మిక్కిలిన్.

196

తే. నగర నవ్వీణయునికి భూఁనాథ యేను
వినుచుఁ జూడంగవలయు నంచును దలంతు
దీనికొలఁది యేపాటియో ఁ దేవరకునె
తెలియఁ బరికించితిరె తేటఁ తెల్లముగను.

197

వ. అనుటయు నమ్మహిపాలుం డబ్బాలికఁతో నిట్లనియె నేటివర్తమానంబు వీణి
యలందు నిదియె యుత్తమం బగుట చిత్తంబున నిడి యేను మొదల నుండి
యు దీనిపరిచయంబునం దగిలియుండుటఁజేసి యిప్పటిదాఁక నెప్పుడు నధికం
బునకు బుద్ధి పాటదు గాని యిప్పుడు భవదీయగానంబు వినంగ మంద్రమధ్య
మతారస్వరవిలాసవిశేషంబుల కిదియ కడకత్స్య మనియు నివ్వీణియపలుకులు
సమగ్రంబులు గా వనియును నామనంబునకు సరిదాఁకి యున్నయదీ యని య
భినవకౌముదిం జూచి దీనికంఠస్వరంబునకుఁ దగినవీణియ యెక్కడ నేనియుం
గలదొకో యనిన విని యాభామిని యాభావర దేవరకు గానప్రసంగంబున
మున్నేను విన్నవంబుచేసితి మదీయం బైనయీవల్లకియెల్లవీణియలకు నెక్కు
డని తొల్లి తుంబురుండు మెచ్చి ధరియించియుండు దనకుం బ్రియశిష్యురాలం
గావున సతండు నాకు నొసంగె నింక నింతకంటె నుత్తమంబు లెక్కడం గలి
గెడు నని పలికి యొక్కింత చింతించి యిట్లనియె.

198

- క. ఆతుంబురుఁ డీసందున, గీతకళా నారదునకుఁ ♦ గీడ్పడియె ననన్
భూతలనాయక వింటిని, జేత్రోగతిఁ దెలియ మేవిశేషము గలదో. 199
- వ. అనుటయు నమ్మాటవలనఁ గళాపూర్ణుండు మున్ను మధురలాలనకథలలోను
దనకు వినఁబడిన నారదునితుంబురునిజయోద్యోగంబు దలంచుకొని తత్ప్రసా
గంబున నిజపూర్వజన్మవృత్తాంతంబు సంస్కృతం బైన నందు మృగేంద్రవాసా
నామందిరగుప్తుం బైనతనవిపంచియునికి చింతించి మదాశయపుత్తికంఠస్వసా
బునకు సదియె తగినది యని హృదయంబున వితర్కించుచు దానిం బరికించి
తెప్పించుట కుద్యోగించి యాచంచలాక్షింజూచి యింక నొక్కవీణియ యొక్క
చోట నున్నయది నీదుపాటకు ననురూపంబు గాఁబోలునని పలికె దత్పలుగు
లకు మున్న యభినవకౌముదిం దదీయసఖులు బ్రక్కబరడి యొక్కెడం దొల
గఁ దోడ్కొని పోయి యేకతంబున నిట్లనిరి. 200
- క. అకటకట ముగుద వన్నం, తకుఁ గలవు నపత్ని పాటఁతగులందుఁ గడుం
బ్రకటించుపతికిఁ దోడ్చి, వికసిల్లుచుఁ జెప్పె దెచటివీణెలనుద్దల్. 201
- తే. ఆకగానంబు నీవీణె ♦ నతికరించు
టాదియందునె యెఱిఁగి చు ♦ మృతండు నేడు
పిలిచి తెప్పించి నిన్నింతఁచులుకఁ జేయు
కొఱకె తప్పదు మాఘాట ♦ యెఱిఁగికొనుము. 202
- ఉ. నేడు దలంప నీవరుడు ♦ నీభవనంబునఁ బాట వించు ను
న్నాఁ డట యాకెమీఁదట మనం బిడఁడే నిడుఁ గాక యంతట
బోడిమిఁ బిల్వఁ బంచె దలఁపోయఁగ నింకొకవిత యాకెపి
ల్లాడికరంబు వ్రేలఁ బదిలంబుగఁ దాల్చినవాడు చూడవే. 203
- చ. ఎఱుఁగవు గాక యొక్కపు డొకించుక మార్కొగ మిడఁ గూర్చి
గొఱతయె యెంతచెప్పినను ♦ గోమలి నేరవ యల్కఁ దెచ్చుకో
నెఱయ నధీనవౌ టెఱిఁగి ♦ నేఁ డిదిగో కయికొమ్మి మిక్కిలిక
నెఱినె యతండు నీవు విన ♦ నేర్చెడి మాపలు కెప్పు డేనియున్. 204
- క. పడఁతి యెటులయినఁ బ్రాణముఁ, బిడికిటఁ బట్టుకొని నేడు ♦ ప్రియుఁడో నీ
పుడువలెఁ బలుకక యించుక, తడ వుండుము మాకుఁగాను ♦ దాలిమిఁడో డన్.
- తే. మధురలాలనపాటపై ♦ మదిని దనకు
నింతవేడుక గలిగిన ♦ నేకతమున
సతతమును వింటి గాక యి ♦ ట్లతఁడు నిన్ను
నోటఁ బఱచుట దగునె నీ ♦ కోర్కె దగునె. 205
- క. కావున నీయోటమి నీ, కేవెదవునఁ బాయునది యధీశుండు తానె
కావించు క్షణము పలుకక, నీ వుండిన నేమెఱుఁగమె ♦ నెయ్యము కొలఁచుత.

- వ. అని బోధించినఁ దనమనంబున నాయించుఁబోడి. 208
- క. నా నెయ్యపుఁదమిమహిమము, చే నప్పుడు విభునితెఱఁగు ♦ చింతింపఁగ లేఁ
గాని సఖిజనకధితం, బైనది యింతయు నిజంబ ♦ యారసి చూడన్. 209
- క. కావున నేఁ జనువులకుం, బోవుట యింక ననుచితంబు ♦ బుద్ధిఁ దలంపం
గా వినువారలు నగరే, తా వలపున విభునికొదవఁ ♦ దలఁపనికాంతన్. 210
- వ. అని విచారించుచు వారి కప్పటికిం దగినయుత్తరం బిచ్చి నిశ్చలం బైనదై
ర్యంబున నెప్పటియట్లు ప్రవర్తిల్లుచుండె నంత నాటిరేయి భూనాయకుండు
తదీయగృహంబున కరుగునప్పుడు. 211
- క. నాయకునిరాకఁ గనుఁగొని, యాయచ్చరపూవుఁబోడి ♦ యత్యంతపరి
స్థాయద్భక్తి విసీతి వి, ధేయత ఘనసంభ్రమమునఁ ♦ జేటవడంగన్. 212
- శా. అత్యంతంబు నలంకరింపనిమనోజ్ఞాంగంబుతో తేనికిం
బ్రత్యుత్థానము చేసి మానికి బలెం ♦ బాద్యాదిసంపూజనా
కృత్యంబుల్ ఘటియించె గాని సరసోక్తిస్తేరవీక్షాదిలా
లిత్యం బేమియుఁ జూప దయ్యె రతికేళీరాగరమ్యంబుగన్. 213
- క. తలిమమ్మపై నెరసులు గిర,సులు లేకుండంగఁ దుడిచి ♦ సుకిదడిమవుడు
వ్వలువ పయిఁబఱచి తలగడ,నిలిపె విభునిశయనమునకు ♦ నెలఁతుక యంతన్.
- వ. తదనంతరంబ యందు నాత్మేశుండు పవ్వళించియుండ నాచంచలాక్షి చేరువఁ
దా నెక్కఁపసిండిగద్దియం గూర్చుండి యాకుమడిచి యొనఁగుచుండె దత్ప్రకారంబు
గనుఁగొని యాభూరమణుండు తనమనంబున. 215
- సీ. శృంగారగంధి యై ♦ చిటునవ్వు తెలిఁజాలు, చెక్కుటద్దములపైఁ ♦ బిక్కటిల్లుఁ
బుష్పబాణోద్ధతిఁబుంఖానుపుంఖమై, తొలఁకుచుండుఁ గటాక్షవిలసనములు
నాకూతగర్భంబులగుచుఁ దేనియలుట్టఁ, గలికివల్గులు ప్రవర్తిల్లుచు నుండు
గుబ్బచన్నులకెలంకుల నారు పైసిన, యట్లుప్పటిలుఁ బులఁకాంకురములు
- తే. వచ్చి యే నిట్లు నిలిచిన ♦ నెచ్చెలువకు
నిప్పుడవి మాని యేమకో ♦ యిట్లు శుష్క
వినయధక్తిపాతివ్రత్యవిహితవిధుల
నన్ను వంచింపుచున్నది ♦ నళినవదన. 216
- వ. అని సంశయించి నేటిపాట లీపాటలగంధికిం గౌటిల్యకారణంబు గాఁబోలుఁ బరి
క్షించి చూచెదం గాక యని యాకమలవదన కిట్లనియె. 217
- ఆ. నీ విదేమి చెప్పు ♦ నేఁ డొకలాగునఁ, గానుపించుచున్నదాన వబల
యెపుడు నే నెఱుంగ ♦ నిట్టివి సీయందు, ననుడు మాఱుపలుక ♦ కబల యున్న.
- ద్వ్యక్షరికం. నా నెవ్వనమును మానీ, మాననిమానమున మనను ♦ మన్నన నన్నో
మానిని సీమనమున నను, మానము మానమును మాని ♦ మనమును నెమ్మిన్.

- వ. అనుడు నచ్చెలువ సొలయుచు నిట్లనియె. 220
- ఉ. పాటల గెల్చినట్టిసతిఁపల్కులు పల్కులు గాక యిట్లు నేఁ
డోటమి నున్నమాపలుకుఁ లోనృప యేటికి నీకు వట్టియా
మాటల కేమి వ్రాదు మదిఁ మక్కువ వేఁ తొకఁచోట నుండఁగా
బోటుఁదనాలు చన్నె మిముఁబోంట్లకుఁ దక్కినవారికిఁ వలెన్. 221
- ఉ. మాపని యేమి యున్నయిదిఁ మానక యొక్కపుడీ తెఱంగునకొ
మిపొడగాన్పు గల్గుటయుఁ మిక్కిలి నబ్బుర మింతనుండి మి
క్కిపరిపాటిసేవ రచిఁయించుటకే తగినట్టిదాననో
భూపవరేణ్య యేను బెఱఁపొఁడుము లెంతటిదవ్వు మా కిఁకన్. 222
- చ. అనయము నట్టిమన్ననలుఁ నాబహుమానము నాప్రియంబు నా
చనువును గల్గి యున్నపుడఁ చచ్చుట యుక్తము మాకు నట్టిశో
భనగతికిఁ విరోధి యగుఁపాపపుటాయపు దిట్టుకొంటగా
కనియెడి దేమి యున్నది సఁరాధిప నిన్ను గుఱైకభూషణన్. 223
- క. సంగీతకళలఁ జెలఁగుకు, రంగాక్షి బెడంగులం గఁరంగుట దప్పీ
భంగించి యితరకాంతఁ దొ, అంగుట తప్పీ తడంబఁబచి పురుషులకున్. 224
- క. నా విని యేయపరాధము, నావలనం గలుగఁ దెలిసిఁ నారీమణి యీ
భావమున నెన్ని యేనియు, భావంబులు ముట్ట దూఱిఁ పలికెడు గినుకన్. 225
- చ. పయికొని నన్ను నిట్లు మరుఁబారికి లోనుగఁ జేయఁ బూని యే
నియతియొ వట్టినదియముఁ నీ కొనరింపఁగఁబోలుఁ గాని య
ట్టియహిత మేను నీకును ఘటింపను మీఁచరణంబుమీఁది యా
న యనుచు లేచి నచ్చి పతిఁ నాతిపదాబ్జము వట్టై బట్టినన్. 226
- ఉ. ముట్టకు చాలుఁజాలుఁ గడుఁ మోహపుదేవులకాళ్లు పట్టుకో
నెట్లును జెల్లుఁ గాక ధరఁణీశ్వర యేటికి వట్టిదోసముల్
గట్టెడు నాకు నంచు నెడఁగాఁ జరణంబు దరల్చికొంచుఁ దా
బట్టై దదియహ స్తములుఁ భామిని యాపుచు రెండుచేతులన్. 227
- ఆ. అతఁడు నోసరోరుఁహాక్షి నీకంటె మో, హంపుదేవు లెవ్వఁరంచు సతినిఁ
గ్రుచ్చి కౌఁగిలించుఁకొని యెత్తి యక్కునఁగదియఁ జేర్చుకొనియెఁ గారవము
- ఉ. అత్తలిరాకుఁబోడి యపుఁ డక్షుల నశ్రుకణంబు లొల్క డ [న.
గ్గుత్తికతోడ నీదయకుఁ గూర్చికి లాలనకుం గొఱంత రా
జోత్తమ కల్గునే కలుగఁ దొక్కపుష్ప మఱి యేమొ నేడు నా
చిత్తములోన మాన దొకఁసిగ్గును విన్నదనంబుఁ దాపమున్. 229
- వ. అనుటయు నమ్మకాంతం డోకాంత నీచింతతెఱం గే నెఱుంగుదు నేటి
దాక నెందు నద్వితీయం బనఁ బొగడ్డంగాంచిన నీవివంచి యితరనారీగానంబు

చేత నవమానితస్వాంతం బగుట యెట్లని వగచుచున్నదానపు దానికంటె నత్యుత్తమం బైనవిచిత్రవల్లకి యొక్కటి యేను మత్పూర్వజన్మంబున ధరియించి నది యొక్కచోట నున్నది యని విన్నవాడ నది యెటుల నైనను సాధించి తెచ్చి తద్వాదనాభ్యాసంబుతోడ నైన ని న్నెంతటివారికిని మీఱ శక్యంబుగాని గానవిద్యనుద్యోతించునట్లు చేసెద నమ్ము మనియె నవ్వనితయు నతండు పూర్వ జన్మంబున మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుం డగుటఁ దాను నెఱింగినది గావున నతనికి నట్టివీణె గలుగుట సంభవించున యని మనంబునకు సరిపుచ్చుకొని సంతసిల్లెఁ గళాపూర్ణుండు నవ్వీధంబున నవ్వనితఁడందంబుకందు వాపి సాంద్రా నందంబున నభిమతక్రీడల రమించె మఱునాఁ డచ్చెలువ నెచ్చెలులముచ్చటలవలనఁ గర్ణాకర్ణిక నవ్వార్త మధురలాలనచెలిక తైలు విని యన్నెలఁత కెఱుంగించిన నయ్యంగన తనమనంబున.

230

క. గానాదికళల కొదవలు, దాన తగం దీర్చి పతి ముదం బొనరింపం
గా నునికి కెనయె పతి దమ, గానాదుల మెచ్చఁజేయుఁకాంతలబ్రదుకుల్. 231

ఆ. నాకుఁ దేఁ దలంచుఁలోకో త్తరపునీణె, దనకు నొసఁగఁ జేసిఁకొనియె సౌర
వరునిప్రేమ నడువఁ దెరవాటు గొట్టె ని, ట్లుండ వలదె జగతిఁ నువిద యైన.

చ. అని తలపోయుచున్ జలరుహానన దాన మెకింత వింతరీ
తిని గనుపట్టఁ గన్గొని రఁతిక్రియవేళఁ దదీయచింతమా
న్చె నతఁడు కాళ్లమీఁదఁ బడిఁ శీఘ్రమ తత్పదభూష లప్తది
గ్జనపతిదారమాళిమఃశిఁసంతతిఁ జేయఁ గృతప్రతిజ్ఞఁ డై.

233

తే. ఈగతిం దనకాంతలఁ కిరువురకును, దా నొడంబడినట్టియర్థములు రెండు
తలఁపులోపలనుండఁ దఱ్ఱాధనార్థ, మొక్కవేళ నృపాలుఁ డిట్లూహఁ జేసె.

సీ. అభినవకౌముదిఁ కావీణె యున్నచో, టెఱిగించి పొ మ్మన్నఁ నిపుడ పోయి
తెచ్చుకోనోపుఁ దాఁ దివ్యకామిని గాన, నైన నా కనుచితంఁ బట్ల పనుప
దాన మత్సామర్థ్యఁహీనత దోచుఁ గా, వున నట్లుగా దేనుఁ జనులఁ దగిన
వారిఁ బంచినవిష్ణుఁకారు లెవ్వరు గల, రో మాన్చుకొన సమర్థులుగ వలయు

తే. నింక నటు గాక తద్దేశఁ మేలుదొరకుఁ
జెప్పి పంపిన నతఁడ యాశించునేమొ
యిన్నియును మాని యేనెదంఁడెత్తి చనిన
నదియఁ దస్తార్గరిపులసంపదలు చేరు.

235

వ. ఇంక మధురలాలన కొడంబడినయందియలు సాధింప దిగ్విజయంబునందుఁ గాని
శక్యంబుగా దని తోచుచున్నయది యని విచారించి యూహాపాహార్థంబున
సకలనిజకార్యభారధౌరేయు సత్వదాత్మనామధేయుం బిలుపించి.

236

- క. లోనికి నపు డెవ్వారిని, రానీకుండంగ ద్వారఁబడకుల నిడి ధా
త్రీనాథుండే మంత్రవి, ధానోచితభవనమున సంతాపము దానున్. 23
- తే. ఏగి తనతలఁపుఁబ్రకారఁ మెల్లఁ జెప్ప
నధిప సరిదాఁకె గద నేటియత్తు మెల్ల
నాఁడు మధురలాలనలక్షణములు చూచి
యే వినినమాట కని ప్రీతిఁ నెనఁగె నతఁడు. 23
- తే. అనుడు నతఁ డట్ల యపు నని యపుడు సగుచు
నింక దీనికిఁ గర్తవ్యఁ మెద్ది మనకుఁ
బదియుఁ బదియునుగా నీతిపదవి నరసి
తెలియఁ దగు నని యిట్లని పలికె మణియు. 23
- ఆ. అనఘ శ్రుతిచతుష్టయై కాదిగవ్యమై, నిపుణమై ప్రసన్నఁడై సగుచుఁ
గడు నపూర్వఫలము గావించుమత్రంబు, యజ్ఞశీలుఁకు ధానాధిపతి. 24
- క. నాకుం జూడఁగ నీతిక, శాకలనము లబ్బుశౌర్యంబుల వెలుగులు
కేకార్యమునకు వచ్చుజయైకపదము శౌర్యబలమ మనియుఁ గోమున్. 24
- తే. ఎచట నపు డెద్ది చేబూని యెట్టి నానిఁ
బ్రబలశౌర్యండు దాఁకి పరాక్రమిఁడు
నదియె పోరికిఁ దగుదేశ మదియె సమయ
మదియె కైదువు శక్తుండు నతఁడె గెలువ. 24
- ఉ. ఆల మొనర్ప బూనులిపునగ్రమునగ గనుఁగొన్న నొక్కఁడొ
భీలప్రదేజ మప్పు డటుఁ బిట్టదయిగుచును శౌర్యశాలికిఁ
జ్వాలలు మున్ను గూర్చుకొనివచ్చి దహించున కాకముంబు దా
త్కాలికహేతిసంపదలఁ గాక హుతాశనుఁ డెంచి చూడఁగన్. 24
- ఉ. ఏనుఁగు శైలతుల్యత వహించియు మగదగతిత్వదోషము
బూనుట వధ్యభావమును బొందె దనుస్థితి గొంచు మయ్యు బా
చానన మెంతయున్ సరభసాతిశయోత్పతసప్రభవము
బూనుట ఘాతుకత్వమును బొందె జయబులు శౌర్యవాధ్యముల్. 24
- క. సకలకళానిపుణులు సే, వకులై కొలువఁగఁ బ్రతాపచతురంబు గొలిపి
చుకొనుం గాపునఁ బోలవు, సకలకళలు నొకప్రతాపసంగదహిణున్. 24
- చ. ఇనుఁ డొకచో నొకింత యుదయించినమాత్రన విచ్చిపోవు నై
చ్చినపెనుచీకటుల్ నిరవశేషముగా నవి యట్లు నిచ్చిపో
వనయము శీతధామునికశౌఘమృజావిధి నై న నీనిచే
తన కనరాదె యేరికిఁ బ్రతాపకళాగుణతారితమృదుల్. 24

- చ. ఒకఁ డొకకేల నొంచె నధిఁకోన్నతిఁ బేర్చినమేరువైలనా
యకుఁ బెటవేల్పు లందఱుఁ జిఁరాశ్రయణంబున వంపలే రొకిం
చుకయును బుద్ధిలో నరసి • చూడ జగంబుల నుగ్రుఁ డక్షపిసి
ద్ధికి బుధులం బ్రసిద్ధికిని • దెల్లము గానివి నూ ఫలస్థితుల్. 247
- మ. ఇది యత్యంతము దుష్కరంబు సుకరం • బీకార్యముఁ భేదచిం
త దగుం గొంచెపుఁగార్యకర్తయెడ నత్యంతప్రతాపాఘ్యునం
దది యెంతే విఫలంబు దారువులశుష్కాశుష్కతాభేద ము
ద్యదతిన్నాజ్ఞతదావపానకునెడఁ • వ్యర్థంబు గాదే కడున్. 248
- క. కావున శూరుం డుత్సాహవేశం బైనయపుడె • యహితులమీఁదఁ
వేవేగ దరిడు గదలం, గావలయుం గదల నివుడు • కాలోచితమున్. 249
- చ. అన విని సత్యదాత్ముడు ధరాధిపుతో వినయంబు మీఱని
ట్లను మనుజేంద్ర. నీవు గనునట్ల నయస్థితి నేను గాన నే
ర్తునె యయినఁ మనంబునకుఁ • దోచినలాగున విన్నవించు నీ
యనుమతిఁజేసి నిర్భయత • నాపుల కిచ్చుక మాడ వచ్చునే. 250
- ఆ. ధరణినాథ కడుఁ బ్రతాపాజ్ఞులం బైన, నీదుభావమునకు • నాదుమృదున
యొక్తియొకటఁగొంతయొప్పైనఁ గైకొమ్ము, జ్వలితఖడ్గమునకుఁజలముపోలె.
- ఆ. నృపతి సీతిపథము • నీరీచువాడు తెప్పను గదాకులుండు • పథ్యవిధిని
విడిచియును నెకొక్కయెడ జయించుట గల, దైన నిందఁజెందునజయమైన,
- క. సీతిపథంబున నడుచు మ, హితలనాయకున కొక్కయెగ్గదవినఁ దా
రాతని నిట్టట్టనదు వి,ధాతం దిట్టదురు గాని • ధరణి లోకుల్. 253
- తే. ఎందు సీతివిహీనుని • జెందునట్టి
సిరిని దిట్టదు రెట్లు దాఁ జేరె సతని
ననుచు భూజను లందఱు • నినుముఁ గూడి
యున్నయగ్నికి బెట్టు రాకుండు నెట్లు. 254
- ఉ. ఏయెడ నెంతయుఁ వినుతి • కెక్కినయట్టిబలంబునం దనూ
ఛాయము పేర్చిచేతఁ దముఁ • జాలఁగ మించినసామజంబులఁ
ధీయుత యడ్డకట్టుకొని • తెచ్చి నరుల్ దమ కెక్కిరింతలం
జేయుట నీతివై భవవిశేషము గాదె తలంచి చూడఁగన్. 255
- ఉ. ఇమ్మెయి నాచరింపఁ దగు • నీపని యీపని యిట్లనర్ప సా
ధ్య మ్మగు నన్నయుక్తియె కదా భువి సీతి యనంగఁ దద్వివే
కమ్ము మహాబలాఘ్యునకుఁ • గానఁగరాదు పురత్రయీజయా
ర్థమ్ము నగంబు చాపముగఁ • దాల్చినరుద్రుడె సౌఖీ దీనికన్. 256
- ఆ. వింటఁ దొడిగి యేయ • వెనఁ జను నెంతద, వ్యంతదవృష చనునె • యుంపకోల

- దేవుఁడైనతనఁజేవైవ నటు గాన, బలిమికంటె • నీతిబలిమి లెస్స. 257
- ఆ. వినునృపాల సంధివిగ్రహంబులు యాన, మానసంబు ద్వైధమాశ్రయ మునఁ
దనర షడ్గుణములు • దగువేళ సలుప మే, లోసంగు నసమయప్రయుక్తిఁ గీడు.
- ఆ. ధరణి సామభేదదానదండము లన
నాల్గుపాయము లని • నామములును
లక్షణములు చెప్ప • దక్షు లిందఱు ప్రయో
గాప్రయోగవిధులు • గలుగుటరుదు. 259
- ఆ. గోరఁబోవుపనికి • గొడ్డలియును దాన, సలుపుపనికిఁ గోరు • బలె నృపాల
గురులఘువ్యవస్థ • యరయ నీచతురుపా, యప్రయోగకరణ • మనుచితగలు. 260
- నీ. సరిగాఁగఁ బదపులొం • డొరులకు నడవఁగా, నమవివక్షునియందు • సామసిద్ధియు
మూలబలంబు పెంపున దుర్జయుం డయి, పేర్పుశాత్రువునందు • భేదవిధియు
నెందును సంధిని • హితులబలంగంబు, చే నొప్పురిపునందు • దానవిధియు
సాధునిశ్చితపరాజయుఁ డై విహీనబ, లుం డైనయరియందు • దండవిధియు.
- తే. సలుపవలయు ధరాతలేశ్వరవరేణ్య
బుద్ధియందు క్షయస్థాన • వృద్ధు లనుత్ర
వర్గము నెఱింగి పంచాంగ • వర్తనములఁ
దెలిసి శక్తిత్రయంబున • వెలయవలయు. 261
- నీ. మంత్రగోపనము నే • మఱుటయు దీర్ఘచిం, తయు నిర్భక్తపుణ్ణితయుఁ బ్రసాద
విరహితత్వము బుధా • విజ్ఞానము శుభాప్ర, యోగంబు విషయాను • రాగభావము
ననృతంబు నాలస్య • మును నాస్తికత్వంబు, నర్థంబులందు న • సన్ధిమతియు
దీర్ఘనూత్రత్వంబు • దీర్ఘరోషంబు ని, ర్ణీ తకార్యము లాచ • రింపమియును.
- ఆ. భూమిపత్తికి దోష • ములు నివి పదునాల్గు, నీని దెలిసి నెఱయ • విమనవలయుఁ
గామరోషజంబు • లై మీఱినట్టి న, ప్తవ్యసనములందు • దగుల వలదు. 262
- క. కొలిచినవారలజీతం, బులు వేళలు దప్పకుండఁ • బూర్ణముగా నీ
వలయును వారల ప్రేమము, బలము నృపాలునకు నెల్ల • పట్టను మిగులను. 263
- క. ఏయేకట్టడ లెవ్వరి, కాయాకట్టడలు దప్ప • కధిపతి ప్రజలకొ
నాయమునఁ బ్రోవవలయుఁ గృ, పాయతుం డై తస్కరాది • శాధ లునుపునునె.
- క. దండార్హుల దండింపమి, దండనర్హు లగువారి • దండించుట యీ
రెండు నకీర్తిదములు భూ, మండలనాయకుల నిరయ • మగును. 265
- క. ఇవి యన్నియు నిపుడు ప్రసం, గవశంబునఁ జెప్పఁబడియె • గాని సకలను
తివిదుఁడ నీ వలఘువిధ, ప్రవర్తనము నీక కలదు • పార్థివముఖ్యా. 266
- ఆ. సకలదిగ్భయంబు • సలిపినయట్టిమ, దాశయునిజయించినపుడె సిద్ధ
మెల్లదిశల నీదుఁకిల్లాకు సాగుట, యైన నృపులశాంతి • యస్థిరంబు. 267

వ. కావున నీవును జని యీనడుమ నంకురితదర్ప లగుచు నెదుర్పడం గడంగుగ
డునుదొర లెక్కడెక్కడం గలరో వారి నుక్కడంచి దిక్కుల సప్రతిహతంబు
లుగా భవత్ప్రీతాపంబు నెఱపుట దగినకార్యంబు దేవరయానతిచ్చినట్ల తదుచిత
సమయం బిదియ యెట్లంటేని నీవు మధురలాలసకు సకలదిగ్దేశాధీశశుద్ధాంత
కామినీమాళిమాణిక్యనిర్మితనూపురసమర్పణంబు శీఘ్రంబు సేయుటకుఁ బ్రతిన
వట్టుట చెప్పుచున్నవాడవు తాదృశమంజీరధారణకారణం బైనయానారీమణి
యదృష్టంబు శీఘ్రభావిఫలం బగుచు నిన్ను నట్టిప్రతినవట్టింపఁ దప్పదు దానన
చేసి జయంబు నవశ్యలభ్యంబయభినవకౌముదిప్రయోజనంబును దదానుషంగి
కఫలం బగుచు సిద్ధించుట చెప్పవలద కావున నీతిచాతురీపూర్వకంబు దండ
యాత్రసలుపు మని యిట్లనియె.

268

చ. బలములు గొంత శాత్రవునిఁబల్కి నడంగినపిమ్మటఁ ధనం
బులపన దండు వెచ్చములఁ బోయినయట్టిపిమ్మటఁ
గెలిచినగెల్పు గెల్పె యగు • నీసతిభాగ్యము సార్థమే యగుఁ
బలధనహాని యింత కడుఁ బాటిల కుండును నీతిమైఁ జనన్.

269

శా. ఓరాజేంద్ర ప్రదక్షిణక్రమముగా • యుక్తంబు దిగ్జైత్రయా
త్రారంభం బటుగాన గెల్పు మును ప్రాచ్యావచ్చపాశ్చాత్యులఁ
సీరాష్ట్రంబున కె గ్రొనర్చుటకుఁ బార్శ్వగ్రాహుఁ డివ్వేళకుఁ
సారోద్రగుండు మాగధుం డిపుడు తత్సంధాన మర్హం బగున్.

270

వ. అని విన్నవించి.

271

శా. సారప్రస్ఫురితాంగపంచకలసత్సంధ్యాదిషాఙ్గణ్యని
స్తారోద్యత్సచివై కమత్యకృతమంత్రప్రక్రియానిర్ణిరో
ధారాయాధితశక్తియుగ్మభృతరాజ్యశ్రీపరిభాజితా
చారున్నార్చికళావిరాజిత సమస్తక్షోణిభృత్పూజితా.

272

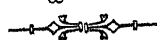
క. బంధురభేరిభూరిధ, ణంధణరవచలితవలయఃనగధాతురజో
బంధుత్వప్రత్యుద్గమ, సంఘక్షీతదోప్రతాప • శౌర్యకలాపా.

273

మాలిసి. గురుతరజయధాటీః ఘోటకస్తోమచంచ
త్తురపుటదళితక్యోః ధూళిధూమ్యాఫలాయ
త్పరస్పృహమశకౌఘా • ధర్మవిధ్వంసితాఘా
నరవినుతచరిత్రా • నారభూపాలపౌత్రా.

274

గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్యత
నూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందు సప్తమా శ్వాసము.

కళాపూర్వోదయము.

అ స్త మా శ్వా స ము.

లాక్ష్మీ దేవతీనమ

లాలనఖేలనగుణాచలద్వాక్షిణ్య

శీలితపుణ్యజయత్కర

వాలా నంద్యాలకృష్ణననుభావాలా.

- ఆ. అనధరింపు మమ్మహామాత్యవరునీతి, సరణివిని కరణు • మునిసిల్లి
యిద్ధ తేజః డాన • రేంద్రుఁ డిప్పటికిని, మగధరా • సాధ • దగిల • యునుచు. !
- ఉ. ఆనరపాలుపాలికి ప • డంతరరాతిజయంబుకల్లి యున్
మానగుణంబు నా ప్తతయు • మాటలనేరుపు ధైర్యము బరా
స్థానజనానురంజనను • దక్షతయున్ విసయోద్ధతిసలా
నూనవివేకముం గలన • యొన్నతు సంపెను రాయ బాణ గాన. !
- సీ. ఆరాయబారియు • నగ్రసంప్రేషిత, జనులచే మగ ధేన్వ • సుమ్రాణి
తప్రధానాదులఁ • దగుసామదానవి, వర్తనంబున నిజ • వసులు • వేసి
యతిశౌరవప్రవేశితుఁ డై సభాస్థలి, దద్విభుఁ బ్రశో • చితింబు గాగ
దేశకాలాదివా • ర్తాశంసనముఁ బ్రజే, శ్వరుమహిమత్వియున్ • జనంగ నడివి
- తే. దాన నెదిరికి మానంబు • దఱుగకుండఁ, గడును వద్దగన్ముఖి • సునిలయనా
మఱియుఁ గలనీతిపటిమనా • త్ప్రభునకు, సతనికిని చాను సంధా • నునుండేసె
- చ. అనుపమనీతి శౌర్యనిధి • యంగమహీరమణుడు సర్వస
ర్తనమునఁ జాల యంత్రధన • ధాన్యబలప్రముఖంబులగు నా
దును గొదలేక యుండఁ గడి • దుర్గములు దనరాజధానియున్
ఘనపరిరక్షణక్రియఁ ద • నర్పంగఁ జేసె దృఢప్రియత్నుఁ డే.

- క. తనబలనాథుల కందఱ, కును జెప్పించెను గరంబు ♦ కోర్కె బ్రయాణం
బును వారలు నుత్సాహము, దనరగ జాటించి రపుడు ♦ తమపాళెములన్. 6
- ఉ. అంబుజమిత్రుఁ డంత నపరాంబుధిఁ జేరఁగఁ బోయె నాత్మబిం
బం బపు డంతకంతకుఁ గ్రమ్మప్రభవన్నికటత్వతారత
మ్యంబున సంక్రమించుతడు♦దంచితవిద్రుమరాగవీచితై
త్యంబులఁబోలె రక్తిమము ♦ తద్దయుఁ బూనఁగ వేడి మానఁగన్. 7
- ఉ. కాలకృషీవలుండు గడఁకం బరిణత్యరుణాతపచ్చటా
శాలిచయంబు గోసి పెలుచం బన మోయుచు నున్న వాఁడు గాఁ
బోలును గుప్పగా నన నభోమణిమండల మంతకంతకుం
జాల విశాల మై చరమశైలముచేర్చున నొప్పెఁ జూడ్కికిన్. 8
- ఉ. కాలకలామఁ డింతయును ♦ గాంచనరేఖపు ప్రత్యగాశనాఁ
గ్రాలెడుక్రోవిఁ గూర్చి కరఁగంగఁ బ్రవర్ధన మొందుజాళువా
మేలిమిపూదె నాఁ బాలుపు ♦ మీతె నినుం డది గాఁక యార్పఁగీ
లాలనిమజ్జితం బయినలాగునఁ గ్రుంకెను బళ్ళిమాంబుధిన్. 9
- చ. వడిఁ దనుఁ బాఱఁగాఁ దఱము ♦ వాసరకరకుచేతిభానుఁ డ౯
బెడిదపుదుండు మార్చి కడుఁ ♦ బేర్చుచు రోదసిపేదపంటచే
నుడుగకఁ జొచ్చురే యనువనోద్ధతహస్తిమొగంబునందు నొ
ప్పెడుఘనబిందుబృంద మనఁ ♦ బెంపెనఁగెం గడనంజ చూడ్కికిన్. 10
- ఉ. కేశవుఁ డవ్వెరాట్రనుపు ♦ కృష్ణసమాఖ్య వహింపఁ జేసెనో
యీశుఁడు మూర్తు లెన్నిదియు ♦ నేనికతోలునఁ గప్పెనో సమ
స్తాశలు గూడి వృత్రదనుజాధిపభూమికఁ దాల్చెనో యనం
బేశలతం దమఃపటలి ♦ పేర్చి సమస్తము గప్పె నంతటన్. 11
- తే. నింగి యనియెడిప్రత్తిచేనికిని రక్త
బలియిడి రనంగ నెఱసంజ ♦ తోలుత నమరఁ
దఱుచుగాఁ దాన విఱిసిన ♦ మెఱుంగుబ్రత్తి
విల్లు నాఁ జుక్క లెంతయు ♦ నుల్లసిల్లె. 12
- చ. అరయఁగ నూర్ధ్వలోకము ప్రభైకమయం బయి సంశయంబుగా
నరుదుగ నెంతయుం బ్రకట ♦ మై యదిగో గగనంపుఞ్చాతచ
పురముసుషీవ్రజంబున విభాసిలుచున్నది యంచుఁ జూపఱుల్
గరము కుతూహలంబుమెయిఁ ♦ గన్గొనఁగాఁ దనరారె దారకల్. 13
- తే. అంత నమరాధినాథుగృహంగణమునఁ
జాల గందంపుఁగలయంపిఁ ♦ జల్లి రనఁగఁ

- దూర్పు దెలు పయ్యె సంత నండును దదీయ
గజము నిలిపిరొ యన సుభాకరుడు దోచె. 14
- తే. కాల మనుకువిందుడు చంద్రికాపటంబు
నేయఁ బన్ని నమగ్గమొకో యనంగ
నవమయాఖాళి గొనసాగి + మిగుల నొప్పె
విధుఁ డమరె వానిగృహభిత్తివివర మనగ. 15
- ఆ. వెల్లమడుంగుగోక + విచ్చినరీతిఁ బా, లారఁబోసినట్టియందముగను
బిండిఁ జల్లినట్లు + పండువెన్నెలలు గా,యంగదొడఁగెఁ + జెలువ మమర సంత.
- మ. కలయక లోకములందుఁ బరివ్రసితమఃకాలుష్యముం జంద్రికా
ఖ్యలనత్సత్త్వగుణప్రకర్షమునఁ బ్రత్యక్షించుచుం దద్దయుం
బాలు పొందెఁ ద్విజరాజమండలము పెంపుల్ మీఱ నొక్కొక్కచో
జలదం బుండెను మీఁదమీఁద భవదోషప్రక్రియం బర్వంగన్. 17
- ఉ. ఇ ట్టిటు యామిసీరమణుఁ + డేచంగ నెప్పటిలీలఁ జాలఁ జూ
పట్టమిఁ జూచి శ్రీనెలపు + పట్కినిఁ గైకొన కప్పు డక్కటా
గట్టిగఁ దత్ప్రియాళితతి + కైరవిణిక్ వెనఁ జేరె రాజు చే
పట్టినవారు దేవు లనుపల్కు యథార్థము చర్చ సేయంగన్. 18
- సీ. కొనుఁడి వేవిరులన్నఁగొన నేలనినుఁజూడ,మరుఁడురువ్వెడువిరుల్లిరివియనుచు
నీవట్టిమాటల + కా వచ్చు టన్న న, క్లేము రా మిది వెల + యింద మనుచు
నిపుడు మీయిష్టంబులిం దెవ్వి యనిన నా,కవ్విడఁచినగుచ్చు,కములెయనుచు
నివి చెల్ల కవి యమైడివిచాలుఁదలుఁడన్న, నెఱుఁగుదుమిపుడంట + మేముననుచు
- తే. బైటివాని నొల్లక తడిపావడలను, బాదివిపెట్టినయవి దివఁ + బోవునట్టి
యువజనులదంటమాటల + కొప్పి నగుచు, బుష్పలావిక లమ్మిఁపువ్వులపుడు.
- ప. అట్టినమయంబునఁ బట్టణంబునం గలదండనాయకు లందఱుం దమయేలికజయ
ప్రయాణంబునకుం దగినసన్నాహంబున నాయ త్తపడుచుండిరి కఖాపూర్ణండు
నభినవకౌముదిమందిరంబున కరిగి యయ్యిగురుఁబోడితోడ నొకకమలవదన
నీకు నెడఁబడినవీణియసాధించుటకు దిగ్విజయం బానర్చుసంతవలసె నేటివేకు
వఁ దత్ప్రియాణం బని యెఱింగించి మధురలాలనపాలికిం జని యాకంజవదన
తో ని ట్టనియె. 20
- క. సీనూపురంబుమణులకు, నై నిఖిలదిగంతవిజయయాత్ర యొనర్పం
గా నెల్లి మంచిదినసం, బోనెలఁతుక యనుచుఁ జెప్పి + యొగి నలిగించన్. 21
- చ. తమతమయంగనల్ కరము + తత్పరతక్ బిగియించుకొంగిళుల్
గమనపువేడ్క నించుకయుఁ + గైకొన కెప్పుడు తెల్లవాఱు నన్

- తమకము మానసంబులను ♦ దాల్చుచు మాటికి నెల్లవారు సం
భ్రమమునఁ దూర్పు చూడఁ గడు ♦ భాసితే నాఁటితియామ మిక్కిలిన్. 22
- సీ. సమకాంతిఁ జదలఁదోఁచనినీలి గవిసిన, సిడిమాఁకు తుద నడ్డపడఁగ విధుఁడు
వలసినప్పుడు దాని ♦ వ్రాల్చుటకై కట్టి, నట్టిప్రగ్గములు దీఁష్టాంశులతలు
రతిరాజు సిరిహెచ్చు ♦ రజసికాళికి నిడి, యాడుకోకిల భటుఁ ♦ డంకశోభ
యతనిమోఁద వసంత ♦ మాడుకప్రపుధూళి, చంద్రిక విరులు నక్షత్రసమితి
తే. యారజనికాళి యెండేని ♦ నరుగఁ దలఁచు
ఁబుఁజిగి వ్రాల్పించుచున్నవాఁ ♦ డేమొ యిప్పు
డతఁడు తల నిడుకొమ్ము నా ♦ నంతకంత
గోరి చంద్రుఁడు పడమట ♦ వ్రాలఁ జొచ్చె. 23
- తే. కోడి తపతప టెక్కలు ♦ గొట్టికొనుచు
గూయుక్రమ మొప్పు మీఱె వేకువ యనియెడు
కనమ గట్టి వధూమానధనము దోఁచు
నసమశరుఁడు తప్పటఁ గొట్టి ♦ యార్చె ననఁగ. 24
- ఉ. పారదబద్ధసద్భుటిక ♦ పాకపరీక్షగొనంగఁ జంద్రికా
క్షీరమునంచునన్ సమయసిద్ధుఁడు పెట్టె ననంగఁ జాల నొ
ప్పారెను వేగుచుక్క యది ♦ యంటినచోటు సువర్ణ మయ్యెనో
నా రమణీయ మైనయరుఁణద్యుతి తద్దయుఁ దూర్పు శోభితెన్. 25
- చ. హిమకరుఁ డప్పు డొప్పెఁ బ్రణయించి తుషావృతి నిడ్డ గార్హవ
త్యముక్రియ దక్షిణాగ్నిగతిఁ ♦ దాల్చె నగస్త్యుఁ డనూరుదీప్తిసాం
పమరె నముల్లసద్ద్యుతియుఁతాహవనీయము నా నెకొక్కచో
నుముకలబూది చిందినది యో యనఁ జిల్లరచుక్క లుండఁగన్. 26
- వ. అంత. 27
- సీ. సమయవ్యతిక్రమశంకాసనంరంభ, జాగ్రదుద్ధితసర్వజనచయంబు
రథ్యకేతనముఖ్యరణకార్యఘటనాది, సంభ్రమాకులసూతఁసంచయంబు
ఘంటాకుభాప్రముఖద్విపనన్నాహ, భూరితరత్వరాఁధోరణంబు
పల్యయనఖలీనఁబంధాదిసైంధవ, కల్పనాలోలాశ్వీకప్రజంబు
తే. తక్రదధ్యుపదంశాదివిక్రయకర, భామినీహూతివాచాటభటకదంబ
సమవలంబితభోజనఁచాపలంబు, నగుచు నవ్వేళఁ దనరె నన్నగర మంత. 28
- సీ. పొందుగా నందళంబులు పల్లకీలు ద, క్షుత నాయితము సేయుఁజై బికులును
దగువాహనముల సంఠాపురకాంతల, నిడి దిట్లువైపించుఁపెగ్గడులును
ద్రోవఁ జాఁజులఁబెట్టిదొలుతగాఁ దమతమ, మొనలగల్పఱచుచుఁమూపతులును
నుష్ప్రవామిశకఁటోక్షాదివాహిత, భర్తపేటికు లగుభారికులును

ఆ. గగము సంభ్రమింప • ఘనతరమైనత, త్కలకలంబు లపుడు • పాలుపు మీఁతెఱ
గైరవప్రియోదః యారంభఘూర్ణమా, నార్ణవారవంబు • ననుకరించి. 29

సీ. ప్రస్థానసముచితః బ్రహ్మమంత్రములభూ, గీర్వాణపంక్తు లాశీర్వదింప
జయజయదేవ యః శబ్దజృంభణముతో, బిరుదావళులు వందివరులు చదువ
వేత్రహస్తలు పేల్లు • వివరించి చూప సా, మంత్రభూనాథు లంతత మ్రొక్కఁ

బట్టపేనుఁగుపైఁడిపల్లకితేజీని, దగ నాయితము సేసి • దండపెట్ట
తే. జైత్రభేరిధణంధణశబ్దమహిమ, గరము ఘూర్ణిల్లె దిక్కులు • గ్రక్కదలఁగ
లలితగుణయుక్తమగుశుభః లగ్న వేళఁ, దనదుభవనంబు నెడలెభూతలవిభుండు.

క. ఇత్యైః గున వెడలి యతం, డుత్తమకరి నెక్కి దిగఁ యోత్సాహవిలా
సోత్తంభనకాహళికా, తుత్తంభధ్వనులు వారిఁ ధులఁ గలఁగింపన్. 31

చ. గురుతరకేతుధూతఘనః కూటము లై నమహారథంబులుం
జలదవనీధరేంద్రములఁ చాడ్చిన నొప్పెడుసింధురంబులున్
మరుదవమాననాచతురిఁ మున్నుటవేగము లైనవాజులున్
వరభటసంచయంబు గొలువన్ వెడలెం బుర మాతఁ డంతటన్. 32

వ. అప్పుడు. 33

సీ. మిళితభూగగనాంతఃములసందు విచ్చినఁ, గాఢ్వింశుబ్రహ్మాండః కాంతి యనఁగ
దిశ లెన్ను చిది పూర్వః దిశ యని బ్రహ్మ ని, ల్నివయట్టి మొదలిటి లెక్క యనఁగ
నుదయాచలాధీశుఁ నుత్తమాంగంబున, భాసిల్లుసొంబట్టుఁ పాగ యనఁగ
గగనాఖ్యపనసవృక్షప్రకాండోపరి, భ్రాజితం బగుపక్వః ఫల మనంగఁ

తే. దారకాభర్త చంద్రికాః క్షీరభోజ
నాంతమునఁ బూర్వసంధ్య యఁ న్నాంత వెలిచి
లీలఁ జేర్చినపసిఁడిపల్లెర మనంగఁ
దరణి విశ్వంబు గాన్పించె • వరుసతోడ. 34

వ. ఇవ్విధంబున సూర్యోదయంబున నకలజనమనోరంజకం బగుచు నెప్పుచున్నంత.

చ. ధళధళనాయుధద్యుతివిఃతానము గ్రమ్మఁగఁ జాల నెప్పుచున్
వెలువడుసేనలుం బురముఁ వీధులు సన్ననిసాధకోటితోఁ
బాలుపెసఁగన్ దినేళరుచి • పూగదగద్దగితాంబుసారిణీ
విలసితపుష్పితోపవనః వీధులువోలె సురాళిచూడ్కికిన్. 35

క. అంతటఁ బ్రాకారద్వాయ, రాంతము సమర్థ మెనఁగ • నత్యంతాయు
ష్మంతులము గదా యనుచును, సంతసమునఁ గడచిపోవుఁ జను లాడికొనన్. 36

వ. ఇవ్విధంబునం గ్రముకకంతో తరపురద్వారంబు నిర్గమించి తద్బలంబులు నడుచు
నప్పుడు. 37

తే. ఎంతదవ్వలవస్తువు • నెదుటఁ గాన, రైరి ప్రథమనిమేషంబుఁ నందుఁ దక్క

- దాని నంతన కడచురఁగఁగవజంబు, వేగమునఁజేసి రథికులు ♦ వెఱుగుపడుచు. 39
- క. తురగప్రచారమును గుం, జరమదముఁ బరస్పరాతిశయచాపగుణ
స్ఫురణము నొదవ నపంకము, నరజస్కము నగుచు మార్గఁమపు డింపొనఁగెన్.
- సీ. జల్లులతోడిపెఁన్నలెంబు లెగవైచి, పట్టుచుఁ బేరముల్ ♦ పాటువారు
మెఱుఁగులుచూడ్కులఁమిటుమిట్లు గొలుపంగఁ, జేకతారులబయల్ ♦ చిమ్మువారు
బెడిదంపుటరిగెలు ♦ బిఱబిఱఁ ద్రిప్పచు, వడి బిల్లుమిరములు ♦ వైచువారు
తెగనిండఁ దిగిచి నఁద్రెసలకుఁ బూటైకో, లలుచూపి పల్లటీల్ ♦ దాఁటువారు
- తే. నొండారుల కభిముఖమైన ♦ నుబ్బువారుఁ
గడలు చాపుచు వేడుకఁకయ్యమునను
జెలఁగి తమదొరలకు నింపు ♦ సలుపువారు
నగుచు నీరభటుల్ మించి ♦ రతిశయమున. 41
- తే. మునుపుగా నేగి యసిమిగొఁలైనలు వన్ని
త్రోవ నెక్కడెక్కడ నేమి ♦ గావలసిన
యట్టిభక్త్యభోజ్యాదులఁయమ్మకమునఁ
దనియఁ జేసిరి వణిజులు ♦ తద్బలముల. 42
- చ. వలసినచోటనెల్ల నభివాంఛితవస్తుచయంబు గల్గుటన్
లలనలు దారు సాంద్రవరఁణంబుల నొప్పెడుపల్లకీలఁ బో
గలుగుట నర్థవంతులకుఁ ♦ గట్టిన నాన్మపుదండయాత్ర యిం
పలరంగఁ జేసెఁ బట్టణముఁనట్ల యనర్గభోగహేతు వై. 43
- చ. అలఘుబలప్రతాపయుతుఁ ♦ జై యతఁ డమ్మెయి వచ్చుదండువా
ర్తలు వినుచుం దదగ్రదిశ ♦ రాజులుఁ గొందఱు ముక్తమార్గ లై
వలనలు పోవువారుఁ దగుఁవస్తువు లప్పనఁ బంపువారుఁ గే
వలవినయంబుతోఁ గొలుచుఁవారును నైరి యథోచితస్థితిన్. 44
- వ. అంత. 45
- సీ. సకలసౌభాగ్యలక్షణధన్య యైనట్టి, మధురలాలసకు నత్యధికపుణ్య
విభవకు జగదేకవీరపత్నికి నందె, లఖలదిగ్దేశధరాధిపతుల
పట్టపుదేవులు ♦ భరియించుమాళిర, త్నములఁ జేయింపఁ దన్నాధుప్రతిన
యేతదర్థంబు దం ♦ జెత్తి తానిదె యమ్మహారాజు వచ్చె మీయర్థములను
- తే. బ్రాణముల నిల్పుకొనుఁ డింక ♦ రాజులార
యెదురుగాఁ దగ దిష్టంబు ♦ లిచ్చి యనిపి
యనుచుఁ దనపత్రికలు సత్వదాత్ముఁ డనిపె
నరపతుల కెల్లఁ గొందఱు ♦ నడచి రట్ల. 46
- క. ఇత్రైఱుగునఁ దగఁ గానుక, పుత్రైఱిచిననృపుల నెల్లఁ ♦ బ్రోచుచు నారా

- జోత్తముఁడు చని పరాక్రమ, వృత్తిని మత్తిలి నకాడఁవిభుపై విడిసెన్. 47
- చ. విడిసిన నల్లి గాడప్పథిఁవీతలనాథుఁడు క్రోధధీప్రుఁడై
బెడిదఁపులీలఁ బేర్చుఘనఁభీషణసేనలతోఁ బురంబుఁ దా
వెడలి పరాక్రమించెఁ దనఁవిక్రమసంపద కోహటించి న
ల్గడల నరాత్మిసైనికనిఁకాయము బిట్టు గలంగి పాఱగన్. 48
- వ. అట్టిసమయంబునఁ గళాపూర్ణుఁడు. 49
- క. తనదుగుడారముదాఁకను, గనుకని తలఁగఁబడి వచ్చుఁఘననిజసేనం
గనుఁగొని యోడకుఁ డోడకుఁ, డనుచుఁ గాఢవిభుఁ డనికొనఱిమెనె యనుచున్. 50
- క. కానుకలు గొనుచు నిటఁ బాడ, గానఁగ వచ్చునె యటంచుఁగఁడఁ దెగఁ దనఁపై
నే నిందాఁకం గటకట, యీ నెఱి దనకున్న నడఁతుఁ నిప్పుడ యనుచున్. 51
- వ. పరిసరవర్తులం గనుంగొని. 52
- శా. తేజం బల్లనకట్టి కూడఁగ వెసం • దెం డంచు మత్సేనలక్
రా జొక్కండె కలంచి పోఁగలఁడె తాఁ • బ్రాణంబుతో నంచు మ
త్తేజఃప్రాధి గణింపఁ డెట్లనుచు నేదీయఃకృపాణం బతి
భ్రాజిష్ణుద్యుతిగా నొరం దిగుచుచుం • బ్రస్ఫీతసంరంభుఁ డై. 53
- వ. పటభవనంబు వెలువడి పగర కభిముఖంబుగాఁ జనుచుండ. 54
- ఉ. సాహిణి యంతఁ గూడ రభఃసంబున వచ్చె సమిద్ధయద్ధన
న్నాహముఁ జిత్రసత్త్వజవఃసత్త్వకృతార్థమఘోటకప్రభా
పోహము రోషభీషణవిఁపోషితహేషితభీషితాహిత
వ్యూహము భూరిభూషణసంముజ్జ్వలదేహము నుక్కవాహమున్. 55
- ఉ. తెచ్చిన నెక్కె నవ్వసుమఁతీధవుఁ డాతనిపూన్కి చూచి యు
ద్యచ్ఛతురంగవాహినులు • దారు తదీయబలాధినాయకుల్
హెచ్చినశౌర్యసాహససంమృద్ధుల నొండొరు సూటి తేనికీ
మెచ్చినరింపుచుఁ వడి నమిత్రబలంబులఁ దాకి రంతటన్. 56
- ఉ. అత్తఱి దద్బలం బరిబలౌఘములన్ నుఱుమాడి వైచె నె
వ్వెత్తుగఁ జుట్టు ముట్టుకొని • యీఁజెల డొంకెనలం గటార్ల బ
ల్లతుల సత్తలంబులను • గైదువుపక్కెరజోడు కాలు గే
ల్లుత్తుక డొక్కప్రక్క చెవి • గొమ్మని యేర్పడ కుండునట్లుగన్. 57
- ఉ. ఈడితశక్తి నంగజగఁతీశ్వరుసైనికు లట్ల చెండుబెం
డాడఁగ నాత్మసైనికచయంబు కతావికలై కలంగి య
వ్రీడతఁ బాఱ జొచ్చుటయు • వీరను గాఢధరాతలేశ్వరుం
డోడకుఁ డోడకుం డని పటూక్తులచే నిజసేన నిల్పుచున్. 58

- చ. కడు వడి మీఱఁ దాఁ దొలుతఁగా రథమున్ బఱపించి ఘోరపుం
బిడుగులవోనితూపు లరిఁబృందముపైఁ బరఁగించె నాతనిం
గడచి తదీయసేనలును * గ్రమ్మె నరాతులమీఁద సాహసం
బడరఁగ జేపఁ జేర్చిగించినట్లు నమస్తము నెక్కుమొత్త మై. 59
- క. ఆకఠినపుకోల్తలకున్, గాక కలంగఁబడి నాల్గుగడలకు విచ్చెన్
జీకాకుపడుచు నంగమ, హీకాంతునిసేన లెల్ల * నెంతయు భీతిన్. 60
- ఉ. ఆకరఃకిన్ గలంగి చనునట్టిబలంబును హాసభాసురా
లోకములం గనుంగొనుచు * లోకజనస్తుతుఁ డంగభర్తయు
గ్రాకృతితో విపక్షనిచయంబుపయిం గదలించె నశ్వమున్
భీకరలీల వాలు ఝళిపించుచుఁ గెంపు వహించుచూడ్కితోన్. 61
- చ. హయము నదల్చి ధేయనుచు * నాజకి దోలుట యెండు దోచె న
వ్యయరయశక్తి నంత మఱి * వచ్చినత్రోవయుఁ బోయినట్టిత్రో
వయు నొకటం గనంబడద * వాడలువాడలుగా నతం డసి
క్రియలను జక్కజేసినహరిద్విరదారులచేతఁ దక్కఁగన్. 62
- ఉ. ఇక్కరణిం గడంగి యతఁ * డెంతయు మిక్కిలి నక్కజంబుపే
రుక్కునఁ జక్కుసేయఁ గడు * నోటమిమోహత శేషసైన్యముల్
గ్రక్కున విచ్చె వీపువెనుకన్ మఱుమానిసి లేక యమ్మఁగాఁ
జిక్కినమేకవోలె వగఁ * జెంది నిజాధిపుఁ డొంటి జిక్కఁగన్. 63
- శా. ఆచందంబున నొంటి జిక్కిననిజఃత్వార్థిశు నీక్షించి యా
త్రాభంగుం డనుదండనాయకుఁడు మాద్యవ్భోటకారోహశ్చ
తౌచాతుర్యధురంధరుం డగుచు ఖడ్గాఖడ్గి సంగ్రామవి
ద్యాచార్యుం డని ప్రస్తుతుల్ గనినవాఁ * డత్యంతశౌర్యంబునన్. 64
- క. తురగారోహణమును భీ, కరతరఖడ్గంబు నొప్పుఁగాఁ దిరిగి నిజే
శ్వరునకు నడ్డం బై ని, ర్భరరథసముతోడ నంగపతి కెదిరించెన్. 65
- సీ. వ్రేటున కను వైసఃరీతిమైఁ దమవాగె, చన్న వెంబడిగ సశ్వములు మెలఁగ
నొండాంటిఁగొట్టుచోఁఖండాలుఖంగుఖం, గునఁదాకిపెనుమీఁకుఁగురులుగ్రక్కు
నొకచోటునూపి వేఁటొకచోటువడి వ్రేయు, పూవు లెచ్చరికలఁ * బొల్లువ్రావ
నెక్కువతక్కువ * లెందు నించుకయుఁ గ, లక నేర్పు బోకలీలన తనర్ప
- తే. వరుణరణకౌతుకాకులఁస్సర్గయువతి, జనకటాక్షునిరీతౌనుసరణవశత
నిధికౌక్షేయకద్యుతు * లినుమడింపఁ, బోరి రప్పడు వార లద్భుతము గాఁగ.
- క. ఆయెడ యాత్రాభంగుని, యాయుధముఁ జూచి మొత్త * మై గొడమహీ
నాయకుడండకు విజయా, శాయత్రతఁ దిరుగఁ జేరె * నతనిబలంబుల్. 67

సీ. అమృహాయుధంబు ♦ నట్లు ఘోరతఁ బ్రవ,ర్తిలఁ గళాపూర్ణుండు ♦ తీవ్రగతిని
గడుచిత్రహస్తలాఘవముఁ జూపుచును ద,త్ప్రీతిలోపల నాత్మరక్షయందు
నించు కేమఱుట దోఁపించి వేటున కాన, యిచ్చిన వేయ వాఁ ♦ డెత్తినట్టి
బలుకేలు నాకాతుఁ ♦ బల్లంబు నశ్వంబు, నెనిమిదితునుక లై ♦ యిలఁ బడంగ
తే. వ్రేసె నేటవాలుగ నొక్కవ్రేటునన గ,భీరరయమున నసిధారఁ ♦ బెడమరల్చి
కలన వేటాఱుతునియలుఁగాఁగ వ్రేయు, బిరుదుకాతులవార్తలు ♦ బెండుపడంగ.
వ. అప్పు డాకాశంబున నుండి విలోకించునాకలోకనివాసు లాకళాపూర్ణునిభుజశ
క్తిశౌర్యసాహసహస్తలాఘవంబులకు నదృశ్యతంబు నొందుచుఁ దమలోన. 69

ఉ. వ్రేటున కెత్తినట్టిప్రతివీరునికెత్తికి నెడ్డుకొంట యె
చ్చోటను గల్గినట్టిది యశోధనుఁ డీఘనుఁ డివ్విత్రదోః
పాటవ మెంత నమ్మెనెకొ ♦ వైరి నిజాయుధ మెత్తి వ్రేసెఁ దా
వ్రేటిరునాల్గుతున్నలుగ ♦ వ్రేయుచలంబు ఫలంబు నెండంగన్. 70

వ. అని కొనియాడి రట్టినమయంబున. 71

క. సంగరకేళి నతం డీ, భంగిని విహరింప గాడఁపతిసేనయుఁ దా
నుం గలఁగి పాతె రేఁగులు, దంకేళ్లుగఁ ద్రొక్కికొనుచుఁ ♦ దద్దయు భీతిన్. 72

వ. ఇవ్వీధంబునఁ బలాయనంబు నొంది యతండు నిజపట్టణంబు సొచ్చెఁ గళాపూ
ర్ణుండును బ్రచండతరసింహనాదబంధురజయదుందుభిధణంధణఘోషభీషణం
బగుసేనయుం దానును సతని వెనుకొని చని యతిరయంబునం బురంబు చొర
నురువణించినఁ దద్రక్షకులు తమకపడుచు గవనులు మూయించి చందనంబులు
ఫిరంగులు జబురుజంగులుఁ దుపాకులు మొదలైనసాధనంబుల ముమృరమ్ముతోఁ
గ్రమ్ముకొని కొమ్మకొమ్మకుఁ బెక్కిండుగా నుక్కుమిగిలి లెక్కకు నెక్కుడగు
చు విక్రమాటోపంబునఁ గోటబలునుకొనుటయుఁ గటనటద్భ్రకుటీవికటితము
ఖుం డగుచు సత్వదాత్తుం డనుకళాపూర్ణునిప్రగ్గడ దమమొగ్గరంబు నగ్గలిక
మెఱయ లగ్గలకు డగ్గఱించిన తదుగ్రతకుం గాక చీకాకుపషప్రజలగజబిజు లా
లింపుచు గాడపతి వివిధోపాయనపురస్కరంబుగాఁ బురంబు వెడలి యాకళాపూ
ర్ణమహారాజుం గని కొలిచి యతనిదయ వడసె నివ్వీధంబున దుర్వారదోర్వీర్య
భవగర్వంబున నాయుర్వీప్లభుండు నవ్వల నడచి గడునుఁదనంబునం దనకు
మెం డొడ్డినయొడ్డనిపై బలంబుల విడియించె నప్పుడు. 73

క. చతురంగబలోన్మతి సం, భృతగర్వత నెదురుపాఁజుఁ ♦ బెట్టెనతం డు
ద్ధతివీరరసావిన్ము, ర్జిత మగురణ మప్పు డుభయఁసేనల కయ్యెన్. 74

వ. అంత. 75

ఉ. దుమ్మనఁ గొంతసేపు నది ♦ దుర్దమరక్తముచే నడంగ ద
ర్పమ్మునఁ గొంతసేపు నది ♦ పంచినపేరలతం గలంగఁ గ్రో

ధమ్మనఁ గొంతసేపు నది • తద్విషయారిహతిం దొలంగ గ
ర్వమ్మనఁ గొంతసేపు వరు•వాసి గణింపఁగఁ బోరె నమ్మెనల్.

76

ఉ. అట్టియెడఁ నమగ్రబలుఁ • డంగవిభుండు చరన్తహాద్రి నాఁ
బట్టగుచుం గడుఁ మెఱయు•పట్టపుటేనుఁగు నెక్కి మిక్కిలిఁ
బెట్టిదపుంగడంకఁ గరి•బృందముతో బలనాయకుల్ దనుం
జుట్టును గొల్చి రాఁ దనరు•చుఁ నడిచెం బ్రతిపక్ష సేనపై.

77

ఉ. అప్పు డెదిర్చి యుత్కలధ•రాధిపునాజ్ఞను దద్గజేంద్రముల్
చెప్ప నశక్య మైనమద•జృంభణలీల దలిర్పఁ బోలె నే
ర్పొప్పఁగ శాత్రవద్విరద•యూధముతోడను జూడ మెట్టిచో
నెప్పుడు నిట్టి బెట్టిదపు•టేనుఁగుపో రని మెచ్చి చూపఱుల్.

78

సీ. ఎడనెడ నడిఁ గూడి • నుడిరీతిఁ దిరుగుచు, దలపడి దర్పంబు • దెలుపునవియు
వెనువెన్న కొక్కింత•చని యొక్కటొక్కటి,దంతముల్ భేదిల్లఁ • దాఁకునవియు
నెడవాయనీక బల్కి ని నంటఁ గదుముచు, నట్టిట్లు వడిఁద్రోపు•లాడునవియు
మావంతు లన్యోన్య•మథితు లై కూలినఁ, బూవు దప్పకయల్కఁ•బోరునవియు

తే. నగుచు నపు డగ్గజేంద్రంబు • లతిశయిల్లె
దంతఘట్టననిఘర•ధ్వానములను
జలులఘంటాఘణంఘణ•శబ్దములను
గఠినఘీంకారములను ది•క్టము లదర.

79

క. ఆవేశ నంగవిభుదం, తావళమును వడిని దిరిగి • తాఁకినఁ బ్రతిదం
తావళము లెల్ల వెలికిల, మావంతులు గ్రింను గాఁగ • మహిమైఁ ద్రెల్లెన్. 80
వ. అపుడు నిజగజేంద్రంబు నత్రైటపిఁ బఱపి నురుపించుక్రముకకంతో త్రరపురాధిశుని
యాటోపవిజృంభణంబునఁ గలంగఁ బడునిజ సైన్యంబు వారింపుచు ఘోరా
కారం బైనవారణంబు నారోహణంబు చేసి యుత్కళాధీశ్వరుం డక్కడిదిహీ
రుని మార్కొని యక్కజం బైనవిక్రమంబు నెఱపె నట్టిసమయంబున.

81

మ. సమవృత్తి జవన త్త్వముల్ నెఱపుచుఁ • సవ్యాపనవ్యక్రమా
భ్రమణం బొప్పఁ దటాలునం దలపడుం • బల్కాఱు శుండ్రప్రకాం
డము లొండొంటిఁ బెనంగి ఘీంకృతిమహా•నాదంబు రోధోంతరా
శము ఘూర్ణిల్లఁగఁ జేయు నమృదకరుల్ • సంరంభఘోరంబు లై.

82

వ. ఇత్రైటంగున నత్యంతఘోరంబుగా నవ్వారణంబు లవారణీయసారంబు లై పో
రుచుండ నంతటఁ గళాపూర్ణుండు.

83

క. ఎడనెడఁ దడఁబడుచో నడిఁ, గుడియెడమలఁ దిరుగునేనుఁగులు పిఱుఁదులు నే
ర్పడునట్టిక్షణములోనన, పెడమఱలి విపక్షు వెనుక • బిట్టుఱికి వెనన్.

84

క. ఉటుకుచు నె కఠినముష్టిక, నెటి చెడ నడివీపు వ్రేడిచి ♦ నిజభుజముల నే
డైట మెటయ వానిసంధులు, బిటుసున వెనుకకుఁ గుదించి ♦ పెటకే ల్పట్టెన్.

క. వెండియు న ట్టిటు గదలక, యుండ నతం డతులబలర♦యోధతిమహానీ
యుం డగుచు వానిఁ దద్యే, దండము నడికట్టుత్రాళ్లఁ ♦ దగ బంధించెన్. 86

ఉ. ఎంతయు విక్రమం బలర ♦ నిట్లరివీరునిఁ గట్టివైచి తా
నంతట వాని వానిమద♦హస్తిని జెంగున దాటి మిక్కిలిక
వితగ నంతరాళమున ♦ నెవ్వడిఁ గ్రమ్మటి వ్రాలె నప్పు డా
దంతి నెదిర్చి పాటుతన♦దంతిపము రణసమ్ముఖంబుగన్. 87

తే. అంత నొకబండకోలచే ♦ నహితుకరిని
విఱిగి పాటగఁ బాడిచి పోవిడక మగుడి
ప్రేప్పుకొని తెచ్చి తత్కుంభ♦దేశపార్శ్వ
ములు చుటుకు ముట్ట నేయుచు ♦ బలము లులుక. 88

ఉ. ప్రాణముతోడ నుత్కళనృ♦పాలకు నెమ్మెయిఁ బట్టి తెచ్చి సం
ప్రీతునిఁ జేసి తా విడిచె ♦ నెన్నఁడు నిట్లు సమాసయుద్ధపా
రీణులతోడ నింక నెదిరింపకుమీ యని బుద్ధి నెప్పి క
ల్యాణగుణాధ్యుఁ డంగవసు♦ధాధిపుఁ డీప్సితరత్నహరి యె. 89

వ. ఇవ్విధంబున నిరర్గళవిజయస్ఫురణంబున భాసిల్లునానుముఖానత్తినందనుండు
తనకు నంతటఁ గళింద్రదవిళ-చోళపాండ్వాదిభూపతులు తమయంతనే వశవర్తు
లగుచు నానావిధోపాయనంబులతోడ నెదుర్కొనుచు ననుప దక్షిణసముద్ర
తీరంబునకుం జని కేరళమహీపాలునిమీఁద విడిసిన నతండు. 90

క. శూరత పాటించి చమూ, వారంబులుఁ దాను నతని ♦ వడి మార్కొనియెన్
భేరీభూరిధ్వానమ, హారభటిజతాభిఘమఘు♦మారవుఁ డగుచున్. 91

ఉ. అత్తటి రెండుసేనలు ర♦యంబునఁ దారసిలెం గడంకమై
నుత్తరదక్షిణార్ణవము ♦ లొండొకటన్ వడిఁ దాఁకెనో యనం
దత్తరళత్వదీప్తతఁ ద♦నర్చునవేంధనవహ్నియో యనన్
నెత్తురు వొల్చె నంతమును ♦ నింకికె బర్వంగ ధూళిధూమముల్. 92

వ. అందు నపుడు. 93

లయవిభాతి. తనదునకలాయుధములును బరునిచేతఁ దునిసినను బారివోనిమగ♦
తనము గడుప్రాప్తై, తనర నది వేడ్క నహితునకు నెదురేగి నిజతనువుశరముల్
వెరికికొనుచు బలుమూర్ఛక, మునుఁగుచుఁ దదీయ మగుతనువు ప్రథమంబు
గురుతున బాడుచువీరవరుఁ ♦ గని తదుపభోగం, బునకుఁ దమకించుసుర♦వని
తలకుఁ బల్కురకు ♦ ఘనపదము నందు నొకపెనుజగడ మయ్యెన్. 94

చ. బిరుదుకటారికాండు పరభీకరసత్త్వలు వార లిద్దఱుం
బరుసఁదనంబు నేర్పు నెఱుఁబంటుతనంబు నెకల్లోకశ్రకుఁ
సరియగు చున్ని కోర్పుమని ♦ సంధిలుగోపకటాక్షువీక్షణా
స్ఫురణ కట్లార్లపై నడరెఁ ♦ జూపఱ లోహితశంక నొందఁగన్. 101

క. ఒకని మెకించుకయును జో, కక యుండెఁ గటారిమొనలు ♦ కడు బెట్టువడిక
నెకచికలుగఁ బోట్లాడుచు, వికసిల్లెడునాకడింది.వీరులయందున్. 102

క. అంతఁ గళాపూర్ణుఁడు గడు, వింతగ నతిచిత్రహస్తృవేగతఁ బరభూ
కాంతుఁ దడఁబఱచి పొడిచె నొ, కింత చొరఁ గటారిమొన ననేకస్థలముల్. 103

వ. అప్పుడు తత్ప్రతివీరుండు. 104

క. ఆనేర్పునకును జంపం, గా నొల్లమికిని మనంబు ♦ గడు నెఱుఁగుపడుక
దా నతనిపాదయుగళికి, నానతుఁ డయ్యెను గటారి ♦ యటు నైచి వెసన్. 105

వ. ఇట్లానతుం డై కరకమలంబులు మొగిడ్చి యోమహానుభావా నీవు రాజమా
త్రుండవే దివ్యపురుషుండవు గాక యే నాంధ్రదేశంబున నుండి నచ్చినయొక్క
యత్యంతచాతురీధురంధరుం డైనకటారిసాధనకానివలన ననేకకాలం బభ్యసించి
పేరుగలబిరుదుమాఘీలఁ బెక్కండ జయించి యెక్కడను మొక్కపోనిమాను
షంబున ననూనగర్వుండ నగుచునికిం జేసి నిన్ను నిట్టిపోరునకుం బిలిచితి న న్ను
ట్ల పరిభవించుట యత్యద్భుతంబు గాదె యని కొనియాడి యమృధురలాలసాని
మఱు సపరివారంబుగా నిజపురంబునకుఁ బ్రార్థించి తోడుకొనిపోయి మనోహరా
పచారంబులం బూజించి యతని కభిషేకంబు లైనతనదుశుద్ధాంతకాంతలఁజేసి
రత్నంబులు సమర్పించి ప్రణయపూర్వకంబుగా ననిపె నపు డంగాధిపతి యి
నివలన మృగేంద్రవాహనానిలయం బున్నచోటు విని యచ్చటి కరిగి యాచు
హాదేవిని సేవించి తద్భవనవలభు లరసి తనపూర్వజన్మంబునీణియఁ గని పుచ్చు
కొని యత్యంతసంతుష్టుం డగుచు సంత నుత్తరాభిముఖంబుగా యాత్ర నా
వించె. 106

తే. అప్పు డాచుట్టుపట్ల ధరాధిపతులు
తనకు నిష్టంబు లైనరత్నముల నిచ్చి
కొలచి యనుప నాభూపతి ♦ ఘూర్జరేశు
పై నడచె వానిశౌర్యదర్పంబు వినుచు. 107

క. అతఁడును దద్వార్తలు విని, యతిభీషణ మైనయట్టి యాత్మధ్వజుని
తతితోడ వచ్చి తాంకెం, బ్రతివీరునిదిశలు ధూళిపటలము మ్రొంగన్. 108

ఉత్సాహ. అబ్బలంబు లొక్కటాకటి ♦ నట్లు గవియునార్పు లా
గుబ్బు గాఁగ నడరె వాద్యఁ ఘోషభీషణంబుగా

నిబ్బరంపుటార్భటిని జఙ్ఘించె నంత నెల్లచో

డబ్బుడుబ్బు ఖంగుఖంగు ధంగుఘంగు మన్ధస్థనుల్.

109

వ. అప్పు డుప్పతిల్లుభూమంబుచొప్పు నుత్పాదించుచు రోధోంతరాళంబు నాచ్చా
దించుధరాపరాగంబువలనను ధింధీంకృతం బైనయుభయబలంబులు దమతమ
యేలికలవిరుదు లుగ్గడించుటలకతన నాత్మ పరస్పానికవివేకంబు లొకానొకభంగి
ని సంఘటిల్లఁ బోరుచో ఖంగుఖంగున నెండొంటిఁ దాఁకుచుఁ దడఁబడుబెడి
దంపుటడిదంబుల వెడలుమిడుఁగుఱులవలనను నాటోపంబు లైనయీఁటెపోటు
చేత గాటంపుఁబెల్లునఁ జిల్లుచిల్లున వెల్లునుల్కులజ్వాలామాలికల నాభీలంబు ల
గుధారాశర క్తపూరోద్గమంబులవలన నుభయ సేనానాయకప్రతాపప్రాదుర్భా
వనిర్భరార్భటిశంక లంకురింప విరుదకాహళశంఖభేరిపటహరటితపటిమంబును
బ్రతిభటార్భటిపటుత్వవిఘట్టనసమయసముదితరసత్వరవిస్ఫుర్త్యరసింహనాదంబు
లును మదచండిమోద్దండవేదండమండలాఖండఘీంకారఘోషంబులును భీషణ
హయహేషితంబులును సఖర్షమాశ్రీవిర్విరామటంకారనిస్త్వసంబులును వికస్వ
రస్యందనబృందనేమిశబ్దంబులును నంబరంబు వగుల్పు నం దుండ జడిసి పుడమికి
డిగిననిబిడంపుజలదసముదయంబులపగిదిఁ బాదలుమదగజంబులమదధారావ
ర్షంబులకుఁ దగినయందంబున నింద్రగోపబృందసంఘోకందళనికరంబు లగుచు
మాంసశకలంబులు గానుపింప సంతకంతకు నెంతయు సధికంబు లగుక్రోధంబు
లతోడ యోధవీరులు చేరి ఘోరాసింధారలఁ జక్కడఁచినఁ గఱుక్కనం దెగి
బిట్టుమిట్టించిపడుధవళోష్ణీష భూషితమస్తకస్తోమంబులభంగులు సంగ్రామరంగాం
బరీహాభీలకాలరాత్రిభర్జ్యమానసముజ్జహానలాజానుకారంబునఁ బరిధవిల్ల నుర
స్థలంబులు నఱకుకఱకుటలుగులకతన వెనుకకొరుగునెఱమేటిబలుమగలప్రథ
మక్షణాకృష్టనిష్ఠురధనుర్వలయనిష్ఠూతంబు లగుశరవ్రాతంబులు వెడవెడ
నార్చుపగఱమొగములఁ బ్రవేశించి పెడతలవెడలుచు సముత్కటతాత్కాలి
కరోహాధిక్యకర్కశామందసందృష్టపుంఖమూలంబు లై చిక్కియుం జిక్కువడక
యక్కజపుజవభరంబున సరంబులతోడం బెకలించుకొని యెగయ విగళితచికు
రంబు లగుశిరంబులు గగనంపుఁజప్పరంబునకుఁ జల్లులు పుల్లారవిందంబులు
పూవుదండలు నై యొకవిచిత్రపుసాంపు సంపాదించుచు మృత్యుదేవతామహా
త్సాహసన్నాహంబు దలఁపింప నకంపితశౌర్యసాహససముద్భటు లగుభటులు
ను దెసలం బొదివి కదననిపుణత నెఱప నిలువునన యసువులు విడిచి నిరంతరని
ర్ఘాతశాతత క్షితోమరప్రముఖశస్త్రచరమభాగాలంకరణచారుపింఛమాల్యాది
విలసితంబు లై యధోభాగంబులఁ గెంబట్టుపఱపుటెఱపునెఱపునలలపంకిలరుధి
రప్రవాహంబులతోడ వీరపురుషసంభోగవిలంబాసహరంభాముఖ్యదివిజకామి
నులకు నలంకరించి యాయితంబు చేసినచతు స్తంభకుంభనికేతనంబులో య

నం గానుపించునేనుంగులమీఁద శిఖరంబులచాడ్పునఁ గనకమయకీరీటకవచ
 ధారణాధోరణశరీరంబులు రాజ్య విదారితానేకచక్రంబు లగుచు నెకకడ నొ
 త్తగిల్గినఁ ద్రెల్లినయరదంబులయితరచక్రంబులు కృష్ణముఖశీలీముఖకృత్తనే
 మిఘుట్టనంబులబిటునున నిరుసులకొనల బిటబిటం దిరుగుచు నివతితరథంబులు
 భూరితరవీరరసావేశంబున వైరివీరవ్రాతపాతనార్థంబు చక్రాయుధంబులు ద్రి
 ప్పెడినో యనుతలంపు సంపాదింపఁ బెంపుమీఱుచు నొప్పుత్రిప్పడువడుపునం
 బరిథవిల్లుచు నుండఁ దొండంబు లెత్తి తిరుగుగండకరణి నురువడిం దిరుగుచు
 నెండొంటిం దాఁకుకరులపరిసరప్రదేశంబునం దొట్టువ గట్టి పొల్లుతోడియాధ
 కికణరాసులుంబోలె గానుపించురుధిరపలకరంభితాస్తోకకీకసతీశకూటంబుల
 చేర్చున శూర్పంబులనేర్చున నేర్పరింపుచు సంపతితసప్రాణసామజవిధూయమా
 నకర్ణవ్యాపారంబులు దీపింప సంగ్రామభూమి యద్దామరాద్రభీభత్సభయానక
 హేతు వగుచు నుద్వ్యోతిం చె నట్టిసమయంబున సుముఖాన త్తివుత్తుండు. 110

చ. సరిపడఁ బోరుచుండ నటు + సైన్యము సేమియు మీఱసీనియా
 యరిబలముం గనుంగొనుచు + నల్ల గనుంగవ కెంపు పూన ని
 మ్మరగుణంక్రియానినద+శుంభదిషుప్రకరప్రవర్షణో
 ధరుఁ డయి తద్బలంబుపయిఁ + దోలె రథంబు కడుక్ రయంబునన్. 111

ఉ. ఘూర్జరభూమిపాలుఁడును + గ్రోధము మీఱఁగ నాన్యపాలు న
 త్యూర్జితబాణవృష్టి కడు + నుగ్రతఁ గప్పఁచుఁ దాకి తత్పరి
 న్యూర్జితసాయకంబుల నిఁపూదితసూతుఁడు భగ్న కేతుఁడుక్
 నిర్జితబాహుశౌర్యుఁడు వినిర్గతధైర్యుఁడు నయ్యెఁ జెచ్చెరన్. 112

ఆ. ఇట్లు దలఁకి యతని + కిచ్చె నాత్మీయశు, ధాంతకామినీశిఁరోవతంస
 మణు లతండు నతని + మన్నించి యవ్వల, నరిగె విజయవార్త + లతిశయిల్ల.

ఉ. అంతటఁ గానుకల్ గొనుచు + నాన్యపతిం గురుకాదిదేశభూ
 కాంతులు వచ్చి కొల్చిరి జగత్పరిక్ష యొనర్ప రుక్మిణీ
 కాంతుఁడు శౌరి చన్న వెనుకక్ మఱి దక్షత నీవ యెవ్వ రీ
 డింతయు నొప్పునద్గణన+మృద్ధుల నీ కని సన్నుతించుచున్. 114

సీ. ఆరాజతిలకుఁడుక్ + ద్వారకానగరంబు, విషధి ముంచుటమున్న + విన్న వాఁడు
 గావున వారిత+త్కథ లాదరంబున, నడుగుచు యదుసింహు + నంబుజాత్ము
 దనపూర్వజన్మ గాంధర్వవిద్యాగురుం, గనుంగొనునట్టిభాగ్యంబు దనకు
 దొరకమి కాత్త యండునుజాల వగచుచు, నొత్సుకృతమునఁ దత్పురాంతికమున
 తే. కరిగి దండప్రణామంబు + లాచరించి, వరుస మాళవబర్హర+ధరణిపతుల
 పై నడిచి భీషణం బైన+భండనమున, బహువిధాయుధపటిమచే + భంగపఱచె.

- శా. ఆవార్తల్ దపుదవ్యులక్ వినుచు హూఃణాదిక్షమానాయకుల్
వేవేగక్ వినయంబుతోడ నిజతఃస్వీమాళిరత్నాదినా
నావస్తువజ మంపినం బనిపె సన్మానంబు చేయక్ హిమ
గ్రావాంతంబుగ నేగి తోఁ దిరిగె నాఃరా జంతటం దూర్పుగాన్. 116
- లయగ్రాహి. ఆతనిమహాజయవిభూతిపనమించునవిగీతరణకేళిపటిమాతిశయగ
ర్వ, శ్వేతునకు నాకితఁడు + వో తగినజోడు వసుధాతలమునం దనుచుఁ + గా
తుకముతోఁబ్రా, గ్యోతిషపురాధిపుఁ డభీతి నెదు రేగి ఘనఃహేతినికుదుం
బమణిః కేతనసముద్య, న్నూతనగభస్తిపరిఃపీతకకుబంతరము లై + తనకు దారు
ణచఃమూతతులు గొల్పన్. 117
- ఉ. వైరిచమూనమూహము లవారణ నన్నియు నప్పు డాతనిక్
ఘోరతఁ జుట్టు ముట్టుకొని + కోయన నార్చెను దోన యద్భుత
స్ఫారతరార్భటిం బిరుదుఃసంకులుఁ దారలు బూరగొమ్ములుం
భేరులుఁ దమ్మటంబులును + భీషణవృత్తిని బిట్టు మ్రోయఁగన్. 118
- చ. బెడిదపుభంగిఁ దద్ధ్వనులఁపెంపు నడంపుచు నంత నెంతయుక్
వడి దనరారె నంగజనఃనాథుగుణకృణనంబు దానిఁ దా
మడమలు ద్రొక్కుచుక్ విశిఖఃమండలి వెన్నెనియెక్ గరంబు బ
ల్విడిని సమస్తదిబ్బుపులఁవీనుల మేనుల నుక్కు దక్కఁగన్. 119
- వ. అట్టిసమయంబున. 120
- ఆ. అతనివింట వెడలుఁనమ్మలవేగవై, చిత్రి యేమి సెప్పు + సేవలసిన
మురువు బిరుసు క్రోవి + ముట్టించిన తెఱంగు, చెఱువుకట్ట తెగినఁబిఱుసు దోఁచె.
- చ. దొనవయిఁ బాయ కెప్పుడును + దూపు లెడల్పుచునున్న రీతిఁ దాఁ
జనుమరచేర్పునం దెపుడు + జారక య మ్మరిబోని యున్న చా
డ్పన శ్రవణాంతసీమ నెపుడుక్ వలయీకృతచాప మై నశిం
చినగతిఁ దోఁచెఁ దత్కరముఁ + జిత్రరయంబునఁ బెక్కుదూపు లై. 122
- వ. ఇతైఱంగున నప్పార్థివో త్తముం డత్యంతచిత్రం బైనధనుర్విద్యనేర్పు నిర్వహిం
చిన నుదంచితంబు లైనబాణపరంపరలచేత నరాత్మిసైన్యంబులందుఁ జిందఱవం
దఱ లగునరదంబును జినిగినకేతువులును జీకాకు పడురధికులును జదిసినసా
రథులును క్రుంగినయేనుంగులును దునిసి పడినమావంతులును దుత్తుము రైన
యంకుశంబులును దునుక లైనపరిస్తోమంబులును బాలిసినయశ్వంబులును బా
రలెడికాతులును బాడ వడంగినపల్లంబులును బాడిపొడి యైనపక్కెరలును
నుఱుము లైనపదాతులును నులిసినకంకటంబులును నుసి యైనకైదువులును
నుగ్గునూచం బైనయరిగెలును దెగి పడినయాభరణంబులును దెరలి పాఱుర
క్తంబులును దెట్టువలు గొన్నమాంసంబులును దెట్టులు గట్టినయస్థిశకలంబులు

ను జూపఱకు నద్భుతభయానక భీభత్సరసంబు లావహిల్లఁ జేసె నవ్వీధంబున
నమ్మని స్తంభనందనునియమందవిక్రమంబున నుక్కు దక్కురిపునేనాంగంబుల
భంగిం గనుంగొని యతనిబలంబులు జయోత్సాహదుర్వారంబు లై యురువ
ణించె నయ్యెడం గలంగి పాఱునిజబలంబుల నిలువరించుచుఁ బ్రాజ్ఞోతిషాధ్య
క్షుండు రోషకపాయితాక్షుం డగుచు నక్షయం బైనతనవిక్రమోత్సేకంబునఁ
బరాసీకంబులు కాందిశీకంబు లై చీకాకు పడ భీకరంబునం దనరథంబు కళా
పూర్ణునిదిక్కునం బఱపించిన నతని దలకడచి తప్తియనఱుండు చండబాహుం
డనువాఁడు వాఁడి మిగిలి యాయంగపతితోడఁ దలపడియె నపు డయ్యిద్దఱకుఁ
దద్దయుంబ్రాద్దు మహాయుద్ధంబు ప్రవర్తిలై నందు.

123

తే. వార లతిచిత్రశరలాఘుఁవంబు పేర్చి

పేర్చి యొండురుపయి నేయఁ ♦ బింజపింజ

గఱుచుకొని పాఱుతూవు లొక్కటయి వ్రాలె

గానుపించుచుఁ దలపించె ♦ గడలపోరు.

124

క. అనయముఁ గరలాఘువ మి, ట్లినరంగ నేయుచుఁ బరప్రయుక్తము లెల్లం
దునుముచుఁ బోరఁ దదంతర, మునఁ గుప్పలు వడియె బాణములశకలంబుల్.

వ. అట్టినమయంబున మధురలాలసావల్లభుఁ డెల్లవిధంబులం ద్రుట్టుచుఁ దనకు నె
దిరించి కడుఁ దడవుగాఁ బోరుచున్నయవై వ్విరిపీరు బవరంబునకు వెఱఁ గందుచు
నతని గెల్చు పెట్లోకో యని తలంపు వొడమ ధనుర్ధరుం డైనస్వభావసిద్ధుం ద
లంచి మనంబునందు నమస్కరించి తదనుగ్రహలబ్ధంబు లైనయమోఘనిజధను
ర్బాణంబుల నుద్దేశించి యేమీ మీకును లోకంబులోనిశరశరాసంబులు సరి
యగుచు నింతనేపు పోరించుట సహింపవచ్చునే మీమహత్త్వంబుఁ జూపుట
కిదియే యవసరం బనుచు హుమ్మనుచు నుత్సాహంబున హెచ్చి మిక్కిలి యె
క్కు డైనహస్తలాఘువవిశేషంబున.

126

సీ. ఆవిభుఁ డేసఁ గ్రూరాస్త్ర) మట్టిద యేసె, దానివెన్నెనుకఁ గ్రూత్తగఁ బరుండు
నది యోర్వ కమ్మనుఁజాధినాయకుఁ డాత్మవిశిఖ్రుంజము నేసె ♦ వేఱె యొకటి
విమతుండు తనదుబాణము పింజ యేసిన, ట్లిరువురు బైఁబయి ♦ నేయ నేయ
సారిది నిద్దఱవిండ్లు ♦ సోఁకుట కొక్కింత, కడమగా శరరాజి ♦ నిడుపు సాగె

తే. దనవరుసయేటు వెన నేసి ♦ ధనువు దునిమి

యంగవిభుఁ డంత రిపునియే ♦ టడచి తద్భు

జాంతరముఁ దూఱి పాఱె నాఁయంపచాలు

పుంఖముఖ మయ్యుఁ జేబల్కిఁ ♦ బొగడఁ దరమె.

127

క. దానం బ్రాజ్ఞోతిషధా, త్రీనాథునిసఖుండు ధరణిఁ ♦ ద్రెళ్లుటయును ద

తేనెలు చెల్లాచెద రై, నానాదిక్కులకు భయముఁనన్ వెనఁ బఱచెన్.

128

వ. అపు డాచండబాహుసాటువలన నాటోపంబు దప్పి ప్రాజ్ఞోతిపపతి యంగ పతికి శరణు చొచ్చి తనశుద్ధాంతకాంతాశిరోరత్నంబులు కానుక యిచ్చె నంత దద్వారచేతన భీతిల్లి కోసలప్రముఖులును మాగధుండును దమయంతన వశవర్తులగుచు నమ్మని స్తంభనుతు నభిమతార్థంబులం దనిపి యనుగ్రహంబు వడసి రివ్వధంబునం గళాపూర్ణుండు సకలదిద్దేశాధీశుల జయించి తత్తత్ప్రియాం గనామాళిమాణిక్యంబుల మధురలాలసాచరణమంజీరనిర్తాణంబుకొఱకు సాధించి యెందును నెదురు లేక యమందవిజయానందంబునం దిరిగి వందిమాగధవారంబులు కైవారంబులు సేయ నిజపట్టణంబు చేర నరుగుదెంచె నప్పుడు. 129

నీ. ఇంక నించుకవడి * కిండ్లన విశ్రమిం, తము కూడ రారండు * తడయ కనుచు నెలమిట్టు దాటిని * ధళధళ గాన్పించు, మనవీటికనకహార్మ్యంబు లనుచుఁ గంటిరే యల్లగంఁగాసరయూసంగ, మప్రాంతవనరాజిమహిమ లనుచు సకలదిగ్దేశముల్ * చరియించితిమి గాని, యిట్టితోటలు గాన * మెందు ననుచుఁ తే. గనుఁగొనుం డోలిఁ గాన్పింపఁగఁ దొడంగె గోపురము లవె యవె పైఁడిఁకోట లనుచుఁ గ్రముకకంతోత్తరపురంబు * గ్రమ్మఱంగఁ జూడఁ గంటిమి నేడు నీసాంపు * లనుచు. 130

క. ప్రమదమన సంభ్రమించుచుఁ, దమతమవా రెదురుకొనఁగఁ * దత్తద్వస్తు క్రమవీక్షణముల నధ్యై, శ్రమ మంతయు మఱచి వేడ్కఁజనుచుక మఱియున్. ఊ. తొల్లిటిప్రాతపట్టణముఁత్రోవలు నల్లవె రోమపాదుఁ డం దల్లుని ఋశ్యశృంగుని గృహస్థత నింపుల ముంప సంపద త్యుల్లసితంబు చేసి ప్రియ * మొప్పుగ నిల్పినయట్టిమేడ దా నల్లదె కంటిరే నవనవాకృతి నిప్పుడు నొప్పెడుం గడున్. 132

తే. పూని కర్ణాత్తజుఁడు వృషఁసేనుఁ డాత్మ నాయము దాటించినట్టివాఁ * గల్లయదిగొ నాటి కది యబ్బురము గాని * వీటిలోని నేటి కిగ్గాడిగుఱ్ఱాలు * దాటుచుండు. 133

ఊ. హరినమృద్ధితో నిచటి * కామడ నున్నది తూర్పునందుఁ గా సారపురంబు తద్విభుఁడు * సన్నుతశీలుఁడు సత్వదాత్తుఁ డీ తోరపునీడు కాతుకముఁతో నొనరించె నతండు నిందు భూ భారదురీణు నీయదివఁ * బటము గటెను దా ననూహించె 134

దంబులు రోధోంతరంబునం బిక్కటిల్ల మిక్కిలి నెక్కు డైనయక్కజపువై భవం
బున భూవిభుండు పురంబు ప్రవేశించె నయ్యవసరంబున. 135

ఉ. భేరులు లోనుగాఁ గలగఁభీరపువాద్యచయంబుమ్రోతలం
దోరపుప్రాధి మించెను గుఁతూహలసంభ్రమజృంభమాణరా
మారభ సాధిరోహణసమాకులసౌధసమంజుహాసమం
జీరఘృశంఘృశధ్వనివిశేషము లెంతప్రజాసమృద్ధియో. 136

ఉ. ఆవిభుఁ జూచుకాంతలముఖావళి సోరణగండ్ల శోభిలం
గా విలసిల్లె సౌధము లఁఖండితదిగ్దయధామచిత్రిత
త్వావనచారుకీర్తికృతతర్జనభీతినహస్రభావిభి
న్నావతరత్వహేమకమలామరసింధుజలౌఘమో యనన్. 137

తే. అతనిఁ జూడంగఁ బఱతేరఁ నడరి జాటి
యొక తెకొప్పు విరాజిల్లెఁ నొకరిఁ బట్టఁ
బదరుమరునాజ్ఞఁ జని మెడఁ బట్టి ద్రొబ్బి
తెచ్చురోలంబభటు లనఁ దేజరిలుచు. 138

ఉ. ఊతేతలేంద్రుఁ జూడ నొకఁకొమ్మ వడిం బఱతెంచి యుల్లన
ద్వేణిభరంబుతో మొగపుఁతీగె వలగ్నమునం దమర్చి యొ
డ్డణము తీగెగా నిడి మెడఁ వలగొన్నది చాలమిం గొనల్
పాణుల నుండఁ గాను మఱిఁ బాగుగఁ గానుకఁ బెట్టుకై వడిన్. 139

ఉ. గుబ్బెత యోర్తు వచ్చె నృపఁకుంజరుఁ జూడ రతార్త నీవి దా
గొబ్బునఁ గట్టుచుం బయిటఁకొం గది మాన్పఁగఁ బోలెఁ గాళ్ళపైఁ
బ్రబ్బికొనం గుచోద్ధతభరంబునకుం బయికాపువ్రాలెఁ ద
బ్బిబ్బుగఁ జేతికి దొరకిఁ పెన్నిటివస్త్ర మురోవృతంబుగన్. 140

లయవిభాతి. జలక మపు డాడి యొకఁచెలువ నునుఁగావిజికివలువ వెనఁ గట్టుకొనిఁ
జిలుఁగురవమాదా, వళపుదడి యొత్తుకచఁములఁ బెనచి చుట్టుకొనిఁ కెలన కది
కెన్నడలఁమెలిపగిది దోషక, గళితధృతి యోగణియుఁబలె నరుగుదెంచె నృపఁ
తిలకుని గనుంగొనఁగఁ లలితకుచమధ్య, స్థలిఁ దరళమాక్షికముఁ కలిగి హృద
యంబు వెలిఁ దొలఁకిపడున త్వమునఁ వెలుఁగు నటియింపన్. 141

ఉ. క్షారమణుం గనుంగొనఁగఁ గాటపువేడుకఁ బాటుదెంచె నె
య్యారి యొక ర్తు ముఁ జలకఁ మాడుచు వైచినకీలుగంటు దా
సారెకు జంఘలం బెనఁగఁ సవ్యకరంబునఁ బాయఁ బట్టి శృం
గారరసంపుగిండి గలఁకామునియూడెపుఁగత్రెయో యనన్. 142

తే. ఇతైఱంగునఁ బారులఁ కెల్ల నేత్ర, పర్వ మొనరించురూపవైభవముతోడఁ
గ్రముకకంఠోత్తరమహాపురప్రవేశ, మాచరించి ఘనైశ్వర్యఁ మతిశయిలఁగ.

- క. శుభతర మైనవిపంచిక, యభినవకౌముదికి నొసంగి యాత్మసచివు న
విభుఁడు నియమించె రూపా, నుభూతికి నూపురములనుం జేయింపన్. 144
- వ. దానంజేసి యమ్మానవతియు నానందంబు నొందుచు నెందు నత్యపూర్వంబు లై
ననానాభూషణవిశేషంబుల నలంకృత యగునమయంబునఁ బ్రసంగవశంబునఁ
జెలులవలన నాత్మబాల్యసమయసంప్రాప్తరత్న హారంబునుద్ది విని ప్రాణవల్లభుని
ప్రథమానుగ్రహవిశేషం బైనయాభూషణంబు ధరియించుటకు నభిలాషం
బు వైడమ దానిం దెప్పించి నిజహృదయస్థలంబి యగుటకుఁ దగునట్లుగా నిరుగ
డల కొన్ని మణులు నిలిపి తననూత్రంబునం గ్రుచ్చి ధరియించి తనవిలాసంబు ప
రిధివల్లి సురటి గొని వరునికడ కరిగి పరిచర్య సేయుచుండె నంత. 145
- సీ. ఆయితంబుగఁ జేసి నట్టియందియజోడు, సత్యదాత్తుఁడు కరాఁబ్జమునఁ బూని
యచ్చటి కేతెంచి యధిపుఁ గన్పొమనంజ్ఞ, నయ్యింతియగ్రంబునందుఁ బెట్టి
స్వామి నీ కొడఁబడ్డ సకలదిగ్దేశభూ, నాథశుద్ధాంతకాంతాశిరోమ
ణిప్రజల్పితనూపురప్రకాండము లివె, యంఘ్రిలఁబూను మాఁయమ్మయనుచు
తే. ననుధ సాగిలిమ్మొక్కిన వలదు వలదు, మొక్కినాకును వందనాఁర్హుడవు నీవు
మేనమామ వెఱుంగవు యానినేటి, దాఁకనిది యంచునతని కాతరుణి మొక్కె...
- క. మొక్కిన నతఁ డరు దందుచు, మిక్కిలి వెనువెన్న కొదిగె మేను వడంక
నిక్కం బిది సంకోచము, దక్కు మనియె సతియు లేచి తగువినయమునన్.
- వ. అప్పుడు కళాపూర్ణుండు నవ్వుచు నతనిం జూచి యాచెలువ యన్నట్లు నిజంబుగా
వలయు సంకోచం బేల తత్ప్రకారంబు తెలియ నడుగుట గాక యని యిట్లనియె.
- తే. తనదుశైశవమున నీవు తను నడిగిన
నీకులాభ్యాదు లింతికి నేడు దోచె
నేమొ మే లయ్యెఁ దెలియుద మిపు డడిగిన
ననుచు నాపువ్వఁబోడియాననముఁ జూచి. 149
- ఉ. నీదగుచిన్న నాటియల నిర్మలబోధవిశేష మిట్లు
భోదయ మయ్యెనో తిరుగ నుల్లములోన నితండ నీకు నో
పైదలి మేనమామ యగుఁపద్ధతి యెట్లది నేడు చెప్పుట
ట్లాదట నాఁ డితం డడుగ నప్పుడు చెప్పమి యెట్లు చెప్పమా. 150
- వ. ఆశైశవంబున నట్టివిజ్ఞానంబు గలుగుటకుఁ గారణంబు నాఁ డడిగి తెలిసికొన
లేమికి బశ్చాత్తాపంబు నొందుచుండుదు నది యెఱుంగింపవలయు. 151
- క. అన విని యాసతి యంతయు, వినుపించెద వినుఁ డటంచు విభునకు లీలం
దనచేతనురటి వినరుచు, వినయమధురఫణితి నిట్లు వినుపించె దగన్. 152
- సీ. అధిప ము న్నతఁడు మహారాష్ట్రదేశ మే, లెడునుగ్రహం డనుపుడమితేడు
మాతల్లిరూపానుభూతి యాతనియవ్వ, యితనికులీనత కెల్లనృపులు

- కడు వేడ్కపడి తమకన్నెల నిచ్చి సం, బంధబాధునలుగాఁ + బ్రణానన్దం
బ్రతిక లంప నంపంగ నండు నెవ్వరి, వాంఛ నీజ్జేర్చు నెప్పటికి విడుతు
తే. ననువిచారముతోడ నిట్టట్టు నుపనం
గడపె బహుకాల మది యనంగణన గాఁగి
వగచి యొక్కొక్క నెపమున + వారు మేరం
దప్పి యతనిపైఁ జేసిరి + దండయాత్ర. 153
- క. ఈతఁడు దా వెలుపలి యై, యేతెలుగున నైన నాఁగిఁగోని పడచి పంపా
భూతులఁ జేయుదు నని ప్రభాతజనహయాధిభూషణం + పుష్ప వేషితినే. 154
- ఆ. ఇట్లు కడకుఁ దొలంగు + తెఱిగి యారాజులు, తిరిగి యుగి రాత్రి + పీఠమాలకు
రాజు లేనియట్టి రాష్ట్రంబుపైఁ జని, జయము గొనుట యెదిఁశోన్య నునుచు.
- వ. ఇతఁడు నయ్యహితభూపతులు తిరిగి పోవు తెలుంగఁడు గొప్పన పులిదూరింబు
గాఁ జని యొకవివినమధ్యంబున నిలిచి యాశత్రువుల నెవ్వఁగాఁబున బులూతు
ననుచింత నొక్కింతతడవుండి చరితన్యతానుసారంబున పుట్టితి తలపో. 156
- సీ. మిగులంగ ముట్టుపా + టగుటఁజేసి కలగఁగి, నొకటి యొకటి + పొలుగు కట్టి
శీఘ్రంబ యేగుడెంచితి నసహాయత, నేమయ్యెనో పున + పేరు ముకా
ప్రజ లేమియైరొ విపక్షభూపాలకు, లిది యెటుగి నుచుయ + మేది మిక్కి
చొప్పు మార్చితిఁ బెక్కుచోట్ల శాత్రవభీతి, నానాగుఁ గడఁచి + కన్ను మరుచి
తే. యేనె తిరిగిపోయెద నంటిఁనేని శత్రు
లెచట నెట్లడగింతురో + యిదియుఁ దగద
యున్నచోటనె యుండి తా + నులమునను
నకలమును గాంచువాఁ డెంతనుకృతియొక్కొ. 157
- క. అట్టిమహత్త్వముఁ గాంచిన, యట్టిబ్రహ్మకు బ్రహ్మకుగాక + యన్యమహత్త్వ
బెట్టిదియు నేల జనులకు, వట్టిప్రయాసంబు దానిఁ నలనఁ దలంపె. 158
- వ. అని యట్టిసర్వజ్ఞత్వంబు సాధించుటకు దృఢనిశ్చయంబున ముహూర్తాంతము
డై తురగాధిరోహణంబు నేసి వాసుదేవనిత్యసాన్నిధ్యప్రసక్తిపట్టె + జయము
నాతీరంబున కరిగి యందు బృందావనంబున. 159
- క. తా నెప్పుడు సతిభక్తి, బూని కొలుచునాలకృష్ణం + బురుహోద్ధియ ను
త్తానశయుక్ వటప్రతశ, యానుక్ మది నిలిపి నలిపె + నగ్గతనంబున్. 160
- సీ. కొమరొందుమట్టియాకునఁ బవ్వళించి చూ, పట్టెను బాలయా + పుట్టెనోడ
బానియుగ్గంబునఁ + బదిలంబుగాఁ బట్టి, మొగమున నిడుప దాం + బుజముతోడ
జరణాంగుళీపానఁజాతలాలాభిషి, క్తం బైనచిన్ని హఁ + రంబుతోడ
బూనిచూడ్కులకుబ్రహ్మానందవైత్యంబు, గులుకు నెయ్యపుముగ్గుఁ + దిలుపు కోడ

తే. నతనిమనమున నతిరతః ధ్యానమహిమః
దిరముగాఁ బాదుకొన్నయాఁదేవిరూపు
వెలిఁ బ్రకాశింపఁ జేయుచు • విష్ణుదేవుఁ
డధికకారుణ్యలీలఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె.

161

క. ఆతెఱఁగునఁ బ్రత్యక్షం, బై తను నిష్టమును వేడు • మని హరి పలుకం
ప్రీతివశత నించుకతడ, వీతం డేమియును బలుక • నెఱుంగక యుండెన్. 162

క. పదపడి ప్రబుద్ధుఁడై త, తృదపద్మంబులకు భక్తిఁ • బ్రణమిల్లి తగ్గఁ
నుదుట ముకుళితకరమ్ములు, గదియించి విసీతి దనరఁగా నిట్లనియెన్. 163

క. అలఘుతరానందంబునఁ, బలుక నెఱుంగకున్న వాడఁ • బరమపురుష నీ
వలనఁ సర్వజ్ఞత్వము, గలుగుట నాకోర్కి దానిఁ • గరుణించు దయన్. 164

వ. అని విన్నవించుటయు నద్దేవదేవుండు తనమెడ నున్నరత్నహారంబుఁ దిగిచి దీని
నాయకరత్నం బెవ్వరిహృదయస్థలంబున నెంతతడవు సోఁకి యుండు వారికి నం
తతడవును సర్వజ్ఞత్వంబును సకలవాక్పటుత్వంబును గలిగి యుండు ననియును
బ్రాహ్మణమనోవ్యధఁ గావించువారియొద్ద నిది యుండ దనియు నానతిచ్చి యిది
యతనిచేతి కిచ్చి యంతర్ధానంబు నొందె నితండు నమ్మహాసీయహారంబు వ
డసి వచ్చువాఁ డవ్వనంబులో నొక్కదేవాలయంబునందు. 165

సీ. మెఱుంగెక్కి బిగువు లై • మీఠిన నవియు న, ట్లింపొందుగుబ్బుపాఁలిండ్లతోడఁ
గడుఁ గృతత్వంబున • బిడికిటిలోపల, నడఁగెడుబడుగునెన్నడుముతోడఁ
జిటునవ్వు దెలిసిగ్గుఁచిలుకుచుఁ దనరారు, తఱకు లేజెక్కుటఁద్రములతోడఁ
జగతి నెందును లేనిఁచక్కఁదనాన సొం, పగుచిన్నిముద్దునెఁమ్రొగముతోడఁ

తే. గరమువిలసిల్లునకలాంగఁకములతోడ, రహిఁ దనర్చునలంకారఁమహిమతోడ
ద్వారశాఖలదండ నింపారుచున్న, ప్రతిమ నొక్కటి చూచె భూపాలచంద్ర.

క. చూచి మనంబున మెచ్చుచు, నాచేరువ నితఁ డటుండ • నంతటిలో భ
వ్యాచారశీలుఁ డచటికి, వాచంయముఁ డొకఁడు మార్గఁవశమునఁ జేరెన్.

తే. చేరి కాషాయవస్త్రంబుఁచెఱఁగు వినరు
కొనుచు హరిహరి యనుచు నింపున నొకింత
తడవు గూర్చుండఁ దత్సవిధప్రదేశ
మంటపంబున నధ్వశ్రమంబుకతన.

168

సీ. ఆయతీశ్వరుఁడంత • నతిరమ్య మైనయా, మెప్పంపుఁబూఁబోడిఁయొప్పుచూచి
భుళిర శిల్పికులేంద్రఁబ్రహ్మను మీఱి తే, పగిది జేసితిర యీఁప్రతిమ ననుచుఁ
దనమది గడు మెచ్చిఁతల యూచుచునునిట్టిపడఁతులుగలరొకోఁపుడమిననుచు
నిట్టిది నన్నావ్యసీఁసీఁపఁ దగ దని, మారొమ్ము వెట్టుచు • మఱియు మఱియు

తే. నిచ్చుఁ గ్రమ్మఱఁ జూచుచు • నేమి చెప్ప
నతనువికృతికి లో నయ్యె • ననుచుఁ జెప్పి
కొంతసంకోచ మంద నాఁకొమ్మతెఱఁగుఁ
గని తొలఁగి పోయె నెకనెంపబునను మంత్రి.

169

క. జనపతియు భార్యవదనముఁ, గనుఁగొని యేమయ్యెఁ గడనుకథ కౌతుకముం
దనరింపుచున్నయది నా, కును వినుపింపంగ వలయుఁ • గోమలి యనియెన్.

చ. అన నిక నేమి చెప్పుదు జనాధిప యాయతిముఖ్యుఁ డంత నె
వ్వునమునఁ బట్ట లేక ప్రతిఁనుక బిగియారఁ గవుంగిలించె నిం
పొనరఁగ లేచి వచ్చి కడు • నొక్కమఱుంగున నట్లు సుగ్రహుం
డునికి యెఱుంగమిక్ నగియె • నుండఁగ లే కితఁడుం గికాకికన్.

171

వ. నగుటయు నతం డది వినియు విననిచందంబుఁ గల్పించుకొని తత్ప్రతిమాలింగ
నం బాకయదృచ్ఛాచేష్టావిశేషంబుగాఁ గల్పించుటకుఁ దాత్కాలికయుక్తి న
ద్దేవాలయంబున వెండియుం గలదావారికాదిప్రతిమల నట్లు యాలింగనంబు చే
యుచు నమస్కరించి తత్ప్రదక్షిణంబు సేయం దొడంగినసుగ్రహుండును నతని
కపటచేష్టల తెఱం గెఱింగి యిఁతుంతచేసినఁ బూర్వంబుసేత నే నెఱుంగుదును
గదా యది మఱువ ననుచు మఱియుఁ బరిహసించె దాన నయ్యతి యతివృధ
మానమానసుం డగుచుఁ గడు నలిగి యిది తుదిగా నీమొదలియెఱుక యెం
తగల దంతయు విని హతం బయ్యెడు మని శాపం బిచ్చె సుగ్రహుం డతిభ
యాకులుం డగుచు శాపమోక్షణంబు దయసేయు మని పాదంబులం బడి లే
వకుండె నయ్యతీశ్వరుండును.

172

క. నాయారహస్యచేష్టిత, మేయెడనేనియును నుబ్బెనేని గలుగు నీ
పోయినమది గ్రమ్మఱఁగఁ ద, దాయ త్తత వెలయు నప్రియము మది లేమిన్.

ఆ. అనుచుఁ జనియె నతనియాశాపమహిమచే, నెఱయసుగ్రహుండుఁమఱచిపోయె
నాక్షణంబ తుదగ • నటు ప్రథమముగ వి, జ్ఞాత మగుప్రపంచజాతమెల్ల.

174

తే. అట్లు విస్తృతసకలపూర్వాత్మచరితుఁ
డగుట నీతఁ డెఱుంగలేఁ • డయ్యెఁ దిరుగఁ
గైకొనంగఁ దదాదిమక్షణమునందె
యొకశుచిస్థలి నిడినహారోత్తమమును.

175

తే. బ్రాహ్మణవృధ గావించుఁపాపమతికి
నిది నిలువ దంచు హరిపల్క • మొదల వినియు
నతనివెతఁ బెట్టి కోల్పోయె • హార మితఁడు
దై నఘటన యెవ్వారికిఁ • దప్పు టరుదు.

176

- క. ధర నెవ్వారలు చేసిన, దురితంబులు నుచ్చరింప ♦ దోసమట మహా
పురుషుల కొకకొద యొకచోఁ, బారసిన నది పగలుపాపము వృథా జనునే.
- ఉ. అంతట దైవసంఘటన ♦ నచ్చటు వాసి యతండు దివ్యదే
శాంతరముం జరింపుచు నిజాహ్వాయవంశచరిత్రవిస్తృతిఁ
భ్రాంతునిలీల మత్తుగతి ♦ బాలునికై వడి నెద్ది గన్న న
త్యంతము నద్భుతం బగుచు ♦ నాత్మకుఁ దోచుచు నుండ వర్తిలెన్. 178
- క. ఆదిమసంకేతగ్రహ, జాదులు విస్తృతము లగుచు ♦ నాభ్యాగుణజా
త్యాదివ్యవహారజ్ఞత, లేదయ్యెను నితని కపుడు ♦ లేశం బైనన్. 179
- చ. వెనుకఁ గ్రమక్రమంబున నశ్వినముగా నుదయంబు నొంది పెం
పొనరె నృపాల యీతనికి ♦ నుత్తమమధ్యమవృద్ధకర్మ
ర్శనమున ద్రవ్యకర్మగుణజాతివిశేషవివేచనంబు బా
లునకునుబోలె మానసముఁలో నిఖిలవ్యవహారహేతు వై. 180
- క. తనకులనామాదులు ద, క్క నశేషము నిట్లు వెలసెఁ ♦ గాని యతండు భూ
జనవర యవి యెఱుంగఁడె యెందును దద్జ్ఞులునేటిదాఁక♦దొరకక యునికిన్.
- ప. ఇన్విధంబునఁ బరిభ్రమించుచు నెక్కనాఁడు గంగాసరయూసంగమప్రాంతవనం
బు చేరి వర్తిలుచుండఁ దత్కాలంబునందుఁ గాసారపురం బరాజకం బైన నం
దుఁ గలమంత్రప్రముఖరాజపురుషులును జారులును రాజనిశ్చయాధు లై యు
త్తమగజంబు నలంకరించి దానికరంబున నెక్కపుష్పమాలిక యిచ్చి యిది
యెవ్వనికంతంబునం దగులవై చు నతండు మనకు రాజని దైవప్రార్థనాపూర్వకం
బుగా నియమంబు చేసికొని దానివెంబడి నేతేర నది యే తెంచి తనతొండంబున
నున్న పుష్పమాలిక యాసుగ్రహునిమెడ వై వ సరాజకత్వదుఃఖదుర్బలు లై యు
న్న యామంత్రముఖ్యుల కందఱకు నటుమున్న యితనిదర్శనమాత్రమున నొక్కస
త్త్వవిశేషం బుదయించె నయ్యుభయనిమిత్తంబుల సత్యంతసంతుష్టు లగుచు నత
నిఁ దద్దజారూఢునింగాఁ జేసి పురంబునకుం గొనిపోయి రాజ్యాధిపత్యంబునకుం
బట్టంబుగట్టి తత్స్వరూపమాత్రంబ తమకు మున్ను సత్త్వదాయకం బగుట సం
స్కరించి సత్త్వదాత్తుం డని ప్రశంసించిరి యితనినామజాత్యాదు లప్పటికప్రసిద్ధంబు
లగుట నదియె పెరుగుచు దిక్కులం బ్రఖ్యాతం బయ్యె నట్లు కాసారపురాధీశ్వ
రుం డై రాజ్యభోగంబు లనుభవించుచు సంతట భవజ్ఞనీజనకు లయిననుము
ఖానత్తిమణి స్తంభులఁ దనపురంబున నిలుపుకొని సేవఁ జేయుచుఁ గ్రమంబున
నీకు సమాత్యం డయ్యె దత్ప్రకారంబులు విస్తీర్ణంబుగా శైశవంబునంద
యేను నీకు విన్నవించినదానఁ దలంచికొను మవ్విధంబున సమాత్యం డైనవె
నుక నంగదేశం బాశ్రయించి యందుఁ గ్రముకకంఠోత్తరనామధేయపురం బైన
యీపురంబు నూతనంబుగ నిర్మించి నిన్నుఁ బట్టంబు గట్టినది నీకు విదితం బై

నది చెప్ప నేల యోవిశ్వవిశ్వంభరామండలేశ్వర యీసత్వదాత్తునికులనామా
దిప్రకారంబులు పూర్వంబున నతఁ డడుగ నపు డేను జెప్పకుండుటను నిప్పుడు
చెప్పటకు మఱియు నాఁటిసకలజ్ఞానోదయంబునకు నిమిత్తం బడిగితి రది విన్న
వించెద విన నవధరింపుఁ డని యిట్లనియె. 182

సీ. అట్లు సుగ్రహుండు ముఁన్నా దేవతాలయం, బునఁ బెట్టి క్రమముఁ బుచ్చుకొనఁగ
మఱచినయట్టియఁ మ్మణిహారమును మధు, రాపురాశ్రయుఁ డొకఁ బ్రాప్తాండు
దైవనశంబునఁ దా నచ్చటికి వచ్చి, కని పుచ్చుకొని పోయి తనగృహమున
బహువర్షముల్ వేల్పుఁబలె భక్తిఁ బూజించి, యంతట నిది త్రిలోకాధిపతికి
తే. యదుకులాభరణంబున కచ్చుతఁ నకు
పాయనంబుగఁ గొనిపోవు టర్హ మనుచు
ద్వారవతి కేగి యతనిసంఘదర్శనంబు
వడసి కానుకగాఁ బెట్టెఁ బార్థివేంద్ర. 183

చ. అనయముఁ బ్రీతితో హరియుఁ నాతనికానుక యాదరించి కై
కొని తదభీష్టవస్తువులుఁ గొబ్బునఁ దాఁ గృపఁ జేసి యప్పు డిం
పానరుచు దండకాకృతినఁముజ్జ్వలనం స్తవలీల కెంతయున్
ఘనముగ మెచ్చి యిచ్చె మణికంధరనామునకున్ ధరాధిపా. 184

చ. అతఁడు మహాప్రసాద మని యప్పుడు దానిఁ దగ్గఁ ధరించి బా
లతఁ గనుపట్టువిష్ణునికఁలాపము గావునఁ దద్భుజాంతర
స్థితి కిది చాల కొప్పి గళఁసీమన యెంతయు గుప్త మై తదీ
యతరళమీరుచిద్గుణము నాతనికిన్ హృదయంబు సోకమిన్. 185

ఉ. ఆమణికంధరుండు తుదఁయం దలఘువ్రతుఁ జేర్చె దాని నా
భూమిసురుండు నీ కొసఁగె భూరికృపాన్నతి నిచ్చి తీవు నా
కోమహితాత్మ తత్తరళ మొప్పుగ నాహృదయంబు సోక ను
ద్దామసుబోధ నైతి శిశుతానమయంబున నట్లు మిక్కిలిన్. 186

ఉ. త్కావరచంద్ర నీవు ప్రథమంపుజనిన్ మణికంధరుండ వై
యావిధిఁ గృష్ణుచేఁ బడసి యంతట నిజ్జననంబునందు భూ
దేవవరేణ్యుచేఁ బడసి దివ్యము నమ్మణిహారముం గృపై
కావృతబుద్ధి నిట్లానఁగి యంతగఁ జేసితి నన్న మన్ననన్. 187

క. ఇటు నటు నేఁ గదలఁగ నం, తట హృదయస్థలముఁ బాసి తనస్థానికడ కే
గుట నుడిగెఁ దెలివి యట్లా, దట నీమంత్రీశుఁ డడుగుతఱి నవసేషా. 188

వ. కావున నప్పుడు సత్వదాత్తునినామజాత్యాదు లేను జెప్పకుండుట కీది కారణం
బు నాఁ డట్లు బోధోదయం బగుటయు నుడుగుటయు నేతన్తూలంబు లని యె
వ్వరు నెఱుంగుండుటను నిది సామాన్యహారంబు యనుతలంపున మావారు

దాచి మఱచుటఁజేసి నాటనుండి నేటిదాక నిద్రివ్యహారం బెన్నఁడును ధరియించుటయు లేదు నేఁ డాభరణభరణసమయంబున బ్రసంగవశంబునఁ దలంచుకొని చెలులు తత్ప్రిప్రకారం బెటుంగింప నిది సుముహూర్తలబ్ధుఁడైన ప్రథమభూషణం బనియు భవద్దత్తం బనియు సత్యాదరంబునఁ దెప్పించి హృదయభాగస్పర్శనాయకరత్నంబుగా నిపుడు భరియించియున్నదాన నిచ్చోటికి నిపుడు నూపురంబులు గొనుచు సత్వదాత్తుం డగుదెంచిన నింతలోపలికొలుపునకు వచ్చుపాటిచనువుకలిమికి నితం డింతభాగ్యవంతుఁడొకో యని యొక్కించుక భావింప నతనిజాత్యాదు లిన్నియు మదీయహారనాయకమాణిక్యంబు మాహాత్మ్యంబున నిట్లు చెప్పఁ దోచె భూతభవిష్యద్వర్తమానభువనప్రపంచంబునందు నెద్దియైన దేవరకుఁ దెలియవలసినయది కరతలామలకసమానం బై కనంబడియెడు దీని ధరియించి చూడుఁ డని యనుపమ స్తనకుంభలక్ష్మీతెఱచాటున సర్తకి తెఱంగునం గించిత్ప్రకాశాప్రకాశరూపం బగుచు సపూర్వంబు నెఱవ నమృహాసీయరత్నమాలిక తనదుపయ్యదవెలుపలికిం దిగిచినం జూచి యా జగతీవల్లభుండు.

189

ఉత్సాహ. తివకు మట్ల యుండనిమ్ము * తిరుగఁ బుచ్చుకొనుట యె
పువ్వున నీకు నిచ్చినట్టిహార మట్ల యుండఁగా
నువిద దీనిమహిమఁ దెలుపు * టొప్పుఁ గాక యన భళి
యవనినాథ జాణవిధియు*పాయ మనుచు నవ్వచున్.

190

తే. ఒరుగుమీఁదటఁ జేరి కూర్చున్నప్రియుని
యురము తరళంబు సోక మే * నెయ్యి వంచి
కనఁగ వలసినయది గనుం * డనుచు నంతఁ
గుచభరాలసవోలె నఁక్కునను వ్రాలె.

191

క. వనజాక్షి యిపుడు గనవల, సినయది నా కిదియె యంచుఁ * జెలుపుడు తమకం
బునఁ గాఁగిలింఁచె నిరుగే, లను బిగియారంగ మధుర*లాలనఁ బ్రేమన్.

192

చ. మదితమి నంతటన్ నిలక * మానవనాథుఁడు చిత్తభూవశం
వదబహుచేష్టితుం డగుచు * వర్తిల నేమిటికిం గడంగి యె
య్యది దొరకొంట మే లనుచు * నబ్జజుఁ డిద్ధరఁ జంచలాత్ములన్
సదృశుల లెస్స కూర్చె జతఁనంబున నంచు లతాంగి నవ్వఁగన్.

193

ఉ. అంతట నెట్టకేలకుఁ బ్రియాంగనప్రార్థన నవ్వసుంధరా
కాంతుఁడు తేటతెల్లమిగఁ * గాంచె దదు క్తతథాప్రపంచ మ
త్యంతము సత్య మాట మహి*తం బగుతత్కుచమధ్యరత్నసం
క్రాంతునిహృత్ప్రదేశ మెనఁ*గన్ మది నించుక పారఁ జూచుచున్.

194

వ. అంతట సత్వదాత్తుండు శాపమోక్షంబున నాబాల్యానుభూతపదార్థజాలంబు
తయుఁ దనంతన యాత్మ సంస్కరణగోచరంబగుచు నటమున్న మధురలాలనచేతఁ
దా వినినవి కలిగి సరిదాఁకుచుఁ బ్రమోదంబు నద్భుతంబును నాపాదించుచుం
డ నేగుదెంచి తగినయవసరంబు దెలిసి యాకళాపూర్ణమహారాజుం గాంచి త
నకుఁ బునఃప్రాప్తం బైనయామెఱుక తెఱుగు విన్నవించెనేమో యిట్లు శాప
విముక్తుండ నైతి నని యనేకప్రకారంబుల నాపుణ్యదంపతుల సంస్తుతించి తొ
ల్లింటినాటిమహారాష్ట్రరాజ్యభోగంబుకంటె ననేకగుణంబుల నధికం బై యిప్పుటి
దేవరపాదపద్మ సేవ పరిపూర్ణ సౌఖ్యంబు నొనగొనుచున్నది యది యెల్లకాలంబు నా
కుఁ గలుగ ననుగ్రహింపవలయు నని సాష్టాంగప్రణామం బాచరించె నతండు
మధురలాలసాబంధుత్వవిశేషజ్ఞానంబున నతని నెప్పటికంటె మిక్కిలి గౌరవించి
గృహంబున కనిపి మఱియు నభిమతవస్తుబోధసాధనేచ్ఛల మధురలాలసాపరిరం
భణసుఖంబు లనుభవించుచుండె నప్పుడు.

195

ఆ. ఉభయహృదయదేశః యుగపన్తః నిస్సర్ప
మహిమ నొక్కొక్కొక్కరిఁ మఱువవన
లొక్కమాటె యొక్కొక్కరి కేర్పడఁ దదా
శ్లేషసుఖము మిగులఁ జిత్ర మయ్యె.

196

క. శుభధర్మశీల యగున, ల్లభయత్నముచేత నపు డిలాపతి దనపై
నభినవకౌముదికిం గల, శుభక్తి గని తదుచితంబుఁ చొప్పడ నడిపెన్.

197

చ. అలఘుతరానుభావ యగుఁ మ్రోహయకన్యకహారశక్తిచే
దెలివియు వాక్పటుత్వమునుఁ దేజరిలన్ నిజపూర్వవాసనా
బలముల వల్లకీరణనఁపాటవ మెంతయు మీఱి దిద్దె భూ
తలవిభుఁ డగ్రతం దనరిఁ తద్దయు గానకళాప్రవీణగన్.

198

చ. నకలమహీజనాననవిఁచారము సంధిల నంత నోలిమై
నకలుషధర్మశోభిని మఁదాశయపుత్తికయత్న మొప్పు భ
ర్తకుఁ దెలిపెన్ స్వరాష్ట్రపరఁరాష్ట్రగుణగుణవర్తనల్ సనా
యకపరిరంభకాలములఁ నప్పటికప్పటి కెచ్చరింపుచున్.

199

సీ. తా విన్నకన్నయఁర్థము చెప్ప కడఁచితి, వని తెల్పి శిక్షించుఁ దనదుచెలుల
రిపులకు లోనిచ్చెఁ నపరాధి యయ్యె నీఁడని యమాత్యులతప్పఁలరని యతఁడు
ముచ్చిలఁ దలఁచె వీఁ డిచ్చలో నని మూఁద,లించి దండించుమఁలిఱుచులను
నాలితో రే యీతఁ డతిమాత్రమున నల్లె, దగ దని చెప్పించుఁ దగినరీతి

తే. మధురలాలన సపరిరంభణవిశేష

సమయహృద్దేశః ఫుటితతఁ చార్చుహార

తరళమాహాత్మ్యమున సమః సజ్జాః డగుచు
భువన మరుదంద నాకళాఃపూర్ణుః డపుషు.

200

వ. అంత నొక్కనాఁ డతండు మధురలాలసతోడ నేకాంతంబున నుండి సర్వజ్ఞత్వ
కారణదివ్యమాణిక్యప్రశంసాప్రసంగంబున విష్ణుదేవునిమాహాత్మ్యంబు తలంపు
నం బాడముఁ దదీయకీర్తనం బిహపరసాధనం బని సంభావించుచుఁ దత్ప్రసంగ
వశంబున.

201

తే. ఆదిజన్మంబునందు నఃసంతశయన, పద్మనాభునిసన్నిధిఃభాగవతుల
వచనమున రమావిష్ణుసంవాదనకథ, తా నెనర్చుట మదిలోనఁదలఁచుకొనియె.

క. ఈపగిదిఁ దలఁచుకొని నుక, లాపంబుగ దాని మధురఃలాలస మధురా
లాపములచేత వినుటకు, భూపాలునిమదిని వేడ్కఁ పొడమెక్ మిగులన్. 203

ఆ. ఇట్లు వేడ్క వ్రెడమఁ నిందుబింబానన, యాననంబు చూచి యానృపాలుఁ
డొదరాతిశయముఁ ననురాగమును గరం, బలరుచుండ నిట్టుఁ లనుచుఁ బలికె.

ఉ. ఆదిమ మైనజన్మమునఁ నంగన యేను రమాముకుందనం
వాదము కాన్యరూపమునఁ నర్తిలఁ జేసితి నంచు వింటి బా
ల్యోదితతాపకీనమధుఃరోక్తులలో నది నీమణీగుణ
శ్రీ దనరార నారసి యశేషము నిప్పుడుఁ జెప్పఁగాఁ దగున్.

205

క. నీపరిరంభణమహిమను, దీప్తిత మగు తెలివివేళఁ దిరముగ నది యే
నోపడఁతి కనుట లే దెదఁ, బైపై నీమీఁదితమినిఁ భాసిలుచునికిన్.

206

వ. అని పలుకుప్రాణవల్లభునిపలుకులకు నగుచు నమ్మగువ యోజగతీవర దేవరమది
కిపు డెయ్యది ప్రియం బదియె చేయుట నాకునుం బరమప్రేమాస్పదంబు గా
వున నప్పావనకథయెల్ల వినుపించెద విన నవధరింపు మని పలికి తనకు నకలజ్ఞాన
నిదానం బగుచు హృదయప్రదేశంబున నలంకరింపుచున్నదివ్యహరనాయకమా
ణిక్యంబునకు నంజలిచేసి తదీయప్రాప్తికారణంబు లైనయాకళాపూర్ణుని నలఘు
వ్రతుఁమణికంధరుఁ గృష్ణుని విప్రుని సుగ్రహు నటపత్రశాయిని హృదయంబునఁ
దలంచి యీగురుపరంపర నాకు ననుగ్రహకారిణి యగుఁ గావుత మనుచుం బ్ర
ణమిల్లి యాలక్ష్మీనారాయణసంవాదకథ తొల్లిటిమణికంధరోక్తప్రకారంబున
నిట్లని చెప్పం దొడంగె.

207

సీ. అమృతపూరాశ్చర్యఃతమవిరజానదీ, సీమావరుద్ధసంస్తృతికతంబు
పరిగణనాతిగఁబ్రహ్మాండబుద్బుద, ప్రకృతిపాథోధిపాఃరాయితంబు
సూర్యచంద్రాగ్ని తేజోనిరపేక్షణ, ప్రాకృతస్వప్రభాఃభాస్వరంబు
స్వేచ్ఛాగృహీతసమిధవిశుద్ధన, త్వశరీరనిత్యముఁ క్తవజంబు

తే. నగుచుఁ బెంపొందునిఖిలవేదాంతసిద్ధ
పరమకళ్యాణగుణచణఃబ్రహ్మతత్త్వ

నతతసాక్షాత్క్రియావిభూషితనిజాను

భవనుఖతకోవిదము శౌరిఃపరమపదము.

208

తే. చిదచిదీశ్వరాత్మకమునఁ శేషజగదు, పాశ్రయముతోయహుతవహఃపవనవియద
హంక్రియామహదవ్యక్తఃకావరణము, నగునజాండాలి కవల నంజ్జగముమెఱయు.

క. గణుతింపఁ బ్రకృతిదోషము, లణుమాత్రము లేవు గాని యచటఁ బరఁగున
త్ప్రణుతప్రహ్లాదిజగ, గ్గుణమహిమ లనంతకోటిఁగుణత సమృద్ధిన్.

210

క. అరము నరణ్యము ననఁగా, శరధు లమృతచయము లచట యశతోర్మిసము
త్కరశీకరశీతలతల, మరుదురుపులకితతటద్రుమము లై యమరున్.

211

క. ఆవిష్టులోకమున కన, మావాహిని విరజ యమరు యానితమోక్ష
శ్రీవరణరాగభాగవ, తాళీశుభలగ్నసమయఁయవనికపోలెన్.

212

శా. ఆసింధూత్తముచేరువక నరసి యెం డై రమ్యదీయంబు నా

భాసిల్లుక జలనీలికాకబరికాపద్మాస్యపుష్పంధయా

శీనంపీక్షణవీచికావళిమృణాళీబాహుకోకస్తన

శ్రీసంవాదితమూర్తిముక్తిపదలఁక్ష్మీమండలీకర్తయై.

213

తే. ఆనలోజాకరముపొంత యశశ్చయిల్లు, బిల్వభూరుహ మొకటి శోభితపలాశ
విసరకిసలయసముదయోల్లసనమహిమ, సవిరళస్థితశుకపుంజ యనఁగఁ దనరి.

ఆ. ఇంపు మీఱ నచట యెంతయు నశ్వత్థ, శాఖయొకటి సామనదన మనఁగ
మహిమతోనువర్ణమయముశాఖాత్రయీ, శోభితంబు నగుచుశ్రుతులుపొగడ.

చ. నెలకొని యమృహీరుహమునీడను బంచశతాపసరస్సుమ
ధ్యలు సుమచూర్ణకజ్జలపటాభరణంబు లనేకముల్ కరం
బుల ధరియించి పర్తిలుచు ముక్త నచ్చటి కేగుదెంచువా
రల కెదురేగి చేయుదురు ప్రౌఢిమ సంధిలఁగా నలంకరియల్.

216

సీ. కలికిన్గొనలచూపులపేరఁ బర్వమ, వ్యపునల్లఁగల్వలు వైచి వైచి
మందహాసము లనుచందనోదకములు, పలుమాటు మోములఁ జిలికి చిలికి
హారంబు లిడుచు బాహురుచిచ్ఛలమున, భుజములందు హరిద్రఁబూసి పూసి
శ్రుతిభూషణము లమఁర్చుచుహస్తకాంతికుంకుమములు చెక్కిల్లఁజమరిచమరి
ఆ. యలరఁ జేయునచ్చురలపిండుముక్తిక, న్యలను బెండ్లియాడి బులియుచున్న
క్రొత్తపెండ్లికొడుకుఁ గొమరులసయ్యాట, లాడుతద్వధూవయస్య లనఁగ.

వ. ఇవ్విధంబునఁ బరమాద్భుతం బైనయాభవనోత్తమంబునందు.

218

తే. ఉభయకర్తృత్వంబులకు నయోధనీయ

మగుట నామ్నాయము లయోధ యని నుతింప

వాఙ్మనసగోచరము గానివైభవమునఁ

బ్రబలు రాజీవలోచనురాజధాని.

219

సీ. ఘటమంచుఁబటమంచుఁగొగుయుక్తులఁ బెంచు, దుష్టతార్కికులకుఁదూరమగుచు
 శ్రుతియంచుస్మృతులంచుఁశుష్కకర్తములెంచు, మీమాంసనకులకప్రఁమేయమ
 ఝరియంచుఖరయంచుఁజనులవీనులనెంచు, శబ్దైకరతులకఁసాధ్యమగుచు[గుచు
 మృషయంచు నిషయంచు ఁ విషయోక్తిఁ గలహించు, నద్వైతపరులకఁసాధ్య

తే. గృష్ణ విష్ణో హృషీకేశఁ కేశన యను [మగుచుఁ
 భక్తున కొకప్పుడును దుర్లభంబు గాక
 పరఁగుఁ బ్రకృతివికారదుఁస్వర్భతరము
 గురుతరానందఝరము వైఁకుంఠపురము. 220

చ. తడఁబడుచుండు నందు నమృతంపుఁగొలంకులు చౌప్యభూములఁ
 వెడలుపుపచ్చరాచలువఁ నేలలు పచ్చికచోట్లు గెంజిగిఁ
 జడిగొనుపద్మరాగమణిఁసాధములం దలిరాకుమాఁకులుం
 బడఁతులపిండుభిత్తిగతఁభాసురతత్ప్రతిబింబజాలముల్. 221

క. పరమసుమనోమనోజ్ఞక, కర మాత్మారామపరవిఁకానము దనరం
 గరువపుచరితలగరితల, గరగరికలగరిమ నగరిఁగరిమకు నమరున్. 222

చ. విరులు రచింప నేల తమఁవిం తగునవ్వలసాంపు గల్లఁగ
 స్తురికలయంపు లేల తమఁచొక్కపుఁజూపులయింపు గల్లఁగ
 ప్పరములముగ్గు లేల తమఁపుణ్యనఖిద్యుతిపెంపు గల్ల నం
 చరుదుగఁ జూపఱుల్ పొగడఁ నయ్యయిలీలఁ జరింతు రంగనల్. 223

సీ. విరులసాండిమపేరఁ ఁ బరిశుద్ధసత్త్వంబు, తలిరాకు నెపమున ఁ నలఘుకృషయ
 దళమిపంబున నాత్మఁ గలకృష్ణకాంతియుఁబుష్పిల్లు నాఁగల్గిఁపొలఁతిడలు
 మధుకైతవమున సమ్మదబొప్పధారలు, కళికాంచలంబునఁ ఁ బులకములును
 సారభసంజ్ఞనుఁజ్ఞానవాసనయుఁ బే, రెలమిపేరిటిసౌఖ్యవిలసనంబు [రూప

తే. వెలిఁ బ్రకాశింప నిత్యముఁక్తులు నిజేచ్ఛఁ, గొమరుమీఱంగఁ దరులతాఁకుంజ
 ధారు లగుచు వర్తింతురు ఁ తత్పురంబు, బహువిధోద్యానవాటికాభ్యంతర

చ. అభిశుకకొకిలాదివపుఁరాశ్రయలీల దముఁ భజించుని [ముల.
 త్యుల సుమనఃఫలాదిపరిఁతుష్టులఁ జేయుచు వారు దాము ము
 క్తులకు వినోదలీల సమఁకూర్తురు వృక్షలతాదు లైనవా
 రలు హరిదాసు లెప్పుడుఁ బరస్పరభక్తిపరాయణుల్ గదా. 225

సీ. కొన్ని సౌభాగ్యసంపన్నలక్ష్మీవదాం, భోజలాక్షాలక్ష్మీపూజితములు
 కొన్ని భూదేవివిఘ్నార్థత్కటాక్షవీ, ఘోషక్షలతగుళుఁచ్ఛవజములు
 కొన్ని నీళానఖాంకూరవిన్యాసచం, ద్రకితప్రవాళసంతానకములు
 కొన్ని భాగవతలోకోన్నతక్రీడావి, భూషితచ్చాయావిశేషితములు [డుఁ
 తే. నగుచుఁ బరవాసుదేవవిహారకుతుక, విభవముల కాస్పదంబులై ఁ వెలయుచుం

- దత్పురోద్ధానములు నిరంఃతరపరాగ, పుష్పరసవృష్టిశీతలఃభూతలములు. 226
- వ. అట్టిదివ్యవస్తువై భవంబులఁగరంబుగనుపట్టునట్టియాపట్టణమధ్యప్రదేశంబునందు.
- సీ. రవిచంద్రకోటితిఁగ్రస్కారధౌరేయ, మహానీయదీప్తిసంఘదలఁ బాదలి
వేదప్రసిద్ధ మైఁ వెలయునద్భుతరత్న, మయనహాస స్తంభఁమంటపమున
మహితవిభూతియుఁగ్గవిచిత్రరూప మై, ధర్మాదిసూరిసాఁదములతోడఁ
జెలువందుమాణిక్యఁసంహాసనమున సహస్రదళాఖ్యపఁద్భుంబునందు [నూ
తే. శేషతల్పాధిరూఢుఁడైఁ సరియు ధరయు,నీశయును భజింపంగఁ లేల సా
గేవలభూమిలాసానుభావభావి, తాఱులాజాండవర్తనంఁ డచ్యుతుండు. 227
- తే. ఆసహస్రపత్రంబు పూర్వాది గాఁగ, సకలదళముల విమలాదిఁసతులు నిలచి
హరి భజింతురు చామరఁహస్త లగుచు, గమలనిలయలీలావతారములరితి.
- చ. అతులితభక్తి బూర్వదిశఁయందు ననుగ్రహ యన్వహాటి దాఁ
గుతుకము మీఱఁగాఁ బసిఁడిఁకుంచియ వైచుచుఁ గొల్పునేయు సా
తతమును హస్తకంఠార్పుఁగత్కరణక్వణంబు లవ్విభుఁ
జతన పరాకు స్వామి యనుశబ్దములాగున నెచ్చరింపుచున్. 229
- సీ. శయసాసనాంశుకఁచ్చత్రాదికంబులు, దాన యై ఫణికులోఁ త్తముండు గొలున
ధ్వజమువాహనము వీఁవనయునాదిగఁబెక్కు, రూపమైగరుఁడుఁడారూఢిఁగొలున
వజ్రువిద్యాధిదేవత యైనవేత్రంబు, పూని సూత్రవతీవిభుండు గొలున
నారక్షకత్వ మింపారఁ దత్పురిఁ గాచు, కుముదాదినిత్యసంఘములు గొలున
- తే. భువనములదుష్టనిగ్రహంబునకుఁదాన, పాలు వడియున్నయాయుధఁపఁచక
జయజయధ్వను లెనఁగంగఁ జారుపురుష, భావమునఁ గొల్పు నావిశ్వఁభ
మధురగతిరగడ. [అయ.
- కెందముల నడఁకించుపదంబులు, నిందువై భవముఁ నేలునఖంబులు
గర మరు దగుచోఁక్కపుఁజిఱుదొడలును, గరికరవిభవముఁకాదనుదొడలును
బదియార్వన్నియఁబంగరువలుపును, మెదలెడితళుకులఁమేఖలచెలుపును
భువనజనకుఁ గనుపొక్కిలివిరియును, దవిలి యురంబునఁ దనరెఱుసిరియును
నరయ జీవమయఁ మగుకౌస్తుభమును, నెరయ వైజయంఁతీసారభమును
బ్రకృతిమయతఁ జొప్పడుశ్రీవత్సము, వికసిల్లగఁ బార్వెడుఘనవత్సము
సహంక్రియాత్మకఁ మగుశంఖంబును, మహానీయమనోమయచక్రంబును
దనర నొకవిచిత్రపునోయగమును, ననుపువజ్రచుహస్తాంబుజయుగమును
నురగతల్పమునఁ నూఁదినకరమును, బరఁగినజానువుఁపై నొకకరమును
సవ్యమకరకుంఁడలసువిలాసము, భవ్యకపోలఁప్రకటితహాసము
పవడమును గణింపని నెమ్మోవియు, సపచంపకనిభఁనాసికీవియుఁ
దెలిదముల నగుఁతీరునయనములు, పాలు పలరెడుకనుఁబామలచెలువములు

కనుఁగొన నిం పగుఁకస్తురినామము, ననుపమాన మగుఁనలకస్తోమముఁ
గలకల నగుచుఁక్కనివదనంబును, ధశధశ మనురఁత్న కీరిటంబును
సమకృతజలధర • మగునర్ణంబును, నినకోటుల నగిఁయెడు తేజంబును
గలుగుదివ్యమంఁగశబిగ్రహమున, నలరుభ క్తినిఁత్యాన్యగ్రహమునఁ
బరఁగురమావిభుఁ • బరమపదేశ్వరు, నిరనద్యాత్మకు • నిత్యు నిరీశ్వరు
నజా నచ్యుతు హరి • నఘసంహారుని, ద్విజగన్నాథుని • ద్విగుణవిదూకుని
నఖిలశేషిఁ గరుఁణైకపరాయణు, నిఖిలవేదవర్ణితు నారాయణుఁ
గొలిచి నిత్యముఁక్తులు ప్రమదంబున, నలరుదు రక్కడ • నతివిభవంబున. 231

వ. అందు.

232

సీ. తనవిలోచనసంజ్ఞ • ధవునకు భువనస, ర్గముఖక్రియాచార్యఁకంబు నడుపఁ
దనవిలాసంబు కాంతునకు శృంగారసా, మ్రాజ్యసీతిధురీణఁమంత్రి గాఁగఁ
దననర్త లీల నాఁఘనకు దశాకృతి, ప్రకృతికాసూత్రధారత వహింపఁ
దనముద్దుఁబల్కు భ• క్తివితానవాత్సల్య, కర్ణి కారవికాసఁకారణముగ [విడ్డ
తే. నఖిలకళలందుఁ దోడుని • డగుచు మెలఁగు, నధిపునకుఁ బాలమున్నీటిఁయొడు
యరిది మక్కువ తెక్కువ • యవిరతంబు, నురుమడింపక యతఁడు ద • న్నుప
డి. ఆజగ దేకమాత తగుఁనట్టిప్రసంగవశంబునకొ నము [చరింప.

ద్వేజక భూరిసంస్మృతినఁవీనదవానలతప్యమాననా
నాజనకోటిఁ బ్రోచుకరుఁజారస మాత్మఁ గడుం దొలంక నీ
రేజదళాక్షుఁ జూచి మృదుఁరీతి దలిర్పఁగ నప్పు డిట్లనన్.

234

క. దేవా యిపు షోకయర్థము, దేవర నడుగంగ బుద్ధి • దివిరెడు మిగులక
నావిన్నపముఁ బ్రసాద, శ్రీ వెలయఁగ నొకటి యవధఁరింపఁగ వలయున్. 235

ఉ. ఈభువనంబు లెల్ల సృజిఁయింప భరింప హరింప గ ర్త నై
శోభిలువాడ వీవ మధుఁసూదన యంబుజసంభవుండుఁ జే
తోభవవైరియుఁ గ్రిమముఁతో భవదీయకృపాసమర్పిత
ప్రాభవు లై కదా కనిరి • పన్నడ సర్గలయాధికారముల్. 236

తే. జీవకోటుల నుభయకఁర్తావళీభ, లానుభవమున దరి జేర్చ • నాత్మఁ దలఁచి
నీవు బ్రహ్మాండసృష్టిరఁతొవిలయము,లిట్లు గావించు వని నుతిఁయించుశ్రుతులు.

ఆ. అదియుఁగాక మొదలుఁతుద లేనిసుకృతదు,స్క్రియలుభోగమునఁ దఁరింపరామి
యకట యాత్మభోధఁనార్థమై వేదశాస్త్రములు గలుగఁ జేసి • తమలకృపను.

ఉ. అట్టిశ్రుతిస్తోతుల్ దెలుపుఁనట్టియుపాయము నాదరింప కె
ట్టెట్లు చరించి ముక్తి కెడ • యైనజనంబులఁ బ్రోచునత్కృపక
నెట్టెన రామకృష్ణముఖఁనిర్మలమూర్తులు దాల్చి తీవు ని
న్నెట్లు నుతింపనేర్తుఁ బరఁమేశు నకారణసత్కృపాపరున్.

239

- ఉ. ఇంచుకయేని వేసరక ♦ యీగతిఁ జెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రా
గించువిధంబునక బలిమి ♦ శేషవ నీవు హితం బొనర్చుచో
నెంచఁ గృతార్థుఁ డొక్కఁ డొకఁ ♦ డింతియె కాని సమస్తజీవులం
గొంచక యంతకంతకును ♦ గ్రుంకెద రుగ్రభవార్ణవంబులోన్. 240
- క. ఇది యంతయు సీమాయా, భృదయవిలాసంబు దెలియఁ ♦ బురుషోత్తమ నీ
మదిలో నెయ్యది దలఁచిన, నొదవక మాన దని తోఁచుచున్నది నాకున్. 241
- ఉ. కావున నెల్లజీవులకుఁ ♦ గారుణికోత్తమ నీయనుగ్రహ
శ్రీవిభవంబుచే నమృతసిద్ధిగఁ గోరెద సర్వశేషి వౌ
దేవరకుఁ విభేదము ముదిం గలదే యొకకొండఁ భవా
భావముఁ బొందఁ జేయ భవబంధులఁ గొందఱఁ జేయ నచ్యుతా. 242
- వ. అని యివ్విధంబున సకలరక్షణార్థంబుగాఁ బరమకరుణావేశకలితహృదయ యగు
చుఁ బలుక తన నెయ్యంపుఁదొయ్యలితియ్యంపుఁబలుకుల కయ్యంబుజాతుం డిచ్చ
మెచ్చుచు నత్యాదరంబున నమ్మత్తకాశినిఁ బ్రసాదమేదురదరహాసితలోచనంబుల
వీక్షించి. 243
- క. జనకునకంటెను జననికీ, దనయులపై వత్సలత్వధర్మము మిగులన్.
ఘన మండ్రు గాన నీకే, యనుపమకారుణ్య ముచిత ♦ మరవిందముఖి. 244
- ఉ. అంబురుహాక్షి సీపలికినట్ల యనంకుచితప్రభావధా
ర్మ్యంబున నేఁ బ్రవర్తిలుట ♦ సత్యమ యైనను వారివారిక
ర్థంబులు చూడ కందఱ సమంబుగ నెవ్వధిఁ బ్రోవవచ్చు నెం
దుం బరికించి చూడ గుణదోషవివేక మనార్యకృత్యమే. 245
- వ. ఆర్యానార్యకర్తంబు లేను బ్రియాంగంబులుగాఁ గొనుటకును దదుభయవ్యవ
స్థానిమి త్తం బై వేదరూపాజ్ఞ లోకంబున నిలుపుటకును గారణంబు మత్స్వత్వం
త్ర్యంబ కావున వారివారికర్థంబులవెంబడినె యేను శుభం బొనరించుట స్వా
భావికం బగుఁ దెలిసికొమ్మని యిట్లనియె. 246
- క. విను మట్టైనను శుభవర్తన కించుకబుద్ధి జనుఁడు ♦ దలకొల్పినమా
త్రన యది యే నీడేర్పుచు, ఘనకారుణ్యమునఁ బ్రోతుఁ ♦ గంజదళాక్షి. 247
- చ. సుకృతములందునుం బరమశోభన మైనమదర్చనాదిసి
ద్ధికి ధరణీజనంబులముదిం దలకొల్పిన కాదె యేఁ గృపా
ధికతద శావతారసముదీర్ణవిహారము పూనుటల్ దురా
త్మకులకుఁ దన్మహామహిమదర్శనము వృథ యేమిసేయుదున్. 248
- వ. మఱియును. 249
- క. అమృతపదప్రాప్తి కుపా, యములను మత్స్వజనాదు ♦ లఖలజనులకుఁ
సమకూర్పనె యుండుదు నిత్యము శ్రీరంగాదిదివ్యధామములందున్. 250

తరల. ఇదియుఁ జాలక యింకనుం గృపఁ నెల్లజీవులఁ బ్రోవ నీ
మదిఁ గడుం దమకించితేనియుఁ మానసంబున నాకు స
మృదమ మిక్కిలి యెంచి చూడ సమస్తజీవదయాళుతా
భ్యుదయ మెవ్వరి కింపు గాదు పయోజపత్రవిలోచనా.

251

వ. కావున నీప్రార్థనంబునంజేసి యిప్పు డొనర్చువిశేషంబు విను మట్లు లోకానుగ్ర
హార్థంబుగా నేను నిత్యసన్నిధిస్థానంబులుగా నంగీకరించినశ్రీరంగకాంచీవేంకటా
చలాహారబళపురుషోత్తమాదిదివ్యస్థలంబుల కరిగి సేవింపనోపకున్న నుదమయు
న్నచోటనే యుండి తత్తద్వివేకనివాసు నన్ను నిజేచ్ఛానుసారంబునఁ దలంచి
కేలుమొగుచువారికి సంసారంబు నుద్ధరింపఁ జేయుదు నని యానతిచ్చిన సంత
సిల్లి యదియె చాలు నని యమృతదేవునిదీనవాత్సల్యంబు ననేకప్రకారంబుల
సన్నుతించె నని చెప్పి మధురలాలన యాకళాపూర్ణమహారాజుఁ గనుంగొని య
ది యిప్పుడు మీర లడిగినభవదీయపూర్వజన్మ విరచితలక్ష్మీనారాయణసంవాదక
థాప్రకారంబు దేవరప్రశ్న నిమిత్తంబున నిశ్చేయనసులభోపాయంబు దొరికె
నేడు సుదినం బయ్యె మదీయజన్మంబు సఫలం బయ్యె నని పలికి శ్రీరంగాదిదివ్య
దేశమాహాత్మ్యంబునకు వెఱు గందుచు నింత భక్తవత్సలుండవే యని పరమ
పురుషు సఖులలోకైకనాథు నారాయణుఁ దలంచి ప్రణమిల్లె గళాపూర్ణుండును
దదాదిగా నత్యాదరంబున విష్ణుసేవ గావింపుచు ధర్మమార్గంబున రాజ్యపరి
పాలనంబు సేయుచు.

[భుల

తే. సమృదము మీఱఁ దనయగ్రజాయయందు, మధురలాలనయందు సమస్త్యని
సుతులఁ గాంచె గ్రమంబునఁ సుప్రసాదుఁ, డనఁగ సరసుఁ డనంగఁ బెంపారు
క. పల పమరంగ నవవర్షం, బులసతిఁ దనకేళి కొదవిఁ భోగక్రియ నిం ఘ్రనుల.
పలరెడునట్లుగఁ జేసిం, దలఁపఁగ నిది చిత్ర మనఁగఁ ధర నితఁ డేతెన్. 254

తే. ఆయిలాతలవిభుమహానీయకీర్తి, పుండరీకంబుఁ బాయకఁ యుండులక్ష్మీ
వేడ్కుఁ దాల్చినసంపంగివిరులబంతి, కరణిఁ గాన్పించుబ్రహ్మాండఁ మరసిచూడ.

ఉ. ఆయవనీశ్వరుఁ విమతుఁ లాజి నెదుర్కొనుపాటివారు లే
రేయెడఁ గల్గినక రణముఁ లించుక తద్బలపక్షకోటికిఁ
జేయఁగ లేరు చేసిననుఁ జృంభితతన్దకుంభికుంభవ
శ్వాసయతనిర్జరీకుచములం దయవిన్న ఖిఘాతమాత్రముల్.

256

తా. తద్ధాటీసమయంబులం జటులగంధర్వాశిపాదాహతి
ప్రోద్ధాతక్షీతిధూళి నింకెడుమహాంభోధిఁ ద్విషణ్ణుండలీ
శుద్ధాంతప్రమదావిలోచనము లశ్రుప్రౌఢిచేఁ గ్రమ్మఱక
పృథ్వి బొందఁగఁ జేయుమీనసఖతావిఖ్యాతిసార్థంబుగన్.

257

ఉ. రూపవిలాసవైభవనిరూఢిన కాదసమాస్త్రకాశలుం
డాప్యధివీశుఁ డొండొకక్రియం బరికించిన మన్మథుండ యు
ద్దీప్తితకాంక్షఁ దద్భ్రనుఁడు + ధీరవిహారముచేత శాత్రున
త్యూపతులక నిలింపపురఁకాంతల నొండొరుతోడఁ గూర్చుటన్. 258

ఉ. ధీరుఁడు శూరుఁ డక్షయవిత్తీర్ణవిహారుఁడు బంధు లోకమం
దారుఁడు సీతిమార్గసముదారుఁడు లోకపవిత్రకీర్తివి
స్తారుఁడు దోషదూరుఁడు నితాంతగభీరుఁడు నిత్యశోభనా
కాశుఁడు ధర్మసారుఁ డవికారుఁడు తజ్జనపాలుఁ డెయ్యెడన్. [మణుండు

తే. అతనిగుణము లెన్నఁగఁ జతుఁరాస్యుఁడైన, నచతురాస్యుండు ధిమణుండు + నధి
ధర నహీనుండు హీనుండు + దక్షముఖులు, దక్షముఖులను మఱివేఱ + తడవ

ఉ. పూర్ణసమస్తసద్గుణవిభూషితుఁడై పాలుపొందునాకళా [నేల.
పూర్ణకథల్ వినం జదువఁ + బాల్చుగ సంతతివైభవాదివి
స్తీర్ణశుభంబు కల్పి కజుదీపన మున్నది గల్గెఁ గాన నా
నిర్ణయమార్చ్యు లెల్ల మది + నిల్చి వినుండు పఠింపుఁ డింపుతోన్. 261

ఉ. భవ్యత నెల్లదేశములఁ + బ్రస్తుతి కెక్కుచు మీఱి యిష్టహా
కావ్యము సుప్రసిద్ధ మగుఁ + గావుత నిత్యము సర్వలోకసం
స్తవ్యనిజస్త్వత్రిక్ వెలయుఁతాండవకృష్ణకృపక బవిత్రశా
స్త్రవ్యసనాతిధన్య మగుఁసజ్జనకోటియనుగ్రహంబునన్. 262

శా. శ్రీరోచిష్టకటాక్షనీక్షజయలక్ష్మీసంతతాశేషయో
గ్యా రాజద్భుజ యారువీటిపురబుక్కతోణిపాలాన్వయ
క్షీరాంభోనిధికౌస్తుభాయితమహఃస్థేమోదయప్రస్ఫుర
న్నారత్యవరపౌత్రగోత్రతీలకా + సంధ్యాలకృష్ణాధిపా. 263

క. శోభితవైభవరూపమ, నోభవ కొండొంబికాతఁనూభవ భూతి
శ్రీభవ పరిశమితారి, ప్రాభవ బుధవర్ణ్యమాన + రామసమానా. [త్రా
వనమయూరము. శైలవరధీరనిజఃసంగరపరిత్రా, ణాలఘువిచారసకఁలాంగనుతగో
పాలనవిహార యవిభంగజయయాత్రా, శీల నగధీర సరఃసింగవిభువుత్తా. 265

గద్యము. ఇది నిఖలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవపింగళియమరనార్య
తనూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బయినకళాపూర్ణోదయం
బనుమహాకావ్యంబునందుఁ బ్రబంధపరిపూర్తిశోభనం బైనయష్టమాశ్వాసము
సర్వంబును సమాప్తము.

శ్రీ కామేశ్వర్యర్పణమస్తు.

[Handwritten signature]